

MSS No 4

ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ
ਰਾਮ ਮਰਿਧ

ਸ੍ਰੀ ਹਿਰਾ ਰਾਮ

Vik 1824

ARC-1112-3

4. Sri Bhagwad Dasam Sikand by Krishan Lal.
Bikrami 1824.

Acc No 1483
eo

१६ सति चति अंति।

श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ १ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ २ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ३ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ४ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ५ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ६ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ७ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ८ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ ९ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ १० ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ इति श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ नैसंनैघटं त उकारा ॥ नारायण देव धूत भवतै ॥
॥ धनैतपादि विभक्ति ॥ अत्रि घ घेरी धनि पठे अत्रि ॥
॥ अपार ब्रह्म घंति ॥ ४ ॥ सागर ते जी टी न दु न डि धि ॥
॥ पडिते पागा ॥ अत्रि असं वलि डि ग डि ठे मु ले पू ध
लि धि आगा ॥ ५ ॥ डु ची टी उरि न स अ मि उ नै तु त पा ॥
॥ दिव पागा ॥ कपति मदि त उरि नै व डि धि प डि ठे दे म
गा ॥ दा दु सी भु वु धै ली डि धै म न स धी दि न धा ता ॥
॥ गुरु त उरि न स न डु गी रि दे त पू म स भु डि ॥ ७ ॥
॥ वृषा म न डि उरि न स न डु पि आ दे मी वृ ग दा ता ॥
॥ उरि न स न स रै दि वि न्नी दे दे गे उरि ता मा ॥ ८ ॥

ਸੁਰੇਸ਼ਵਰੀ ਤਰਿਨ੍ਰਿਪਾਨੈ ਤੋਪਾਤਿ ਰਹੈ ਧਿਖਾਇ ॥ ਧੁਤਮਾ ॥
 ਆਦਿ ਆਰੰਭ ਜੰਤਪੁ ਕਰੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਏਤਿ ॥
 ਸਾਧਿਗਿਰਿ ਛੁਰਪਾਏ ਸੁਸੁਖੁ ਜੰਗਲਾ ॥ ਤੇਓਧਰੇ ਤਰਿ ॥
 ਨ੍ਰਿਪਾ ਤੇਗਾਏ ਗੁਰਗੁਪਾਲਾ ॥ ਪੰਥੀਸ਼੍ਰੀਗੰਧ ਸਮਾਨ ॥
 ਤੀਆ ਅਵਿਰਤੀ ਜੰਤ ਜੰਤਾ ॥ ਜਿਤੈ ਰਹੈ ਗੁਰਗੁਪਾਲਾ ॥
 ਰੇਸੰਤ ਅੰਤੰਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗਜਿਪਤਿ ਗੁਰਗੁਪਾਲਾ ॥
 ਜਿਨ੍ਹੈ ਅਨੁਸੁਭਾਇ ॥ ਗਾਏ ਗੁਰਗੁਪਾਲਾ ॥ ਤੀਆ ਅਵਿਰਤੀ ॥
 ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਧੁਤਮਾ ਸੁਰੇਸ਼ਵਰੀ ਪਾਨੈ ਰੇਸੰਤੰਤਿ ॥
 ਜੋਜੋ ਤਰਿ ਸਰਨੀਪ ਰੇਸੰਤੰਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਾਥਰਨੀ ॥
 ਨਾਦਨਾ ਰਹੈ ਮੇਲੇ ਧੀਰਪਤਾ ਗਾਇਆ ॥ ਏਨ੍ਰਿਪਾਨਿ ਪਾਨ ਰੇਸੰਤੰਤਿ ॥

ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ॥ ਪੰਗਲ ਕ ਪੇਜ ਗਾਰੀ ਸ ਰੋਤਿ ਰਹਿ ॥
 ਅਗੀਲ ਗਾਇ। ਬੰਚਤ ਰਹਿ ਮੇਰ ਪਰਸਿ ਵਰ ਪਤੁ ਚੇਜ ॥
 ਥਿ। ॥ ਜਨਮ ਅੰਧ ਪਿਆਵੈ ਰਿਦੈ ਪੰਡਤਿ ਪਾਦਾਰਿ ਸਾ ॥
 ਲਾ। ਤੀਲੈ ਨ ਮੁਏ ਤਿਸੈ ਤਿ ਪਾਰੈ ਕੁਪਾਇ। ॥ ਜਨਮ ॥
 ਗੁਰੂ ਸਿ ਦੁਸਰਿ ਤਪਿਆਵੈ ਸੀਤਾ ਗਾਨ। ਨ ਮਲ ਨ ਭ ॥
 ਵੀਰਿ ਪਤੇ ਉਚਰੇ ਧੇਰੁ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜਗਤਿ ਉਤਰਿ ਤੇਰੁ ਤਿ
 ਪਿਆਵੈ ਪੁਰਖਿ ਅਤੰਤਿ। ਧਿਸਰ ਮਾਸੀ ਮਤਿ ਲੈ ਤੇਰਿ ਪਾ
 ਨਰੈ ਕੁਗਵੰਤਿ ॥ ਸਰਤਿ ਰਹਤਿ ਦੁਰਧਲਿ ਮਤਾ ਜੋਪਿ
 ਅਵੈ ਰਹਤਾਗ। ਤੀਲੈ ਨ ਕੇਭਾਹੈ ਤਪਿ ਪਰਗਾਏ ਧਾਰ ॥
 ॥ ਦੁਨੀ ਮਤਿ ਕੁਪਿ ਨਰਿਗ। ਸੀਲਿ ਉਮਾ ਕੀ ਸੁਰਗਿ ਆ

ਅਤਿ

ति॥ पंतपंतमति छिडि वही जित गाये बगदात ॥ २० ॥
उरि नमदी आसा वही जू मति दुधरी दीत ॥ आपआप
रे उमपगेरि मति दास मति डीत ॥ २१ ॥ मगंति नै गज
गिदी मउरि मेमसै तमु बगसा ॥ ममति पूरुं मम
चलि पूरु पुगे नतरी आस ॥ २२ ॥ दुह मति दुधी दुसदि
चेत नपदी नुदलि रंहे ॥ तीर रंभ किति दिउरउं
आठना मति स बुं ॥ २३ ॥ नभी नु पति नु नमि छी
तमा नमभाता नगर मै पतित दुमरे उं पुरु
उमभात ॥ २४ ॥ परदा गति उमं बनी पर पंतल मै
बुगदी ॥ पत उमि ममद तीर मति उं बे मरे सुभ
दि ॥ २५ ॥

ਜਥੈ ਧੈ ਸੋਇ ਨ ਤ ਮੈ ਮੰਤਰਿ ਬੀਆਰੈ ਨਾਇ। ਜਥੈ ਧੈ ਸੋਇ ਨ
ਟੇਜੁ ਭੁਗੈ ਧੈ ਆਗਿ ਲਗਾਇ ॥੨੩॥ ਲੋਕ ਨਹ ਤਿ ਤਹਿ ਸੰ ॥
ਤੈ ਅਤਿ ਆਪਨ ਹੋਇ ਗਾਇ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਐ ਸੇ ਪਤਿ ਤਰੀਹ
ਮੈ ਰੋਸਾਇ ਗਾਇ ॥੨੪॥ ਚਰੰਤ ਸਰੰਤ ਤੇ ਅਘਾਤ ਗੰਤ ਪ੍ਰਭ
ਸਰੰਤ ਨਰੰਤ ਸੁਗਰ ॥ ਰੋਮਲ ਰਹਿ ਸੋ ਕੁਜਾਗਾ ਤੁਰਿ ਸਾਇ ॥
ਦਾਸ ਨੋ ਤਾਗ ॥੨੫॥ ਦੈਰਿ ਅਸਿੰਧੁ ਲੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁ ਅਸ
ਗਧਿ ਪਪਰ ਧੀਤ ਤਹਿ ਜ ਸ ਜਾਹੋ ਦੁਆਰ ਪਗਨਿਸ
ਨ ਦਾਸ ਆਤਿ ਦੀਤ ॥੨੬॥ ਜਤਿ ਨਿਮਤਿ ਸੀਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰੀ ॥
ਨਿਸਤਾ ਅਭਿਤਾਗ ॥ ਮੰਗਲ ਰੂਪੀ ਅਘਾਤ ਗੰਤ ਨੀਕੇ
ਰੰਗ ਅਧਾਗ ॥੨੭॥ ਹਿ ਪਾਇਯਾ ਤਹਿ ਪਾਨ ਹੋ ਸਭੁ

ਸਭ ਤੀ ਦੇ ਭਿਧਾ ਤਾਇ ॥ ਤੁ ਅਗੇ ਗੁ ਤਤਿ ਤਰ ਪਨੈ ਗ
 ਦੇ ਪ੍ਰੇ ਮ ਬ ਛਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇ ਰੇ ਪ੍ਰ ਕੁ ਸੁ ਰ ਸ ਤੀ ਭਿ ਗੇ ਦੇ ਰੇ ਰੇ
 ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁ ਅਲ ਤਤਿ ਜਸ ਤਤ ਰੇ ਭਿ ਪ ਜੇ ਬ ਭੈ ਭੁ ਲਾ ਸ
 ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਧਿ ਤ ਤੀ ਸੇ ਦ ਰਿ ਰੀ ਸੁ ਰ ਸ ਮ ਮੁੰ ਭੁ ਗ ਦਾ
 ਨਿ ॥ ਲਾ ਲਾ ਦ ਸ ਮ ਸਿ ਰੰ ਦ ਰੀ ਦੇ ਸ ਦਿ ਰੀ ਰੀ ਦਾ ॥ ੩ ॥
 ਭੇ ਲੇ ਧਿ ਪਾ ਰੀ ਪ ਦਾ ਤਤਿ ਪ ਰਿ ਆ ਤ ਜੋ ਗ ਰਿ ਪ ਸਿ ਅ ਮ
 ਰਿ ਸੁ ਰ ਦਾ ਸੇ ਦੇ ਧਿ ਪਾ ਰ ਰੁ ਪ ਰੰ ਤ ਰੀ ਜੈ ਨਾ ਮ ॥ ੪ ॥ ਆ ਸ
 ਪੁ ਰੰ ਤ ਪ੍ਰਾ ਤ ਪਾ ਰਿ ਪ੍ਰ ਮੇ ਸ ਰ ਪ ਭਿ ਰਾ ਤ ॥ ਅ ਭਿ ਪੁ ਰੀ ਤ ਗੁ ਤ ਧਿ ਸ
 ਰੇ ਰੀ ਜੈ ਪ੍ਰ ਗ ਟ ਧਿ ਪ ਆ ਤ ॥ ੫ ॥ ਤ ਮੈ ਪ ਰ ਭਿ ਪ ਰ ਮਾ ਤ ਮੈ
 ਪ ਰ ਭੈ ਤ ਮ ਰੁ ਗ ਵੀ ਸ ॥ ਨ ਗ ਦਿ ਤ ਨ ਰੰ ਤ ਮੈ ਸੁ ਰ ਰੀ ਸੁ ਰ ਰੇ
 ਸ ॥ ੬ ॥ ਦੇ ਦੀ ਤ ਮੈ ਸੁ ਰ ਸੁ ਰੀ ਤ ਮੈ ਬੇ ਦ ਰੀ ਧਿ ਆ ਸ ॥ ਧ ਲ ਮੀ

ਸਰਿਖਰੈ ਨ ਮੈ ਪਦੁਰੁਪ ਚੰਦੁ ਮੁਲਾਸਾ ॥੧੭॥ ਨ ਮੈ ਸੰਤੁਸ
ਪਦੇਦਿ ਮੈ ਧਿਆਸੁ ਤ ਅਧੁ ਤਾ ਰਿਖੈ ਪ੍ਰਾਸੁ ਰੈ ਨ ਮੈ ਨ ਮੈ ਨ
ਮੈ ਰਿਖਸੁ ਤ ॥੧੮॥ ਨ ਮੈ ਨ ਮੈ ਗੁਰੁ ਦੇ ਦੇ ਰੈ ਨ ਨਿਸ ਮ ਸੁਇ
ਓਗਿ ਮਾਨਿ ॥ ਨ ਤਿਹਿ ਪਾਤੇ ਨਾਨਿਓ ਸਤਿ ਰੁਪ ਭਗਵਾਨਿ ॥੧੯॥
੨॥ ਤ ਤੀਨ ਮਨਾਗੰਗਾ ਤੀਨ ਲਖ ਮਾਓ ਕਟੰਗਾਰ ॥ ਨ ਤੀਨ
ਕਰਿ ਗੁਨ ਗੰਗੀ ਮੈ ਨਿਮਲਿ ਪ੍ਰੰਮਤਿ ਚਾਰ ॥੨੦॥ ਤ ਤੀਨ ਸੁਰ ਸੂਤੀ
ਸਿੰਧ ਸਿੰਧਿ ਗੁਰੁ ਦਰੀ ਤੋਥਾਨ ॥ ਨ ਤਾਪੈ ਮਨ ਰਗੰਗੀ ਮੈ
ਗੁਨੀ ਨਿਧਾਨ ਭਗਵਾਨ ॥੨੧॥ ਨਾਟ ਭੁਪ ਕੁਇ ਪਾਪ ਸੁਰ
ਪ੍ਰੰਮਤ ਭਗਤੀ ਰੇਖਾ ॥ ਨਾਇ ਨਿਧਾਇ ਨਿਮਾਨ ਸੀ ਸੁਰ ਮਾਧ
ਮੈ ਟੈ ਮਸੇਖ ॥੨੨॥ ਲੀਲ ਦਸ ਮਸਿ ਰੰਦ ਰੀਰ ਤੋਪੀ ਤਬਿਤ
ਲਾਇ ॥ ਕਮਲਾ ਧਲ ਭਿਨੁ ਸਨਿ ਤਰਿ ਮੈ ਸਦਿ ਰੋਸ ਭਾਇ ॥੨੩॥

ਜੇ ਜੇ ਲੀਲਾ ਤਰਿ ਰਹੀ ਜਦ ਨੂਲ ਪਰਿ ਅਵਿਗਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਸੰਘਾਰੇ
 ਸੰਤ ਤਿਤ ਕੁਮੁਭਿ ਗੋਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਅਵਗਤ ਹਿਸਤਿ ਅਨੰਤ ਧੁਕ ਅ
 ਚਤਿ ਅਲੇਖ ਅਭੇਦਾ ਪਾਰ ਨਤਿ ਸੰਤੋਲ ਤੇ ਜੇ ਦੇਵ ਨ ਦੇਵ
 ॥ ੪੫ ॥ ਰਹੀ ਰੀਟ ਮਤਿ ਤੀਨ ਤੰਤਲ ਮਲਿ ਭਰਿ ਓਸ ਗੰਗ ਰਗ
 ਸੁਗੰਭ ਤੋਨਿ ਮੁਖ ਮੋਹਿ ਪਾਰੇ ਬਲ ਧੀਰ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ੪੮ ॥
 ॥ ੪੯ ॥ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ੫੧ ॥ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ੫੪ ॥ ॥ ੫੫ ॥
 ॥ ੫੬ ॥ ॥ ੫੭ ॥ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ੫੯ ॥ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ੬੫ ॥
 ॥ ੬੬ ॥ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ੭੩ ॥ ॥ ੭੪ ॥ ॥ ੭੫ ॥
 ॥ ੭੬ ॥ ॥ ੭੭ ॥ ॥ ੭੮ ॥ ॥ ੭੯ ॥ ॥ ੮੦ ॥ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ੮੫ ॥
 ॥ ੮੬ ॥ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ੯੩ ॥ ॥ ੯੪ ॥ ॥ ੯੫ ॥
 ॥ ੯੬ ॥ ॥ ੯੭ ॥ ॥ ੯੮ ॥ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ੧੦੦ ॥

[illegible]

ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਗਾਇ ਪਟ ਸੁਖ ਗੀ। ਬਿਲਖ ਜੰਨ ਅਤ ਰਹੀ ਦੁੰਘਾ ਗੀ।
 ਜਗਤਿ ਪਤਾਤੁ ਛੁੱਤਰ ਦੀ ਜੈ। ਬੇਗੁ ਪਾਏ ਤੰਮਾ ਗਰੀ ਜੈ।
 ਤਖ ਥੁਭ ਮੇਠੁ ਤਰ ਦੀ ਚਿਲੁ ਸਾਹੰਨ ਗਰੀ ਸਾ। ਧਸੇ ਤੈ ਪੀਰ
 ਸਭ ਦੀ ਸਾਨੈ ਦੀ ਸਾ। ਤਖ ਥੁਭ ਮੇਠੁ ਤਰ ਦੀ ਚਿਲੁ ਸਾ।
 ਮਤ ਸੁਚੇ ਮਤ ਰੰਪੇ ਤੀਆ। ਚਲਤੁ ਸਰ ਰੰਪੇ ਤੰਮ ਪੁਰੀ। ਰਖਿ
 ਆਰੋਨਾ ਬਪੂਰ ਸਭ ਦੀ। ਧਸੇ ਤੈ ਪੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਸੁਆਮੀ। ਸਰ
 ਧਯਾਨ ਰੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਨਮੋ ਨਾਮ ਰੁਪ ਭੀਆ ਗਾ। ਸੰਤੁ
 ਨਾਦੁਖ ਰਾਟੰਗਾ ਗਾ। ਮਤ ਸਰੁਪ ਤੇਰਿ ਬੈਦ ਛੁੱਧਾ ਗੇ। ਰੁਰਮ ਤੇਰਿ
 ਜਨਰ ਤੰਨ ਨਿਗੇ। ਸੁਰ ਤੇਰਿ ਨਾਮ ਤੇਰਿ ਪਾਗੀ। ਸੁਭ ਅੰਤਰ ਗਤ
 ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਗੀ। ਆਗਤਿ ਤੇਰਿ ਜਨ ਅਸਰ ਸਧਾ ਗੇ। ਸੁਰੇ ਤੇਰੇ ਪੂਰ
 ਲਾਦ ਚਿਧੇ ਗੇ। ਧਾਦੁ ਤੇਰਿ ਬਲ ਤੇਲ ਪਾਇਆ। ਨਰਿ ਸਿਰ ਪਾਸੁ
 ਰੁਖਾ ਮਿਟਾਇਆ। ਪ੍ਰਸਰਾਮ ਤੇਰਿ ਧਰੀ ਜਾਗੇ। ਰਿਗ ਬਸੀਦਿਨ
 ਸਗਲ ਛੁੱਧਾ ਗੇ। ਦਸਗਤਿ ਕ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਘਾ ਗੇ। ਚਾਗੁ ਰੁਪ

ਉਹਿ ਦਿਖੈ ਦਿਖਾਇ ॥ ਗਮ ਚੰਦ੍ਰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਗਾਲ ਕੁਮੰਤ ॥
ਨਿਕ ਸੁਧਰਿ ਤਰਿ ਰੇਗੇ ॥ ਭਰ ਬਸਤ੍ਰ ਘੰਟ ਸ੍ਰਿਸਟ ਭਾਈ ॥ ਤੀਨ ਗੁਣਿ
ਨੀਕਿ ਪਤ੍ਰਿ ਮਿਠਾਈ ॥ ਸਿੰਧ ਸੁਤਾ ਸੀਤਾ ਰੰਤਧਾਗੇ ॥ ਪਰੰਪਰਾ
ਧਨ ਮੰਤ੍ਰਿਯਾਗੇ ॥ ਗਧਰਿ ਤਰੰਤ ਸੀਤਾ ਰੰਤ ਆਗੇ ॥ ਗਿਆਤ ਤੀਨ
ਪਾਥਰ ਸੁਤੀਆ ॥ ਤਿਥ ਗਧਰਿ ਪਥੈ ॥ ਤੁਲਾਈ ॥ ਅਧਰ ਤੀਨ
ਗਤਿ ਲਖੀਤ ਕਾਈ ॥ ਸਾਗਰ ਤੀਰ ਗਮ ਭੁਤ ਆਏ ॥ ਜਲ ਅਗ
ਧ ਪਥੈ ਲਤ ਗਏ ॥ ਸੁਭ ਸੈਨ ਲੇਉ ਰੇ ਪਾਗੇ ॥ ਗਾਈਐ ਪ੍ਰਭ
ਕਪੁੰਧ ਪਧਗੇ ॥ ਗਧਰ ਸੈਨ ਸਤਿ ਤਿਸੰਘਾਗੇ ॥ ਨੁਧ ਤੇਗਥੇ
ਦੇਖਿ ਦਿਖੇਗੇ ॥ ਨਿਭੈ ਗਨ ਰੁਭੀ ਕੰਤ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਖਿ ਲਤਿ
ਨਾਜ ਸਗਾਇਆ ॥ ਨੈਨੈ ਗਮ ਗਮ ਜਸ ਗਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰ
ਮੇਲ ਮੇਧ ਸੁਧੈ ॥ ਸੀਤਾ ਭਰ ਅਨੁਧਿਅ ਆਇਆ ॥ ਧੀਰ ਭਰ
ਬਰੇਤਾ ਪ੍ਰਿਠਾਏ ॥ ਨੁਸਲ ਪ੍ਰਭ ਤਰਿ ਰੰਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਦੇਖੇ

ਦੁਸਲੈ ਰਖ ਛੁਕਾਰੈ ॥ ਸਰਲ ਲੈ ਰਲੈ ਧਾਅ ਸਿਧਾ ਗੇ ॥ ਜਿਨ
 ਨੈ ਨੈ ਭਰਗਾ ਅਤਿ ਭਾਗੈ ॥ ਐਸੇ ਪੂਰ ਸੈ ਭੁਟ ਭਾਗੀ ॥ ਜਿਨਿ
 ਬਿਪਤਿ ਤ ਭਾਤ ਭਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ੧ ॥ ਦੂਰ ਆਪਰ ਸੁਰ
 ਸਰਲਿ ਮਿਲ ਆਏ ਸਰੰਤ ਅਤੰਤਿ ॥ ਖੀਰ ਸਿੰਧ ਰੇ ਤੀਰ ਪਰ
 ਸਰ ਗਏ ਤਰਿ ਸੰਤ ॥ ੧ ॥ **ਤਬ ਕਹੁ** ਸੁਰ ਸਰਲੁ ਧੁਲਾ ਏ ॥
 ਖੀਰ ਸਿੰਧ ਸਰ ਤੀਰ ਆਏ ॥ ਲੇਖੁ ਸਧਾ ਤਰਿ ਸਰੰਤ ਸਿਧਾ ਏ
 ਸਰੰਤ ਤਿ ਤਰਿ ਮਸਤ ਨਹਿ ॥ ਏਨਿ ਮਸਤ ਰੰਗੇ ਤਤ ਭਾਗੀ ॥
 ਦਇਅ ਸਿਧ ਜੀ ਸਰੰਤ ਤੁ ਭਾਗੀ ॥ ਜਿ ਮਸਤ ਰੂਰ ਗੰਠ ਲਿਭੇ ॥
 ਤਬ ਨੇਰ ਸਰ ਸੁਰ ਧੁਕਾਰੈ ॥ ਜੈ ਤ ਰੂਪ ਅਚਿਤ ਅਧਨਾ ਸੀ ॥
 ਹਿ ਅਰਿ ਸਿੰਧ ਸੁਰ ਸਤਿ ਨਹਿ ॥ ਏਸੀ ਪਰ ਭਾਨੰਦ ਪ੍ਰਸ ਸੁਰਲਿ ਆ
 ਸੀ ॥ ਚਾਹੈ ਸੁ ਆਸ ਖੇਦ ਸੀ ਬੀਤੀ ॥ ਆਦਰ ਅੰਤ ਅੰਤ ਭਾਗੀ
 ਖੇਲੇ ਤਰੀ ਨੈ ਸੰਸਾਰ ਗਾ ਕਮਲ ਚਰੰਤ ਪਲੈ ਦੇਖਿ ਭਾਗੀ ॥

ਤਰਿ ਮੰਦੁ ਮੈ ਦੀਨ ਦਿਗਰੀ। ਸੰਖ ਚ ਕੁ ਦੇ ਧਾਰੰਤ ਤੇ ਗੋਗਿ ਆਨ
 ਗਦਾ ਲੈ ਦੇ ਤਸ ਘਾਗੇ। ਸੰਖ ਪਾਟੈ ਮੈ ਰੰਮਲ ਸੁਤੈ ਦੋ। ਤੀਨ ਭ
 ਦਨ ਤੈ ਤਪ ਮਿਟਾ ਦੋ। ਕਾਲ ਰੂਪ ਤਾ ਲੈ ਤੇ ਨਿ ਆਗੇ। ਰੁਖੀ ਧੁਰ
 ਸੁਰ ਰੂਪ ਨਿ ਦੋ। ਪੀਤ ਬਸੰਤ ਬੈਜੰਤੀ ਮਾਲਾ। ਨਾਨੈ ਰੰਗ
 ਪ੍ਰੰਮਤਿ ਸਾਲਾ। ਸੰਖ ਤਸਿ ਅਸ ਸੁਰ ਸੁਰ ਦੇ। ਰਿਦੇ ਸੰਤ
 ਜੰਤ ਰਹੈ ਸੇ। ਉਨ ਲਖ ਟੇਰੇ ਧਾਰੰਤ ਤੇ ਗੋਗਿ ਆਖੇ।
 ਟਰ ਪ੍ਰੰਮਤਿ ਨ ਆਗੇ। ਗੁਰੂ ਗਾਮੀ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ। ਅਲਖ
 ਬਦਿਨੇ ਦੇ ਰਸੁ ਅਮੀ। ਪ੍ਰੰਮਤਿ ਪਦਿ ਬਲ ਰਤੁ ਆਗੇ। ਸਿਸ
 ਨਾਗ ਮੁਖ ਸਤ ਸੁਰਿ ਚਾਗੇ। ਤੇ ਉਧਾਰਨ ਤੁਝ ਪਾਏ।
 ਅਦੀਰ ਦੀਨ ਰਹਿਨਾ ਸੁਨਾਏ। ਚਾਰੇ ਬੈਦ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਏ।
 ਜਸ ਅਥਾਏ ਰਹੈ ਥਾਏ ਤਪਾਏ। ਸੰਮਤਿ ਸਸਰ ਬੈਦੁ।
 ਗਨਾ। ਸੰਭੂ ਸੰਤਿ ਰਗਾ ਬਧਿ ਖਾਨਾ। ਧਰ ਤੈ ਰੁਮ ਰੁਪ

ਪਾਰ

घैराठा जापगतीत ब्रह्मंतिनैठा टा। पद्यतिमुआसत
 उमीसतुआगे। पगपैतालपुत्रतेहुनीआगे। लैरफ
 लसबुबुनारडो। दुखधीनसबुसिंयसभादो। पूछ
 तिमसतिहुमहुलदागी। तिमलितानीतरतीकुली।
 मयतिनेररा। लैरभायो। आतेसमीअरसबुनगति
 धैआयो। मुखपादिरनेसतिउपंतिउगि। सरलधि
 उकुसतीतगति। उमत्रेसूधधिमथीदेहा। सत्रे
 अतिमिलअबेहा। रीतधंमअरगवधपगती
 अतिपतीउपगतिउतुआगी। सत्रेपुतिपातिउ
 गो। नुगनुकादउरिदासहुकागे। १॥ आषीपाप
 बुभुकागीब्रह्मसतेनखनेनखा। रमिदिपानीनैयूबु
 अपतामंतउतुताका। १॥ उअतंतयूबुधंमदिआ।

ਲਿਆ। ਦੋ ਸਾਲ ਲੋ ਸਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਤ। ਪਾਪ ਕੁਮਰ ਗੰਗ ਅਤੰਤੰ
 ਨੈਨੀਰ ਸਤਰ ਰਹੇ ਲੀ। ਦੋ ਤੁਥਾ ਦੀ ਥੰਧਿਯ ਸੋ ਲੀ। १॥
 ਪੁਤਰੇ ਪਗਥਿਤ ਸਰਨ ਰੇ ਲੀ। ਦੁਬੈ ਸਾਧ ਜੰਤੁ ਮੇਧਿ ਆਰੇ॥
 ਸਰਲ ਸੰਤ ਸਰਥੰ ਸਤੁ ਆਗੇ। ਤੇ ਅਲੇਖ ਲੀ ਸਰ ਕੁਲ ਰਾਹੇ॥
 ਸਰਲ ਲੋਕ ਅਤਿ ਦੀਨ ਤੁ ਆਗੇ। ਨਦਿਰੀਟੰ ਮਦੀਨਾ ਦਿ॥
 ਰਾਗੇ। ਤੁਮਰਿ ਪਾਨਰ ਸਰਲ ਸਦਾਗੇ। ਜੰਤੁ ਕੁਲ ਭੰਧ
 ਚੰਡਿ ਰਾਗੇ। ਭਿਆਨਕੇ ਅਪਗਧੰ ਆਗੇ। ਦਾ। ਸਾਧੀ॥
 ੭। ਅਗਿਆਨੁ ਲੀ ਅਤੰਤਿ ਸੀਮਤੁ ਧੁਧਰੇ ਸਰੀਗ। ਨਦੁ ਕੁਲ
 ਮੈਂ ਅਦਿਤਾਰ ਧਰ ਸਰਲਿ ਭਿਤਰੇ ਪੀਰੀ। १॥ ਚੁਪਾਈ
 ਅਗਿਆਤੁ ਧੁਧ ਅਤੰਤਿ ਰੀਤੰ ਲੀ। ਮੰਤਰ ਮੈਂ ਸੁਚਰਨੇ ਸਤਰੇ॥
 ਲੀ। ਜਦੁ ਕੁਲ ਮੈਂ ਪੁਗਟੇ ਸਰੁ ਦੇ ਦਾ। ਨਗੀਓ ਪੁਗਟੰ॥
 ਮਗੀ ਸੇ ਦਾ। ਤੰਤੁ ਪੁਗਟੇਗੇ ਜਦਿ ਕੁਲ ਮਾਤੰਗੀ। ਭਾਖੇ॥

ਕਰੰਮ ਕੇ ਦਰੁ ਕਰਾਤੀ। ਧਰਮ ਦੇ ਦੰਤ ਮਗਧਿ ਤਰਤਾਏ।
 ਮਾਇ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਤੰਮ ਮੰਤਰਾਏ। ਬੈਰਾਸਿ ਪਾਰੇ ਬਿਲੰ ਮਨਰੀ।
 ਨੌ। ਅਗਿਆ ਪਾਰ ਸਰਭੁ ਪਰਤੀ ਨੌ। ੭॥ ਸਾਖੀ। ੧॥ ਦੇ
 ਦਭਲੇ ਨੰਨੋ ਤਰਿਅਗਿਅ ਰੀਅ ਤੰਤੀ। ਨੌਂ ਤੰਮ ਮਿਲ
 ਬਿਤਤੀ ਰੀ ਸਰੁ ਸਮ ਸੀਭ ਗਦੰਤੀ। ੧॥ ਰੁਪਾ। ਦੇ
 ਸਤੀਨਾ ਬਰੀ ਧਾਤੀ। ਤਤੁ ਨਾਲ ਸਿਰਭੁ ਪਰਮਾਤੀ। ਗਦਿਓ
 ਸੁਰ ਸਰੁ ਸੁਰ ਬਿਗਸਾਨਾ ਪੂਰੇ ਬਚੰਤ ਸਾਚ ਰਗਾਨੇ
 ਮਿਲ ਸਰੁ ਤੇ ਅਤਿ ਮੰਗ ਲਗਾਏ। ਮੰਤੋ ਅਤਿ ਸੰਨੋਰ
 ਮਿਟਾਏ। ਜੋ ਪੂਰੁ ਪਿਆਤ ਅਗੇ ਬਰਤੋ ਤਾਨਾ ਅਮੋਲ
 ਰੀ ਦੇ ਪਰੋ ਤਾ। ਤੰਮ ਸੇ ਬੇਲਤੋ ਗੋਤਰਿ ਪਿਆਗੇ। ਪਰਗ
 ਰਾਜਗਮਾਤਿ ਤੰਮਾਗੇ। ਗਾਦਤਿ ਸੁਰ ਸਰੁ ਤੀਪਰਾਏ
 ਤਰਿਦਿਅ ਲਸਤੁ ਸੁਰ ਮਿਟਾਏ। ਜਨਕੁਲ ਮੋ ਪੁਰਾਣੇ

ਤੇ ਦੇ ਦਾ । ਰਹੀ ਭਿਖੂ ਗਿਟੰ ਮਾਹੀ ਸੇ ਦਾ । ੮॥ ਸਾਖੀ । ੧॥
 ਪ੍ਰਗਿਟ ਭਏ ਜਾਏ ਧੰਸ ਮੈ । ਅਤਿ ਬਡ ਭਾਗੀ ਦੇ ਦਾ । ਪੁਰੰਤ
 ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ਸੀ ਰਹੇ ਪੁੰਖ ਪਟ ਸੇ ਦਾ । ੧॥ ॥ ਦੇ ਦੇ ਸਿ
 ॥ ਭਜਦੁ ਧੰਸ ਮੁਠਾ ਦਿੱਧਰਤੀ ਮੰਨ ਮੈ ਮੰਗ ਲਗਾਇਆ । ॥
 ਸੁਰਚਾਰੀ ਦੇ ਤੁਤੇ ਭਰਤੀ । ਸੁਰਲੇ ਸੈ ਰਵਿ ਸਾਹੇ ਪਰਤੀ ॥
 ਰਿਜ ਮੰਤ੍ਰ ਪਟ ਮਾਏ ਸਮਾਇਆ ਰਖ ਦੇ ਖੇ ਬਸ ਦੇ ਦਸੈ ਜਾ ॥
 ਇਕਾ । ਰਖ ਮੁਕੁ ਪਰ ਪਗ ਪਦ ਮਲ ਗਾਏ । ਤੰਤ ਮੰਨ ਨਾ ॥
 ਸੰਤ ਪਮਿਟਾ ਦੋ । ਤਖ ਸਭ ਤੇ ਤੰਮ ਅਤਿ ਦੁਭਾਗੀ । ॥
 ਨਾਮ ਨਿਰੰਤਰ ਸਿਮਰੰਤ ਲਾਗੀ । ਦਿਨ ਦਿਨ ਤੈ ਨਮਤੀ ਰੇ ॥
 ਤੇ ਦਿ । ਪ੍ਰਭ ਅਨੰਤ ਮੰਨ ਮਾਠਿ ਪਰੇ ਲਿ । ੮॥ ਸਾਖੀ । ॥
 ਨਿਪ ਦੇ ਦੂਰੀ ਸੁਤਾਏ ਦਾ ਸਦੇ ਦਰੀ ਘਾਨਾ ਨਾਮ ਅਮੈ
 ਭਰ ਦੇ ਦਰੀ ਪਿਆਰੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੀ । ੧॥ ਨਿਪ ਦੇ ਦ

ਸੀ ਸੁਤਾਧਿਆਰੀ। ਗੀਤ ਭਵੰਤ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਨਾਗੀ। ਨਿਮਲ
 ਨਾਮ ਦੇਵੀ ਰਤੀ ਐ। ਰੇ ਸਦਿ ਨਾਮ ਰਿਦੇ ਮੈ ਗਤੀ ਐ। ਬਠਕਾ
 ਗੀ ਧਸਦੇ ਦਘਾਤੀ। ਭਲੀਧਿਤਾ ਮੈ ਰਹੀ ਰਗਨੀ। ਲਾਲ
 ਜਹ ਭਿਰਚਾ ਜੇਵੀ ਦੋ। ਅਤਿ ਭਿਰਚਾ ਮੈ ਨਾਮ ਲੀਏ। ਰੀ
 ਨੇਰ ਚਨ ਮਾਨ ਰ ਮੈ ਤੀ। ਵੀਏ ਧਿਰੰਧਿਰ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤੀ।
 ਤੇਗ ਜੈ ਬਦੇ ਤੇ ਧਤੁ ਤੇਗ। ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਆਲੈ ਰਘੁ ਤੇਗ।
 ਗਉ ਅਤੇ ਰਦ ਦੀਧਿਤ ਮਾਤੀ। ਗੀ ਸੁਭਿ ਧਸਦੇ ਦਨ ਮਾਤੀ।
 ਤਾ ਬੰਨੇ ਰੁਕੁ ਧਰਮ ਮੁਤਾ ਦੋ। ਬਿਰੇ ਵੇਲੇ ਧਸਦੇ ਦਮਨ
 ਦੋ। ਤਮ ਤੇ ਰੁਕੁ ਸਾਰਿਓ ਨਾਨਾ। ਤਮ ਰੈ ਸਭੇ ਤਮ ਗੀ
 ਨਾਨਾ ਬਿਰਤੀ। ਰਗਨਾਗਾ ਅਤ ਚਰਨੀ। ਧਿਆਰੀ ਸੁਤਾਤੁ
 ਮਾਗੀ ਬਰਨੀ। ੧੦॥ ਸਾਖੀ॥ ੧॥

ਦੀਤ ਅਭਿ ਵੀਰੀ। ਸੋ ਸਾਧਾਧਨ ਸੰਗੇਧਿ ਆਗੇ। ਇਤਿ ਅਭਿਗਤੀ
 ਧੁਨਤੁ ਆਗੇ। ਦੇਤ ਅਭਿ ਤਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਤੀ। ਤਤਿ ਤਸਤਿ ਮਤਧਾਧ
 ਸਰਤੀ। ਸਰੇਤ ਧਾਤੁ ਨੰਸਤੰ ਸਰੀ। ਤਬ ਧਸਦੇ ਦੇ ਅਭਿਗਤੀ
 ਬੰਦ ਸਾਲਾਏ ਤੇ ਮੇਖਿਲਾ ਦੇ। ਗੁਧ ਅਭਿ ਦਾ ਬੇਗਾਧਿਕਾ ਦੇ। ਤ
 ਬੇਰੰਸ ਮਾਤੀ ਕੇਤ ਧਾਤਾ। ਛਾਏ ਨੰਸ ਧਾਤੁ ਦੇ ਕਾਤਾ। ੧੨।
 ਸਾਖੀ। ੧੩। ਧੁਨਤੁ ਸੁਚ ਮੰਤਰੇ ਰੀਠਿ ਨੰਸ ਗਾਏ ਅਭਿ ਮਾਤਾ। ੧
 ਮਤਧਾਤਿਲੇ ਤੀਅਰਾ ਦਗੁਰੂ ਤੇ ਦਿਧਾਤਾ। ੧੪। ਧੁਨਤੁ ਨੰਸ
 ਮੰਤਰਾਤਿ ਵੀਰੀ। ਜੀਵਿਲੇ ਤੇ ਸੁਰਾਧਿਸਾਗੀ। ਅੰਤਰੁ ਗੁਰੁ ਮਤਿ
 ਪਤਿਲਾ ਤੇ ਦੇ। ਭੁਖਿ ਜੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨੰਸ ਦੇ। ਤੇ ਬੋਧਿ ਬਨਹਿ ਲੀਨ
 ਪਤਿਲਾ ਦੇ। ਧੁਨਤੁ ਸੁਚ ਮੰਤਰੇ ਰੀਠਿ ਨੰਸ ਗਾਏ ਅਭਿ ਮਾਤਾ। ੧੫।
 ਧੁਨਤੁ ਸੁਚ ਮੰਤਰੇ ਰੀਠਿ ਨੰਸ ਗਾਏ ਅਭਿ ਮਾਤਾ। ੧੬। ਧੁਨਤੁ ਸੁਚ
 ਮੰਤਰੇ ਰੀਠਿ ਨੰਸ ਗਾਏ ਅਭਿ ਮਾਤਾ। ੧੭। ਧੁਨਤੁ ਸੁਚ ਮੰਤਰੇ ਰੀਠਿ
 ਨੰਸ ਗਾਏ ਅਭਿ ਮਾਤਾ। ੧੮। ਧੁਨਤੁ ਸੁਚ ਮੰਤਰੇ ਰੀਠਿ ਨੰਸ ਗਾਏ
 ਅਭਿ ਮਾਤਾ। ੧੯। ਧੁਨਤੁ ਸੁਚ ਮੰਤਰੇ ਰੀਠਿ ਨੰਸ ਗਾਏ ਅਭਿ ਮਾਤਾ। ੨੦।

ਥੇਰੇ ਸੰਤ ਸੁਰਗਿ ਆਨਾ ਅਤਪਤੀਤ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਦੀ ਅਰਧਸਾ
ਦੇਵ ਮਤੀ ॥ ੧ ॥ ਧੰਦਸਾਲਾ ਲੈ ਫੁਰੂ ਰਖਾ ਦਾ। ਨਰੋਂ ਕਾਗੀਰੀ
ਗਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਉਪਰਧਤੁ ਰਖੇ ਰਖਾ ਦਾ। ਨਾਂ ਤਨਾਹ ਦੇ ਫੁਰੂ
ਨਦਿ ਰਾਗੇ ॥ ਉਥੁ ਆਗਰ ਰੰਮ ਰਾਗਾ ਦਿਆ ਮਗੁ ਮੇਤ ਮਗੇ ॥
ਰੰਮਾ ਦਿਆ ॥ ਦੁਸਟ ਕਾ ਦਿਤਿ ਮੈਂਟ ਰਲਾ ਗੀ ॥ ਆਖਿਯ ਤੇ
ਅਤਿ ਤੀਖਣ ਕਾਗੀ ॥ ਨਖ ਉਪਜੇਤ ਧਵੇਰ ਮਗੇ ॥ ਨਖੇ ਧ
ਲਰਾ ਰੰਮੇ ਪਾਏ ॥ ਦੇਰ ਕਾ ਦਿਤਿ ਮਿਸ ਮਗੀ ਰਗਤ ॥ ਤ ਓਕੀ
ਪੂਰ ਸਭ ਰਲ ਮਲ ਤਰਿਤਾ ਸਾਖੀ ॥ ੧੪ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਮੇ ਪੁਤ ਧਸ
ਦੇਵ ਦੇ ਨਖ ਨ ਮਿਓ ਨਗ ਮਾਤੀ ॥ ਮੇਲੇ ਰੰਮਾ ਦਿਤਿ ਰਾਗੇ ਰੰਮਪ
ਥੇਰੇ ਨਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਮੇ ਪੁਤ ਨਖ ਨ ਮਿਓ ਨਗ ਦੇ ਧਵੇਰ ਮਗ
ਨਸਾ ਪੁਤੰ ਮੰਤਰੇ ॥ ਤੁਧ ਧਸ ਦੇਵੇ ਗੁਰੂ ਓਗਾ ਦਿਆ ॥ ਰੰ
ਮਗੇ ਦੇਤਿ ਰੇਟ ਲੇ ਆਇਆ ॥ ਲੀਜੇ ਧਾਲ ਰੰਮ ਧਾਲ ਕਾਗੇ ॥
ਰੇ ਨਗ ਤੁਧਿ ਰੁਧ ਰਾਤੰ ਮਾਗੇ ॥ ਰਓ ਓਰੰ ਮਾਗੇ ਨਾ ਦੇ ਧਾਰ

ਕੁਧ ਅਠ ਦਸਾਲ ਤ ਆਗਾ ਲੈ ਸੁ ਤ ਕਹਿ ਓਜ ਦੇ ਮਹਾਨੀ ਤੇ
 ਫੁਲ ਸੋਢਿ ਓਰੰ ਸ ਅ ਜਾਨੀ ਜੇ ਓਲਟੇ ਨਹ ਗੁਰੀ ਸੋ ਧਾਲਿ ਦਿ
 ਤੇ ਤਾ ਤੇ ਤੰ ਮਹਾਨੀ ਲੈ ਆਇ ਧਾਲਤ ਆਇ ਧਗਾ ਰੀ ਚੈ ਕਾ
 ਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਗਾਨੇ ਨ ਰੰ ਸ ਮੰਤਰ ਦਿਆ ਤ ਆਈ ਮਹਾ ਦਸ
 ਦੇ ਖੀ ਦਖਾਈ ਤ ਧ ਧਾਲਨ ਦੇ ਧੇਰਾ ਮਹਾ ਦਿਆ ਮਾਤ ਕਾਰੀ
 ਨਹ ਧਾਧ ਰ ਮਾ ਦਿਆ ਦਿਸੀ ਗਿ ਤ ਦੇ ਧਾਲਨ ਮਾਗੇ ਅਤਿ ਅ
 ਧੀਨ ਧਾਲਿ ਤੀਨ ਧਿ ਕਾਗੇ ਤ ਧਾਨ ਹਨ ਗਤ ਮੈਂ ਤੁ ਦਿਆ ਰੰ ਸ ਮ
 ਮਾਨ ਦੁਸਟ ਤ ਤੀਨੁ ਆਗਾ ੧੫ ਭੁੰਦਰਿ ਸ ਮਾਨੇ ਦੇ ਦਰੀ ਸੇਖ ਤ
 ਗ ਧਲ ਦਾਨਾ ਦੇ ਰਸੀ ਸ ਨਹ ਦੇ ਧੇਰਾ ਧਿ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ
 ਨਾ ੧੧ ਸਾਖੀ ਦੇ ਦਰੀ ਭੁੰਦਰ ਸੇਖ ਨੀ ਆਇ ਸੇਖ ਦੇ ਦਰੀ
 ਭੁੰਦਰ ਸ ਮਾਇ ਤ ਹਿ ਰਸ ਤੀਧਿ ਆਲਾ ਅਗ ਦਿਆ ਦੇ ਦੇ ਸਰ
 ਸੰਨੈ ਕਸਿ ਟਾ ਦਿਆ ਦੇ ਦਰੀ ਭੁੰਦਰ ਨਾਗ ਪਤਿ ਗਨਾ ਮੇਰੇ

ਗਤ ਪੁਰੰਤ ਨਾਨਾਗਾਚਾਰ ਅਸਥਾਤਿ ਠਡਿਗਾਤਿ
ਬਿਨਮਤਾਪ ਹੀਅਤਿ ਰਤਿ ਗਿਰੇਈ ਰੋਤਿ ਥਾਨਿ ਥਾਨੇਗਾਨ
ਠਰਿਦੇਦਰੀਸੇਖਸਮਾਨੇਗਾਚਾਰ ਅਸਥਾਤਿ ਮਗਕਾਈਭਇਅ
ਉਦਰ ਮੈਨਗ ਸੁਖਦਾਈਜੇਦਸਮਾਸਫੁਦਰ ਮੈਰਤੇਤੋਭੁ
ਅਧਿਚਾਰੀਭਾਰਤਸਤਿਤੋਭੁਸਟਰੰਸਲਿਓਜਗਮੈਰਈ
ਪਾਪਤਿਰੋਵੇਰਾਤਰਭਈਯਸਦੇਦਸੰਤਰੀਤੀਅਧਿਅਰੀ
ਰੋਤਈਨਾਮਸੇਖਸਤੋਤਰੀਨਾਂਦਪਾਮਫੁਪਰਤੀਦਿਚਾਰੀ
ਅਤਿਸੁਰਗਿਅਨਧਿਅਤਿਤਮਾਗੀਥੋਚਕਰੇਦਿਦਰੀਉਦਰੇਤ
ਨਿਰਸਯਾਦਿਨਿਓਧੀਨਥਦਰਿਤੋਸੁਖਸੇਜਠਰੋਤਈਧੁਰੀ
ਦੇਰਾਸਿਧਾਰੇਧਿਭੰਮਤਰੋਗਾਅਗੀਅਮਾਨਨਗਦਿਨੀ
ਨੀਨੀਰਥਪਾਦਸੇਪਦਿਤੀਰੀਥੋਚਕਰਭੁਤੇਧਾਲਨਲੀ
ਆਗਾਭਾਤਿਰਤਿਰਦੇਈਨੀਰੀਆਸੁਖਸੇਜਠਰੋਤਈ

ਨਤੁ ਅਰੇ ਅੰਤਾ ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਾਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ਸਤਿ ਨੇਤ੍ਰ ਮੁਖ ਪੰਕਜ
ਤਾਸਾ ਸੁਖ ਧਿਆਪਿ ਮਿਓ ਭਵਾਸਾ। ਆਦ ਅੰਤ ਮਧਿ ਸਤਿ
ਅਏਧਾ ਧਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿ ਅਮੇਪ ਅਸੇਧਾ ਧਿਤ੍ਰੁ ਰੂਪ ਤੁਮ ਗਸ ਸਾਗਾ।
ਸਭ ਜਗ ਕਾਤੁ ਪੁਰ ਰਗਤਾਗਾ ਸਭ ਜਗ ਕੁ ਮੇਧਿ ਨਤਿ ਨਾਮਾ ਸੇ
ਉਪੇਰੇ ਜੇ ਸਿ ਮੇਰੇ ਸਿਆਮਾ ਸਭ ਕੀਤ ਕਤੁ ਮਧਿ ਆਪ ਰਦੇ ਰਾਇ
ਤਸ ਚੈਰੇ ਰਦੀ ਅਤੇਰਾ। ਤੁਮ ਰੇਪ ਗਜੇਤਿ ਰਦੇ ਧਰੇ। ਤਤ ਕਾਲ ਭੁਇ
ਸਾਗਿਤ ਕੇਗਾ ਸਭ ਮੇਵੇ ਰਖ ਕੇਨ ਸੰਤਾ। ਸੁਖ ਧਿਆਪੀ ਸ੍ਰੀ ਕੁ
ਰਾਵੰਤਾ। ਤੁਮ ਤੇਧੇ ਮੁਖ ਤੇਤ ਗਿਆਨਾ ਤੇਅਤੁ ਮੁਖ ਕੇਰੇ
ਜਾਨਾ। ਤਿਨ ਧਾਤੁ ਸਮਝੀਐ ਪ੍ਰੀਤਾਨਾ ਨਧਿ ਪਤਿ ਨੇਰੇ ਚੀਤਾ।
ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਤੁਮ ਸਰਾ ਸੁਚੇਤਾ। ਅਲਖ ਭਇਨ ਦੇਤੁ ਮਤੀ ਕੇਤਾ।
ਸਭ ਗਚਰ ਸਭ ਤੇਭੁ ਗਧਾਨਾ ਸਭ ਕੇਤੁ ਮਤੀ ਤੇ ਨਤਿ ਆਲਿਖਾ

ਸੇਧੇ

ਸੰਤ ਜਨਾਨੇ ਪਾਲਨਾ ਗਾਗਰੁ ਧਰਮੁ ਵੀਰੁ ਸਦਿ ਬਿਦਿਅਹਿ॥
 ਕੰਮ ਭਰੈ ਤਨੁ ਮਾਲਾ ਦੇ ਰੰਗੁ ਮਸਤਕੁ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਪਾਸ ਅੰਤੁ ਸਾਕੁ॥
 ਰੇ ਪਗ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੰਮਾਨੀ ਤਾ ਤਿਉ ਸਾਦ੍ਰੋਹਿ ਮਾਲੀ ਤਾ ਧ
 ਚਿਤ ਦਸਾ ਕੂ ਮਾਤਾ ਪਾਗਾ॥ ਜੇ ਜਨ ਸੇਵੇ ਕਰਨ ਮੁਕਤ ਕਾ॥ ਗੁਰੁ
 ਪਗ ਲਿਓ ਭਵ ਸ੍ਵਾਗਤੁ ਕੋ॥ ਪਗ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਭੁਜੰਤ ਮਨ ਕਰੇ
 ਮਾਇਆ ਮੁਖਿ ਧਨੁ ਜਗ ਮਾਤਾ॥ ਆਦਿ ਸੰਤੁ ਕੂਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮਿ
 ਕੰਮ ਤਨੁ ਬਲਿ ਸੀਤ ਬਿਨਸੇ॥ ਤਤੁ ਨਾਲ ਜਗਦੁਤਰਨ ਕੋ॥
 ਮੁਕਤ ਕਰੇ ਜੋ ਅਵਿਗ੍ਧੁ ਨਾਗਾ ਤਿਨ ਰੀਗੁ ਤਸੀ ਐ ਨਰਕੁ॥
 ਸਾਧਿਕਾ ਆਤਮੀ ਜਾਨੀ ਜਗਤਿ॥ ਰੇ ਭੁਇਨ ਦਿ ਤਖਿ ਪਤੈ ਦੇ ਮੁ
 ਕਤਿ॥ ਮੁਕਤ ਮਾਨ ਲੀਨੇ ਤੇ ਲੋਕਾ ਅਨਲ ਭੁਜੇ ਕੇ ਮੁਕਤ
 ਤਿਉ ਰੇ ਪਗ ਜੋ ਰਿਦੈ ਤਥੇ ਗਾਮੁ ਰਤਨ ਤੈ ਤਨਿ ਤੇ ਸਹਿ ਰਪੇ ਗਾ॥
 ਮੁਕਤ ਪਗ ਕੁਲ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਿਨ ਤਨੁ ਰਿਓ ਕੁਮਾਰੇ ਦਿਆ ਜਾ॥

ਦੇ ਰਹਿਦਿ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤਾ ਪਿਆਰੇ ਲਾਗੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੀ ਭੇਤੁ
ਅੰਗੇ ਤੁਸੀਂ ਤਿਨ ਦੇ ਰੋਗ ਪਾਸ ਤੁਸੀਂ ਭੇਤੁ ਜਨ ਗਏ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ
ਸੰਗ ਦੁਸੰਤੀ। ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੀ ਭੇਤੁ ਤੁਸੀਂ
ਨਮੁ ਪਦਿ ਆਲਾਸੀ ਨਾ ਪ੍ਰਮਿਟ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲਾ ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀ
ਖਿਆਨ ਮਠੀ। ਭਿਖਾਰੀ ਦਿਖਿ ਅਤੁਸੀਂ ਚਰਿਤਾ ਬੇਦ ਜਗਤ
ਪ੍ਰਦਿਆਸ ਮਾਧਾ। ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਮਾਧੁ ਪਾਧਾ। ਨੈਧ ਤਿਤੁ
ਸਰੋ ਦਰਸਨ ਰੋਗ। ਸੋ ਦੁਤਰ ਭਭਿਸ਼ਾਗ ਰਤੋਗ। ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਸੀਂ
ਜਨਨ ਜਾਤਾਨ ਰੋਭਿ ਧੰਧਾ ਪਿਤਾ ਨਮਾਤਾ। ਜਨਨ ਮਰਨ ਮਰੁ
ਦਰੁ ਤਤੁ ਜਗਗਾ। ਸਭ ਜਗਦਤੁ ਪ੍ਰਭ ਰੋਗ ਜਗਾ। ਮਨ
ਅਰਧ ਚੰਨ ਅਗੇ ਰਹਿ ਸਿਆਮਾ। ਦਿਆਰ ਤਿਧਾਰੇ ਤੇ
ਨਹਿ ਰਹਾ। ਜਾਨਾ ਮਰੁ ਪੰਗਾ। ਅਦਿਤਾਗਾ। ਤਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਗਾ। ਅ
ਬਧੇ ਪਿਆਰਾ ਸੁਖੀ। ਅੰਗੁਲੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਰੋਗਾ। ਚਿਤ ਦਾਸੇ ਮਰੇ

੩

ਨਤਿਅਨਸਿਅਾਚਰਨਮਲਰੀਨੀਸੇਦਾਜਪੀ
 ਤੇਤਰਿਦੇਦਿਨਰੇਦੇਦਾਚਰੰਤਰੀਲੀਸੇਲਾਦੇਪੀਤਾ। ਤੇਜ
 ਨਤਿਤੁੰਆਰੇਪੀਤਾ। ਤੇਛੁਟੇਛੁਟਨਜਨੰਪਨਮੇ। ਪੁੰਨਜੰਤਤਰਿ
 ਭੁੰਨਕਾਰਅਧਤੀਸਿਦਹੇਅਗ। ਦਇਅਸਿਧਜੀਰੀਨਿਛ
 ਦਿਆਪਾਪੀਤੀਪਰਨਥਰੁਮਪਰਮੇ। ਨਨਾਥਿਧਰੀ
 ਲੀਲਾਨਰੀ। ਚਰੰਤਚਤਿਨਥਪਾਦੈਅਤੀ। ਤੇਜਿਤੀਅ
 ਪਦਾਨੇਨਰਮਤੀ। ਮਛਰਦੁਖੇਰਤੇਅੰਤਾ। ਤੇਜਭੁਪ
 ਨਰਿਤਰਿਭਰਾਵੰਤੀ। ਮਤਾਤਾਸਤੁਰਤਧਿਰਾਅਤਾ।
 ਤਰੁਮਨਿਮਲਨਾਗਨਾਸਤੁਰਤੁਰੁ। ਰੰਨੇਭੇਦਾਨਤੁਰੁਤੁਰੁ
 ਤਅਨਤਲੇਤਾਨਤੁਦਿਨਧਾਰੇਦੇਦਸਰੀਗ। ਦੁਰਗੰਨੇ
 ਤਿਨਰੀਪੀਗ। ਅਧਿਧਰੀਨੇਗਗਨਿਮਤਾਪਸਰੀਦਇ

ਆਤਮਾਗੋਚਿਤਾ ਬਲ ਬਲ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰ ਦੇਵੀ ਜਿਥੀ
ਕੋਤਿ ਦੇਵੀ ਕੋਤਿ ਦੇਵੀ ਸਭ ਤੀ ਦੇਵੀ ਸਾਗੀ ਸੇਵੀ ਜਗ
ਸੁਤਾ ਬੰਦੁ ਅਤੰਨਾ ਸਭ ਅਧੀਨ ਜਗਤੁ ਮਹੇਤਾ ਬਾਅ
ਜਗਤੰਦੁ ਅਜ ਸੁਖ ਤੇ ਅਗਾ ਅਜ ਸਨ ਲਜਗਤਾ ਦੁਖ ਬੇ
ਆਪਾ ਬੇ ਲੇਵੇ ਦਸਤੇ ਦੇਵੀ ਦੁਸਤੁ ਰੀਗਤ ਨਗ
ਤੇਬਰੀ ਤਿਅਗੀ ਰੁਖ ਸ੍ਰੀ ਰਾਖਾ ਮੇਧ ਸਤਿਤ ਆਦੇਨ
ਗਤਾ ਰੰਸ ਦੁਸਤਿ ਦੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਅਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਭੇ ਸ
ਤੰਨਾ ਸਭ ਕਾ ਦੇਹੁ ਲ ਰੀਗੀ ਅਨੇਗਾ ਪਾਪ ਪੰਥ ਨਗਤੇ
ਪਰਤੰਗੇ ਤੁਮਰੇ ਪੁਤ ਸੁਪੁਤ ਅਨੰਤਾ ਅੰਮਲ ਤੈਰ ਰਸਾਲ
ਰੰਗਾ ਤਿਨਿ ਸਨ ਰਤਿ ਨੂੰ ਨੂੰ ਤਾ ਰੀਗਾ ਤਿਨਿ ਸਭ ਤਿਨ ਦੇ ਸੇ
ਪਰੀ ਚਲੇ ਦੇਵ ਸਭ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾ ਦੇ ਸਦ੍ਰਿਸਤ ਮਿਟਾ ਦੇ ਸੇ

ग॥ नै नै सुंदु सिआम सुयुपा नै नै गतं रंत पूं मअ
 तुया ॥ रिम तदा मय वर वर नै नै मल नै म मडि र
 पय यो ॥ १८ ॥ मय पी ॥ डि नै तती दे म द व मे ड रि धै
 उ नै लै नै ॥ पू व अ न म रे ता व नी म ग ल उ त रे म रे ॥ १ ॥
 न धि न त ती दे उ नै म म रि आ ॥ पूं म डे न म म डु द व रि म
 न ग म ग र रे म व नी रं दि आ ॥ पू व नी प रं म म तै व म
 प रि आ ॥ सु न च ती दे उ डे व नी ॥ म ग ले म र धि म रे य
 व नी ॥ म वे व ग डि नै ल मि टा त ॥ म व नी नै डि व ल धि
 ग म त ॥ धे गं म य मै ल म म डि उ ॥ म र मै रि म डै ही
 म उ त ॥ डि व मे दे द म य ड रि धि आ गे ॥ डि व मे द त डि र
 प म रि च गे ॥ मं नै नै म ल म त डै ॥ मि आ म त म म त
 म डे प रं ॥ म त लै र मं ध व म तं च ॥ पू ग टि मू य व मे ड

ਤੀ। ਦੋਹਰੇ ਚੋ ਭੈ ਸਿਥ ਗਤੀ। ਭਾਗਵਾਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੀਰਥ।
 ਅਤ੍ਰਿਯੁਗ ਮਾਥੇ ਪਰਦੀਨਾ। ਸਿੰਦੂ ਮੰਦਰ ਦਲ ਚੰਨਾ। ਨਰ
 ਨਾਮਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਦਮ ਚੰਨਾ। ਭਉ ਆਨ ਮਲ ਪਰਭ ਦਰਸੈ ਤਾਨਾ।
 ਰਿਸਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਥਿਨਾਨਾ। ਤਿਰਿ ਪੈਲ ਸੰਦੂ ਮੁਖ ਦਾਈ।
 ਸੁਖ ਅਪਾਰ ਰਹੁ ਨੀਤ ਜਾਈ। ਨਾਮਾ ਸੀਰੰਗੁ ਚਤੁਰੀ। ਅਤਿ
 ਪਿਆਰੀ ਸੰਤ ਨੇਨੀ। ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਪਦਿ ਮੁਖ ਨਾਇ। ਦਸਨ
 ਦਲ ਮੁਖ ਦੀ ਚਸਤਾ ਦੈ। ਰਿਆ ਤਾਪ ਪਟ ਤਰੈ ਫੀਕਾ ਦੈ। ਦਰਦਾਨਾ
 ਘਾਟ ਅੰਤਰੁ ਗਏ। ਅਪਰਾਲ ਅੰਤਰੁ ਰਹੀ। ਗਾਈ ਐਸੁ
 ਕੁਮੁਦੰਤ ਪਰਦੀਨਾ। ਮਲ ਨਲੀ ਸੀਰੰਗੁ ਮੁਖ ਤੀ। ਦਿਓ ਨੇ
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਦੇ ਦਿਖਾਈ। ਸਿੰਦੂ ਰੇਖਾ ਪਾਰ ਰਹੀ। ਤਾਹੀ ਮਦਨ
 ਰਤਨਾ। ਗਿਰੀ ਦਾ ਸੋਭ ਮੋਰ ਸੀ ਸੈਤੈ। ਤੀਲੇ ਰਲੇ ਰੇ ਮਦਿ
 ਤੈ। ਗੁਜਰ ਗੁਜਰ ਲਿਖਿ ਗਏ। ਨਰੋ ਅਵਿਧ ਤਬ ਸੁਭਾ ਦੈ।

मंथचरुपंनरुपागोमंदुगरादैउजितमगो।पुं
दुमकुमंरुगीमैमैवै।दैपदैपउरिदैनतलैवै।कुन
कुउटेरिपदिमुडाता।उरिअतंतउरिनतैपद्वेता।पीउध
मंतहुपवळडिगदो।यतमदिदुपंतधीचमुडाहो।अउठ
रावमंदुउरिद्वेती।पुममगंतमंतउरिदैगजी।मल्लो
मालमदिचिचिनगमगजी।दुउधुमैवैउरिमिलगजी।।
वदैउंतउमलमंतमुडो।तिरदउउविगलउमैमुडो।नेम
लहुउरुतीनदालयवउ।रैदधारतापीमैचलिउरिउ।
तामिमिपनिदिपुमरपेगी।उउपउउउउपुनापउदेवी
नदैदुदुनापंतदधानै।नीनउदंतउउपवगुगानै।अउ
अनुपनद्वेतीमुडाती।दीनधंपगदैनंतधाती।मंयत
मंवक्तैउठिनआगे।पंठगीगुलठननुदेपिआगे।रैमल

रमल दुल मे च रंता अति अनुप द्रवि रति मुष चरता विरुची
धैलं जी उरि गरुते। पुर मे च रंता अ वै रै ररुते। अनुप र च रंता स
प्रग है। विमल रा स उरि मंता क त रा है। तला ग द न ग म ग ग उ हुन आ
गे। नि ई च म दे ति स मै रं उगे। अ द पु न अं र म र त च र त मै। अ न र
र म ल उ रि पा र स रंता। उ र म मै उ रि रै प र र दे धो। उ र न त म म
क ल र ग ले धा। तिन म र प न ग री म रि धा रि आ। उ र त र द न रै र
प मि र धि आ। र म म म पी। च र उ र उ र उ र रै ति प च र र ग री पि
उ म र। ग र द ग र द धा ती दृ द र ग रि रै र प र म म म म ति। १॥
आ उ पि उ र रै धे म र ति धि आ ग।। अं दू मि म म प म हु न मी म
प र म म तं उ प र त प उ र गे। अं उ र र र र वि र ग र गे। धा र धा र
च र रै ति प र है। धे म म ग र त र द र ग र त र गै है। ग रि ग र रं
र तै र म र र गे। अं त र त प र त त व प र र है। वि स र उ र रै धे म

तडीभादो। पूषमे। नु। दधमरेदसतदे। २॥॥॥ सा। सी। तमे। तमे। नर
 चीमरे। नर। तअ। प। व। म। पा। गा। म। म्प। उ। च। ते। उ। पू। बु। ती। त। व। द। त। र। ग। त। र
 ॥॥॥॥ तमे। तमे। मं। बु। बु। ग। दा। ता। प। व। रि। त। उ। प। व। म। ते। प। वे। प। ग। ता। पू। व। रे। द। ल
 अ। तं। र। म। वु। पा। म। व। रे। दि। स। द। अ। त। व। म। नु। पा। म। व। ते। प। उ। ले। उ। म। ता। ग। ता।
 न। वु। द। र। उ। डि। मि। ल। बु। ग। दा। ता। दि। दि। अ। ते। म। दि। अ। पू। ग। ट। टी। म। वु
 न। व। री। तं। उ। व। द। ट। ग। टी। म। वु। मं। पु। र। त। उ। म। र। ग। ता। पु। र। त। डी। री। तं। मं
 सा। गा। पा। दे। वी। कु। त। पु। रं। त। गे। उ। म। वे। वु। त। नु। द्ध। न। त। त। र। उ। न। व। री
 वु। प। धी। न। न। व। री। सा। म। ति। मु। त। उं। त। वि। स। दे। धी। सा। ता। ता। धि। प। ने। ने। वे। म
 वी। गी। म। वु। रे। रे। दे। वु। न। त। सी। गा। आ। प। छि। पा। दे। पा। लें। आ। पा। आ। प। मं
 प। वे। पु। त। त। पा। पा। पे। व। र। उ। डि। उ। म। मं। उ। म। वु। पा। गी। आ। त। मिं। प॥
 पं। त। मि। आ। म। म। म। पा। डी। त। व। दं। ते। पा। लें। त। ड। गा। पू। व। अ। ध। ता
 मी। न। व। र। त। अ। प। गा। म। म्प। उ। च। ते। उ। म। वु। ग। दं। ता। मिं। प। व। नु। प। व

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅੰਗ ਜਗਤ ਨਾ ਬਦੇ ਦੇ ਆਦਿ ਤੁਮਹੇ ਚੰਗੇ ਵਿਸਤਾਰ
 ਥਾਵਾ ਨਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਗਟੇ ਦੇ ਦਾ ਤੁਮਹੇ ਮੁਖੇ ਪਤਗਾਨੇ ਕੇ ਦਾ।
 ਦੇ ਰੁਕੇ ਗਨਾ ਅਵਤਾਰਾ ਤਿਨੇ ਦੁਖਾ ਦਿਅ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ਤਿਨੇ
 ਨਾਸ ਨਿਮਿਤਿ ਅੰਗਾ ਦਿਖਾ ਸੰਧ ਪ੍ਰਗਟੇ ਕੁਗਟੇ ਤਾ ਅਲਖ ਭਵ
 ਨੇ ਸਾਜਨਾ ਗਾ ਅਭੈ ਅਚੰਤ ਅਭੈ ਅਧਾਰਾ ਧਤੁ ਦੇ ਤਗਾ ਜਨ
 ਕਾ ਕੇ ਦਾ ਦੇ ਦਨ ਜਗ ਜਗ ਤੇ ਦੁਖ ਕਾ ਦੇ। ਤੁਮਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ਦ ਤਿਨੇ
 ਸਾਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਅਪਦਾ ਮਿਟ ਗਈ ਧਰ੍ਮ ਅੰਗਾ।
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅੰਗਾ। ੨੨। ਸਾਧੀ। ਧਰ੍ਮ ਦੇ ਬੋਲੀ ਤਿਨੀ
 ਮਛਾਰੀ ਦੇ ਨਯੇ ਮਸ ਮਾਇਆ। ਨਮੋ ਨਮੋ ਨੀਦਿਤ ਜਗਤੁ ਪਤ
 ਨੇ ਸਾਇ ਗਇ। ੧। ਧਰ੍ਮ ਦੇ ਬੋਲੀ ਤਿਨੀ ਮਾਇਆ। ਗਦਗਦ ਰੰਗ ਨਯੇ
 ਮਸ ਮਾਇਆ। ਦੇਖ ਰੂਪ ਧਿਸ ਮੇਰੇ ਤਿਨੀ। ਦਿਗੁਰੰਗ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ।
 ਤਖਤ ਗਲਾ ਗੀ ਗੁਰਗਾਨਾ। ਨਮੋ ਨਮੋ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗਾਨਾ। ਗੁਪਤ

ਵਿਧਾ ਲਰ ਮਾਏ ਤੇ ਸਾ ਰੈ ਮਲ ਤੇ ਰ ਮੇ ਥੇ ਸਾ। ਅਤੁ ਜਾ ਗੇ ਦਿਤੁ
 ਤਰਾ ਹਾਗ। ਰੁਪ ਥਾਪਾ ਦੇ ਪੁਰ ਮੁਗਾਗ। ਸੰਖ ਚਰੁ ਗਦਾ ਪੰਨ ਜਤਾ
 ਥਾ। ਰੁਮ ਅਲੇਖ ਰਿਕੁ ਦੰਤ ਰੇ ਰਾਥਾ। ਅਖ ਲਾਏ ਨਰੁ ਮਾਤਿ ਸਮਾਏ।
 ਰਾਥਾ ਰਾਥਾ ਏ ਮਰ ਜਾਏ। ਰੈ ਮਰੈ ਮਥਿ ਤ ਮੰਤੁ ਅਤੇ ਰਾ। ਸਰ ਲਲੇ
 ਰੈ ਤੁਮ ਰੀਟੇ ਰਾ। ਏ ਤੇ ਥੇ ਰੇ ਅਤੰਤ ਅਪਾਗ। ਤ ਮਰੀ ਰੁਪ ਥਾਪਾ
 ਰਰ ਰਾਗ। ਅਤਿ ਅਚਰ ਜਤੁ ਥਾ ਰੀ ਤਜਾਇ। ਰਾਗ ਰੁਪ ਤੇ ਰੇ ਮਥਿ
 ਗਦਿ। ਸਰ ਲਲੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਮਥੁ ਆਮੀ। ਸਰ ਲਿਖਾ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰਾ
 ਮੀ। ਪਿਥਾ ਰਾ ਅਗੈ ਰਰ ਤੇ ਰਾ ਅਤੰਤਾ। ਤ ਮਰੇ ਰੁਪ ਤ ਪੁਰਾ ਦੇ ਰਗਦੰ
 ਤਾ। ਪੁਰਾ ਰਾ ਪਰ ਰਗਦਿ ਪਾਦਿ ਥਾਈ। ਪੁਰੁ ਤਿ ਰਥਿ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰਾਈ
 ਸਰਾ। ੨੨। ਤਥਾ ਰਿਜੀਤਿ। ਰੇ ਰਾਤਿ ਰਿਥਾ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰਾਗ। ਰੁਮੇ
 ਪਾਤਿ ਤ ਮਤੀ ਸਰਾ ਅਥਾ ਲੀਨਾ ਅਥਿ ਰਾਗ। ੧। ਤਥਿ ਰਿਜੀਤਿ ਰੇ ਰੇ

ਗਦਿ ਸੁਨਾਇ ਆ। ਤੀਨੀ ਧਾਰਤੁ ਮਰੇ ਘਰ ਆਇ ਆਇ ਬਸੇ
 ਤਪਸੀਨਾਤੁ ਮਗਰੀ। ਗੁਰੀਖੰ ਮੁਧੁ ਪਸਤੀ ਦੁਖ ਆਗੀ। ਅਰਿਧਿ ਰਿ
 ਸਤੀ ਮੇਘ ਸੀਧਾਗਾ। ਸੀਤ ਨਾਲਿ ਸਿਰਸ ਤੇ ਤੁਧਾਗਾ। ਧਾਗਾ ਸਤੰ
 ਸੁਖੁ ਪਤਪਸੀਆ। ਦਿਖ ਧਰਖ ਐਸਾ ਦੁਖ ਲੀਆ। ਆਤਿ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਭਇਓ ਤਮਗਤੀਆ। ਆਇ ਤੇ ਤੁਧੁ ਦਰਸਨ ਦੀਆ। ਤੁਮ ਤੁ
 ਧਤਮ ਗੀਰ ਗੀਲਾ ਗੇ। ਅੰਤ ਨਾਹ ਦੇ ਨੇ ਧਰਤੁ ਗੇ। ਧਰਮ ਆਗੀ
 ਤੁਮ ਰੇ ਤਮ ਰਤੀਆ। ਸੰਤੋ ਨ ਦੁਖ ਨਾਤ ਨ ਸਤੀਆ। ਤੁਮ ਸੁਤੇ
 ਮਗੀ ਸੁੰਦਰਾ ਦੀ। ਤਮ ਰੇ ਤੰਨ ਦੀ ਧਰੀ ਧਰਿ ਆਈ। ਤਖਤੁ ਮੇ
 ਕੇ ਤੇਥਿ ਨੇ ਭੁਗਰੀ। ਤੁਮ ਸੇ ਪੁਤ ਤੇਥਿ ਧੰਨ ਦੀ। ਮੁਖ ਸਮਾਨ
 ਜਗ ਮੈਂ ਨੀ ਦੁਆ। ਤੁਮ ਗੀ ਸੰਤ ਤਖਤੁ ਮੇ ਤੁਆ। ਸੁਤ ਪਾਪੁ ਸਨੀ
 ਨਾਮ ਤੁਆਗਾ। ਪਸਨ ਗਾਓ ਕੇ ਤਨਾਮ ਤਮਾਗਾ। ਧੁਤਮਾਨਾ ਸੁਤ

ਤੁਥਾ ਥਾਪਾ। ਤੁਮਰੇ ਸੁਤ ਤੰਮ ਤੁਏ ਆਪਾ। ਜਬ ਦੁਤੁ ਤੁਮੇ ਸੋ ਫਿ
 ਤਿਆਗੇ। ਰਸ ਪਥ ਆਦ ਰਏ ਬਨਗੇ। ਤਬ ਤੰਮ ਤੁਮਰੇ ਥਾਵੇਂ ਤੋ
 ਫਿ। ਤੰਮਰੇ ਪਗ ਮੰਨ ਮਤੇ ਪਰੇ ਫਿ। ਥਸੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਸੀ। ਥਓਂ ਨੀਆ
 ਗੇ। ਤੰਮ ਸਪੁਤ ਘਾਟ ਸਿਆਮ ਤੁਮਾਗੇ। ਤੀਨ ਜਨੰਮ ਰਤੇ ਪੁਗਟ ਸੁ
 ਨਾਏ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਤਿ ਡੀਥਿਸ ਆਏ। ਮੰਨ ਮੈਗ ਬੈਧਿ ਆਨ ਤੰਮ
 ਗਾ। ਅਥ ਤੇ ਆਗੇ ਸੁਤ ਤੁਥਾ ਗਾ। ੨੨। ਸਾਖੀ। ਮਾਇਆ
 ਮੋਤਿ ਪਸਾਰਿ ਫਿ ਪੂਰ ਅਨੰਤ ਨਤਿ ਨਾਮਾ। ਤਬ ਜਨਨੀ ਥਿਤ ਥਲ ਭ
 ਰੰਗੁ ਪਦ ਪਾਏ ਸਿਆਮਾ। ੧। ਤਬ ਤਰਿ ਮਾਇਆ ਤੁਤੇ ਪਸਾਰਾ।
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਰੇ ਭੁਪਰ ਨਾਗਾ। ਮੁਤਿ ਮਤਾਗ ਜਾ ਸੀ ਮਾਇਆ ਪੁਗਟ
 ਥਚੰਨੇ ਦੇ ਦੇ ਸੀ ਸੁਨਾਇਆ। ਮਤ ਜਾਗੇ ਦੁਖੀ ਰਖਾਏ। ਗੁਪ ਥਪਾ
 ਦੁਪੁ ਪਾਨ ਪਿਆਗੇ। ਤਬ ਮਾਧਵ ਦੇ ਭਜਾ ਤੰਨ ਪਾਗੇ। ਮੰਨ ਜਨਨੇ ਪੁ

ਤਪਿਆਗਾਤਕਅਭਿਖਯੋਤਕਚੰਤਉਕਾਰੇ॥ ਲੇਤਿਗੁਰਤੰਮਧਾਲਤੁਮ
 ਗੋਯਦੇਫੰਸਕਧਾਟਉਘਾਗੇ॥ ਗਏਸੋਇਸਕਤੀਰਖਦਾਨੇ॥ ਤੰਮਰੀ
 ਮਾਇਆਸਕਧਪਰਤਾਗੇ॥ ਮੁਏਕੁਭਪਨਤੰਦਮਤਿਰੇ॥ ਧਮੋਕੁਮਾਰੇ
 ਤਿਨਟਸਤਿਰੇ॥ ਲੇਆਏਜੰਸਧਾਦੀਨਾਈ॥ ਪ੍ਰਗਟਧਾਤਜਗ
 ਦੀਸਸੁਲਾਈ॥ ੨੪॥ ਸਾਖੀ॥ ਗੁਰਉਠਾਏਸਾਮਘੰਤਪਿਤਾਸੰਤਸੁ
 ਗਿਆਨਾਤੁਆਤੋਇਨਤੋਰੋਈਸ੍ਰੀਧਸਰੇਦਸਮਾਨਾ॥ ਚਉਪਈ
 ਜਧਅੰਤਤਭਾਤਿਧਚਤਸੁਤਾਏ॥ ਤਧੇਤਤਸੁਤਗੁਰਉਠਾਏ॥
 ਅਲਖਲੈਰਸੁਖਮਤੋਕੁਪਾਏ॥ ਗੁਰੀਬੀਬਤੋਪ੍ਰਕੁਸਮਾਏ॥ ਰਿਆ
 ਰਤੀਸੋਅਰਥਰਤਾਨੀ॥ ਚਾਦੀਗਤਦੁਤੇਨਾਨੀ॥ ਚਲੈਤਤਤਤਿਰੇ
 ਲੈਪੰਥਾ॥ ਜਪੇਨਾਮਜਾਪੇਸਕਰਿੰਥਾ॥ ਸਯਤਸੇਯਭਿਭਿਭਿਤੋ
 ਧੇਗਾ॥ ਦੇਖਿਓਪ੍ਰਗਟਗੁਪਤਿਰੇਗਾ॥ ਮੰਦਮੰਦਗੁਜੇਅਧਧਾਨੀ॥

ਨਨੀਧੁਰ ਫਾਗਤ ਤੇ ਪਾਤੀ ਸਿਆਮ ਪੁਜਾਧਾ ਦਰਪੁ ਜਾਗੇ । ਲਾਗੇ
 ਨ ਪੁਜਾ ਨ ਦੀਤ ਬਿਚਾਰੇ । ਤਥੇ ਸੇਖ ਆਏ ਫੁਟ ਪਾਗੀ । ਧਿਨ ਸਿਆਮ
 ਗਤ ਤੇ ਨ ਨੀਆਗੀ । ਫਟ ਪਸਾਰੀ ਹੀ ਸਿਰਿ ਫੁਟਿਆ । ਨਿਰਬਾਨ
 ਬ ਆਤਿ ਤੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ । ਪਰੇ ਨ ਧੁਰ ਤੇ ਨ ਭਰਿ ਜੀਏ । ਨ ਮਲੇ ਨ
 ਧਰਤੀ ਧਰਤੀਏ । ਤਥਾ ਦਿਆਲੁ ਨ ਮਨ ਤਟ ਆਏ । ਨ ਲਖ ਪਾਰ
 ਧਸ ਦੇ ਦਫ਼ ਗਏ । ਨ ਲੰਬੀ ਸੰਤੁਖ ਤੇ ਦਿਯਾਏ । ਨਿਖ ਸਿਆਮ ਸੰਤ ਤਿਓ
 ਬਾਨ ਮਾਏ । ਸੁਖ ਤਿਯਾਨ ਪਰੇ ਪਗ ਜਾਏ । ਦਿਯੀ ਨਾ ਬਜੇ ਬੇਦ ਨ ਯੋਯਾ । ਨਿਧਿ
 ਲਤੀਰ ਭਧ ਗਏ ਆਏ । ਅਪਰਿਤ ਸੁਖ ਧਸ ਦੇ ਦਫ਼ ਗਏ । ਤਥਾ ਮਰਦ ਭਧੇ
 ਧਰਤ ਭਰਿ ਗਏ । ਤ੍ਰਾਸ ਫੁਟ ਤੇ ਪਿਤਰ ਮਾਗੇ । ਬਾਝ ਅਧੀਨ ਰੋ ਰਹਿ ਫੁਟ
 ਏ । ਤਥਾ ਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਲਗਾਏ । ਅਧਸ ਮਨ ਰੰਗ ਰੰਗ ਤੇ ਰੰਗੀਆਂ
 ਏ ਪਾਪ ਦੁਖ ਰਹਾਨੇ ਰੰਗੀਆਂ । ਨਿਖ ਸਿਆਮ ਮਾਗਤ ਧਰਤੀਆਂ ਤਤ ਕਲੁ ਰੰਗ
 ਧਿਲ ਮਨ ਦੀਆ । ੨੫ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਸੁਤ ਅੰਤ ਤੇ ਸਿਧ ਜੀਏ ਆਏ ਗੁ

नलभाडि। उतउदतधिजुमसेआदिउदिउरेहीतगति॥१॥
 नधेउउउरिरेलेआये। मिलेदेउउरिरेगुतगाये। नमभाउ
 रंतिअउउजगणी। गहीमोदिरुदमुउतपायी। पगेविउमिउ
 मिउमनदिमले। लेरंतिअधमनेधमिपाये। धरसालामे
 द्यमैआये। तुतचरंतेलेतिगत्रमिलये। मउरपाटमिलकये
 दुआगे। उलेताषनीपेलतुभागे। नधरंतिआमंभुमैरेही
 कागेदुउपधरिउधउंही। उधउिमउकागेरपदगे। नउर
 रंसदेतिउटमपागे। रुदगूउधमदेदेनदिआग। गकेरेन
 रेधेगमुनदिआग। मितउरंसमनभाडिकरदिआग। वरउगदिउ
 मैरंपदिआग। तुलेरेमठिठेगमिपाये। तगंतउषपंडाच
 मकरदिआग। नालनउरमुपुसतहो। नालठिठेगमिउमपाये।
 धंरसालामेनरमडिआदिआग। उधदिउदिदनीधरंतमुनदिआ

ਸੋਨੇ ਦੀ ਰੰਗਤਿ ਆਮੁਤਿ ਜਾਈ ਘਾਟੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਮਾਰੇ ਭਾਈ। ਅਨੇ ਨ ਕਾ
 ਤਰੰ ਸਤੰ ਸਾਗੀ। ਬਿਟੀ ਤੁਝੈ ਧੀਰੇ ਪਿਆਰੀ। ਮਾਰੇ ਦੇਹ ਰਤੇ ਨ ਕਰਾ
 ਰਿਆਤ ਤੀਰ ਮਤਲੇ ਗਹਿਲਾਨਾ। ਲੇਤਿ ਮਾਸੇ ਲਾਸਾ ਬਪਕੁ ਗਈ
 ਪਗ ਕੁਝ ਨਾਏ ਨਾਇਤ ਬੇਸਮਾਈ। ਅਸਟ ਭੁਜਾਧਾਰੀ ਤੁਝ ਦੇਈ।
 ਗਾਏ ਸੁਰ ਮੁਖ ਮਾਲਾ ਅਭੇ ਦੀ। ਅਪਕੁ ਗਾਨਾ ਚੈ ਤਾਨ ਬਨਾਇ।
 ਗਾਏ ਨਿਰਜੋਲੈ ਮਾਇ। ਤੁਝ ਦੇਈ ਘੁੰਘੁੰ ਤਥਿ ਚਾਗੇ। ਰੇ ਰੇ ਸ
 ਧੰ ਸ ਅੰ ਪਿਰੇ। ਮੁਝੈ ਮਾਗੁ ਕੁਝ ਬਨਾਇ। ਨਿਰਦਲ ਤੁਝਿ ਤਰਸਾ
 ਦਿਓ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਰੰਗਤਾ। ਅਦਿਗੁ ਭੁਇਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਤੁ ਧਾਰਾ।
 ਘਾਮੇ ਕੁਝ ਭੇਦੁ ਕੁਝ ਨਾਹੀ। ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਗਮਾਈ। ੨੪। ਸਾਧੀ
 ਤੁਝੇ ਰਸਾਧਿ ਸਮੇ ਭਇਓ ਚੰਤਾ ਬਕੀ ਬਸੇ। ਮਿਟੈ ਨ ਮੈਂ ਜੋ ਲਿਖੀ
 ਪ੍ਰਭ ਲਲਾਟ ਮੈਂ ਰੇਖਾ। ੧। ੧। ਚਓ ਪਾਈ। ਤੁਝੇ ਰੰਗ ਵਿਸਮੇ ਅਤਿ ਤੇਜਾ
 ਬਾਛਿਓ ਸੰਦਘਾਟ ਭੀਤਰ ਰੇ ਆ। ਤਤ ਕਾਲ ਨਿਗਰੀ ਪਤਿ ਆਇਆ।

ਥਿਨੇ ਥੋਲੇ ਥਮੇ ਦੇ ਦਿਖਾਇਆ। ਚਿਤ ਗਏ ਚਰਨ ਤੇ ਛੇ ਪਾ। ਲਿਖੇ
ਨਬੰਧ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਅੰਧਾ। ਤੇਰੇ ਗੀਤੀ ਤੇ ਅਤਿ ਅਗਿਆਨੀ। ਜਿ
ਦੇ ਮਨ ਮੈ ਸੀ ਮਤਿ ਗਤੀ। ਚਾਲ ਰਖਿਤ ਅਪਰਧੇ ਮਾਗੇ। ਅਤਿ ਮ
ਸ਼ੀਨ ਮਤਿ ਭਈ ਤਮਾਸੇ। ਅਧ ਤੇਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਸਾਮਾ ਮਤਿ ਨਹ
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਗ। ਨ ਕਰੀ ਸੁਨੀ ਤੇ ਜਥਾ ਧਾਰੀ। ਸੈ ਸੁਨ ਸਾਚੀ
ਦੇ ਨਹਿ ਮਾਤੀ। ਥੋਲੇ ਦੇ ਦਸੁ ਫਰਿ ਆ ਗੀ ਜੈ। ਅਧ ਗਰਿ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੇ
ਗੀ ਜੈ। ਤੁਮ ਮਤਿ ਦੇ ਤੇਰੇ ਗੀਤੀ। ਤੁਮ ਗਾਹ ਮਤਿ ਤੀਨ
ਸਾਗ। ਸੁਨ ਥਮੇ ਦੇ ਦਰ ਤੇਰੇ ਮਾਗੇ। ਅਤਿ ਪ੍ਰਧ ਮਤਿ ਤੇ ਦੇਸੁ ਮਾਗੇ
ਤੁਮ ਮਾਗੇ ਨਹੀ ਤੁਮੇ ਮਗਏ। ਦਿਤੀ ਅਧ ਪਤ ਗਮੈ ਲੈ ਆਏ। ਤੇ
ਰੇ ਧੰਧ ਪ੍ਰਤਿ ਮਤਿ ਮਤੀ। ਨਹ ਰੰਤ ਕੁਝ ਨਾ ਮਨ ਕਾਤਾ। ਸੇਵੇ ਧਿਸ
ਨ ਪ੍ਰਧੰਦ ਧਨਾਇਆ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਾਇਆ ਕੁਝ ਮਾਇਆ। ਨਹ
ਨਹੀ ਤੁਮ ਪ੍ਰਧ ਮੁਢੇ ਤਾ। ਸਮਝੈ ਰੇ ਰਤਨ ਧਰਿ ਰੇਤਾ। ਤੁਧ ਥੋਲੇ ਥਮੇ

ਦੇ ਦਸਤਾ। ਸੁਧਾਨਿ ਤਨਿ ਮਲ ਮਨਗਿਆਨ। ਰੁਖੀ ਸੋਈ ਜੋ ਤੇ ਦਸਤਾ
 ਤੇ ਅੰਤ ਤੇ ਸੁਭ ਚੰਤ ਵਿਸਾਹੀ। ਸੋ ਨੇ ਸੁਭ ਸੁਭ ਸੋਈ ਦਾਇ। ਤਿਸੇ ਤੇ
 ਪਰ ਮਾਇ ਸਿਧਾਇ। ਚੰਗੇ ਲਾਗ ਅਧਾ ਪਥਿ ਮਾਏ। ਨੇ ਸੁਭਾਇ ਪਾਤਕ ਮ
 ਸਿਧਾਏ। ॥ ੨॥ ਸਾਖੀ। ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤੰਦਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਤੇ ਤੇ
 ਧਾਲਾ। ਜਗਤ ਧੀ ਜਨੇ ਨੀ ਗਤ ਮਾਇ ਨਾਲ ਦੇ ਨਾਲਾ। ॥ ੧॥ ਅਖਲ ਭਵੰਤ
 ਦੇ ਸਾਜੰਤ ਤਾਗਾ। ਸੋ ਅੰਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭੀ ਤੇ ਧਾਗਾ। ਸੋ ਗਲ ਪ੍ਰਮਾ ਅੰਤ
 ਗ੍ਰੰਥੇ ਗਾਏ। ਚੇ ਸੇ ਦੇ ਸੇ ਗ੍ਰੰਥੇ ਜੰਤ ਆਏ। ਧਨੇ ਧੀ ਤ ਸੁਭ ਧੀ ਨੁਤ
 ਗੋ। ਜਿਸ ਅੰਤ ਗ੍ਰੰਥੇ ਜੰਤ ਆਏ। ਧਨੇ ਧੀ ਦੇ ਗਤ ਅਰਤੁ ਗੋ।
 ਅਪਰਧੀ ਤ ਜਾਨਕ ਜੰਤ ਪੁਰੋ। ਧਨੇ ਸੁਭਾ ਦੇ ਨਾ ਧੁਰੰਗਾ। ਅਰਧ
 ਧਸਾ ਰੰਗ ਭੁਪੰਗਾ। ਧਨੇ ਭੇਰੰਤ ਧਾਲਿ ਸਰਨਾ ਦੀ। ਭਿੰਨੀ ਪੰਥਾਂ ਤੇ ਹਿੰ
 ਗਤਿ ਆਈ। ਧਨੇ ਭੇਰੰਤ ਗਤ ਗੋ। ਧਿਨ ਸੁਭਾ ਗਤਿ ਭਵੰਤ ਤੇ ਤਿ
 ਗੋ। ਜੇ ਜੇ ਜੇ ਧੀ ਮਧ ਧਾਨੀ। ਭਲੇ ਤੰਦਰੇ ਸੁਭ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਾਨੀ। ਧਿਨ ਸੁਭ

ਨਰਿ ਨਾਚਿ ਨਾਇ। ਇਕਦੁਰੁ ਨਰਿ ਸਾਜ ਬਨਾਇ। ਏਕ ਅਤੇ ਰਾਖਾ
 ਧਾਜ ਸਗਾਇ। ਗੁਰੁ ਜੰਤਨ ਸ ਅਤਿ ਅਧਰਿ ਸੁਨਾਇ। ਸੀਏਂ ਨੰਦ ਬਾਧਾ
 ਚਤੁਰਾਨਾ। ਧਰੁ ਮਤ ਹਨਗ ਮੈ ਪਰਧਾਨਾ। ਸੀਐ ਅੰਤ ਮਗੀਰ
 ਅਰ ਮੈ ਤੀ। ਸੀਐ ਪਿਟ ਧਰਨਗ ਮਗ ਮੈ ਤੀ। ਚੋਇਲ ਖਰੀ ਤੀਤ ਧ
 ਗਾਇ। ਮਤ ਲਾਨੰਗ ਨੀ ਪਤਿ ਗਾਇ। ਮਤ ਪਿਟੰ ਧਰਿ ਉਪਰਧਾਇ।
 ਸੁਰੰ ਸਿਧਾ ਗੁਪੈ ਰੈ ਪਾਇ। ਤਲ ਦੇ ਪਰਧਤ ਰੀਏ ਅੰਨੇ ਸਾ। ਧੇਰੁ ਰੋ
 ਤੇ ਰੀਏ ਧੇਰੇ ਸਾ। ਪੁਨੇ ਧਿ ਪਾਇਤੁ ਅਰੇ ਦਾ। ਰੋਰੰ ਰ ਸਰੁ ਤੁ ਸੀਐ
 ਦਾ। ਧਤੁ ਰ ਸਭੈ ਗੁਰੁ ਜਨ ਪਤ ਗਾਇ। ਦਾਨ ਦੇ ਨਰ ਧਿਚਾ ਰ ਗਾਇ।
 ਜੇਤੁ ਦੁਰੰ ਧੀਆ ਰੋਸੈ ਰੀਆ। ਸਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਰ ਫੁਲ ਤਾਤੀਆ।
 ਸਰਲ ਲੋਰ ਤੋਇ ਪੁ ਸੀਐ ਪਾਇ। ਬਿਰਨੀ ਦੇਨ ਸਪਾ ਦੇਨਾਇ। ॥ ੧ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਸੁਖੀ। ਤਧ ਆਈ ਧ੍ਰਿਨ ਨਾਗ ਸਿਲ ਰੋਰੰ ਲਾ ਸੀ ਗਾਰ
 ਤੁਤ ਨਰਿ ਰੋਰਲ ਰੰ ਰਨਿਓਂ ਨੰਦ ਮਤਿ ਰੋਰੇ ਦੁਆਰਾ। ॥ ੧ ॥ ਤਧ ਆਈ

ਧ੍ਰਿਜ ਨੀਲਿ ਲਾਗੀ ਅਭਿਪਤੀ ਤਿਹਿ ਵਦਨ ਭਿਜਾ ਗੀ। ਭੰਤ ਰੇਸ
 ਭੇਸੀ ਗਾਰਬ ਨਾਏ। ਮੁਖ ਤਮੋ ਲਗ ਲਾਇ ਥਾਏ। ਭੰਤ ਜੋਗਤਿ
 ਰੇ ਗੁਰ ਗਾਏ। ਪ੍ਰੇਮ ਅਭੰਤ ਗੁਰ ਅਤੇ ਸੁਨਾਏ। ਜੁਤ ਰਤਿ ਰੇ ਲਗ ਰੰਭ
 ਧਿਆ ਗੀ। ਛੁਕ ਅਨੁਪਤਿ ਭਛਤ ਤੇਰਿ ਆ ਗੀ। ਲਾਗੀ ਮੈ ਭੈ ਸਿਰਜੀ
 ਅਦੈ ਨਾ। ਥੈਲੇ ਮੁਖ ਤੇ ਅੰਧੁ ਤਿਥੈ। ਪੰਤ ਪੰਤ ਤੰਦ ਭਾਗਤੁ ਮਰੇ
 ਜਾਨੇ ਗੁਰੇ ਗੁਰ ਬੰਦ ਜੀ ਥਾਏ। ਜਾਨੇ ਲੋਕ ਸਭ ਭੀਤਿ ਸੁਤਾਏ। ਜਿਤ ਧਰਤੀ
 ਰੇ ਭਾਗਤਿ ਭਾਏ। ਪੰਤ ਪੰਤ ਤੰਦ ਭਾਗਤੁ ਮਰੇ। ਜਾਨੇ ਗਾਰਬ ਥਾਏ
 ਰਿਖ ਮੁਖ ਵਿਆਤ ਅਗੈ ਚਰਤੈ ਤਾ ਥਾਲ ਅਨੁਪਤਿ ਥਾਏ। ਏਨੰਦ ਸਿ
 ਆਮ ਅਭੰਤ ਨਾਈ। ਏਤੰਤ ਅਤਰਾਟ ਨਾਈ। ਤਰਿ ਸਭ ਮਾਠਿ ਸੁਆਇ ਅਈ
 ਏ ਥਾਲ ਰਸ ਰਾਅ ਆਈ। ਪੰਤ ਜਸ ਧਾਰਾ ਗੀ। ਏ ਥੁਕੇ ਭਾਗਤੁ ਮ
 ਰੇ। ਮੈਂਤੁ ਮ ਥਾਲ ਰਜਾਇ ਅਈ। ਜੁਗ ਜੁਗ ਸੰਤ ਭਿਯਾਏ। ਥਾਲ ਰਸ ਥਾ

ਨਿਹੰਦੁਤਲੀ। ਏਸੰਤਾਨੁਪਰੰਦੁਤਲੀ। ਏਦਾਲਰਗੁਨਾਗੀਆਂ।
ਏਸਭਅੰਤਰਜਾਮੀਤੀ। ਪੰਤਰੁਪਤੇਰੀਜਸਮਾਇਆ। ਜਾਨੇਗੁਤੇਸਾ
ਅਮਸੇਜਾਇਆ। ਜਸਦੇਗੁਟਵੇਰੇਗਾਇਆ। ਜਿਤਸੰਤਾਦੇਦੁਖਬਿ
ਟਾਇਆ। ਏਦਾਲਰਗੁਨਾਗੀਆਂ। ਪੁਰਖਪੁਰਖਾਟਾਇਤੋ
ਪਰਤੀਭਾਗਉਤਾਰਟਾਇਆਸਭੇਅਸੀਸਾਨੇਤੀ। ਏਦਾਲਰ
ਨਿਭਦੁਤਲੀ। ਏਪੁਰੰਤਰੀਤਰਾਮੀਤੀ। ਇਤਿਪੁਤਲਾਨ
ਏਦਾਲਰਤੀ। ਇਤਰਗੁਨਾਗੀਆਂ। ਇਤਰਗੁਨਾਗੀਆਂ। ਇਤਰਗੁਨਾਗੀਆਂ।
ਏਸੰਤਾਦਾਇਆਗੁਤੀ। ਏਸਭਦੇਪੁਰਖਪੁਰਖਾਟਾਇਤੋ। ਏਦਾਲਰ
ਪਾਲੰਤਰਾਗੁਤੀ। ਏਦਾਲਰਤਲੁਸੇਥਾਪਤੀ। ਏਦਾਲਰਤਲੁ
ਥਾਪਤੀ। ਇਤਦੇਦੁਪੁਰਖਪੁਰਖਾਟਾਇਤੋ। ਇਤਦਾਲਰਤਲੁ
ਤੀ। ਇਤਦਾਲਰਤਲੁਸੇਥਾਪਤੀ। ਇਤਦਾਲਰਤਲੁਸੇਥਾਪਤੀ।

ਮਸਲੇ ਨਾਲ ਲਾ ਮਸਲੇ ਤਥਾ ਲਗਾ ਪਾਏ ਧਰਮ ਮੁਕਤ ਮਸਲੇ
 ਦੇ ਸਰੋਤ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ
 ਦੇ ਬਾਲ ਪਰਮ ਪਰਮ ਤੇ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ
 ਤੇ ਮਸਲੇ ਲੇਖੇ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ
 ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਮਿਲ ਆਏ ਗੁਰਿ ਤੰਦਰੇ ਸਭੇ ਗੋਪ ਬਹਿ ਧਾਨਾ ॥
 ਨੇ ਸਰਗਰਬ ਮਹਿ ਰੇ ਮੁਖ ਮੈ ਆਰ ਪੇ ਪਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭੇ ਗੋਪ ਬਾਧਾ
 ਦੇ ਆਏ ॥ ਤੰਦਰਾ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ
 ਤੇ ਤਜਾਏ ॥ ਰਸਦਿ ਧਾਰੇ ਸਰਗ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ
 ਤਾਰ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਬੋਲੇ ਸਬ ਰਸੁ ਤਾਏ ॥ ਤੰਦਰਾ ਸਬ ਤੁ
 ਲੀ ਲਾਗੀ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ ਪਾਏ
 ਦੇ ਜਾਏ ॥ ਨਿਖਰਿ ਆਮ ਅਚ ਅੰਗੀ ਆਏ ॥ ਕਾਰ ਪਾਏ ਪਾਏ
 ਤੰਦਰਾ ਪਾਏ ॥ ਰਈ ਗੈਰ ਜਨ ਨਿਖੇਰਾਏ ॥ ਤਿਨ ਧਨੰਤਰ ਪਾਏ

उधजाहो। नंठनैरउरिरेगुतगाहो। प्रबैतंरवाधायैता
हो। डिग्धमाबलैधियासिपाहो। धउरुगोपबेलेरप
राहो। गोंपमैरिहउंहेनहो। रपउलपीरेमाबमिल
हो। प्रउपरप्रपरिलेकूदनाहो। अतिअतंरनरउमन
आतो। नअलनातमरधगिधिरामातो। गुयेनामुधर
उतितनाहो। नितनेताबमिआममेआहो। २०॥ मबरी।
तंरबलिहउधबेटलेनंमगधुआगा। धउंमडिग्धहि
उधउंनारेमुउनरउगा। धउउबेटनंमनोहियाहिया
बेटतंरचेनंमभतगहिया। गनैउलेधियासिपाहिया
धमरेरअतिउंमनपाहिया। मिलआहिएअतिडि
मधकूहिया। मिलेनंठअतिप्रेमहियाहिया। उंतम
तनामंउपमिटाहिया। तंरमठरिगरपूतधैगाहिया।

ਮਧਰ ਧਰਤ ਧਸਦੇ ਦੁਇਗੇ ॥ ਸਤੰਦ ਅਤਿ ਤੁਸਲ ਤੁਸਗੇ ॥ ਸ
 ਨਿਭਿਯੁ ਤੁਸਗੇ ਪਰਿਜਾਇਆ ॥ ਸਮਲ ਫੁਲ ਨਿਭਿ ਮੰਤਰਿ ਕਸਾ
 ਦਿਆ ॥ ਤੁਸਗੇ ਸੁਤ ਐਸਾ ਰਿਜਾਨੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁਪਤ ਮੇਰੇ ਮੈ
 ਨੀ ॥ ਤੁਸਗੇ ਮੇਰੇ ਰੇ ਰਾਖਿਆਗੇ ॥ ਤੁਸਗੇ ਪਰਾਤ ਅਤਿ ਪ੍ਰਾਤ
 ਮਾਰੇ ॥ ਰਧੇ ਤੰਦ ਅਤਿ ਧਨੰਤਰਿ ਬਗੇ ॥ ਤੁਸਗੇ ਸਾਰ ਤੁਸਗੇ
 ਧਿਰਾਸਾਨੇ ॥ ਧਿਰਾਸਾਨੇ ਤਰਿਧਿ ਪਾਸੀਨੀ ॥ ਤੇਧਿ ਪਾਲ ਸੰਤ ਤੁਸ
 ਕਰੀਨੀ ॥ ਤੁਸਗੇ ਧਸਦੇ ਦੁਇਗੇ ॥ ਸਤੰਦ ਸਰਤ ਰਗੰਦ
 ਧਿਆਗੇ ॥ ਗੋਲ ਅਤਿ ਅਰਸਾ ਤੇ ਤੇ ॥ ਧਰੰਤ ਸਾਨ ਪਰਾਤ
 ਪਰੰਤੋ ॥ ਰਲੇ ਸਤਿ ਪਰਾਤ ਧਸਦੇ ॥ ਤੁਸਗੇ ਤੇ ਪਰੰਤੋ ਮੰਤ
 ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਸਗੇ ਤੰਦ ਅਤਿ ਧਰਤ ਫਿਰੀ ॥ ਰਲੇ ਮੀਤ ਨੈਨਿ ਸਾਤ
 ਮਾਰੀ ॥ ਧਿਰਾ ਤੇ ਧਿਰਾ ਧਾਨੀ ਆਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਮੰਗ ਅੰਗ
 ਸਮਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਲਾਈ ਮੁਤ ਨ ਰਹਿ ਪਾਪ ਅੰ

नचागा धाल मुनादि अदे सते नै तत मे मे भागा ॥ १॥ विं स गदि
 पुत्र न धला टी ॥ पु ग ट धा उ वि प्री उ म ना टी ॥ धाल स दं म ग
 ननु नादि आ ॥ कडे द्रा स उ वि अ य वि रु ग दि आ ॥ आ र आ रि वि
 न ग ने स ब धो ग ॥ च ल धे ग न र ना ज उ भा ग ॥ रि त पु मे उ डै ल
 मे टी ॥ न ल उ भा ग न डी उ नै टी ॥ धौ ली ध री ध चं त अं त अ रे
 मु त र ना जी ध चं त उ भा ग ॥ तु म धाल न री मे च त न र ती ॥ स
 च धा उ प ट वी उ र पु र ती ॥ लि आ दे धे ग भा र द डु धा ग ॥
 म ड मे टे मं ड प तु भा ग ॥ वि स प म दे धं ति उ प रि ता डै ॥ न
 ध धाल न मु प म उ मि ला डै ॥ न रे पा त उ ध डी म रि ना डै ॥
 न ठा धाल नी चं ड ले आ डै ॥ ध री धे ग धी न्ना अ उ डी अ
 न र श्री गार उं त उ वि म री आ ॥ च ली म अ पे पु त न न र मे ला
 श्री गार ॥ अ उ ड र ठा ग त दू स ट चि उ ग ही तं द रे दू आ र

॥ २२ ॥ चरु पाणी ॥ १॥ उद्येधरी श्रीरुद्र तपागे ॥ पंडित धर्म
 विरचिति कुंजी आगे ॥ अति सुगंध पत्र अंगल ग्राही ॥ दीर्घ बुध
 अति उद्युध राही ॥ चले चाल गज गज प्रभाता ॥ सनल ले म
 उद्येधरी प्रभाता ॥ देन वर वर मल वं भादे ॥ मंद मंद मुख से
 मुसना दे ॥ चले बरु गज उद्युध राही ॥ ले सुगंध तपि मधिर मजी
 तो ॥ चरी मं वर वरी तडी नाही ॥ आते श्री वैकुण्ठ ते आही ॥ रं
 ग मधे ठी पवंत ॥ आगे मज्जना ते नगर मं चता ॥ गेउ नरुत
 मरु ले धिज धा मी ॥ तंत मुगय तध मध लि उद्युध मी ॥ तं च मडि
 र ने जीत र आही ॥ अति अद्भुत रीत म म आही ॥ दे आमत र
 वधू उद्युध राही ॥ मय वध चंत न वध री म ताही ॥ मय वध च
 ति उद्युधरी उद्युध राही ॥ मुन अति रीती वध चंत मं ग्रा मति उद्युध रुत
 मने गुरि नादि म ॥ तंत मंत धूत धूत मय धादि म ॥ उभरी

ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਦਰ ਤੀ। ਸਭੀ ਧਾਤਾਂ ਤਾ ਸਮਧ ਕਰੀ। ਤਿਧ ਜ ਸਕਾ
 ਦੀ ਤੇ ਦਰ ਤੇ ਦਰ ਤਾ। ਸੰਤ ਉਪਾਰੰਤ ਦੁਸ਼ਟਿ ਨੰਦ ਤਾ। ਅਸਕਾ ਦੀ ਠ
 ਸਿਧਾ ਮੁਖ ਮਾਤੀ। ਧਰੀ ਕਾ ਕਾ ਧਰੇ ਤੇ ਤੀ ਕਾ ਧੀ। ਵੇਂ ਉਤ ਸ
 ਤਿ ਅਸਕਾ ਤਲੀਆ। ਸਰਤ ਪ੍ਰਾਤ ਧਿ ਪਸੈ ਤੀ ਪਾਤੀਆ। ਧਰਤ
 ਕਾ ਕਾ ਧਿ ਧਾਤ ਕਾ ਧੀ। ਜੇ ਤੇ ਹੁੰਦ ਅਪਾਤੀ ਜ ਸਮਾ ਧੀ। ਕਤੀ ਧ
 ਕਾ ਪ੍ਰਾਤ ਧਿ ਧਾਤੀ। ਅਥੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾ ਧਾਤ ਪ੍ਰਾਤੀ। ੨੨। ਸਾਖੀ
 ਜੇ ਧੇ ਪ੍ਰਾਤ ਤੀ ਧਾਤੀ ਧਰੀ ਕਾ ਧੀ। ਤੇ ਰਾਧਾ ਕਾ ਕਾ ਧੀ ਮੁਤ ਤੇ ਤੀ ਨੇ
 ਪਰਸੰਤ ਦਰ ਤੀ ਕੇ ਦੁਆਰਾ। ੧। ਚੰਦ ਪਾਧੀ। ॥ ਤੇ ਧ੍ਰਾਤ
 ਜ ਧ ਧਰੀ ਧਿ ਧਾਤੀ। ਧਿ ਪਾਸੰ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾ ਧਾਤ ਪ੍ਰਾਤੀ। ਪਸਟ ਰੇ ਸ
 ਪਰਦੇ ਤੇ ਧਿ ਸਤਾ ਕਾ। ਕੁਮ ਧਾਤੀ ਧਿ ਧੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾ। ਕੁਮ ਰੰ ਪਨ
 ਕਾ ਕਾ ਧਿ ਧਾਤੀ। ਤੇ ਦਰ ਤਲ ਕਾ ਧਿ ਧਾਤੀ। ਧਰੀ
 ਦੇ ਤੇ ਧਿ ਨ ਕਾ ਕਾ ਧੀ। ਧਿ ਧੀ ਕਾ ਕਾ ਧਿ ਧਾਤ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾ। ਕੁਮ

॥ कछेरेरमडिनतगे ॥ असंखतनिष्ठिमुलउतभुतागे ॥ श्रीमधं
॥ डपवधउमसैडो ॥ पनीधरीदितमडिसलरडो ॥ गिसमात
॥ मंदुमासीता ॥ सपदिगुपपायंतमडिडीता ॥ मुषाविआतरेदमादुका
॥ गगानंयतजातुधनेअषागा ॥ सवलिरडेदीगपदुधराहीपांत
॥ वृगगडिअडिसमाही ॥ असंखतनेछिपगिडगिपिआगे ॥ सबदुष्ट
॥ गेठिरेमिलधागे ॥ लीओछिठदेधेगतंनलाछो ॥ बछेतामन
॥ बेलतुआगे ॥ लसमातबरेछिठछाहो ॥ तंतमंतदारदुपकडादे
॥ दानीगुरबुलरविरीआगा ॥ सपदिगुपपायंतमडिआगा ॥ सटार
॥ तंतपाधिउरीआगा ॥ तवेदुरदधसंझनीआगा ॥ लछिमुगंयरेउतेछि
॥ सी ॥ उठिपुमेधेनंठपडुसी ॥ लवेतंरगुदलमैआछो ॥ लिसुगं
॥ पमडिडीधिसमाहो ॥ छिठिमुगंयनारीअडिआहो ॥ अडिअपा
॥ वडुदुरडितजाहो ॥ सउधुतंउधिनजतमुताडिआगा ॥ सतडि

ਨੰਦ ਮਨ ਮਾਤਿ ਭਗਦਿਆ ॥ ਅਤਿ ਸੁਜਾਨ ਧਸ ਦੇ ਦਸ ਤਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਣਿ
ਅਨੋ ਮੀਤਿ ਬਿਖਾਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀਸ ਤੇ ਦਾਸ ਛੁਡਾਏ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਤੇ ਦਾਸ
ਨਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣਿਆ ਦੀ ਨੀਰ ਦੀ ਤਜਾਗਾ ॥ ਤਰਿ ਤੇ ਸਰ ਦੇ ਸਭਾ ਰੇ ॥
ਗਾ ॥ ਅਤਿ ਪਤੀਤ ਸੁਖ ਸਤਿ ਨ ਗਾਏ ॥ ਨਿਪੁ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੁ ਤੀਧਿ ਗਾਏ ॥
ਧਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤਪਤ ਭੋਗਤਿ ਬੇਭੀ ॥ ਸਿਆਮ ਚਾਲ ਅਤਿ ਤੀਅ ਲਖੇ
ਤੀ ॥ ਧਾਲ ਰੂਪ ਸਾਚੇ ਨਗਤਾਗ ॥ ਰਿਸ ਨਦਾਸ ਪਗ ਪਰ ਧਲਤਾ
ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਧਸ ਦੇ ਦੇਹੁ ਗੁਣ ਲਾਇਆ ॥ ਚਲੇ ਨੰਦ
ਦੇਹੁ ਮਾ ॥ ਚੋਭੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਰਖ ਮਾ ॥ ਦੇਸ ਰਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਚਓ
ਪਾਖੀ ॥ ੧ ॥ ਧਸ ਦੇ ਦੇਹੁ ਗੁਣ ਲਾਇਆ ॥ ਨਿਮ ਸਨਾਰ ਨਰ
ਗੁਣ ਮਨ ਲਾਇਆ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਗੁਰ ਦੇ ਦਸ ਮਾਗੀ ॥ ਸਰ ਤੇ ਨਿਮ
ਲਖੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਗੀ ॥ ਨੰਦ ਗੁਣ ਤੇ ਸੰਤ ਤੇ ਮੇਰੀ ॥ ਤੰਮ ਅਖੀ ਨੰਦ
ਨੀ ਤੇਰੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਨੰਦ ਦੇ ਪਾਸ ਪਿਆਗੇ ॥ ਚੋਭੁ ਪੁਤ੍ਰ ਜਤ ਧਸੇ ਤਾ ॥

[illegible]

लवपुत्र अंतर्गत है नरै धापत भादि ॥ १॥ चरि पासी ॥
 उच्चै गुरुनी लगत लगादि आ गवि चार अति डी धिस भादि आ
 दि उअंतर्गत अंतर्गत है आ गगरी तपु गटु पनित धा गगंतं
 गडि गे धा उनु तासी गी उर चले तं द सुध दा सी गगुन ठ
 र धा डि मा गन दी नौ धनं त मा च डि गे प र ली नौ गी उर
 धे उ डि रै लै आदि आ गगुनि ठ छि द्ध अंतर्गत धै गदि आ धै
 छि गे ग पी उ अ डि ला गी मते तं द स उ उ द न ग गी
 र डार उ र द र डि त त आ दौ । तं म ग मं त अ उ डी धिस भा दै ।
 धा डि अ तं डि धा ल र अ धा त मी मि प मु ता नं दी ति न द मी ।
 म र ल च गं त म डि नु ग म पै पा गे । उ डि धि पा ल उ र मं म गे ।
 म र उ ध गं त डे उ आ डि र ग ता । डी त उ दं त दी नु र म डि उ रि ता ।
 पी उ ध गं त दु अ प र म डि उ दौ । प र मि अ ति न य अ प र मं दौ ।

ਧਰੰਤਸਿਅਮ ਸੀਤਾ ਅਥ ਧਾਗੇ। ਦਿਤਿਸਰਲਸੰਤ ਰੇਖਿਅਗਾਰ॥
 ਧੁਤੁਰਤਿਥਸਦੇਦੇਜਾਇਆ। ਸਰਤੇਨਿਅਗਸਰਲਸਮਾਜਿ॥
 ਰਿਸਤਚੰਦਰਿਸਨਾਅਧਿਖਾਨੇ। ਭਾਤੇਬਭਾਤਰੈਉਮਾਨੇ॥ ਧਾਸ॥
 ਵੈਦਭਾਤੁਰੈਰਤੀਐ। ਭਾਰੈਚਰੰਤਾਰਿਦੇਮਤਿਗੁਰੈਐ॥ ਧਾਤੁਤ॥
 ਖੋਲਰਗਰੈਏਧਾਗੇ। ਅਤਿਪਤੀਤਤ੍ਰਭਵਲਭਿਜੀਅਗੇ॥ ਧੁਸਦ॥
 ਲੈਰਾਇਨਾਤਿਥਿਭਾਗੇ। ਸੰਤਜਨਾਨੇਰਾਜਸਦਾਗੇ॥ ਭਾਰੈਸੇਦ॥
 ਰਖੰਅਧਿਅਗੇ॥ ਪੁਰਖਪੁਰਖਦਿਤਾਧਾਧਾਗੇ॥ ਰਤਾਰਤੈਅਰਥ॥
 ਰਤਾਤੀ। ਭਾਸੀਗੁਰਥੇਦੈਰਤੀਜਾਤੀ। ਨਾਗਦਿਤਸਮਾਦਿਤੁਰਾ॥
 ਦੰਤਾ। ਪੁਰਖਪੁਰਖਤੰਅਲਖਅਨੰਤਾ। ਜੋਗੰਤਭਾਸੈਪ੍ਰੀਤਲਗਾਏ॥
 ਵੇਰੈਲੈਰਖੰਅਸੁਖਥਾਏ। ਪੁਤਰੈਤਲੀਭਿਦੇਰਾਗਦਿਆ। ਪ੍ਰਮਦੇਦ॥
 ਦਿਤਸਦਾਅਧਾਦਿਆ। ਧਾਥਿਰਦੁਸੰਰਥਵੰਦਅਗਰਮਾਅਤਿਧੁ॥
 ਤੀਤਦਿਤਸਦਾਅਰਾਮਾਏ। ਰੇਖੀਰਗਮਧੰਤਸਿਅਮਾਪ੍ਰਮਾਪੁ॥

ਰਖ ਪੁਰੰਤ ਤਤਿਨਾਮਾ ਸਦਾ ਸੇਵਕ ਰਤੇ ਦਿਨ ਰਤੀਐ ॥ ਦਿਨ ਪੁਸ਼ਾਦ
ਆਯੋ ਫਲ ਲਤੀਐ ॥ ਨੰਦਨ ਸੰਦਾ ਅਤਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਗਵਿਖ
ਅਤਿ ਦੇਵਿਖਾਨੇ ॥ ਨਮ ਰੰਤ ਰਗ ਭੀਰ ਆਏ ॥ ਸਿਸਤ ਰੰਦ ਮਾ
ਮਾਏ ਸਮਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਸੀਧਾ ਦੀ ਨੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਮਲਾ
ਪਤਰੀ ਮਾਏ ॥ ਨਿਮਰੇ ਦਿਖਿਤ ਤੀਰਗੀ ॥ ਦਿਨ ਰੇ ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥
ਚਥਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ਸੀਧਾ ਗੁਰ ਗਵਿਖ ਨੇ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੁਪਾਏ
ਆਨੁ ਦੀਆ ॥ ਧੁਤੁ ਖੰਡ ਅਰ ਆਏ ॥ ਦਲਿ ॥ ਗੁਰ ਗਵਿਖੇ
ਮੰਤਰ ਦੇਵਿਲਾ ॥ ਦਲਾ ॥ ਚਥਿ ਨ ਲੇਪਿ ਪਾਨੁ ਸੁਭ ਖੇਏ ॥ ਆਖਾ
ਬਾਰਿਨ ਰਗੁ ਮੇਦਿ ॥ ਬਾਲੀ ਦੀਵ ਪਰੇ ਸੇਜ ਧੀ ॥ ਸੀਥਿ ਧਿਆਨ
ਦੀਸਰ ਨੇ ਤਬੀ ॥ ਨੈਤਮ ਦਥੈ ਰੇ ਤਰਿ ਸੰਤਾ ॥ ਮਨ ਮੈ ਪਿਆਏ ਪਰ
ਖਮਾਂਤਿ ॥ ਮਚੀਐ ਤੰ ਪਰ ਖੇਤੰ ਮਦੇ ॥ ਸਫਲੀ ਰੇ ਤੰ ਮੁ
ਗੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਥੇ ਦੁਭਿ ਆਏ ਨੰਦ ਲਾਲਾ ॥ ਲਾਗੇ ਅਚੰਤ ਭੰਗ ਗੋਖ

ਭਾ। ਸਤਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਸਤੁ ਅਪਦਾ ਤਹੈ। ਜੈਸੈ ਪਿ
ਆਰੀ ਛੁਡਿਓ ਦਿਨ ਗਈ। ਏਥੇ ਪੁਤਨੰਦਰੇ ਪਾਇ। ਗੀਤ ਸੁਧਾ ਦੇਖੈ
ਰਿਆਗੁ ਦਿਓ। ਭਗਤ ਸੁਖ ਸਤੁ ਬਿਖਾ ਗਈਓ। ਚਉਤਾ ਭੋਰਿ ਚਿਤੈ ਰੇ ਬਾਲ
ਭੋਰੈ ਅਰੈ ਖੇਤਾ ਖੇਤਾ। ਆਖੀਯਾ ਏਹੁ ਸੁਨੀਆਇ। ਭੀਅੰਸਿ ਅਮ
ਘੰਤ ਗੁਰੂ ਗਈ। ਬਿਨ ਧੋਲੇ ਧੰਦੇ ਦਿਨ ਪਾਇ। ਬਿੰਮਾ ਨਹੈ ਧੂਰੈ ਨੇਗ
ਇ। ਭਗਤ ਪੁਤਨਾ ਪਾਤਰੇ ਤਿਆਸੀ ਪਾਅਓ ਚਉਤਾ ਲੇਤੀ। ਸੀਜੈ
ਨਤਾ ਬਾਲ ਨੇਸਾ ਬਾ। ਸੰਮਝੈ ਨਤਾ ਭਗਤੈ ਤਾ ਬਾ। ਅਦਿਰ ਅੰਤ ਲੈ ਰੋ
ਰਸੈਇ। ਭਗਤਿ ਰੇ ਬੇਲ ਨਾਨਕੈ ਰੋਇ। ਧਰੁ ਰਸੈਈ ਨਹੀ ਧਰੁ ਦੇਵਾ।
ਧਰੁ ਰਸੈਈ ਪਰਬ ਅਰੇਵਾ। ਅੰਤ ਪਰੈ ਸਾਧਿਆ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਰਿਓ। ਧੁ
ਰੁ ਰਲਾ ਲਾਜੈ ਨਉਤਰ ਨਉਤਰੀ। ਲਾਗੈ ਅਚਨਾ ਸਿਆਮ ਫੁਟ ਭੰਗਾ।
ਜਤਿ ਨਿਮਤਿ ਮੁਨਰ ਰੇਤੈ ਨੈਗਾ। ਜਾਗੈ ਧਰੁ ਰਗਾ ਪਰਪਾਤਾ ਤਿਸੀ
ਭੰਤ ਦੇਖੇ ਭਗਦਾ। ਤਖੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੈ ਰੋਇਓ। ਭਗਤ ਅੰਤ ਨਿਰ

ਤੁਲਤਿਓ। ਤੁਨੀਧਾਰਧਿਗਭਿਓਨਾ। ਤੁਗੀਸੰਘਧਾਇਓਆਨਾ।
ਤੁਨਤਸਧਾਜੀਆਈਧਾਇ। ਨਿਖੁਤੋਧੰਦੇਦਿਨਧਾਇ। ਧਿਮਾਨਰੋਨਾਇ।
ਫਗੁਤਧੈਇ। ਅਓਰਅੰਤਲੈਰੋਰਸੋਇ। ਤੁਨੀਧਾਰਧਾਨਸਿਧਨਾਇ।
ਓ। ਧਾਲੀਧੇਲਪਿਆਨਿ। ਤੁਨਧਰਿਓ। ਤਧੇਦੁਓਰਆਧੈਦਿਨਗਧਿ।
ਗਤਿਅਓਧਤੁਲਧੀਨਨਾਇ। ਲਾਗੇਅਚੰਤਰੋਗਧਾਇ।
ਗੈਰੋਲਦਿਨਰੋਸਧਾਇ। ਤੁਧਦਿਨਰੋਧਧਿਪਨਿਓਮਨਧਾਇ।
ਤੁਨੋਧੇਲਤਧਰੇਨਾਇ। ਤੁਧਸਾਧਆਈਤੁਧਿਧਾਇ। ਲੀਐਲ।
ਤੁਨੀਧੇਗਓਗਧਿ। ਰੇਸਧੁਤਐਸਾਤੁਧਦਿਓ। ਤੁਨਧਾਰਦਿਨਨ।
ਸੰਧਗਧਿਓ। ਤਧਧੁਰੰਦਧਓਧਾਤਓਧਾਨੀ। ਸਰੋਸਾਧਤੋਸਾਤੁਧਾ।
ਗੀ। ਤੁਧਤੁਨੋਧਧੇਦਿਆਨਰੋ। ਨਿਕੇਅਚੰਤਰਿਸੇਤੁਰੋ। ਤੁਧਧੀ।
ਧਰਧੰਤੁਧਧਾਨਾਧਧਿਗਧੁਨਾਤੁਧੈਸਧਾਇ। ਆਧੇਆ।
ਧਧੇਆਧੇਧਧੀਨਸੇਧਧੇਧਿਧੇਤਲਧੈ। ਤੁਨੀਧਾਰਧੈਤਨਾ

नये। प्रलेखात्वरुगरेउद्या। ङाषनेगलागागुतगातातमेत
ममतेप्रुगषप्रुगता॥२८॥माषी॥ ॥गुगविपुमिउउर
वेपडिचतिउिउगदंजातमेतमेतिमलप्रुगषा॥गुगुतताषम
तंउ॥१॥चविपाषी॥गुगविपुउिरीगुतंनगे॥विमतामम
वदलमलउगे॥ङाषनेगलागागुतगातातमेतममतेप्रुगष
प्रुगतातमेतमेप्रुगंतवगदंजातमेतमेमलारेदंजातमेत
मेउउदंतेनेगदि॥घालउउेदिनीतीनममदि॥तमेतमेवैरंठ
तिदमा।मिघविउंममउउमरेदमा॥तमेतमेवैरंतीकात्तागु
हगाभीप्रुगषप्रुगता॥मंमलापडिउउददरेतामा।नीदने
तमउउेनमषा।मउउेतिआरेमवरेतागि।उमरेधातधुते
ताडि।मेधमेतमयदिमुधगमा।उतरेमुगनरेप्रुगसा।मिध
चदुगचपंननयात्ता।मंउउुपति।ततगहा।जगउतवजगरेपि

विपाला। नगउधीननगदेअपागा। वलि वलि न दे भुदं र भुग
हुनल वल दे पागे तगा। भुद र सी सनग भग सी जे जग दे भै पूं भद उ
लउं का मि आ भग उपां र न से तै ता। उं त भं त स र उ भ गे जे ता। पूं
वै न ठु दे अ व धा ला। तं र ग व सि र सी छि उला। पं त पं त न स पा
ने ग गा। छि प रि छि नु भ गे र स मं त ला गा। पं त गु प गु पी अ र ग छि
नि ज धि उ प र से उ म गे पा छि। पूं भ पं त छि गे र ल ग छि। न ल भ छि
र टं त उ म गे ता छि। अ प ता र न ता ते अ ध उ छि। स गे ति उ म गी ला
न उ छि। ध उ उ व र ध न र ग नि पि आ ति। प ग र त र व उ पू से सि आ
भा स छि। अ न उ भ सि आ र छि। उ म पू स र द आ छि। आ ग छि। स
ढे ले र र व पि आ त प ग ता। स ढे ले ता भ य र म अ र द ता। अ व उ
छि मी पि उ स गं त उ म गी। न ग उ गे धि आ र गे उ म गी। वौ ले रे स छि
वि पा ति पा ता। सु ती नै पें उ उ पूं भ मु ना ता। उ म छि प रि भु म र र ल
न गी। उ म रे न पी भै छि त प ल प गी। उ ल रे वै से सें छे ता। भा छि।

तिहुनगिउरिपंनमिआआ।चीतउँदिउजनुलरैभाता।प्रतिव
चतउंभवेरगनाता।उषजैगदिनलगापुगदि।उिगेदेरमदिछी
ऐसभादि।उिगसपदिनबैतनमिछी।रैभरैभअतंरेउछिउ
विस्तनुठपाछीदिनगदि।प्रबेअदिरआगएछीउगदि।रे
मदिउँविउआउँगदि।भागागुगसपदि।रहउरगुदिअग।
मिआगुतवगतेपुगयउगता।मिस्तदसरेजीदतपुता॥२५॥
साधन। ॥पालतमुँलेमिआमयंतमानमदरेभादिआ॥
उरिगाउहुलटगरीआ।नैभलचगंतकुडादि।१॥चछियाही॥१
पालतभाउिमृलदेवाग।मगलउगातीपपुतपिआग।लगगि
सपेटअडिआदे।जततीरेअससंतरेबादे।जसभाउगुडिगन
मदरेग।रिदेकीनयंतसामसभागे।लगगिद्वारयंतमिआम
गीसादे।उधगगुसेचगंतकुडादि।परिछिहुलटगाहदि।
भाडि।अभाडिपोलधनेततजीकाडि।बठेपुउउमैरगवगे॥१॥
पछिअतानभाधंतबुरपगे।डितमगेउगाहगिउपरिआतंरपाम

ਇਹ ਕਹਿਤ ਕਹਿਅਗਾ। ਤਖਤੁ ਭਿਖਿ ਜਲੈ ਰਖਿ ਚਾਹੇ। ਅਤਿ ਪੁਨੀਤ
ਸਦਿ ਮੇਰੁ ਆਗੇ। ਸਭੈ ਪਰਸ ਪਰ ਧਾਤੁ ਸੁਧਾਏ। ਬਿਸਮ ਕਹੈ ਨੁਕੁ ਅੰਮ੍ਹ
ਨਪਾਏ। ਬੁਝ ਸੰਪਜਗ ਮੈ ਨ ਡਿਅਦਿਆ। ਰਹਿਤ ਕਾਨਕਾ ਭਲਿ
ਦਿਆ। ਤਖਤੁ ਭਿਖਿ ਜਲੈ ਰਖਿ ਚਾਹੇ। ਇਹ ਚਲਨੁ ਤੰਮੈ ਰਹਿਤ
ਨੰਦ ਨੰਦ ਨਗਾ ਭਲਿ ਟਹਿਨੀ। ਏਕ ਰੰਗ ਲੈ ਨੇਰੁ ਛੁਡਾਇ ਭੀ। ਗਾ
ਏ ਤੇ ਧਾਸਨੁ ਪਯੋ। ਸੁਭ ਅਧਰਾ ਧੰਨ ਰਸ ਭਾਯੋ। ਤਖਤੁ ਭਿਖਿ
ਕਲੇ ਭਿਜ ਧਾਸੀ। ਲਾਗੇ ਰੰਗ ਤਿਨਾ ਦੇ ਭਾਸੀ। ਰੰਗ ਧਾਲ ਲਾ
ਗੇ ਤੇ ਧਾਯੋ। ਨਾਗ ਦਿਨ ਪੰਤਸਰ ਮੁਖਿ ਧਾਯੋ। ਤਖਤੁ ਨਹੀ ਲੈ ਰੰਗ
ਗਾਇਆ। ਰਹਿਸ ਨਤਿ ਅਸਥਾਨ ਪੀਲਾਇਆ। ਮਿਲ ਗੁਪੀ ਸੁਭ
ਧੰਨ ਤਉ ਚਾਯੋ। ਤੰਮੈ ਰੰਗ ਪਾਤਸਾਹ ਪਰ ਧਾਯੋ। ਰਖਿਆ ਪਦੁਜਲ
ਸੰਚਿਆ ਰਹਿਤੀ। ਸੰਦਰਬ ਕੇ ਸਿਆਮੇ ਤਹਿਤੀ। ਲੇਲੇ ਤਹਿ ਰੰਗ
ਮੁਖੀ ਤੀ। ਰੁਪੀ ਜਾਨੇ ਨਿਮਲ ਚੀਤਾ ਨਖ ਸਾਖਿ ਭਿਖਿ ਮੇਰਿ
ਅੰਗਾ ਨਾ ਮੁਖਿ ਚਾਯੋ। ਮੇਰੇ ਅੰਗਾ ਨੰਦ ਗਏ ਧੁਲਾਨ ਰਗਏ।

ਦੇ ਮੁਕੰਦਰੇ ਸੀਸ ਛੁਡਾਏ ਗਏ ਆਦਿ ਨੀ ਨਹੀਂ ਜਾਗਾ ਨਾਂ ਜਾਨੇ ਦੀ
 ਨੇ ਬਹੁਤਾ ਗਾਧੀ ਨੀ ਸਲਾਹੀ ਜਾਨੇ ਨਾਂ ਦਾ। ਦੇਖ ਦੇਖਾ ਬਿਗਾ ਸੇ ਮੁਖ
 ਰੰਦਾ। ਤੀਜੀ ਕਾਰ ਖੇਲਦਿ ਬਲਾਇਆ। ਸਤੀ ਨਾਥ ਸਭ ਭਾਤਿ ਮਭਾਇ
 ਆਗਾ ਭੁਭੁ ਫੁੰਨੇ ਰੀਤਿ ਆਇ। ਵਿਸਤਰਾਸ ਧੁਭਿ ਬਲਿਨੇ ਦਲ
 ਲਾ। ੪॥ ਸਾਖੀ। ੧॥ ਤ੍ਰਿਣ ਦਗਤ ਮੇਰੇ ਸਪਰਥੈ ਤੇ ਦੋ ਬਲਿ ਦਾਨਾ ਅੰਤ
 ਰਜਾ ਮਾਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੇ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ। ੧॥ **ਚੌਥੀ ਪਾਉ। ੧॥** ਤ੍ਰਿਣ ਦਗਤ
 ਫੁਨਦੈ ਤਪ ਭਾਇਆ। ਤਿਸਟ ਨਾਚ ਅਤਿ ਤੀਰਥ ਭਾਇਆ। ਤਪ
 ਮੁਕੰਦਰ ਜੀਰੀ ਸਮਾਯਾ। ਅੰਤਰ ਜਾ ਮੀਪੁ ਮਾਇ ਅਗਿਆਨ ਸਧਾਰੀ
 ਗੁਰੀ ਤਰਿ ਗਈ। ਮੁਖ ਜੁ ਮੈਧਿ ਆਗੀ ਜਸ ਮਾਇ। ਗੁਰ ਬੀਚਕ
 ਰੀ ਤਰਿ ਭਏ। ਸਾਟੇ ਤਰੇ ਰੈਰਿ ਨੇਰਿ ਨਾਏ। ਗਿਰ ਸਮਾਨ ਨਾਨਕ
 ਸਤ ਮਾਤਾ। ਜਸ ਧਾਘਟ ਭੀਤਰ ਬਿਸਮਾਤਾ। ਅਥ ਧਾਲ ਨਕਾ
 ਰੀ ਬੁਢਿਓ। ਗੋਰ ਬੀਚ ਪ੍ਰਧਤਿ ਸਾਪਾਇਓ। ਦਿਸ ਅੰਤ ਧਾਲਰ
 ਤੋਂ ਨਾਇ। ਆਖੇ ਖੇਲ ਨ ਧੁਨੇ ਜਾਇ। ਰਸਟ ਸਾਥ ਪਰਤੀ ਪਰ ਪਾਇਓ।

ਸ

CC-0 Panjab University, Chandigarh. Digitized by eGangotri

ਗੁਣਿਆ। ਅਧੈ ਗੋਰ ਤੇ ਅੰਗੁਤ ਪਾਰਿਓ। ਅੰਧ ਨਾਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੈ ਅਭਿਪਾਰਿਓ।
 ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਜੇ ਰੇਖਾ ਸਿਆਮਾ। ਦੁਖ ਸੈਰੈ ਹੈ ਲੇਲਾ ਮਾ। ਗੁਣਿ ਧੁੰਧੁਰ
 ਜੈ ਸੈ ਮਹਾਨਾਇ। ਆਰੈ ਦੈਰਿ ਤ ਦਿਰਿ ਸਧਾਇ। ਤੈ ਸੈ ਦੁਖੀ ਭਰੀ ਤਰਿ ਮਾ
 ਈ। ਇਤ ਦੁਖ ਮਖਤੇ ਨਤਿ ਭਿਨਾਇ। ਗੁਪੀ ਸਤੀ ਹੈ ਦਤਿ ਤਰਿ ਮਾਇ। ਗਿਰੁ
 ਕਾਤਿ ਤੇ ਸੁਭ ਆਈ ਪਾਇ। ਕਤੇ ਨਤਾ ਮਤੀ ਜੀਤੁ ਦਿਆ। ਜਸ ਧਾਰਾਤਿ ਭਿ
 ਸਿਆ ਮਰਤੁ ਗੁਣਿਆ। ਐਸੀ ਧਤਤਿ ਜੈ ਜਥ ਸੁਤੀ। ਜੈ ਨਾਹ ਜਲ ਮੁਖੀ
 ਸੁਤੀ। ਸੁਭ ਜੈ ਨਾਤਿ ਗੁਣ ਗੁਣ ਗੁਣਿਆ। ਅਤਿ ਧਿਓ ਗਮੈ ਤਿਨ ਨਾਹ
 ਦਿਆ। ਚਸੈ ਦਿਸਾ ਪਾਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਾਹ। ਸਿਭ ਵਲ ਧਿਨ ਨਵ ਲਾਲ ਭੁਜਾ
 ਗ। ਜੈ ਨਾਹ ਦਾ ਦਰਸਾ ਦੋ। ਤਰਿ ਦੇਖੇ ਰਧ ਪੈ ਕਾਲੋ। ਆਈ ਨਿ
 ਨਦਿ ਦੇ ਰਗੁ ਮਾਲਾ। ਦੇਖੇ ਤਿਨੈ ਸੁਧਾਲਾਲਾ। ਛੁਤੀ ਤੇ ਤਰਿ ਗੀਐ
 ਭੁਗਾਇਆ। ਜੈ ਆਈ ਸੁਖ ਅੰਗ ਲਗਾਇ। ਲੀਜੈ ਮਤਿ ਗੀ ਜਾਪੁ ਤ
 ਸਿਆਮਾ। ਪੁਰਤ ਕੋਇ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਹ। ਗੁਣ ਧੀ ਜਨ ਨਾਨੀ ਲੇਲਾ। ਪੁ
 ਰਤ ਸੁਨਲਿ ਮਨੈ ਰਿਸਤਾਇ। ਕੁਮੈ ਅਗਲੈ ਨੰਗ ਲਗਾਇ। ਧਾਓ ਭਿਓ ਮ

तत्र गममादि। आतंरुदेधुतउडिगला। पत्रमिआममबु
 धीतिगला। विरुदुतधिपरीधिवाता। नपीमैमैमैरुपतिपा
 ता। दिउलीलानेदीमतेमुतादि। धेमबुगउमपदिरीपादि।
 देमादिमुसतमुसंरुमुगगाविमनरामपगपदिचलउगि।
 मापी। ४१। देरममेउरिनीमएआमसखंतपातरगदि। पु
 उदिवाएधिमुमुबलीलालवीतजगदि। ११। उदिपाए। ११। देर
 ममेपिआगीनममादि। मुउदेअमखंतपातरगदि। खंतरेप
 तनरेपतमिआम। विमनसमुसंततडिगआमसमासुपगिल
 दैउमा। धालरुपुपीदिउदलतावा। उधडीलालनिगादीलए।
 तंरुतावधिमेउदिगए। देपीमनलविममुमआडी। उडिअ
 तंतउमरेमुततापी। मरउगामरंधीउरिआदि। अतिअगपग
 उलवीतजादि। धाधुमुसमुबलीअतंडि। धालरुपुपीमीरुग
 दंती। उरुउरिउदिमउरिनीरुडी। मबैधाउरुगुधैरुडी। मुतीचा

ਨੰਦ ਐਸੀ ਜ ਥਾਗਾਇਤ ਤੋਂ ਤੋਰਿ ਨੇ ਮੁਹੰਤ ਤਾਗੁਰ ਥੋੜੇ ਪਰ
 ਧਰਮਾ। ਥਾਲ ਨਨਤਾ ਬਾਗਾਨਾ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਧਿਸ ਮੇਂ ਤੋਰਿ ਰੇਤਾ। ਤਰਿਗੁ
 ਨ ਸ੍ਰਿਸੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਸੇਤਾ। ਧਿਸ ਰੂਪ ਨੀਲੀ ਲਾਭ ਦੀ। ਪਿਨੇ ਸੁਟੇ ਸੁਭਾਧ
 ਨਾਗ ਦੀ। ਇਤ ਲੀਲਾ ਰੇਖੀ ਸੁਰੇਸੁ ਨਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਾਧਿ ਨੀਪਾਇ
 ਬਾਲ ਨਰੂਪਾਇ ਭਵੰਤ ਗਈ। ਰਿਸ ਨਦਾ ਸਪਗ ਪਰ ਥਲਿ ਨਾਇ। ੪੨॥
 ਸਾਖੀ॥ ੧੫੫ ਟੰਗ ਨਚੈ ਮੁਰੰਦ ਤਰਿ ਥਾਲ ਨ ਭਵੰਤ ਗਈ। ਨਟ ਨਟ
 ਧਾਜੈ ਰੰਗਿ ਲੀਲੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮਾਇ। ੧੧॥ ਚ ਪਦੀ॥ ੧੫੫ ਟੰਗ ਨਚ
 ਭੰਗ ਸਿਖੇ ਭਗਵਾਨਾ। ਰਥਿ ਤਿਰਨੇ ਪੂਰੁ ਨਾਗਾ। ਛੁਬੁ ਪੰਟ ਨਾਨਕੀ
 ਸੁਤ। ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਸ ਪਾਏ। ਪਾਦ ਪਾਦਿ ਟੇਢੇ ਜੇ ਰਿਸਾਲਾ।
 ਤਿਸੁ ਥਾਇ ਰਚੀ ਰਹਿ ਅਲਿ। ਚੈਂ ਤੋਂ ਧੀਰਗਾ ਮੰਤ ਸਿਨਾਮ। ਭਗਤ ਤੇਰ
 ਪੁਰਾਣੇ ਨਤਿ ਨਾਮ। ਚੈਂ ਤੋਂ ਚਲੈ ਤਾਬ ਨੇ ਭਾਗ। ਲਿਪ ਟਾਢੇ ਤੰਗਿ ਜੀਨੀ
 ਗਾਧਿ ਰਿਨਾਢੇ ਹੀਤ ਰੇਤਿ ਆਗਾ। ਧਰੇ ਕੁਮਾਰਿ ਦੇ ਮਾਤਿ ਭਾਗਾ। ਸੀ
 ਰਸਾ ਬਲਿ ਪਦੇ ਅਲੇਖਾ। ਅਭੈ ਮਹੰਤ ਚਾਲ ਨ ਭੇਖਾ। ਤਿਥ ਪਾਏ ਧਿ

ਜਨਮ ਸਿਧਾਇ। ਧਨੈ ਅੰਤਰ ਅੰਗ ਸਮਾਇ। ਛੁਟ ਛੁਟ ਛੁਟ ਛੁਟ।
ਘਰੁ ਸੀਤੋਇ। ਬਿਜਲ ਸਮਾਤਤੀ ਤੀਰੋ ਲੋਇ। ਬਿਜਲ ਨਾਗੀ ਅੰਤ ਧਨੈ ਅੰ।
ਤਦਾ। ਦੇਵੇਂ ਤੰਦਰੁਤ ਸੁਖ ਮੰਦਾ। ਗੁਪਤੀ ਬੋਲਤਿ ਤਹਿ ਸੇਵਾਤ। ਤਾਤੁਆ
ਏ ਸਮਧਤਾਤ। ਡੇਰੇ ਬਤ ਸੁਤ ਦੇਂ ਤੋ ਧੀਰ। ਤਲਧਰ ਅਰਤ ਹਿਸਿਆ ਮ
ਸਰੀਰ। ਕੁਝ ਆ ਕੁੰ ਗਤੇ ਕੁੰ ਪੈ ਰਾਲਾ। ਤਾਤੁ ਤੇ ਕੁੰ ਪੈ ਪਾਲਾ। ਚੀਰ ਕੁੰ
ਲਿਖਣ ਦੇ ਪਾਏ। ਦੇਂ ਤੋ ਧੀਰ ਆ ਦੇ ਪੈ ਜਾਏ। ਕੁੰ ਪਾਸਾ ਰਲੇ ਤਗਲ ਲਾਇ
ਧਰੇ ਤਗਲ ਦੇਂ ਤੀਰੀ ਮਾਇ। ਗੁਰ ਧੀਰ ਸੁਤ ਆ ਦੇ ਜ ਧੀ। ਸੀਸ ਚੀਰ
ਸੰਘੁ ਧੀਰ ਧੀ। ਧਤ ਤੇ ਤੇ ਤਰਿ ਰੰਠ ਲਗਾਏ। ਪੁਤ ਲੈ ਅਸਥੁ ਪਾਤ
ਰਗਾਏ। ਜਤਿ ਮਤਿ ਸੁਤ ਰਗ ਤੇ ਜੋਗਾ। ਛੁਟੇ ਸਰਲ ਲੰਗੇ ਰੇ ਰੇ ਗਾ।
ਸੋ ਸਾਤੁ ਜਲਧਾਗਾ ਧਾ। ਮਤਿ ਰਿਦੇ ਆ ਦੇ ਪੰਤ ਸਿਆ ਆ। ਰਿਸੀ
ਸਮੇਤਿ ਤੇ ਸੁਖ ਦੇਇ। ਤੇ ਰਦੇ ਦਿਧਤੁ ਗੰਢਿ ਤਲੇਇ। ਸੇ ਸੁਖ ਜਸਧਾ
ਸਾਧੇ ਪਸੀ। ਗੁਰ ਧਿਲਾ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਰਿਗਤੀ। ਜਾ ਰੇ ਗਾ ਦੇ ਧੇਰ ਪੁਗਤ
ਜਾ ਰੇ ਜਤੀ ਰੇ ਤੇ ਰਗ ਦਾਤਾ। ਧੁਤ ਮ ਰੇ ਤੇ ਜਾ ਰੇ ਦਿ ਰਸੰਤਾ। ਦੇ ਰ ਰੇ ਤੇ ਪੁ

22

ਰਨਭਗਵੰਤਾ। ਏਕਤਤਤਿ। ਮਾਲਾਗਾਨਾ। ਅਗੰਮਅਗੰਮਰੂਪ
 ਰਖਮੁਗਾਨਾ। ਧਰੀਧੁਪਲੈਥਾਧੇਦੇਦਾ। ਸੁਰਮੁਤਰਿਥਾਨਿਰੁਰਤੇਸੇਦਾ।
 ਵਿਸਟਤਪਰੇਧਿਥਾਨੇਨਾਮਾ। ਸੰਜਮਧਾਨੇਸੁਤਪੰਤਸਿਆਮਾ। ਧਰੇਕੁ
 ਗਧਰੇਨਤੀਜਾਇ। ਜਾਨੇਗੁਤਿਤਰਿਥੈਲਦਿਥਾਇ। ਧਾਲਨੇਲ
 ਧਰੇਨੇਤਿਤਲਾਇ। ਵਿਸਟਦਾਸਪਗਪਰਧਲਜਾਇ। ੪੫॥
 ਸਾਥੀ। ਚਗੈਲਾਗੈਤਰਿਚਲੰਤਧਿਗਸਾਧੈਨਸਮਾਇ। ਗੁਤਿਗੁਤਿ
 ਤੇਅਧੰਤਤਰੇਅਧਕੁਤਥੈਲਦੇਥਾਇ। ੧॥ ਚਥਿਧਈ। ਚਗੈਲਾਗੈ
 ਜੁਧਪਾਨੰਦਾ। ਤੰਦਤੰਦਤਮੁਰਤਅੰਦਾ। ਅਧੰਤਚੰਗਭਵੇਨੰਦਲਾਲ
 ਲਟੀਲਟਦੈਸੁੰਦੁਕਾਲਾ। ਗੁਤਿਗੁਤਿਤੇਦਧਅਧੰਤਥਾਇ। ਸਥਾ
 ਸਮੇਤਜਗਤਿਰੇਗਾਇ। ਗੰਧਿਧਿਧੈਰੁਗੈਮਿਲਮੰਤਾ। ਜੁਧਪਾਨੰਦਾ
 ਅਤਿਧਲਵੰਤਾ। ਆਦਿਸਭੈਭਿਲਾਤੰਦੈਨਾ। ਤਿਤਭੈਧੈਲੈਅਮਿਤ
 ਧੈਨਾ। ਮਿਤਗੀਜੀਸੁਤਪੰਥੈਭਉਭਉਤਾ। ਧਰੇਅੰਧੈਤੁਗੈਤਾਨਾ। ਗੁਤਿ

ਗੁਰਿ ਤੇ ਦਧ ਮਾਖੰਤ ਤੋ ਗੋਪਾ ਘਰ ਮੈ ਪਰੇ ਨਿਸੇ ਤੇ ਨੇਗਾ ਧਾਂਤਰ ਸੰਗ
ਅਵਰਿ ਸਰਗੁਆਗਾ ਤੰਮ ਤੇ ਦਧ ਦਤੀ ਮਧਾਗਾ ਉਚੀ ਠਠਿ ਰਧੇ
ਤੰਮ ਜਥੇ ਆਉਰਿ ਧਿਧ ਰਗਤਾ ਮਿਲਤ ਥੋ ਮੁਠੇ ਪਰੇ ਲੈ ਉਪਲਧੇ
ਤਾਉ ਪਰਿ ਮੰਨ ਮੈ ਤਨ ਚੇਗਾ ਨਰੇ ਕ੍ਰਿਦੁ ਭਾਜਨ ਨੇ ਮਾਤਿ ਆਨੇ ਨਰਮ
ਨਧਰੇ ਜਾਤਿ ਮੁਖਰਾ ਖੇਭਾਜਨ ਨੇ ਤਲੇ ਆਇਖਾ ਏਕੀ ਤਾਮ
ਲੇ ਤਸੇ ਗੁਆਰਧਾਨੁ ਪਰਗਤਿ ਨਰਚੈ ਤੰਮ ਰਾਦਧ ਆਇ।
ਭੀਤਰ ਜਥ ਤੰਮ ਪਰੇ ਕੁਪਾਇਆ ਧਰੇ ਚੋਰ ਭੀਤਰ ਭੀਜਾਇ। ਮ
ਦਧ ਪਤੀਨਾ ਚੰਦ ਨਾਰਗੇ ਗਤਨ ਠਠਿ ਰਤੇ ਮਾਖੰਤ ਤੋ ਗੋਪਾ ਜਤਿਗ
ਤਿਤੇ ਦਿਤੁ ਰਕੁ ਨਧਾਇ। ਤਿਤ ਨੇ ਗਾਗੀ ਦੇਤਿ ਸੁਨਾਇ। ਗੁਆਰੁ ਤੇ
ਰਧਾਏ ਸੰਗਾ ਤਿਨੀ ਦਿਸ ਪਰਿ ਪਰੇ ਤੇ ਚੋਰਾ ਦਿਸ ਪਰੇ ਲਾਏ
ਆਗਾ ਤਿਨੀ ਦਿਤੁ ਪਰਲਾਈ ਅੰਗਾ ਤੰਮ ਰੇ ਸੁਤ ਪਤ ਜਾਗੇ
ਜਥੇ ਆਨੇ ਨਿਰਦਸਿਧਾ ਰੇ ਤਥੇ ਤਾਤੇ ਆਨੇ ਅਤਿ ਸੁਮ ਸਾਤਿ।
ਛੋਟਾ ਭਾਇਆ ਨਗਰ ਨੇ ਮਾਤਿ ਆਤਿ ਚਾਲ ਮਤ ਰੇ ਗੁਪਾਲਾ ਚੇ

काने सुत उल्लासित ते न त द्रव्ये च ॥ आगे तै छिन्न वरत मे
 म्रुत्त पत्र मेरे पत्र माना ॥ मेरे पत्रि आनंद गुमाना ॥ अथ डी लुट
 डिभि म्रुत्त गी ॥ मेरी छिन्न वरत मेरी धर्म गी ॥ रति रति मेरे न डु
 ॥ लन वे ॥ आपुता म्रुत्त वरत मेरे ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥
 नच म्रुत्त आदे ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥
 रत डी रति मेरी गी ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥
 रति रति मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥
 ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥
 न डु म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥
 उरि म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥
 न डु म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥ अछि म्रुत्त मेरे न डु ॥

ਧੈ ਸੀਓ ਭਿੰਨਾਗਾ ਧਿਤਿਤ ਮਹੇਰਿ ਭਿਆਈ ਆਇ। ਧਿਤਿ ਧਰੰਤ ਤਤੁ
ਤਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਇ। ਨ ਸਮਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਭਿੰਨ ਰੇ ਧੈ। ਆਈ ਤੁ ਤੁ
ਲਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁ ਤੇ ਸਤ ਲੰਗਾਈ ਨਹੀ। ਸਤਿ ਧਰੰਤ ਤਤੁ
ਧਰੀ। ਤਤੁ ਪ੍ਰਤਿ ਭਿੰਨ ਰੇ ਧੈ। ਆਈ ਭਿੰਨ ਰੇ ਧੈ।
ਏਕ ਏਕ ਜੰਮੁ ਧੈ ਭਿੰਨ ਰੇ ਧੈ। ਤੇ ਪ੍ਰਤਿ ਭਿੰਨ ਰੇ ਧੈ। ਆਈ
ਗਧੈ ਕੰਠ ਭਾਇ। ਨਹੀ ਰੇ ਧਰੰਤ ਨਾ ਧਰੰਤ ਭਾਇ। ਮੋਹ ਮੁਟਕ
ਧਿਰੇ ਲੇਤ ਭਿੰਨ ਰੇ ਧੈ। ਧਿਤਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਗਾਗਾ। ਅਤ ਅਤੀ ਤਤੁ
ਧੈ ਭਿੰਨ ਰੇ ਧੈ। ਧਰੰਤ ਭਿੰਨ ਰੇ ਧੈ। ਧਿਤਿ ਅਤੀ ਤਤੁ ਨਾ ਧੈ
ਨਾ। ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ। ਨ ਸਧਾ ਤੁ ਤੇ ਤਤੁ ਤਿਲੁ
ਤਾ। ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ। ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ।
ਧਰੰਤੀ। ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ। ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ ਧਰੰਤੀ।

ਕਾਗਤ ਮੁਤਿ ਦੁਗਾ ਜਾ ਸਾਸੇ ਰਹਿ ਮਨੇ ਦੁਹੀ ਮੰਤਰ ਰਹੇ ਦੇ ਸਾਜੀ
 ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਦੁਸੀ ਸਾ। ਰੁਖ ਰਹੇ ਤੁਮਾਰੀ ਹੀ ਸਾ ਮੁਖ
 ਰੋਖਿ ਮਾਨ ਰੋ **ਸਰਬ ਦਾਤ**। ਅਤਰੇ ਰੋ ਤੇ ਮਨੇ ਰਾਗਾ ਮੁਖ ਰੋ ਪਾਇ
 ਨਹ ਤੇ ਮਨਾਇ ਪਦ ਰੋ ਮਨੇ ਤਨ ਜਾਇ। ਤੁਮ ਬੁਝ ਰਾਗੰਤ ਤੇ ਬਿ
 ਜਨਾ ਗਜਿ ਰੋ ਗਤਿ ਤੇ ਅਸੇ ਮੁਗਾ। ਸਰਬ ਮੁਖ ਰਾਗੀ ਰਿਖ ਬੁਝ
 ਫਿ। ਜਿਸ ਪਾਜੀ ਰੋ ਬੰਦੇ ਪਾਇ। ਦੀ ਨੂੰ ਦਿਜ ਸਥਾ ਪੈ ਰਹਿ। ਰੁਤੋ
 ਕਾ ਫਿ ਸੁਰ ਬੁਤ ਗਤ ਲੋ। ਲਿਲ ਸਰਬ ਰੋ ਤੁਮੁਖਿ ਤੀ ਰਹਿ। ਪੈ ਰੋ
 ਗਤ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸੀ। ਅਤਮ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਨਾ। ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਨੁ
 ਰੋ ਅਤਿ ਪਾਨਾ। ਸਰਬ ਸਥਾ ਤੇ ਰਹੇ ਰਾਗਾ। ਸਰਬ ਦਿਨ ਰਾਗੇ
 ਰੋ ਮੁਖ ਰਾਗਾ ਤੁਤੇ ਲਗਾ ਗਈ ਨ ਰੋ। ਰੋ ਰਿਹਿ ਮੇਰੇ ਪੰ ਨ ਜੋ ਪ
 ਰੋ ਪਰੇ ਮਾਨ ਰੁਖ ਤੁਮਾਰੀ ਅਤ ਰੁਖੀ। ਕਾਗਤਿ ਮਾਨ ਰਿਹਾ ਰੋ

ਲੀਆ ਮਨ ਧਿਰ ਤੋਂ ਮਹੀਰਿਤੀ ਅਜੀਆ ਮੈਂ ਤਨ ਜੀਵੈ ਲਾਖ ਧਰੀਸ
ਤਿਹ ਸਤਤਿ ਫਿਰ ਆਈ ਪਾਸਾ। ਰਿਦੇ ਰੋਏ ਧਸ ਸੁਰਿ ਰਸਿ ਆਮ
ਧਾਲ ਰੇਲ ਮੈਂ ਤਨ ਕੇ ਕੋਝ। ਪਿਛੈ ਸੁਰੇਸ ਕੁਪਾ ਤਰਨ ਤੋ। ਦਿਤਲੀ
ਲਾ ਮੈਂ ਹੀ ਸੁਰੇਸੁ ਨ ਦਿਆ ਪੇਸੁ ਭਗਤ ਆਪਾ ਦਿਸੀ ਪਾਇ। ਧਾਲ
ਕੁਪਾ ਅੰਤ ਕੁਪਾ ਨਾ। ਰਿਸਨ ਨਾਸ ਰੈ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨਾ। ੪੪।

ਸਾਖੀ॥ ॥ ਦੇਵ ਦਿਤਸ ਆਈ ਅਜੀ ਮੈਂ ਤਨ ਪੁਰਖ ਪੁਰ
ਨਾ। ਦੇਖੇ ਸੁਰੇਸੁ ਦੇ। ਰਿਸਨ ਧਿਰ ਤੈਨ ਮੁਖ ਨਾਨਾ। **ਤਰਿ ਪਾਈ**
ਦੇਵ ਦਿਤਸ॥ ॥ ਆਈ ਤਰਿ ਪਾਈ। ਅਤਿ ਅਗਧ ਗਤ ਲਖੀ ਨ
ਜਾਈ। ਤਦੇ ਨੁ ਫਿਰ ਆਏ ਦਿਨ ਧਾਰੇਗਾ ਸੁਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਰ
ਨ ਤੰਮਾ ਹੋ। ਆਈ ਅਜੀ ਰਿਸਨ ਫਿਰੀ ਆਗੇ। ਧਾਲ ਨਾਸਾ ਕੁਤ

अथातिउवाच॥ श्रीसुरजीगुतनामचिरो॥ इतिप्रथमोऽध्यायः
देवागो॥ श्रीरूपसुततिनरीचाजागडीभुजमडितरीभाजाहृदी
॥ साससुअंगधुडगो॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु
॥ सुतसिमुताती॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु
॥ गती॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु
॥ चानी॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु
॥ मदीमुष्टैतेरतजीवाहृदी॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु
॥ अंतनरिततुलडिआ॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु
॥ ब्रह्मभुषमडिदिवागो॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु
॥ यालतगडिरो॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु
॥ समेता॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु
॥ बसासुअरसिया॥ इतिप्रथमोऽध्यायः॥ इतिउवाचभु

CC-0 Panjab University, Chandigarh. Digitized by eGangotri

ਦਿਸਾਇਆ ਮੁਖ ਤੇ ਗਾਏ ਪੁਤ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਾਨਤੀ ਨਾਇ। ਏਨ ਦਿਨ ਮ
 ਨ ਸਧਾ ਭੀ ਨ ਗਾਨਾ। ਚਾਖੀ ਜੋ ਹੀ ਗੁਰਿ ਦੇ ਨਾਨਾ। ਲਾਗੀ ਅਥੰ ਨ
 ਤੀ ਦੇ ਆਪਾ ਜਾ ਦੇ ਨਾ ਮਿਟੈ ਸਭ ਪਾਪਾ। ਉਪਰਿ ਨਾਖਟਿ ਨ ਟੋ ਸਿ
 ਥੀ। ਹੋ ਮਹੇ ਮਸੇ ਨ ਮੈਤਿ ਨ ਸਿਥੀ। ਤਾਪੈ ਕੁਝ ਘੰਟਾ ਨ ਸੀ। ਪੁਤ
 ਧਿਆਵੇ ਦੇ ਹੰਗਾ ਸੀ। ਲਾਗੀ ਅਥੰ ਨ ਚੀਕਤਿ ਗਾਤਾ ਸਸੇ
 ਉਨ ਚ ਮੁਖ ਸੀ ਰੁਤਾ। ਨਿਰਤ ਕੁਜਾ ਰਹੈ ਚਿਤ ਨਾਗ। ਨੰਦ ਪੁੰਜ ਕੁਝ
 ਨਤਾ ਤਾਹੀ। ਨਾ ਰੋ ਰੁਕਲ ਨ ਦੇ ਨਾਇ। ਭਗਤ ਕੀ ਪੁਤ ਹੀ ਸੀ ਨਾਇ
 ਅਸਥੰ ਨ ਥਰਿਤਿ ਗਾਤਾ ਤੇ ਨਾਨਾ। ਜੋ ਧਿਆਵੇ ਸੀ ਦਾਲ ਗੁਪਾਲ
 ਤੇਤ ਮੀਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਨਾਹੀ। ਅੰਨ ਮੈ ਧਨਿ ਉਤ ਮੈ ਧਿਆ ਗਾ ਲਾਗੀ
 ਗਟ ਨਾਇ ਸਗੁਨ ਨਾਮਾ। ਧਰੀ ਧਿਰਾ ਹੰਤ ਮੁਨੁ ਸਿਆਮਾ। ਸੰਨਦ ਕੁੰ
 ਦਨ ਮੈ ਹੋ ਪੁਤਾ। ਮਾਏ ਰੰਗ ਗਦਿ ਦੇ ਦੁਤਾ। ਦਿਨ ਦਰ ਰੇ ਪਾਤੋ ਪਾ

ता। ये अपच विषति पसी पाटा। तं रत वनै म पली ठिगे।
 पाउ पुड पसी सि गे गिगे। अस वं त छि म ठ च ले उ गि पि आ ग। मै दे
 ज। गे तं रत उभा ग। गडी ने दरी मै उत ज। दि। अ वं त त रे दरे म द
 ग। दि। ज स प। ये म त म। है ने ड।। त वि स वि पु रं त दि स त म त डि। अ
 मं त क। ड गु न उ रि लै। आप र त म र लि म तै रि वि डै। आ। अस वं त
 पा त र गै म। दि। मै म। म्र उ री त। उ रि ग। दि।। दु प अ गं त रे छि प
 र प री छि। छि छि छ लि छि छि छि प। र र रि छि। अ म्र उ। उ। ल। अ। य। तै
 उ रि गु त म्र। म्र। व। दे। दे। रा। यो।। उ रि रै। क। क। दु प रि मं ग। दी।। उ। उ। अ
 छि म र अ उ य छि गी री।। प। र। री। म। ते। ध। ल। रं। तं। र।। उ। उ। द। र। त। ग। दि। र
 गु न ल वं च।। रं। उ। उ। मं। ग। डि। छि। य। पा। त।। म। रै। उ। ल। छे। त। रै। म। ल
 ग। म्र।। लै। पा। वं। री। तै। र। मं। क।। जै। र। वि। डै। ड। र। पे। धू। उ। म। क।। उ। उ।

तसे

ਅਚਿਤੁ ਕੁਛ ਥੋਤੀ ਨਹਿ ਭੀ। ਅੰਤਰੀਰਿ ਜਸੇ ਤੀਰਲਿ ਭੀ ਗੋ
 ਭੀਤਰ ਪਤ ਪੈਠੈ ਜਗਦੀ। ਰਖ ਅਰਥੰ ਲਾਏ ਬਲਗਦੀ। ਧਰੇ ਪੜਦੁ ਪ
 ਮਾਖੰਤ ਬੰਗੇ। ਭੈਰੰ ਦੁਸਰ ਭਉਲਿ ਦੇ ਰੋਗੇ। ਥਿੰਨ ਅਰੈ ਅਥੈ ਸਭ ਗੁਆ
 ਗੁ। ਆਪਖੰਤੋ ਤਰਿ ਧੀਚ ਦੁਆਰਾ। ਮਤ ਆਇ ਜਾਨੀ ਗੋਤਲੁ ਹੈ
 ਹੁੰ ਪਰ ਪੈਟਾ ਮੁਖ ਪਰ ਰਹੈ। ਆਈ ਭੁਲਿ ਜਥੇ ਤਰਿ ਮਗਦੀ। ਭੈ
 ਰੁਪਾ ਰਹਿ ਨਦੀ। ਏਥੇ ਏਥੇ ਤਨ ਧੀਚ ਦੁਆਰੀ। ਭੀਤਰ ਰਹੈ
 ਥਾਂ ਨੁ ਗੁਆਰੀ। ਇਤੁ ਸਭ ਲਗਾ ਗਈ ਨਹੀ। ਤਕੁ ਹੁੰ ਪੜਦੁ ਪ
 ਸੇਭ ਗਈ। ਧਰੇ ਸਮੁਤ ਭਉਲਿ ਧਿਅ ਮਿਅਤੀ। ਤਿੰਮ ਰੀਸਰ ਦੰਸ ਧਾਨੁ
 ਪਾਠੀ। ਜਾਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ਪਾਇ। ਅਥੁ ਤੇ ਮੁਥੇ ਰਹਿ ਧਿਯ ਜਾਗੀ।
 ਏਥਾ ਗਰੇ ਸਦਿ ਨਿਰਤਰੀ। ਧਾਇ ਜਸੇ ਰਾਖਾ ਕੈ ਪਰੀ। ਪਾਥੁ ਜਸ
 ਮਾਤ ਆਗੇ ਸਿਅੰਤਾ। ਕੁਤਿ ਨ ਪਾਏ ਪੁਰਖ ਅਨਾ ਮਾਜਾ ਰੇ ਮੁਤ
 ਕਠੇ ਸਕੈ ਤਨ ਮਿਆਨੀ। ਤਿੰਮ ਗਠਿ ਨਹੀ ਮੁਗਰੀ ਆਨਾ ਗੋਤਨ

नगदिमगदिमनयदी। ठकी उँदिबिचारी रँडी। उधरँदिसतन
 पादिठिआपा। नारँसुगभुतनरँतेजापा। ठिबलम्राषचाप
 तेलगगि। अपतेसुत्ररँमगदिमठगी। मेलीँदरिनेदिबीनेदे
 रटमँपुगतउँततउँद्या। लैमाहीगुपीलिदेग। निमदिनदित
 चपभाषंतउँगे। मवनेगेगुरलदेगमे। अडितनीदेनटमँ
 रमे। भूतनउँदिषनिउँदिहरी। विममवहीमिनगीविनता
 गी। जमँपाभंतमँरेगेदिकागादिउँद्यालरमाचाररँतेग।
 भुवमोधिमदिपाहीदही। मउँकुउदितनीमववही। च
 परगउँतचँदेकाता। दिउँउँउँदितउँमँउँताता। मँउँरेच
 मसू। उगहंता। पुगवपगउँतनंमलासंता। अउँदंउँउँदे
 गगआना। भुहरेचापमहाउँराजा। दूँउँनेदेगीपुगत
 उही। नमपगगठपीउँरगदही। ठिबलमँउँदीचापेसिआ।
 उधरमँदरपादेतभा। नरंतलगीगूतेनरनजगदि

ਬਠੇ ਭਾਗ ਮੇਂ ਤਰੀ ਆਇ। ਜਾ ਰੇ ਸਿ ਮਹੰਤ ਤੁਏ ਤੈ ਧੰਧਾ। ਸਿ ਮਨਾ
 ਮਰੀ ਤੇ ਸਨ ਧੰਧਾ। ਸੈ ਪੁਤ ਧਾਧੇ ਖੁਖਲ ਸਾਧਾ। ਪੁਕੁ ਦਿਸੇ ਸੰਤੋਂ
 ਥਾ। ਖੁਖਲ ਰੈ ਲੈ ਚਲੇ ਗੁਪਾਲ। ਸਰਦ ਧਮੈ ਚੰਤ ਦੀ ਰਹਿ ਆਇ।
 ਸੁਖ ਲਾ ਅਗੰਨ ਤੇ ਦੁਖ ਧੰਧੇ। ਭੁਖ ਮਾਤਿ ਧੁਤ ਦਿਸੇ ਗਠੇ। ਤਿਨੋਂ
 ਧੀ ਚਰਿਤ ਸੇ ਰਸ ਭਗੇ। ਤਰੀ ਜੀ ਖੁਆਇ ਲਾਧੇ ਰਹੇ। ਬਿਨ ਜੋਗ
 ਦਸੈ ਅਤ ਰਹਿਓ। ਤਿਨੇ ਰੰਗ ਮਨ ਰਾ ਦੁਖ ਤਰਿਓ। ਜਨਮ ਮੇਰੇ
 ਲਏ ਦੁਖ ਭਯੋ। ਪਾਪ ਤਿਨੇ ਰੇ ਸਭ ਸਿਟ ਗਏ। ਤਿਨ ਤੇਰੇ ਸੇ ਪੁਰ
 ਧਸੁ ਜਾਨਾ। ਦੋਰੇ ਰੰਗ ਮੇਰੇ ਸਮਾਨਾ। ਦੇਖੇ ਮੁਹੰਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ।
 ਭੁਖ ਤਪੁ ਦਸ ਮੁਨੇ ਤਲਾਗਾ। ਰੰਗ ਮੇਰੇ ਤਰਿਓ ਰੰਗੇ ਦਾਗਾ। ਸਿਰ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਲਕੀ ਸੁਤ ਰਸੇ ਰੇ ਦੇ ਦਸਰੀ ਗਾ। ਰੇ ਅਦਿਨੇ ਚਰੇ ਰੰਗੇ।
 ਰਿਗੇ। ਬਿਨ ਸੋਲਿ ਪਟੇ ਚੁਤਿ ਆਇ। ਰੰਗੇ ਰੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਪਲ ਸਿਤ ਰੰਗ ਮੇਰੇ ਜਲ ਭਗੇ। ਤਾਨ ਜੋਗ ਲਾਗੇ ਗੁਨ ਗਾਨਾ ਜੋਗੇ ਰੇ
 ਦਸੈ ਧੀਰ

ਦਿਪਰਥਪੁਰਾਨਾ ॥੪੭॥ ਸਾਖੀ ਲਾਗੇ ਗਾਵਨ ਹਿਸਨ ਗੁਰ ਦੇ ਉਧੀਰ ਸੁ
 ਗਿਰਿਆਨਾ ॥ ਤਮੇਂ ਨਮ ਸੇਤੈ ਸੇਵੈ ਤੁਮ ਪੁਰੰਤਰ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥ ਚੋਖੀ
 ਹਿਸਨ ਹਿਸਨ ਜੋ ਗੇ ਸੁਦ ਦੇ ਦਾ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਦੇ ਦੁਆਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰ
 ਥੇ ਪੁਰੰਤਰ ਗਾਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ਮਲ ਨਾਭ ਪੁਰ ਪੁੰਮ ਅੰਤਾ ॥ ਪੁਰਾਟ ਰੀਅਤ
 ਮਤੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਰਿਖ ਮੁਨਿ ਰੇ ਨੇ ਰੇਵਿਚਾਗ ॥ ਨਿਨ ਦਿਤ ਨਗਰੀ ਰੇ
 ਨਾ ਰਚੀ ॥ ਤਿਸਨ ਰੇਤੈ ਲੇਲਿ ਦੀਖੀ ॥ ਸੈ ਤੁਮ ਸੁਦ ਮੰਜਰੀ ਰੇ
 ਸਾ ॥ ਜੀਵਨੈਂ ਨਾ ਸਭੁ ਤੇ ਸਾਖੀ ॥ ਏਨਾ ਏਨੀ ਪੁੰਮ ਚਿੰਨਾ ॥ ਰਿਦੇ ਤੁਮ
 ਰੇ ਪੁੰਮ ਪੁਰਾਸਾ ॥ ਨਾਲ ਰੁਪ ਨਾਲੇ ਤੇ ਪਗੇ ॥ ਪੁਰ ਅਥਨਾ ਸੀਨ ਤਮਨ
 ਮਗੇ ॥ ਨਗਰ ਮੇਂ ਮਾਇਆ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਸਿਸਟ
 ਰੁਆਈ ॥ ਨਾਚੇ ਨਗਰ ਤਚਾ ਦੇ ਮਾਇਆ ॥ ਦੇਖੇ ਮਾਇਆ ਸਰਲ ਸਮਾ
 ਦਿਆ ॥ ਜੋ ਨਗਰ ਤੇਤ ਮਾਗੀ ਚਿਟਾ ॥ ਸੈ ਸਮ ਸੈ ਮਾਇਆ ਰੇ ਪੈਟਾ ॥
 ਸਮ ਸੁਗਿਆਨ ਤਹਿ ਸਿਮਰੰਤ ਰੇ ॥ ਤਤ ਨਾਲ ਰੁਪ ਮਾਗਤ ਰੇ ॥ ਪੁੰਮ

ਗੁਤਨ ਅਤਿ ਗੁਤਨ ਸਿਆਮਾ। ਜਾਤਿ ਤਪੁ ਗਟੁ ਪਰਖ ਅਰਾਮਾ।
 ਨਮੋ ਨਮੋ ਕਰਾਵੰਤ ਅਰੰਤਾ। ਥਾਸਦੇ ਦਰਮਾਥਾ ਰੇਰੰਤਾ। ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾ
 ਤਮ ਪ੍ਰਰਖ ਪੁਰਾਨਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਚਤਿ ਨਾਗਨਾ। ਜੋ ਜੋ ਤੁਮਾਥੀ
 ਅਥਿਤਾਗਾਨਿ ਸੀ। ਜੈ ਸੇਤੋ ਰਗਤਾਗਾ। ਅਦੁਤੀ ਸਿਭ ਤੁਤੇ ~~ਭੀ~~।
 ਸਰਥਿ ਥਿਅਪਿ ਰਹੁਤ ਪਾਛੇ ਸੁਭੇ। ਅਧਤੁਮ ਪ੍ਰਗਟੇਤੋ ਕਰੈ ਦਾਤ
 ਤੀਨ ਰਹਿਤ ਜੈ ਰਈ ਰਲਆਨਾ। ਰਮਸਤਿ ਤਦਿ ਬਗਓ ਪ੍ਰਪਾਦੈ ਮੈ
 ਮਤਿ ਮਤਾ ਅਨੁਪਾ। ਨਮੋ ਪ੍ਰਮ ਰਲਆਨ ਸੁਕਾਇ। ਮੰਗਲ ਰੁਪ ਜ
 ਕਤ ਰੇਗਈ। ਥਾਸਦੇ ਦਰਿ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦਾ। ਨਮੋ ਨਮੋ ਸੇਤੋ ਜਦੁ ਲਚੰ
 ਦਾ। ਤਤਾ ਥਸੈ ਜਤਾ ਚੰਦਨ ਸੁਗਾਸਿ। ਦਪ੍ਰਾਸ ਸੁਖ ਸੈ ਰਹੁ ਪ੍ਰਗਾ।
 ਸਦਾ ਅਲੇਪੀ ਸੁਕਰੇ ਮਾਤਿ। ਤੁਮ ਰੇਖੇਲ ਨਥੇ ਜਤਿ। ਗਿਆਨ ਰੁ
 ਪ ਥਿਗਾ ਅਨੇ ਰਹੇ। ਸੁਕਰੇਤਿ ਰਦਾ ਕੀਤ ਰਖੇ। ਸੁਕਰੇਤਿ ਅਨੇਤੋ

ਜਗਦੀਸ਼ਾਸਤਿ ਸੁਨਾਤੰਤਰਿ ਸੇਵੈ ਚੀਸਾ ਸਿਭੇਤੁ ਸ੍ਵਿਤਿ ਤੁਸੁ ਭਰਠਿ
ਢਲਿ ਢਲਿ ਤੰਦਰਜ ਸੇਵੈ ਰਹਿਗਾ ਛੂਤ ਮਹੁਪ ਅਸੁ ਧਾਰੇ ਭੁਭਾ ਜਗ
ਐਥੇ ਲਹਿ ਖਾਵੈ ਨਹੇ। ਤੰਤਰਿ ਆਨ ਬੇਧਿ ਗਾਰੇ ਦੀਨਾ। ਪਾਰਨਪਾ
ਵੈ ਜੋ ਪਰਬੀਨਾ। ਸ੍ਵਿਪਾਰੋ ਤੇਜ ਸਧਾਨੰਦਾ। ਤੁਮ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤੁ ਜੇ ਸੁਖ
ਨੰਦਾ। ਧਾਰਿ ਰਹੈ ਸ੍ਵਿਸਤ ਗੁਨ ਨਾਮਾ। ਐਸੀ ਸ੍ਵਿਪਾਰੋ ਪੰਨ ਸਿਅ ਅ
ਸੁਦਨ ਤੁਮਾਰੇ ਨ ਸਨੈ ਸੁਨਾ। ਪੇਸ ਮਗਤ ਬਿਅਸਤ ਸੁਨੇ। ਟਟਲ
ਰਖਾਵੈ ਦੈ ਨੋ ਤਾਥਿ। ਐਸੀ ਸ੍ਵਿਪਾਰੋ ਜਾਦੁ ਨਾ ਥਾ। ਮਨ ਚਿਤ ਦੈਤੁ
ਮਤਿ ਸੋ ਸਦਾ। ਢਲ ਜਤਿ ਰਧ ਰਸੁ ਭੇਰਾ ਦਾ। ਸ੍ਵਿਸਤਿ ਦੈਤੁ ਮਸੀ
ਪਗੁ ਰਿਗ। ਆਰਧ ਤਿਰਿ ਸਧਾ ਸਰਭੈ ਗ। ਚਰੰਤਿ ਤੁਮ ਆਰੇ
ਰੇਗ। ਸਾਧ ਸੰਗ ਧਿਤ ਨ ਭੁਨਪਗੇ। ਦੈਥੈ ਤੁਮ ਗਨੈ ਨ ਸਰੁ ਪਾ। ਟੀਲੁ
ਮਲ ਸੋ ਪ੍ਰਮ ਅਨੁਪਾ। ਸ੍ਵਿਸਤ ਨਾਮ ਸੋ ਧੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਾ। ਸੁਨੇ ਨਾਮ ਲੇ

ਚੰਤ ਜਲ ਦੋਤਾ। ਸੰਗੀਤ ਮਗ ਤੋਂ ਦੈ ਰੋਇ। ਤਿਨ ਸੀ ਗੀਐ ਸੰਖਿ ਤੋਂ
 ਰਹਿ ਪਾਦੀ ਜੈ ਇਤ ਦਾਨਾ। ਗਾਧ ਪ੍ਰਿਧਿ ਤੰ ਮਰੈ ਆਨਾ। ਤੰ ਮਰੈ
 ਨਾਹ ਦਵੀ ਆਸ ਗਾਧਾ। ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਨਾਇਤ ਪ੍ਰਤਾਧਾ। ਨਾਹ ਦੰ ਮਗ
 ਸਤ ਗੁਰ ਸਤੀ। ਜਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਐ ਸੀ ਗੁਰ ਲਤੀ। ਧਿਆਨ ਅਗੈਰ
 ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਗਾਧਾ। ਸੰਤ ਮਦੇ ਬਿਓਰੈ ਨਹਿ ਤਾਗ। ਭਲੇ ਭਲੇ ਨਾਹ ਦਗੁਰੇ
 ਦਾ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਤੰ ਮਰੈ ਸੇਦੀ। ਪ੍ਰੰਜੀਤ ਤਿਓ ਦੈ ਦਿਅ ਤੰ ਮਰੈ। ਮੁ
 ਸੰਨੇ ਜਪੀ ਐ ਦਿਨ ਪਲ ਪਗੀ। ਪ੍ਰਭੈ ਸੀ ਪ੍ਰਿਧਾਨ ਨੈ ਪਰਿਭਈ। ਪ੍ਰੇਮ
 ਗੁਰ ਸਤੋਂ ਰੋਂਦਈ। ਨਾਹ ਭੰ ਰੋਂਤ ਤਿਰਖ ਅਤਿ ਭਏ। ਤਹਿ ਗੁਰ ਗਾਧ ਤ
 ਗੁਰੋਂ ਰੋਂਦਈ। ੪੮॥ ਸਾਖੀ। ਰੁਖ ਭਿਛਾਰੇ ਤਹਿ ਜਥੇ ਸਰਦ ਭਿਛੋ
 ਰਿ ਸੰਤਾ। ਨਹਿ ਭਾਤ ਤਰਦ ਰਹਿ ਰੇ ਮਰੇ ਅਪ ਮੈਂ ਸੰਤਾ। ਨਾਹ ਭਿਛਾਰੀ
 ਰੁਖ ਭਿਛਾਰੇ ਜਥੇ ਚਲਾ ਲਾ। ਸਰਸੁ ਨ ਰੰਧੇ ਬਿਜਗੁ ਪਾਲਾ। ਆਏ ਪਾਏ
 ਸੁਖ ਸਨ ਰੇ ਪਾਇ। ਤਿਰਦੇ ਲਾਗੀ ਤਹਿ ਸੰਭਾਤੀ। ਬਿਸਮੇ ਭਏ ਦੇਖ ਕੁਮ

ਧੰਨੋ ਗੁਰੁ ਲਖੈ ਧਰੁ ਦਿਸੇ ਗਏ ॥ ਭੁਖ ਸੰਪਤਿ ਨ ਮੈਂ ਨੀ ਭਇਆ ॥
 ਅਤਿ ਪਦਮ ਲਗਾਇਆ ॥ ਨਦੀ ਭਾਤ ਉਲਟੈ ਦੂਜੇ ਭਏ ॥ ਸਰਲ
 ਲੋਕ ਧਿਸ ਮੇਂ ਭਇਆ ॥ ਨਦੀ ਨਦੇ ਕੇ ਬੇਬਿਨ ਭਾਗ ॥ ਅਤਿ ਭਿਤਿ ਨੇ ਤੇ
 ਨਦੀ ਲਾਇ ਨੇ ਤੇ ਨੇ ਪੁਰਖ ਅਨੁਪਾਦੈ ॥ ਨੇ ਤੇ ਨੇ ਮੈਂ ਨੇ ਸਭੁ ਪਾਕਾ ॥
 ਨੇ ਪਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਅਨਾਸਾ ॥ ਭਏ ਨਿਪਟਰਾ ਸੇ ਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਦੀ ਧਾ
 ਤਨ ਮੈਂ ਨੇ ਦਿਖਾ ॥ ਅਸੀਂ ਭਈ ਨਾ ਮੈਂ ਤੇ ਦਿਖਾ ॥ ਸਭ ਨੇ ਮਿਲ ਬੋਲੀ ਭਇਆ
 ਤਾ ॥ ਧਰੁ ਭਗਤ ਮੈਂ ਤਨ ਦੀ ਮਾਤਾ ॥ ਧਰੁ ਲਾਲ ਨੀ ਦੀ ਅਤਿ ਭਈ ॥
 ਪਾਨੀ ਗੰਗਾ ਨਿਪਟਰੀ ॥ ਧਰੁ ਨਦੀ ਨੇ ਲੇਵਾ ਮਗੁ ਦਫ਼ਰੇ
 ਸੁਭੰਗ ਸਿਆਮਾ ॥ ਧਰੁ ਤਨ ਦੀ ਨੀ ਨੇ ਦਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਮੈਂ ਤੇ ਨੇ ਕੇ ਨਾ
 ਨਾ ॥ ਨਦੀ ਨੇ ਲਤਿ ਲਗਾਉਂਦੇ ਭਈ ॥ ਤਿਨ ਮੈਂ ਤੇ ਨੇ ਪਾਇਆ ॥ ਗਲੀ
 ਨੇ ਨਦੀ ਨੇ ਸੀ ਮਗੁ ਦਿਖਾ ॥ ਧਰੁ ਪਾਕਾ ਦੇਖਿ ਪੁਧ ਲਾਇਆ ॥ ਮਤੀ ਨੇ
 ਧਾਧਾ ਨੀ ਨੇ ॥ ਦਿਤ ਅਪਗਾਧੁ ਮਾਗਾ ਸਿਧੀ ॥ ਧਰੁ ਲਾਲ ਨੇ

ਤੇਜੁ ਬਨੇਤਾ ਨ ਤਰ ਮੁਖ ਤੇ ਨੀ ਅਲਤਿ। ਨ ਗਵਿਲਾ ਪਜ ਸਧਾ ਪ ਕੁਤ
 ਫਿ। ਲਗਤਿ ਕੁਈ ਰਿਸ ਨੀ ਆਇ। ਲਿਗਲ ਲਾਏ ਪੰਨਿ ਨੈਨਾ।
 ਅਨ ਤੰਤ ਭਿਖਿਓ ਨ ਭਿਤੰਤ ਚੈਨਾ। ਨ ਪਭਾਜ ਨ ਭੈਰੋ ਬੈਰਤੋ। ਰੇ ਸਦ
 ਹਿ ਸਨ ਰਿਦੇ ਮੈ ਗਤੋ। ਕਾਮ ਦਮੋ ਦਰੁ ਕਉ ਫਰੋਗਾ। ਧਾਲ ਰੁਪ
 ਅਨੰਤ ਅਪਾਗੇ। ਤੰਮਰ ਅਨ ਅਪਨਾ ਨ ਰਿਲੇਤੋ। ਰਿਸ ਨ ਦਾਤ
 ਰੋ ਪਗ ਰਿਨ ਦਤੋ। ਦਿਤਲੀਲ ਰੋਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ
 ਮਾਧਵਿ ਰੀਪਾਇ। ੪੮। ਸਾਖੀ। ਸਭੈ ਸੋ ਪਆਏ ਤਥੇ ਅਤਿ ਗੰ
 ਦਰੇ ਦੁਆਗ। ਬਿਦੁ ਧੰਨ ਚਲੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਤ ਮਰੇ ਪ੍ਰਧਾਗ। ੧।
 ਚਭਿ ਪਾਲੀ। ਸਭੈ ਕੁਪ ਧਾਧਾਰੇ ਆਏ। ਨੰਦ ਗਇ ਰੋਧ ਨ ਸੁ
 ਨਾਇ। ਸੁਨੈ ਨੰਦ ਤੰਮਰੇ ਪ੍ਰਧਾਨ। ਅਤਿ ਮੁਖ ਰੋਧ ਮਰੇ ਗਾਨ।
 ਗੋਤਲ ਤੰਨੋਂ ਲਾਏ ਧਾਗ। ਤੰਮਰੇ ਸਿਲ ਰੋਧਿ ਗਾਇ। ਤੰਤ

उपदृष्टिगते। नचिरेदिसतनिमैदानतो। पुउउभागधिनरे
याता। मरुवतधमदेदमता। धंदाधंतनादेनीनैदा
मा। गहुआनैअतिवैमलयासा। गिगुदरयतपुनपुतडे
देवउतिममियादैनीता। मृगतेमृगेवतानिनीगा। धंतने
नैउदैवैमलनीगा। उतादिपानरचलीअैतंदा। नलैवेगधि
नगैराउचंदा। आतंतंउतिवैनीद्याता। मकीदुलाहनिप
तीजाता। नैवेवषमकुउतिनाला। गहुधदुगासकुलीअै
मकुला। वषपवधैरीउतिनीगा। गैरलीअैउतिदिक
दुतिगदि। वैउतीगुरलीअैधाउगभा। पाउरमिदै
विवावेताभा। गदउनलैदिसतगुतताभा। उउदतरैय
उउतिपंतमिआभा। गभादिगभासिगमुदुतकुतालि। न

ਰਤਨ ਲੈ ਦੁ ਤਨ ਲਿਆਇ। ਧੌਲੇ ਗਭੁ ਆਰਥ ਬਚਿਨਾਗ। ਧੌਲੇ ਧ
 ਕਰੇ ਸਦਾ ਰਹੀ ਸਾਲਾ। ਮੰਗਤ ਜੋ ਤਜ ਸਦੈ ਕੀ ਸੀ। ਮੇਤਨੀ
 ਦਤਿ ਲਾਖ ਧਰੀ ਸਾ। ਬਿਦਾ ਧੰਤ ਅਏ ਨੀਆ। ਤਿਹੁ ਗੁਨ
 ਗਾਵੈ ਜੋ ਤਤਿਹਾ ਸਾ। ਕੀਜੈ ਧਾਨ ਪੂਰੁ ਭਰਪੂਰ। ਤੰਦ ਪਾਖਰੀ
 ਮਾਗੈ ਪੂਰਾ। ਦਿਤ ਲੀਲਾ ਰੋਈ ਸੁਤੇ ਸੁਤਾਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਾਧਵ
 ਜੀ ਪਾਇ। ॥ ੫੦ ॥ ਸਾਖੀ। ਧੌਲੇ ਭਏ ਤੰਦ ਤੰਦ ਨੀਲਾਗੇ ਧੌਲੇ ਧਰ
 ਨਾ। ਧੌਲੀ ਰੰਗਤਾ ਦਿਸਤਾ ਪੂਰੁ ਧਾਲ ਰੁਪਰੁ ਪੂਰਾ। ॥ ੧ ॥ ਕਥਿ
 ਪਈ। ॥ ਧੌਲੇ ਸਪਾਲ ਮੇਤਨੀ ਭਏ। ਸਾਕਾ ਗੁਆਰ ਤਲ ਪੂਰ
 ਮੰਗ ਲਏ। ਧੰਤ ਮੇਰੇ ਸਦਿ ਨ ਰੇਲੇ ਲਾਧੌਲ ਤਾਂ ਮਤਿ ਸੁਖ ਤੇ
 ਧੌਲਾ। ਮੁਖ ਪਰ ਰਹਿ ਧਨਾਵੈ ਪਾਤਾ। ਨਵੈ ਪਤੁ ਪਟ ਮਾਗੇ ਲਾਗਾ।
 ਗਾਵੈ ਸਾਗਰ ਧੌਲ ਧਨਾਇ। ਤਸੇ ਪਰ ਸਪਰ ਬੇਲਾ ਦਿਗਾਇ। ਰੇਸਦ
 ਜੀ ਦਿਤ ਮੈਨਾ ਧਰੀ। ਧਾਲ ਰੁਪਰੁ ਤਿਭੁ ਦਰਪਣੀ। ਧੌਲ ਧੌਲ ਸਰ

१
 कादिनिघो। नमपातं पद्मातिष्ठिते। धदिठिं गद्ये गमिल
 गरिआ। नगरिआ धदुगडी बुदिआ। भयदिघेले सुतध
 लघीगा। नममबनगतामिटा दंतपिंगा। नममबनगततनरासु
 नति। नदधका नैठि पौठिठिभगडी। भैतततनेपादे गद्ये।
 पुदपादने तैगतेलद्ये। ठेरमिसयवरादे पाता। भउपुबु
 ठि श्रीबगदाता। पदरिठिबुवसे दैये मया। बलेदिपतिपद
 उदतराया। धउउबुवतामैगि पद्ये। भैततबेलदिवादैतरे
 नै नै नगरनैतबदेद्या। दग्वादिपुउपुनमउ। सीठिपुर
 उधका मगमिआआ। मगरीगडी पुबुअनमा। रिमिबुंगउ
 रिमतपुवनादि। उरैभयदिले उमिलगदि। भैमेपुबुप
 धलिधलिकाहीमै। गगदीअधिअगरीमै विदलकाहीमै। न
 मपातं पद्मातिष्ठिते। नमपातं पद्मातिष्ठिते। ५१।

ਸਾਖੀ ੫੧ ॥ ਗਾਮੁ ਹਿਸਨ ਬੰਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਧਰਮ ਚਗੈ ਨਾਥ ॥ ਦੈਤ ਬੰ
 ਗਾਸਰ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰੇਸ ਦਿ ਰੇ ਮਲਤਾ ॥ ੧ ॥ ਚਓ ਪਾਈ ॥ ਬੰਨੈ ਪ੍ਰਭ
 ਧਰਮ ਚਗੈ ਨਾਥ ॥ ਸੰਗ ਧਿਰਾ ਜੇ ਧਾਲੁ ਹੋ ਪਾਇ ॥ ਸਗਲ ਲਾਏ ਨ
 ਮਨ ਤਰਿ ॥ ਤਿਤਰ ਬਧ ਧਰਮ ਚਗੈ ਨਾਥ ॥ ਅਨੈ ਗੁਆਰ ਤਰਿ ਪਾਈ
 ਜਥੇ ॥ ਦੈਤ ਬੰਨੈ ਗਾਸਰ ਅਧਿ ਤਰਿ ॥ ਧਰਮ ਲਾਭ ਰਿਓ ਪ੍ਰਮਤ ਮੰਦਾ ॥
 ਮੁਖ ਮੈ ਮੇਲ ਚਾਐ ਤੰਦਾ ॥ ਰੰਗ ਬੀਚ ਤਾ ਤੇ ਤਰਿ ਰਹੇ ॥ ਮੁਖ ਮੈ ਤ
 ਰਧ ਗਾਸਰ ਲਏ ॥ ਆਗਿ ਬਿਨਿ ਰੰਗ ਤੁਰ ਅਗਿਆਨ ॥ ਆਗੇ ਪ੍ਰ
 ਰੰਤ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਗਨਾ ॥ ਪਰ ਰੰਗੁ ਰੀਤੀ ਦੇ ਬੰਡਾ ॥ ਧਿਰਾ ਮੈ ਸਾਜੇ ਚਕਰ
 ਤਮਾਨਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਧਾਲ ਰੰਗੇ ਪਾਸਾ ॥ ਤਿਓ ਤਰਿ ਧਰਮ ਰੀਓ ਬਿਨਾਸ
 ਭਰਿਓ ਮੁਨ ਤਰੇ ਸਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੈ ਤਰਿ ਗਾਈ ਮੈ ਅਨਨ ਗਾ
 ਦਿ ॥ ਮੁਨ ਤਰੇ ਗਾਸਰ ਰੀਓ ਤੇਰੀ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਪ੍ਰਗੰ
 ਸਤੀ ॥ ਰਿਅ ਗੁਨ ਧੂਰੇ ਹਿਸਨ ਮੁਗ ਗਾਇ ਰਿਸਰ ਰਣ ਰੰਗ

ता ॥ श्रीचक्रिगने उरिखुड मंता ॥ खले धनादे अपतेमाजाती
 दे धत ठाते धिजगजागेरी रेतां चि डलगाहो ॥ भैर चंदु नमसि
 मंडाहो ॥ अरु उरिखल लगाहो ॥ तविमविपु गंतिमनम
 तति ॥ ठलने गेखे मरपगे मरुवेने ठलमेले गेरो ॥ पुपकी
 नते मा मधतहो ॥ भुखते भैरतने गुतगाहो ॥ भुखने नलमेवे
 छैवे ता धनजिह संदु रं हितैता ॥ इमकलचलमेकापाहो ॥
 गेरे माता चरिवाहो ॥ धां दुरे मीभारे खला ॥ रं उरदे वेगि
 तं रलाला ॥ धं दुपुख गेरे रिकादि ॥ धं वे विखप रनरु
 पादि ॥ भल नुय मधम मेरे रं रं ॥ देर मधमि लुगरी
 लगे ॥ इम तउरी रं रं आगे नदि ॥ मरी मंकाउ पंके पादि ॥
 भैरु आगे ले तं रलाला ॥ पुतपि आरम रं त गुं पाला ॥

ਸਤੁਤੀ ਸਥਾ ਅੰਤ ਦੇ ਰੂਪੇ । ਦੇਸ ਦਿਨੀ ਸੈਂ ਰਫਤਰ ਰੋਗਾ ਧਾਲਰ
 ਰੂਪੀ ਪੁਰਖ ਅੰਤਾਂ ਤਾਰਿ ਸਾਨਹ ਸਥਲ ਨ ਮਲਾ ਰੰਗ । ਪੜ੍ਹ ॥ ਸਥੀ
 ਦੇ ਤੁਆਘਾ ਸਹਿ ਆਇਓ ਜੋ ਜੀ ਤੰਤ ਬਿਸਥਾਗਾ ਧੈਰੋ ਆਰਗ
 ਰੋੜ੍ਹ ਦੇ ਆਰੋਧ ਡਾਪ ਡਾਗ । ੧ ॥ ਰਫਤਰ ਪਾਈ । ॥ ਅਇਓ ਦੇ ਤੁ
 ਅਧ ਸਰਤ ਡਾਗ । ਮੈਂ ਤਨ ਜੀਤਾ ਆਕਾ ਜਗਾ । ਚਾਰ ਰੋ ਸਰੋ ਦੇ ਤੇਜ਼
 ਸਤਾਗਾ । ਸਾਪ ਸਰੂਪੀ ਦੁਸ਼ਟ ਗਦਾਰਗਾ । ਧਰੀ ਬਿਗਾਸ ਰਾਹੇ
 ਜੇ ਸੇ । ਤਓ ਤੋ ਆਜਨ ਕਾ ਹੋਤਿ ਸੇ । ਭਾਈ ਬਿਤਿ ਤੰ ਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਤੰ
 ਦੰਦਨ ਆਰੇ ਸੁਗਹਿ ਆਨਾ । ਏਰ ਅਧਰਧਰਤੀ ਪਰਧਰਿਓ । ਭੁਪਰਿ
 ਨਾਜਾ ਦੇ ਸੇਯੋ ਅਰਿਓ । ਮੁਖ ਤੇ ਤਾਤੀ ਰਫੇ ਬਿਆਗ । ਜੇ ਸੇ ਤੁਡਿਰ
 ਅਧਰ ਸਦਾਗਾ । ਧੋਲ ਤਬਾਲ ਰਖਤਿ ਰਿਅਸਥਾਗਾ । ਦਿਸੀ ਰਫਤਰ
 ਨੁਬਾਲ ਆਗਾ । ਏਰ ਨਤੁ ਰਖਤਿ ਸਾਪਰਿ ਆਨਾ । ਮਰਾ ਮੇਂ ਧੈਰੋ ਰਫਤਰ

ਜੀਵਨ ਮੁਖ ਮੈ ਪਾਇਓ। ਭੁਖ ਮੈ ਦੇ ਤ ਬਨਾਈ ਤੀ। ਇਤਨ ਦਲ
ਲੇ ਲੀਲਾ ਰਹੀ। ਰੋਗ ਲਾਲੀ ਰੋ ਪਾਲਾ। ਨਿਰਸੇ ਪ ਓ ਨਾ ਬਿਦਾ
ਕਪਾਲਾ। ਮਤਾ ਬਿਦੁ ਤਾਇ ਓ ਸੋ ਰੇ ਬੀਨਾ। ਐਸੇ ਸਿਰ ਮਤ ਉਪਾ
ਨੀਚ। ਤਿਸੀ ਪੰਥ ਸਭਾ ਨਿਰਸੇ ਗੁਆਗਾ। ਸਭੇ ਨਿਰਾ ਰੇ ਬੇ ਬੇ ਸਭਾ
ਲਾਜੈ ਤਦੈ ਤਰੀ ਨ ਭਰੇ ਬਲੀ। ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਦਾ ਰੇ ਬਲੀ। ਮੁ
ਖ ਮਗ ਧਾਤ ਗਤਿ ਨ ਸੇ ਲਾਲਾ। ਜੈ ਤਦੈ ਤਰੀ ਰਹੀ ਸਗਲਾ। ਆਦਿ
ਜੈ ਤਪ੍ਰਭੁ ਰੀ ਫੁਗਾ। ਜਾ ਰੇ ਦੇ ਰਹੇ ਨਿਸਰੇ ਗਾ। ਤਹਿ ਮੁਖ ਭੀ ਤਰਲ
ਫੀਲਾਇ। ਰੋ ਮਲ ਰਹਿ ਪਰਿ ਜਾ ਬਲ ਜਾਇ। ਸਾਜੁ ਜਾ ਪਦ ਬੀ
ਪ੍ਰਭੇ ਤਲਈ। ਲੀਲਾ ਸੁਮਿਰ ਦੇ ਦੁਜੀ ਰਹੀ। ਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤਪ ਰੀ ਬ
ਰਖਾ ਰਹੀ। ਗਾਦੈ ਰਿਤ ਰਹੀ। ਅਪ ਬਗਾਨਾ ਦੇ ਤਾਨ ਬਨਾ
ਇ। ਪੁਜਾ ਰਹੈ ਸਭਾ ਬਿਤਲਾਇ। ਲੀਲਾ ਦੇ ਬਚ ਲੇ ਸਭਾ ਪਾਮ
ਜੈ ਜੈ ਓ ਰੇ ਸੇ ਦੁਸਿ ਆਮਾ। ਧੂ ਤਮ ਲੇ ਰਲ ਗਾਇ ਓ ਜੈ ਨਾਗ।

धुवसभातसबाधउगहो। पूवनेधवने। इतिनयिआता।
धाउरवुपीअवधुगता। गधिउयेत्तउवागिसाया। ति
पदिअउतेइविहत्ताया। ऐरनकछैयेवेधियात्ता। ताव
तिहंहातपूवतिगवात्ता। छटीऐरनकछैयेगी। गुआगेसे
मेललीलानगी। लीताधोदउषगिमा। हीमीउाउमउउवि
देरासा। उलमउअंगरीगीउरपवे। रिमहिरीमतनउउल
रगे। उमतरितपात्रपरिपरिछि। रितउकीनाआगेरवि
जि। ऐरनकुलउपरिलगेधाता। मउउपूवतपूवधपगता। गुव
उचापरिधादेहेरा। उविमिहिनउरनवेअतेरा। रैहुनउयेउउ
मैहोमिआमा। अडिअउअवेपूवनेमा। रैहुनउयेउडिलीने
वामा। उँहमिहितिपटकुमावेदासा। रैहुगुआउनेठातर
देउ। पेममडिउअचरिअचलेहा।

देहु देउ उरि धरं तप सगि। तुम सैं धरि छिउं मगधि आगि। अरि
 बेली अउ मीठी वगी। नधि भुवन मल पमारे ठगी। उरि रैं
 गै आप अचिले दे। उलेहि पाति पमल वन बरे दे। दिसी कुं
 उरि सैं मिल गये। हिसत रुप मग धाल रये। धरु दुर
 धं तगी उर गये। मने धाल अति धरु धल रये। उरि नति अम
 उं मग मीठा। तुम तम नैं रैं विर नीता। उं मग धरु लि अजि
 द्या। मउ सैं उरु मति विरु गगि। छिउं आप विरु दल रे गगि।
 मल पउ पउ नैं मल पादि। पुन मति छिउं धरु तिउगी। नद
 नउ गही धू उ मेरगी। धरु रें धाल मगले गदि आ। धू उ
 ति पद दिआ नउ दिआ। नै म द मग पद सी धाता। उ मी रगी
 उं मारे ताता। ५५॥ मगि। उधरी उरि मने अ दवि धरु गग

लमोयाला। दडीधरिइमदडीउतबलेतंरलाला। १॥ नविय
 १॥ १॥ देसदरीतेअठिगुआग। धाप्रदेदरेलगीतधाग।
 दडीधरिइमदडीमनुपा। लीलागदीअधुमअनुपा। दडी
 घमरदडीलररीउवा। उँमेमेमेसधरेतावा। दडीगालह
 उँमबैमुगदि। अदगउरीगउलगीतनगदि। उँमेधका
 सदावेउगी। पूबुधिसंवरलीलाउगी। पगीआमृष्टिउँ
 गदिनद्यो। गँरलआदिरेसदिउद्यो। मपरद्येतअगसिअध
 नद्यो। धिनरेवगतधूतेनाद्यो। दिसतरुधमबधद्वगधात
 मबधिनधामीरीदेतिउला। संतमुपमादिसिलीमनुपा
 दि। मबमुउलीतेरंरलगादि। नुमेधमउरचरसंतरगे।
 येममगतनललेचतबगे। धिनमेनठिगुतधठिठिसतरि

ਸਿਅਸਪਾਟਨਿਓਧਰਬੇਸਤਿ। ਗੁਰੁਅਤਿਨੀਰਿਆਰਤੀਐਪ੍ਰੈ
 ਤੀ। ਸੁਤਸੋਧਓਓਰਸਗੁਰਚੀਤਾ। ਕੁਮੇਚਾਟੇਨੰਠਲਗਾਇ।
 ਦੇਖੇਪੁਤਖਰੀਧੀਗਾਇ। ਅਸਬੰਤਦੇਰਬਛਾਤੁਖਪਾਏ। ਅ
 ਦਰਤੀਨਪਗਤੀਧਤੇਜਾਏ। ਦੇਰਧਰਬਲਗਾਇਤਧਿਧਤਈ। ਸਿ
 ਤਤਿਤਪ੍ਰਤਿਤਧਏਅਤਿਨਈ। ਸਾਖੀ। ੫੬। ਗੁਰਦਰਪੰਤਰੇਨਿਰਦ
 ਤਰਿਨਾਰੇਬਛਾਅਲੇਖਾ। ਧਾਈਗਾਇਧਿਲੰਧਤਕਅਪੇਨਧ
 ਛਗਾਏਖਾ। ੧। ਚਓਪਈ। ਦੇਰਦਿਨਸਧਛਗਾਏਗਏ। ਸਿਰਦ
 ਗੁਰਦਰਪੰਤਰੇਸਭਭਏ। ਗੁਰੁਪਰਚਰਤੀਬੀਗਾਇ। ਦੇਖੇਪੁਤ
 ਚਲੀਸਭਸਾਇ। ਪੁਕਛੇਰਸਿਰਭੁਪਰਿਧੀ। ਸੁੰਦਰਗੁਰਿਓਓਚਧ
 ਰੀ। ਧਾਈਦਿਨਸੋਭੇਕਿਸਾਗਾ। ਬਨਤੇਚਲੇਕੁਧਰੀਧਾਗਾ। ਅ
 ਏਮਿਲੀਧਛਗਾਏਸਭੇ। ਮਤਦੀਨਿਓਓਆਟਰਲਗੈ। ਕੁਮੇਚਾਟੇ
 ਨੰਠਲਗਾਇ। ਅਤਿਸਤਤਿਭਇਓਰਤਿਓਨਾਇ। ਅਸਬੰਤਦੀਓ

ਸੁਤੁ ਮੁਖ ਆਤਿ। ਤੀਰਥ ਤੇ ਬਡਾ ਤੀਰਥ। ਸਭ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਸਨ ਸੀ ਅਥ
 ਐਸੇ ਅਪ੍ਰਭੁਤ ਬੇਲ ਰਿਖਾਇ। ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਖੇ ਚਰਣਾਲਾ ਧਾਏ ਨੈਨਾਏ
 ਨਰੇ ਪ੍ਰਭਾਗ। ਆਤੇ ਤਿਨ ਟਕਾ ਕਰੀ ਤੀਰਥ। ਦੁਖ ਗਧਾਇ ਭਿਖਾਰੀ ਤੀਰਥ।
 ਜੀਵਤ ਹਰੀ ਦੇ ਮਹਤੀ ਗਾਇ। ਸੈਲ ਸੰਗ ਤੇ ਉਤਰੀ ਪਾਇ। ਆਖੇ ਤਿਨ ਟਕਾ
 ਧੰਨੁ ਪਾਲਾ। ਗਤੀ ਨਹਿ ਤਤੁ ਦੇ ਤੇ ਸਮਾਲਾ। ਰੰਗਿ ਭੇਅਤਿ ਤਿਨ ਧੰਨੁ
 ਥੀ। ਭਿਖਾਰੀ ਮਨ ਅੰਗ ਸਮਾਲਾ। ਮਿਟਿਐ ਪ੍ਰਸਭੁ ਪ੍ਰੇਮੇ ਰਗੇ। ਦਰਸੇ
 ਨ ਦੇਖਤ ਸਭੁ ਦੁਖ ਟਰੇ। ਥਿਕ ਹਨ ਸਰੇ ਸੁਤੁ ਤੇ ਧਾ ਪਾਲਾ। ਗੇਰ ਗੰਠਾ
 ਤਥਿ ਗਲਾ ਪਾ। ਨਸਟ ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਆਲੈ ਗਏ। ਤਥਾ ਬਲਗਮ ਚਰੁਤ
 ਸੇਰੁ ਧੋ। ਐਸਾ ਮੁਤਿ ਰਿਥਿ ਰਿਥਿ। ਥਿਨ ਨੇ ਰੁਕੁ ਦੇ ਨਾ ਸਾ ਪਾਇ।
 ਰਿਤ ਆਇ ਅਰਿ ਤਲਾਈ ਦੇ ਧਾ। ਧਾਨੁ ਰੁਕੁ ਪਾਏ ਭੇਧਾ। ਨਪ ਸੁਤਿ
 ਭਿਖਾਰੀ ਰਗੇ। ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗੇ। ਗਿਰਤੇ ਗੁਰੂ ਆਆ
 ਰੀ ਪਾਇ। ਰਿਤ ਲੀਲਾ ਰੁਕੁ ਧੀਰ ਨਾਇ। ਦੇਖ ਰਗਲਗ ਮੈ ਤੇ ਪਿਸ

ਕਾਗ। ਕਾਗੁ ਕੁਛ ਨ ਪਾਏ ਪਾਗ। ਥੁੜਾ ਸੈ ਖੇਲੇ ਬੇਸਿਆਮਾ ਤੰਦਿ ਸੰ
 ਕਤ ਬੇਥਲਗਾਮਾ ਥੁੜਾ ਥੁੜਾ ਲਜ ਧਰਿ ਸਤ ਸਦਾ ਗੋ। ਗਾਮ ਸਿਆਮਾ ਸੰ
 ਕਤ ਬੇਥਿਆ ਗੋ। ਗਾਮ ਰੁਤ ਦਿਤਾ ਰੰਗ ਭਾਇਆ। ਰੇਸ ਦਿਓ ਲਾਇ ਖੈ
 ਨਾਇਆ। ਤਲ ਸਰਤਿ ਰੇਲੀ ਸੋ ਸਿਆਮਾ ਦਿਓ ਗਿਆ ਤਸਿ ਮਰੇ ਥਲਗ
 ਮਾ। ਜਥਾ ਪਟਗਾ ਬੇਸਾਹੰਗ ਪ੍ਰਾਨੀ। ਤਥਾ ਸੰਦਰਬ ਲਥਾ ਤਪ ਥੁੜੀ।
 ਦਿਤ ਲੀਲਾ ਤੰ ਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਨਹੀ। ਜੈ ਮਧ ਸੁਦੰਤ ਪ੍ਰਭਾਨੇ ਰਤ ਹੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਮੁ
 ਕਤ ਤੋਇ ਤਰਿ ਕੁਤ ਨਹੀ। ਪੁਲਕੁ ਤਰੇ ਮਨੈ ਨਜ ਲਥੀ। ਦਿਤ ਲੀਲਾ ਰੇ
 ਈਸੁ ਰੇ ਸੁਨਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਤਰਤਮਾ ਧਰਿ ਨੀ ਪਾਇ। ਰੇ ਈ ਪ੍ਰੀਤ ਰਹਿ ਨਹੈ
 ਕਾਗ। ਰਿਸਨ ਵਾਸਤਾ ਪਰ ਥਲਗਾ। ੫੭। ਸਾਖੀ। ਏਨ ਥੁਖ ਅੰਤ
 ਰਪਾਰਿਥੀ। ਥੁੜਾ ਮਾਰੀ ਸਮਾਗੀ। ਰਤ ਰਹੈ ਸੁਤਨੰਦ ਰੇ ਥੈ ਨੈ ਨਾਨਿਤਾ
 ਗ। ੧। ਰਥ ਪਈ। ੧। ਏਨ ਥੁਖ ਜਥ ਅੰਤ ਰਪਾਰਿਥੀ। ਤਥਾ
 ਤਗਨੰਤ ਰਿਤ ਨ ਰਹਿਓ। ਰੇ ਥੈ ਰਤਾ ਰਹੈ ਪਾਲਾ। ਬਿਨ ਸੁਖਾ ਦਿ
 ਨਦੀ ਨਾਇਆ। ਰੇ ਥੈ ਦਤਾ ਥੁੜਾ ਅਰਗੁ ਮਾਗ। ਤਿਸੀ ਰੁਪ ਤੰਦੁ ਮਾ

ਗਦਿਤ ਤੇ ਮੁਖ ਸਭ ਧਰੇ ਕੁਪਾਇ। ਅਤੇ ਰਿਸੇ ਨਹਿ ਕਿਆ ਜਾਇ।
 ਦੇਖਿ ਓਧੁ ਤਤਾਤੀ ਧਰੇ। ਦਿਤ ਨਹਿ ਤੇ ਨਹਿ ਦਿਤ ਨਹਿ। ਦੇਖੇ
 ਤੁਹ ਸਭੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਿਆਮਾ। ਸਭੇ ਬਨ ਬੁਝ ਸਭੇ ਅਨਾਮਾ। ਪੀਤੁ
 ਸੰਨਧੈ ਜੰਤੀ ਮਾਲਾ। ਚਰੇ ਅਗਦਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਿਆਲਾ। ਮੁਟਰ ਸੀਸ
 ਅਰੁ ਕਲਾਨਾ। ਸਭ ਤੀ ਕੁਧੇ ਪ੍ਰਕੁ ਕੁਗਾਨਾ। ਸਭ ਤੀ ਕੰਮਲ
 ਨੈਨ ਸੁਖ ਰਾਸਾ। ਸਭ ਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਭ ਨੀ ਅਸਾ। ਦਿਨ ਮੇਧਿ ਤਾਤ
 ਮਾਗ ਨਹਿ। ਸਭੇ ਨਿਰੰਦ੍ਰ ਨਹਿ ਸਭੇ ਨਹਿ। ਸਭੇ ਅਰੁ ਬਰ
 ਸਭੇ ਅਭੇਦਾ। ਸਭੇ ਆਗੇ ਨਹਿ ਦੇਦਾ। ਨਹਿ ਤੇ ਨਹਿ
 ਤਲਾਵੀ। ਨਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰਕੁ ਲੇਖਿ ਦੇਖ ਸਾਹੀ। ਦੇਖਿ ਤੇ ਦਿਤਿ ਦੇਖੇ
 ਦਿਤ ਤੇ ਸਭੇ ਅਨੰਤ ਅਭੇਦਾ। ਨਹਿ ਤੇ ਦੇਖੇ ਨਹਿ ਤੇ
 ਨਹਿ ਤੇ ਸਭਾਗਾ। ਸਭੇ ਸਭੇ ਦਿਤ ਨਹਿ। ਦੇਖੇ ਨਹਿ
 ਤੇ ਦੇਖੇ ਦੇਖੇ ਦਿਤ ਮਾਨਸੀ। ਨਹਿ ਤੇ ਨਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਿਆਲਾ।

ਸਮੇਤ ਭਇਆ ਚਲਿ ਸੇ ਦੇਖਾ। ਭਲੇ ਨਿਰੰਦਰ ਨਾਥ ਅਲੇਖਾ ਅ
 ਸਟ ਸਿਧ ਦੇਖੀ ਨ ਦਿਤਿ ਪਾ। ਸੁਰਤ ਰਿਆਗੇ ਠਾਨੀ ਰਿਧਾ। ਭੁਨ ਦੇਖੇ
 ਕਠਿ ਦਾਤ ਦੂਤ ਮੰਡਾ। ਨੀਪ ਲੋਇ ਅਰਸ ਗਲੇ ਮੰਡਾ। ਦੇਖੀ ਲਖ ਚਠਿ
 ਰਾਸੀ ਨੀਨਾ। ਲਾਗੇ ਪ੍ਰੰਮਨ ਭੂਤ ਲੰਨੇ ਨਾਨਾ। ਚੇਢੇ ਕਥਨਾ ਦੇਤਾਲਾ। ਨਠਿ
 ਤੰਤ ਸਾਜੇ ਸ਼ੀਰੋ ਪਾਲਾ। ਗਾਢੈ ਪਨੇ ਕਥਨਾ ਦੇਤਾਲਾ। ਭਲੇ ਰਿਪਾਤਿ ਪ
 ਮੈਂ ਤਲਾਲਾ। ਧੂਮਾਨਿ ਪਟਰ ਰੂਤਿ ਸਾਭੁ ਭਇਆ। ਅਪਨ ਤੇਜ ਸਭ
 ਮੇਟ ਗਇਆ। ਨਿਭਿ ਅੰਧਾਰਾ ਉਮਿਦ ਸਾਰਾ। ਧੂਤ ਰਤਿ ਰੇਖੇ ਮਾ
 ਸਮਾਤਿ। ਧੂਤ ਮਾਸੀ ਮਾਇਆ ਇਛਿ ਕੁਪੀ। ਭਰਿ ਮਾਇਆ ਰੇ ਕੀਤ
 ਰਖ ਪੀ। ਚਾਹਿ ਨਾਜਿ ਦੇਟੇ ਭਾਵਨ ਰੇ। ਕੁਪਨਾ ਦੇਨ ਕਥ ਸੁਰਨ
 ਚਨੇ। ਤਿਓ ਧੂਤ ਮਾਸਿ ਟਉ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਭਇਓ ਨਿਪਟ ਦਾਸੇ ਸ
 ਨਾਸਾ। ਧੂਤ ਮਾਸੀ ਧੂਤ ਮਾਸੀ ਧੂਤ ਮਾਸੀ। ਧਿਸ ਮੇਰੇ ਅਨਿਧਿਸ

ਸੇਕੁਦਿਆ ਤਨ ਮੇਰੀ ਕੁਲੀ ਸੁਭ ਸੁਧਾ। ਤੁਛੁ ਨਹੀਂ ਵਿਸਾਹੀ
ਦੁਸਾ। ਤਹਿਥਿ ਕੁਤ ਅਪਣੀ ਖਿਚ ਲਈ। ਤਿਸ ਤੋਂ ਪਰਿ ਕਾਈ ਨਈ
ਤਾ ਬਹਿ ਰਾਸ ਧਿਕਾਰੇ ਧੰਨ ਮਾਠੀ। ਅਨੁਧ ਕੁ ਤਹਿ ਪਾਏ ਨਾਤੀ। ਖੋਜ
ਤਪ ਕਰੇ ਧਾਲ ਰਭੇ ਕਾ। ਆਦਿ ਰਿਹੰਦ ਨ ਕਾਭੇ ਅਭੇ ਕਾ। ਧੂਤਾ
ਰੇ ਮੰਤਰ ਹੀ ਸਮਾਲ। ਜਧ ਤਹਿ ਦੇ ਖੇ ਧਾਲ ਗੁਪਤੀ। ਕੁਛ ਤੰਮ
ਧਰਤੀ ਪਰ ਪਰਿਥੀ। ਤਹਿ ਪਗਤਿ ਰਦੇ ਕੀਤ ਰਪਰਿਥੀ। ਕਾਰ ਮੁਟਰ
ਸਿਰ ਸੁਭੈ ਤਲੈ। ਧਿਰੁ ਧੰਨ ਰੀਰਿਨ ਸੇਰ ਲੋ। ਤਹਿ ਰਾਪ ਰਸੇ ਤਿਰ
ਖੋ ਸਾਥਾ। ਠਾਕੁ ਤੇ ਦੇ ਜੈ ਰੇ ਤਾਥਾ। ਲੇਟੇ ਅਰਠੰਡ ਦਤਾਰੇ।
ਮਲ ਰਿਤ ਦੇ ਸੇਰੇ। ਜਲ ਭਗਾਏ ਖੋ ਤਮਰੀ ਫਿਰ ਗੁਪਾਲਾ ਧਿਜ
ਸੁਖ ਨਾਇ। ਵੀਰਿਆ ਲਾ। ਤਾਬ ਜੋਰ ਲਾਗਾ ਗੁਨ ਗੰਗਾ। ਨਮੋ
ਨਮੁ ਸਤੋ ਪਰਖੇ ਪਗਤਾ। ੧੮॥ ਸਾਖੀ। ਰਸ ਲਪੁਤ ਫਿਸਤਤ

ਰਹੇ ਬਿਸਮ। ਤੇ ਤਹਿ ਤਗ। ਨ ਮੈ ਅਨੰਤ ਅਲੇਖ ਪਤੁ ਤੁ ਮੈ ਤਗਾਜੈ
 ॥੧॥ ਕਠਿ ਪਈ। ॥ ਨ ਮੈ ਅਨੰਤ ਪੁਰੁ ਗਾਵੰਤਾ। ਨ ਮੈ ਅਸਤੇ
 ਰਮਲਾ ਰੰਗ। ਅਖੇ ਅਲੇਖ ਅਚਿੰਤ ਅਭੇਦ। ਤੁ ਮੈ ਅਗਧੇ ਰੋਟ ਰਧੇਦ
 ਜੈ ਨਿਤ ਭਿੰਤ ਪੁਰਖ ਪੁਗਨਾ। ਨ ਮੈ ਨਿਰੰਦੁ ਨ ਮੈ ਨਗਨਾ। ਨ ਮੈ ਨ ਮਸਤੋ
 ਭਰੀ ਕਾਨ। ਅਚਤ ਨਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਨ। ਧਰਤੀ ਜੋ ਨ ਰੋਟ ਪਚਾਸ
 ਰਾਪਰਦੈ ਗੁਣ ਜਲ ਰੇਖਾ ਸਾ। ਰਾਪਰਦੈ ਗੁਣ ਅਗੰਨ ਧਿ ਸਥਾਗਾਤੰ
 ਪਰਦੈ ਗੁਣ ਪਰੀਖਿਆਗੀ। ਰਾਪਰਦੈ ਗੁਣ ਪਰਿਭਿਅਨਾਸਾ। ਰਾਪਰਿ
 ਅੰਗਾਰ ਰੇਖਾ ਸਾ। ਅਤਤਤਤਤਿ ਭੁਪਰਿ ਸਰਿਭੀ। ਰੰਮਲ ਨਾਗੁ ਧਰਿ ਰਭਿ
 ਰ ਰਹਿਭੀ। ਸਭੁ ਰੇਖੁ ਪਰਮਾਇਆ ਧਰਮੋ। ਮੈ ਤੇ ਮੈਲ ਸਭੁ ਰੇਖੁ ਸੋ। ਏਰ
 ਏਰ ਮੈ ਸੇਖੁ ਮੰਗ। ਸਭੁ ਰੇਖੁ ਪਰਿਤੁ ਮਗ ਭੰਗ। ਤਿਨ ਮੈਲ ਪਰਭਿਗਸੀ
 ਸਾਤਾ। ਤੁਮ ਤੀਸਾ ਜੀਤਾਂ ਭਾਂਤਾ। ਜਗੰ ਅਏਰ ਅਜੰਗ ਮਰੇਗੇ। ਇਨ ਜ
 ਲ ਮੈ ਇਨ ਬਲ ਮੈ ਧਰੇ। ਅਭੰਗ ਤੇ ਲੈ ਪਾਟੀ ਚਾਗ। ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਪ ਜੈ ਰੂ

३०

मय. वंनतधादौकाकाफलरसबरेअंगरीछिआडि।दिउखबरेह
 रटपटउगताडि।भैरुगुटसिबनगमगनगो।अथलबुदंतनेउंम
 नेउंमैचिन्नउंतगेरीगरिताला।मृदंतपुपचीपूंभरिसाला।पीउ
 वसंतवजंतीआला।मृदुसंतननेकगेतिउला।भैरुतिवसुकिरेव
 तभाडि।बुडेलीलावसुबरीदिखाडि।वडिपिआतउंभरेपटयरे
 दिपाताषपुवमरुत्तनगो।तमैपुआउंमनमैतगता।तमैअदग
 उतमैतिगघाटा।तमैतिलेपतमैसुभाडि।कालनगनेबुवेन
 लरेआडि।तमैअवतामीतमैतिगता।मिससंसमुभरदेगुत
 तामा।१।।कंदरा।उंतडाबुगदंउंउंताजगपडिनीदंतसुबजंज
 अदगउअलेखपुपतडीवेपतमैतमैरमल्लरंउता।नैनीतिगत
 नैनीपुवगतनैतंदतंदतनैडैगी।चरंतनदलडिरेवेगउंराका
 वउरितपादाजगदेगी।नैपंनजिउंउंतनैदुपुअचंतनैजसप

ਰੇ ਸੁਤਖਿ ਅਗੇ । ਧਰੀ ਬਨਾ ਸਹਿ ਅਰ ਅਘ ਅਸਹਿ ਵੈਰ ਗਇ ਤੇ ਤੈ ਤੇ ਗਾਜੈ
 ਤੇ ਜੰਦ ਸੀਜੈ ਅਤਿ ਸੀਤਲਾ ਜੈ ਸੁਖ ਦਇ ਦੇ ਦ ਤੇ ਗਾ ਅਥੈ ਅਥੇ ਅ
 ਲੇਪ ਨਿਰੰ ਦੁਨਤੁ ਮ ਤੈ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਭੋਗਾ ਜੈ ਬਲ ਧੀਰ ਗਤੁ ਗੁਰੀ ਰਸਿ
 ਆਮਘ ਨਾ ਜੈ ਪਦ ਰੇ ਮ ਲਖਿਆ ਪੀਜਲ ਬਲ ਬਾਲ ਬਨਾ ਜੈ ਪ੍ਰਮਾਤ
 ਮ ਸਭ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਸ੍ਰਿਪਾ ਮੈ ਏ । ਧੰਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਹਿ ਅਭ ਮਾਨੀ ਦੀ ਨ ਕੁਏ ।
 ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀ ਮੈ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੇ ਸਭ ਤੇ ਭੁਕੈ ਸੋ ਸਾਸੁ ਤੁਸੀ ਗਏ ਤੁਸੈ ਕਿ
 ਆਏ । ਉਥੇ ਨ ਕਿਆ ਪੈ ਰੋਵਿਆ ਸੁਆਨ ਤਿ ਸੁਖ ਗਾਵਾ ਪਾਰ ਨ ਪਾਏ
 ਅਮਿਤ ਅਗੈ ਚਰ ਭਗਵਾਨਾ । ਤੁਮ ਅਨੰਤ ਤੇ ਦੀ ਨ ਕਿ ਜਾਗਤੁ ਮਹਿਮਾ
 ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਾ ਪਾਇਤੀ ਮਾਨਿਸੈ ਜੰਮ ਸਹਾਗ ਅਰਤੁ ਮਰੈ ਭੰਡ ਤਰੈ
 ਮਾਨਿਸੈ ਤੇ ਕਿਥੀਆ ਰੋਸਾ ਗਹਿਸੈ ਜੰਨ । ਤੇ ਪਦ ਭੰਡ ਤੇ ਗਾ ਜੈ ਗਾਨੇ ਗੁੰਦ
 ਦੁਖ ਕਾਰੇ ਤੇ ਗਾਨੇ ਭਗਵਾਨਾ । ਨਿਪਟਿ ਮਾਨਿਸੈ ਭਗਵਾਨਾ ਦੀ ਨ ਤੇ
 ਰੋਵਿਆ ਨਾਨਾ । ਰਸ ਨਾਨਾ ਪਿਆ ਨਾਨਾ । ਭਉ ਤਿਹ ਅਰਤੁ ਮਰੈ ਭੰਡ ਤੇ
 ਰੋਗਾ ਮਾਨਿਸੈ ਦੇ ਨਾਨਾ ਭਉ ਤਿਹ ।

ਪਗ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਵ ਸਿਧ ਤਰੰਗ ॥ ੧ ॥ ਅਭਿਯੰਗ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸੋਧਿ ਨੇਤ
 ਮਾਗੀ ॥ ਅਭਿਯੰਗ ਪ੍ਰਤਿਤੁ ਮਾਗੀ ॥ ਐਸਾ ਦਾਤ ਸਿੰਘ ਰਹੀ ਜੋ ਬਿਨੁ
 ਬੰਨ੍ਹ ਨੇਤ੍ਰ ਤਰੰਗ ॥ ਧਿਰ ਰੋਜ ਤਿਤੁ ਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਸੁਰ ਪਰੇਸਿ ਰਖੁ ਮੁਖ
 ਨੀਤਾ ॥ ਇਨ੍ਹੇ ਦੇਖੇ ਭਾਗ ਪੈਨਾ ਕਾ ॥ ਨਿਸਦਿ ਤਖੇ ਲੇਤੁ ਮਾਰੇ ਸਾਥਾ ਨਿਆ
 ਦਿਨ ਦੇਵੇ ਗੋਤਰੀ ॥ ਤੁਮ ਰੋਸਿ ਮਰੇ ਦਿਨ ਪਲ ਪਗੀ ॥ ਮਾਂਤੁ ਪੁ
 ਤ੍ਰੇ ਰੋਵੇ ॥ ਦਿਤੈ ਚਾਨ੍ਹਿ ਤੁਮ ਤੋ ਮੇਰੀ ॥ ਤੁਮ ਰੋਜੋ ਤੁਲ ਸੀਦਲ ਦੇਇ
 ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਰੀ ਸਰਵੰ ਸਲੇਇ ॥ ਤੰਤ ਪੰਨ ਪਾਇ ਹੈ ਗਾਗਾਇ ॥ ਤੁਮ
 ਰੋ ਅਰਧੇ ਤਰਿ ਗਈ ॥ ਤੁਮ ਤੋ ਦਿਨ ਤੇ ਉਰਤ ਤਿਨਾਇ ॥ ਨਿਤ ਚੇਰ ਜਾਨੈ
 ਮੰਨ ਮਾਇ ॥ ਤੁਮ ਤੋ ਰਿਲੀ ਸਾਭੇ ਧਿਜ ਲੰਕਾ ॥ ਬਿਜ ਰੋਸਿ ਮਰੰਤ ਮੇਰੇ ਤੋ
 ਮੁਨ ਤਨ ਤੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਲੇਖੀ ॥ ਧਰੀ ਮੁਨ ਤਭਵੇ ਦਿਨ ਦੇ ਭੋਖਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ
 ਰੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਰਤਾਗਾ ॥ ਤੁਮ ਰੋਗਾਇਨ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਗ ॥ ਬਿਨੀਤੀ ਸਰੰਤ ਮਾਰੇ ਨ
 ਥਾ ॥ ਧਰ ਅਪ ਆਸ ਰਭ ਦੇਤੁ ਨਾਥਾ ॥ ਗਲੀ ਸਦਾ ਗੁਪੇ ਪੈ ਰੇ ਸਿਆਮ

ਧਰੋ। ਧੁੰਡਾ ਤਰਿ ਨੀਚਰੀ ਪਰੋ। ਭੀਨ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮਰੀ ਨੀਨੀ। ਬਲਿਕ
 ਲਿਭਾਓ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੀਨ। ਧਰਿ ਤੋਂ ਭੇਦੁ ਰਲਪ ਲਗਾ ਰੋ। ਬਿਨਤੁ ਮਚਿਤ
 ਏਨ ਮਨ ਤੇਜ ਰੋ। ਬਲੈਂ ਤੈਂ ਤੇ ਸੀਤ ਲਧਾਗਾ। ਪੈਠਿ ਚਿਖੇ ਮਸ ਮੁਖ
 ਪਾਗ। ਪ੍ਰੇਮ ਨਦੀ ਨੇ ਭਿਲਾ ਆਪਾ। ਧੁੰਡਾ ਮਨ ਪੇਰਿ ਸਤ ਰੋਜਾ ਪਾ।
 ਸੀਤ ਲਧਾ ਰੋ ਤੇ ਚਰੋ। ਰੋ ਸਾਇਨ ਰੇ ਪਗ ਤੇ ਪਰੋ। ਅਸੁ ਦਿਨ ਸੋਧੈ
 ਏ ਤਰਿ ਚਰੋ। ਮਤਾ ਗਾਜਾ ਜੀਤੁ ਮਰੀ ਸਰੋ। ਛਾਹਨ ਸਰੋ ਅਨੰਦ ਸ
 ਰੁਖਾ। ਅਪਨਾ ਗੁਣਿ ਸਰਿ ਕਾਨੇ ਰੁਖਾ। ਭੂਨ ਪਦ ਭੀਤ ਰੋ ਬਿਚਾਗਾ ਨਿਰਦ
 ਜੋਗ। ਭੰਮਤੀ ਗੁਣਾਗ। ਈਤਾ ਗੋਪੁਕਾ ਅਸਰਾਗ। ਦਿਨ ਸੋਧੈ ਲੇਨਾ ਸ
 ਅਪਾਗਿ। ਭੰਮੇ ਦੀਨਾ ਰਤਾ ਪਾਗਿ। ਨਿਤ ਚਰ ਰਜਾ ਨਿਭਿ ਮੇਨਾ
 ਟਿ। ਲੇਖਿ ਰੇ ਆਤਰਿ ਜੀਤੇ ਬਲਿਭ। ਮੁਖ ਭਗਤ ਤੇ ਭੀਤ ਰੋ ਭਿਭ
 ਗਾਏ ਤ ਬਲਿਭਿ ਸਨ ਗੁਨ ਨਾਮਾ। ਰਿਦ ਰੋ ਧਮ ਸੰਦੁਸਿਆ ਮਾ।

ਧੁੰਡਾ ਮੈਂ ਕਾਤਿਲੀ ਲਾਗੀ। ਜਿਪਲੈ ਮੈਂ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਤ ਗੀ। ਪਰੈ ਮੈਂ
 ਕਾਰੋਚਿਤ ਲਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮੈਂ ਧਇਰੀ ਪਾਇ। ਤਿਹੈ ਪਾਓਰ
 ਰਲ੍ਹ ਭਾਗ। ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਪਰਸ਼ ਪਰ ਬਲਾਗੀ। ਧੁੰਡਾ ਮੈਂ ਰਤ
 ਬੁਤੀਰ ਗੀ। ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਤ ਤੇ ਰਹੇ ਪਈ। ਜੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਮੈਂ ਦੀ ਰੁਖ
 ਨਤੀ। ਪਾਏ ਧੁੰਡਾ ਤੇ ਗੀਰ ਗੀ। ਜੇ ਮਤਨੰਦ ਨੰਦ ਨੇ ਰਹੀ। ਤਿਤਰੀ
 ਮੈਂ ਤੇ ਰਹੇ ਪਰਲਈ। ਮੈਂ ਰਸ ਨਾਨਕ ਰਹੀ। ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਪਰਸ਼
 ਪਰ ਬਲਿਤਾਗੀ। ੧੮॥ ਸਾਖੀ॥ ॥ ਲੇ ਆਏ ਬਛਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮ
 ਪਰੈ ਮੈਂ ਪਾਸਾ। ਤਿਸੀ ਭਾਤ ਧਾਲ ਨ ਸੁਭੇਤਾ। ਮੈਂ ਮੁਰੇ ਗੁਸਾ। ੧॥
 ਚਓਪਈ। ੧॥ ਤਰਜੀ ਆਏ ਕੁਆਰੇ ਪਾਸਾ। ਸੁਭੇਤਾ ਮੁਸ਼ਕਤ
 ਸਾਥੇ ਧਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਰਿਸ਼ੇ ਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਣਿ ਆਏ ਬਛਾ ਰਾਏ ਗਾ।
 ਤੁਮ ਧਿਤ ਤੁਛ ਮੁਖ ਮੋਲਿਓ ਨਾਤਿ। ਤੁਮ ਧਿਤ ਤੁਛ ਨਤਨੰਦ ਨਵਿ ਪਾਇ

ਕਾਨੇ ਅਖੀਸਿ ਪਾਏ ਹੀ। ਲਾਗੀ ਨਹੀਂ ਆਖੀ ਪਈ। ਤਿਸਨ ਕੁਝ ਤੇਰੇ
 ਨੇਕ ਪਾਇ। ਘਾਤੇ ਦੇ ਸਦਾ ਦੀ ਮੈਂ ਕੁਲਾਇ। ਜਾਨੇ ਬਾਲ ਰਿਤੁ ਨ ਚਾਏ
 ਮਾਧਇ ਬੇਲਾਇ ਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਖੈਰੇ ਗੁਮਰਤੁ ਖੀਰੇ ਪਾਲਾ। ਸੋ
 ਖੈਰਾਇ ਰਦੀ ਨਹੀਂ ਅਲਾ। ਲਾਗੇ ਅਚੰਨ ਹੋਗੁ ਗਦਾ ਨਾ। ਸਤਿ
 ਸੁਨਾਤੰਤੁ ਪਰਖ ਪਰਾਨ। ਧਾਸੀ ਅੰਤ ਧਰਮ ਰਾ ਪਾਇਓ। ਸਿਰਖ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੋਜੰਨ ਨਹੀਂ। ਵੀਨ ਧੰਮ ਪੁਰੁ ਸੰਤ ਅਪੀਨਾ। ਸਗਲਿ
 ਸੁਪੁਰੰਤ ਪ੍ਰੰਮਧੁ ਧੀਨਾ। ਧਾਲੇ ਨੇ ਬੋਲੇ ਹੀ ਪਾਲਾ। ਦੇਖਤੁ ਸਭਾ
 ਸਾਪਥਿ ਨਹੀਂ। ਜਿਨ ਤੁਮ ਮੁਖ ਮੈਲੀ ਦੇਖਿ ਲਾਇ। ਮੈਂ ਸਾਅ
 ਜਹਿ ਰਖੀ ਬੁਲਾਇ। ਤੁਮ ਮੁਖੈ ਨ ਪਾਲ ਧਿਦਾਇ। ਨਹੀਂ ਤੁ
 ਤੁਮ ਦੇ ਪੁਰਾਇ ਦਿਖਾਇ। ਘਾਤੇ ਤੁਮ ਹੀ ਰਖਿਆ ਨਹੀਂ। ਤੰਮ
 ਮੈਂ ਸੇ ਨਹੀਂ ਲਾਇ। ਦੇਖਤਿ ਕਾਲ ਨਹੀਂ। ਘਾਤੇ ਰਾਖੇ

ਤੰਦੁ ਮਾਰਾ ਤੰਮ ਰੇਜੀ ਦੰਤ ਪਾਨ ਅਧਾਰਿ। ਤੰਮ ਮੰਤ ਕਾ ਪਰਿ
 ਰੇਖਾਰਿ। ਤੰਮ ਤੰਮ ਅਚੈ ਅੰਤ ਦੇ ਸਾਥਾ। ਜੰਮੇ ਨਾ ਦੇ ਜਲ ਧੋਵੇ ਤਾਥਾ।
 ਸਾਸੁ ਪਰੀ ਸੁਭਾ ਅਰੇ ਕੁਠੈ। ਮਤਾ ਧਲੀ ਦੇ ਸਦਿ ਰਹਦੁ ਠੈ। ਬੈਰ
 ਧਨਾਤ ਸਥਾ ਸੁਭ ਸਾਥਾ। ਧੀ ਬਧਿ ਜੈ ਰਿਭੁ ਦੁਰਾਨ ਕਾ ਧਿਨ ਮੈਥੈ
 ਰੇਖਿ ਪਾਨਿ ਪਾਨਾ। ਕਾਲ ਰੁਪੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ। ਮਾਇ ਗੰਧਿ ਨ
 ਪਾਇਓ ਸੰਤੋਤਿ। ਦੇਹ ਦਾਤ ਤੇ ਤੰਮ ਧਿ ਦੇਤਿ। ਕਾਲ ਰੁਪੈ ਲੇਖਿ ਜਮੈ
 ਧਾਤਾ। ਸਾਪ ਧਿ ਨ ਰਿਭਿ ਜਸੁ ਪਤਾਤਾ। ਅਜਗਰ ਧਰਮ ਪਤਾ ਰਸ
 ਮਾਤਾ। ਰੇਖਦਿ ਤਰੇ ਤੰਮ ਪਾਨਾ। ਤੰਮ ਤਿ ਸਹਿ ਸੇਧੁ ਗੀ ਧਲਾਇ
 ਜਸੁ ਸਾਨੰਦ ਰਲੀਏ ਦੁਰਾਇ। ਰੇਖਿਓ ਤਰਾਸਾ ਜਨ ਪਾਇ।
 ਮਤਾ ਧਲੀ ਤੰਮ ਪੁਰਤੰਦ ਲਾਲਾ। ਖੋਲਤਿ ਸਾਥ ਰਤੁ ਲਰਗੇ। ਦਿਤੀ
 ਲਾਰੈ ਦਿਤਿ ਰੇਖੇ ਪਾਏ।

नैदी उगउ उगि सि मरंत रेगे। तै उगउ उगि सि मरंत रेगे।
 अचलि उगउ भाय दिरीयाहि। १४॥ बरि उगि अमं पुगउ
 उगो। पदे सुदे प्रपाति रदति। नैमदिहि मरत पुगउ पुगउ
 का नैमगदी मरति उदल चंद। आचपुगउ पुगउ र
 रउगा। मरत चाम पलिधिंत काल उगि। ६०॥ माधु। ॥
 घडे उदे गे पाल नीला गेग उि आचरंता। नैगी बुरी आच
 मती मरति पपं मरुता। १॥ चरि। ॥ घडे उदे रेम
 द उगउ ता। भाय दिला गे पैत उगता। घत रे चले मरग
 ल बीग। पुरि मरु मरु रीमिग बीग। घेत धका उमंत रे उदे
 नैमदि मीमेल रउति रनो। घत रे रीतु मरत पदे मरानां रे

ਸੁਰਮੁਤਰੇਅ ਦੇਸਾ। ਜਲ ਸੈ ਮੁਹੰਤ ਨਿਖਲ ਤਾਲਾ। ਬੇਲੇਤਿ ਤਤਾਜਿ ਸੈ
 ਧਾਲਾ। ਸੀਤੁ ਮੁੰਦ ਸੁਗੰਧ ਆਗਿ। ਸਰਬੰਸ ਤਰਿ ਪਰ ਛਾਹੇ ਦਗਾ। ਧੈਲ
 ਹਰਿ ਸਾਸੁ ਤੇ ਧੈਲ ਧੀਗਾ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੁਸਧਰੇ ਸਰੀਗਾ। ਦਿਵਤੋ ਤੇ ਜੈਓ
 ਤਮ ਦੇ ਦਾ। ਤੇ ਸਭ ਨਰ ਤੇ ਤਮ ਹੀ ਸੇ ਦਾ। ਦੀਤੁ ਤਮ ਲੀਨਾ ਅਭਿਤਗਾ।
 ਤਮ ਤੈ ਮੁਹੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਗਿ। ਦੇਖਤ ਪੰਥੀ ਬਨ ਮੈ ਹਟੈ। ਨੇਰ ਨਾਇਕੀ
 ਰਸ ਨਾਹਟੈ। ਅਰ ਅਲ ਗੁੰਜਤਿ ਨ ਦੀਤ ਜਾਗਾ। ਤੇ ਨ ਮੰਨਤੁ ਮਪਾਹਿ ਛਾਹੇ
 ਦਗਿ। ਸਭ ਤੀ ਮੁਨ ਤੈ ਸੁਨੀ ਮੈ ਦੇ ਦਾ। ਆਦੇ ਨਰੰਤ ਤੁਮਾਹੀ ਸੇ ਦਾ। ਪੰ
 ਥੀ ਅਸ ਜੇ ਤੇ ਬਨ ਆਤਿ। ਸਭ ਤੀ ਮੁਨ ਤੈ ਸੰਸਾਰ ਨਾਤਿ। ਸਭੀ ਬਿਖਾਨੇ ਤੁਮ
 ਰਾਨਾ। ਪ੍ਰਮੁ ਪੁਰਖ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਲਗਾ। ਦੇਖਤੁ ਬਦਾ ਬੰਨ ਰੇ ਰੂਪਾ।
 ਸਭ ਮੈ ਦਾ ਦੇ ਤੇ ਨਰੀ ਭੂਖਾ। ਫਲ ਸੈ ਭਰੇ ਸਭੈ ਸੁਰਤੈ। ਰੇਤੈ ਲਿਖਤ
 ਨਰ ਤੈ। ਸਭ ਦੁਖ ਅਪਨੇ ਸੇ ਤੇ ਸਰੀਗਾ। ਅਦਰਿਨ ਨੇਰ ਮੈ ਦੇਤੀ ਗਾ।

ਦਿਨਰੀ ਕਾਦਿ ਅਜਗ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਜੋ ਦਿਨ ਤੇ ਮੀਰੇ ਕਲ ਪਾਇ।
 ਜੋ ਦਿਨ ਰੋ ਪਾ ਬਰੀ ਦੇਇ। ਸੋ ਦੁਹ ਦਿਨ ਤੇ ਕਲ ਤੀ ਲੋਇ। ਸਾਖਾ
 ਲੁਕੁ ਲੁਕੁ ਗਿਤ। ਸਭ ਦਿਨ ਦੇ ਪਰ ਕਾਜਿ ਮਾਤੀ। ਜੋ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤੁਛਾਇ
 ਤਾਗ। ਜੋ ਉਨਾਟ ਲੈ ਜਾਵੈ ਕਾਗ। ਜੋ ਉਨਾਟ ਲੈ ਜਾਵੈ ਸੀਤ। ਦਿਤ ਤਰਦ
 ਰਸ ਰਧੰਤ ਪਾਤੀਤ। ਅਸਥੰਤ ਦਿਨ ਰੇ ਲੇਵੈ ਰੋਇ। ਦਿਨ ਤੇ ਬਹੁ ਕਰਕ
 ਤੋਇ। ਦਿਨ ਰੀ ਪ੍ਰੰ ਮਧੰਤੀ ਤਿਥਿ ਭੂਤ। ਅਸਥੰਤਾਵੈ ਧੁਨ ਅਥਿਧੰਤ। ਧੰਤ
 ਸਰੀਰ ਪਾਇ ਦਿਨੰਤ। ਜਾਤੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਭ ਜੰਤ। ਨਤ ਰੋ ਜਾਨੈ ਸੰਸਾ
 ਨਗੀ। ਧੰਤ ਪਿਥਿ ਮਾਇਨ ਰੂਪੈ ਮਾਤੀ। ਪਰਥਿ ਪਕਾਰੀ ਰੂਪ ਸਮਾਨ।
 ਰੋਇਨ ਤੇ ਜਨ ਪਰੇ ਪਾਨ। ਰੂਪ ਸਭ ਤਿਤ ਸੀ ਰੂਪਾਨ। ਨਰ ਨਾਸਾਨ
 ਰੀ ਦੇਹ ਤੇ ਲਾਧ ਤਰੈ ਵੈਲੇ ਰਿਭ ਦਰ ਨਾਥ। ਤਰੈ ਸੋ ਰੋਤੇ ਲੀਨ
 ਤਾਥਾ ਪੰਨ ਰੀ ਮਾਥਾ ਤਿ ਪਰਤੀ ਮਾਨ। ਜੰਪਰ ਭਉ ਤਿ ਮਾਨ ਰਾਜ

ਲ ਤਾਗੁਲੰਮਤ ਰਘਾਸੁਪਤੀਤਾ ਜਾਂਧਰਿਚਰੰਤਲਗ ਦੁਸੀਤਾ ਨਾਚੈ
 ਮੈਰਗੋਪਾਲਤਿਸੰਗਾਤਰਿਰੋਪੇਸਨਮਾਦੈਅੰਗਾਨਾਚੈਮੈਰਪਸਰੋ
 ਪੰਥਾਦੀਸਰਲੀਲਾਨਰੋਅੰਤਤਾਤੈਸੈਭੁਜਪਸਰੋਸਿਆਮਾਤਿਤ
 ਨਰਨਾਚੈਪੂਭੁਅਸੰਮਾਤੰਸਚਾਲਫੁਤਚਲੈਗੋਪਾਲਾਮੁਰਰੋਲਿਲਿਖਿ
 ਥੈਲੇਲਾਲਾਪਦਹੀਸਰੀਮੇਰੀਗਧੀਪੰਡਰੀਪੀਅਕੀਲੇਤਥੈਲ
 ਥੈ।ਤਰੀਭੇਟਲੇਆਦੈਨੈਨਾਥੈਲਤਚਾਨੁਰਿਮਾਰੇਥੈਨਾਪਾਦ
 ਸਿਆਮਸਥਾਥੈਸੰਗਾਤੁਛਪੁਸੇਦਥਿਕਜੇਅੰਗਾਏਨਸਥਾਨੇਸ
 ਦਰੰਨਤੋ।ਕਾਪੀਨਰੋਪੂਭੁਜੰਧਤੋ।ਤਰੋਤੰਜਸਥਾਨੇਤੰਦਾਪ੍ਰਾਤ
 ਪਿਯੋਗੇਗੁਰਲਚੰਦਾਏਨਸਥਾਥੈਗੁਰਾਧੋਗਾਤਾਪਰਲਾਲਮ
 ਨੋਤਰਿਪਨੇ।ਏਨਮਿਲਸਥਾਪਿਲੈਧੈਪਾਇ।ਤਰਿਸੈਰੋਲੇਕਾਦਿਗੁਏ
 ਭਾਇ।ਏਨਸਥਾਥੈਧੀਜੰਨਰੋਗੇ।ਏਨਰਿਸਨਮੁਖਠਲਮੈਭੋਗੇ।
 ਸ੍ਰੀਦਾਮਤਰਿਸਥਪ੍ਰਧਾਨਾਤਰਿਰੋਲਾਗਾਥੈਤਪੁਨਾਨਾਧਿਤਤੀਸਰੇ

नमो यालाला। पूतपिआनेमीगोपाला। तिरटतालचंतलम
 वरिछ। तितसुवासडगगंतडिछ। बुधसुवेकलमैवरगो।
 आवतेजैगाडुमेरेरग। छिडसुवासजैआदैसिआभा। तितकलउ
 दे। गुंराभा। पैतरदेउधमेवतभाडि। अदरदिमैरेमनउताडि
 वंयधुपभातमममो। वंतमैमैतामेउधमो। मरडीमैताआध
 मभाता। धनैधलीलीमैअभाता। वंतमेतिरटतनादैरेछी। तिरट
 पूतमबुरेपौछी। ओमतेमुतीमैगोपालि। छिडिआउंछिमैरीमैछी
 ला। तूवेदिमनउधेछिठनले। तितपूवरकलेममेरलोआ
 छिरेमदिउडिधंतभाडि। वंरदुलमैबुधसुलाडि। तालउलादैमी
 धलराभा। मंतकनारेपुगंतभाभा। धरधैकलनिछिमैपुदुगि।
 कलमैदुरेबुधउरेकला। उधडीमैतरभा। छिडिआछिडिहैपुत
 अंगमभाछी। छिडटउंछिधलरीदिसगदिआ। हेंपमाषअडि

ਬੁਢਿਗਭਇਆ ਪਿਛਲੇ ਪਗ ਨਾਨੀਆ ਪੁਤਾਗਿ। ਦੁਹਮਤ ਦੇ ਖੀਬ ਤੋਂ ਗਏ
 ਨੋਟ ਗਮੇਤਿ ਰੇਦੇ ਵਈ। ਜਾਨੀ ਗਮ ਫੁਲ ਰੀਪਈ। ਅਗਇਓ ਲਾਇਤ ਦੁਨੀ
 ਥਾਗ। ਤਖਸ਼ੇਰ ਮਲਕ ਸੀ ਸਭਾਲਾ। ਦਿੱਤੇ ਚਰੰਗ ਮਗਤੇ ਲੈ। ਦਿੱਤੇ
 ਖੇਲ ਦੇ ਪਾਏ ਤਈ। ਫਿਰ ਸੀ ਸਪਟਰਿਓ ਮਸਾਥਾ। ਮੁਰਤ ਭਇਓ ਲ
 ਧਰੇਤਾ ਸਾ। ਖੁਤੇ ਖੁਧਿਰੇ ਤਿਨਾਲਾ। ਜੈਂ ਤੰਦ ਤੰਦ ਮਦੰਤ ਕੁਧਾਲਾ।
 ਆਈ ਸਭੈ ਦੇ ਤਰੀ ਜਾਤਾ। ਕੁਜੈ ਧਰਤੀ ਆਏ ਲਾਤਾ। ਗਮ ਰਿਸਤ ਅਪਸ ਮੈਰ
 ਲੈ। ਤਿਸੀ ਭਾਂਤ ਸਭ ਤੀਰ ਨਦੈ। ਆਇਓ ਸਟਰਿਓ ਜੀ ਧੰਨ ਸੰਤਾ। ਨਭਿਤਿ
 ਨਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਧੁਤੰਤਾ। ਦੇਵਤੁ ਪਤੁਪਰੀ ਧਰਥਾ ਨਹੀ। ਜੈਂ ਜਗਦੀਸ਼ ਅਪਰ
 ਤਹੀ। ਅਪਛਗਾਨੈ ਰੰਗਾ ਦੈ। ਰਿਖ ਮੁਤਿ ਰੇਦੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਦੈ। ਗੁਆ
 ਰਾਮ ਆਨੇ ਸਭ ਫਲ ਖਾਇ। ਸਭ ਤੋਂ ਲੀਨੇ ਰੇਦੇ ਰਾਇ। ਬੈਂਤ ਨਾਮ ਰਚੈ ਲੰਘ
 ਨਸਿਆ ਆ। ਸੰਤ ਜਨ ਨਾਮੇ ਪੁਰੇ ਰਾਮਾ। ਪੁਰੇ ਰੇਦੇ ਮੁਖ ਸਭ ਕਾਇ। ਅਪ
 ਰਾਮ ਪਰ ਲੈ ਦੈ। ਨ ਧਨਾਇ। ਧੂਲ ਸੇ ਪੈਰੇ ਚੁੰਦੁ ਧਿਆਆ। ਤਹਿ ਮੁਖੀ ਤੰਦ ਮ

ਸੀਰੰਗਤਾਪੁਸ਼ਪਗੀਆਰੇਰਸਮਤੁਪਾਅਲਖੈਸੇਰਸੁੰਦਰੁਪਾਤਿਨੇਉਮ
 ਪਰਗੋਰਿਜਥਨੀ।ਖਰੈਸੈਯੇਤਿਉਦਲਪਤੀ।ਤਿਨਕੋਖਿਆਸੀਸੁਨਕਾਰ
 ਚਿ।ਰਮਲਪੁਗਾਸਮਲੈਪਰਪਰਿਭੀ।ਸਭਤੀਗੋਪੀਆਈਧਰਦੀ।ਐਤਨੀ
 ਘਟਲੀਐਸਮਾਦੀ।ਤੁਛਦਿਨਲਾਜਤੁਛਪ੍ਰੇਮੇਭਰੀ।ਰਿਦੇਬਸਾਏਸੀ
 ਨਿਰਤਰੀ।ਕੁਤਿਸੈਧੈਠੇਏਠੈਧੀਗ।ਤਲਪਰਅਰਘੰਨਸਿਆਮਸਰੀਗ।
 ਆਈਧਰਦਿਦੁਤਨੀਆਈ।ਲਾਚੰਨਲੀਤੇਰੰਗਲਗਾਇ।ਛੁਟੀਧੈਨ
 ਤਾਥੈਤੇਲਏ।ਪੁਰੰਤਸਨਲਿਮਨੈਰਿਥਭਏ।ਰੰਗਲਗਾਏਸ਼ਾਹੀਪੁਗ।
 ਰੇਤਪ੍ਰੇਮਜਲਲੈਚਨਪੁਗ।ਮਰਦੰਤਰੈਠੂਲਤੁਰੇਸੰਗਾ।ਘਟਲਾਮ
 ਚਿਭਿਸੁਤੰਦੇਅੰਗਾ।ਤਪਤਨੀਰਗਰਿਧੀਤਨਏ।ਨੈਏਨਛੈਏਅਛ
 ਪਨਾਏ।ਸੀਰੰਪਰੈਸਲੈਆਈਆਈ।ਦੋਊਥਿਲਾਦੋਤੋਤਬਛਾਈ।
 ਧਰਮੀਸਰਦਨਧੈਲਏ।ਜਸਧਾਨੇਸਦਿਨੈਮੁਖਦਏ।ਰੇਤਲੀਦੇਤਿਗਮ
 ਤੁਖਮਾਤੀ।ਭਾਗਤਿਨੈਰੇਤਨਜਾਇ।ਤਿਨਭਦੰਤਰੈਧੈਧੰਨਤਾਗੀ।ਤੇਭੁ

अथा दैवीरअपगा। ऐतं न च अथा दैवमुता। नैतैविअ दैसकअठ
 मुता। अतुमुअदिआविष्ठा दीरगै। ऐतं दैवसउनसैपगै। नषारै
 घडेमुतुपासा। सिआमगमसकमुपरीगसा। ओसासुपनसपास
 दारगै। नमनपेसकपाउरटगै। तंदपिउअरनसपाभाणिदिता
 दिततैआमृष्टादैकादि। दिउछीछा नैदीमुतेमुतादिपेसकगउआ
 पदरीयादि। नमपातंदततंदरुमागि। निसतदासपगपविष
 छउगि। ६१॥ साधी। नैतद्वडा निसउनसैनधडीबुद्धीपूकाता।
 पैतचकादंतरेचछे तंदनिसदाताता। १॥ नछिपही। नारो नग
 पउरै नधिउता। नछेदिपतिपयैतिचगता। सुगडीसकडीआगेदगी।
 अंधुउधै तअमपययगी। धंतमैआपदिनैअतंदा। नूपिआगे
 धिनरेचंदा। गहुआगुआगपिआसेबहो। सकडीनमतादेउटगहो। नग
 धेसकलीधलदाता। सकडुमिलनीताकलपाता। नैदेपातसकडीमग

ਏਹਾ ਪ੍ਰਾਨਤਿਆਗ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨ ਕਰੇ। ਦੇਖਤਿ ਨੇ ਸਦਿ ਨੈ ਨਤਿ ਤਾਗ। ਸੁਕ੍ਰਮ
 ਕਾਏ ਤਮਾਰੇ ਗੁਆਗ। ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਟਰੀ ਧ੍ਰੁਵਾ ਨਹੀ। ਸੁਕ੍ਰਮੀ ਚਾਏ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਤੀ
 ਕ੍ਰਿਤ ਮੈ ਸਾਜੇ ਨੈ ਨ ਕਰੇ। ਨਰ ਕਤ ਥਾਤ ਪ੍ਰਕਰੈ ਤੈ ਰਠਿ। ਸੁਕ੍ਰਮੀ ਚਾਏ
 ਗ੍ਰਿਹੁ ਆਗ। ਧਿਸ ਮੇ ਤੈ ਧਿਕਾਰੰ ਮਧਾਗ। ਤਮ ਤੈ ਅਧ ਸੁਕ੍ਰਮੀ ਮਗਏ। ਧਿਖ
 ਨੈ ਅਨ ਮ੍ਰਿਤਿ ਨ ਮੇ ਕਰੇ। ਦ੍ਰਿਸਤ ਕੀ ਚਾਏ ਦ੍ਰਿਸਟ ਲਗਾਇ। ਸੁਕ੍ਰਮੀ ਚਾਏ
 ਤੇਲਿ ਪਟਾਇ। ਤਥਾ ਸੁਕ੍ਰਮੀ ਮਿਤ ਮਾਤਿ ਧਿਕਾਰਾ। ਧਿਕਾਰ ਮੈ ਸੁਕ੍ਰਮੀ ਧਾਰੰ
 ਗਾ। ਨਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਧਿਸ ਮੇ ਕੰਨ ਮਾਤਿ। ਨੀ ਦ੍ਰਿਸਤ ਨੈ ਕਾਏ ਨਾਤਿ। ਨੀ ਨਾਲੀ
 ਪਰਿਓਭੇ ਵਿਤੰਗਾ। ਮੈ ਧਿਕਾਰੇ ਪਰਤਾ ਨੇ ਅਗਾ। ਆਰੇ ਤਿਰਟ ਨਤੁ ਰਹੇ
 ਧਿਆ। ਨਾਲੀ ਰੀ ਧਿਖ ਨਹੈ ਧਿਨਾਸਾ। ਨਕਉ ਦ੍ਰਿਸੇ ਧਿਲੰ ਧਾਨ ਲਾਏ। ਨੁਸਟ
 ਧਿਦਾ ਰੰਨ ਮੇਗ ਨਾਥੀ। ਕੁਦ੍ਰੁਪੰਨ ਨਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਾਲਾ। ਚਕ੍ਰੇ ਰੰਨ ਮੇ
 ਨਾਲਾ। ਨੈ ਤੈ ਤਾਥ ਧਿਨਾਏ ਸ੍ਰਿਆਮਾ। ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਰਾਮਾ। ਤੁ
 ਦ੍ਰੁਸਤ ਮੈ ਪਰੇ ਮੁਨੰਦਾ। ਨਿਗਤ ਸੁਖਾਮ ਲਕ੍ਸ਼ਣੁ ਦ੍ਰੁਸਤਾ। ਮੈ ਧਿਸ ਧਿਖ

ਧੰਤ ਮੈ ਆਏ ਸਭ ਧ੍ਰਿਜ ਲੋਕਾ ਤਹਿ ਚਰਮੰਤ ਕੀਤ ਮੰਤ ਮੈ ਸੈਨਾ । ਬਰੰਤ ਰਤਿ ਜਥ
 ਦੂਸਰੀ ਪਰੋ ਸਭ ਰੋ ਪੁੰ ਮ ਰਤੁ ਤਲ ਰੋ । ਖੋਜਤਿ ਆਏ ਜਮਨਾ ਤੀ ਗਾਤ
 ਮੈ ਦੇਖੇ ਸਿਅਮ ਸਰੀ ਗਾਤੁ ਸਟ ਸਾਪ ਕੰ ਪਈ ਮੇਰੇ ਗਾਗਾ ਦੇ ਤੋਂ ਦੇ ਅਤਿ
 ਰਹੇ ਪੁਤਾ ਗਾਧਿ ਧਲ ਭਏ ਸਭੇ ਧ੍ਰਿਜ ਸੰਤਾ । ਦਿਤਿ ਧ੍ਰਿਜ ਦੇਖੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ
 ਜਸ ਧਾਰੋ ਦਿਪੁ ਰਾਗੁ ਪੁਰਾ ਗਾ । ਅਰੇ ਸਾਪ ਤੁਸੁ ਭਾਓ ਦਾਗਿ । ਜਸ ਧਾਰੋ ਸਿ
 ਲਗੁ ਪੀਰ ਤੋ । ਰੋਤੰਤ ਮੰਤ ਰੁਖ ਸੈ ਦੇਤੋ । ਧਰੀ ਧਿਰਾ ਹੀ ਦੇਤੇ ਗੁਪਾਨਿ
 ਮਤਾ ਧਲੀ ਤੈਤੁ ਰਹੇ ਲਾਲਾ । ਅਧਤੀ ਆਏ ਸਾਪੈ ਮਾਗਾ । ਪੀਰ ਜਥ ਰਮੰ
 ਰਹੇ ਧਰਿਜ ਗਾ । ਜਸ ਧਾਰਿ ਦੇਨ ਰੋਤ ਗਾਇ । ਤਿਆਗਾ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰਾਨ ਤਹਿ
 ਮਾਇ । ਸਭ ਤੀ ਲਾਗੇ ਜਲ ਮੈ ਪਛਿਨਾ । ਜੇਨ ਜਾਨੇ ਰਹਿਤ ਭਭਿਨਾ । ਤਵੇ ਪੁ
 ਗਟ ਵੇਲੇ ਧਲ ਗਾ । ਪ੍ਰਭ ਅਧਨਾ ਸੀ ਤੇ ਪੰਤ ਸਿਆਮੀ । ਮਤ ਸੁਖ ਤਮ
 ਤਹਿ ਦੇ ਰਹੇ । ਆਸੇ ਲਾਲ ਰਤੁ ਤਹਿ ਰਹੇ । ਮੰਤ ਮੈ ਰੀਨਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ।
 ਅਤੁ ਪੁਪਾ ਦੇ ਰੰ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾ । ਧੇਰਾ ਕੁ ਭਾਓ ਅਤਿ ਤਿਆਪਾ । ਧ੍ਰਿਜ ਜਨਨ

ਸੇਟੇ ਸੰਤਾਪਾ। ਸਭੁ ਫਟ ਨਾਨੀ ਦੇ ਬੇ ਕੁਰਿਓ। ਸਭੁ ਜੀਆ ਭਾਉ ਚਾ ਰਹਿ
 ਲਹਿ ਲਾਤ ਜਹਿ ਖਮਤ ਦੇਗ। ਨੈਨੇ ਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਬਖਸ਼ ਦੇਗ। ਅਖ ਤੇ ਬਿਖਰੀ
 ਸੇਰੇ ਫੁਟਾਗ। ਤਹਿ ਨੈ ਦੇਖੇ ਨੈ ਨਹਿ ਤਾਗ। ਤੇ ਫੀਦਿ ਸਦਾ ਨਿਤਾ ਰੇ ਸਾਪਾ ਮੁਖ
 ਬਾਲ ਸਿਟੈ ਤਾਪਾ। ਅਗਿਓ ਬੁਝ ਰਹੇ ਪਾਲੇ ਪਾਤਿ। ਲਾਤ ਖਾਵੇ ਨਰੀਅ
 ਨ ਮੈ ਚਾਓ। ਆਵੇ ਨਿਰਪਤਿ ਸਤ ਤਜ ਜਾਇ। ਨਾਨਾ ਬਿਖਰੇ ਬੇਲਾਇ ਬਾਇ
 ਨਾਲੀ ਰੇ ਅਸਤ ਤੈ ਭੁਗੇ। ਜੈ ਬਾਖਸ਼ਤ ਨ ਸਭ ਰੇ ਮੁਗੇ। ਨੂਦ੍ਰਿਸਤ ਤਤਿਓ
 ਧਿਰ ਚਰੈ। ਅੰਧੇ ਨਾਥ ਮਤੁਲ ਨਹੈ। ਨਿਤ ਰਹੈ ਤਹਿ ਮਨ ਮੈ ਨਹੀ। ਅਸਧਾਨੈ
 ਨ ਧੁਕੁ ਨਿਰਾਸੀ। ਨਭ ਮੈ ਧਜੰਤ ਲੇ ਆਵੇ ਦੇਵਾ। ਨਾਚੰਤ ਲਗੇ ਅਲਖ
 ਅਭੇਦਾ। ਮਸਤ ਨ ਪਰਿ ਮਤ ਜਗ ਮਗ ਰੇਗੇ। ਫਟ ਫਟ ਫੁਪਰਿ ਨੇ ਸਾਇ
 ਚਰੈ। ਨਾਚੈ ਨਾਥ ਅਨੰਦ ਬਛਾਇ। ਨਿਤ ਨਿਤ ਤਫੰਤੰ ਨ ਬੇਲਾਇ ਬਾਇ। ਜੈ
 ਫਟ ਫੁਚਾ ਦੇਖਾ ਤਿਲਾਲਾ। ਤਾਫੁ ਪਰਿ ਜਾਇ ਚਰੈ ਗੋਪਾਲਾ। ਤਾਤ ਚਰਿਤ

ਤੁਮ ਤੋਂ ਭਗਵਾਨ। ਤੂੰ ਧੀਰੁ ਹੈਂ ਪਰ ਕਪੂਰਨ। ਤੁਮ ਨੇ ਜੋ ਕਿਥੇ ਸੁਭਾਇ।
 ਮੈਂ ਸੋ ਸਭ ਤੋਂ ਤਉ ਪਾਇ। ਤੁਮ ਨੇ ਮੁਕਤ ਪਛਾਨਿ ਨਾ ਥਾ। ਭਈ ਮਰੀ ਅਪ
 ਰਾਧੀ ਆਯਾ। ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਤੋਂ ਅਧਿਸਥੇ ਅੰਤ ਆਇ। ਨਾਈ ਮੈਂ ਨੇਉ ਦੁਜਾਨਾ ਤਿ
 ਤਿਆਰੇ ਧਰਤੀ ਸੁਦਰਗ ਸਮੇਤ। ਤਿਆਰੇ ਖੁਰਤ ਕਮਾਰੇ ਤੇਤ। ਪਰਾਗਿ
 ਥਾ ਕੈ ਸਭੇ ਕਿਸਾਨ। ਐਸੇ ਤੁਮ ਹੋ ਸੰਤ ਉਦਾਸੀ। ਘਾਟੇ ਫਟਿ ਫਟਿ ਪ੍ਰਸੇ
 ਚਰੰਨ। ਪਤਰੇ ਭਾਗ ਨ ਸਾ ਰੇਖੁਨ। ਨਿਆਇ ਨ ਤਪਸੀ ਨ ਭਗਵਾਨ। ਜੀਵ
 ਦਇਆ ਅਗਰੀ ਆਤਮਿ ਗਯਾਨ। ਅਤਿ ਥਕ ਭਾਗੀ ਤੁਮ ਹਾਂਤ। ਜਾਂਦੇ
 ਸਿਰ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੀ। ਨਿਖਰਾ ਗਿਰੈ ਧਰਿਆਲਾ। ਸਾਰੰਗੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਾ
 ਲਾ। ਬਿਨ ਤੀਸੇਂ ਤੁਮ ਆਗੀਇਓ। ਤੁਮ ਹਾਂਤ ਨਿਧਾਨ ਹਦਤੀ। ਜੋ ਤੁਮ ਕੁਚੈਂ
 ਭਾਵੈ ਆਗ। ਤੁਮ ਪਰਿਵਾਰਿ ਸਭ ਪ੍ਰਭਾਗੀ। ਥਾ ਲਨ ਤੁਮ ਹੋਂ ਤੁਮ ਆ
 ਧਾ। ਜੀਵੰਤ ਆਹੰਤ ਤੁਮ ਹੋਗਾ। ਸੁਨ ਸੁਸਨੇ ਦੀਦੇ ਆਲਾ। ਫਲੇ ਤਉ ਕ
 ਪਰੇ ਹੋ ਪਾਯਾ। ਤੁਥ ਨਾਈ ਤਨ ਭਈ ਸਭਾਗ। ਮੁਖ ਤੇ ਚਲੈ ਭੁਖੀ ਧਾਰ
 ਟੁਟੇ ਫਲ ਸਭ ਫੁਟੇ ਅੰਗ। ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਚਰਨ ਸੰਗ। ਸਾਧਤ ਭਇ

ਸਭਾਹੀ ਖੁਧਾ। ਤਹਿ ਪਗ ਪ੍ਰਸੇਭਿ ਪਜੀ ਖੁਧਾ। ਦੀਨ ਤੋਇ ਲਾਗਾ ਤਹਿ ਨ
 ਰੰਨਾ। ਦਿਖਾਇ ਪਜੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਰੰਨਾ। ਧ੍ਰੋਮ ਮਗਨ ਪ੍ਰਭ ਪੁਜਾ ਨਹੀ। ਤਹਿ ਮੁ
 ਰਤ ਤਿਰ ਦੇ ਮੈ ਪਹੀ। ਨਦੰਤ ਪੁਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਦੇਹਾ ਗਾਥ ਭੇਪਟ ਧਾਰਿ ਮੈਲ
 ਅਪਾਗ। ਮੈਂ ਤੀਧੇ ਨੇ ਦਰਿ ਰਲਾ ਲਾ। ਮਰੇ ਸੁਤਾਨੇ ਮਦੰਤ ਗੋ ਪਾਲਿ।
 ਤਾ ਬਜੋਰ ਨਾ ਨਾ ਤਦੀਨ। ਪ੍ਰਭ ਪਤ ਚਾਨੇ ਨਾ ਬਪੁਖੀਨ। ਤਹਿ ਸਤਿ ਅਸੁਤ
 ਨਾਲੀ ਨਾਗਾ। ਮਭ ਤੇਧੇ ਨੇ ਤੁਮਾ ਹੇ ਕਾਗਾ। ਮਰੇ ਪਗ ਮੁਤ ਹਿ ਦੇਖਿ ਆ
 ਵਡਿ। ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਪ੍ਰਥਾਧਿ ਚਾਹੇ ਪਾਏ। ਮੈ ਪਗ ਤੁਮ ਹੇ ਫਲ ਫਲ ਧੇ
 ਨੈਟ ਨਨ ਮਰੇ ਨ ਲਾਇ ਪਤ ਹੇ। ਛੁਨੇ ਤੁੰਡ ਪ੍ਰਭ ਦਿਓ ਰੋ। ਤੁਮ ਅਧ ਮੈ
 ਤੁਮਾ ਹੋ ਪਦ ਲੋ। ਤੁਮ ਹੇ ਧਾਤਿ ਤੇ ਮਤ ਹੋ। ਨਿਵੇ ਗਜ ਸਰਾਜੀ
 ਨਹੀ। ਚਤੀ ਚਰੰਨ ਦੇ ਧੈ ਗੋ ਨਧੇ। ਤੁਮ ਹੇ ਫਲ ਪੁਰੈ ਗੋ ਤੇਧਾ।
 ਮਲਦੀ ਪਾਧਾ ਤੁਮ ਜਾਗੀ। ਲੇਖੁ ਦਾ ਗਧਿ ਲੰਬੁ ਨ ਲਾਗੀ। ਤੁਮ ਮੈ
 ਦਿਤ ਮੁਲੀ ਲਾਗੀ। ਦੁਰ ਮਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਭ ਪ੍ਰਤ ਹੀ। ਜੋਇ ਤੁਮ ਲਤ
 ਧਿਖਾਨੇ ਰੋਇ। ਸਰਪ ਜਾਤ ਤੇ ਨਹੀ ਤੋਇ। ਜੋਇ ਤੁੰਡ ਨ ਹੋਇ ਸਨਾਨਾ।

ਤੰਮ ਰੋਧੁ ਜੈ ਧਰੇ ਧਿਅਨਿ। ਰੋਟ ਜਨਮ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਦੋ। ਸੋ ਜਨਮ ਮੇਰਾ
 ਪਦ ਦੀਲੋ। ਕਾਲੀ ਭੋਪਰ ਦੇ ਚਲਿ ਈ। ਸੰਤ ਜਨਾਨੇ ਭੀਤਰ ਗਲਿ ਈ
 ਲੇਖ ਦਾਹ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮਰੀ। ਰਿਦੇ ਬਸਾਏ ਸੀਤੁ ਤਰੀ। ਚੇਕਿਰ ਆ ਤਰੀ ਜੀ ਤੇ
 ਗਇਆ। ਤਰਿ ਧਾਇ ਤੇ ਤਰਿ ਭੋਭਇਆ। ਨਾਲੀ ਰੀਇਤ ਲੀਲਾ ਰੀ। ਤਰਿ
 ਪਗ ਪ੍ਰਸੰਤ ਉਪਰੰਤ ਸਤੀ। ਦਿਤਲੀਲਾ ਰੋਈ ਸੇ ਸੁਨਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ
 ਮਾਧਵਿ ਰੀਪਾਇ। ਕਲੀ ਭਾਗੰਤ ਅਲਖ ਅਨੰਤ। ਰਿਸਤ ਦਾਸ ਪੁਲਕੰ
 ਲਾਨੰਤ। ੬੨॥ ਸਾਖੀ॥ ਜੰਮਾ ਤੇ ਰਿਸੇ ਰਿਸ ਰਿਗੇ ਬਿਜਰੇ ਲੋਗਾ ਰੇ
 ਰਮਿ ਭੋਕ ਗਵੀ ਸਰੋ। ਸਰਪ ਭੀਤਰੇ ਸੋਗ। ੧॥ ਕਥਿ ਪਈ ਜਲ ਤੇ ਧਤਰੇ
 ਰਿਸੇ ਸੇ ਸਿਆਮਾ। ਸੰਤ ਜਨੇ ਰੇ ਪ੍ਰੇਰਾਮਾ। ਓਰੀ ਗਾਇ ਅਰਧ ਪਾਗੁ ਆਰ
 ਤਰੀ ਜਾਨੇ ਖੇਰੇ ਰਿਜਾਗ। ਤਲ ਪਰੰ ਗਭ ਗਏ ਤਰੀ। ਤਰਿ ਮੁਗਤ ਰਿਗੇ
 ਪਈ। ਕਲੀ ਪ੍ਰਜੇ ਸੇ ਤਰਿ ਗਈ। ਚੰਦਨ ਭੂਤ ਅਮੋਲ ਜਗਈ। ਜਸ ਸੇ ਗ
 ਮੇਲੀ ਤਖ ਆਈ। ਸੋ ਤੇ ਨਲੀ ਰੇ ਗਭ ਗਈ। ਗੁਦ ਬਸਾਏ ਮਾਤਰ ਗਈ

ना। सुतनरजातेयग्यअगंता। उरिमुपदेयअपादेताडि। लैरं
 तीरधडिडिनीनाडि। उंसउरिजमंरुलआयागा। उंतमंतयंतमरु
 वरंदागा। अमउरनुमैधाधातंदा। दिवेतंरतंरतमुपनंदा।
 अदेविपदउरिडिउधाता। सुतामैमडिगमंतउरताता। अजनुमा
 वेहुवेतागा। मालीमैमउरगडिहलागा। नीनैदाततलादेवा
 नेलमगडिमिहपुपदागि। धाधतंरहुदाभउमैदि। नारीमभम
 वअछितरैदि। धउउउम। अरदीतीगादि। घेरपनूदेविपुध
 लादि। मदानादेदेरैअतंता। मालीदेधरिहिविनचंदा। नमताडी
 वरमुउलनगे। धिनलैरतदेमरुदपटगे। मदेउतामभैविनलै
 ना। उरिपुमादतकंतामैना। अउदागदउतालागीदाडि। पाद
 धितातदीमैषादि। कागेउररुलीनधमगा। चरिदिमपादररीह
 देमषागि। भारगगाहगतपादेरैदि। उरिधितहुटतनातेहुडि। डोउ

ਕਹਿ ਰਹਿ ਬੋਲੇ ਸੰਤਾ ਗਧਿ ਅਸੀਚੇ ਪੁਰਖ ਅੰਤਾ ਨਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਮੁਨੰਦ ਮੁਗ
 ਗਾ ਸੰਤ ਸਤਾਈ ਦੀਦਿਆਲਾ ਤੇ ਬਲਗ ਅਮਿਟਾਈ ਪੀਗਾ ਅਮਤਿ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮ
 ਗਤ ਗਤੀਗਾ ਪਰਿਵਰਨੁ ਸੈਤਲਾਏ ਧਾਗਾ ਧਪਤਿ ਕਿਨਸੰਤਾ ਬਿਰਸਮਾ
 ਦੇਸ ਦਰਹਿ ਤਰੀਓ ਭਿਲੰਧਾ। ਦੇਖਿਓ ਅਪਨਾ ਦੁਖੀ ਰੁਟੰਧਾ। ਪਾਦੁ ਮੁਖ
 ਮੈਲਖੀ ਮਿਲਾਇ। ਗੋਪਨੁ ਆਗਉ ਧਾਗੀ ਗੰਗਇ। ਬਿਨ ਜੰਤ ਸਰ ਰੰਡ ਦਤਾ
 ਰਹੈ। ਤਰਿਨ ਰਲੇ ਚੁਖ ਪਰਪੋਗ। ਚਲੇ ਪਾਅ ਰੋਤਿ ਰਥੈ ਸਾਥਾ। ਦੇਸ ਦ
 ਰਮ ਜਨੈ ਨੇਨਾਥਾ। ਗੁਰਲ ਮੈ ਆਇ ਰੀਓ ਨਿਓ ਸਾ। ਤਰਿਗ ਰਗਾਏ ਤਰਿ
 ਕਾਸਾ। ਦਿਤਾ ਭੀਲਾ ਰੋਈ ਸੁਰੇਸੁ ਤਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੁ ਮਾਧਦਰੀ ਪਾਇ। ੬੪
 ॥ ਸੀਖੀ। ਗੁਰਿ ਮਹਤ ਜਗ ਮੈ ਭਈ। ਬਿਨ ਮੈਲੇ ਧਸੰਤਾ। ਸਦਾ ਅੰ
 ਵਤਤਾ ਰੋਤਾ। ਜਤਾ ਧਸੈ ਭਗਵੰਤਾ। ॥ ਚਉਪਈ। ਨੇਸਟ ਅਖ ਰੂ
 ਏ ਬਿਨ ਮਾਧੀ। ਤਪਤਿ ਗੁਰੰਦ ਬੇਲ ਦਥਾਤੀ। ਬੰਨ ਮੈ ਆਏ ਲੇਸ ਭਗ
 ਥੀ। ਅਧਰਮ ਪਰਸਰ ਬੇਨਧ ਜਾਇ। ਜੀਟ ਦੁਖ ਖੋਲੇ ਧਾਲਾ। ਨਦੈ ਗ

१६
 दउरे मदि लाला। नौ बट बेल उरौ रलैला। बौलटि बौलटि नौ बल
 बौला। दूपदि बौली बलटि मुआग। नौ पूमि पगि मसट पूजाग।
 बौल उमि आमसतें मगु मुआगि। तही बेल नौ ही रगें बि रागा। मिर
 भिर आदें दै दै दै दै दै दै। आगि आन गीन सें पेलाला। नैस दगा मच
 दौ ठेक दे। दित दित बेल दिआ दै न दै। उधरि आदि दै उधरि लंका।
 मुने रसुत नी सिंधि लंका। दाल नउं दिधी चमिद गदिआ। देर द्या
 लमैं नु नी बदिआ। दूना दाल गमदि मगदिआ। दै उरि सतर
 दाल न बदिआ। लाले बेलें तअप सभाडि। दित मुवनि उद
 गी उरगाडि। बौले नै मदि गदिअतंग। ममला दलें बर मला रंता। म
 नैस भाजें नै डिगदि। पीट मभा नै लदि चरुदि। द्याट बरु नी छिउरे
 गदि। दही दूतादि म नै डिगदि। नीते मभा डिगदि सिआभा। म
 उजत नै मरे मभा। पनगे दै उधरु नै उभा। मगुत दूजा नै दिउद

ਵਨਾਥਾ। ਤਹਿ ਪਰਚੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਲ ਦੀਨਾ। ਰੇਸਦਰੈ ਮਾਯਸਿ ਅਮਸੀਗਾ।
 ਸ੍ਰੀਕਾਮ ਤਹਿ ਭੁਪਰਚ ਸਿਧੀ। ਤਨ ਮਨ ਪ੍ਰੰਮਾਨੰਦੇ ਕਰਿ ਥੀ। ਭੁਮਿ ਰਿਦੈ ਤਚੇ
 ਧਲ ਗਈ। ਚਉਥੈ ਤਲੈ ਬਲ ਰੈ ਧਾਇ। ਬਾਟ ਭਲਿਯਾ ਬਟ ਆਗੇ ਗਈ।
 ਤਥੈ ਦੈ ਤਪੁ ਧਰਤ ਸਾਭੁ ਭਇਆ। ਅੰਤ ਸੈ ਰੀਠਿ ਬਿਦਾਰੈ ਗਯਾ। ਕਾਰੈ ਜਪ ਜੀਏ
 ਸੁਰਨ ਆਸੰ ਰਿਖਤ ਤਥਾ ਰੀਠਿ ਬਾਗਾਇ। ਤੇਏ ਧੀਰੈ ਤਗਦਾਗਾ। ਦੋਭੈ
 ਮਸਤੁ ਸਿਰਭੁ ਪਰਦੀਧੀ। ਨਿਰਸਜੰਦ ਪਾਪੀ ਰੀਠ ਗਈ। ਪਾਰਿਓ ਭੁਮ ਪਾਇਤ
 ਜੈਪਗਨਾ। ਜੈਸੀ ਤਲ ਮਰੁ ਪੁਰਖ ਪਗਨਾ। ਦੇਦੁ ਪੁਤੁ ਪਰੀਦਰ ਬਾਰਗੀ।
 ਮਤਲਾਥ ਅਪਦਾ ਰੀ। ਆਰਿਓ ਦੈ ਤਪੁ ਲੰਘ ਮਜਾਨਾ। ਸਭੈ ਸਭਾ ਤੇਓ
 ਤਿਓ ਗਨਾ। ਲਾਗੈ ਸੁਭੈ ਅਸੀਸ ਦੇਨਾ। ਖੁਬ ਤੇਏ ਲੈ ਮਾਠੈ ਬੈਠਾ। ਰੇਸਦਿਤ
 ਲਧਰ ਲੀਲਾ ਰੀ। ਸੋਧੁ ਰਜ ਪੀਐ ਚਿਤ ਪਲ ਅਗੀ। ਦਿਤਲੀਲਾ ਰੈਈ
 ਸੇਸੇ ਸੁਨਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਰਗਤ ਅਧਿਰੀ ਪਾਇ। ਬਲ ਰਹੁ ਪ੍ਰਮਾਨੰਤ ਅਧਾਰਿ
 ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਗ ਪਰ ਬਲ ਤਗਾ। ਬਪਾ। ਸਾਖੀ। ਮਗਨ ਭਾਇ ਤਹਿ ਬੋਲ ਮੈ ਦੁਰ

१०
 सि पागी गगदि। मुदधटी मै पग पगे सुभति प रे मदि गगदि। १॥
 वै प ही। अगंत ब्रह्म विवेक तमगी। तं तं ब्रह्म बलि ब्रह्म विवेक। आर
 पूरं धर्म सगरी गगदि। नडा गरी धौले उगि गदि। भौं जति धर्म मै आगे गगे
 मउती गुआर सभा मंग ब्रह्म। मं न धटी मति गगे अतंता। पुगंत धूड म
 पूबु ब्रह्म दंता। गगल विषम गगल उग ब्रह्म। सुन धर्म त धर्म रै गगे।
 धैत धन ही मूी ब्रह्म दंता। सुती धौत न धर्म गगल आता। मंग आ ही उत
 मउत विमगा। देवे अगदि मुनं र उगगा। ले गगल मंग ब्रह्म रै गगल
 धर्म मै लगी अगंत अथागा। ब्रह्म विवेक मति गगल अगंत विमगा। च उदि म
 द्वाइ न विषम गगल। मंगे धर्म अति द उदि ब्रह्म। ब्रह्म मंग तम
 मदि री प हो। भौं उत नी नौ धौले धाला। धूत पि आगे उतं र लाला। म
 पातं रत विमगा रौ। विप मं पनी अपराउ रौ। अपते उतं नी ब्रह्म तति
 अद्यी मं नौ उदि रै मति। विमगा पगे गे उ म उदि मति। उ म विउ म
 न

॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨਮਾ। ਬਿਨਤੀ ਸਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਤਸਿਆ ਮਾ। ਤੁਮ ਬਿਨ ਪਲਕਰ
 ॥ ਕਲਪ ਸਮਾਨਾ। ਗਾਮਹਿ ਸਨਤੁ ਮਦੈ ਨੋ ਧੀਗ। ਦੀਨ ਬੰਧ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਧੰਤ ਪ੍ਰੀਤ
 ॥ ਕਥੇ ਪਲਹਿ ਸਨਨੇ ਦਲਾਲ। ਤਿਨੈ ਬੰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ। ਲੋਚਨ ਮੁਦੈ
 ॥ ਸਭੈ ਗੁਆਗ। ਤੁਮੇ ਪਗ ਲੈਤਿ ਹੋਏ ਧਾਗ। ਸਭਨੈ ਅਗੀ ਅਲੀਲੀਆਨਾ। ਅ
 ॥ ਕਤੀ ਪਾਦ੍ਰਿ ਲਈ ਨਗਨਾ। ਸਭਤੀ ਗੁਆਰ ਸਖਾ ਅਰਗਾਇ। ਚਾਰ ਕੁਝ
 ॥ ਗੰਢੁ ਤਰੇ ਜਾਇ। ਜਕਤੀ ਦੇ ਬੇਨੈ ਲੀਤਿ ਗਾ। ਅਤਿ ਰਿਆਸੀ ਨੈਂ ਦਰੁ ਮਾਠਿ
 ॥ ਸਭੈ ਧਾਲ ਬਿਸਮੇ ਤੋਰੇ। ਪ੍ਰੇਮ ਮਹੰਤ ਤਰਿ ਦੇ ਪਗ ਕੋਤੇ। ਕਾਲ ਕੀਨੇ ਜੀ
 ॥ ॥ ਗਸਿ ਧਾਏ। ਤਿਨੈ ਬੰਧ ਚੰਤ ਮੁਕੰਦ ਸੁਨਾਇ। ਅਚੈ ਸਖਾ ਕਲ੍ਹਣੀ ਨੀਗ।
 ॥ ॥ ਮਨ ਤੇ ਸਭਾ ਬਿਸਰੈ ਧੀਗ। ਗਾਇਕਾਲ ਸੀਤ ਨ ਲਪਾਨਾ। ਸੁਖੀ ਕਥੇ ਸਭੁ
 ॥ ॥ ਤੁਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ। ਸਾਧ ਪਰੀਗੁ ਤਿਲਿ ਭੁੰਗਾਇ। ਗੁਆਰ ਤੁਧਿ ਜਮਤਿ ਨਿਭਿ ਸਨਹਿ
 ॥ ॥ ਦੋਇਰ ਮਾ ਅਜਨੀ ਤੇ ਸਿਆਮੀ। ਦੈਤ ਪ੍ਰਾਨੰਧ ਬਿਦਾ ਰਿਓਗਾ। ਦਾਦ

तलते गुआरु हुंकोगे ॥ इउ नमया सुत वे लदि कोगे ॥ इउ लील रे ही से
 सुत गदि ॥ ये मरुग तमाय दरी पादि ॥ रिअ गुत धगें तं र नभागा ॥ रिअ
 नरा मपग पय दलि डागा ॥ ६६ ॥ साधी ॥ धरका रुत आही न वे मों उत
 चगे गगदि ॥ धैत धजा है अ पय पय चाल र रि उद ल गदि ॥ १॥ च उ पासी
 ॥ धरका रुत धि न उी उर आही ॥ अति सुय दारि बु म सुग ही ॥ धन भाली
 धंत चगे गगदि ॥ अ पय मों पय अति धैत धजा गदि ॥ पु नगी पगी ले उ द्युला
 दि ॥ वगी य उगी गों गी गदि ॥ म उ डी ग हुं आ आ है पादि ॥ सुत यंत ते र धि लं
 धत ल गदि ॥ न वे धै ला है तं र नभागा ॥ उगे दृ प धंत ल गें कगा ॥ ग उ आ
 पी ग न प रि अ न जा दि ॥ म उ मु नं र पै आ है पादि ॥ उ म डै प टा न वे धां
 भा डि ॥ रे म दि बु म उ उ ले ध च गि ॥ धि क मु ल में का है लागा ॥ ओ में धि द
 धंत रे नभागा ॥ न ध उ क उ म प य गें ॥ उ उ धि प रि न ल डु द र च गें ॥ न ध

पुनः हि गुह्यपत्रतीगा उल्लयग्नः उरिसिआमसगीगा अंतधरषेनप
 गउगीयागा प्रैत्रापादैति पटपडागा विरग्नं न च देस दक्षादि। प्रवैअ
 परधरषेन चक्षादि। न च पुनः देगग्नः अलडागा प्रांगं देहीअरभ
 दन्ता। आसगोमी भीठेगगा। उरिगा देस उरिबेगगा। अउगीगग्नः
 छायेमिआमा। चउरसरे मटपुअनामा। दग्धया उदै न च नलडा
 धउगति न मे तं दग्धया ग। धत प्रैग अउ उल्लरगै। उरिग्नः उरिग्नः
 यरै। गउिआदै न च उदै देस दग्धया विरग्नः अमा। दग्धया उउये
 लडि अउिडागा। सुत उउं तं अंतपि न मे संगा। दिउल्लि रै ही सुते सुतगै
 धे मउगउ अमा दिनीयादि। देस दग्धया सुतगुग्नः रंटा। रिमत्त दग्धया
 लगै रंटा चंटा। ६॥ आधी। आही सुयति पसग्नः उउं मे तं तं चंटा
 अंतंटा। धेले डि मं उतं रिमत्त उरिग्नः अंतंटा चंटा। १॥ न डि पाही ॥ ॥

आ ही मरद न ल सुध दा ही। तं मे ये लै लाल न ता ही। आ के बड़े ती र गू डिग
 ता। छुटी न दी उ ही मरु बा ही। मं उ उ ही मरु मं माग। धि द्वा वं न मे रि म त
 उर ग। धै मी च ट री द्वा दि आ नो ग। धै त म प र अ य रं त प र ये ग। मं र म
 ट र न ग म म सि र र गे। उी त उ दं त रे उं म रें उ ग। वं र ध ते ध नं उी म ल। तं
 उ र मं दू मि आ म रि म ल। म द त न ती रे रे डै डु ला। धा ल न र प न ग उ रे
 डु ला। म ते धै त प त ग प न यौ। म त म व न ग। छि रे तं त उ धै। रि म त धै
 नं नी र उ र गे। उ रि म र उ डि र दे मं ये ग। धै त म धी च ड ड ग त र ह। उ रि
 रे म य रं त री र म ल ही। म ते धै त प त प धी ग। छि रि त री म र उ म र उ ल न
 दि। धि द्वा गे म ध डि ल र उ क डि। प्प म म चं त रे धा रे ग ग ही। उ र ती म
 ते धै त रें ता च। म दं त य ते न र प धै ला र ग। म य धि डं ग र उ न। धै रें ग
 धै त म तें ड प त मं नें ग। म य ध डे त न म त ती ग। धै त ध न। द डि ल य

[illegible]

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਾਧਵਿ ਸੀ ਪਾਇ। ਭੁਗਲੀਧਰ ਕ੍ਰਪਾ ਭਗਤੀ। ਰਿਸ਼ਤ ਦਾਸ ਬਲਸ
 ਅਮਰਗੀ। ੧੬॥ ਸਾਖੀ। ਮਘਰ ਮਸ ਸਭਰੀ ਪੀਯਾਜ ਮਨਾਤਾ ਦੈਤਿਤਾ। ਦਿ
 ਵੀ ਸੀ ਪੁਜਾ ਕਰੈ ਭਗਤ ਰਿਸ਼ਤ ਮਤੀ। ੧੭॥ ਕੰ ਪਾਈ। ਜਿਧਰੁ ਤਾ ਆਈ ਮਘਰ ਮਾ
 ਸਾਗੈ ਪੀਰੇ ਮਨ ਧਨਿ ਓਤ ਉਠਾ ਸਾ। ਓਠੈ ਗੁਤਿ ਤੇ ਪ੍ਰਾਤੇ ਕਾਲਾ। ਸਭ ਤੇ ਉਜਲ ਮੁੰ
 ਦੂਕਾਲਾ। ਸਭ ਆਪਸ ਮੈ ਭੁਜਾ ਮੀਲਾ ਦੈ। ਉਚੈ ਸਭ ਤਰਿ ਰੈ ਗੁਨ ਗਾਏ। ਗਾਏ
 ਭੈਰੋ ਅਗਧਿਗ ਸਾ। ਨਮਲੈ ਸੇ ਮੁਖਰ ਤੇ ਧਿਗਾ ਸਾ। ਗਗਾ ਧਿਲਾ ਦਲ ਟੈਡੀ ਰੋਗੈ।
 ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਤੇ ਮਨ ਰੋਗੈ। ਸਭ ਨੀ ਦੇ ਰੈ ਸਭ ਤੇ ਦਿਨਾ ਗਈ। ਰੋ ਮਰੈ ਮਤ ਰਿਸ਼ੇ ਸਮਾ
 ਧਿ। ਜਨੰ ਮਰੰ ਮਨੇ ਸਦਿ ਰੇ ਕੋਤ। ਅਤਿ ਮਧਾਰਿ ਸੁਖਰੀ ਪੀਲਤਿ। ਪਲਕ ਤਰੈ
 ਮਨੈ ਤਜਲ ਬੋਤ। ਤਿਨਰੀ ਨੀਰਤ ਸੀ ਸਰ ਰੋਤ। ਤਰਿ ਰਸ ਮਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿਓ ਰੋਗੈ। ਭੁ
 ਜਾ ਪਰਸ ਪਰਨਾਧੇ ਪੈਗੈ। ਗਾਦਤ ਆਵੈ ਨ ਮਨ ਤੀਗ। ਰਿਦੇ ਸਮਾਏ ਸੇ ਆਮ
 ਸਰੀਗ। ਜਮਨਾ ਮਾਤਿ ਰੋਹਿ ਸਤਾਤਾ। ਧਰਨ ਕਰ ਕ੍ਰਪਾ ਧਲ ਅਤਿ ਭਏ ਪ੍ਰਾਤਾ।
 ਆਟੀ ਕਾਏ ਦੀ ਰੋਗੁ ਪਾ। ਪ੍ਰਿਭ ਮਸਾਜੇ ਪ੍ਰਮ ਮਨੁ ਪਾ। ਤਿਧਿਤ ਮਾਨੀ ਪੁਜਾ ਕਰੈ।

ਪਰੁਪਘੰਤੁਲਾਗੇਧੋਗੇਸੋਧਾਪੰਤਅਧਿਪਨਧੀ। ਰੇਟਾਗਥੇਸਥੀਸੁਜਾ
ਨਾਸਰਨੰਤੋਤਰੈਤੋਇਦੀਨਾ। ਰੇਦੇਦੀਭੁਪ੍ਰੰਮਪਥੀਨਾ। ਰੇਨੰਦਿਤਾਨਾਤੋਨੋਗਤੀ
ਤੇਮਤਾਮਾਈਤੇਜੋਗਥੀ। ਰੇਦੇਦੀਰਿਪਾਨਗਦਿਤਾ। ਨੰਦਨੰਦਨਭਗਤਾਮਦੇਤੀ।
ਦਿਸਾਮੰਤੁਰੈਰੈਉਚਾਗਾ। ਰਿਦੇਥੀਚੰਦੇਸਦਿਸੈਪਿਆਗਾ। ਭੁਜੰਨਰੈਤੋਇਦਿਪ
ਮੁਤਤੀ। ਸਥੀਮੁਗੀਜੇਦੇਅਤਾਗਾਲੇਤਪਿਆਨੀਅਭਿਰਾਗਾ। ਸੈਨਰੈਧਰਤੀਪੈ
ਰੈਨਾ। ਰਿਦੇਸਮਾਨੇਪੰਨਜੀਰੈਨਾ। ਦਿਰਦਿਨਪੈਰੋਜਾਮਾਮਾਤੀ। ਜਥੈਸੰਮਸਰ
ਰੈਜਗਸੈਨਾਤੀ। ਮੈਤਨਿਆਏਤਿਸਤੀਰਉਗਾਗੁਰੁਸੰਗਜੁਮਦਾਨਥਿਗਾ। ਸਿਨੇ
ਦਸਰੂਥਸੰਭਰਤੋਗਾ। ਨਮਲਾਪਤਿਅਤਿਰਥਤੈਨਰੋ। ਲੈਸਭਅੰਬਰਚੈਨਰੋ
ਜਾਨੇਗਾਈਤੈਪੁਲੰਧਾਗੇਪੀਰੈਧੈਭਗਵਾਨਾ। ਆਦੈਅੰਬਰਭੋਤੁਪਥਾਨਾ।
ਤੰਮਰੈਸਤਿਥਚੰਨਤੋਸਾਗਾਸਿਥਿਅਚੁਤਰੈਉਚਾਗਾ। ਸਰਪੁਸਨਾਤੀਤਿਰ
ਦਮਤੀ। ਰੇਸਦਿਰੈਸੇਥਚੰਨਸੁਨਾਦਿ। ਤਿਨਸੈਦੇਨਸਥੀਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਤਰਿਨੈਧੈਲੀ
ਪ੍ਰੰਮਸੁਜਾਨਾ। ਮੈਤਨੀਅਤਿਅਨਅਥੰਨਰੋ। ਨਗੰਨਤੀਆਦੇਚੀਰਤੋਗਾ। ਜਗ
ਸੈਤੁਮਗੀਨੀਰਤੁਭਲੀ। ਅਤਿਤੀਰੁਸੁਦਧਿਚਾਰੇਥਲੀ। ਸੀਥਦੰਤੁਮਗੀ

ਤਾਮਾਤਿ। ਅਤੰਦਰੰਦਰਜਸੈਰਾਤਾ। ਤੁਮਪਰਮਗਮਤੰਡਿਗਲਾ। ਅੰਸੀ
 ਮਾਨੋਤੰਡਿਗਲਾ। ਤੁਮੈਲਡਾਇਓਜਸਧਾਨੰਦਾ। ਤਿਨਰੇਤੰਡਿਸੁਖੰਦ
 ਤੰਮਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਰਮੈਰੰਗੀ। ਅੰਬਰਮਾਓਧੰਤਰੇਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਰਾਹਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਨੇਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਤੁਮਰੇਅੰਬਰਮਾਓਧੰਤਰੇਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਰੇਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਰਾਹਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਉਪਰੰਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਰਾਹਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਰਾਹਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।
 ਰਾਹਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ। ਤਿਤੰਡਿਗਲਾ।

पणभउउउउउयौ। ॥ ३ ॥ तडिआगिआमिपणपणी। सवतैमिलउंउंउउउउ
 गी। धुंमधुसंतउदेगैपाला। दीतेअंवरसभैसुगाला। सवतैअंवरपठ
 वेअंग। ॥ ४ ॥ भवैभवंभवेअंतंग। सवभुसवतीडिखधन। दि। देउ
 दीनअतंतनभादि। धउउंयैलेमीरगदाता। सतैसधीउअधुंमभुता
 ता। उमवेधुउमभुपुगंतउदे। उंमवेरसंतसवदुखगदे। आदेसवर
 सुगदीगता। उमभैयैलेतंतंगता। उंमवेसभवेरिसीधुनागा। उं
 नैधउरतउंउमंसागा। छिपनैधउरतगुता। उंमभैमेदरिसीमभा
 ता। उंमभैकुभनगीनभाता। सुउउउउउंउउउउउउ। डिखभास
 धिदआलेचली। ॥ ५ ॥ भवैभभातैउरली। गादुतिचलीसुसतगुताभा।
 अमभुगननैपतमिआभा। धसउउंनदीलैलारती। डिपगधु
 संतछिपंतमजी। उउउउउउउउउउउउउउउउ। सुंदसंगसवानीपाउ
 दिउली। नैदीसुतेसतादि। धेअनगता। पदिपादि। गैपीतादि
 तंतउभागा। डिमतरासपणपणधुतागा। ६८॥ सवती। सतभैरे

ਸਦਾ ਸੀ ਗਾਏਗਾ ਮਸਗ ਸਭ ਗੁਆਗਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤੰਦਰ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਧਾਲ ਸਭ ਪੁਸ਼
 ਰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿਆਈ ॥ ॥ ॥ ਥੰਨ ਮੈਂ ਦੇ ਸਦਾ ਰੋਗਾਇ ॥ ਅਧਰ ਮਧਰ ਅ
 ਤੇ ਥੈਂ ਥਨਾਇ ॥ ਤਲ ਪਰ ਦੇ ਥੈਂ ਲੇ ਧਲਗਾ ॥ ਸੰਤੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭ ਧਲਗਾ ॥
 ਪਰਭੁ ਪਨਾਹੀ ਤੈਂ ਕਾ ਡਿਭੁਖਾ ॥ ਮਤੁ ਮੁਜਾਤ ਅਰ ਮੈਂ ਟੈਂ ਬੁਖਾ ॥ ਇਤਨ ਤੇ ਪਰ
 ਰਜਤਿ ਮਤਾ ਤੇ ਰਾਤ ਅਦਗਾਤ ਇਤਨੇ ਚਿਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਆਪ ਦੇ ਤੇ ਰਗਾਂ ਦਿਤਾ ॥ ਦਿਤ
 ਤੇ ਰਗਿ ਸਭ ਸੰਤ ਮੰਤਿ ॥ ਰੁਖ ਸਗਾਤਿ ਤ ਆਗੇ ਗਾਏ ॥ ਸਭਾ ਹਿਸਾਨੇ ਰੁਖੇ ਰ
 ਏ ॥ ਗੇਤੁ ਰੁਗਾਤਿ ਲਗਾ ਰੁਖਾ ॥ ਬਿਨ ਤਿਨ ਨਹਿ ਮਿਟਾਏ ਰੁਖਾ ॥ ਸਭ ਗੁਆ
 ਗੈਂ ਦੇ ਬਿਖਿਆਲਾਗੀ ॥ ਤਿਨੇ ਸੰਤ ਧੰਨ ਬਹੁ ਗਾਗੀ ॥ ਤੰਦਲਾਲ ਦੇ ਥੈਂ ਮੀਤ
 ਸੰਤੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤੀ ॥ ਸੁਰੀ ਮੈਂ ਦੇ ਗਾਇ ਬਿਨੇਂ ਤੰਗੀ ॥ ਤੰਮ ਤੋਂ ਸੰਗਤ ਸੰਗੇ
 ਤੰਮ ਗੀ ॥ ਤੰਮ ਦੇ ਤੰਮ ਰੁਖ ਜਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨ ਥੰਨ ਮੈਂ ਨਹਿ ਮਿਟਾਏ ॥ ਗੇਤ
 ਦੁਰ ਗੇਤੋਂ ਰੇ ਗਾਇ ॥ ਬਿਨ ਮੈਂ ਅੰਤ ਨ ਤੇ ਪਾਇ ॥ ਗੁਤਿ ਤੁਲਾਇ ਸੰਤੋਂ ਰਗ

दाता। तुमरे पग मीधिबे पूता। तुमडे बं तन सादे डी। धित डरि डम
 राअ द रत सो धी। न ब त न डे डं म गे पी ड म ज। तुम जी आ ड क ही ड ड। न ड
 धा डि गू आ गे धि ते छि च गी। सुती मी य डि मी गू य गी। आ डि डि आ ल च मे
 दू ड डि आ। म य डि ना डि र द। दू द ग डि आ। धे ले मी ड ग दं ड अ त ड।
 म ते म वा तुम डं म रे मं ड। न ग न रै दू ड मं ट डि ड गू आ। मु द र ग ना
 नै र र म र म। डि त पे ना डि ना च त म री। न डै ना डि त मं त मे ड गी। ना
 ड डे बु डे धि ल ग म। अ व न म य। सु ड सुं दू सि आ म। ले आ गी अ म ड
 धा ल र ग द। धू म डि र व मं त वी ड र डे। न ग म ल। मे आ रे गु आ ग।
 र गी डि लु नै च गं त। ड ग। धा ल र ल गे धि ते सु ता। डे सु आ म डि म डु य
 न ग ना। धू ड म त नु ल य र डी नै रे द। तुम रे प ग सी डी बै मे द। दं त मे
 बु डे ड डि अ र ~~गू आ ग~~। दू र गे डे ड डि त नै य म। ड म म ड मे द। डि त रे
 गु आ ग। दू डे डं म रे पू त अ य ग। आ डि नै म ल सुं दू र म डे ग। प ते

दुषंडंभरेपूउगे। उतरभागेउतुमजेवेंगा। सैदीवरेंनैउमनेनैगा।
 उतरभागेदी^दयाउताम^मकुंमैतगोउअउअबभाती। धितमउमंगनर
 पमअभाती। मुखउरु^रद^दयै^{यै}चाती। मम^मद^दत^तत^तद^दगे^{गे}च^चगा।
 गदीपउरैदीसमु^सगा। म^मवै^{वै}गु^{गु}आ^आउ^उद^दर^रछै^{छै}ति^{ति}गा। धा^{धा}त^तधि^{धि}आ^आवे^{वे}उ^उरि
 दे^{दे}रा^{रा}। छि^{छि}ट^टम^मध^धस^सी[ी]पा^{पा}उ^उयै^{यै}आ^आहो। उ^उरि^{रि}म^मत^तमु^{मु}ध^धअ^अदे^{दे}सी^{सी}स^सति^{ति}दा
 द^द। म^मय^यमु^{मु}द^दत^तयै^{यै}धा^{धा}उ^उवि^{वि}धा^{धा}ती। द^दउ^उउ^उद^दम^मअ^अउ^उअ^अब^बभा^{भा}ती। उ^उम^मग
 त^तम^मका^{का}उ^उम^मछ^छआ। मुखउरि^{रि}त^तउ^उउ^उर^रदी^{दी}आ। १०॥ प्रा^{प्रा}प^पती॥
 उ^उध^धवै^{वै}ले^{ले}गु^{गु}या^{या}ल^लनी^{नी}ब^बग^गउ^उदी^{दी}का^{का}ते^{ते}छ^छ। धा^{धा}ये^{ये}वे^{वे}र^रनी^{नी}दे^{दे}गी^{गी}छ^छट^टत^तर
 उ^उधि^{धि}य^यजै^{जै}दि। १॥ र^रछ^छपा^{पा}ह^ह। ॥ धै^{धै}ले^{ले}उ^उधै^{धै}सी^{सी}ब^बग^गदा^{दा}ता। द^दउ^उउ^उद^दम^म
 त^तद^ददे^{दे}न^नता^{ता}धा^{धा}ये^{ये}वे^{वे}र^रनी^{नी}दे^{दे}गी^{गी}आ^आषा। नै^{नै}ग^गन^नग^गरे^{रे}उ^उम^मजी^{जी}ता^{ता}या। उ^उ
 म^मगी^{गी}ब^बग^गउ^उदी^{दी}का^{का}ते^{ते}छ^छ। धि^{धि}त^तधि^{धि}न^नअ^अद^दरि^{रि}त^तका^{का}तै^{तै}रै^{रै}दि। सु^{सु}तै^{तै}स^सध^धानै^{नै}छ

तनीताग। उम सैतिरपुमपिआग। नडेभाउरुडिमुष्टमडियाता।
 मिनपैनादेनवैधिषमाता। उडिबुवेनरिडितेमुतालि। वेगमियागैविछं
 मतलाहि। रिजपउतीपैआदेगुआग। सबतैदीतीचरंतनडागा। डिसपै
 गुआरुधउठिकागी। सुतभाउनीधिहैडंभागी। खंतमैबुवेनैतैधीगा। उल
 परअरउठिमिआमसरीग। पुपअलागीसुधसमेजा। नरैवेदुपकोगे
 जा। उमउठैतभागा। डिमिआभा। पुवंतमैउठैतभा। तिनटआदिजम
 ताउटवेगे। सुतरिजपडितीलेनंतवेगे। धिसमेबहीमवेदिनतागा। अ
 चउठिउपबुमुगाग। सुतउठीपीरेमदिनेताभा। नमपतंततमुंद
 मिआभा। धिनमैनैजि। नठिडिनवेगे। मतउबबतडितेनमंतडैगा। तिम
 दितकनदिनपीउठिबुया। नधदेवैगीरिसुतअतुया। गुआरुतडाआ
 देगुयाला। वेगठिठीसबडीउठिकला। लीतेउठैतधउठयनागा। श्री
 ठेवटेमुष्टअपाग। पाउकगरैलीमैठिगदि। छैलेउबठलीमब

ਧਾਗੀ। ਧਰਜਤਿ ਭਰਤਾ ਧਰਜਤਿ ਧੰਧਾ। ਸਲਤਾਹੈ ਸੈਂ ਤਰੀਕਾ ਜਿਓਗਾ
 ਤੈਸਤੁ ਪ੍ਰਦਤਿ। ਨਤਿ ਧੰਨ ਦਿਤਿ ਦਾਹੈ ਤਾਹੀ। ਰਤੇ ਨੀਜੈਂ ਦੋਹਿ ਧਾਗੀ।
 ਧੇਰਾ ਮਿਲੈ ਸਾਹਸਰੈਂ ਜਾਇ। ਤਿਓਤਿ ਮਿਧੈ ਦਿਜ ਪਤਨੀ ਲੀ। ਮੁਖ ਭਰਾਹੈ
 ਰੇ ਕੀਤ ਹਰਾਹੀ। ਪਤਨੀ ਜਾਇ ਨਿਰਦੁਰਗਾ ਦਾਨਾ। ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਸਖੀ ਸੁ
 ਜਾਨਾ। ਜੈ ਸੀ ਕਾਤਮ ਤੋਤਿ ਰਖਨੈ। ਰੋਮ ਰੋਮ ਅਰੰਦੇ ਰੋਗ। ਅਤੇ ਆਤਮ ਸ
 ਦਸਾਨਤੀ। ਨਰੰਤਰ ਮਾਲਤਿ ਰੇ ਸੇਰੀ। ਮੈਂ ਤਨ ਮਾਨਾ ਰੇ ਨੀਗਾ। ਨਿਮਲ
 ਧਤੇ ਕਲੰਦਰੀ ਨੀਗਾ। ਨਮਲ ਧਿਕੁ ਸੁਤਾ ਦੋ ਪਾਤਾ। ਫਲੇ ਫੁਲ ਪਰੇ ਸੁਤਾਂਤਾ।
 ਸੀਤਲ ਮੇਂ ਦਸੁਗੰਧ ਅਪਾਗੀ। ਅਤਿ ਧਨਿ ਭਾਗੰਤ ਸੁ ਲੈਵਿ ਆਗਾ। ਰੇ ਸੁਦ
 ਰਾਨੇ ਧੰਧੇ ਸੀ ਠਹੁਗਾ। ਨਸਧਾਨੰਦਨ ਤੰਦਾਨੇ ਸੇਰਾ। ਸਿਆਮਾ ਪਾਨੀਓ
 ਮੁੰਦਰੇਤੀ। ਸਰਬੁਤਨ ਸੈਂ ਰੇ ਸੁਤੇਤੀ। ਪੀਤ ਧਸੰਤ ਉਪਰ ਠਹੁਗਾ।
 ਜਿਓਗਾ ਮੰਤਪਾਨ ਧੀਨ ਸੁਤਾਇ। ਰੰਠ ਧਰੇ ਧਨੰਤੀ ਮਾਲੀ। ਮੈਂ ਰੁਖ ਦਸ ਸਰ
 ਪੰ ਮਹਿ ਸਲਾ। ਧਰੀ ਅਲਖ ਅਤਿ ਮੁੰਦਰ ਭਾਗ। ਨਿਰਦਸੁਤਾ ਦੋ ਧਾਲ ਗੋਪਾਲ

ਨਾਨਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦੁਲਾ ਜਗਤਾ ਬਨੰਗੀ ਦਲੁ ਲਾ। ਤੰਤਰਿ ਰਗੇਰੀ ਤਰਿਤ
 ਲਾ। ਨਪਦੁਸਤਾਨੇ ਮਦੰਗੁ ਪਾਲਾ। ਜਾਂਦੈ ਸੁਰਤਾ ਨਗਤ ਅਭਿਯਾ। ਤੇ ਪ੍ਰਭ
 ਠਾਕੇ ਮਾਨਖ ਭੇਖਾ। ਏਨ ਸਭਾ ਪਰਪਰਿ ਭਿਤਾ। ਤਿਉ ਦਲੁ ਤਾਇਨ ਕੀ
 ਕਲਨਾ ਬਾ। ਏਰਤਾ ਬਲੈ ਕਮਾਭੁ ਮਾਇ। ਦਿਤ ਕਥਾ ਸੁਖ ਤੇਰੀ ਨਕਾ
 ਸੀ। ਮੰਦ ਮੰਦ ਸੁਖ ਸੋ ਮੁਖ ਸਾਇ। ਜਿਓ ਦਾ ਮੰਤਰੰ ਤਕ ਮਰਦਿ ਪਾਇ।
 ਦਿਨ ਪਤਨੀ ਕਾਤਿ ਰਭਿਤਿ ਰਕਭਿ। ਨੈਦ ਕਰੰ ਮਦਾ ਪਤਿ ਰਤਿ। ਨਗੀਭੰ
 ਭੰਦਤਿ ਸਨਦੇ ਪਾਇ। ਭਗਤਿ ਤੋਰੇ ਰੋਤ ਨਾਇ। ਠਾਕੀ ਭਲੀ ਸਭੈ ਰੋ
 ਜੋਗ। ਜਤਿ ਦਤਿ ਬੀਘਾ ਰੋਤਿ ਸਭੈ ਗ। ਤਿਸੈ ਗਥੀ ਦਿਸਟ ਲਗਾਇ।
 ਤੈਨੁ ਮੁਦਾ ਪਟਲੀ ਐਸਾ ਗਈ। ਮਿਲੀ ਨੰਠਤਿ ਰੇਰੇ ਮਾਇ। ਪ੍ਰੰਮਾ ਪ੍ਰੰਮ
 ਰੇ ਕਾਭੇ ਨਾਇ। ਓਮ ਨੇ ਪ੍ਰੰਮਾ ਮਾਦੇ ਪ੍ਰੰਮਾ ਦਿਨ ਪਤਨੀ ਦੇ ਭੁਭੈ ਤੇ ਮਾਠ
 ਢੇਰੈ ਮਸਕੂਰੇ ਭਏ। ਦੇਸ ਦਿਨੀ ਪਟਭੁਭਿ ਰਲੇ। ਜਿਓ ਤੇਰੀ ਆਪਦਨੈ
 ਗੀਜਾਇ। ਮਗੰਤ ਤੋਰਿ ਬਿਸੇ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਐਸੀ ਮਗੰਤ ਭਈ ਦਿਨਾਗ

ਰਿਦੇਸਮਾਨੇਤੰਦੁਰਮਾਗਮਗੰਤਉਦਿਛੁਨਖੇਲੈਨਾ। ਥਠਿਰਿਦੇਖੇਮੈਤਿਨਸੈਨਾ।
 ਤੈਨੈਕੰਧਮੁਖਨਰਤੀਪਾਨਾ। ਹੋਮਹੋਮਰੰਮਰੰਤਗਨਾਦੇਖੈਸੰਦ੍ਰਸਿਆਮਅਨੁਪ
 ਸਭਰੰਭਵੀਰਿਸਨਨਾਰੁਪ। ਤਿਨਰੋਖੈਲੇਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਾ। ਆਦੈਸਖੀਠਮਾਰੇਪਾਨ
 ਤੁਮਤੇਧਤੁਤਕਲੀਭਤਿਸਰੀ। ਐਸੀਅਧਿਅਧਿਨਮਤਿਤਰੀ। ਰਤੋਰਾਜਤੁਮਾਗ
 ਸਿਆਰਗੋ। ਤਥਿਪੁਰਸਭਰੀਅਪਦਤੋਗੋ। ਤੁਮਏਤਿਸਰਗਦੁਸ਼ਮਣਾਰਿਥੀ। ਮਤਰੰਗਤੁ
 ਦਸਾਗਰਤਰਿਥੀ। ਸੋਸਖੀਅਧਧਾਮਸਿਧੰਤੀ। ਰਗਰਹੋਰੋਦਰਸਦਿਖਾਵਤਿ।
 ਧੋਲੀਸਖੀਸਭੈਰੋਜੋਨਾ। ਤਮਗਰਜਨਗਤਿਸੀਧੀਨਾ। ਪ੍ਰਭਰੋਦਾਤਨਿਤਤੁਨਾਥੀ।
 ਯਤਿਨਿਤਚਾਤੋਤਿਰਦੇਮਾਥੀ। ਪ੍ਰਭਵਿਤਰੁਚੈਤੰਮਰੋਆਨਾ। ਪ੍ਰਾਨਤੰਮਰੋਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ
 ਤੰਮਤੋਆਈਸੁਤਪਤਭਾਗ। ਲੋਕਥੇਦਰੀਅਈਸਾਗਾ। ਤੰਮਤੋਤਿਰਦੇਗੀਤਰਨਾਗੋ। ਅੰ
 ਗੀਨਗਰਕੁਰਕੁਨਗੋ। ਤਰਿਨਤੰਮਤੰਮਗਭਵਿਆ। ਤੀਨਜਨੰਮਸਫਲਾਨਰਿਲਾਇਆ
 ਨਦਿਨਾਦਿਗੋਧੁਤੰਮਤੰਭੁਤਾ। ਤੁਮਰੀਸੁਸਸਰਨਰੋਤਰੀਥੀ। ਜਿਨਰੀਦੁਤਦਿਨਨਰੋਤਰੇ
 ਹੋ। ਦੁਤਦੇਖੋਰਦੇਸਭਦੇਦਾ। ਤੁਮਗਦਰਸੰਤਸਭਸੁਰਨਰੋ। ਤੁਮਰੋਪਗਤਲੇਸਸ

जन्मयोगाद्विदितैरिआजन्तं भवतमगोउभवेकवत्तुदंततेहोगाजाहै
 माभनतरेविंध्यापादतरीनैमभैरुदयादिजयउतीउरिआकिअभरी
 नैउद्वरीतीरिउद्वपती।प्रबसंतभुवमनबैतनयेगा।उभनैगमि
 रतीबैनगै।ब्रंतलागलेआकिअगदी।दुिमतकुपदिनपउतउदी।दि
 परिआहीउरिपतनी।पादेपुनपुषेउभमीता।बैभीदिनैजयेमउता
 उचउरिउदेवदीमआला।रेषनीआरेकुपनिगिआता।अविमुनचादि
 लगेपहुजंता।उउउममवधैअजाता।मरेपछाततमीबगदता।पिग
 कउउंमरेततंमपतीजा।अउमहैगधिगपाभरचीजा।रमभयंभमवधि
 गउंममंता।जंततजीजातेमीबगदता।पिगकउिधिदिआनैअउआआ।उरि
 नैघालनगधैरिगआ।कंदेमेदासैउमउबेदा।जमपातंतउकुअवेर
 उंमउजिगमैधंमअजाता।मरेपछाततमीबगदता।मीमुपेहपतपछा
 ता।विआतजीतमउभवेअजाता।चउरविनैतेनीगीमआला।उगीआदेवीनै

ततिउगा।अपताआपसगडितलागे।उभउंनगभैअउधठुगगे।नितरे
गडिभैभैमीतागा।मठलनतंभउभगभंमगा।देधैलीलावगीअपाठ
पंतमैलीनैभभुग्गा।डिमीअनैतभउअलिआता।तउखनतेवेदपुग
ता।नंठतदिनैततठिपठि।नपगदिदूदुधतनठि।डिमीअअठिअ
बुपगदागा।भैमीडिमीअगडिसतमैपिआगा।इठेसठेडिसतधितनकाति
मदितनपीभैमीधिनगजा।चलेउदीअमवगैरलनगडि।नभलतैतरे
रमभंतादि।डिपादटाखउभैपवनगे।नैटनतंभकापाडिनहेगा।भउ
मुतपादैगनानेसा।धठेदुमटउंनरैधंसा।नरगाभभैधिपमिपागास
उंनरमुतनालउभगे।दिडीधिनगरनउठिपैगहे।डिसतभगउपगउ
भैउहे।दुवनीदेसवजगधिसवागा।डिसतताभभैलठिठिपिआगाला
गेरदंनिसतगुतताभा।नैजसपासुतमुंनसिआभा।डिपनीभगउडी
पुसगदि।भंतउभेटदीदेहुदभादि।बुकापनठिगधैदिरतागा।

ਮਤਿ ਸੰਸਾਰ ਨਾਹਿ। ਗਛ ਆਖਤਾ ਦੇਵੇ ਧੀਰਾ। ਧਿਜ ਰੇ ਰੇ ਅੰਤ ਅਛਿਤਿ
 ਸੀ ਦੁਖੇ ਜੋ ਨਿਰਸੇ ਘੀਠੀ। ਸਭ ਜੀਓਗਾ ਪਾਤੀ ਜੀਠੀ। ਸੁਖ ਐ ਪੁਤ ਪੁੰ ਅਪੁਖੀ
 ਸੋ ਜਲ ਤੁਰ ਪਤਰੈ ਅਧੀਨ। ਖਿਤ ਸੋ ਪੁਜੈ ਸੁਰ ਪਤਿ ਦੇਵ। ਸਭ ਠੀਕੇ ਹੋ ਭਾਸੀ
 ਸੇਵਾ। ਅਗੀਠ ਠੀ ਪੁੰ ਅਪੁਰ ਪੁਜਾ। ਦਿਵ ਬਿਨਤ ਅਰੇ ਦਰ ਦੁਜਾ। ਜੋ ਸੁਰ ਪਤਿ
 ਰੋ ਪੁਜੈ ਨਾਹਿ। ਤਤ ਨਾਲ ਰੋਛੁ ਅਤ ਦੁਖ ਪਾਇ। ਐ ਸੀ ਦਰਦ ਦੁਖ ਧਾਰੇ। ਸ
 ਭਵਿ ਜਥਾ ਸੀ ਲੈ ਸੰਘਰੇ। ਧਾ ਧਾਰੈ ਧੈ ਭੋਗ ਦਾਨਾ ਪਤਤ ਸੇਤੁ ਕੀਏ ਧਿ
 ਧਾਨਾਨਾ। ਸਰੋਧਿ ਤਪਿ ਜ ਅੰਤ ਨਾ ਸਾ। ਸੇਧਾ ਤਤੈ ਸੁਰ ਪਤਤ ਭਾਸਾ।
 ਨੈ ਦਿ ਰਤਤਿ ਤਿਧਿ ਸੰਤ ਅੰਤਾ। ਭੈ ਭੁਏਂ ਅੰਤ ਭੈ ਭੁਏਂ ਤਾ। ਤਿਸ ਅੰਤ
 ਨੀ ਚੋ ਨੀ ਅਧਿ ਅਧਿ ਅਲਧਿ ਸੰਤ ਜ ਸਧੈ ਦੇ ਗਛਿ ਆ। ਤਰਿ ਸੀ ਅਧਿ ਆਰੇ
 ਰੁਤਤੀ। ਰਾਜ ਅੰਤਤ ਅਪੁਖੀ। ਰਾਜ ਰੁਤ ਸਤਾਤ ਜਗਤ ਰੇ ਨੈ। ਸਤਤ
 ਪਾਲੇ ਤਮ ਸੰਘਰੇ। ਤੀਰੇ ਰੁਤ ਅਧਿ ਆਰੇ ਦੇਵੇ। ਅਤਿ ਧੰਤ ਨਿਅਧੈ ਮੇਗਾਰ

ਜਗਤ ਰੇਖ ਸਮੇ ਪ੍ਰਥਿ ਜਾਗੇ। ਦਿਓ ਪ੍ਰਭ ਰੇਗੁ ਰਖੇ ਚਉਗੇ। ਰਜਗਤ ਦੀ
ਮਾਇਆ ਸਰਧੇ। ਮਾਇਜਗਤ ਮੈ ਧਰਖਾਰੇ। ਜਿਓ ਧਰਗੀ ਦੇ ਗਲੇ ਮੇ
ਨੋ। ਪ੍ਰਭ ਧਰੇ ਰੀਤਿ ਓ ਸੁਰਗੇ। ਦੁਸਤ ਮੁਤਾਇ ਤੇ ਰੇ ਮਾਇ। ਤਿਓ ਸਭ ਸਰ
ਤੋ ਸਮਾਤਾ। ਭਰਪਤ ਪੁਜੈ ਰਤਾ ਭਿਜਾ ਗਾਨਧ ਪੋ ਪੁਜੈ ਸੈਲ ਪਤਿਗ। ਤਦੀ ਮੁਖ
ਦੁਆ ਦਰਿ ਪੁਰਖਾਨ। ਗਤ ਜਗੁ ਛਾਇਤ ਛੋਰ ਪੁਰਾਨ। ਦਿਨ ਅਸਮਾਨ ਜੋ ਧਰ
ਧੋ ਮੇਤਾ। ਰਖ ਸਰਪਤਿ ਮੈ ਰੀਓ ਸੇਤਾ। ਧਰਖਾਰੇ ਧਤੁਰੇ ਤਨਾਇ। ਮੇਧ
ਨ ਤੋਧ ਤੀ ਮੁਰਾਇ। ਰਖੁ ਤੁਧਿ ਦੂਰੈ ਪੁਜੈ ਰੇ। ਰਾਜਨ ਰਵੰਤ ਤਮਾਗਤ ਗੋਲ
ਤਾ ਤੋਧਿ ਜਲ ਦੇ ਮਲ ਪਾਸਾ। ਤਤਾਨਾ ਤਿਤ ਮਰੇ ਤੇ ਦਾਸ। ਸੁਰੀ ਮੇਧਾ ਧਰੰਦੁ ਪ
ਰੀਤਾ। ਤੁਮ ਰੋਤ ਮਸਮਾਦ ਮੀਤਾ। ਪੁਜੈ ਦੂਤ ਮੰਤੁ ਮਖ ਭਗਵਾਨ। ਜਿ
ਨ ਦੇ ਮਾਧਨ ਪੇਤਾਗਤ। ਤਿਰੀਧੇ ਆਰੀ ਪੁਜੈ ਗਾਇ। ਕੀਏ ਜਿਨਾ ਰੇ
ਸਭਾਇ। ਪੁਜੈ ਰੀਗੇ। ਦਰਧਤ ਜਾਇ। ਜਾਂਤੀ ਤੰਮ ਸਭ ਧਸੇਤ ਦੁਇ। ਚੰਦੇ

ਸੁਰੇਖੇ ਪੀਏ ਗਾਇ। ਸਭ ਬਿਨ ਨੀਰੀ ਪੀਰ ਮਿਟਾਇ। ਖੇਲਤਿ ਮਜਤਿ ਨੰਦੁ
 ਤੀ। ਫੰਗੇ ਪੁਜਤੁ ਮਰੇ ਨਾਤੀ। ਫਿਰੇ ਪੁਜੇ ਤਿਰਖ ਧਕਾਇ। ਅਥ ਤੇਰੇ ਲਿਖਿ
 ਬਨਾਇ। ਲੇਲੇ ਲੇਲੇ ਸਰੀ ਪਰਦਾ ਨਾ। ਧਾਧਾ ਧਾਤੁ ਮਰੀਆਨਾ ਸਿਰਪਰ
 ਮਾਨੀ ਸੁਤੀ ਧਾਤਾ। ਨੰਦ ਧੀਲਾ ਮਾਪੀ ਨਾਤਾ। ਮਤਿਰ ਸਭੁ ਨੰਦਾਤੁ
 ਨਾਈ। ਸਰੇ ਸਭੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਰੇ ਗਈ। ਗਿਰੇ ਪੁਜੇ ਤਸਭੁ ਲੋ। ਨੰਦਿ ਬਨੇ
 ਨਸੁ ਨਾਏ ਲੋ। ਸਭੁ ਨੰਦਾ ਮਿਥਾ ਮਾਨੀ ਸਾਸਾ। ਮੇਤ ਨਰੀ ਸੋਧਿ ਸੇਵਕੀ
 ਬਲੇ ਧੋਗਾਉ ਰਖਿ ਨ ਦੇ ਲੋ। ਤੰਗਾ ਧਿ ਪਦੇ ਲੀਤੇ ਗੋਗਾ। ਗੋਦ ਰਖੇ ਨੇਤਿਰ
 ਟਸਕਾ ਗੋ। ਸਭ ਬਿਨ ਧਾਸੀ ਤਿਰੇ ਧਿ ਕਾਗੋ। ਪੁਜਤਿ ਧੂਤ ਮਤਿਰ ਧਕਾਇ
 ਤਰਿ ਨੀ ਪੁਜੀ ਧਿ ਆਰੀ ਗਾਇ। ਪੁਜਾ ਗੋਦ ਰਖੇ ਨੀ ਅਤਰੀ। ਨਰੇ ਨਗਾਇ
 ਸੁਨੀਤਿ ਗੀ। ਧੂਤ ਮੰਤਰੁ ਚੈ ਮੀਰੀ ਧੀਰ। ਆਪ ਪੁਰੇ ਸੇਸਿ ਆਮਰੀ ਗਾਗ
 ਫਿਰੇ ਭੁਭੈ ਰੇ ਮਲ ਪਾਸਾ। ਗੁਪੁ ਰੇਤੰਤਰੁ ਧੇਵਿ ਗਾਸਾ। ਗੋਦ ਰਖੇ ਨੇ ਅਧੇ
 ਭੋਗਾ। ਸਭ ਤੀਤਿਰ ਬੇਬਿਨ ਦੇ ਲੋ। ਆਗੇ ਨੀਰੀ ਧੂਤ ਮੰਤਰ ਗਾਇ। ਧਾਲ

ਲੀਏਰਬੈਚ ਨਾਇ। ਲਾਗੇ ਸਭੇ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮਦੋਨਾ। ਹੋਮਰੋ ਮਯੋ ਉਪਜੈ ਚੈਨਾ।
 ਮੁਰਤ ਫੇਰ ਅਦਰਿ ਤਰਿ ਨਹੀ। ਗੁੰਦਰ ਧੰਤਰੇ ਉਪਰਿ ਧਰੀ। ਲਾਗੀ ਅਚੰ
 ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਦੁਰੁਭੰਗਾ। ਸਭ ਧਿ ਸਮਾਨੇ ਧ੍ਰਿਜੇ ਰਲੇਨਾ। ਤਖਤੀ ਚੋਲੇ ਤੇਰੁ
 ਮਾਗਾ ਦੇਖੋ ਲੀਲਾ ਹੈ ਨਿਤ ਭਾਗ। ਦੁਰੇ ਮੋਰਿ ਭੋਜ ਨ ਥਾਇ। ਆਤਿ ਤੀਸ
 ਦੁਰੀ ਰਖ ਨਾਇ। ਲਿਖਿ ਗ੍ਰਿਥ ਸੁਖ ਸਭੇ ਭਾਖਾ। ਅਚ ਦੇ ਭੋਗ ਗੁੰਦਰ ਧੰਤਰੇ
 ਧ੍ਰਿਜ ਲੋਕ ਨ ਰੋਸਿ ਆਮ ਸਨਾਇ। ਅਤਿ ਗੁੰਦਰ ਧੰਤਰੇ ਪ੍ਰਧਨ ਤੇਰਾਇ। ਇਕਿ ਆ
 ਕਾਗੀ ਤੇਰਿ ਰਾਜਾ। ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਉ ਦਰਸੈ ਨ ਆਜਾ। ਸਭੈ ਭੁਖੀ ਆਤੁ ਮੁਖ
 ਭੋਜੁ ਜਾਨਾ। ਧ੍ਰਿਜ ਮੈ ਤੋਰੀ ਧੁਡੀ ਨ ਲਾਨੀ। ਤਿਰਖ ਭੁਏ ਸਭ ਧ੍ਰਿਜ ਨੇ
 ਲੋਕਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨ ਕੋਤਾ ਸੋਨਾ। ਗ੍ਰਿਥ ਪੁਜ ਚ ਲੇਗਿ ਤੁਹਿ ਗਾ।
 ਧੀ ਚ ਧ੍ਰਿਜੈ ਤੰਦਰਿ ਸੋਨਾ। ਸੁਖ ਸੋਨਾ ਤਿਸ ਤਿਥੈ ਭੋਜਾਇ। ਹਿੰਦੁਸ
 ਮਾਨੇ ਰੇ ਸਦਿ ਗਈ। ਦਿਤ ਲੀਲਾ ਦੇ ਫੀਸੇ ਸਨਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਾ

आयादिरीयादि॥ आशंतनैरनिमैरभुनंदा परिमत्तस्य यत्नगैरु
 चंदा॥ ७२॥ प्राची॥ पुनः मेटीदिदूरी॥ गद्यप्रतापसिआभा॥ सुत
 सुवपति रूषिचिदलीप्रवभावेदिनपाभा॥ १॥ चठिपाही॥ सुवपतिनी
 मेटीउरिपुनःपदुरीउमैउतेदना॥ उधसुवपति रूषिचिदली॥
 नैयस्ययदिधउरिचली॥ देवैदिननतुदेअयोपतरेगूधस्यस्य
 उधयो॥ डिमतिभतपधककनतिउममैदेदतभतमैअतिठिगै
 म्मैदेउरिसुतअनुपा॥ पतिठिमुंयधमसुपा॥ अतिधालीरुगेवाह
 कीआदिरतभातेयउमिमुकली॥ डिमतिभतअपसभाता॥ उउमिमुटउरी
 उगदाता॥ घालरातिरदेभतिअमैना॥ उतिठिपदेमैदिननेलेना॥ धिजगत
 उनीमरतापदे॥ भुवंपजमतेधेभुवउदे॥ मगउरता॥ उतिठिजउना॥
 भुवधिगरीठिअपतनना॥ उमजउमसुवपतिधलदति॥ विद्वनाभुवद
 उगदाता॥ दिदूसवधउधमपुधली॥ उनैयडिनडेधचंतमतादीधि
 नभैधवपनवैअतिउगी॥ पुनःमेटीनैतैउभागी॥ चरतैउमंगलठिउगदि

ਚਲੇ ਬੇਗ ਬਿਜ ਗਤ ਪਾਏ। ਆਰੰਭ ਹੋ ਪਰੋਗਾਓ। ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਰੋ ਬਿਜ ਮੰ
ਤਲ ਬਾਓ। ਗਾਏ ਹੋ ਪਰ ਮਗਰੋ ਗੁਆਗਾ। ਤਤ ਕਾਲ ਸਰੁ ਆਰੰਭਾਗਾ। ਵਿਦ
ਤੁਤਾ ਕਾਲ ਤਤ ਪਾਏ। ਤਤ ਕਾਲ ਬਿਜ ਦੇ ਤਿਧ ਤਾਏ। ਬਿਲੇ ਯੋ ਪਾਇ ਦੁਰੇ ਸੰ
ਤਾ ਬਿਜ ਦੇ ਰਖਾ ਰਿਤੇ ਭਗਵੰਤਾ। ਤਰਿ ਪਰ ਧਲ ਰਤਿ ਭਾਂਤ ਲਗਾਏ। ਘਾਤੇ ਆ
ਗੇ ਰੋ ਅਧਾਨਾਤਿ। ਮਤਾ ਧਲੀ ਤੈ ਪੁਰ ਅਧਾਨਾਸਾ। ਜੁਗ ਜਗ ਜਗ ਮੈ ਰਹੈ ਪੁ
ਨਾਨਾ। ਤਿਨ ਰੋ ਦੇ ਭੇਦੁ ਰਖਾ ਤਿਗਾਓ। ਤੰਨ ਆਇ ਤੁਮ ਰੋ ਰੋ ਸਤਾਏ। ਐ ਗਪ
ਤਤਾ ਬੀ ਪਰਚੰਗੇ। ਧਨ ਰਸ ਸਦ ਰਹੁ ਮੁਝੇ ਪਰੇ। ਲਿਖਾ ਦੇ ਸਾਖ ਭਿਨ ਦੰਸੁ
ਪਛਿਨਾ। ਸਮ ਸਰ ਰੋ ਤਮਾਗੀ ਰਛਿਨਾ। ਜੈ ਰੁਕੁ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਅਰੁ ਆਤੀ। ਮੇਘੇ
ਆਗਿ ਆਸਿ ਰਪਰਿ ਆਤੀ। ਆਏ ਧਾਰ ਗਿ ਬਿਜ ਦੇ ਆਤੀ। ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਤਾ ਪਪ
ਫਾਨੇ ਨਾਏ। ਰਮ ਰੋ ਰਮਾ ਰੀ ਮਤਾ ਰਿ ਆਨੀ। ਦੇ ਪਤ ਸਕੁ ਰੋ ਪਤਿ ਪ੍ਰਾਨ
ਦੁਨ ਦੁਨ ਗਰੁ ਮੈ ਧਾਰ ਰਹੇ। ਜਿਥਿ ਮਦ ਆਤੇ ਗਲ ਮਤ ਮਾਗੇ। ਅੰਧਾਰ
ਬਿਜ ਮੰ ਤਤ ਪਾਏ। ਜੁਗ ਜਗ ਰਸ ਦੁਪਤੀ ਗਾਇਆ। ਮੇਘੇ ਫੁਲੀ

ਜਲ ਨੀਧਾਗ। ਅਤ ਦੁਖ ਚਾਇ ਰਸੁ ਲੇਖਿ ਅਗਿ। ਮੁਸਲਫਾਰ ਚਲੇ ਅਧਾ
 ਗ। ਤੀ ਦੁਖ ਗੋਲ ਸਾਥ ਕੁਤਾਗ। ਮਤਾ ਪੁਲੇ ਲਾਗੀ ਖਿਜ ਮਾਤਿ। ਦਿਓ ਸਤਿ
 ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦੇ ਦਸੁ ਨਾਇ। ਗੋਪਗਾਇਨ ਪੇਖਿ ਜਗੁ ਆਗ। ਅਤ ਦੁਖ ਚਾਇ
 ਜਲ ਨੀਧਾਗ। ਦਰਬੇ ਗੋਲੇ ਅਤ ਦੁਖ ਦੇਤਾ। ਮਤਾ ਪੁਲੇ ਸਾਥਿ ਅਭਿਓ
 ਮੇਤਿ। ਖਰਤ ਗਇਨ ਪੀਸੁ ਗਾਇ। ਗੋਪੀ ਸੰਗ ਪਰਿਆਜਾਇ। ਮਾ
 ਦੇ ਗਤਿ ਰਾਅਤ ਜਲੋ। ਪੁਤਲਗਾਏ ਛਾਤੀ ਤਲੋ। ਐਸਾ ਜਲ ਪਸਰਿ ਖਿਜ
 ਮਾਤਿ। ਤਿਲ ਭਰ ਧਰਤੀ ਦੇਖੈ ਨਾਤਿ। ਐਸੀ ਚਰਕ ਦਰਬਾ ਭਈ। ਫਿਰੰਗੀ
 ਚਰਾਤਿ ਰਮਿਲ ਗਈ। ਗਉ ਮੁਖ ਰੇ ਧਾਰੇ ਮਧੀਗ। ਅਤਿ ਦੁਖ ਦੀ ਨਾਜ
 ਲੀਧਾਗ। ਤਰਿ ਨੀਸਰੰਤ ਪਰੇ ਸਰ ਪਾਇ। ਤੇਤੇ ਤੇਤਿ ਜਗੀ ਰਲਗਾਇ
 ਤੇਜ ਸਥਾ ਸੁਤੇ ਭਗਵੰਤ। ਤੁਮਹਿ ਤਉ ਦਰਸ ਮਾਲ ਰੰਗਾ ਤਿ ਦੁਖ ਮੁਚੇ ਨਤੇ
 ਪੰਤਮਿ ਆਮਾ। ਧਰੀ ਧਿ ਦਾਰੰਤ ਪੁਰੰਤ ਸਮਾ। ਤੇ ਨਰ ਨ ਮੈ ਤੇ ਗੋਪਾਇ।

ਦਿ। ਯੈਂ ਥੋਂ ਵੇਗਾ ਥਿਲ ਚੁਤਲਾ ਦਿ। ਥਿਨ ਜਨ ਮੇਂ ਨ ਮਤਿ ਰੋਵੇ ਥਿ ਚਾਗ। ਗਿਰੋਂ ਦਰ
 ਮੇਂ ਨ ਭਾਗ ਅਪਾਗਿ। ਜਨ ਮਤਿ ਸੁਤ ਰੋ ਮਲ ਸੁਤ ਮਾਗਿ। ਰਾਪ ਥਿ ਧਰਿ ਥਿ ਅਤੋਲ
 ਪਤਾਗ। ਜੈਂ ਤਰਿ ਰੋ ਰਹਿ ਤੇਰਿ ਪਰੇ। ਸਭ ਥਿਨ ਥਾ ਸੀ ਥਿ ਚੁਗ ਰੋਗ। ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ
 ਸ੍ਰੀ ਗਤਿ ਸਾਗਿ ਪਾਗੀ। ਤਿਨ ਰੋ ਤਿ ਰੋ ਰੀ ਪਤਿ ਚਾਗੀ। ਥੋਂ ਲੋਹਿ ਸਨ ਸੋਧ
 ਜਲੋਂ ਨ। ਤੇਰਨ ਮੇਂ ਨ ਮੈਂ ਨੈਂ ਸੋਧ। ਤਿਨ ਰਿ ਪਰਿ ਗਿਰੋਂ ਸੋਧੋਗ। ਥਾ ਤੇ ਮੇਂ ਨੈਂ
 ਮੇਂ ਨੈਂ ਤੇਰੇ। ਤਿਨ ਰਿ ਭਾਗ ਮਾਧ ਭਾਗ। ਥੁਧੈ ਪਥੈ ਅਤਿ ਸੁਰੇ ਆਗ। ਅਥ
 ਭੰਦਰੋਂ ਲਿਓਂ ਭਾਗ। ਸਾਜੋਂ ਪਾਠੋਂ ਦੇ ਥਿ ਭਾਗ। ਤੇਰਨ ਮੇਂ ਰਹਿ ਦੇ ਮੈਂ ਰੋਗ। ਸ
 ਤਥ ਚਨ ਪਟ ਭੀ ਤਰਧੋ। ਮੇਂ ਤੇਰੇ ਭੰਤ ਦੇ ਤਿ ਭਾਗ। ਅਥ ਤੇ ਮੇਂ ਪਚੇ ਲੋਗ
 ਭਾ। ਜਥ ਤਰਿ ਭਿਓਂ ਥਿ ਚਾਗ। ਆਈ ਤਿਨ ਮੇਂ ਪਤੀ ਤਾ। ਚੰਤ ਮਿਟੀ
 ਰੋਧ ਭੋਗ। ਅਤ ਥਿਨ ਥਾ ਸੀ ਰਿਥੋਂ ਰੋਗ। ਨਖ ਪਰਿ ਨ ਥਾ ਰੋਂ ਦਰ ਪਾਧ ਰਿ
 ਰਧੁ ਨ ਮਤ ਥੇ ਤੇ ਪਰਿਥ। ਸਧ ਤਦਿਨ ਸ ਰਿਧੋਂ ਰੋ ਪਾਗ। ਥਿਨ ਪਾਥਿ ਤੇ
 ਰੋਧਿ ਆਗ। ਥਿਨ ਜਨ ਦੇ ਥੋਂ ਰੋਧਿ ਭਾਗ। ਰੋਧ ਨ ਰਧ ਰੋਧ ਭਾਗ। ਪਰਿ
 ਸੋਧਿ ਆਗ। ਥਿਨ ਜਨ ਦੇ ਥੋਂ ਰੋਧਿ ਭਾਗ। ਰੋਧ ਨ ਰਧ ਰੋਧ ਭਾਗ। ਪਰਿ

तल्लो आता तैतत मै आदि उपाता। हिपुदि सट रे सदन नी रनी
 बुधपि आसधिन नतरी उनी। लुनटी लेले अदे गुआग। उरिने नरि
 अरदे उगाग। गिरउले ले लुनटी अटन उनी। अउरु धपा है उरि सी धापी
 नमपा उतं तं तं नरे धाग। उमरे सुउने नरि परगग। उउदि सउदी नै न
 गाने भल नर परली आपउग। धाउ आदि दीली नै आता। तिन सजाउ
 उमेरे धाता। अ धउी गे नल सउ धे उनाडि। नै भल नर पर धागी नरि
 उरि री पागी लीला नरी। अउरु लीले री तीर उनी। सपउदि तम धी
 उरि उरि उता। उटे मे यधि न डपनी मीता। नर नले नल मे यधि नरग।
 उत नरि री धि न धा मी आगे। नरग मे सुन नरी धि नर सा। आसदि रे मत
 सउ उलासा। धि न नत रे धौले उगा दाना। तिन मे सग धि न न नरे धाता
 सउ रै आदि आसि र पर पगी। नै रे सदि नी नर टार नी। नर नरे गउि आ
 धनै धा लाप। धि न मे उरत गे पाला। दउ उत न नरी सउ सगगला।
 सउ धा धे तिन मी धि न ता ग। उत न भलाप डि न ड डि न नरि री। धउ न

ਤਾਤਾ ਗੋਦਰ ਪੰਤ ਪਰਿਭਿ। ਸਭ ਡੀਢਿ ਜਨਨ ਆਏ ਪਾਇ। ਮੈਂ ਤਿਨ ਲੀਤਿ ਰੰਗ ਲਗਾ
 ਥਿ। ਲਾਗੇ ਵਿਧ ਅਸੀਂ ਆਏ ਤਾ। ਗੋਪੀ ਵੈਲੇ ਅੰਧਿ ਤਵੈ ਤਾ। ਤਲਿਧ ਰੰਗ
 ਰੰਗੇ ਲਿਖ ਟਾਗਿ। ਮੁਖ ਚੁਮੈ ਪਿਆਰੀ ਜਸ ਮਾਇ। ਮਸਤ ਰਚੁ ਮੈਂ ਬਾਥਾ
 ਨੰਦਾ। ਗੋਦ ਲੀਐ ਧਿਨ ਗੋਦ ਲਚੰਦਾ। ਬੁਝੈ ਕੁਆਰ ਸੁਝੈ ਤਰਿ ਤਾਥਾ ਚਲਾ
 ਚਲ ਜਾਤਿ ਤਮ ਰੇ ਨਾਥਾ। ਕੁਪੀ ਨੰਗ ਮਿਲੀ ਮੰਨ ਮਾਠੀ। ਤਰਿ ਨੈਨੈ ਮੈਂ ਨੈਨੈ
 ਲਗਾਇ। ਧਿਨ ਜਨਨ ਗਾਏ ਤਰਿ ਰੇ ਨਾਥਾ। ਜੈ ਮੁਖ ਪੰਤ ਮੁੰਦ੍ਰ ਮਿਆਰੀ
 ਦਰ ਪਾਗੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ। ਬਿਪਤ ਬਿਦਾਹੰਤ ਰੀਤ ਆਇਆ। ਗਿਰ ਪਰ
 ਲਖਿ ਜਾਨੀ ਵਿਧਾਨਾ। ਜਿ ਪੀਐ ਅਸੈ ਸ੍ਰੀ ਰਗ ਦਾਨਾ। ਦਿਤੀ ਲੀਨੈ ਧੀ
 ਸੰਤੋਸ਼ ਨਾਇ। ਧ੍ਰੁਮਤ ਰਗਤ ਮਾਧਵ ਦਰੀ ਪਾਇ। ਜੈ ਗਿਰ ਪਰ ਜੈ ਤੰਦੁ ਮ
 ਗਾਇ ਸਾਨਾ ਸੁਖ ਰਾਖ ਰਵਲ ਤਾਗ। ਤੁਧਾ ਸਾਖੀ। ਮਤ ਤਰੇ ਪਮੀ
 ਤੰਦੁ ਰੈ ਸਰੇ ਤੰਦੁ ਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਮਤੁ ਤਰੇ ਤੰਦੁ ਰੰਗ ਨ ਮਾਧਵ ਲੀਓ ਤੇ ਪਲ
 ਨਾਨਾ। ੧੨ ਰਵਲ ਪਾਇ

[illegible]

[illegible]

६०। गिरिधर पागल निरुद्धात्ता। तागदिसंभउभवेत्ता। ताग
 उन्नैमतेउसाका। उभवेपुत्रउभावेताका। सतीति तैजयभैसीध
 ३०। ऐतधेनेमैदाउता। दिउलीला नैहीमतेसता। पोस
 उगाउभापुदरीपादि। जैजगदीसअतउभागा। रि
 मतमयगपुदधलउगा। ७०। एषी। सुगुत्ता
 दिउरीतउपितनअपता। उभाता। गपुदधपूडा
 रिठिठि। उदरपउउगा। १०। उदरपरी। सुगुत्ता
 उजअवभातआदिआ। गिरिधरयागी। गपुदधमिटादिआ
 धतमैमपादि। गेगादिआ। दिदुत्ता। उभा। उदरपरी।
 सुदरतमभात। उदरमिरपरी। उभा। उदरपरी।
 ६०। गिरिधर पागल निरुद्धात्ता। तागदिसंभउभवेत्ता। ताग

ਨਿਪਟਰੀਤ ਤਹਿ ਆਗੇ ਭਇਓ। ਸੁਭੇ ਮਾਨ ਮੇਰਾ ਮਿਟ ਗਇਓ। ਭਾ
 ਜੇਂ ਲਾਗਾ ਗਾਗਾ ਨਾਲਾਗਾ ਅਧੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾਨਾ। ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਗ
 ਵੰਤ ਅੰਤ। ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਰਮਲ ਰੰਤ। ਪੰਤ ਜਲੇ ਕੰਤ ਸੁਦਰ
 ਸਿਆਮਾ। ਸਿਰਟ ਮੇਂ ਚੰਤ ਪੁਰੰਤ ਰਮਾ। ਨਿਧਿ ਰਾਗਿ ਹੈ ਪਦਿਆਲਿ।
 ਪੰਮ ਪੁਗਤੰਤ ਧਾਲ ਗੋਪਾਲ। ਧਿਨ ਧਾਸਿ ਸੁਭੀ ਏਤਿ। ਲਾਦੀ
 ਨਾਨਾ ਬਦਇਆ ਭਗਾਗਿ। ਨਿਭੈ ਨਿਮਲ ਪੁਰੁ ਮਰਗ। ਗੁਧ ਪੁਤ
 ਗੰਦੀ ਨਦਿਆਲਾ। ਸਿਤ ਸਤਾਈ ਸਤਾਈ ਧਾਲ ਗੁਪਾਲਿ। ਬਦਿਆ
 ਸੰਧਰ ਮੇਂ ਦਰ ਦੇਵ। ਸੁਭੀ ਦੇਵਤੁ ਮਰੇ ਧਾਲੇ ਰਪਾਲ ਦੇ ਸਦਿ
 ਅਲੇਖਾ। ਨ ਮੇਂ ਨਿਰੰਦਰ ਧਾਲ ਨ ਰੇਖਾ। ਧਾਸ ਦੇਇ ਨੈ ਕੁਗਿਰਿ ਸ
 ਸੁਭੇ ਸੁਖੀ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਮ। ਸੁਭੇ ਪਰੇ ਕੁਮਾਰੇ ਧਾਮ। ਪੁਤ ਪੁਖੈਂ
 ਮਤੁ ਮਰੇ ਨਾਮ। ਸਿਤ ਅਨੁਪੰਤ ਪੁਗਟ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥

ਤੀਤ ਭਵੰਤ ਰੋਤਾ ਪਸਿਟਾਇਆ। ਕਰਤਾ ਧਰਤਾ ਭਰਤਾ ਆ
 ਧਾ ਆਪ ਸੰਧਾਰੇ ਪੁਰਤ ਪਾਧਾ। ਅਧੈ ਅਗੈ ਨਰ ਪੁਰਤਿ
 ਧਾਤਾ। ਲਖ ਚਢੈ ਗਸੀ ਸਰੁ ਰੀਖਾ ਲਾ। ਤੰਤ ਰੋ ਸਰਜ ਰੋ
 ਪੂਰਾ ਸਾ। ਸਚਾਤੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ਲਾਸਾ। ਪੰਤਜ ਲੋਚੰਨ ਅੰਧ
 ਤਧੈ ਨਾ। ਤੰਤ ਮਾਨ ਸਚਾਤੁ ਅਰੇ ਕੈ ਨਾ। ਜਗੰਨ ਨਾ ਬਜਗ ਦੀਸ
 ਅੰਤੰਗ। ਸਤਿਸੁਨਾ ਤੰਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਾ। ਭੂਤ ਭਵੰਤਿ ਦੇ ਨਾ ਬਖ
 ਨਾਸਾ। ਸਭ ਤੇਤਿ ਆਰੇ ਸਰ ਦੇਸਾ ਬਾ। ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਪ੍ਰਮ ਮੁਕ
 ਨਾ। ਜਗਾਨਿ ਆਨ ਦੇਵੰਤੀ ਪਾਨਾ। ਸੇਖ ਸੈਤ ਧਨ ਮਾਲੀ
 ਸਿਆਮਾ। ਗੁਰੂ ਗਾਮੀ ਪੁਰਖ ਅਕਾਸਾ। ਮਤਾ ਗਨਾ ਗਨੰਤ
 ਦੇਗਨਾ। ਸਰਨ ਪਰੇਰੀ ਪੁਰਨ ਨਾ। ਸਭ ਤੇਉ ਚੇ ਪੁਰ

धलदाति। अमडिं दुं म उरितां ता। न गं धी न न ग दे अ पा
 त मे अ चं त अ मे प अ पा गा धं म तं द भु नं द भु ग गा ची त द रि का
 ति य म उ उ रि का गि। मं प च न ग द पा रं त उ ग। नै ध च लि दू ति द
 व भु ग गा। त मे त मे पू व पं र नि पू ता। मं उ म भु प। प र भु प ग ता।
 मे द पू ता म मं वृ ध उ वृ पा। नि सी त नै मे म उ ता नु पा। म भे उ ता
 वे सा य अ सा या। धि मा न रें उं म वे अ प रा पा। ग न गू ध न रि वा
 उ उ मं पा। ति द दै रि सी त अ य ता नं पा। आ ठ लै र पा ल रें ग री।
 न गू ल ली ते। म न्न म ग री। गि आ त उी त मे ध नं ग द गा री तें रि
 चे त ते न धि च ग। म भे उ व नै प दू ति रि का पा। उ ल गि उ उ म रें प
 ता पा। भु म्भु प रि उ म न र ल र गी। गू ध पू ता गी म्भु ति उ गी।
 विलीला नै धी सु ते म ता रि का। धे म भ ग र उ म। प दि री पा रि

ਨਮੋ ਨੈਨ ਰਗਨਾਭੁਗਿ। ਰਿਸਨਦਾ ਸਪ ਗਧ ਰਧਾਲਤਾਗਿ॥ ੭੫॥
 ਸਾਖੀ। ਨਾਮਯੈਨ ਆਈ ਤੇਧ ਅਪਨ ਲੋਕੁ ਤਿਆਗਾ। ਜਾਨਿਓਉ
 ਤਮ ਕਰਗ ਅਤਿ ਪੂਰੇ ਰਹ ਸੰਤਾਗਾ॥ ੭੬॥ ਚਓਧਾਈ॥ ੭੭॥
 ਸਮਧੈ ਨਹਿ ਦੂਤ ਆਈ। ਧੰਨ ਮੈ ਪ੍ਰਸੇਲਾ ਲਰੰਤਾਈ। ਤਰਿਗੁਲਗ
 ਵਲ ਲਗੀ ਮੁਜਾਨਾ। ਪਤਿਚਾਨੇ ਪੁਰੰਤਰ ਗਵਾਨਾ। ਰਿਸਨ ਰਿਸਨ ਜੈ
 ਹੇ ਸਿੰਦਈਆ। ਜੈ ਜੈ ਜਗਨ ਨਾਥ ਜਗਦੀਆ। ਜਗਤ ਖਾਣ ਜਗ
 ਦੇ ਆਧਾਗਾ। ਜਗਤ ਪੁਜ ਜਗਦੇ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਾ। ਜਗਤ ਖਾਣ ਜਗ
 ਰਿ ਨਹਿ ਦਾਸਾ। ਸਭ ਤੋਰਿਆਰੇ ਸਭ ਦੇ ਸਾਥਾ। ਆਦ ਅੰਤ ਪਾਲ ਪ੍ਰ
 ਤਿ ਸਿਆਆ। ਸਭ ਧਿਧ ਪੁਰੰਤ ਸਦਾ ਅਸਾਆ। ਇਤ ਤੇਂ ਮਗਾਇ ਕੁਨ
 ਤੇਈ। ਤੁਮ ਧਿਨ ਤੁਮ ਗੋਲ ਭਿਰਨ ਰੋਇ। ਤੇ ਪੂਰ ਧਿਨ ਤੀ ਰਤੇ ਸੁਨਾਇ
 ਅਬ ਤੁਮ ਤੁਮ ਰੇ ਗੋ ਧੰਦ ਗਇ। ਧੂਤ ਮੁਪਰੀ ਮੈ ਭੈ ਭਗਵਾਨਾ।

ਅਪਰੀਤਿ ਤੀਨੀ ਚਿਥੇ ਆਨਾ ਜਗਤ ਲਗਾ ਪੂਰਨੇ ਅਰਥੇ ਕਾ
 ਮੁਖ ਤੇ ਗਾਵੈ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਾ ਦੇਇ ਭਿਦੁ ਪੁ ਅਪਨੇ ਨਗ ਪਿਆਰਾ
 ਲਗਾਇ ਨਿਰਿ ਪੂਰਨ ਰਿਤਾ ਕਾ ਤੇ ਚੇਇ ਦੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਤਿ ਸੁਰ
 ਪਤਿ ਪਤਿ ਪੈ ਬੈਸ ਸੁਨਾਈ ਤੁ ਮਭੀ ਨਹੀ ਸਿਰ ਨੀ ਪੁਜਾ ਅਧ
 ਤੁ ਮਤੰ ਮਸੰ ਮ ਅਭਿਰੁ ਦੁਜਾ ਐ ਗਵਤਿ ਜਲ ਲਿਅਇ ਭਿਧ
 ਗਾਤਰ ਗੰਗਾ ਜਲਿ ਜੋ ਤੁ ਅਪਾਗਿ ਅਪਨਾ ਮੁਤ ਪੈ ਭੈ ਐ ਗ
 ਵੰਨਾ ਅਭਿਭਿ ਜਲ ਅਤਿ ਪੁੰਮ ਸੇ ਪਾਵੰਨਾ ਸਿਰ ਸੁਰ ਲੈ ਆ
 ਏ ਪਰੁਪ ਅਤੇ ਨਾ ਜਗਤ ਲਗੇ ਤਰਿ ਮੇ ਅਰਥੇ ਕਾ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇਜਲਾਰੇ
 ਚੇਤੁ ਜਲ ਪਾਗਾ ਚੰਦਨ ਪਤਿ ਪੁਸ਼ਪ ਅਧਾਗਾ ਪੁਜਾ ਜੇਗੁ
 ਜਾਵੈ ਤੀਨੀ ਪੁੰਮ ਤਿਰਥ ਸੇ ਪੁਜਾ ਰਹੀ ਅਭਿਭਿ ਨਗਰ ਤੁ ਮੇ
 ਬੈਸ ਮੇਰੇ ਹੀ ਨੀ ਨੀ ਭਾਥਾ ਚਿਚੰਤ ਲਗੇ ਤਰਿ ਗਵਗਾਨਾ ਅ

ਸਾਸਾ

ਪ੍ਰਭੂਗਲਗੀਪੁਰੰਤੰਤਾ। ਸਾਪਦੇਵਆਦੇਗੰਧੂਕਾ। ਭਗਿਗੁਰ
 ਗਾਵਲਾਗੇਸੁਕਾ। ਜੇਹੂੰਕੰਦਰਿਆਲਗੇਪਾਲਾ। ਪੁੰਮਨੇਦ
 ਅਨੰਦਰਿਸਲਾ। ਦਾਜਾਦਾਜੇਨਾਂਨਾਂਗੰਤਾ। ਤੀਰੁਦੰਤਮੇਭਿਪੰਜੀ
 ਸਾਂਤਾ। ਮਚਗਚਰੀਅਪਦਾਗਈ। ਤਤਿਅਭਿਸਰਯਤਿਲੀਲ
 ਕਈ। ਸਿਲਤਾਸੁਰੀਦੁਖੁਤੋਇਦਈ। ਲੀਲਾਸ੍ਰੀਸੁਰਦਵਜੀਰਤੀ
 ਦੇਖੋਸਾਧੋਅਰਥਰਤੀ। ਲਖਚਭਗਸੀਜੇਨਾਅਘਾਤੀ। ਪ੍ਰਥ
 ਤਕਾਧਰੀਮਟਸੀਆਜਥਪੁਜੇਪ੍ਰਥੇਤੰਮਈਆਯਾਤੇਪ੍ਰਗਟ
 ਪ੍ਰਭੂਹੋਧਾਤਾ। ਸੁਰਦੇਪਾਤਜਥੇਦਾਤਾ। ਜਾਂਦੇਪੁਜਾਇਤਿਵਿਪ
 ਕਈ। ਤੀਰੁਦੰਤਰੀਅਪਦਾਗਈ। ਯਾਤੇਮੰਨਰੁਸੁਭੇਧਿਆ
 ਗਾਸਦਾਧਿਆਈਐ। ਤੰਦੁਸੁਆਗਾ। ਧੋਲੈਧਰੰਤਰਿਸਤਰੰਤੀ।
 ਪੰਤਜਿਭਗੁਜੈਸਿਆਮਸਰੀਗ। ਸੁਰੇਤੋਇਦੁਖਿਚਾਰੇਦੀਨਾ। ਮਤ

[illegible]

ਗੁਲਾਨਾਂਤ ਅਮਰਤਿ ਅੰਤਾ ਰਿਸਾਦ ਸੁ ਥਲ ਮਲਾ ਮੰਤਾ ॥ ੭੬ ॥
ਆਖੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਤੰਦਰਿ ਨਦੁ ਆਇ ਸੀਰੰਗ ਲਗੈ ਦਿਸਾਨ
ਦੁਤ ਥੰਗੇ ਨੈ ਲੈ ਗੈ ਧਿਜ ਜਾਨ ਭੇਡੇ ਹਰਨਾ ॥ ੭੭ ॥ ਚਭਾਈ ॥
ਦਿਨ ਦੁਆਇ ਸੀਰਿੰਗੇ ਰਾਤਾ ਜਲ ਮੈ ਪਹਿਓ ਥੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥
ਨੰਦ ਗਾਇ ਮੰਤਰੀ ਭੋਏ ਚਾਗਾ ਮੈ ਥੀ ਧਿਆ ਮਾਧਿ ਧਨ ਭੀ ਚਾਗਾ ॥
ਜਿਓ ਆਗਿ ਆਧਿ ਧਨ ਦੇ ਰੁਪੁ ਗਾਨਾ ਨਹੈ ਤਿ ਸੀ ਧਿ ਧ ਜਲ ਦਿਸਾਨਾ ॥
ਥੈ ਥੀਰੀ ਦੁਆਇ ਸੀ ਆਇ ॥ ॥ ਸੀ ਗਾਗਿ ਪਾਗੇ ਜਾਨਾ ਧ
ਇ ਦਿਨ ਅਪਾ ਧੁਤ ਪੁਰੰਗ ਨਹੈ ॥ ਤਰਿ ਪਦ ਪੁੰਭਾ ਰਿਦੇ ਮੈ ਪੁਰੀ ॥
ਜਮਾ ਜਲ ਮੈ ਅਜੰਤ ਨਹੈ ॥ ਤਰਿ ਪਿਆਰ ਤਿਰੇ ਮਤਿ ਪੇਗਾ ॥
ਦੀ ਮੁੰਦ੍ਰ ਭੰਗੇ ਜਲ ਸਾਧਾ ਧੁਰੰਗ ਦਿਨੈ ਮਭੁਰੇ ਨਾ ਧਾਗਤ ਧ
ਗਤ ਨੇ ਜਲ ਮਤਿ ਲੇਕਾ ॥ ॥ ਥੀ ਮੁੰਦ੍ਰ ਦਿਨੈ ਮਤਿ ਤਿਰਾ ॥ ਤਧ

चाचावेगाडिले गये। धिजघमी मबु धडि घलबुदे। विमत
 विमत घेले मबुलेगा। तंदुत पाटीमे उपाजिउमैगा। मबुबुध
 जगतउरगे पाछा। जगिउधाधगे उपाजाला। कितमै ताका
 वरुदेगाये। धरुहडि रधमे ठांके बुदे। वरिठं उरिमतरे
 पुष्टि। मिप्पा मंत घे मे उरिगदि। धरंत ताषवी पुन नुगी उरि
 मगउरि ररे मे यगी। पुन नुगिला गगन गगन तात मे तमस
 उे पुवध पुगती। मी बुग दत रिमत जगरी मा। अत्रै अचंत
 अंत उअती मा। अजरीत उरि उदि आस ताका। पुवध पं वसिप
 मे उरिग। उंभरे मे दन घे अजाता। आते तंदलागे पछुता
 ता। पाउ उरि पविठि उंभ गवाका। वेधि उरि पुवध दगमत आसा
 गादै गे अरि धाउ पुगता। गादै धरंत मे मी बुग दता।

ਜਗਮੈ ਨ ਮਤ ਮਾਰੇ ਭਏ। ਘਰੰ ਨ ਦੀ ਨਰੇ ਦੇ ਸਦਿ ਗਏ॥
ਸੁਨੀ ਮੈ ਬੇਨਤੀ ਪਾਭੰਗਾ। ਬਠਿ ਬਲ ਭਏ ਸਭੈ ਬਿਜ ਗੁਆ
ਰਿ॥ ਨੰਦ ਪਿਤਾ ਲੈ ਧਾਮ ਸਿਧਾਨੀ। ਤਿਨ ਸੰਤੋ ਕਾ ਮੈ ਕੀਤੀ ਦਾਹੀ। ਬਰ
ਨ ਬਿਨੋ ਜ ਬਮੈ ਸੀ ਕਰੀ। ਕਠਿ ਤਿ ਕਰੀ ਤੋ ਸ੍ਰੀ ਨਿਤ ਰਹੀ। ਤਾ ਬ ਬਰੰ
ਕੇ ਜੋ ਹੋਰ ਤੇ॥ ਤਹਿ ਗੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸੁ ਕਦੇ ਵਜੀ ਕਹੇ॥ ਨੰਦ ਪਿਤਾ ਕੇ ਲੈ
ਭਗਵਾਨ॥ ਭਏ ਬਰੰ ਤੇ ਅੰਤ ਰਖਿ ਅਨਾਨੀ ਦ ਬਾ ਬਾ ਕਾ ਲਿਖਾਏ
ਧਾਮ। ਬਿਜ ਲੇ ਕਰ ਕੇ ਪੁਰ ਕਾ ਮਾ ਬੋਲੇ ਨੰਦ ਮਹਰ ਨੀ ਬਾਰਿ। ਸੁਨੇ ਸਭੇ ਤੁਮਹ
ਮਹੀ ਜਾਤਿ। ਬਰ ਦਿਸੁ ਅਮੀ ਪੁਜਾ ਕਰੀ। ਸੁਤਹ ਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਨਰਿ ਹਰੀ॥ ਜ
ਕਾਧਿ ਆਨੁ ਪਰਤ ਅਵਿ ਬੁਝਾ। ਪੁਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੋਪੁ ਤਾ ਸਭ ਬਿਸ ਮੇ ਸੁ
ਦਿ ਮੈ ਸੀ ਬਾਤਿ। ਏਤ ਬੋਝੇ ਜਿਸੇ ਦਰਾਤਿ। ਸਭ ਕੇ ਮੀਨ ਉਪਾਜਿ
ਕਉ। ਤਿਉ ਜਿਹ ਬੈ ਕਉ ਰਿਦਿ ਬੰਦਿ। ਬਰਿ ਦਿਲੇ ਕਤੇ ਅਨੇ ਨੰਦਾ ਰਿ

ਬਿਨੁ ਮੈ ਧਰਿ ਭਖੁ ਮਨ ਅੰਤੁ ॥ ਦਿਉਲੀਲਾ ਦੇ ਦੀਸੇ ਸੇ ਸਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤ ਮਧਾਇ ਸੀ ਪਾਇ ॥ ਦਿਸਤਾ ਦਿਸਤਾ ਜੈ ਦੇਸਾਇ ॥ ਗਇ ॥ ਸਿਸਤਾ
ਸਪਗਪਰਿ ਧਰਿ ਕਾਇ ॥ ੭੭ ॥

੨੮

ਸੀਸਾ ਮਧਾਤੁ ਪੁਰੇ ਸਾਨੇ ਨਾਮ ॥ ਦਿਖਾਨੀ ਬਿਨੁ ਲੈਨ ਪੈਦਿ ਧਰਿ
ਤਿਸ ਪਾਸ ॥ ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ॥ ਅੰਤਿ ਰਜਾ ਮੀਨਾ ਤਿਓਸਾ

ਮਾ ॥ ਅੰਤਰਾ ਦੇ ਪੁਰੇ ਨਾਮ ॥ ਸੋਇ ਸੇ ਮਨ ਭਖੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਸੁਰਤਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਾ ਦੇ ਨਾਮ ॥ ਸੋਇ ਸੇ ਮਨ ਭਖੀ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ॥ ਸੁਰਤਿ
ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਦੇਖਿ ਭਉਹਿ ਦੇਖਾਸਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਉਛਾਵੈ ਨੰਠ
ਤਸਾ ॥ ਦੇਸੇ ॥ ਉਛਾਵੈ ਨੰਠਿ ਦਾਸਾ ॥ ਜਗਾਸਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਦੇ ਪੁਨਾਸਾ ॥ ਸੰਤਰੁਪ
ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਸੰਤਰੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਾਤਾ ॥ ਪਵਨ ਪਵੰਤਾ ॥ ਸੰਤਰੁ
ਸੁਰਤਿ ਮਰ ਅਗਿ ਅਗਤ ਦੇ ॥ ਤੇਰੁ ॥ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਪਾਏ ਸੁਰਤਿ ॥

ਸਭ ਚਰਚੁ ਮੇਂ ਤੁਝਾਂ ਤਿਹ ॥ ਸਭੈ ਸਮਘੰਤ ਤੰਤ ਮਤ ਮੈਂ ॥ ਸ
 ਭਰੀ ਪਰਿ ਪੀਤੰ ਚਰ ਮੈਂ ॥ ਸੈਭ ਭਗਤੁ ਮੁਗਤਿ ਆਤੰਤਾ ॥ ਤਿਨ ਟਕਿ
 ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰੁ ਰੇਦਿ ਸਤ ਅੰਤੰ ॥ ਸਭੀ ਭਗਤ ਭੈ ਸ੍ਰਿ ਸਤ
 ਮੁਨੰਦਾ ॥ ਤਿਸੇਂ ਘਾਸੰਤ ਜਗ ਮਗ ਰਗੈ ॥ ਕੋਟੁ ਸੁਰ ਸਸਜੁ ਆਲਹੇ ॥
 ਤਤਾ ਸੰਘਾਸੰਤ ਪਰਿ ਪੰਤ ਸਿਆਮਾ ॥ ਸੰਦੁ ਸਭੇਤੁ ਪਰਧ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਸ
 ਘਾਸੰਤ ਪਰਿ ਵਿਸਤਾ ਵਿਗਜੈ ॥ ਸਿਰੰ ਮ ਥੇ ਦੁ ਪੰਤਿ ਨ ਟਿਕਿ ਗਜੈ ॥ ਬ੍ਰ
 ਰੇਦਿ ਤਿਹਿ ਜੀਰੋ ਪਿਆਨਾ ॥ ਸਿਰਿ ਨ ਤਿ ਆਸਰ ਦੇਵ ਮਾਨਾ ॥ ਤੀਨ ਮ
 ਲ ਸੈ ਗਤੁ ਸੁਯਾਇ ॥ ਪੀਤ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ ਛਰ ਨਾਇ ॥ ਬਾਰ ਭੁਜ ਸੁਧ
 ਵਿਗਸਾਇ ॥ ਸੁ ਵਰੇ ਨ ਡਲਾ ਪਿਟੁ ਸੁਯਾਇ ॥ ਬ੍ਰਟਨ ਸਮਿ ਪ੍ਰਯਗ ਮ
 ਗ ਮਗ ਰਗੈ ॥ ਤੀਤ ਭਵੰਤ ਰੇਤ ਮ ਰੋਯੈ ॥ ਕੰਠ ਬੀਥੈ ਬਜਤੀ ਮਯ
 ਚਰੇ ਲਗ ਅਤਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਲਾ ॥ ਸੰਦ ਮੰਦ ਮਾਪਦਿ ਮੁਸ ਰਾਇ ॥ ੧॥

[illegible]

ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਰਦਗਾ ਗੋਪੇਂਸ਼ਨ ਮੈਂ ਨੀ ਆਇਚਾਗਾਇ ਤੀ ਦੇ ਸਦਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਕਾ
 ਗਾਤਿ ਮਹੈਨਾ ਮਤ ਬੈਨੁੰ ਠਥਨਾ ॥ ਵਹੀਰੁ ਲਾਏ ਹੋ ਨਲਗਾਇ ॥ ਦਿਤੀ ਤਹਿ
 ਦੇ ਵੰਤ ਕੋ ਦੇਵਾ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਮੈਂ ਨਗਤਿ ਤੰ ਮਹੀ ਸੇਵਾ ॥ ਦਿਤੀ ਨਿਰਟ ਨਜਾਨਾ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਮੈਂ ਲੈ ਲੈ ਗੋਵਿੰਦਾ ਦੋ ॥ ਈਤਾ ਬਿਸਤ ਅੰਤੰ ਤਰ ਤਾ ॥ ਦਤਿ ਬ੍ਰਿਜ
 ਮੈਂ ਗਤਿ ਗਤਿ ਤਾ ਬਦਿ ਪਾ ॥ ਦਤਿ ॥ ਈਤਾ ਤੇ ਤੇ ਤ ਨਾਰਿ ਗਾ ॥ ਦਤਿ ਬ੍ਰਿਜ ਮੈਂ
 ਦੁਪਦਤੀ ਦਿ ਨ ਪਾ ॥ ਦਤਿ ॥ ਬੈਨੁੰ ਠਥੇ ਭਇਆ ਅਭਾਵਾ ॥ ਤੰ ਮਹੈ ਗਹਿ
 ਬ੍ਰਿਜ ਤੀ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਫੁਟ ਜੰਤ ਅਨੇ ਪਾ ਮਦਿ ਪਾਗਾ ॥ ਨਾ ਸੁ ਪਸੰਦ ਨ ਤੰ
 ਦਨੁ ਮਾਗਾ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਲੈਂਦ ਨਾ ਕੁ ਮਮਿ ਦਾਇਆ ॥ ਬੈਨੁੰ ਠਥੇ ਬ੍ਰਿਜ ਨੀ ਨਾ ਭਾਇ
 ਆ ॥ ਦਿਤੀ ਲੀਲਾ ਕੋਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਾ ਪਦਿ ਪਾਇ ॥ ਬੈਨੁੰ
 ਠਥਾ ਦਿਨ ਬਿਸੰਤ ਅੰਤੰ ਤਿ ॥ ਦਿਸਤ ਦਾਸ ਬਲਿਕੰ ਮਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ੧੧ ॥

ਸਾਖਾ ॥ ੭੮ ॥

॥ ਆਦੀ ਸੁੰਦਰ ਸਰਦਰੁ ਤਹਿ ਬਿਦਿ ਤਹਿ ॥

ਤਰਿਗਧਿ॥ ਗੁਰਮਿਟਾਵੈਨਾਮਨਾਖੇਲਿਓਗਸਬਲਾਇ॥ ੧॥
 ਚਓਪਾਈ॥ ੧॥ ਅਗਏਓਨਾਤਰਮਾਸੁਪੁਨੀਤਾ॥ ਭੇਦਜਗਤਨੇਨਿਮਾ
 ਚੀਤਾ॥ ਰੁਤਅਤਿਸਰਦਸੁਠਾਵੀਗਤਾ॥ ਮਧਦਿਮੰਤਮੈਚਿਤਈਬਾਤ
 ਗੋਪੀਅੰਤਮੈਮਿਲਲੀਲਾਨਹੈ॥ ਗੁਰੁਨਾਮਨਾਸਭਪ੍ਰਯੋਗੋ॥ ਬਿਦੁਬੰ
 ਤਮੈਆਧਦਿਖੇਨੇ॥ ਗੋਮਰੰਮਅੰਤਦੇਭਗੇ॥ ਚੰਦਸਭੈਤੰਤਸੁੰਦ੍ਰਨੇਗੇ॥
 ਸੁਲਾਨਲਾਸੰਪੁਰੰਤਚਨੇ॥ ਪੁਰੰਤਮਾਸੀਗਤਬਿਗਾਸਾ॥ ਨੇਸਦਿਕੇਮੰ
 ਨਬਛਿਓਤੁਲਾਸਾ॥ ਬਿਦੁਬੰਤਫੁਲੈਫਲਫੁਲਾ॥ ਅਤਿਸੁਖਦਾਇਕ
 ਜਮਤਨੁਲਾ॥ ਗਹੈਨਹਾਗੋਪਾਲਅਨਾਮਾ॥ ਗੋਪੀਨੀਪਤਿਸੰਦ੍ਰਸਾ
 ਮਾਸੀਨੈਤਿਪਟਮੰਤੋਤਿਰਗਗਾ॥ ਤਿਤਹੀਸਤਿਓਜਾਨੈਭਾਗਾ॥ ਸਭ
 ਨੈਭੂਲੀਦੇਤਸਭਾਗਾ॥ ਸਭਤੰਚਲੀਨੈਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਜਿਨਗੋਪੀਨੀਤਰਿਮੈ
 ਪ੍ਰੀਤਾ॥ ਹਰਿਪੁਤਰਹੈਤਿਨੈਚੰਡਾ॥ ਨੈਤੰਜਪਾਈਦੋਤਤਿਗਾਇ॥ ਨੈਤ

ਜਬੁਏਂ ਪੁਰਖਾ ਭਿਯਾਇ। ਏਨਮ ਲੇਖੀ ਪਤਿ ਦੇ ਪਾਇ। ਭਰਤੁ ਗਤਿ ਆਗ
 ਚਲੀ ਸੁਭ ਪਾਇ। ਸੁਤ ਦੇ ਅਸ ਤੰਤ ਪਾਤਨ ਗਾਇ। ਤੇਓਰ ਪਾਈ ਸੁਤ ਤ
 ਜਾਇ। ਮਜੰਤਨ ਰਤੁ ਏਨ ਉਠ ਗਾਇ। ਤਹਿ ਸਤੇ ਤੇਓਰ ਫਾਸੀ ਲਾਗੀ।
 ਪਤਿ ਦੇ ਅੰਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਦੇਇ। ਤੇਓਰ ਚਲੀ ਸਤੇ ਤੇ ਪੈਇ। ਦਿਨ ਤੇ ਦੁਪ ਅਗੰਤ
 ਪਾਇ ਪਾਇ। ਤੇਓਰ ਚਲੀ ਥਿਲੰ ਬਤਨ ਰਿਓ। ਅੰਜੰਤ ਦੇ ਤੀਥੀ ਦਿਨ
 ਨੈਕਾ। ਤੇਓਰ ਪਾਈ ਸੁਤ ਤਹਿ ਦੈਨਾ। ਬਛਗਾਂਧਾ ਪਤਿ ਥੀ ਦਿਨ ਤਾਗ।
 ਤੇਓਰ ਚਲੀ ਥਿਲੰ ਥਾਵਿ ਸਾਗ। ਜਤਿ ਜਤਿ ਨਹ ਜਮੇ ਥੀ ਬੇਇ। ਤੇਓਰ
 ਪਾਈ ਸੁਤ ਸਤੇ। ਦੇਗੋ ਪੀਥੀ ਗੁਤਿ ਮੰਝਾਗ। ਵਤਿ ਦਲਭ ਹੀਤ ਕਾ
 ਏ ਦੁਆਗੀ। ਦੈਨ ਗਾਈ ਤਹਿ ਸਿ ਆਤ ਲਗਾਇ। ਤਿ ਆਗੇ ਪਾਤ ਬ
 ਲੰ ਬਤ ਲਾਇ। ਪਾਤ ਤਿ ਆਗ ਤਹਿ ਜੀਧੈ ਗਾਈ। ਸੁਤ ਰੁਪ ਮੈ ਗੋ
 ਪੀਭੁਈ। ਸਪਾਸ ਮਾਨੀ ਦੇ ਸਦਿ ਮਗਤਿ। ਬਿਨ ਸਤੇ ਤਿ ਤਹਿ ਪਾਈ ਮੈ ਨ

[illegible]

ਦਿਹਾਈ ਨਤੁ ਚੀਲ ਦੁਧੀ ਰੁਖਾ ਮੈ ਪਤਿ ਪੈ ਭਗ ਵਤ ਸੁਰ ਪਾ ਅਪਤਾ
 ਪਤਿ ਮੈ ਮੇ ਭਗ ਵਤਾ ਚਪ ਸਮਾਤ ਵਿਗਾਨਾਂ ਤਾ ਕੀ ਪੀ ਸੁ ਤੈ ਸੁ ਤੈ ਕੈ ਤਪ
 ਸਭ ਤੈ ਤੀ ਚੈ ਨੀ ਤੈ ਤੈ ਤੀ ਚ ਬਦੰਤ ਨ ਮਲਾ ਮੈ ਰਹੈ। ਚਿੰਤਨ ਸੁ ਤੈ ਸੁ
 ਅਚ ਨੈ। ਚੰਦ ਮੁਖੀ ਜੈ ਨ ਮਲੁ ਪਤੀਤਾ। ਸਮੀ ਅਰ ਮੈ ਤੀ ਤਿਤ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ
 ਚੰਦ ਪਿਪਦੁ ਮਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਸੁਗਮ ਦੇਖਤਿ ਤੀ ਕੁ ਮਲਾਇ। ਤਿਥਿ ਸਭ
 ਗੋਪੀ ਨ ਮਲ ਸਮਾਨ। ਪੁਰਤ ਚੰਦ ਸੁ ਤੈ ਸੁ ਭਗ ਵਾਨ। ਸੁ ਤੀ ਉਦਾ ਸਮੀਤ
 ਕੀ ਬਾਨੀ। ਚੰਦ ਮੁਖੀ ਗੋਪੀ ਕੁ ਮਲਾਨੀ। ਖੋਦ ਤੁਰੁ ਮਲਗੀ ਮੰਗ ਪਾਇ
 ਚੰਤਾ ਮੈ ਮੁਖੀ ਚਤਿ ਵਾਇ। ਵੈਲੀ ਸਖੀ ਨਿਸਤ ਮੈ ਬਾਤ। ਚਤਤੀ
 ਸੁ ਤੈ ਮੈ ਦੇਤਾ। ਮੈ ਮੇ ਬਚੰਤ ਬਹੁ ਮਤਿ ਨਹੀ। ਨਹੀਂ ਮਗ ਤੰਤ ਮੈ
 ਨਹੀਂ। ਵੈਲੇ ਬਹੁ ਗਨਿ ਸੁ ਤੈ ਮੈ ਤਾ। ਆਈ ਹੀ ਬਿਨ ਦੇਖੰਤੇ ਤਾ। ਦਿਖੈ
 ਕੈ ਸੁ ਕੁਲੇ ਰੁਖ। ਦਿਖਤਿ ਤੀ ਮਿਟ ਜਾਵੈ ਰੁਖ। ਵੈਲੇ ਬਹੁ ਗਨਿ ਸੁ ਤੈ
 ਨਹ

ਗਵਾਨਾ। ਮੁਖ ਸੋ ਅਟੈ ਤੁ ਮਰੈ ਪ੍ਰਾਨ। ਆਈ ਠੰ ਮਰੈ ਦੁਸ ਨ ਮਤਿ
 ਠੰ ਮ ਸੋ ਖਿਥੈ ਤੁ ਮਰੈ ਚਿਤ। ਭਲਾ ਭਇਅ ਅਥ ਦਰ ਸੰਤ ਨਹਿ ਥਿ। ਮਤੁ
 ਨ ਠੰ ਭਵ ਸਾਗੁ ਤਹਿ ਥਿ। ਠੰ ਮਰੈ ਦਰ ਸੰਤ ਪਰੈ ਠਥਿ। ਠੰ ਮਰੈ ਭਜੈ ਸੋ
 ਉਤ ਮ ਠਥਿ। ਜਾਵੈ ਪਾ ਮਨ ਲਾਵੈ ਬਾਗ। ਗਉ ਬਕਰੇ ਨੀ ਠਥਿ ਮਥੁ
 ਗ। ਮੁਤੈ ਕੋ ਬੰਨ ਪਾਨ ਨਹਿ ਗਇ। ਤਿਨੇ ਤੰਨਾ ਤਾਪ ਮਿਟਾਇ। ਸਭ
 ਜਾਇ ਭਰਤਾ ਕੋ ਸੁਖ ਦੇਇ। ਤੁ ਮ ਸੋ ਨਰ ਤੇ ਪ੍ਰੰ ਮ ਸਨੇ। ਜੈ ਸੋ ਬੋਤ
 ਬਤਾਵਤਿ ਰਹਾ। ਤੈ ਸਹੀ ਜਾਇ ਨਿਰਤ ਕ ਮਾਇ। ਅਪਨਾ ਪਤਿ ਸੋ ਸਾ
 ਭਗਵਾਨ। ਕੰਤ ਬਿਰਾਨ ਬੰਧੁ ਮਾਨ। ਆਗੇ ਤੇ ਬੈਲੀ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਗ।
 ਐ ਸੀ ਬਾਤ ਲਾਲ ਬਿਸਾਗ। ਅਚਲ ਚਿਤ ਪਗੀਤ ਚਲ ਭੈਏ।
 ਪਾ ਮਸਿ ਪਾਹੰਤ ਤੇ ਅਥ ਗੈਏ। ਕਤਾ ਪੂਤ ਭਰਤਾ ਗਉ ਗਇ। ਤੁ
 ਮਰੈ ਪਗ ਤਜਨ ਤਾਨ ਮਾਇ। ਤੁ ਮਹੀ ਲਗ ਭਤਾ ਗਉ ਗਇ। ਮ੍ਰਿਤ

ਤੇਵੈਜੋ ਤਿਉ ਜਗਦੀ ਵਿਤਤੀ ਸੇਜ ਸੇਵਾ ਤਾਤਾ ਵਿਖਸਆ ਨੈ
 ਤੁਮ ਵਿਤਥਾਤਾ ਪੰਡਤੈ ਸੇਵਕ ਤਵਿਖਆਨਾ ਇਤਤੈ ਦੇਤਿ ਤਮਾਹੈ
 ਪ੍ਰਾਨਾ ਪੁਰਖ ਬੇਨੀ ਬਚੰਤ ਸੇਵਕ ਤੇ। ਸੇ ਤਮ ਤਿਹ ਦੇਰੀ ਤਰਹਾਤੇ।
 ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ ਸੇਵਿ। ਤੁਮ ਹੇ ਪਰਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਵਿ। ਸਿਤ ਸੰਤਨੀ
 ਨਾਮ ਅਤਿ ਭੋਗ। ਤਾਨੈ ਵੀ ਦੀਤ ਲਾਗੇ ਸੇਵਾ ਜਿਤ ਸੇਵਿ ਤੁਮ ਸੇਵੀ ਨਹਿ
 ਭੀ। ਪੰਤਜ ਤੰਮਤਿ ਤੁਸੰਤਨ ਹਿ। ਤੰਮ ਗ੍ਰੀਤ ਤੁਮੇ ਸੰਗ ਲਾਗੀ।
 ਤੰਮ ਤਿਹ ਵਲ ਮੈ ਬਡ ਭਾਗੀ। ਤੁਮ ਹੇ ਪ੍ਰਪਗ ਆਹੇ ਕੇਸਾ। ਤਿ
 ਨ ਤੰਮ ਮੈ ਜੀਤ ਵਹੇ ਕੇਸਾ। ਨਹਿ ਲੈਤ ਕੁਖ ਪੰਨ ਜੀਆ। ਨਖ ਵ
 ਬ ਮੈ ਤੇਵੈ ਕਨਕਾ ਮਾਂਦ ਮੰਦ ਮੁਖ ਤਸੈ ਸੁਭਗੀ। ਤੁਮ ਮੈ ਸੇਵਿ
 ਤ ਵਲ ਕੇਗੀ। ਸੁੰਦਰ ਕਾਤੀ ਪ੍ਰਮਰਿਸਾਲਾ। ਤਾਸੈ ਤੰਮ ਗ ਬਚਿਓ
 ਪਿਆਗ। ਤੁਮ ਗੀ ਪ੍ਰਮ ਮਤੈ ਤਿਹ ਕਾਤੀ। ਤੰਮ ਸਭ ਤੁਮ ਹੇ ਤਾਥਾ

ਧਨੁਰੀ ਧੇਮ ਭਰੀ ਗੋਪੀ ਨੀ ਧਾਨੀ ਗੁਰੀ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸਾਂਗ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
 ਭੈ ਧੇਨ੍ਰਿ ਪਲ ਨ੍ਰਿ ਪਾਤਿ ਪਸ਼ਾ ਮਾ ਜੋਗ ਭੋਗ ਪਤਿ ਪੂਰ੍ਵ ਨਿਤ ਕਾ ਮਾਇਰ
 ਲੀਲਾ ਨੇਲੀ ਸੁਤੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਧੇਮ ਭਗਤ ਮਾਪਾ ਵਿਨੀ ਪਾਇ ॥ ਗੋਪੀ
 ਨਾਇਕ ਤੰਦੁ ਮਾਗਿ ॥ ਰਿਸਾਣਾ ਸਪਗ ਪਰਬ ਲਗਾ ॥ ੭੭ ॥ ੧
 ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਜੋਗ ਸ੍ਰ ਦਭਗ ਦਾਨੁ ਹਿਰ ਮੇ ਸਖੀ ਮੈ ਸਾਖੀ ॥
 ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖ ਹਿਜੀ ਤਹਿ ਓ ਅਪਾਸਾ ਤਿਨਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥
 ਚ ਓ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਨ੍ਰਿਪਾ ਸੰਧ ਪੂਰ੍ਵ ਨਰ ਲਾਨ ਹੀ ॥ ਸਭ ਗੋਪੀ ਨੀ ਅ
 ਪਦਾਤ ਹੀ ॥ ਤਸੇ ਸਾਖੀ ਤਹਿ ਪ੍ਰੇਮੇ ਰਹੇ ॥ ਮਿਲ ਗੋਪੀ ਅੰਤ ਸੰਗ ਨਥਿ
 ਨ ਰਹੇ ॥ ਜਮ ਨਾਨੁ ਲਸਖੀ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ਤਿਨੇ ਤੰਤ ਕਾਤਾ ਪਮਿਟਾ
 ਇ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਮੁਖ ਪੰਨ ਨਿਤਾ ॥ ਗੋਪੀ ਨੀ ਤਹਿ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਰਮੇ
 ਸਾਨ ਗੋਪੀ ਨੇ ਸੰਗਾ ॥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਤੰਤ ਸਦਾ ਅਭੰਗਾ ॥ ਗੋਪੀ ਨੇ ਤਸੇ

ਖਸ

ਸੈਈਹਰਿਨਹੇ। ਤਿਨੇਤੰਤਮੰਨਗਦੁਖਹੋ। ਹੋਪੀਅਗੰਨਭਈ
ਤਹਿਸੰਗਾ। ਹੋਮਹੋਮਹਮਹਤੇਅੰਨਗਾ। ਸਭਗੁਥਾਨੀਏਮੰਨਮਾਹਿ
ਤੰਮਸਮਾਨਨੈਈਦੁਜਾਨਾਇ। ਇਤਪ੍ਰਬੋਤੰਮਪੁਰਖਪੁਰਾਨਾ। ਹਿੰਮ
ਹੋਤੁਆਭਗਵਾਨਾ। ਤਬਹਰਿਪੁਏਅੰਤਹਧਿਆਨਾ। ਗੁਥਪੁਰਾਗੀਨਾ।
ਭਗਨਾ। ਸਭਹੋਪੀਅਤਿਵਿਵਲਭਈ। ਬਿਛੋਰੇਅੰਤਈਨਤੋਇ
ਗਈ। ਭਾਗੀਕਰੰਤਮਤਾਧਿਗਾਪਾ। ਤਾਤਾਨਿਸਨਲਗਾਏਤਾਪਾ।
ਤਾਤਾਨੰਤੰਮਹੇਸਾਮਾ। ਅਜੂਨਪੁਰੇਹੰਮਹੇਨੰਮਾ। ਤਾਤਾਮੀਤੰਮਹੇ
ਪ੍ਰਾਨਾ। ਨਤਾਗਏਪ੍ਰੀਤੰਮਭਗਵਾਨਾ। ਤਹਿਨੈਥੋਜਤਿਆਹੇਗਈ। ਨਿ
ਪਟਈਨਅਤਿਵਿਵਲਭਈ। ਪੁਕੈਪੀਪਲਸੈਮੀਲਥਾਤਾ। ਦੇਖੇਨ
ਤੁਜਸੇਵੇਤਾਤਾ। ਅਹੇਅਥੇਰਬਟੇਤਾਲਾ। ਦੇਖੇਨਤੁਜਸੇਵੇਲਾਲ
ਅਗੀਬੇਲਗੀਲਤੀਸੈਥਾਮਾ। ਜਾਂਹੀਜੁਤੀਅਹੇਪੁਲਾਸਾ। ਹੇਅਨਾਰ

ਅਗੇਤਿ ਮਖੜਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਤੋਰੁ ਪੁਰਾਗਾ ਰਹਿ ਪਥਰੇ ਬਲੇਅ
 ਸੇਕਾ ਤਥੇ ਤੇ ਸੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮੇ ਕਾ ਤੰਮ ਸਭ ਤੁਮੇ ਲਾਗੇ ਪਾਇਆ ਮੀਤ
 ਤੰਮਾ ਗਵੇ ਤੇ ਬਾਤਾਇ। ਰੀ ਪਰਤੀ ਤੁਮਾ ਤਿਸੁ ਰਹਿ ਆਨਾ ਜਾਂ ਪੁ
 ਬਿਨਹੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾ ਜਬਿ ਬਾਮਨ ਪਰਵੇ ਤੇ ਬਲਾਇ ਆ ਪੁਤ੍ਰ
 ਪਰਤੁਮੇ ਸੀਸ ਲਗਾਇ ਆਵੈ ਗੇਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਤਰਿ ਗਇ। ਤੁਧ
 ਤੁਰਤੀ ਨੰਗਿ ਪਟਾਇ। ਸਭ ਤੰਮ ਤੁਮੇ ਲਾਗੇ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ਤੰਮ
 ਗਵੇ ਤੇ ਬਾਤਾਇ। ਤੁਲਸੀ ਸੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮੇ ਪਿਆਰਾ ਤੁਨ੍ਹਿ ਪਾਸ ਰਖ
 ਨ੍ਹਿ ਸਤ ਰਿਖਾਗਾ ਤੁਮਗ ਤਤੈ ਧੈਰੀ ਤਿ ਠਠਿਗਾ। ਤੇਰਾ ਦਸ ਨ੍ਹਿ ਸਤ ਬਿਜਨ
 ਠਿਗਾ ਵੇਖੋ ਸਖੀ ਫੂਲ ਵੰਨਹੀ। ਸਭੇ ਤਰਿ ਨੇ ਦਰਸਨ ਲਤਿ ਆਵੇ ਖੋਤਰਿ
 ਨੀ ਫੂਲੈ ਫੂਲਾ ਵੇਖੋ ਕੈਸੇ ਤੰਮ ਰੇ ਮੂਲਾ। ਤਰਿ ਆਲਾਨੀ ਆਈ ਬਾਸਾਗੇ
 ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਤਖਤਿ ਚਿਉਲਾਸਾ। ਸਤ ਸਖੀ ਤੇ ਚਰੇ ਬਿਖਿ ਆਨਾ। ਇਤਿ ਸੁੰਗ

ਸਪ੍ਰੀਤਮ ਰਗਦਾਨਾ ਤੋਇ ਰਸਖੀ ਮੀਤ ਦੇ ਸਗਾ ਅਤਿ ਸਖ ਦੇ ਵਤਿਤਿ ਤੇ
ਅੰਗਾ ਨੁਕ ਦੇ ਰਸਤਿ ਨੇ ਰਸ ਰਗੇ ਘਾਜੰਤੀ ਮਾਲਾ ਮੇਲੇਗੇ ਤਿਨ ਦੇ ਤੋਇ ਗੋਰੁ
ਸਤਿ ਪਾਲਾ ਸਖੀ ਸਮੇ ਤੇਜ ਸ ਦੇ ਲਾਲਾ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤਿ ਆਗੇਗਾ
ਦੀ। ਤਹਿ ਚਿਤਿ ਗ ਰਹਿ ਆਤ ਰਗੁ ਦੀ। ਚਰੰਤ ਚਤਿ ਨ ਦੇ ਖੋਜੰਤ ਮਾਤਿ। ਅੰ
ਸੇ ਪਗਾਢਿ ਨੇ ਸਦਿ ਨਾਤਿ। ਅੰਸ ਸ ਚੂਨ ਜਿ ਦੇ ਪਜਾ ਪਾਦਾ ਨਿੰਮਲ ਪਾਦ
ਮਤਿ ਅੰਸਤਿ ਸੁਆਦਾ। ਤਿਨ ਦੇ ਤੋਇ ਗੋਰੁ ਰਗਦਾਨਾ। ਗਥੇ ਦੇ ਪਗ ਦੇ
ਥੇ ਸਾਥਾ। ਲਗਾ ਦੇ ਸਿੰਦੂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਨਾ। ਆਗੇ ਬਲੀ ਖੋਜਤੀ ਸਾਮਾ। ਅ
ਗੇ ਦੇ ਖੋਜਤੀ ਦੇ ਪਾਇ। ਦੇ ਰਸ ਖੀਤੇ ਨਤਿ ਉਸ ਨਾਇ। ਤਰ ਵਰ ਦੇ ਥੇ ਰਸ
ਮੰਗ ਰਗੇ। ਖੋਜਤੀ ਮੰਤਨਾ ਮੰਤਨੇਗਾ। ਗਾਧਾ ਤਹਿ ਵੇਦ ਦੀ ਬੁਝਾਇ।
ਲਈ ਤੋਇ ਗਾਨਾ ਪਚ ਨਾਇ। ਗੁਧੇ ਫੁਲੇ ਸਖੀ ਦੇ ਸੀਸਾ। ਤਾਂ ਦੇ ਰਸ
ਦੇ ਜਗਦੀਸਾ। ਖੋਜਤਿ ਫਗੇ ਤਪ ਦੇ। ਤਹਿ ਤਹਿ ਮੁਹਤ ਤਿਹ ਦੇ ਥੇ ਪਗੀ। ਅ

ਗੈਰਧੇਰੀਆਗੁਮਨਾਹਮਰੇਬਸਤੁਆਭਗਵਨਾਰਧਾਹਰਿਕੋਬਚਨਸੁਨਾਏ
 ਸੁਨੇਮੀਤਮੁਖਿਚਲਿਆਨਜਾਏਹਰਿਕਾਰਿਆਆਕੰਧੇਚਨੇਹਮਸੇਮਿਲ
 ਅਤਿਕੰਤਕਕਰੇਇਉਕਹਿਹੁਏਅੰਤਿਗਿਧਿਆਨਾਗਰਥਾਪਿਧਾਰੀਪੁਰ
 ਖਪੁਰਾਂਨਾਰਧੇਕਰੇਘਨੇਬਿਲਿਲਾਪਾਹਰਾਮੀਤਲੰਗਾਏਤਾਪਾਜੈਸੇਕੁ
 ਜਨਪਾਵੈਗਾਹਾਰੇਅਸਾਸੁਪਨਗਾਹਾਪਾਜੈਸੇਕੁਖਬੁਭਇਆ
 ਬੰਨਅਤਿਛੋਰੁਮਨੇਰਿਗਾਇਆਸਭੈਸਖੀਆਈਤਤਿਥਾਨਾਰਧਾ
 ਸੀਪੈਕਰੇਬਿਥਾਨਾਕਹਾਏਪ੍ਰੀਤਮਰਗਵਨਾਜਿਨਹਰਿਹੋਰੰਠਮਾਏ
 ਠਪੂਨਾਰਧਾਧੇਸਤਿਬਚਨਕੋਤੀਆਨਾਗੁਬਖੁਸੈਘਟਭੀਤਰ
 ਥੀਆਤਬਸਭੁਤਿਉਰਨਹੀਪਕਾਗਾਵਤੁਪ੍ਰਥੇਤਮਕੁਬਪ੍ਰਤਰ
 ਗੁਬਤਮਾਏਮੰਨਸੈਭਇਆਘਾਤੇਕੁਗੁਰਿਪਾਤਿਪਗਾਇਆਖੈਜ
 ਤਿਥੈਅਤਿਆਰੇਗਈਹਰਿਬਿਓਰਾਨਹਿਆਤਰਭਈਅਤਿਗ

ਤਿਥਰ ਬੰਤ ਦੇਖਿ ਓਤ ਤਾ ਵਿਸਤਰੰਦੀ ਲਾਗਾ ਤਜਾਗਾ ਕਿਰੀ ਸੁਭੇਤਿ
 ਸਬੰਤ ਨੇਤਿ ਆਗਾ ਤਾਗਾ ਤਾ ਬੰਤ ਮਾਭੇ ਭਾਗਾ ਵਿਦਲ ਭੇਤ ਮਾਭੇ
 ਚੀਤਾ ਫੁਲ ਗੋਏ ਮੰਤ ਮੋਤਿ ਮੀਤਾ ਜਿਤ ਫਾਤਿ ਰੇਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤਾ।
 ਤੁਏ ਬੇਤਰਿ ਅਤਰ ਪਿਆਤੀ। ਓਤੀਰ ਓਤ ਮਿਲ ਆਈ ਸੁਭੀ। ਰਤਿਥਿ
 ਪਮੀਤ ਤਮਾਗਲ ਰੀ। ਦਿਤ ਚੀਲਾ ਰੇਈ ਸੁਤੇ ਸੁਨਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ
 ਤਮ ਪੈਰੀ ਪਾਇ। ਜੰਤ ਸੁਖ ਦਾਇ ਨਗੁ ਬਪੂਤਾਗਾ ਵਿਸਤਰਾਸ
 ਪਗ ਪ੍ਰਬਲ ਤਾਗਾ। ॥ ਸੁਖੀ। ॥ ਜੋ ਜੋ ਲੀਲਾ ਰੀ
 ਨਗੀਲਾਗੀ ਨਗੰਤ ਬਤਾਇ। ਵਿਸਤਰੁਪ ਸੁਭ ਤੁਭਈ ਦੁਤੀ ਅਗ
 ਏਮਿਟਾਇ। ॥ ਚਉਪਾਈ। ॥ ੮॥ ਆਵੈ ਸਖੀ ਬਤਾਵੈ ਬਾਤਾ।
 ਜੋ ਜੋ ਰੀ ਅਸੇ ਬਾਤਾ ਤਾ। ਨੇਈ ਚਲੈ ਮੋਤਿ ਮਾਝਾਲਾ। ਰੇਓ ਬਜਾ
 ਵੈ ਵੈ ਰੀ ਬਾਲਾ। ਗੋਪੀ ਦੈ ਬਨੀ ਸ੍ਰੀ ਭਈ। ਤੰਦ ਮਤਿ ਰੇਭੀਤ

ਰਗਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਤਿਨ ਸਧਾ ਆਇ। ਏਕੁ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਸਾਇਗਇ।
 ਹੋਵਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ।
 ਬਾਅਤ ਤੇ ਮੁਖ ਪਾਤਕ ਗਾ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ।
 ਸਾਇਗਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ।
 ਤੇ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ।
 ਗਿਆ। ਏਕੁ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ।
 ਤਚਲੈ। ਗੋਲੀ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ।
 ਕੇ ਮੁਖ ਦੇ ਪਾਤਿ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ।
 ਤਿਨੇ ਭਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ।
 ਸੇਵਈ। ਏਕੁ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ।
 ਆ। ਏਕੁ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ। ਤਿਨੇ ਭਈ।

ਭੇਉਰੁਖਾਨੀਆਨਦੀਯੋਗਾਇਨਵਿਜਨੰਤਉਦਿਨਰਤੇਯੋਗਾਨੋਉਥਕਾਸਰ
ਨੋਬਨਉਦਿ। ਤਿਨੀਥੈਤਾਥਿਦਾਹੇਦੋਇ। ਜਾਲੀਤਾਗਾਕਹੈਦਿਨਰੁਪ
ਦਿਨਦੇਸਦਿਉਦਿਪੁੰਮਸਰੂਪਾ। ਜਾਤਿਤਾਗਾਕਾਠੈਥਰਿਠਥਗਾ। ਜੈਯੋ
ਸਤਿਥਿਜਸਦੇਕਥਗਾ। ਨੋਉਅਖੀਲੈਲਾਵੈਦਾਇ। ਨੋਉਲੇਤਕੇਸਦਿ
ਕਾਨਾਦਿਮਨੋਈਹਿਉਦਿਮਿਦਾਵੈਸੇਕਾ। ਆਖੁਤੁਮੁਦੈਉਥਿਨਲੋਕਾ। ਅੰ
ਗਾਨਿਸੰਤਮੁਖਲਈਮੇਲਾਇ। ਬਿਜਨੰਤਚਰੰਤਰਉਦਿਪੁਟਾਇ।
ਨੋਈਉਦਿਉਰਿਗਿਰਕਰਧੋਗਾ। ਬਿਜਨਲੋਕੰਤਕੀਪੀਕਾਤੋਗਾ। ਜੈਜੈਲੀਲਾ
ਕੇਸਦਿਨਰੀ। ਤਿਸਾਧੇਮਮੇਗੋਪੀਧਰੀ। ਗਾਵੈਲੀਲਪੁੰਮਅਤਪ
ਸਰੂਤਿਭਈਨਿਸਾਕਾਰੂਪਾ। ਦੀਨੰਤਉਦਿਲਾਗੀਗੁਲਗਾਨਾ। ਤਗੈਬਿ
ਜਤਾਥੰਮਯੋਪਾਨਾ। ਜਬਦੇਪੁਗਾਟੇਤੰਦਰਮਾਗਾ। ਸਰੂਦੈਖਮੁ
ਚੰਤਪੁਰੁਮੁਗਾ। ਨੰਮਲਹੈਤਕੇਸਦਿਨੁਤੀ। ਤਬਰੀਬਿਜਨੀਅਪ

ਦਾ ਹਰੀ। ਬੋਲੀ ਸਖੀ ਨਾ ਫੈ ਪ੍ਰੇਮ। ਤੁਸਰੇ ਪਗ ਸੇਂ ਤੁਮਰੇ ਮਾ। ਤੇ
 ਨ ਮਲ ਸੁਖ ਦਇਨ ਸਖੇ। ਮਗ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤਿ ਦਿਹ ਲੇ ਲਖੇ। ਲੋਕ ਨ ਤਿਤੁ
 ਸ੍ਵੇਰੇਂ ਤੰਦਰ ਤੰਦਾ। ਤੁਨਿ ਭਵੰਤ ਨਾ ਮੁਹੰਤ ਚੰਦਾ। ਤੁਮ ਪੈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਤ ਤੀ
 ਗੀ। ਮਹੰਤੁ ਮਾਗੀ ਦੁਖ ਨ ਰਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਬਿਤ ਤੀ ਪਟ ਪਗੀ। ਜ
 ਮੈ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤੇਰ ਹਰੀ। ਪ੍ਰਗਟੇ ਸਭ ਨੇ ਸੁਖ ਨ ਮਾਤੀ। ਨਿਭ ਦੁਖ ਦੀ
 ਤੁਮਰੇ ਬਿਤ। ਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾ ਕਾ ਕਾ ਸਤਾ ਗਿ। ਕੰਮ ਲੈਂਦੇ ਤੇ ਨੇ ਸਦਿ
 ਰਹਿ। ਤੁਮਰੀ ਕਾ ਸਨਾਏ ਨੋਇ। ਐਸਾ ਨਾ ਤਾ ਦਿਹ ਲਾ ਤੇਇ। ਜ
 ਤੁਮਰੇ ਤੇ ਬੇ ਬੰਤ ਮਾਤੀ। ਤਬ ਤੰਦੇ ਸਦਿ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ। ਤਬ ਤ
 ਮਾਪ ਸਮੈ ਮਿਲ ਨੇਤਾ। ਦੇਖੀ ਇੰਦੁਖ ਨੈ ਸੇ ਸਤਾ। ਕੰਮ ਲੈਂਦੇ ਤੇ ਨੇ
 ਮਲ ਪਾਇ। ਨਗੰਤ ਚੰਦ ਬੰਤ ਤੀ ਤਰ ਜਾਇ। ਮਤ ਨੇਈ ਕੰਦਰ ਪਗ
 ਦੁਖ ਦੇਇ। ਪ੍ਰਾਨ ਤੁਮਰੇ ਸੇ ਨ ਛੇਲੇਇ। ਵਿਆਕੋ ਗੇ ਤੇ ਸੁਰਾਇ।

ਦੇਖਤ ਸੇਵੇਤੁ ਮਾਗੇਪਾਇ। ਤੇ ਦੇ ਸੈਰ ਕੁਈ ਆ ਬਲਗਾਮ। ਤੁਈ ਕੋਰਿਓ
ਮਾਗੇ ਸਾਮ। ਬਿਪਤੈ ਤੇਗ ਬੇਚਿਜ ਲੋਕਾ। ਅਬ ਕਿਓ ਦੇ ਬਰਿਓਤਨਾ
ਸੇਕਾ। ਕਾਮ ਅਗੰਤ ਤੇ ਸਹਿਤ ਜਾਇ। ਤੇ ਬਿਪਾਲ ਕਹਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਇ
ਤੇ ਕਪਟੀ ਤੇ ਤੇ ਮਹੈ ਪ੍ਰਾਨਾ। ਕਹਾ ਕਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਮ ਸੁਜਾਨਾ। ਤੇ ਨਿਓਓ ਓਹੇ
ਪਾਬਰਦੀਤ। ਬੇਗਦ ਰਸਦੇ ਮੇਂ ਤਿਮੀਤ। ਤੇ ਅਤ ਤੇ ਕਮਲਾ ਕੰਤ।
ਦੀਤ ਬੰਧ ਪੁਰੰਤ ਕਹਾਵੰਤਿ। ਸੁਤ ਪਤਿਗ੍ਰਿਓ ਸੁਕ ਆਈ ਨਾਗ। ਅਯੋ
ਸਾਹਿ ਮਗਤੁ ਮਸੈ ਪਿਆਰਾ। ਤੇ ਮਾਤਾ ਬਕੋਰਿਓ ਤਜਗੇ। ਅਤ
ਦਿਆਲ ਤੇ ਸਿਦੈ ਕਹੈ। ਗੈਤ ਸਮੇ ਬੰਤ ਕੀਤ ਕਹੈ। ਅਤ ਤੁਮਹੇ ਪਗ
ਕੰਕਰ ਪੁਰੈ। ਕੋਈ ਸਭੈ ਪੁਕਾਰੁ ਪੁਕਾਰ। ਤੇ ਸੁੰਦਰੁ ਤੇ ਦੁਖ ਮਾਗ। ਤੁ
ਹ ਕੁਛ ਈ ਸਭੈ ਬਿਜਤਗ। ਦੀਤ ਬੰਧ ਤਬ ਕਹੈ ਬਿਪਾਲ। ਪ੍ਰਗਟੁ
ਹੈ ਮੇਂ ਤਿਲਕ ਮੈਨਾ। ਮੰਦਰ ਤੇ ਸਮੁਪ ਪੰਨਜਿਤੈਨਾ। ਪੀਤ ਬੰਧ ਤਬਾਨ

ਤੀਆਲਾ ਮੋਹ ਮੁਟਕ ਸਿਰ ਪੁੰਮ ਰਿਸਲਾ। ਜ ਕਹੀ ਪੁਰਸੇ ਸੀਰਗ ਵਾਗੇ ਪੀ
 ਕੇਤੰਤ ਪੈ ਪੂਨਾ। ਓਹੀ ਸਭੀ ਗੋਪੀ ਰਤਿ ਕਾਲਾ। ਦੇਖੇ ਪੂਰਾ ਰਜ ਸੇਵੇ ਲਾਲਾ। ਨਿਮਲ ਪੁ
 ਗਾ ਸੇਵਿ ਪਤਿ ਚੰਦਾ। ਤਿਓ ਗੋਪੀ ਮੰਤ ਬਢਿਓ ਅੰਦਾ। ਤੇਲ ਮਿਲੇ ਨਿਓ ਓਹੀ ਪ
 ਕਸ ਗੋ। ਅੰਧ ਕਾਰ ਮੰਦੂ ਕਾ ਓਹੀ। ਜ ਕਹੀ ਸੁਰਜ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਸਾਤ ਬੇਰਾ ਨੂਨਾ ਓ
 ਦਿਖਿ ਨਾ ਸਾ। ਮਿਟੈ ਪਾਪ ਸੰਭਰੇ ਭਗਵਾਨ। ਮੋਟ ਮੋਠੇ ਪ੍ਰਿਯਾ ਦੇਖਿ ਗਏ ਅਨਾ। ਤਿ
 ਓਹੀ ਪੀ ਕੀ ਪੀ ਨਾ ਗਈ। ਪੁੰਮ ਰਿਸਲਾ ਰਜਿ ਪਤਿ ਭਈ। ਰਹੀ ਕੰਠ ਕੋਈ ਗਲੇ
 ਲਗਾਈ। ਨਿਤ ਭੁਤਿ ਰਵੇ ਲੀਏ ਸਮਾਇ। ਕੋ ਮੁਖ ਚੁਮੇ ਕੋਈ ਚੁਮੇ ਜਾਥਾ। ਕੋ ਫੁਕ
 ਤ ਧਲਿ ਰਹੀ ਨਾ। ਕੋ ਭਰਿਓ ਸਰਿ ਦੇ ਮੈਥਰੇ। ਤੰਤ ਮੰਤ ਕੀ ਸਭ ਪਾ ਕਾਓਹੀ। ਤਹਿ
 ਮੁਖ ਸੇ ਮੁਖ ਮਿਲਾਇ। ਕੋ ਸੁਪੇ ਤਹਿ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਸਯੰਤ ਸਿਅ ਮਧ ਪੰਧ ਸਿ
 ਫੁਲਾ। ਰਿਨ ਕੋ ਲਿਖਾ ਦੇ ਸਮਾਨੁ ਲਾ। ਅਤਿ ਕੋ ਮਲ ਜਮ ਨਾ ਕੀਰੇ ਤਾਗਾ। ਰਿਓ

ਤਤਸਤਗਤਰੇਸੇਤਾ। ਤੇਕੰਤਸਖੀ ਬਹੁਨਕਰੇ। ਤੰਪਰਬੈਰੇਤਰਿਰਸਤਰੇ।।
 ਸਕਲਿਸਖੀਬੈਰੀਬਭਿਗ। ਸਕਲਸੇਕਰੇਚੰਪਤਤੈਗ। ਸਪਦਿਗਸੈਸ੍ਰੀਰ
 ਗਵਾਨਾ। ਦੁਤਿਰਿਬੁਤਰਿਚੰਦਸਮਾਨਾ। ਸਾਂਦੋਧਿਆਤਸਤਾਮੁਨਯਗੈ। ਰਿ
 ਦੇਨਮਲਕਾਅਸੰਤਰੇ। ਰਿਦੇਨਮਲਪੁਲਾਲਲਗਾਵੈ। ਅਤਿਅਪਾਰਸੁਖ
 ਸੰਮੁਤਪਾਵੈ। ਪਰਪ੍ਰਸਾਦਭਭਿਸਾਗਤਰੇ। ਅਭੈਰੇਦਿਭੁਜਨੰਮਤਸਕੇ।
 ਸੰਮੁਤਗੀਪ੍ਰਦਿਗਜਤਿਸਾਮਾ। ਸਤਵਿਸਮਰੁਕੇਪੁਰੇਨਾਮਬੈਲੀਸਖੀਸੰਨੇ।
 ਪਾਲਾ। ਨਰਗਏਬੈਰੇਤੰਦਲਾਲ। ਸਬਤੁਮਜਾਤੇਗੰਦਿਰਗਾਨਾ। ਤੰਮਰੇਪਤ
 ਰਰਗਤਪਸਮਾਨਾ। ਸਾਧਸਮੇਧਿਜਾਅਦਿਤਸਾਮਾ। ਤਬਪੁਰੇਬੈਰੰਸਰੇਨ
 ਮਾਦੇਧਿਭਿਤੁਮਗਤੁਖਭਗਵਾਨਾ। ਪਤਰਰਜਨੇਨਲਪਸਮਾਨਾ। ਕਤੇਦ
 ਤਸਾਪਤਰਾਨਗੀ। ਮਤਾਮੁਨਿਮਤਿਤਿਰਦੇਪਰੀ। ਸਮੈਸ੍ਰੀਪ੍ਰਤਤੁਮਾਰੇਸੰ

ਗਾਏ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਮ ਸੰਗਾ ਦਿਸੈ ਸੇਵਕ ਪਾਸੀ ਅੰਗਾ ਬਨ ਮੈਂ
ਨੇਨਿ ਓਤ ਜਗਾਇਆ ਅਤਿ ਨ ਠੇਕ ਨ ਤਿਨ ਰੰਗ ਦਿਆ। ਤੰਮ ਰੰਗੁ ਕਿਉ
ਪੁਰਖੁ ਸਨਾਵੈ। ਤੁਨ ਤੁਨ ਓਤਿ ਨ ਕੇ ਅਤੇ। ਏਕ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੈ। ਕਰਨ ਕੇ
ਏਕ ਨਹੀਂ ਕਰੈ। ਏਕ ਪੁਰਖ ਅੰਤਰੀਏ ਨਹੈ। ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਕੁ ਕਹਿ ਦੇ ਨ ਧਰੈ। ਏਕ
ਪੁਰਖ ਅੰਤਰੀਏ ਨਹੈ। ਕੀਆ ਤੇਨ ਪਾ ਕਰੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਮ ਓਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਓਤਿ
ਗਇ। ਅਪਾਰੀ ਗਤ ਨਹੀਂ ਪੁਰਾਣ ਸਨਾਇ। ਬੈਠੇ ਸਿਸਤ ਤੇ ਬਰਾਣਾ ਕਾਰ
ਪੁਰਖ ਨਾਨਕੇ ਬਿਖਾਨਾ। ਏਕ ਪੁਰਖ ਕਹਿ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤ। ਪਸਰੀ ਸੀ ਤਤਿ ਨੇਨਿ
ਗੀਤ। ਨਿਬਿਅਸ ਮੈ ਬੈਠਿ ਸਾਵੈ। ਅਤਿ ਸੇਵਿ ਨਹੀਂ ਰਖ ਦ ਛਾਵੈ।
ਤੈਸੇ ਮੁਖੁ ਮਨਿ ਕਹਿ ਸੰਸਾਰ। ਗਿਆਨ ਰਹਿ ਮਨਿ ਮਤ। ਬਿਨ ਗਿਆਨ
ਨਹੀਂ ਸੇ ਕਰੈ ਸੇਵਿ। ਸੇਵੈ ਸਦਾ ਕਮੈ ਜਗ ਮੇਰਿ। ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਿ

ਅਗਿਆ ਸੋ ਜੋਗੇ ਸੁਦ ਅਤੰ ਮਗਆ। ਚਓ ਥਾਪੀ ਤਪ੍ਰ ਕ੍ਰਾਨੇ ਨਾਤਿ
 ਅਤਿ ਨਰੋਂ ਕਵਤੁਤਿ ਰਵੇ ਮਾਤਿ। ਸੋ ਤੇ ਦੁਸਟ ਜਿ ਦੇ ਜਗ ਸਾਪਾ। ਸੇਵਾ
 ਕੀਏ ਲਗਾਏ ਤਾਪਾ। ਤਬ ਗੋਪੀ ਅਪਸ ਮੈ ਬੋਲੀ। ਤਰਿ ਕੋ ਲਗਾ ਕਿਰੰਤਤ
 ਟੋਲੀ। ਥਾਤ ਉਚਾਰੇ ਅਪਸ ਮਾਤਿ। ਇਤ ਚਓ ਥਾਤੈ ਸੰਸਾਤਾਤਿ। ਬੋਲ
 ਚਿੰਤਿਤ ਬਿਸੀਤਗ ਵਾਨ। ਕਿਉ ਨਦੁ ਸਰੋਤੰ ਮੇ ਸਮਾਨ। ਤਓਤਿ ਤਗ ਕਰ
 ਥਾਤੰ ਭਗ। ਨਿਕਲਾਗੇ ਮੁਖੈ ਬਿਕਾਗ। ਅੰਤਰ ਬਿਆਨਤ ਮੇ ਤੇ ਭਇਆ
 ਨੇਰੇ ਥਾਕਤੁ ਦੁਰਨਗਾਇਆ। ਜੋ ਸੰਤ ਮੁਖ ਮੋਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤਾ। ਦੇਗਾ ਮਿਲੇ
 ਸਿਆਰੀਗੀਤ। ਦਿਨ ਦਿਨ ਤਾਂ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬਛਾਇ। ਸੰਤ ਓਧਾਰਨ ਤੰ ਮਰੇ
 ਨਾਭੀ। ਕਸਟ ਮਾਥ ਜੋ ਪੰਤ ਕੋ ਪਾਇ। ਸੋ ਪੰਤ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਇ। ਜੋ
 ਪੰਤ ਪਾਏ ਮਾਰਗ ਮਾਤਿ। ਸੋ ਪੰਤ ਦੇਵਤਿ ਬੇਗਉ ਭਾਇ। ਤੁਮ ਸੋ ਨੈ

ਆਬਕਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮਾ ਜੰਨ ਸੁਖ ਦੇ ਦੋਂ ਤੇ ਮਰੇ ਨੇ ਆ। ਸਭੇ ਸਤਿ ਬਾਤੁ ॥੧੦॥
ਗੀ ਬਾਤਾ। ਤੁਮ ਆਤਿ ਤੋ ਪ੍ਰਾਨੇ ਤੋ ਪਿਆਰੀ। ਧੰਨ ਸਖੀ ਤੁਮ ਚੰਦ੍ਰ
ਗਾਠ ਮੇਰੇ ਤੇ ਤਜੇ ਸੰਸਾਰਾ। ਮੇਟੀ ਬੇਦ ਲੋਕ ਨੀਕਾਗ। ਤੁਮ ਸੀ ਕੋਇ
ਭਵਨਿ ਨਹੀਂ ਨਾਗ। ਤਿ ਆਗੇ ਭਰਤਾ ਤਿ ਆਗੇ ਪੁਤਾ। ਤੁਮ ਤੋ ਭਈ ਸ
ਭੈ ਆਇ ਪੁਤਾ। ਧੁਤ ਬਾਤੁ ਨ ਤੇ ਕਤਾ ਬਿਖਾਨਾ। ਤੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਤਾ ਬਿਖ
ਨਾ ਜੋਤੁ। ਨ ਤੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮਹੀ ਕਹੈ। ਤੁਮ ਹੀ ਆਗਿ ਆਸਿਰ ਸਹਿ ਪਰੋ। ਨਿਪਟ ਤੋ
ਖਤਿ ਨਾ ਤਹਿ ਕਹਿਓ। ਗੋਪੀ ਜੰਨ ਨਾ ਸਭ ਦੁਖ ਤਹਿਓ। ਦਿਤੁ ਲੀਕੇ ਦੀ
ਕੇਨੇ ਸੁਨਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੁ ਆਧੋਂ ਨੀ ਪਾਇ। ਸਿਸਤ ਨ੍ਰਿਪਾਨਿ ਪਤਿਗਿਨ
ਰਤਾਗ। ਨਿਸ਼ਨ ਕਾਸ਼ ਪਕਾ ਪਰ ਬਠਤਾਗ। ॥੧॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥
ਖੇਲਨ ਲਗੇ ਹਾਸ ਤਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰ ਭਗਤਿ ਸਾਇ। ਨਹਿ ਕਹੀ ਪ੍ਰਾਨਿ

ਸੁਖਮਤਿ ਹਰਿ ਕਹਿ ਭਇ ਆਈ ॥ ਹੋ ਪੀਤਾਇ ਨ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖਾ ॥ ਹੋ ਪੀਤਾਇ ਨ
 ਕੋਟਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਿਤ ਕੇ ਜੀਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਚੰਦ ਬਦੰਤ ਅਰਪੰ ਕੀਜੈ ਤੈ ॥
 ਨਖਿ ਛੁਬ ਮੋਹਿਤ ਕੋਟਿ ਮੈ ਨਾ ॥ ਨਾ ਨੇਰੁ ਭਲ ਜਗ ਮਗ ਕਹੈ ॥ ਕੰਟ ਬਨੈ ਮੋਹਿ
 ਨ ਕੀਲੇ ਹੋ ॥ ਚੈ ਸਹਾਨ ਸਖੀ ਕੈ ਬਨੀ ॥ ਮੀਤ ਜਿ ਨੈ ਕੇਤਿ ਭਵੰਤ ਪਾਤਿ ॥ ਨੰਨ
 ਨ ਭੁਜਾ ਕੋਇ ਛਿਨ ਨਾਗ ॥ ਰੋ ਮਰੈ ਮਰ ਮਰੇ ਤੇ ਆਗਾ ॥ ਅੰਗੀਆ ਅੰਗ ਸੁਰੰ
 ਗ ਅਨੁਪਾ ॥ ਨਖਿ ਸਖਾਇ ਭਇ ਭਿੰ ਮਸਰੂਪਾ ॥ ਭਿਖਿ ਭਿਖੈ ਨੀਲ ਕੁਲਾ ॥
 ਨਖਿ ਸਖ ਪੰਨ ਜੀ ਭੁਲੈ ਫਲਾ ॥ ਭੁਕ ਜਿ ਭਿਭਿਤੰਤੈ ਤੇ ਅੰਗਾ ॥ ਕਟ ਚੀਤ
 ਪ੍ਰਮਰਿ ਸਲਾ ॥ ਅੰਬੁ ਜੰਘਾਤਿ ਕਮਲ ਸੋਚਰਨਾ ॥ ਹੋ ਪੀਤਾਇ ਨ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਹੰਤ
 ਨੁਪਰਿ ਚਾਝੈ ਚਰੰ ਸਾਥਾ ॥ ਸਭ ਤੋ ਭੀਤਰ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਥਾ ॥ ਜੇਗੀ ਹਿਰੀ ਸਖੀ
 ਅਨੁਪਾ ॥ ਤੇ ਤੇਹੀ ਹਰਿ ਪਾਰੇ ਰੂਪਾ ॥ ਏਨ ਸਖੀ ਮਧ ਏਨ ਸਿਆਮਾ ॥ ਸਰੁਸ

ਪੀਸੰਗ ਬੈਰੈ ਗੋਪਾਲਾ ਮਿਰਤਿ ਮਫਨੰ
 ਬੰਦੀ ਮਾਲਾ ਨੰਬਰ ਮਲੀਆ ਸਖ ਰਿਸਾਲਾ ਸ੍ਰੀਤਰ
 ਬੰਦੀ ਮਾਲਾ ਨੰਬਰ ਮਲੀਆ ਸਖ ਰਿਸਾਲਾ ਸ੍ਰੀਤਰ
 ਆਏ ਦੇਵ ਸਭੇ ਤਤਿ ਕਾਲਾ ਦੇਵ ਬੰਧੁ ਸਭ ਆਤੀ ਨਾਲਾ ਸਭ ਤੇ ਮਿਲੀ ਨ
 ਜੈ ਨਾਗਾ ਜੈ ਪਰਬੰਤ ਮਥੈ ਮਧਾਗਾ ਬਾਸ ਦੇਵ ਜੈ ਹਿੰਗਰਾ ਦੰਤਾ ਨਿਮ
 ਲਾਗੁ ਜੈ ਨਮ ਲਾਨੰਤਾ ਜੈ ਮਦ ਸੁਦੰਤ ਮੈ ਮੁਗਰਾ ਮਤੰਗ ਜਾ ਜੈ ਜਗਤ
 ਅਧਾਗਾ ਨਿਸਾਚ ਦੇਵ ਜੈ ਜੈ ਗੋਪਾਲਾ ਮੰਤ ਮਤਾਈ ਵੀਰ ਰਿਆਲਾ ਜੈ ਲੀ
 ਲਾ ਮੈ ਜੈ ਪੰਤ ਸਿਆਮਾ ਜੈ ਗੋਪੀ ਜੰਤੁ ਪਰੰਤ ਨਾਮਾ ਪਿਆਰ ਧੋਰ ਮੁਤਾ
 ਤੇ ਪਗੇ ਗੋਪੀ ਪੰਤ ਮੈ ਮਿਲ ਲੀਲਾ ਨੰਗੇ ਇਹਿ ਆਚਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਰਾਵਤ

[illegible]

ਰਤੁਲਿ ਤੇ ਸਿਰਤੇ ਹਿਰ ਪਤਿ ਪਰੀ ਪਾਤਾ ਚਰਕਾ ਕੁਤ ਨੀ ਬੁਝਾ ਭੰਤ
 ਮਾਭੇ ਅਲਹੁ ਜੈ ਬਹੁ ਉਗਾ ਜਿ ਉਗਾ ਜਾਏ ਬੰਧਨ ਤੋਗਾ ਦਿਨ ਉਚੈ ਸੁਰਕ
 ਰਤੁ ਅਲਾਪਾ ਤਾਂ ਨੈਵਿਸਨ ਸਗਤਿ ਤਾਪਾ ਅਵਰਿ ਸਖੀ ਉਚੈ ਸੁਰਕ
 ਦੇਤਾ ਕੁਲੇ ਸਿਆਮ ਨਰਕ ਤਿਤੇ ਤੇਤਾ ਸੁਰਾਸੁ ਬੁਝ ਸੁਖ ਉਪਰ ਕੁਰੀ
 ਮਾਭੇ ਉਸਨੇ ਮਲਾ ਪਰਿ ਪਰੀ ਪ੍ਰੰਮ ਮਗਨ ਸਰ ਰੋਪਿ ਰਈ ਤਨ ਨੀ ਸਰ
 ਸੁਰਤ ਕੁਲਗਈ ਗਏ ਬਨ ਰਿਗਤਿ ਬੰਦ ਸਮੇਤਾ ਨਾਥੈ ਨਾਥ ਜਗਤ ਨੇਖੇ
 ਤਾਤਿ ਨਕੀ ਗਤ ਬਲਨੇ ਤੇਗਈ ਰਿਆਜਾਨੇ ਦੇਤਿ ਮੀਰਈ ਨਾਥਾਤਿ
 ਕਰਕਾ ਛੇਭਏ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਤਨ ਤਿਤ ਪ੍ਰਿਤਤ ਦੇ ਗਿਤ ਬਲਭਏ ਸੁਰਾਸੁ
 ਸੁਕੰਦਾ ਸਖਾ ਸਮੇਤ ਨਿਸੇ ਦੇਤੰਦਾ ਨੈਉਰਜਾਤ ਰਿਉ ਪਰਿਧੈ ਗਾਨੈਈ
 ਸੁਖ ਤੰਤ ਪਾਵਨ ਕਰੈ ਭਰਿਨ ਪੈਲ ਮੈਧੋਰ ਨ ਪੈਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਧ ਮੈਕਰੈ ਕਲੇਲ
 ਦੇਵ ਸੁਖ ਸਰਬ ਰਿਬਲ ਕੁਈ ਪਤਿ ਸੰਗ ਤੇ ਬੁਝ ਕੁਲਗਈ ਦੇਵ ਪਤਿ

ਪਰੀਬਰ ਧਾਰਨੀ ਜੈਲੀਲਾ ਮੈਸੀਤਿ ਭੀ। ਅਮਾਜਲ ਮੈਧਰੇਨਗਤ
 ਸਖੀਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀਭਗਵਤਾ। ਬਿਦਯਿਰਜਾਦਾ ਤੈਨੁ ਮੁਨੰਦਾ। ਜਲ ਮੈਲਾਗੇ
 ਰਨਅਨੰਦਾ। ਲਗਤਿ ਬੇਜਲਨੂੰ ਕਾਉਨਾ। ਨਮੋ ਬਿਸੰਤਰਨਾ ਬਅਜੈਨਾ। ਕੀ
 ਟੈਦੇਤ ਸਖੀਬਗਧਿਆਰਾ। ਅਰਿਤੀਰੀ ਮੈਨੰਦਨੁ ਮਾਗਾ। ਕਤਿ ਕਤਿ ਤੈਯੋ
 ਕੈਕਾਗਾ। ਤਹਿ ਪਰਿਤੰਤ ਮੰਤਰਾਗੇਵਾਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਕੁਧੰਦਾ ਤੈਨੂੰ। ਤੁਮਰੀਪੀ
 ਅੰਤਕੈਥੰ ਪੰਤ ਤੈਨੂੰ। ਮੈਂ ਕੁਤੁਨੇ ਸਦਿ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਾ। ਨਟਦਰਿਭੇ ਸਦਿ ਮੈਂ ਤੁਛੋ
 ਤੇ। ਸਿਆਮ ਸਲੋਤੇ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਿ। ਅੰਤਕੈ ਟੈ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਿ। ਨਗਿਰਿ ਪਾਗੀ ਮੈਂ ਤੁ
 ਛੋਗਿ। ਗੁਧਿ ਪਰਿਤਾਗ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਾ। ਕਾਲੀਨ ਬੰਤ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਾ। ਮੰਤਮ ਬਾ
 ਬੰਤ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਾ। ਸੰਤ ਓਧਾਗੰਤ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਾ। ਕੁਸਦ ਬਿਰੰਤ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਿ। ਅੰ
 ਤਰਜਾਮੀ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਾ। ਗੁਨਗਾਮੀ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਾ। ਮੀਤ ਮੁਗਰੀ ਮੈਂ ਤੁਛੋਗਿ।

ਪ੍ਰਾਨਮਾਧਾਰੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੋਟਿਆਂ ਸੋਢਿ ਸਨਹੀ ਪੀਕੈ ਸੰਗਾ ਅੰਤੁ ਸੁਪ੍ਰੀਤਾ ਕ
 ਅਰੰਗਾ ਕਬਹੂੰ ਆਵੈ ਨ ਮਨਾਤੀਗਾ ਕਬਹੂੰ ਅੰਤੁ ਕਬਹੂੰ ਟੀਗਾ ਸਿਓਗਨ
 ਬੇਲੈ ਗਜਨੀ ਆਧਾ ਤਿਓਹੋ ਪੀਸੰਗ ਬੇਲੈ ਨਾਥਾ ਚਤੁਰਾਂਤਰਿ ਤਨੈ ਸੁਖ
 ਦਿਆ ਬੇਲਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੁ ਗਤਿ ਕੁਇਆ ਗੋਪੀ ਕੈ ਬੋਲੈ ਕਹਾਵਾਨਾ ਚਲ
 ਕਰੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪਰਪੁਰਾਨਾ ਚਚੰਤ ਉਚਾਰੈ ਹਰਿ ਸਭਗੋ ਤੁਮ ਅੰਤੁ ਸੋਢਿ ਲਖ
 ਤਿਕਰਗੋ ਸੋਢਿ ਸਖੀ ਅਧਿਯਾਸਿ ਧਾਰੋਂ ਅੰਤੁ ਪਗਲੈ ਤਿਹੇ ਧਾਰੋਂ
 ਸਭਤੈ ਸਿਲਕੰਡੇ ਤਕਰੀ ਤਹਿ ਮੁਗਤਿ ਹਰੇ ਮੈਧਰੀ ਲੋਚਿ ਦੇ ਆਸ ਕਰੋ
 ਕਲਗਈ ਨ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪ ਸਭਗੋ ਪੀਤਈ ਨ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿਧਾਰੇ ਅਪੋਤ ਪਾਸਾ
 ਪੁਰੰਤ ਕਹੈ ਸਖੀ ਅੰਤਿ ਕੇ ਕਾਮਾ ਦਿਤਲੀਲਾ ਕੋਈ ਸੁਤੇ ਸੁਨਾਇਾ ਪ੍ਰੇਮ
 ਗਤ ਆਪਦਿ ਕੀ ਪਾਇਾ ਦੇਵੇ ਮਿਲਨੀ ਨਾ ਪ੍ਰਲਾਮਾ ਹਿਰੇ ਹੋਤ ਬਸ ਸੁੰਦ

ਸਾਮਾ ਪੁਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦੀ ਸਿਰ ਪਰਿ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥ ਤਿਨੀ ਲੀਲਾ ਤੰ ਮਨ ਤਰੇ ॥
 ਆਪੇ ਅਪੇ ਲੋਕ ਸਿਧਾਗੇ ॥ ਲੀਲਾ ਪੂਰੀ ਅਪਰ ਅਪਾਗੇ ॥ ਅਪੇ ਗੇਤ
 ਸੁਭ ਦੇਵ ਸਧਾਗੇ ॥ ਸਨਲਿ ਰੇਦਿ ਨੇ ਸਦਿ ਨਿਸਤਾਗੇ ॥ ਕਿੰਮ ਲਾਭ ਲਭੇ ਸਦਿ
 ਗਇ ॥ ਨਿਸਤਾਸ ਪਰਾਪਰ ਬਲ ਜਾਇ ॥ ੮੨ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥
 ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਪੁਨੰਤ ਬਲੈ ਬ੍ਰਿਜ ਧਾਸੀ ਸੁਭ ਲੋਕ ॥ ਪਿਤਾ ਭਿਯਾਨਿ ਸਿਪਤੈ ਨਾਮ
 ਨਿਯਤਿ ਭਿਯੋਨ ॥ ੧ ॥ ॥ ਬਠਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਿੰਘ ਅਰੇ ਦੀਨਾ
 ਦਿਤ ਆਇਆ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਵੈਲੋਕੰਤ ਕੈ ਮੰਤਰਾਇਆ ॥ ਸੁਭ ਬ੍ਰਿਜ ਕੈ ਜਨ ਪੁ
 ਜੰਤ ਆਇ ॥ ਸੰਨਹ ਕੇ ਦੀਸਤਿ ਤਮ ਆਇ ॥ ਸਿੰਘੀ ਬਿਪਦਿ ਤਪੁ ਜਾਗੀ
 ਗੋਪੀ ਦੀ ਮਤ ਪ੍ਰੇਮੇ ਰਹੀ ॥ ਬਿਪੁਰੀਸਿ ਸਟਾਨੁ ਰਾਇ ॥ ਚਿੰਬ ਸਤਿ ਤਦਿ
 ਜਪਾ ਸੰਸਿਧਾਇ ॥ ਬੀਬਹਿ ਸਤ ਪੁਰੰਤ ਪ੍ਰੇਮੇ ਸਗਾ ॥ ਨਭ ਤੰਤ ਦੇਵੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁ
 ਬੇਸੁ ॥ ਆਇ ਚਿਤਤਾ ਰਿਆਨ ਸਾਪਾ ॥ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਧਿ ਨੇ ਸਦਿ ਨਾਥਾਪਾ ॥

ਚਰੰਤਉਰੇਤੀਸਤਜਾਇ। ਨਾਲਰੂਪਇਤੁਬਰੀਬਲਾਇ। ਅਭਿਰੁਨੋਲਾਗਾਨਰੰ
ਨਪ੍ਰਤਗਾਅਭਿਰੁਨੋਲਾਗਾਨਰੰਨਪ੍ਰਤਗਾ। ਸਾਪਤਕੋਰੇਰੇਪੁਕਾਗਵਿਸਤ।
ਵਿਸਤਬੋਲੇਸਭਭੋਨ। ਮੇਟੋਘੰਨੇਰੰਮਾਰੇਸੇਨਾ। ਸਾਪਗਿਮੇਥਿਜਕੀਪਤਿਰੰ
ਨ੍ਰਿਪਾਨਰੇਰੰਨਲੇਕਚੰਦਾ। ਆਏਨ੍ਰਿਸਤਸਾਪਨੇਪਾਸਾ। ਪੁਰੰਨਸੰਤਤਿਰੇਵੀ
ਆਸਾ। ਅਤਿਨੋਲਗਾਇਥਿਪੰਨਜਿਚਰੰਨਾ। ਤੀਰਥਮੈਪਰਸਭਦੁਖਰੰਨਾ।
ਚਰੰਨਵਲਜਥਨ੍ਰਿਸਤਲਗਾਇਆ। ਤਥਿਤਿਸਾਪਅਦਿਰੰਤਪਾਇਆ।
ਗ੍ਰਿਥਸਾਪਨਾਦੇਤਿਸੁਰੂਪਾ। ਤਥਿਥਿਥਿਦਆਪਰਪੁੰਮਅਤੁਪਾਜਿੰਤਵੰਤਅਰੰ
ਤੁਲਾਸੁਰੀਗ। ਮਾਲੁਨੰਚਲਉਜਲਜੀਗ। ਤੰਨੋਚੋਲੇਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਾ। ਨਰੰ
ਗ੍ਰਥੀਆਤੁਮਨਥਿਸੁਜਾਨਾ। ਤਥਜੋਗਤਿਨਥਿਤਤੀਨਗੀ। ਸਭਵਰੰਤਤੁਮਨ
ਵਤੁਗੀ। ਥਿਦਅਪਰਸੁਰਦੂਸਤਨਾ। ਥਿਥੈਰੋਗਵਰਸਦਾਅਨਾਮ
ਅਤਿਰਹਥੀਸੁਕੇਦੋਪਤਾ। ਥਰੰਸਤਾਤੁਮਨਅਤਿਅਦਿਪਤਾ। ਤਿਨੋਮੁਖ

ਉਪਰਾਸੀਰੀ। ਇਤਦੁਰਮਤਿ ਮੁਸਤਿਰਦੇ ਪਰੀ। ਤਿਨੇਨੂੰ ਪਰਦੀਅ
 ਸਗਪਾ। ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਤੇਇਕੋ ਸਾਪਾ। ਤਿਸਦਿ ਤਰਾਤਿ ਅਸਰਿ ਭਇਆ। ਪੂਰ
 ਨੇ ਪਗਲਗ ਸਭ ਦੁਖ ਗਇਆ। ਤਿਨਾ ਸਗਪਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਅਤਿ ਭਈ। ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਅਦਿ ਰੇ ਅਗਈ। ਕਾਸੇ ਦੇ ਦੋ ਪਰਖ ਪੁਰਨਾ। ਨਦੀ ਨੀਦਿ ਆਂ ਵਰੇ ਬਿਖਾਨਾ।
 ਮਤਿ ਮਾਨੇ ਨਤ ਬਰੀਜਾਇ। ਦੀਨੇ ਤੇਇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ। ਜੈ ਪਗ ਸੰਨਰ ਸਚਾ
 ਧਿਆਨੀ। ਸੇਸ ਸਤੰ ਸਮੁਖ ਨਰੇ ਬਿਖਾਨਾ। ਤੀਰਥ ਮੈ ਪਗ ਪ੍ਰਮੁਖਤਿ। ਸੰਤ ਕਸ
 ਨੰਦ ਨਿਗਥੇ ਚੀਤ। ਚੂਰ ਮਾਐਂ ਸਚ ਸਚ ਮੁਖ ਗਾਏ। ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇਆ
 ਨਲ ਗਾਏ। ਜੈ ਪਗ ਪ੍ਰਗਾਇਆ ਬਖਸ਼ਿਯਾਇਆ। ਅਪਨ ਗਾਨ ਬਰਨਿਅਾਇ
 ਆ। ਦਿਵੇ ਅਪਰਤਿ ਨੀਰਤ ਗਾਈ। ਗਰਿ ਮੁਰਤ ਯੰਤਰ ਮਠੇ ਕੁਸਾਈ। ਗੰਗੇ ਤੀ
 ਨ ਪ੍ਰਾਨਰੰ ਮਨਰੀ। ਨਮੋ ਨਾਥ ਸਿਮਲ ਨੂਰੀ। ਨਰ ਚੰਡੇ ਚਲਿਓ ਨਿਯਾਨ ਪ੍ਰਭ
 ਪਰਥੇਤ ਮੁਖ ਪੁਰਨਾ। ਮਾਇਆ ਮੈਂ ਤੇ ਸਭੋ ਮਿਟ ਗਇਆ। ਪ੍ਰੰ ਮਗਤ ਰੇ ਸਦਿ ਨਰ

੩੫

ਇਹ ਬ੍ਰਿਜ ਜਾਂਤ ਸਭ ਬਿਸਮੇ ਤੇ ਰੇਹਾ। ਇਤਨ ਸੁਖ ਸੁਤ ਅਚਰਜ ਕੇਹਾ। ਭਰਿ ਗੁਣਗ
 ਦਿਤ ਫਿਰ ਘਰਿ ਆਇ। ਜਸ ਪਾਤੰਦਰ ਤਰਿ ਦੇਸ ਆਇ। ਬਿਦੇ ਅਧਰਨੀ ਰਤ ਬਿਖਾਨੀ
 ਜਪਾਐ ਐਸਾ ਸਾਂਗ ਪ੍ਰਾਨੀ। ਇਤ ਭੀਲਾ ਨੇਹੀ ਸੇਤ ਸੁਨਾਇ। ਧ੍ਰੋਮ ਭਗਤ ਆਪੇ
 ਕੀ ਪਾਇ। ਧਾਸ ਦੇਇ ਜੈ ਬਿਖਤਿ ਬਿਗਨ। ਵਿਸਤਰਾਸ ਪਰਾ ਪ੍ਰਚਲ ਗਾ। ੮੨
 ॥ ੮੨ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਖੇਲੇ ਗਸ ਅਤੰਤ ਭਰਿ ਜੈ ਗਭੇਰਾ ਤਰਿ ਕਾ ਆਗ
 ਰਸ ਮੇਰੀ ਪੀਸਤਿ ਤਾ ਸਾਖ ਭਈ ਆਚਲ ਗਾ। ੧ ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ॥
 ਖੇਲੇ ਗਸ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਾਮ। ਸੰਗ ਭੀਲੇ ਸ੍ਰੀ ਚਲ ਗਾ। ਗੜ ਸਮੇਰੀ ਪੀਰੈ ਸਾਥ।
 ਖੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਤਰ ਕੇ ਟਾਥ। ਸਰਗੀ ਪੀਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਪਾਪ ਤਿਹੇ ਬੁਧੰਤਰੀ ਗਾਨੁ
 ਪਾਸ ਭਮਿਲਾਨਾ ਦੇ ਪੁਰੈ ਤਾਂ। ਕਥਿਤਿ ਕਰੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ। ਭਰਿ ਸੁਰ ਦੇ ਅਲਾਪੇ
 ਗਾ। ਕਬਹੂੰ ਗਾਵੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ। ਆਪ ਸਮਾਇ ਸਗਾਵੈ ਗੀਤ। ਦੇਖੁ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ
 ਗਈ ਮੀਤ। ਸੰਖ ਭੁਜ ਦਿਕ ਜਪ ਅਜਾਨ। ਗਾਵਤਿ ਸੇਰਾ ਮਭਗਵਾਨ।

ਅਇਉਤਾਸੇਤੁਗਗਾਮਤਮੁਨਿਵੇਸਾਗੇਭਗਾਤਿਨਹੀਪੀਕਾਨੁਸਤਕ
 ਰਿਓ) ॥ਹੀਪੀਦੇਖਨਮਭਗਾਇ।ਤਿਸਭਹੀਪੀਲਈਉਠਾਇ।ਤਹਿਮਿ
 ਅਹੀਕੀਲੀਆਤਜਾਇ।ਸਭਹੀਪੀਮਿਲਨਹੀਪਕਾਗਾਗਮਨਿਸਤਹੇਪੂਰੁਮੁਗਾ
 ਗਮਨਿਸਤਤਬਨਹੀਮੁਗਾ।ਸਭਸੁਖਦਾਇਕਦੀਤਰਿਆਲਾ।ਦੋਤੈਲੀਏਕੁਖ
 ਉਠਾਗਾ।ਦਹੀਪੂਰੁਨੀਤੇਭੀਆਗ।ਸੰਖਚੁਨ੍ਹੇਪਾਛੈਪਏ।ਪੁਰਖੈਪੁਗਤ
 ਨਤਭਿਪੂਰਤਏ।ਸੰਖਚੁਨ੍ਹੇਏਭਗਵਾਨ।ਮਹਾਮੁਨ੍ਹੇਨੰਧੇਪ੍ਰਾਨ।ਪਾਛੈਪਰੈ
 ਨਿਸਤਭਗਵਾਨ।ਪੂਰਪਰਖੈਤਮਸ਼ੀਤਾਨ।ਗੋਤਜਾਇਤੀਲਗੀਤਧਾਰ।ਸਿਰਪ੍ਰ
 ਕੀਤੀਮੁਸਟਪ੍ਰਯਾਗ।ਉਤਰਸੀਸਪਰਤੀਗਿਰਪਦਿਆ।ਮੁਕਤਪੁੰਨਖਡਗੀ
 ਭਇਆ।ਮਲਖੀਨ੍ਹੇਸੀਸਰਿਸਾਲਾਲਈਉਤਰਨਿਸਤਨਿਪਾਲ।ਸੰਨਰਖੰਦ
 ਨੇਦਈਅੰਤੰਤੀ।ਭਗਤਦਸਚਲੁਪੁਰੰਤਭਗਵੰਤੀ।ਸਿਰਪਰਾਪੈਚੇਬਲਿਗੰਮ
 ਭਲੀਥੇਲੇਗੀਬੋਲੈਸਾਮਾ।ਤਬਸੰਨਰਖਲਸਰਿਪਰਿਪਰੈ।ਤਿਰਖਰੁਏਅਤਿ

ਮਰਦੰਤਰੈ ॥ ਏਤਲੀਲ ਨੇਈ ਸੇਸ ਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਾਧੈ ਨੀ ਪਾਇ ॥ ਸੰਖਰੁ
 ਨੂਤਨ ਗੰਠ ਰਤਾਗ ॥ ਨਿਸਾਦਾਸ ਪਗ ਪ੍ਰਬਲ ਰਾਗ ॥ ੮੪ ॥ ਸਾਖੀ ॥
 ਬੈਰਾਗੀ ਤਪ੍ਰਬੀ ਕਹੈ ਤਿਪਟ ਪ੍ਰੀਤ ਚਤਿ ਲਾਇ ॥ ਨਰਣਾ ਮੇਰੇ ਮਦਿ ਨ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੁਖ ਤਿਧਨ
 ਹੋ ਸਹਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਤਪ੍ਰਬੀ ਤਿਤ ਨਹੀ ਪ੍ਰਬ
 ਪਦ ਪਦ ਮਹਿ ਦੇ ਮੈ ਗਹੈ ॥ ਗੋਪੀ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਲਤਿ ਆਇ ॥ ਦਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇ ਬਰਦ
 ਨਾਇ ॥ ਸਭ ਗੋਪੀ ਇਕ ਠੀ ਆਏ ਬਹੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਹਰਿ ਨੇਕੁ ਨ ਕਹੈ ॥ ਦਿਤ ਨ
 ਏ ਹਰਿ ਨੀਰਤੰਤਰਾਇ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਮਤਿ ਆਨੰਦ ਆਇ ॥ ਸੇਸੇ ਸਖੀ ਹਰਿ ਜੀ ਕਾ ਪਿਆ
 ਨੀ ॥ ਜਤ ਹਰਿ ਹੇਤ ਅਹੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਭਾਖ ਆਗ ਪ੍ਰਚਾ ਮਨ ਪੈਲਾ ॥ ਸਰਤ ਨ ਮਲ ਸੇ
 ਹੋ ਰੰਗ ਲੈਲਾ ॥ ਅਧਰ ਪੇਰ ਹਰਿ ਬੈਲ ਰਿਸਾਲਾ ॥ ਕਾਡੇ ਚੜ੍ਹੇ ਚਿਦ੍ਰੇ ਪਾਲਾ ॥ ਅਧੁ
 ਬੰਬ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਮਹਾ ਸੰਦ੍ਰੁਖ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸਿੰਦ੍ਰੁ ਜਲ ਠਾਕਾ ਤੀਪਰ
 ਪਗਾ ॥ ਦਿਨੁ ਪਤ ਪਰੀਦਾ ਕੁ ਬਹੈ ॥ ਨੰਡ ਬੇਰੇ ਬਾਜੰਤੀ ਮਾਲਾ ॥ ਮਲੀ ਗੈਰੀ

१११
 प्रमृष्टि सला। घासी तिल मधि गजे बला। अति मँ वै पुं पगी आले दाला।
 मँ गमु टन अति मँ बत सीसा। मँ तधि मँ डित नग ने हीसा। मँ ते म की री
 उरि चै त घजा द्या। म वुं तं त मं त ले उरु गदि। सुत पत च लै त न म ता त री
 य म यं मी नै यो त मी गा धि हँ ते म य पा ग मू दै। चै त ता र सुत डि ग द्या
 दू दै। मँ उ मँ च नै ग धि उंगा। म व तै ने उं त न गे अ तं ग। मी ग नै ने रं उं
 दि ल नै री ग। रि रे चै त उरि मँ सुत ग उरि। घ उ मा अ धि डि मँ न ग सा सा।
 चै त घजा दि अ दि दू त ता सा। सुग प डि अ धि डि उ डि ग ला। चै त मँ पु म
 मी मँ पाला। अ हँ ता र द उ म र सा सा। चै त मँ तै उरि ली ते उ सा। दि तू म
 व आ रे गं पू च। सुग प उ ती लै आ रे मू च। म व तै उरि न दू मं त न रि डि
 सुत डि ग ग उं त मं त मँ व रि डि। मँ डि त ग ग घ ता दै तै आ। सुत डि रे द
 वि म मे उं ग रे। न द त ग ग ग दै उरि ग दि। नै दै म जी त मी आ सा धि।

ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਦੇ ਸਿ ਦਸ ਗਾਨਾ ਅੰਮਗਨ ਭਰੀ ਪ੍ਰੰਮ ਮੁਖਾਨੀ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮੈ ਗਾਨਾ ਚੁਣੀ ਮ
 ਨ ਦੰਤ ਗਾ ਗਾ ਦੇ ਜਗਦੀਸ਼ਾ ਸਤੀ ਨੀਰੋ ਰਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ਗਈ ਬੁਲ ਸਿ ਦੇਖੇ ਸਿ
 ਗਾ ਬੁਝਾ ਗਈ ਬਿਸ ਮੇਰੇ ਏਹਿ ਗਾਇਆ ਸਤ ਤਿ ਗਾ ਪਤ ਹੀ ਆਭੁ ਦਿਆਨਾ
 ਹਰ ਤੁ ਮਰ ਭ ਦੇ ਹੋ ਗਾਨਾ ਘੀਨ ਮੇਰੇ ਤ ਬਿਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਬੁਝਾ ਮਨ ਤੁ ਅਭਿਗੰ ਪ੍ਰਧ
 ਚਰਤਿ ਭ ਦੇ ਪਤ ਬੁਤ ਨਰ ਮਰ ਧਾ ਸਮਝੁ ਨ ਪਰੈ ਗਾ ਹੋ ਮਭਿਨਾ ਚਰਤਿ ਹੋ ਏ ਚ
 ਰੇ ਭਭਿਨਾ ਮੈ ਲੋਕਾ ਤਿ ਗਾਨਾ ਦੇ ਗਾਨੇ ਤਿਨ ਹੁਤੇ ਸੀ ਬੁਲ ਜਲ ਦੇਹੇ ਨਿਰਾ ਮੇਰੇ ਹੋ
 ਧੈ ਨ ਬਿਖਾਨਾ ਭਭਿਨ ਹੋ ਨਿਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਚਲਤੇ ਗਾਏ ਗਾਏ ਚਲੇ ਗਾ ਮਰਨੇ
 ਗਾ ਤਿ ਗਾਨਾ ਦੇ ਚਲੇ ਆਈ ਨਿਰਤ ਹਰਿ ਸ ਧੀ ਮੈ ਤਿਨ ਮੰਗੀ ਪੀ ਕਾਲ
 ਧੀ ਤਿਨ ਮੈ ਜ ਸਪਾਨਿ ਮਸੀ ਆਇਆ ਮਰਨੇ ਗਾਤਿ ਨ ਮਰ ਮਨਾਇਾ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਮਗਨ ਧੀ ਹਰਿ ਨੀ ਮਾਇਆ ਸਦਾ ਨਿਖਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਮਾਇਆ ਮਾਤਾ ਮਨੇ ਹੋ
 ਗੀ ਬਾਤਾ ਪ੍ਰੰਮ ਮਨੇ ਹੋ ਤੁ ਮਰੇ ਤਾਤਾ ਧੈਨ ਬਨਾ ਦਿਤੁ ਮਰੇ ਤੁ ਤਾ ਮਰ ਗਾਨਾ

ਮੈਂ ਤੇ ਅੰਧੁ ਤਾਜ ਸਦਾ ਚਲੀ ਅੰਦਰੁ ਸੁਖ ਹਿ। ਸੁਤ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤ ਅੰਗ ਸੁਆਇ। ੧੧੮
 ਜ ਸੁਖ ਅੰਤ ਮੈਂ ਨੀ ਚਿੰਤਾ ਗਾਇ ਤ ਕਾ ਕੇ ਸਦਿ ਜੀ ਮੈਂ ਪਿਆਗ। ਸੁਤੁ ਕੀ ਕੁੰਤੁ ਸੰਗ
 ਦੀ ਨੀ ਜੈ ਗਇ ਤੁਸੁ ਖਵੇਖ ਸਫਲ ਤੇ ਦਿਜੀ ਜੈ। ਗੋਪੀ ਚਤੁਰ ਸੁਗੰਧ ਸਿੰਘ
 ਧਿਤ ਭਰਿਤਿ ਰਦਾ ਸਦਾ ਅਕਾਮ। ਵੇਖੈ ਲਾਲਚ ਗਦਿਤ ਗਾਇ। ਮਹਾਮਧਰੁ ਪਤ
 ਧੈਤ ਧਜਾਇ। ਜਿ ਤਜਿ ਤਰਾਖੈ ਗਊ ਆਪਾਇ। ਤਿਤਿ ਤਰੇਖੇ ਕੇ ਸਦਿ ਗ
 ਇ। ਗੋਪ ਕੁੰਤੁ ਚੁਭੇ ਮਤੀ। ਕੇ ਸਦਿ ਕੇ ਮੰਤਰਿ ਪਾਜਿ ਤਇਤੀ। ਇਤੰਤਰਾ
 ਬਿਸਮੰਤ ਲਖਣੀ। ਅੰਤੁ ਚੁਭਿ ਪਾਤੰਤਰਾ ਗਾਇ। ਅਪੰਨੇ ਪਗ ਮੈਂ ਪਰਸਮ ਕਰੈ
 ਦੀ ਤਮਾਜੀ ਪੀਪੀ ਨਾਤ ਗੈ। ਪੰਚ ਚਤਿਤ ਕੇ ਸਦਿ ਪਰਮ ਗਤੀ। ਜਾਇ ਸੁਖ ਅੰਤ
 ਸੁਖ ਜੁ ਸੁਤਾਇ। ਚੰਤਰ ਦਲ ਮੈਂ ਪੰਕਜ ਬਸੈ। ਪਰੈ ਪਿਆਤ ਦੁਖ ਦਰਦ
 ਨ ਮੈਂ। ਗਊ ਆਰੈ ਅਚ ਦੈਤੀ ਗ। ਆਪਖ ਕੈ ਜਮ ਨਾ ਕੈਤੀ ਗ। ਗਊ ਆਪ
 ਦੈਤ ਕੈ ਗੁਆਗ। ਚਤਰੈ ਅਚ ਦੈਤ ਮੁਮਗਗ। ਸੁਤੁ ਪਾਦੈ ਅਚੈ ਗੈ ਪਾਲ

ਨਾਥਵਿਸ਼ੇਸ਼ਰਦੀਨਦਿਆਲਾ। ਜਸਪਾਤੰਦਅਨਤਿਅਕਾਮਾਅਥਤੀਤੰਮੈ
 ਪੁਰੈਨਾਮਾ। ਥੈਤਥਜਾਦਤਿਤੰਦਨੁਮਾਗਾ। ਤਰੀਖਦੀਨਦੰਮੇਧਾਗਾਜੈਸੇਤੰ
 ਮਤੁਤਿਅਗੇਧਾਮਾ। ਰਿਦੇਹਤੇਥਸੁਮੰਦੁਸਾਮਾ। ਤੰਮਸਮਾਤਤਰੀਤੀਤੁੰਦੁਈ।
 ਤਰਿਪੁਸਤਿਸਰਪੀਨਾਗਈ। ਮੈਤਿਅਏਗਾਦਿਚਗਈ। ਸੰਗਸਥਨੀਪ
 ਤਸੁਤਾਈ। ਥਿਜਮੈਏਨੰਮਲਾਨੰਤਾ। ਜਸਪਾਤੰਦਤਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਾ। ਜਗੇ
 ਥੀਜਨਿਤਤੁਜਤੈ। ਪੰਤਸ੍ਰੀਦੇਤਿਸਰਦੰਤਥੈ। ਪੀਤੁਭਿਪਰਨਾਥੰਥੈਥਾਦਿ
 ਗਜਸੀਬਾਲਮੈਤਿਰਗਈ। ਸਰਸਰਸਦਧਿਐਏਤਾਮਾ। ਜੈਪੁਥੈਤੰਮਸੰਦੁ
 ਸਾਮਾ। ਗੋਰਿਜਸੋਭਿਪਟੇਦੇਸਾ। ਆਦਤਿੰਦੁਥਾਲਕਰੇਸਾ। ਏਹੋਰਲ
 ਥੀਥਹੋਪਾਲਾ। ਸਰਹੋਪੀਜੰਤਰਈਤਿਤਾਲਾ। ਧਾਈਸਥੀਆਦਿਸਰਾਥਨੰ
 ਸਰਤੀਦੇਵੈਸ੍ਰੀਗਿਰਤੀ। ਤਰਿਸਰਤੈਤੈਮੈਧਰੀ। ਗੋਪੀਦੇਵੀਤੰਦਨੁਮਾਗਾ
 ਤੰਮੰਤਰਹਿਪਰਨਾਥੈਥਾਗਿ। ਤੈਤਪੰਥਸੁਖਦਰਤੀਪਾਨਾ। ਜਿਭਿਭਿਛੋਰੰਤਪਏ

ਪ੍ਰਾਨਾਂ ਨੰਗਿ ਲੈ ਭੈਰਿ ਦੇ ਮੰਦਾਗੁ ਕੁਲ ਮੁਕੁ ਮੰਤਰ ਕੈ ਚਗਾ ਅਹਿ ਤਤਿ ਨੈ ਮੁ
 ਤਿ ਲੈ ਕਾਏ ਲੈ ਠੀਕੈ ਬਹੁਰ ਤਪੈ ਦੋ। ਵਿਸਤਰੁ ਪਸਰੁ ਕੀ ਪੀਤੁ ਧੀ ਦਿਤੀ ਪੀਤੁ
 ਸਗੁ ਮਿਟਗੁ ਧੀ ਗਤਿ ਮੈ ਆਏ ਹਰਿ ਅਰਗ ਮਾਜ ਸਮਾਗਨੇ ਮੁਰੈ ਕਾ ਮਾਗ
 ਧੀ ਮੈ ਪਾਇ ਜਿ ਮੈ ਦਮਾਇ। ਮੈ ਤਿਤ ਲੀਨੈ ਨੰਗ ਲਗਾਇ। ਪੁਰੁ ਕਰੁ ਕੀ ਦਮੈ ਲੈ
 ਮੁਰਤ ਸਰਲ ਮੈ ਰਿਖ ਕੈ। ਜੈ ਜੰਤ ਲੈ ਦੇ ਮੈ ਤਨਾ ਮਾਜ ਸਮਾਜੀ ਨੈ ਮੁਰੈ ਕਾ ਮਾਗ
 ਗਮ ਵਿਸਤਰੈ ਭੈਰਾ ਅਧਾਏ। ਨੈ ਮਲ ਸਤਿਗੁ ਪਰਿਪੁਕਾਏ। ਜਸ ਪਾਅ ਲੈ ਤਲ
 ਕੀ ਹਰਿ ਪਾਇ। ਸੁਖ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਸੁ ਤਾਇ। ਰੋਤਿ ਧੀ ਮਲੈ ਗਮ ਨੈ ਬਰਨਾ। ਗਮ
 ਵਿਸਤਰੈ ਤਦੰਤ ਦੁਖ ਤਰੰਗੀ। ਸੁਖ ਮੈ ਮੈ ਦੇ ਗਮ ਅਤੰਤਾ। ਗਮ ਵਿਸਤਰੁ ਪੁਰੰਤ
 ਭਗ ਦੰਗੀ। ਚੈਤਨਾ ਤਰੈ ਕੀ ਆਖਿ ਪਾਤਾ। ਜਪੀ ਮੈ ਮੈ ਸਾਧੀ ਬਰਾ ਦਾਤਾ।
 ਦਿਤੀ ਲੀਨੈ ਧੀ ਮੁਰੈ ਸੁਤਾਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਬਰਾਤ ਮਾਧੈ ਕੀ ਪਾਇ। ਜਸ ਪਾਅ

ਕੀ

ਦੁਰਤੰਦੁਰਮਾਗ। ਵਿਸਤਿਰਾਸਪਗਪਰਿਬਲਜਾਇ। ਸਿਖੀ। ॥
ਬੇਕਾਸ਼ਿਜਮੈਗਏਦੀਰਘਦੇਤਰਿਆਨ। ਵਿਸਦਿਆਰਬਿਦਾਰਿਓਤਿਰੁ
ਦੰਤਪਤਿਭਗਵਾਨ। ॥੮੫॥ ਚਰਚਾਈ।
ਤੁਰਾਇਓ। ਮਹਾਤਿਆਨਰੁਪਦਿਖਾਇਓ। ਪ੍ਰਵਿਤਸੈਤੰਤਅਤਿਰੁਏ
ਰੂਪਾ। ਘੋਰੰਮਲੈਬਾਤਬਰਾਕਰੂਪਾ। ਕਾਨਬਠੇਗਜਗਾਜਸਮਾਨਾ। ਘੰਤ
ਆਏਅਟਦੈਪ੍ਰਬਤਿਜਾਨਾ। ਚਰੰਸਾਖਮਤੀਪ੍ਰਤਰੇ। ਘੰਤਜਿਓਰੁਜੈ
ਗੁਜੈਪ੍ਰਕਾਰੈ। ਜਮਨਾਜੀਦੈਦਧੈਨੰਤਾਰੈ। ਸਿਰੰਸੈਅਤਿਬੇਗਓਠਾਰੈ। ਕ
ਹੈਰੋਤੁਮਤਅਜਾਨਾ। ਘੰਤਪ੍ਰਤਰੈਅਤਿਬਲਦਾਨਾ। ਘੰਤਿਜਿਓਰੁਜੈਅ
ਤਿਤੀਬਲੀ। ਰਤੀਤਰਿਤੁਦੇਤਿਸਮਾਲੀ। ਹਰਬਖਾਤੁਮਤਤਿਨਾਲਾ।
ਗਊਆਨੇਮੰਤਰੈਆਰੁਚਾਲਾ। ਸਭਬਿਜਨੇਜਾਤਾਧਿਤਦਲਭੁਏ। ਭਾਗਸਭ

ਤਰਿਸਰੀਧੀ ॥ ਤਰਿਸੈ ਧੈਲੈ ਸਭ ਬਿਜਲ ਸੰਤਾ ॥ ਕੋਏ ਕੋਏ ਪੁਰੰਤ ਰਗ ਵੰਤ ॥
 ਕੋਏ ਕੋਏ ਤੰਦ ਤੰਦ ਨੁਆਗ ॥ ਨਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਧਾਰੰਤ ਰੁ ਧ ਪ੍ਰਭਾਗ ॥ ਕੋਏ ਕੋਏ
 ਸਦਿ ਨਰਤਾਗ ॥ ਬਿਜਲ ਜੰਤ ਸਭ ਤੁਮਾਰੇ ਪਗ ਛਾਗ ॥ ਕਾਲੀ ਅਰਦੰਤ ਦੀਨਾਨ
 ਥਾ ॥ ਤੰਮ ਤੋ ਸਦ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥਾ ॥ ਭਓ ਰੋਤਿ ਆਗਾਨਿ ਚਲ ਚਿਤ ਕਰੋ ॥ ਤੰਮ
 ਰੇ ਪਗ ਲੈਤਿ ਰੇ ਪਰੋ ॥ ਦਿਸਾਗ ਦਾਰੋ ਮਾਰੋ ਰਾਗ ॥ ਅੰਤ ਤੇ ਚੰਤਾ ਦੇ ਤੋ ਬਿ
 ਯਾਗ ॥ ਤਰਿਸੈ ਧਰੰਤ ਸੁਤਤ ਬਿਜਲੈ ਨਾ ॥ ਅੰਤ ਤੇ ਸਨਲ ਬਿਸਰੇ ਸੈਨਾ ॥ ਸਿਸਤ ਦੇ
 ਤੇ ਸੇ ਸਨ ਮੁਖ ਆਇਆ ॥ ਬਿਖਰਾ ਬੂਝੈ ਪਾਲੁ ਬਲਾਇਆ ॥ ਰੇ ਰੇ ਮੁਨੁ ਅ
 ਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਾ ॥ ਰੁ ਧ ਪ੍ਰਭਾਗੀ ਤੰਮ ਰਗ ਵੰਤਾ ॥ ਨੁ ਛੁਬ ਲੈ ਤੋ ਮੁਖੈ ਦਿਖਾਇ
 ਦਿਓ ਧੈਲੈ ਪੁਰੰਤ ਸਦਿ ਗਇਆ ॥ ਪੁਰ ਪੀਤ ਬਰਨਟ ਸੈਨ ਸੈ ॥ ਨ ਧੈਰੈ ਤੰਮ ਤਮਾ
 ਤੀ ਤਸੈ ॥ ਪਗਾਨੀ ਵਾ ਬਸ ਦਾਰੋ ਨੇਸਾ ॥ ਅਦਤਿੰਗ ਵੰਤ ਬਾਲ ਰੇ ਸਾ ॥ ਰੇ
 ਤੋ ਗਬ ਧਜਾਈ ਤਲੀ ॥ ਪੁਰ ਮਦ ਸੁਦੰਤ ਮਰਦੰਤਿ ਨਹੀ ॥ ਰੂਪ ਆਨਾ ਦੇ ਨਿਸੇਸ

ਨਤਾਨਭਿਤਕਰੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗੰਢਾਏ ਸਸਪਾਪਹਿਲੈ ਕੁਜਾਪਗੀ। ਨਿਭੈਖ
ਨੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗੰਢਾਨਿਕਟਆਏ ਤਹਿ ਦੂਸਰਪਾਇਆ। ਤ੍ਵੈਪਸਾਬਧਿ ਪਰ
ਸਰਪਾਇਆ। ਧੁਕਿਫੇਰਸਿਰਭੁਪਰਿਧਰੀ। ਤ੍ਵੈਪਦਿਸਟ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪਰ
ਨਗੀ। ਧੁਕਸਾਬਧਿ ਤਮੇਘਪ੍ਰਤਗੋ। ਗਏ ਕੁਟਪੰਤਦੀਤਥਿਚਾਨੈ
ਤਹਿਪਰਆਇਓਨੈ ਪੇਰਗਾਨੁ ਕੁਏਰਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨਭਿਤਿਨਕਗਾਏ ਤੈ
ਸਿੰਗਲੀਐ ਕੁਭੇਸਾਅਲੀਲਾਮਾਨ ਅਤੰਤਅਦਾਮਾ। ਨਾਹਪਦ
ਹਿਓਪਰਪੰਤਾ। ਪਰਿਓਜਾਏ ਅਠਾਗਚੰਗਾ। ਤਿਤਤੇਤਿਨਸਥਿਸਾ
ਨਾਹਇਆ। ਬਹੁਮੁਕਤਅਤਿਸਾਬਤਿਭੁਇਆ। ਫੁਟਸੰਤਤੁਪਅ
ਇਓਪਾਲਾਏ ਤੈਸਿੰਗਗਤੇ ਤੰਦਲਾਲਾ। ਚੰਗਲਗਾਇਓਰੀਦ
ਸਾਥਾ। ਪੰਤਪਦ੍ਰਹਿਓਤਿਰੰਦਤਾਥਾ। ਫੇਰਫੇਰਨਕਾਫੇਖਾਨਾ।
ਸਿੰਗਭੁਪਾਲੀਐ ਕੁਗਦਾਨਾ। ਏਕਸਿੰਘਰੀਸਿੰਘਪਰਿਦੀ। ਤਿਨਸੰ

ਨਮੁ ਰਖਨੀ ਕਈ ॥ ਫਾਟੈ ਨੇਰਿ ਪਿਛੇ ਪਾਇ ॥ ਯੁਕਤਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਸੈ ਹਿ ਪਾਇ ॥ ਚਿੰਤਨ ਤਸੁ
 ਸਿਰਸ ਕੇ ਭੈ ॥ ਇਹ ਫਲ ਕੇ ਸਦਾ ਤੇ ਲਏ ॥ ਯੁਕਤਿ ਭਇਓ ਹਿ ਕੇ ਕਰ ਲਾਗਾ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਬਲ ਕੇ ਭੈ ਕੇ ਕਾਗਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ਪਤੀ ਬਰਖਾ ਕੀ ॥ ਜੈ ਅਧਰਾ ਸੀ ਅਧਰਾ ਭਗੀ ॥ ਚਿੰਤ
 ਜੰਤਲ ਗੈ ਅਸੀ ਸਦੈ ਨਾ ॥ ਜੋ ਜਗਤੰਦਰ ਪੰਨ ਜਿਨੈ ਨਾ ॥ ਚਿਖ ਭਾਖੀ ਯੁਕਤਿ ਬਿਖਾਨੀ ॥
 ਜੈ ਅੰਤ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਂਗ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਇਹ ਲਾਲ ਕੇ ਈਸੈ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਆਖੈ ਕੀ ਪਾਇ ॥
 ਕਥ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਦੀ ਨਦਿ ਆਲਾ ॥ ਵਿਸਨਾ ਸਪਰਾ ਪ੍ਰਚਲਾਗਾ ॥ ੮੬ ॥ ॥
 ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਨਾਰਦ ਆਇਓ ਕੰਧ ਪੈ ਕਰੋ ਸਚ ਸਮਝਾਇ ॥ ਘਾਸ ਦੇ ਦਰੇਰਿ ਤੰਦੇਰਾ
 ਬਾਲ ਕ ਪਰੇ ਕੁ ਪਾਇ ॥ १ ॥ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਕੰਧ ਆਇ ਕੇ ਨਾਰਦ ਆਇ ਆਸ
 ਭਧਰੰਤ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਾਇਆ ॥ ਨਗਦਿ ਰਾਵੇ ਬਾਭ ਭਿਚਾਰੀ ॥ ਯੁਨਹੇ ਕੰਧ ਕੁਲ ਕੇ ਅਪਕਾਰੀ
 ਘਾਸ ਦੇ ਦਰੇਰੈ ਕੈ ਰੋ ਪੁਤਾ ॥ ਜਿਸੈ ਅਰਪੈ ਸੁਭ ਅਪੁਪੁਤਾ ॥ ਦੋਹਰੈ ਪੰਤਨੰਦ ਕੈ ਪਾਸ ॥ ਵਿਸਨ ਚੰ
 ਵ ਅਰਸੀ ਬਲਗਾ ॥ ਆਨੰਦ ਨਾਰਧੀ ਕੰਧਿ ਆਜਾਈ ॥ ਸੈ ਅਪਰੇ ਕੇਰਿ ਆਨ ਬਸਾਈ ॥

ਸੇਤੁ ਮਲਿ ਲਾਸਾਖ ਸਾਖ ਪ ਕਾਨੀ ॥ ਪਰ ਕੁਨਾਇਆ ਹਿਤ ਬੋਲਿ ਧਾਰੀ ॥ ਜਾਖ ਨਾਹ ਰਹਿ
 ਠਕੁ ਠਕੁ ਬਾਗ ॥ ਓਪ ਮਿਓ ਕੁੰਧ ਕੰਸ ਠਕਾ ॥ ਧੈਰ ਬਨ ਗਲੀ ਨਾ ਅਭ ਮਾਨਾ ਧਿ ਧਾਰਿਤ
 ਏਓ ਬਸ ਏਏ ਮਹਿ ॥ ਤ ਬਨਾਹ ਰਹਿ ਓਧ ਚ ਨ ਸੁ ਨਾਇਓ ॥ ਕਤ ਕੰਸ ਮਹਿ ਆ ਕੁਰ
 ਮਹਿ ਓਹਿ ॥ ਹਿ ਮੁਖੁ ਏਕੋ ਆ ਕਰਤ ਪੂਰਾ ॥ ਨੰਦ ਪਾ ਮਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਹਾ ਗਾਂ ॥ ਕੁਝ
 ਲਏ ਤੋ ਮੁਖੈ ਏਧਿ ॥ ਹਿ ਤੁਮ ਰਖ ਮਤਿ ਬੇਗ ਮਿਟਾਇ ॥ ਨਾਹ ਨੀ ਬਸ ਏਕੁ ਕੁਨਾ
 ਹਿ ਆ ॥ ਕਤੇ ਚਰਤ ਤੁਮ ਏਕੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਕੇਸੀ ਰਜਾ ਕੰਸ ਬੈਲਾਇਆ ॥ ਤੁੰ ਕੋਇ
 ਕਤਿ ਚਰਤ ਮਨਾਇਆ ॥ ਮਾਹੈ ਮਏ ਕਸੇਵਾ ਨੰਦ ॥ ਤਓ ਤੁੰ ਮੈ ਮੰਨਤੋ ਏਕੁ ਨੰਦ ॥ ਚਮਕੇ
 ਵਹਿ ਵੀ ਚੰਦੀ ਧਾਏ ॥ ਫੁਟ ਚਰਤ ਜੰਜੀਰ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕਿ ਨਿਕਟ ਚਰਾਇ ॥
 ਤੁੰ ਕੋਇ ਤੁਕਤ ਚਰਤ ਮਨਾਇ ॥ ਤੇ ਮੁਖ ਟਕ ਚੰਦੁ ਮਹਿ ॥ ਤੁੰ ਮੈ ਸੇਵਕਿ ਤੁਮ ਚਲ
 ਫਾਨਾ ॥ ਮਲਜੁ ਪਵੀਲੀ ਲਾਕੈ ॥ ਰਾਮ ਸਿਨਾ ਦੇਸ ਮੁਖ ਪਰੈ ॥ ਜਾ ਬਾਏ ਓਹੁ ਏਓ
 ਮਹਿ ॥ ਬੇਗ ਤੁੰ ਕੋ ਕਾਏ ਪਾਨਾ ॥ ਅਰੇ ਮਾਹੁ ਵਤ ਆਗੈ ਆਇ ॥ ਕਠਲੀ ਆਤਮਾ

ਲੋਆ ਓ। ਚੰਨੋ ਬਹੁਤੀ ਮਰਦ ਫਾਟੀ। ਅਗੰਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸੁਜਾ ਤੀ। ਗੰਗਾ ਰੂਪ ਮੈਂ ੧੨੦
 ਗਥੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾ ਬਾਏ ਬਸੇ ਦਿਨੇ ਮਾਗ। ਤੰਨੇ ਗਥੇ ਲੈ ਪੜ੍ਹ ਗਈ। ਤਤਤੀਰ
 ਲਥਿ ਲੰਬ ਨ ਲਾਇ। ਸਿਰ ਪਰਿ ਚਾਤ ਮਾਭਿਤ ਮਾਤੀ। ਬਹੁਤ ਕੁਲਾਤੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ
 ਸੇ ਦਿਨ ਨੇ ਸੁਭਾਏ ਅਭਿਗ। ਗੰਗਾ ਰੂਪ ਮਾਸਾ ਜੈ ਠਹਿਗ। ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਠਹਿਰ ਚਾਟੀ। ਤਿੰਨ
 ਗਾਥਾ ਸੰਤ ਤਤ ਠਹਿਰਾਈ। ਧਰਤ ਪਥ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਪੁਰਤ। ਸਭ ਦਿਤ ਚਾਤ ਰਖੈ ਤੁਮ ਚੀਤ।
 ਮਾਰੇ ਪੁਮ ਪੁਜੈ ਮਾਭਾਏ ਦਿ। ਸਭ ਲੀਕੇ ਤੰਨੇ ਮਾਗੀ ਸੇ ਦਿ। ਮਾਭਾ ਪਥ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰੇ। ਤਤਿ ਪੁ
 ਸਾਦ ਸੰਨ ਲੈ ਦੁਖ ਤਰੇ। ਸਭ ਜਗਤੀ ਤਰ ਕਰੇ ਪੁਰਾਗ। ਧਰਤ ਪਥ ਜਗਤਾ ਕਰੇ ਦੁਆਰ
 ਭੁਤਿ ਪਾਏ ਅਨੂਰ ਧੁਲਾਇਆ। ਤਿਧ ਟੋਤ ਨਰੇ ਦੇ ਠਾਇਆ। ਸੁਤ ਅਨੂਰ ਭਾ
 ਰੇ ਧੀਗ। ਬਛੇ ਦਾਨ ਪਤਿ ਰਣ ਵੈ ਪੀਗ। ਕੀਜੈ ਬੰਨੇ ਤੰਨੇ ਗਥਾ ਜਾ। ਤੰਦ ਪਾ ਮਤੁ ਮ
 ਜਾਏ ਅਜਾ। ਲੋਆ ਏਵੇ ਸਦਿ ਪੰਤ ਸਿ ਮਾਮਾ। ਸੰਗ ਤੀਲਿਆ ਏਵੇ ਸ੍ਰੀ ਚਲਿਗ ਮਾਮਿ
 ਤੰਦ ਮਤਿ ਰਵੇ ਸਾਥ ਲੋਆ ਓ। ਭੇਟ ਲਿਆ ਏਵੇ ਤੰਦ ਚਾਟੀ। ਗਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੇ ਤੁਰ ਕ
 ਮਾਇ। ਕਤਿ ਨਤਿ ਮੀਠੇ ਬਚੰਨ ਸੁਨਾਇ। ਧਰਤ ਪਥ ਜਗਤਾ ਕਰੇ ਲੀਜੈ ਨਾਮੀ। ਚਲਾਏ ਪੈ
 ਮਥਗ ਕੇ ਗਾਓ। ਮਤਿ ਸੁਨ ਰਹੇ ਤੀਰਜ ਜਾਇ। ਜਾਨਨੁ ਤਪਾਏ ਜਾਇ। ਗੈ ਪੈਰ ਨ

ਭੁੰਨੇ ਕੁੰਝੀ ਭਾਵੈ ਵੇਰਾ ਨਹੀਂ ਚਿਲੰ ਧਾਮ ਧਮ ਧਮ ਮੇ ਆਵੈ ਚਾਲਾ ਤਿਨੇ ਮਗ
ਵੈ ਤਤੀ ਕਾਲਾ ਤੰ ਮਗ ਭਾਖੀ ਅਤਿ ਚਲ ਦਾਨਾ ਨੇ ਦੀ ਨ ਰੇਖਿ ਥਿਥਿ ਸੇ ਮ ਮਗ ਨਾ ਕਮ
ਮਤ ਮੁਝ ਭਾਖੀ ਚਲ ਪਰੇ। ਸਭ ਵੈ ਚਲ ਚਿਤ ਭੀ ਤਰ ਤਰੈ। ਸੈ ਠਾਕੁ ਤੇ ਰੰਗ ਦੁਆ
ਗ। ਨਰੇ ਤੇ ਮੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ। ਬਚੈ ਨ ਬੁਝ ਗਭੇ ਦੁਆ ਮਾ ਰੰਗ ਬੁਝ ਮੈ ਆਵੈ ਪਾ
ਮਾ ਜੋ ਪਾ ਮੁਸਟ ਅਰ ਚੰ ਚੁਗ। ਤਿਨ ਤੇ ਕਰ ਦਾਵੈ ਚੁਗ। ਮਾ ਰੰਗ ਮਨਿ ਮਾ ਧਿ
ਜਲੰ ਕਾ ਮੰਤ ਤੇ ਮਗ ਭਿਤਰੈ ਸੈ ਕ। ਰੇ ਦਰੀ ਅਰ ਮਾ ਰੰ ਧਮ ਰੇ ਦਿ। ਜਿਨੇ ਤ ਦੀ ਤੇ ਤੰ
ਮ ਵੈ ਬੁਝ। ਰੇ ਵੈ ਮਗ ਪਿਤਾ ਭਿਰ ਸੈ ਨ। ਜਿਨੇ ਪਿ ਆ ਰੈ ਪੰ ਰਜਿਨੇ ਨ। ਫੁਟ ਮਾ ਰੰਗ
ਵੈ ਦੀ ਜਾ ਤਾ ਮਾ ਲੈ ਸਾ ਕੁ ਤੰ ਮਾ ਰੀ ਧਾਤਾ। ਫੁਟ ਮਾ ਰੰਗਿ ਤ ਕੇ ਮੰਤ ਧੰ ਧਾ। ਮੁਖ ਤੇ ਬੇ ਮੁਖ
ਜਾਵੈ ਅੰਧਾ। ਸਦਾ ਤਾ ਮੇ ਮਗ ਮੈ ਕੋਇ। ਤਿਨੇ ਕੇ ਮਾ ਤ ਮਾ ਰੰਗੇ ਦਿ। ਤੰ ਮਗ ਮੁਸਟ ਮੇ
ਰਜਿਧਾ। ਮਤ ਧਲੀ ਮੈ ਤੰ ਮਾ ਧੰ ਧਾ। ਧਾਤ ਮੁ ਤੰ ਮਗ ਮੀ ਤਾ। ਮੁਖ ਮੈ ਤਿਨ ਕਮਿ
ਲਾਵੈ ਦੀ ਤਾ। ਧੰ ਤਰੇ ਦਰ ਮਤ ਧਲ ਦਾਨਾ। ਇ ਤੇ ਦੀ ਤੰ ਮਾ ਰੈ ਪ੍ਰਾਨ। ਇ ਤੇ
ਮਿਲ ਪਰ ਕੇ ਮੈ ਕੇ ਮਾ। ਤੰ ਮਗ ਮੈ ਮੁਖ ਤੇ ਵੈ ਤੰ ਮਾ। ਚਾਲ ਰਲਿ ਆਵੈ ਚਿਲੰ ਮਤ
ਲਾਇ। ਤੰ ਮਗ ਮੈ ਪੈ ਰੇ ਜਾਇ। ਤੰ ਮਗ ਰ ਬਲੈ ਰੇ ਕਲ ਜਾਇ। ਪਤ ਪਤ ਮਗ

[illegible]

ਦੀਰਘ ਮਤ ਭਿਆਨੀ। ਤੀਕੁੰਦਾ ਨਾਸ ਸਤ ਸਮਾਨ। ਮਤੀ ਪ੍ਰਭੋ ਚਹੈ ਸਾਥ।
 ਅਤਿ ਬਲ ਭਾਰੀ ਦੇ ਤੋਹਾਥ। ਗੋਬਲ ਮੈ ਵੀਰੋ ਤਿਨ ਕਾਗ। ਸੁਤ ਕਰੰ ਪਿਓ ਬਿਭ ਬਿਜਨ।
 ਗਾਮੰਤ ਮੈ ਚਿਤ ਦੈ ਤਿਨੋਂ ਰੂਪਾ। ਕਤਾ ਬਸੈ ਉਨ੍ਹਿ ਸਤ ਅਨੁਪਾ। ਕਿਸ ਦਿਤਿ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ
 ਧਰਾਇਆ। ਬਡੈ ਭਾਗ ਕੇ ਸੀ ਕੇ ਭਇਆ। ਕੇ ਸੀ ਕੋ ਬੋਲੈ ਤਿਨ ਚਾਨਾ। ਜੰਮੈ ਜੋ ਸੁਤ
 ਜਮੈ ਦੇ ਤਾਨ। ਸਬ ਦਿਓ ਬੋਲੈ ਤੰਦੁ ਮਾਗ। ਭਿਲਟਾ ਤੁਝਾ ਦੇ ਤਗ ਦਾਗ। ਪਾਇ ਲੈ
 ਪਗ ਕੀ ਚੈਟ ਚਲਾਈ। ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੁਸਟ ਦੇ ਤਥੈ ਗਈ। ਬੈਟ ਚਲਾਈ ਤੰਦੁ ਮਾਗ। ਅ
 ਲਖ ਅੰਸੁ ਅਨੰਤ ਮੁਗਗ। ਲਾਵੰਨ ਅਧਿਓ ਜੀਵਾਗ। ਕੋਊ ਬਰੰ ਲੇਗੇ ਮੁਗਗ।
 ਦੀਓ ਭਾਗ ਕੁਝ ਕੀ ਤੋਹੈ। ਗਿਰਿਓ ਤੇਜ ਸਿਰ ਕੀ ਓਗ। ਲੀਲਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇਨ।
 ਥਾ। ਬਰਤੈ ਤਕੀਓ ਸੰਤ ਮੁਖਾਥਾ। ਮੁਖ ਪਸਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਿਸ ਗਇਆ। ਗੋਬਲ
 ਮੈ ਕਾਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਾਇਆ। ਮੈ ਸਾਮੁ ਮਨ ਕੀ ਮਾਪ ਜਾਗ। ਮਾਨੈ ਅਬ ਲੇਵੈ ਸੰਸ
 ਗਾਤਿ ਕਟ ਸਾਮੁ ਮੈ ਕੁਝ ਦੁਆਇਆ। ਤਬ ਕੇ ਸਦਿ ਦਿਖੇ ਲਹਿ ਪਾਇਆ। ਬ

ਮਰੁਜਾਤਿ ਨੈਮੁਖਰਈ। ਚੰਤੈ ਸੈਵੈ ਪੀਗੁਲਈ। ਚੰਤੈ ਕਾਛਟਕੇ ਪਾਤਸਾ।
 ਦੁਰਮਤ ਦੇਖੀ ਬੰਨੈ ਗਦਾਗਾ। ਪ੍ਰਸਤੁਤੁ ਜਾਵੈ ਤਹਿ ਪੈਏ। ਚੈਤ ਬਿਦੁਤੇ ਕੇ ਸੀਭੈਏ।
 ਜਿਥਿਲੈ ਤੇਨੈਤ ਪੈਲੁਤਾਗ। ਤਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਤਿਥਿਤੈ ਦਤ ਕਾਗ। ਸੋਈ ਚੰਤੈ ਸੈਵੈ ਪੈਏ
 ਆਮਰ ਸੁਦੇ ਨਤੈ ਫਲ ਲੈ। ਫੁਟਗਦਾਤ ਬਧਾਈ ਬਤਾ। ਪੈਰ ਗਈ ਤੀਤੰਤਮ
 ਤਾ। ਜਿਥਿ ਅਤੇ ਚਾਮੈ ਕਹੈ ਪ੍ਰਦੇਸਾ। ਬਿਸਤੁਤੁ ਜਾਤਿ ਥੀਤਾ ਕੇਸਾ। ਰੋਕ ਸੁਆਸਤ ਬ
 ਹੀ ਬਲੁਤੁ ਦਿਨਾ। ਤਿਵਸਜੀ ਚਿਗੁਰਾ ਮਾਗਗਾ ਦਿਨਾ। ਬੁਜਾਤਿ ਕਲਈ ਕਗਦ
 ਨਾ। ਜੈ ਪ੍ਰਥੈਤ ਮੁਪੁਰੰਤ ਕਾਮਾ। ਕੇਦੈ ਪਤਪਵੀਦਰ ਬਕਾ। ਜੈ ਜਗਦੀਸ਼ ਕਾਪਦ
 ਤਰੀ। ਮਾਗਦੈ ਤਹਿ ਬੰਨੈ ਮੈਗਏ। ਪ੍ਰੀਤ ਮਰੁਆਤ ਮਾ। ਮੰਗਲੇਏ। ਬੰਨੈ ਮੈਗ
 ਦਿਚਗਾਦੈ ਅੰਤਤ। ਕਮਤੁ ਤੈਰ ਮਲਾਵੈਂ ਕੰਤਾ। ਦਿਤਲੀਲਾ ਕੇਈਯੋ ਮੇਰਾਇ।
 ਪ੍ਰੇਮਤੁਗਤ ਮਾਧੈ ਕੀਪਾਇ। ਤਨੈ ਕਸੈ ਕਾਤੰਦੁਰ ਮਾਗ। ਰਿਸਤ ਕਾਸਪਗ
 ਪ੍ਰਬਲਤਾਗ। ੮੮। ਸਾਖੀ। ਚੈਤਿਤਾ। ਤਾਗਦਨਾ ਮੀਲਗਤ ਮੈਤਹਿ ਮੇਦ

निवगदाता धंत मै धं भदि वं भ मै धं मे नि पाति यता । ११ ॥ व ६ पाटी । + ॥
 चिदाशत मै तव र आदि आ तं र तं र त व र ग र त प र दि अ वै मे रे धै श्री व ग दा ता ।
 गे प म पु पी प र म पु र ता भि र मु ट व मि र न ग म ग व रै ॥ उी त व दंत वे उ म रै र मै ।
 वं र घ तै च जं उी माल ॥ अ ल नि छि पं प री ओ ल द ला वा प वं म री आ मू द तै दु
 ल ॥ ज ग त ता ष न ग मी द त मु ला । तं त चि न्न गे री उ गि त ला क ट व द्वा ती धं भ रि
 माल ॥ व द्वा त लै ग भै धै त चि धा त्वा । ण ष द्वा ती म ल ता ग ता । उी त व दंत प रि
 ग भै धं म ॥ त प द्वा धं रै उ वें ट अ तं ग ॥ दि उ त व र उ रि द्वा म त व रि छि । रै म रै म
 अ तं रै व रि छि ॥ ठा द्वा अ च ति धं भ दि वं ता । ता भ चि ध तै छि प जै मं ता । ता ग र वी
 म ति धं म व री ॥ त रै त रै नि म ल त र उ री ॥ डं डं उ व री दु त नी त म ग त । त रै त म
 म उ श्री व ग दा ता । ण ष नै ग ला ग मू ट ग दं ता । मं दू प र अ र धं म रै प दं ता ।
 ता ग र उ री वी छि प मा व रै ॥ धं म म गं तं न ल लै उं त व रै । वि म ति चं र ज ग री

ਸਮਤੰਤਾ ਪੁਰੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਗਵੰਤਿ ॥ ਸਰਤੇ ਨਿ ਆਰੇ ਸਰਸਿ ਮਧ ॥ ਤੁਮਹੇ ਬੇਲ
 ਨ ਬ੍ਰੁਣੇ ਜਾਗਾ ॥ ਸਤਿਕੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੀ ਦੇਵਾ ॥ ਅਮਤਿ ਅਗੈ ਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ॥
 ਸਤਿ ਬਚੰਤ ਦੁਖ ਕਾਟੰਤਾਰ ॥ ਏਕਾ ਸਿੰਧਿ ਮਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾਰ ॥ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਮਪ੍ਰ
 ਭਨਿਧ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਸੂਤਾ ਨਿਮਲ ਨਾਗਣਾ ॥ ਧਾਸ ਦੇਵ ਨਿਮਲ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਕਮਲਾ
 ਬਲ ਭਕਤ ਲਾਭੰਤਾ ॥ ਧਿਸ ਵਿਆਪਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਭੇ ਮੇ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਬਖਸ਼
 ਨਾਵ ॥ ਕੁਸਟ ਬਿਨਾਸੰਤ ਵੀਰ ਵਿਆਲਾ ॥ ਅਪ ਨਗਾਇਤ ਬਾਲਗੋ ਪਾਲ ॥ ਬਿ
 ਓਤ ਬੁਧ ਲੇਜ ਸੰਕੇਤ ॥ ਆਤ ਨ ਅੰਤਿ ਤੁਮਾਗਲ ॥ **ਛੰਦੁ** ॥ ਨਮੋ ਨ੍ਰਿਸ਼ਟ ਚੰਦ
 ਨਮੋ ਹਿੰਦੁ ਚੰਦ ॥ ਨਮੋ ਮੈਰ ਪੰਥੰ ॥ ਸੋਮਾਤਿ ਮਾਅ ਸੰਥੰ ॥ ਨਮੋ ਬੈਟ ਬਾਜੈ ॥ ਸੋਜਗ
 ਪਤਿ ਬਿਗਾਜੈ ॥ ਨਮੋ ਬੈਟ ਪਾਗੀ ॥ ਨਮੋ ਪੈਟ ਚਾਗੀ ॥ ਨਮੋ ਬਿਸਮ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਨ
 ਜਾਵੈ ਸੋਮਾਤਿ ਮਾ ॥ ਨਮੋ ਮਧ ਗਲੇ ਚੰਤ ॥ ਨਮੋ ਦੁਖ ਮੋਚੰਤ ॥ ਨਮੋ ਮਧ ਗਲੀਲਾ
 ਪ੍ਰਗਾਏ ਬਖਾਣਾ ॥ ਨਮੋ ਸਿਆਮ ਅੰਗਾ ॥ ਸੋਮੁੰਦ੍ਰ ਤਰੰਗਾ ॥ ਨਮੋ ਸਤਿ ਮਾਯਾ

ਮਛਲਕਰੈ ਫਾਚਾ ॥ ਨਮੋ ਬੇਦ ਸੁਆਸਾ ਸਵਲ ਮੈ ਤਿ ਦਾਸ ॥ ਨਮੋ ਤਿਥੈ ਨਾਥ ਨਿਲੇ
ਪਏਕੰ ॥ ਮਯਾ ਭੁਤ ਧਾਰੇ ਪ੍ਰਗਏ ਅਤੇਕੰ ॥ ਨਮੋ ਜੀਵਕੈ ਜੀਵ ਫ੍ਰੇ ਮੰਤ ਪਾਗੀ ॥ ਨਮੋ
ਨਿਗੰ ਮਤੇ ਅਗੰ ਮਮਤਿ ਨਾਤੁ ਮਾਗੀ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੈ ਗਯੇ ਦੇ ॥ ਨਮੋ ਆ
ਦਿ ਅੰਤ ਅਥ ਗਤਿ ਅਭੇਦਾ ॥ ਨਮੋ ਨਾਗ ਕਾਲੀ ਨ੍ਰਿਸ਼ ਮੀ ਸਰੀਤੀ ॥ ਨਮੋ ਅਭੈ ਪਦ
ਦੀ ਸਵਲ ਮੰਤ ਦੀਤੀ ॥ ਨਮੋ ਰਗੁਣ ਅਤੀਤੰ ॥ ਤੁਰੀਆ ਨਿਦਾਸੀ ॥ ਨਮੋ ਨਿਮਲ
ਸਭਾ ਮੈ ਸਦਾ ਤੀਉ ਦਾਸੀ ॥ ਨਮੋ ਮਯਾ ਜੋਗੀ ॥ ਸਕਲ ਥਿ ਸਰੋਗੀ ॥ ਸਵਲ ਨਗਤੁ
ਗਤਾ ॥ ਸਤੁ ਤੀ ਮੈ ਤੁੰ ਦਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਧਰੰਤ ਨਗਤੁ ਮਯੀ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਨਮੋ ਕੰਮਲ ਸੁ
ਖ ਨਾਥ ਸਦਾ ਤੀਉ ਗਾਸੇ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਬਸ ਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਮੋ ਗੁੰ ਪਗੋ ਪੀ
ਸਵਲ ਗੁਆਰਤਾਰੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਕਾ ਮਯੈ ਨੋ ॥ ਨਮੋ ਦੁਖ ਤੇ ਮੁ
ਕਤ ਕਰੈ ਭਿਯੈ ਸੈ ਨੋ ॥ ਨਮੋ ਗਯੇ ਕਰਮ ਦਸ ਮਯਾ ਤਿ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ਨਮੋ ਨਾਮ ਲੀਨੈ ਗ
ਯੈ ਪਾਪ ਭਰੇ ॥ ਨਮੋ ਮਧੁ ਸੁਖ ਤਮੋ ਸੁਦਰ ਗਲੇ ਗੀ ॥ ਨਮੋ ਭਗਤ ਦਸ ਕਲਾ ਮਯੈ

ਜੋਗਜੋਗੀ। ਨਮੋ ਨਿਸਤ ਨਿਸਤੇ ਮਤਾ ਕੀ ਪੀਜੈ॥ ਨਮੋ ਨਿਪਟ ਦੀ ਤਵੇ ਚੰਗੇ ਸੰ
 ਚੀਜੈ॥ **ਚੋਪਾਈ**। ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਤਿ ਮੁਖ ਨਤਿ ਚ ਛਾਈ॥ ਸੰਤ ਪਾਲ ਸੇਵੀ
 ਪਦਾਈ॥ ਜੇ ਸੀ ਮਾਹਿ ਓਕ ਹਲਾਕੀ॥ ਸੁਰੇ ਦੇਵੀ ਅਪਦਾ ਹੀ॥ ਜਬ ਜਾਤਾ ਬਾਸੁ
 ਹਰ ਅਜਾਨ॥ ਸਬ ਕਰ ਕਤ ਬਾਅਤਿ ਬਲਦਾਨ॥ ਭੈਰੋ ਦੇਵਿ ਸਨਲਤ ਜਧਾ ਆਏ
 ਤੁਮ ਛੇਦਿ ਓ ਤੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਿਆਮਾ॥ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੇ ਸੇਵੇ ਕਓ॥ ਚਲ ਰੁਤੁ ਮਾਹੇ ਦੇਖੇ
 ਗਾਅਓ॥ ਤਕੈ ਦਿਤ ਸੁਨੀ ਮੈ ਰਹਾਵਾਨ॥ ਭਾਖੀ ਮਾਹੇ ਚਲਦਾਨ॥ ਬਤੁ ਮ
 ਲ ਮੁਸਟ ਰਚੰ ਰੂ॥ ਤੇ ਮੋ ਪਾਕੀ ਚੇਹੇ ਰੂ॥ ਫੁਲ ਮਾਹੇ ਮੁਖ ਖੰਸ॥ ਫੁਲ ਤੇ ਮੋ
 ਗੇ ਸੁਰਜਾਵੇ ਖੰਸ॥ ਮਾਹੇ ਖੰਸੇ ਦਸਿ ਹਾਲ॥ ਤੇ ਦਿਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਤੀ ਤਦਿ ਆਲ॥
 ਤੇ ਤੇ ਸੰਦੀਪੰ ਤੁਮ ਦੇਵਾਲ॥ ਖੇਲਦਿ ਕਾਵੇਹੇ ਨੰਦ ਲਾਲ॥ ਕਾਲ ਕਮੰਤ ਫੁਲ ਤੇ
 ਪਾਨ॥ ਫੁਲ ਤੇ ਮੁਖ ਕੰਦ ਮਤੀ॥ ਬਤੁ ਰੁਦ ਅਰਕਾ ਕਹੀ ਵਿਸਾ॥ ਤੇ ਗੁਣ
 ਗਾਵੇ ਤੁਮ ਹੋਦਾਸ॥ ਅਸਟ ਨਾਦਿ ਕਰੇ ਦੀਤ ਦਾਸ॥ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਚਲਿ ਰੁਦਿ ਕਾ

ਏ॥ ਸੋਲਾਸੰ ਸ਼ੁਏਿਕਸਓਤਾਗ॥ ਲੋਆਵੈਗੇਰੁਮਾਸਰਮਾਰ॥ ਬਾਟਾਸਰਮੀ
 ਕੀਭੁਜਤਜਾਰ॥ ਅਵਰਿਕਾਟਗਥੋਰੇਚਾਰ॥ ਚਿਤ੍ਰਤੁਮਾਗਤੇਘੰਨਿਸਾਮ॥ ਰਾਸੀ
 ਜਾਰੈਗਾਸੀਦਧਾਮ॥ ਪਾਰਜਾਤਲਿਆਵੈਗਾਧੁਖ॥ ਸਰਿਭਾਦਕਾਉਤਰੇਦੁਖ॥
 ਅਵਰਿਖੇਲਕੀਜੈਰੇਘੰਨੇ॥ ਸਭੈਸਮੈਪੈਜਾਤੇਗਥੇ॥ ਤੰਦੋਰੇਫੁਟਰਥਧਥਕਾ॥
 ਜੁਪਕਗਵੈਰੇਭਾਰਥਕਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਕੋਰੇਗੀਤਾਕੀਆਨ॥ ਅਰਜੰਤਕੋਕਰਵਾਏ
 ਪਾਨ॥ ਜਗਮਗਾਏਗੀਤਾਜਗਕਰੇ॥ ਅੰਧਕਾਰਮਾਇਅਕਾਤਰੇ॥ ਜੇਸੰਮਥੈ
 ਗਗੀਤਾਕੀਆਨ॥ ਸੋਪਾਵੈਗਾਪੁਰਖਪੁਰਾਨ॥ ਤੁੰਮੈਗਥਿਓਅਗਥਿਅਨੁਪਾ॥
 ਗੀਤਾਗੀਆਨਤੁਮਾਗਾਧੁਖ॥ ਪ੍ਰੰਮਅਰੰਭਗੀਤਾਸਮਝਾਇ॥ ਤ੍ਰਾਕੁਨਮਾਇ
 ਆਦੇਤਿਮਿਟਾਇ॥ ਸਗਲੀਗੀਤਾਤਿਤੀਪਨੀ॥ ਤੁਮਗੀਸੇਵਾਤਿਰਦੇਪਰੀ॥
 ਸਭਧਰਤੁਮਤੀਕਹੈਤਿਵਾਸ॥ ਗੀਤਾਕਾਰਸਤੁਮਹੀਪਾਸ॥ ਤੁਮਰੋਭਜੈਧਿਸਾਰੈਅ
 ਨ॥ ਤਿਸੈਤਲਾਰੈਸਮਕਾਥਾਨ॥ ਖੁਜਤਿਅਠਾਗਸੈਨਾਕਾਰ॥ ਦੁਰਕੋਰੇਧਰਤੀ

ਭਾਰ॥ ਅਵਿਗਰਹੈ ਕੇ ਖੇਲਿਆਂ ਤਾਂ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਪੁਰੰਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਾ ਕਰ ਸੁ
 ਆਗੈ ਬਿਧ ਅਪਾਰਿ॥ ਤਿਨੈ ਗਾਵੈ ਗੋਸ਼ੰ ਸਾਰ॥ ਜਸ ਤੁਮਾਰਾ ਜਗਤੁ ਭਯਾਵੈ॥
 ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਭਯਾਉ ਤਾਰੈ॥ ਤੰ ਭਿਗਵੈ ਗਾਂਠ ਭਿੰਨ ਗਤਿ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦਾਇਨ
 ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਾਨਤੀ॥ ਜੰਨ ਨਾਰਦ ਤਰਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਇ॥ ਭਿਰਵੈ ਕੇ ਸਾਇਲੀ ਐਸਾ ਸਾਇ
 ਕਰਹੰ ਭੈ ਅਨੁਸ਼ਨ ਕੇ ਪਾਇ॥ ਨਾਰਦ ਬਿਧਿ ਆਭਇਆ ਜਸ ਗਾਇ॥ ਫੂਟ ਤਰਿਲਾ
 ਗੇ ਗਾਇ ਚਗਾਨ॥ ਗੋਪ ਸਤੁ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਪ੍ਰਗਾਨ॥ ਇਤਲੀਲਾ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੁ ਆਪੈ ਸ੍ਰੀ ਪਾਇ॥ ਨਿਸੰਤ ਬਿਸੰਤ ਕੇ ਸਾਇ ਕਰਤਾਰ॥ ਕਿਸਨ
 ਦਾਸ ਪਗ ਪ੍ਰਭੂ ਲਗਾਇ॥ ੮੫॥ ਨਾਰਦ॥ ॥ ਖੇਲੈ ਗੁਆਰਾ ਅਰਸੀ ਨ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਆਦਿ ਗੰਢੰਨ ਸੋਇ॥ ਕੋਢੇ ਚਾਤ ਬਿਰਹ ਕੋਢੀ॥ ਕੋਢੀ ਪੈਤਰੀ ਆਉਇ॥ ਚਰਿਤ੍ਰਾ
 ੧॥ ॥ ਖੇਲੈ ਕੇ ਸਾਇ ਗੁਆਰੈ ਸੰਗ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਧਿਕਾ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰਦਾ ਅਰੰਗ॥ ਕੋਢੀ ਬ
 ਲ ਮੇਢਾ ਸੋ ਪਏ॥ ਕੋਢੀ ਬਾਲ ਪਤਿਰੁ ਆਸੇ ਭਏ॥ ਕੋਢੀ ਉਦਿਕ ਰਿਤ ਸਰਪਰੇ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਤੰਦਰੁ ਤੰਦਰੁ ਨ ਚਿਤਿ ਨ ਕਰੇ ॥ ਕਉ ਸੁ ਰਹਿ ਤੇ ਏ ਧਾਲ ॥ ਕਉ ਤਿ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਧੇਅ
 ਸੁ ਆਇ ਚਿਤਿ ਧਾਲ ॥ ਸੁਭਹਿ ਕੇ ਧੈਰੋ ਮੰਲ ਧਾਲ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਧੀ ਮੰਤਰੀ ਚਿਵਿ ਧਾਲ ॥ ਏ ਤੇ
 ਤਰਿ ਸਖਾ ਕੁ ਆਹ ॥ ਆਹਿ ਤੋ ਕਉ ਮੰਤਰੀ ॥ ਅਪਨੇ ਤੰਤਰੀ ਪੁਧਿ ਅਹੋ ॥ ਧਾਲ ਕਉ ਏ ਗਲਿ
 ਚਿਤਿ ਨ ਧੀ ॥ ਅਤਿ ਕਰੇ ਮੁਖ ਮਤਿ ਨੀਬ ॥ ਤਸਿ ਕਰ ਧਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਿਲਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਤੀ
 ਸ੍ਰੀ ਆ ਧਾਲ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਇਕ ਧਾਲ ਕੋ ਗਉ ਲੈ ਆਇ ॥ ਗਧ ਕੁਠ ਮੈ ਆਵੈ ਧਾਲਿ ॥ ਧਾ
 ਲ ਕਉ ਗੋਬਿਲੰਬ ਨ ਕਰੇ ॥ ਮੇਲ ਕੁਠ ਦਰਿ ਲੈ ਸਿਲਾ ਪਰੇ ॥ ਮਹਾ ਕੁਸਟ ਮੁਖ ਧੈਰੁ ਧਾਲਿ
 ਗਉ ਪੰਜ ਮਤਿ ਧਾਲ ਕਉ ਆਇ ॥ ਤਰਿ ਜਾਇ ਕੇ ਧੈਰੋ ਨੀਤਿ ਤਰਿ ॥ ਕਰ ਗਏ ਨਿਜ ਸਖਾ
 ਗੁ ਆਹ ॥ ਕੇਖਿ ਚਿਤੁ ਸਟ ਜਧ ਸ੍ਰੀ ਕੁਗਵਾਨ ॥ ਇਨ ਤੁਝੇ ਮਤਿ ਮੰਦ ਅਜਾਨ ॥ ਗ੍ਰੀ
 ਏ ਤੇ ਗੁਧੰਬ ਗਉ ਲੈ ਆ ॥ ਤਵੈ ਕੈ ਤਪੁ ਬਤਿ ਸਾ ਭਇਆ ॥ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲਿ ਕੁਟ ਕੈ
 ਨਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤ ਚਲਿ ਕੁਏ ਧਾਲਿ ॥ ਆਪਣਿ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਮੁਕੁ ਮੁਗਹ ॥ ਪਵਿਤੇ ਗ੍ਰੀਵ
 ਕੀ ਟੀਕਾ ॥ ਕਾਛੇ ਸਿਨਹੁ ਫਾਤੇ ਧਾਲ ॥ ਸੁਭ ਦੁਖ ਮੁਕੰਤ ਕੀ ਨਹਿ ਆਲ ॥ ਕੇਵੇ ਪੁਤ

पनी दूर भावरी ॥ यु भउगे दै सै तर उगी ॥ उरि सग दै चाल पिआरै ॥ भउरि स
 तनी पूबु उचारे ॥ तउ मै न सधि पातै दे द ॥ सै अविता सी अलष अउदे ॥ स
 पनी गूडि चले भुगर ॥ संग पिआरै सखा गुआर ॥ गोरल मै आदे उरि गहि ॥
 अति धिग साता उरि वीआहि ॥ अचउं जंत पैं के वग दंति ॥ अउरि पर च
 लग मअ तंति ॥ ये मा सधि पनी उधि पात ॥ जपी अैं सै सै गग दान ॥ दि
 लला ने दी सुते सुताहि ॥ ये मउ गत माये वी पाहि ॥ नै न स मति मुति तं दुरु
 मारि ॥ बि सतरा म पग परि च लउरि ॥ ८०॥ ॥ स अ ॥ १॥ ॥ अ
 उर च दै र स दै र सै व म ल पडि वे पाहि ॥ घउ च बी छं त सं त दे च गं ता व द ल की
 चाडि ॥ ८१ ॥ ॥ अ उ पा दी ॥ १॥ ॥ ॥ रष परि दै ठ छलै अ व ग
 उरि स ते डि त स स व उर मुग ॥ मर ग म उरि उ द्रि नै ॥ च गं त व द डि र र सै प
 रै ॥ न च प द पं व सि पू सै जहि ॥ दे स दि र म ज ग उ वे गहि ॥ दै सै उ दै पं ग सि

ਪਾਦ ॥ ਆਪ ਅਨਾਦ ਸੋਰੇ ਨੀਆਦ ॥ ਜਾਂਕੋ ਪਿਆਵੈ ਸਿਧ ਸਮਾਧ ॥ ਗੁਰਗਾਏ
ਨਾਦ ਲਿਖਿਆ ॥ ਸਾਰ ਬਚੰਤ ਬੁਝ ਮਾਜ ਸਗਾਏ ॥ ਸੇਸ ਸੰਸਾਰ ਪਾਰਨਾਏ ॥
ਜਾਂਕੋ ਗਾਏ ਦੈਰ ਪੁਗਾਨ ॥ ਰਿਖ ਮੁਤਾਤਿ ਰੇ ਪਰੈ ਪਿਆਨ ॥ ਸਿਧ ਮੁਤਾਤਿ ਰਿਸਦਾ ਸੇਸ
ਬ ॥ ਹਤੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪਗ ਸੋਲਾਗ ॥ ਬੁਝੇਤ ਗਾਇਤੁ ਲਖੀਤਿ ਰਿਲਿਤਿ ॥ ਚਰੰਤ ਕਵਲ
ਕੇਸਵਿ ਕੇਗਤਿ ॥ ਸੋਪਦ ਪੰਜਿ ਪ੍ਰਸੰਆਜ ॥ ਪੁਰੰਤ ਭਇਆ ਤੰਮਾਗਾਜ ॥ ਫੁਲਜੰ
ਨਾਇਆ ਦੈਤਿ ਰੇ ਰੰਮ ॥ ਐਸੇ ਕਤਾਤ ਮਾਰੈ ਰੰਮ ॥ ਦੁਹਲ ਭਕਤ ਸਾਥੇ ਦਉ ਚਾਰੇ ॥
ਅਤਿ ਦੁਹਲ ਭਪੁ ਭੁਭਾਰੇ ॥ ਬਤਰ ਮਤਾਨਿ ਰੇ ਮੈ ਕਰੈ ॥ ਆਪ ਆਪ ਨਾਮ ਸਾਹੈ ॥ ਪ੍ਰੰ
ਮਦਿ ਅਲਿਖ ਗਾਏ ਗਾਇ ॥ ਪੁਗਾਦ ਚਰੰਤ ਮਾਤਿ ਲਗਾਇ ॥ ਗੋਪੀ ਪ੍ਰਜੈਤਿ
ਕੇਚਰੰਤ ॥ ਤਿਨ ਚਰੰਤੈ ਕੀਤਿ ਤਿਸ ਗੰਤਿ ॥ ਨਾਮ ਤਿਥੁ ਪਤ ਮੰਨ ਮੈ ਕਰੈ ॥ ਰਗਤ ਭਾਏ
ਤਿਰੇ ਮੈ ਪਰੈ ॥ ਕਾਲ ਤੰਦੀ ਮੈ ਸੁਭ ਜਗਾਏ ॥ ਕੋਠਿ ਵਿਸੰਤ ਕੰਨ ਗੈਰੇ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ
ਕੰਸੇ ਕਾਪਤਿ ਚਾਨੇ ॥ ਕੰਮਲ ਨੈਨ ਦਿਤਿ ਰੇ ਆਨੇ ॥ ਫੁਲਜੰਤ ਮੰਨ ਮੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰ ॥

ਅੰਤਿਰਜਾਮੀਤਿਨਰਤਾਰ॥ ਤੋਢਤੋਦਾਸਅਨੰਤਅਧੀਤ॥ ਬਗਤਕਦਲਵੇਅਤਿਤੋਚੀ॥
 ਗੜ੍ਹਸੁਪਤਸੁਦਰੈਸੁਰਤਏ॥ ਆਗਰਸ਼ਿਰਾਦਕੁੰਤਦਿਸਗਏ॥ ਸਗੰਤਭਲੇਦੀਤੇ
 ਨਗਤ॥ ਦਰਸੰਤਪਰਸੇਗਾਭਗਵਾਨ॥ ਦੇਖੋਗਾਸੁੰਦਰਪੰਤਸਾਸ॥ ਅਗਰਹਿਕਾਈ
 ਸ੍ਰੀਬਲਗਮ॥ ਮੰਦਤਾਸਮੁਖਪੰਨਜਿਨੈਤ॥ ਉਚਰੇਗਾਸੁਖਅੰਦ੍ਰਤਿਥੈਤ॥ ਪੁੰਪ
 ਹੀਆਲੇਵੇਸਅਨੁਪ॥ ਸੇਤਸੁਖਦੇਖੋਪੁੰਮਸਰੂਪ॥ ਨੰਸਤੰਮਾਗਾਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥
 ਬਹੁਤਬਰੋਗਾਤਿਸਕੀਸੇਦ॥ ਨੌਭੁਤਸਤਿਗੁਰਨੰਸਸਮਾਤ॥ ਕਤਿਪ੍ਰਸਾਦਪਰਸੇਕੁ
 ਗਵਾਤਾਫੁਟਸੇਚੇਅਪਨੇਮੰਤਮਾਤਿ॥ ਮੈਸੇਭਾਗਤੰਮਾਰੇਕਾਤਿ॥ ਕਦੰਤਿਨੀਟੋ
 ਦੁਰਗਵਾਨ॥ ਤਥਿਅਧੀਤਦੁਤਪਰਬਪੁਗਤ॥ ਦੁਤਅਬਤਾਮੀਕਤਿਥਿਧਪਾਥਿ
 ਸਗੰਤਪ੍ਰਸਤੋਦਿਕਤਿਥਿਧਗਾਥਿ॥ ਫੁਟਘਟਗਤਰਕਰੈਥਿਸਾਸ॥ ਤੋਢਤੋਦੇਸਾਦਿ
 ਜੀਕੋਦਾਸ॥ ਆਜਮਿਲੈਦਰਸੰਤਾਗਤ॥ ਸੁਤਤਿਤਤਾਰਿਓਅਜਾਮਲਸਾਸ॥ ਸੁ
 ਆਸਿਧਾਦਤਿਗਤਕਾਤਰੀ॥ ਨ੍ਰਿਪਸਿੰਧਸੈਸੇਤਰਤਰੀ॥ ਕਪਅਗਰਿਕੁਓਪਾਰੇ

ਸਮ ॥ ਜਸਰ ਬੰਦਰੁ ਪੁਰਖ ਅਨਾਮ ॥ ਤਉ ਤੈਰਾਸ ਮਨੁ ਬਸਗੰਗ ॥ ਨਿਪਾਕਰੇਗੇ ਤਲ ਪਰ
ਬੀਗਾ ॥ ਜਬ ਦੇਖੈ ਗਾਸੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਰਬ ਤੇ ਉਤਰੁ ਗਾਤਿ ਕਾਲ ॥ ਤਰਿ ਕੇਚਰੰਤਰ
ਤੈਗਾਜਾਇ ॥ ਨਿਭਿਅਤੇ ਚੰਦਨ ਸੋਲਿ ਪਦਾਇ ॥ ਲੇਵੇਗੇ ਤਰਿ ਮੁਝੈ ਉਠਾਇ ॥ ਗਬੇਗੇ
ਫੁਲਨੰਠਲਗਾਇ ॥ ਗਲ ਤਰਿ ਕੇ ਮਿਲਨਾ ਫਲਾਇ ॥ ਤੀਰਬਸੈ ਤੈਵੈ ਗੀਦੇਇ ॥ ਨਿ
ਪਾਕਰੇਗੇ ਫੁਲਜਗਦੀਸ ॥ ਤਾਬਧਰੇਗੇ ਤਮਰੇ ਸੀਸ ॥ ਜਾਂਦੇ ਸਿਰ ਤਰਿ ਕੈ ਕਰਲੇ
ਕਾਲ ਮ੍ਰਿਤ ਤਾਂ ਕੈ ਜਨਭਜੇ ॥ ਜਤਿ ਨਰਿ ਉਪਾਰਿ ਘਲਜਲਦੈਆ ॥ ਪਦਨਿਧਾਨ ਮਭੁਤੇ
ਲੈਆ ॥ ਦਿੰਦੁ ਮੈ ਪ੍ਰਸੇਖੇ ਤਰਿ ਤਾਬ ॥ ਕੇਸਦਿ ਨੀਉ ਸੁਰਗ ਕੈ ਤਾਬ ॥ ਸੈਨਰ ਤਉ
ਪ੍ਰਸੇਗਾ ਆਜ ॥ ਪੁਰੰਤ ਕਹਿਅੰਤ ਮਾਗਾ ਕਾਜ ॥ ਬਨਾਰ ਤਉ ਭਗਾ ਸੈਨ ਮੁਖਦੀਨ
ਦੇਖੈ ਗਾਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਮਪ੍ਰਧੀਨ ॥ ਸੈਨੈ ਮੁਖਜਾਬ ਤੈਲੇ ਲਤਿਆ ॥ ਫੁਲਦੇਖੰਤ ਕੈ
ਕੁਛੁ ਨਹ ਤਿਆ ॥ ਫੁਲ ਬੈਲੈ ਗੇ ਕੇਸਦਿ ਛਾਤ ॥ ਮੁਝੈ ਘਲਾਵੈ ਗੇ ਕਰਤਾਤ ॥ ਬ
ਚੰਨ ਹਟੈ ਗੇ ਪ੍ਰਮਰਿਸਾਲ ॥ ਤਬ ਤੈਵੈ ਗਾਨਿ ਪਦਨਿ ਤਾਲ ॥ ਫੁਲ ਬੈਸਾਵੈ ਗੇ ਕਰਿ

ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਬਢੇ ਤੇ ਆਰੋਚਿਤ ॥ ਸੁਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੈ ਮਨੈ ਰਖ ਕਰੇ ॥ ਸੁਤੁ ਤਪਿ ਅੰਗ ॥
 ਤਪੁ ਟਰੀਤ ਰਧੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਅਨਿਲ ਗਾਇ ॥ ਰਬੁ ਤਜ ਅਵਰਿ ਪੰਥੀ ਜਾਇ ॥
 ਸਥੇ ॥ ਤੁਨੈ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਮਹਾ ਸਥੀ ॥ ਦੇਵੈ ਨੋ ਅਗਿ ਆਨਰ ਰਖੀ ॥ ਜੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਪਿ-
 ਅਨਿਲ ਗਾਇ ॥ ਮਹਾਂਤੰਤ੍ਰਿ ਬਿਸੇਸੁ ਧਰਾਇ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੁ ਅਮਿਲ ਕਰੀ ॥ ਜੋ
 ਜੰਤੁ ਮਹਾਂਤੰਤ੍ਰੁ ਮਾਹੀ ਕਰੀ ॥ ਜੰਤੁ ਅਕੁਰੁ ਮਹਾਂਤੰਤ੍ਰਿ ਮਾਇ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤਰ ਬਧ ਮਾਰਗ
 ਸੁਧ ਨਾਇ ॥ ਦੇਵ ਅਗਿ ਰਬ ਮਾਰਗ ਪਾਇ ॥ ਰਗਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨ ਬਰਨਿ ਆਜਾਇ ॥
 ਐਸਾ ਮਹਾਂਤੰਤ੍ਰਿ ਸਤ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥ ਤੀਨ ਕੇ ਸਵਿਤ ਉਤਰ ਗਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਕੋਤਿ
 ਨਟ ਪ੍ਰਤਾਪਾਇ ॥ ਤਾਂ ਕੈ ਭਾਗਤ ਦਰੇਸਾਇ ॥ ਤਰਿ ਪਗ ਚਿਤਿ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਜਬ
 ਪਰੇ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਅੰਤ ਦੇ ਭਰੇ ॥ ਰਬ ਤੇ ਉਤਰ ਪਗ ਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਕਤੇ ਆਜ ਦੇ ਰਗ
 ਗਤ ਮਾਰ ॥ ਦੇਖੈ ਗਾਤਰਿ ਪਗ ਕੀ ਧੁਰ ॥ ਰਿਖ ਮੁਤ ਸਿਧ ਸੁਭੁ ਤੇ ਦੁਰ ॥ ਸੋ ਮੁਸ-
 ਪਾਇ ਉਚੈ ਭਾਗ ॥ ਰਤੇ ਰਥਿ ਰਤਿ ਮਸਤਿਕ ਲਾਗ ॥ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਰਬ ਤਰਿ ਮਾਜੰਤ

ਹੋਆ ॥ **ਭਿੰਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਗਾਨ ਲਾਇ** ॥ ਲੇਵੈ ਅਰਲੈ ਸੀ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਭਿੰਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ
 ਗਾਨ ਲਾਇ ॥ ਮਾਧੀ ਤਜਿ ਭਿਆਵ ਕਲ ਭੋ ॥ ਗਤੇ ਭਾਖ ਛਾਤੀ ਸੋ ਦਥੈ ॥ ਤਿਓ
 ਜਤ ਤਰਪ ਗਰਿਜ ਪਾਈ ॥ ਭਾਂਕੇ ਭਾਗ ਤ ਬਰੇ ਜਾਈ ॥ ਨਥਿ ਸਥਿ ਪਗ ਰਿਸ
 ਰੈ ਭਲਿ ਪਟਾਇਆ ॥ ਮਹਾਂਤ ਸਰੂਪੀ ਤਰਿ ਪੈ ਆਇਆ ॥ ਅਤਿ ਬਡ ਭਾਗੀ ਬ੍ਰਿਸ
 ਮੈ ਗੋਆ ॥ ਗਾਮਕ੍ਰਿਸਨ ਕਾਦਰ ਸਨ ਭਇਆ ॥ ਇਤ ਲੀਲਾ ਕੋਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਗਤ ਆਪੈ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਜਸ ਪਾਤੰਦ ਨ ਤੰਦ ਮੁਗਾਰ ॥ ਨਿਸਨ ਦਾਸ ਪਗ
 ਪ੍ਰਬਲ ਤਰ ॥ ੫੧ ॥ **ਸਾਖੀ ॥** ॥ ਗਉ ਸਲਾ ਮੈ ਗਾਮਰਿ ਠਾਕੇ ਵੈਨੇ ਭੀਰ
 ਬਡਿ ਬਲ ਭਇਓ ਅਤਿ ਨਿਮੰਤ ਜੰਤ ਅਕੁਰ ਨੀ ਧੀਰ ॥ ਭਓ ਪਾਈ ॥ ੫੨ ॥
 ਬਰੇ ਕੇ ਸਦਿ ਜੀ ਕੋ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੋਪ ਸਰੂਪੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖਾ ਨੀਲ ਨੰਮਲ ਤੰਤ ਸਾਮ
 ਸੀਰ ॥ ਪੀਤ ਬੰਸ ਭੁਪਰਿ ਚਲਿ ਬੀਰ ॥ ਕੰਮਲ ਨੈਨ ਅਰ ਬੰਸੈ ਕੇਸ ॥ ਜਾਂਕੇ ਸੁਰ
 ਤੁਤ ਕਰੈ ਅਦੇਸ ॥ ਨਿਸਨ ਸਾਮ ਗੋਰੇ ਬਾਲ ਮ ਮਾ ਪੂਰੁ ਨਤਿ ਗਾਮ ॥ ਨੀਲ ਬਾਲ
 ੫੩

ਤਲਧਰਕੇਅੰਗ॥ ਜਿਓਅਤੇਸਭਤਚੰਦਨਸੰਗ॥ ਦੋਨੋਕਾਂਤੰਨਜਗਮਗ
 ਕਰੈ॥ ਦਸੋਦਿਸਕੋਤਮਕੋਭਰੈ॥ ਸਭਤੰਨਚਰਕੇਪ੍ਰੇਮੇਸੰਗ॥ ਤੀਨਭਵੰਤ
 ਪੁਰੰਨਅਭੰਗ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਤਿਸੈਦੀਸੈਗਮ॥ ਗਾਅਦੇਤਿਸੈਦੀਸੈਸਾਮ
 ਵੇਉਪ੍ਰਸਪਰਿਦਰਪੰਨਭਏ॥ ਪ੍ਰੰਮਪੁਰਾਤੰਨਤਿਤਿਪ੍ਰਭੁਨਏ॥ ਕੌਸਾ
 ਲਾਕੇਗੀਤਰਖਾਨੇ॥ ਰਾਖਪ੍ਰਭੁਨੇਵਾਤਿਨਪਰੇ॥ ਇਕਕਰਮਿਤਲੀਇਕ
 ਕਰਦੁਤੀ॥ ਗਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਤ੍ਰਿਭਵੰਨਕੇਪੰਨੀ॥ ਅਕਰੁਰਸੰਤਆਇਓ
 ਤਹਿਠਓ॥ ਵੇਖੇਤੰਦਜਸੈਦਾਕਓਰ॥ ਪ੍ਰੰਮਪ੍ਰੀਤਕਰਿਆਇਓਧਾਇ
 ਪਰਾਪਦਪ੍ਰੰਨਲਿਪ੍ਰਸਿਓਆਇ॥ ਤਹਿਜੰਨਚਰੰਨਰਹਿਓਲਿਪਦਾਇ॥
 ਤਾਂਕੇਭਾਗਨਦਰਹੇਜਾਇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪ੍ਰਭੁਲੀਐਓਠਾਇ॥ ਤਹਿ
 ਪ੍ਰਭੁਰਾਖਿਓਕੰਠਲਗਾਇ॥ ਅਧਨਿਪ੍ਰੀਤਅਤਿਕਰੀਤਜਾਇ॥ ਤਹਿ
 ਸੇਵਕਿਏਕੋਤੰਗੋਏ॥ ਪ੍ਰੰਮਪ੍ਰੇਮਕਰਿਓਦਲਭਏ॥ ਤਲਧਰਮੰ

ਮੇਰੇ ਕੀਓ ਵੀਰਗ ॥ ਕੇਸਵਿ ਕਰੇ ਕਰਮ ਅਪਾਰ ॥ ਇਹ ਜਨਮ ਹੀਰੇ ਭੇਰੇ
 ਆਇਆ ॥ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੰਠ ਲਗਾਇ ॥ ਅਤਿ ਦੇਰੇ ਏਕਾਓਇ ਜਾਇ ॥
 ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੰਤਰੀ ਮੈਂ ਤਾਂਤਿ ॥ ਸਿਆਹੇ ਰੰਗੇ ਸੰਤ ਕੁਰਾਵੰਤ ॥ ਇਥਿ ਚਤ੍ਰਿ ਵਿਥਿ ਧ
 ਲਗਾ ਮਨ ਤੰਤਿ ॥ ਤਲਧਰਿ ਵੇਰੋ ਕਰੇ ਸਿਆਹੇ ॥ ਤਹਿ ਗੁਨ ਇਥਿ ਸੁਖ ਦੇਓ
 ਚਾਹੇ ॥ ਤਹਿ ਜੰਤਰੇ ਰੋਮਾਂਤ ਸੁਨੇਤਿ ॥ ਵੇਰੋ ਕੁਲਗਈ ਸੁਖ ਦੇਤਿ ॥ ਤਾਥ
 ਹਾਤੇ ਦੇਰੇ ਪੰਤ ਸਾਖ ॥ ਲੈ ਗੁਣਿ ਆਇਓ ਪੂਰੁ ਅਕਾਸ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪੂਜੰ
 ਗਵਿਛਾਇ ॥ ਜਾਂ ਪਰਿ ਜੰਤ ਅਕੁਰੁ ਬੈਠਾਇ ॥ ਜਾਨੇ ਕਰਨ ਪਧਾਰੇ ਗਾਮ ॥
 ਪਾਤੀ ਪਲੇਟੁ ਸੁਖ ਸਾਖ ॥ ਬਾਪੀ ਕਰੈ ਸੰਤ ਕੇ ਚਰੰਤ ॥ ਗਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੁ
 ਚੰਤ ਦੁਖ ਤਹਿ ॥ ਪੁਨ ਮਧ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੁਰਾਏਤ ਹੀ ॥ ਗਾਓ ਏਕ ਲੈ ਭੇਟ
 ਪਰੀ ॥ ਬੁੰਦਾਏ ਬਹੁ ਸੁਆਦ ਅਪਾਰ ॥ ਨਿਪਾਕ ਹੀ ਅਤਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਿਪਾ
 ਲ ॥ ਪਾਤ ਪਿਲਾਏ ਪੁਨ ਕੁਰਾਵਾਨ ॥ ਬਹੁਤ ਸੰਤ ਕੇ ਦੀਨਾ ਮਾਨ ॥ ਜੋਇ
 ਤਿਥਿ ਆਖਾ ਮਾਗ ਮਾਨਿ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਤਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਇ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਭਿਆਸ ਕਰਿਓ ॥ ਜੰਤਰੰਤਰੰਤ ਅਨੰਦੇ ਕਰਿਓ ॥ ਮਿਲੈ ਨੰਦ
 ਚਾਚਾ ਫੁਲ ਆਇ ॥ ਹੋਤੇ ਉਜੰਤਰੁ ਜਾ ਫੁਲਾਇ ॥ ਥੈਸੇ ਸੁਖ ਸੈ ਥੈਸੇ ਮਹਾਨ
 ਨੰਦ ਗਾਇਕੁ ਛੁਨੀਏ ਬਿਖਾਨ ॥ ਤੇ ਅਨਰੁ ਰੁਸਲ ਪ੍ਰਵਾਰ ॥ ਸੁਖ ਸੈ ਆਏ
 ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਵਾਰ ॥ ਤੇ ਤੇ ਰੰਸਰਾ ਕਲ ਆਨਿ ॥ ਮਾਰੇ ਜਿਨੈ ਰੰਸੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਰਾ
 ਧਾਮ ਰਸਾਈ ਤੇਇ ਤਾਰੀ ਰੁਸਲ ਨਜਾਨੈ ਰੰਦਿ ॥ ਰੰਸਰਾਈ ਜਾਇ ਬ
 ਰੇ ॥ ਰਈਇ ਰਗੇ ਰਈਇ ਰਪ ਰੇ ॥ ਜੀਵੈ ਰੰਸਰਿਆ ਪੁਛੈ ਬਾਤ ॥
 ਜਿਤ ਸਰਪੀ ਜੀ ਜਾਇ ਦਸਾਤ ॥ ਰੁਸਲ ਪੁਛੈ ਚਾਚਾ ਜੀ ਗਏ ॥ ਸੁਖ
 ਇਕੰਤ ਰਹਿ ਰੀਤ ਰਭੇ ॥ ਥੈਸੇ ਰਾਮ ਨਿਸਨ ਅਕਰੁਰ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਰਖ
 ਨਖ ਸਖਿ ਰਹੁ ਪੁਰ ॥ ਚਾਚਾ ਕੈ ਥੈਲੇ ਰਗ ਵਾਨ ॥ ਤਾਤੰ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾ
 ਜਾਨ ॥ ਰੰਸਰਾ ਰੰਸਰ ਪ੍ਰਵਾਰ ॥ ਜਾਨ ਬੁਝੈ ਪੁਛੈ ਮੁਗਾਰ ॥ ਸੁਰ
 ਚਾਕੈ ਸੀ ਕਲ ਆਨਿ ॥ ਰੁਲ ਮੈ ਰੰਗ ਰੁਸਲ ਅਗਿਆਨ ॥ ਮੁਝੈ ਰੰਦ
 ਤਤ ਬਛੀ ਬੀਪਿਆਸ ॥ ਅਪਨੇ ਰੁਲ ਬਿਰਹ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥ ਰੁਲਾ ਰਹਿ

ਆਤਮ ਦੇਖੇ ਆਜਾ ॥ ਪੂਰਨ ਗੁਣਿਆਂ ਮਾਗਾ ਕਾਜ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਤ ਆਏ
 ਬਿਨ ਮਾਧਿ ॥ ਸੋ ਸੁਨਾਏਂ ਮ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਭ ਬਰਤੰਤ ਅਨੁਗੁਣਿ
 ਖਾਨੇ ॥ ਤੇ ਪੂਰਤ ਮ ਤੇ ਨੁ ਛੁਟ ਛਾਨੇ ॥ ਵੇਸ ਵਿਥਾ ਕਾਨੰਦੁ ਬੁਲਾਇ ਆ ॥
 ਸਭ ਵਰਤੰਤ ਨੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਇ ਆ ॥ ਆਨੰਦ ਰੰਗ ਸੰਨੀ ਬਾਤ ॥ ਮਥ
 ਗਜਾਵੰਗ ਪ੍ਰਭਾਤ ॥ ਮਤਿ ਰਵੇ ਗਰਬ ਟਲੁ ਬੁਲਾਇ ਆ ॥ ਤਾਂ ਵੇਇ
 ਤਿ ਬਚੰਤ ਸੁਨਾਇ ਆ ॥ ਉਚੈ ਚ ਨ ਕਰਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਬੁਠੈ ਗੋਪ ਸਰਲੇ
 ਪਰਦਾਰ ॥ ਧੰਤ ਪਜਗ ਰਾਜੈ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥ ਸਭ ਤੀ ਮਥ ਗਾਚ ਲੈ ਸਿਦਾਰ ॥
 ਗੋਤਿ ਗੋਤਿ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਟਾਲੇ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਗਜਾ ਕੈ ਦੇਤਿ ॥ ਗਮਨਿ ਸਨੁ
 ਚਲੈ ਪ੍ਰਭਾਤ ॥ ਸਗਲੇ ਗਾਂਠਿ ਸਨਾਵੈ ਬਾਤ ॥ ਲੈ ਆਗਿ ਆਗਿ ਤਿਨ ਕਰੀ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤੀ ਮਥ ਗਾਚ ਲੈ ਸਿਦਾਰ ॥ ਗਮ ਅਧਿ ਜਸ ਪਾਨੰਦ ਨੰਦ ॥
 ਦਿਤੁ ਗੀਚ ਲੈ ਬਿਮਲ ਬ੍ਰਜ ਚੰਦ ॥ ਗੋਪੀ ਸਤੀਜ ਬੇਇਤ ਬਾਤ ॥ ਮਥ ਗਾਚ
 ਲੈ ਜਸੈ ਦਾਤਾਤ ॥ ਗੁਣਿ ਭੈ ਸੋ ਕੁਲੀ ਸੁਖ ਦੇਤਿ ॥ ਜਾਗੀ ਪਾਵ ਕਨ੍ਹਿ ਸਤਸ

ਨੇੜਿ ॥ ਭੁਜਾ ਕੰ ਫੁਟ ਤਾਥੈ ਤੇਗਿ ਗੈ ॥ ਗਾਏ ਸੁ ਨ ਮੁਖ ਜੋਰ ਸਭ ਹੋ ॥ ਖੁਲੈ ਕੇਸ
 ਗਿਰਾਏ ਕੇ ਕੁਲ ॥ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮੈ ਧਿਆ ਪੈ ਸੁਲ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇ ਸਭ ਇਨ ਹੀ
 ਰਈ ॥ ਧਿ ਤੇ ਤਾਪ ਕਰਿ ਤਪ ਤੀਰਾਈ ॥ ਲਾਗੀ ਨਹੰਤ ਮਹਾ ਧਿਰ ਲਾਪ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਬਡੇ ਧਿਆ ਪੈ ਤਾਪ ॥ ਅਗੀ ਧਿਆ ਤਾ ਕੰ ਠੰਠ ਨਿਠੋਰ ॥ ਦੈ ਅਨ
 ਕੀ ਤਿਠੰ ਮਹੀ ਉਰ ॥ ਐਸੇ ਸੁਖ ਦੇ ਲੇ ਦਤਿ ਛੀਨ ॥ ਮਹਾ ਸੁ ਨ ਤੁਨ ਤੀ ਪ੍ਰਬੀ
 ਨ ॥ ਨਭਿ ਲੈਨ ਮੁਖ ਪੰ ਨਜਿ ਰਾਸ ॥ ਤਾ ਕੋ ਠੰਠ ਤੇ ਨਹ ਤਥਿ ਦਾਸ ॥ ਤਪ ਛ
 ਬਨਿ ਪਦ ਹਲੰਭ ਸਾਸ ॥ ਪੁੰਮ ਮਨੋ ਤਿਰ ਸ੍ਰੀ ਬਲ ਰਾਸ ॥ ਠੰਠ ਰੇ ਜੀਵੰਤ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਅਧਾਰ ॥ ਕੇਸ ਦਿਨਿ ਸੁਨ ਮੁਨੰਦ ਮੁਹਾਰ ॥ ਇਹ ਅਨਹੁਰ ਅਤਿ ਪਟ
 ਨਿਠੋਰ ॥ ਨਿਭਿਆ ਇਠਿ ਬ੍ਰਜ ਮੰ ਕੁਲ ਉਰ ॥ ਰਬ ਚ ਕੁਆ ਇਠਿ ਬੁਝੈ ਅ
 ਜਾਨ ॥ ਘਾਤ ਨਹੰਤ ਅਬਲਾਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਨੈ ਸਖੀ ਇਹ ਤੰਦ ਨਹੈ ॥ ਇਹ

ਕੇਪ੍ਰੀਨੰਮਸਕੁਤਨੋਇ॥ ਦਿਨਹੁੰਮਤੇਤਜਿਓਸੁਤੇ॥ ਦੇਤਿਦਾਤਤੇਭ
 ਏਬਿਦੇਤਿ॥ ਚਠੇਸੁਨਦਿਹਸਕੁਬਿਜਲੋਕ॥ ਤੰਮਨੋਮਤਾਲਗਾਵੈਸੋਨ॥
 ਨੰਸਗਾਵੇਤੇਠਗਤੇਗੋਪ॥ ਗਾਮਨਿਸੁਤਜਾਵਤਿਬ੍ਰਜਲੋਕ॥ ਜੋਤੀਜਾਂਦੈਤਰਿ
 ਰਸਭਰੇ॥ ਗੇਬੈਠਅਪਤੇਹੀਘੋ॥ ਤੇਵੰਸਨਤੋਇਨਕਾਰਿਆਕਰੇ॥ ਗੋਰੋਪ
 ਤੋਨਿਆਧੰਤਹੇ॥ ਉਚੈਧਾਮਤੰਮਾਹੇਨਾਤਿ॥ ਚਕ੍ਰਗਾਠੇਤਜਠਓਰਸਿਧਾਏ
 ਰੇਪ੍ਰਕਨੋਤੋਦੈਉਤਪਾਤ॥ ਤਓਬ੍ਰਜਗੇਤਜਸੋਦੇਤਾਤ॥ ਨੋਅਪਸਗੰਤਪ੍ਰ
 ਤਹੀਤੋਇ॥ ਰੇਸਿਆਮਬ੍ਰਜਅਪਦਾਧੋਇ॥ ਨੋਈਗੋਪਮਰਜਾਏਪ੍ਰ
 ਧਾਨ॥ ਤਓਬ੍ਰਜਗੇਤਮਾਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ ਸਰੋਸਥੀਇਤੰਦਰੁਮਾਹ॥ ਨਈਨੀ
 ਆਸੋਬਫਿਓਪਿਆਹ॥ ਮਧਗਾਧਾਸੀਜੋਨੀਆਥਾਲ॥ ਤੇਸਕਪਿਆਹੇ
 ਲਗੇਗੋਪਾਲ॥ ਦੇਖੋਸਥੀਤਿਨੋਨੇਭਾਗ॥ ਉਧਰੇਗੀਤਰਿਦ੍ਰੁਸਤਲਾਹ॥

ਓਤਕੇਗਾਗਤਮਾਰੇਭਰੇ॥ ਸੁਸੁਤਿਭੈਗੇਜੇਤੇਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਤਜਾਏਭਰਿਨਿਰ
 ਥਰਾਤੇ॥ ਬਚੇਤਸਰੋਤਰਤਰਿਪੈਰਹੈ॥ ਕਤਾਚਲੇਭਰਿਤਮਰੇਪ੍ਰਾਤ॥
 ਜਾਵੇਨਾਦੇਦੇਸੀਭਗਵਾਨ॥ ਅਰੇਸਖੀਭਰਿਨੋਕਿਖਾਨ॥ ਇਓਭਿ
 ਜਥਾਸੀਬਥੇਅਜਾਨ॥ ਜਿਨਕਿਧਰਮੇਟੀਜਲਧਾਰ॥ ਤਿਸੇਜਾਨੇ
 ਗੋਧਗਵਾਰ॥ ਕਤੇਕਸਮਥਗਾਨੇਗਓ॥ ਭਰਿਕੈਏਅਥਿਰਾਗੁਰੁ
 ਏ॥ ਕਰੇਕਤੇਤਮਾਰੇਭਰਾ॥ ਜੀਏਭੀਭਰਿਦੁਸੰਤਲਾਰ॥ ਓਲਟੇਭ
 ਗਤਮਾਰੇਭਰੇ॥ ਜਿਨਤਮਭੇਦਿਨਮਾਧਦਿਲਏ॥ ਓਚੈਸਰੋਖੀਸਭਨ
 ਰ॥ ਅੰਤਮੀਤਕਤੇਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਗੁਥੰਦਵਰੇਦਰਮਾਧੇਸਿਧਾਰ॥
 ਜਸਪਾਨੰਦਤਪ੍ਰਗਟਿਰਕਾਰ॥ ਗਾਥਵਰਾਣੀਦਿਸਰੀਗੰਤ॥ ਗੋਪੀਨੈਮੰਤ
 ਤੇਕਨਸੰਤ॥ ਪ੍ਰਾਤੇਭਰਿਸਰਤਕੇਪਾਠਿ॥ ਆਗਮੈਸਰੁਆਸੀਧਰਿ॥
 ਕੇਨਖਰੀਭਰਿਰਥਕੇਗਓ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾਦਿਏਕੇਰੰਗਮੰਤਕਾਠਿ॥ ਰਥਅਨਕੁਰ

ਕ ਨ ਦੇਸਿ ਆਖ ॥ ਆਰਤਿ ਰਿਗ ਦੀ ਸੰਗ ਬਲਗਮ ॥ ਲੈ ਬਲਿਓ ਰਿਖਿ
 ਤਾਂ ਸੁਜਾਨ ॥ ਗਮੁ ਸਿਸਤ ਪ੍ਰਤਪਰ ਬਪੁਗਾਨ ॥ ਗੋਪੀਤਰਿ ਰਬ ਗਾਇ
 ਓਨ ਜਾਇ ॥ ਰਹੀ ਸਿਸਤ ਸੇ ਦੁਸਟ ਲਗਾਇ ॥ ਗੋਪੀਨੋ ਬੋਲੇ ਰਿਗਾਇ ਤੁ
 ਸਪੇ ਦੇ ਦੇ ਕੁਤ ਪਾਠਾਇ ॥ ਮੰਦਰਾਸ ਤਰਿਤਿ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਚਲੇ ਪ੍ਰਗੀਨੋ ਬੀ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ਠਕੀ ਭਈ ਸਭੇ ਬਿਜਾਨ ॥ ਤਰਿਨੋ ਦੇ ਬੇਨੈ ਨਿਯਾਨ ॥ ਰਬ ਨੀ
 ਪ੍ਰਜਾਦਿ ਸਟ ਮੇ ਪਰੀ ॥ ਸਭ ਸੰਤ ਮੁਖ ਤੇਇ ਦੇ ਬੇਖ ਨੀ ॥ ਦਿਸਟ ਅਗੋਂ ਬਰ
 ਜਬ ਪ੍ਰਤ ਭਈ ॥ ਪ੍ਰਤਗੀਸੀ ਗੋਪੀ ਤੇ ਗਈ ॥ ਫਿਰਘ ਗਆਈ ਸਭ ਬਿਜਾ
 ਨਾਨ ॥ ਰਿਦੇ ਸਮਾਨੇ ਨੰਦ ਰੁਮਾਰ ॥ ਮੰਤਰਿ ਚਲ ਕੇ ਸਦਿ ਸੰਗ ਭਇਆ ॥
 ਤੰਤ ਪਰਿ ਆਇਆ ਮੰਤ ਸੰਗ ਗਾਇਆ ॥ ਦਿਤ ਬੀਨਾ ਨੇ ਦੀ ਸੇਨੇ ਸੁਨਾਇ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਾਧੋ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਗੋਪੀ ਬਲਗੁ ਨੰਦ ਰੁਮਾਰ ॥ ਰਿਸਤ ਰਾਸ
 ਪ੍ਰਗਪਰ ਬਲਗੁ ਰਿਗ ॥ ੬੨ ॥ ਦੇਤ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬੀਚਨੁ ਮਯਾਪੁ

ਪੁਰੁ ਅਇਅ ਜਮਤਾਤੀਗਾ ਸੰਕਰ ਮਟਅ ਕੁਰਜੀ ਅਰੁ ਰਿਖਿ ਆਸ
 ਸਰੀਰ ॥ ੧ ॥ ਚ ਭਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ਜਮਨਾ ਮਾਏ ਪੁਰੁ ਜੀਆਏ ॥ ਅ
 ਨਕਰ ਨਿਮਲੁ ਤੀਰ ਅਪਏ ॥ ਅਕੁਰੁ ਭਗਤ ਮੰਨਦੀਅ ਵੀਚਰ ਏਹ ਦੋ
 ਬਸਦੇ ਦੁਆਰ ॥ ਕੇਮਲ ਪੰਖ ਵੀਚਰੇ ਚਾਲ ॥ ਰੰਗੁ ਸੁਟ ਮਤਿ ਪੈਰ ਗਰ
 ਲ ॥ ਤਿਨ ਮਾਹੰਤ ਕੇ ਦੋਭੁ ਬੁਲਾਏ ॥ ਰਬ ਚ ਨਾਇੰ ਮਹੀਲੈ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅ
 ਤਿ ਮਤੁ ਮੰਦਰਾ ਵਾਰ ॥ ਪਾਪਕ ਮਾਇਓ ਚਿਤੈ ਅਪਾਰ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਾਹੰਗ
 ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਜੰਨ ਕੇਤਿ ਰਦੇ ਨੀ ਪਤਿ ਚਾਨੀ ॥ ਮਾਪਣ ਸੀਤ ਬ ਧਾਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜੰਨ ਅ
 ਨਕੁਰੁ ਤੰ ਮਹੇਤਿ ਤਕਾਰੀ ॥ ਤੰ ਮ ਅਨੰਤ ਭਗਵੰਤੁ ਪਰਾਨ ॥ ਜੰਨ ਅਨਕੁਰੁ ਰਗ ਚਾ
 ਲਕਸ਼ਣ ॥ ਨੁਕੁਲ ਪਤਾ ਪ੍ਰਤਾ ਪਦਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜੰਨੇ ਕੇ ਅੰਨਗ ਮੈ ਨ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਜਬ
 ਜੰਨ ਮੰਨ ਜਲ ਮਜੰਨ ਨਗੇ ॥ ਤੰ ਮ ਗਾਧਿ ਆਨੁ ਰਿਦੇ ਮੈਧਰੇ ॥ ਜਲ ਤੀ ਮੈ ਪ੍ਰਤਾਪ

ਦਿਖਾਵੈ ਸੇਵਿਕਾ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਅਨੁਰਾਗ ਬਤੇ ਅਗਿਆਨ ਲਈ ॥ ਸੰ
 ਧਿਆਵੈ ਅਧਿਆਤਮ ਗੁਣੀ ॥ ਲੈ ਅਗਿਆਨੀ ਨੇ ਦਿਸ ਨਾਨ ॥ ਜਪੈ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇ
 ਬਰੈ ਮਾਨ ॥ ਜਪ ਜੰਮਨ ਜਲ ਟੁਧਰੀ ਲਈ ॥ ਜਲ ਮੈਂ ਨਿਸਤ ਦਿਖਾਈ ਦ
 ਈ ॥ ਘਟਿ ਹਰ ਬਾਹਰ ਦੇ ਧੈ ਬੰਨ ॥ ਸੰਸਾਰ ਪਟ ਅਰ ਸਾਮ ਸਰੀਰ ॥ ਕੈ ਸੇਵੇ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾ
 ਣ ॥ ਸੋਈ ਪਿਆਰ ਅਬ ਨਹੈ ਬਿਖਾਨ ॥ ਸੇਸ ਰੰਗ ਅਤਿ ਉਜਲ ਬਰਨ ॥ ਦੇਵਿ ਸ
 ਪਗਟ ਸੇਵੇ ਬਰਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਮਸਤਕ ਬਨੈ ਭਾਗ ॥ ਬਰਨੈ ਉਪਰ ਮੁਟ ਨਹਿ ਸਾ
 ਲ ॥ ਕੰਠ ਬਨੈ ਬਜੰਤੀ ਮਾਲ ॥ ਪਗਲਿ ਚਿਉਰ ਵੀ ਧ੍ਰੁਵ ਅਰਿ ਮਾਲ ॥ ਟੀਭ ਬ
 ਸਨ ਉਪਰਿ ਰੁਕ ਗਈ ॥ ਜਿਥਿ ਚੰਦਨ ਸੋ ਅਲ ਚਿਕਾਇ ॥ ਕਰੈ ਨੰਡਲ ਜਗਤ
 ਗਨੈ ॥ ਪਿਆਰ ਪਰੈ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਨਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬੀਚ ਬੈਰੈ ਰੁਕਾਵਾਨ ॥ ਨਿ
 ਸਤ ਚੜ੍ਹਨ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਬਰਨੈ ਦਿਹ ਈਸਰੈ ਪਿਆਨ ॥ ਨਿਪਤਿ ਸਨ

१२८
 नरैपुत्रदाता ॥ नील नंभलडंत साभसरीग ॥ आदनुगाद संतंते
 पति ॥ नंभलतैत मुष नंभलपूनास ॥ मंदमंदमुषयं नजिजस ॥
 मुटनसीसपरिजगमगनरै ॥ अथलउदंतरेउमनैउरै ॥ न
 तैनुठलषगडी नद्वै ॥ जिठिनिमलजलगीतउगद्वै ॥ सिगपगुंय
 गीआलेचाल ॥ जिठिगसगीतेअलपूदग ॥ अतिपूसतमुषपूत्रिचा
 ट ॥ मंगतुपानिमलतागत ॥ अथगचंघमैरिउदंतपती ॥ नीरुंउ
 मीतासाघती ॥ अतिमुगंटीकाभयकाल ॥ वंरघतैघाजंतीमाल ॥
 नठिमतिवमटउरिठिगमुगदि ॥ कौटुमुगकुघदेतिदुगदि ॥ पूरअंत
 उरउदंतरेगदि ॥ नतिमुषघगैरतिआतजादि ॥ मुंददुहतीपुंमरिसाल
 वृगलतामुगउनरताग ॥ मुपमंगतउरिठिचाभंमग ॥ डंतभंतयंतसग
 गैरैदग ॥ द्वातीचरचीचंदनसाष ॥ मगगगगगंतनैताष ॥ उरिनी

ਲਾਥੀ ਰੁਜਾ ਰਿਸਾਲ ॥ ਸਰ ਬਦੇ ਦ ਮੈ ਪ੍ਰਭੂ ਅ ਨਾਲ ॥ ਸੰਗ ਬਿਓ ਭਿਅਤਿ ਪ੍ਰੰ
 ਰਿਸਾਲ ॥ ਸੀਲ ਬੈਲਿਓ ਭਿੰਗਾ ਪਾਗ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਵਾਤਾ ਬ ਸੁਤਾਇ ॥ ਏਕ
 ਤਾਬ ਲੇਕੰ ਮਲਕੁ ਮਾਇ ॥ ਫੁਲ ਪੰਟਕਾ ਕਟਕੈ ਸਾਥ ॥ ਬੀਤਾ ਕਟਕੈ ਨਾਥ
 ਨਾਥ ॥ ਸੁੰਦਰ ਦਰਤੀ ਨ ਦਲ ਪੁਰਤੇ ॥ ਇਤ ਅਕੁਰੁ ਗਜੀ ਦਰੰ ਸੰਤ ਕਰਤੇ ॥
 ਨਾਰੰ ਮਲਕਾ ਦਗਤੁ ਤੈ ਸਾਥ ॥ ਕੋ ਮਲਕ ਪੰਤਸ਼ੀ ਭਗਵੰਤ ॥ ਕੋ ਮਲਕੁ
 ਲਠ ਕੋ ਮਲਕੀ ਚਰੰਤ ॥ ਜਿਤ ਚਰੰਤੈ ਸੁਗਤ ਰਸੰਤ ॥ ਦਸ ਨਖ ਪਕਾ ਸੁੰਦਰ
 ਮਕਾਇ ॥ ਤਿਤ ਤੇ ਕੋਟਕ ਚੰਦਲ ਮਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਜ ਅੰਕਸੁ ਪੁਰੈ ਪਾਇ ॥ ਬਸੁ
 ਸਸਤੁ ਜਗਦੀਆਇ ॥ ਪੰਚ ਭਾਗਾਇ ਪਗਤ ਲੇਖਾਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਭ
 ਪਾਇ ॥ ਪੰਚ ਚਤਿਤਾਇ ਸੰਤਤਿਤ ਪੁਰੈ ॥ ਅੰਕਸ ਮੰਤਰਾ ਜਤਿ ਚਲ ਕਰੈ
 ਬਖੈ ਬਾਸ ਨਾਥਿ ਪਰਤੈ ॥ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਗੰਗਾ ਮੰਤ ਪਰਚਰੈ ॥ ਜਾਇਤਿ ਭਗਤ
 ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਤਤਾ ॥ ਪੁਜਾ ਨਾਲ ਤੇ ਕਰੈ ਅਨਾਲ ॥ ਕਲ ਮਲ ਸਗਲ ਤਾਪ ਕੈ ਤੈ

ਕਲਕੰਠੰਤੋਤਿਕੈਕੈ॥ ਇਤਧੰਚੈਸੰਤੰਤਸੁਖਕਾਨ॥ ਪਗਤਲਗਾਖੇਸੀ
 ਕਰਾਵਾਨ॥ ਕਖਸਖਰੈਮੁੰਮਰਸਕਰੈ॥ ਸੰਤਸੁਖਸਕਰੀਸੇਦਰਖੈ॥ ਅ
 ਗੋਬ੍ਰਹਮਅਰਮੁਦੇ॥ ਤਮੈਂਤਮਸੇਤੋਅਲਖਅਭੇਦ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਵਨਸੰਤਨਾਰਧਿਆਇ॥ ਅਰਨਾਰਜੰਤਪਗਲਿਪਟਾਇ॥ ਧੰਮਭਗਤਪ੍ਰ
 ਭਾਵਮਾਨ॥ ਅਤਿਸੰਭੁਤਸੰਤਸੁਖਕਰਾਵਾਨ॥ ਨੰਦਸੁਤੰਦਗਨਪਰਚੰ
 ਡ॥ ਰੰਗਮਾਧਲਅਵਰਿਧੁਕੰਦ॥ ਬਾਲਕਅਧੇਬੈਲੇਸਖਾ॥ ਭਰਿਸੁਪਤਿ
 ਦੇਸੈਲਖਾ॥ ਸਨਲਜਗਤਨੇਸਾਜਨਾਗ॥ ਠਾਕੇਤਭੀਸਨਤਦੀਚਾਗ॥
 ਆਠੈਦਿਸਅਗੰਤਲਿਓਆਦ॥ ਇਤਭੀਸੰਤਸੁਖਪ੍ਰਭਪ੍ਰਸਾਦ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਲਕਾਤਜਬਲਖਰੇ॥ ਠਾਥਜੰਨਸੁਖਤੀਕੈਕਰੈ॥ ਠਾਕੀਆਇਅਠੈਦਿ
 ਅਤਿਦੀਨ॥ ਸੰਤਸੁਖਪ੍ਰਭਵੇਧੰਮਪ੍ਰਦੀਨ॥ ਦਿਰਆਅਭਿਰਅਦਿਰ
 ਆਦੇਦ॥ ਇਤਭੀਠਾਕੀਅਲਖਅਭੇਦ॥ ਨਾਲਕ੍ਰਿਤੀਸੰਤਸੁਖਖ

ਹੈ॥ ਅਤਿ ਅਧੀਮੁ ਪਾਤੀਚੈ ਕਰੈ॥ ਠਾਕੁ ਤੁਝ ਅਰਧੀਸ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
 ਆਗੇ ਸੁਭ ਅੰਤ ਹੀਸ॥ ਪ੍ਰਾਸ਼੍ਰਿਗ ਅਰ ਵੇਦ ਵਿਆਸ॥ ਪਵੰਤ ਦੇਵ ਅ
 ਰਭ੍ਰਿਤ ਪਦਮ॥ ਠਾਕੁ ਤੈ ਤੈ ਤੀਸ ਕਰੈ॥ ਇਕੁ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸੁਭੀ ਜੈਤ॥
 ਬਾਵੰਤ ਬੀਰ ਅਭਿਰਥਿ ਨਾਥ॥ ਇਤਭੀ ਠਾਕੁ ਜੈ ਹੈ ਤਾਥ॥ ਠਾਕੁ ਆਠੈ
 ਗਜ ਇਕ ਪਾਲ॥ ਬੰਸ ਮਤੀ ਦੇ ਬਡੇ ਬਿਸਾਲ॥ ਸਾਤ ਸਿੰਧ ਇਤੁ ਮਹ
 ਤ ਵੰਤ॥ ਗੁਤਿ ਨਿਖੜਿ ਅਤ ਗੰਤ ਅਤੰਤਿ॥ ਏਕ ਚੰਦ ਅਰ ਬਾਗੁ ਗਤ॥
 ਇਤਭੀ ਦਿਖ ਮਾਨੁ ਗਵਾਨ॥ ਧਰ ਪਲ ਧੂਤ ਮਾਜੀ ਰੇਪੁਤ॥ ਸਠੈ
 ਤੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੁ॥ ਅਗੁੰ ਸਟ ਮਾਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਤਾਇ॥ ਇਤਭੀ ਬਡੇ ਤਿ
 ਰੈ ਨੇ ਮਾਤਿ॥ ਨਦੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਾ ਅਧਰਾਹੀ॥ ਬਹੰਤ ਮਨਾ ਸੰਤ ਮੁਖੀ ਹੀ
 ਪਾਹੀ॥ ਹਵੇ ਸੁਤ ਅਸਤੀ ਕੁ ਮਹ॥ ਆਠ ਤੰਗ ਕੁਲ ਆਠ ਪਤਾਹ॥ ਬਿ
 ਦਿ ਅਧਰ ਅਰਧਾ ਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਸੁਭ ਜੀਓ ਕਾ ਠਾਕੁ ਕਰੰਸ॥ ਗੁਨ ਆਰ ਸੁਭ ਵਿ

ਬੁਧਿਹੰਗੁ॥ ਮੁਕਤ ਦੰਤ ਬਸਤਿ ਅਨੰਤ॥ ਚਾਰੈ ਮੇਘ ਮਤਾ ਬਲ ਦਾਨ॥
 ਇਤਰੀ ਸੰਤ ਮੁਖ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦਾਨ॥ ਤੀਰਥ ਪਿਤ੍ਰ ਦੇ ਦਗੰ ਪ੍ਰਥ॥ ਅਨਾ
 ਤੇ ਲੇਸਿ ਸੀਸੁ ਬ॥ ਬਿਦੇਆ ਪਾਰੀ ਬਰਤੀ ਦੇਇ॥ ਬੁਧ ਮਾਨਸ ਜੰਤ ਅਲੋਇ
 ਨਾਇਤ ਅਤੀ ਗੰਗਾ ਪਤ੍ਰੀ॥ ਸਰਸਲਤਾ ਮਤਿ ਪ੍ਰੇਮੇ ਰਹੀ॥ ਇਕੁ ਰੀਆ ਠਾਢੀ ਇਕੁ
 ਟੀ॥ ਇਤ ਪੂਰਾ ਆਗੇ ਨਿਪਟ ਨਿਗਾਟੀ॥ ਰਿਖ ਬਸ ਸਟ ਨੀਤਾ ਰਪਿਆਰੀ॥ ਤ
 ਮ ਅਹੰਤੀ ਵੀਰ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਗੋਰੀ ਅਰ ਠਾਢੀ ਸੁਰਸਤੀ॥ ਅਰ ਸੰਨਗ ਪਿਆ
 ਰੀ ਪਾਰ ਬਤੀ॥ ਜਪ ਸਿੰਧ ਗਾਥ ਸਗੰ ਪ੍ਰਥ॥ ਸੁੰਗੁਟ ਸੋਚਿ ਓਠਾ ਢੇ ਸੁਥ
 ਅਥ ਕੁਰਾ ਠਾਢੀ ਵਲੀ ਓਜਾਗ॥ ਪੂਰ ਬਿਭੂਤ ਕਾਕੁ ਕੁਟ ਪਾਗ॥ ਕਲਪਤ ਰੋ
 ਅਰ ਸੰਨ ਮੁਖ ਪਨੇ॥ ਨਾਮ ਪੈਨ ਮੁਖ ਟੀਰੈ ਰੋ॥ ਜੀਓ ਅਭਿਰ ਅਤਮ ਪਿਆ
 ਰ॥ ਜੰਤੁ ਰੁਪ ਪੰਖੀ ਬਪ ਪਾਗ॥ ਜਰੈ ਜੋਤ ਨੇ ਦੇਉ ਬਿਹੰਗ॥ ਸਦਾ ਇਕ ਦਇਤੋ
 ਕੇ ਸੰਗ॥ ਇਤ ਜੇਤੇ ਸੰਨ ਮੁਖ ਗੁਰ ਦਾਨ॥ ਨਿਸਤੀ ਤੰਨਤੀ ਦੀਸੈ ਪ੍ਰਾਨ॥

ਜੀਵਹੁਤੁ ਮੁਹਤ ਪਥਾਨ॥ ਤਾਨੇ ਭਲੈ ਨ ਭਲੈ ਪਾਨ॥ ਤਿਥਿ ਹਿਤ ਸੇ ਦਨ ਸੇ
 ਭਯੋ ਪਨੇ॥ ਅਤਿ ਕਾਧੀ ਨ ਮੁਖ ਥੀ ਕੈ ਸੇ॥ ਹਿਧਾ ਸੰਧ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਰਹ
 ਦਾਨ॥ ਤਿਨ ਪੈ ਹਿਧਾ ਨਹੀ ਨਾਗਨ॥ ਹਿਧਾ ਦਿਸਟ ਜ ਥਾਤਿਨ ਪੈ ਨਹੀ॥ ਸ
 ਰਤਿ ਬੁਧ ਤ ਬਤਿਨ ਤੰਤ ਪਹੀ॥ ਸਦਾ ਧਾਨ ਸਰ ਸੇ ਦਰ ਭਏ॥ ਪੂਰ
 ਪਦ ਪਦ ਮਹਿ ਦੇ ਮੈ ਕਾਤੇ॥ ਭਗਤ ਨਰੰਤ ਲਾਗੇ ਸਰ ਸੰਤ॥ ਪੈ ਨ ਭਗ
 ਤ ਸੰਤ ਮੁਖ ਭਗਵੰਤ॥ ਰੋਇ ਕ ਬੇਦ ਪਨੰਤ ਨ ਸਗਾਵੈ॥ ਰੋ ਪੂਰ ਸੰਤ
 ਮੁਖ ਨਾ ਚਰਿ ਪਾਵੈ॥ ਰੋਇ ਨ ਮਿਲ ਭੰਡ ਭੰਤ ਨਹੇ॥ ਰੋ ਤਹਿ ਮੁਹੰਤ ਤਿਰ ਦੇਧ॥
 ਰੋਇ ਨ ਤੇ ਗਾਖੀ ਦਿਸਟ ਲਗਾਇ॥ ਨਿਤ ਭੁੰਤਿ ਰਵੇ ਲਈਐ ਸਮਾਇ॥
 ਏਨ ਪਤਿ ਮਰੀ ਕੈ ਫੁਤਾਰ॥ ਇਨ ਲੇਤੰਤ ਮੰਤ ਕਾਹੈ ਦਾਰ॥ ਰੋਭੁ ਗ ਬਾਬ ਮੁ
 ਵੰਗ ਬਜਾਵੈ॥ ਪਨਿ ਪਨਿ ਨੋ ਅਸ ਤੰਤ ਰਗਾਵੈ॥ ਇਨ ਤੋ ਨੇ ਲੇਚੰਤ ਨ
 ਲਵੇ॥ ਰੋ ਤਹਿ ਸੇ ਦਰਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਕਤੇ॥ ਧੁਪ ਕੀ ਧੁਇ ਨਾ ਚੰਤਾਵੈ

ਰੇਇਨਸੇਵਕਚੰਗਰੁਦਾਦੈ॥ ਨਾਨਾਧਿਪਸਭਿਤਸਿਸੁਗਾਦੈ॥ ਜਸੁਗਾਦੈ
 ਪੁਰਪਾਰਨਪਾਦੈ॥ ਕਉਤਕੁਅਉਰਕੀਉਰਗਛਾਨੁ॥ ਮੁਰਲੀਅਪਰਪਰੀਸੀਕਾਨਾ॥
 ਮੁਰਲੀਲੇਪਰਅਪਰਧਜਾਇ॥ ਸਭਿਕਾਤਨਸਨਿਸੁਰਿਤਚੁਗਾਇ॥ ਤਹਿਮੁ
 ਰਲੀਐਸੀਸੁਰਕਰੇ॥ ਘਤੁਰਤਿਨੇਕੇਕਲਿਅਨਿਤਗਾ॥ ਘਤੁਰਸਰੇਪੁਤਿਲੀਸੀ
 ਰੇ॥ ਤਨਿਅਨਿਕੁਲਿਸਭਿਨੇਕਗਏ॥ ਗੀਤਸੈਪ੍ਰਕਰਤਉਮਤਾਂਮ॥ ਕੇਓ
 ਰੁਪਕਾਰਤਿਉਪ੍ਰਮਾਤਾਂ॥ ਪਿਆਇਤੇਰੇਮੈਰੁਗਦਾਨ॥ ਗੋਓਮਤਾਂਮਰੀ
 ਓਧਿਖਆਨ॥ ਪ੍ਰਾਤੇਕਾਭਨਿਉਸੁਰਮਚਕੈ॥ ਏਕਥਾਰਜਗਨੇਤਾਂਮਤੈ॥ ਤੈਸੇ
 ਈਸਅਨੰਤਅਪਾਰ॥ ਏਨਧਿਗਥਰਚਕੈਸੰਸਾਰ॥ ਇਸਕਾਰਣਅਚਿਤਅ
 ਕੇਦ॥ ਨਾਮਪ੍ਰਕੁਰਾਨਤੀਐਗੋਓ॥ ਗੀਤਸੈਸੋਗੋਓਸੁਨਾਇਆ॥ ਸੈਅਕੁ
 ਰਨੇਇਗਏਖਾਇਅ॥ ਇਤਬ੍ਰਿਤਮਾਹਿਓਜਿਤਨਿਕੁਸੰਤ॥ ਸਤਮੁਖਠਾਕੇਖੇ
 ਤਗਵੰਤ॥ ਦ੍ਰਿਪਦਿਸਟਸੈਪ੍ਰਕੁਰਗਤਾਰ॥ ਸਭੈਸੀਦਿਏਏਨੇਦਾਰ॥ ਅਨੁਰੁ

੨੫੯

ਕੁਗਤੁਰਿਦੁਸਨਭਇਆ॥ ਕੁਗਮਤਿਆਗਰਿਦੇਤੇਗਏਆ॥ ਰਾਖਭੋਰ
 ਲਾਗਾਗੁਣਗੰਥ॥ ਪੁਰਪੁਆਤੰਮਪੁਗਟਪਛਾ॥ ਗਾਵੈਗਾਪੁਰਖੈਅ
 ਚਿਤਾਰ॥ ਨਿਗੁਣਸੁਗੁਣਨਮਅਪਾਰ॥ ਅਗਨਿਤਨੇਤਰਿਭਜਨਪੁਰ
 ਹ॥ ਕੁਜੇਪੁਰੁਨੇਕੁਗਤਉਦਾਗ॥ ਤੇਸੁਭਬੂਥੇਗਾਸਭਸੰਤ॥ ਨਿਪਾਕੇਗਾ
 ਨਮਲਾਨੰਤ॥ ਦਿਤਲੀਲਾਨੇਦੀਸੇਸੁਜਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਮਾਧੈਕੀਪਾਇ॥
 ਜਗਪਤਿਜਗਗਤਿਜਗਤਅਪਾਰਿਨਿਸ਼ਤਦਾਸਪਗਪਰਿਥਲਾਗ
 ॥ ਸੀਸੀ॥ ੧॥ ਏਤਕਾ॥ ੪੮॥ ਕੀਰਤਕੇਅੰਤਕੀਜਨਅਨਕੁਰ
 ਲਮਾਤਿ॥ ਅਵਗਧਿਅਖੈਅਲੇਖਪੁਰਾ॥ ਚਲਿਕਤਬੂਥੇਜਾਤਿ॥
 ॥ ੧॥ ਚਉਪਾਈ॥ ਰਚੰਤਤਰਿਨੀਕੀਰੰਗੇ॥ ਗੁਨਗਾਵੈਭਓਅ
 ਗਰਤਰੈ॥ ਨਮੋਨਮਸਤੇਸ੍ਰੀਕੁਗਵਾਨਾ॥ ਅਖੈਅਗੈਚਰਪੁਰਨਾਗਨ॥
 ਨਾਨਕਕੇਕਰਦਸਭੁਆਤਿ॥ ਸਿਦਥਿਹੰਚਸਭੁਤੁਝੈਗਿਆਇ॥ ਪੁ

ਭਰਿੰਗੁ ਤਸੁ ਗਤਿ ਬਿਗਾਨਾ **ਸ਼ਾਂਤੁ ਪਤਿ ਮਲੁ ਤਾਗਾ** **ਪੁਰੰਤ ਬੁਠਾ ਅਚੰ**
ਤ ਅਭੇਦ **ਸੁਆਸੁ ਤੁ ਮਹੇਚਾਰੋ ਬੇਦ** **ਧਰੰਤੁ ਮਹਾ ਰੂਪ ਬੈਗਠ** **ਭੰ**
ਤ ਚਕੁ ਦਿਸੁ ਤੁ ਮਹੇਗਾਟ **ਪਾਵਨਿ ਮੁਖ ਅਰ ਬਸ ਪਾਪਾਇ** **ਤ ਭਰੰਤੁ**
ਭਗਤ ਕੇ ਗਇ **ਨਵੀਆ ਨਾਨੀ ਰੂਪ ਸੁਮੰਦੁ** **ਅਚੰਕਾਰੁ ਮਹਾ ਪੈ ਛੁੰਦੁ** **ਮੇ**
ਪ੍ਰਦੇਸ ਅਸਥ ਸੇਲ **ਨਾਰਦਿ ਭਜੰਤੁ ਮਹੀ ਗੈਲ** **ਦਸੈ ਦਿਸਾ ਪੁਰ**
ਜੀ ਕੈ ਕਾਨ **ਸਭ ਬਿਧ ਪੁਰਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ** **ਸੁਰਜ ਲੋਚੰਤ ਅਗਮੰਤ**
ਦੁ **ਕਮਲੇ ਪਿਤਾ ਤ ਬਸ ਦੇਵਿ ਤੰਦ** **ਬਿਛਰੈ ਅੰਤ ਵਿਲ ਅਪਾਰ** **ਨਾ**
ਨ ਮਸਤ ਪੂਰ ਕਰਤਾਰ **ਦਿਨ ਸਰੈ ਤ ਦਿਤ ਪਲ ਮਿਲਹੇ** **ਲਖ ਚਭਿ**
ਸੀਸੈ ਦੈ ਜਾਗੇ **ਆਠ ਲੋਕ ਪਾਲ ਸੁਗਰੀਆਨ** **ਭੁਜਾਤੁ ਮਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ**
ਇਤ ਬੈਗਠ ਤੰਤ ਪੁਰੰਤ ਭਇਆ **ਸੰਜਾਨੈ ਜਾਂ ਪਰਿ ਪੂਰ ਦੈਆ** **ਬਰੰਤ**
ਤੁ ਮਹਾ ਅਭਿਰਾਮ ਰੂਪ **ਜੰਤ ਤਿਤ ਪਾਰੇ ਪ੍ਰਸ ਅਨੁਪ** **ਮਹਾ ਕਰੰਤ ਸਭ ਦੇ**

ਪੈਤਾਲ॥ ਜਗਤਪਿਸਟਪਰਿਸਮਰਦਾਲ॥ ਅਤਿਸਰੂਪਧਰਓਧਰੇਬੇ
ਦ॥ ਤਥੈਨਮਸੇਤਨਬਅਰੇਦ॥ ਰੂਪਮਦਧਅਤਿਨਰਿਓਭਥਾਨ॥ ਭੁ
ਕ੍ਰਪਿਰਧਰਪਿਸਟਨਾਗਨ॥ ਰਤੰਤਚਤੁਰਦਿਸਨਾਵੇਸਾਮ॥ ਚਾਂਦਰੀ
ਏਸਰੂਪੁਤਤਿੰਨਾਮ॥ ਓਇਸਤਾਇਸਧਰਈਟਿਕਮਾਰੇ॥ ਦੇਵਿਦੇਵਿਸਰੂ
ਦੇਵਿਓਧਰੇ॥ ਧਪਥੈਨਾਤਿਓਧਾਗੀਮਤੀ॥ ਤੰਮਸੰਮਸ਼ੀਰੁਮਸ਼ੈਪ੍ਰਭ
ਰਤੀ॥ ਧਪਨ੍ਰਸੰਘਸਰਿਓਪ੍ਰਭਆਦ॥ ਸੰਨਟਤੇਗਥਿਓਪ੍ਰਤਿਲਾਦ
ਥਾਵੰਨਤੋਇਬਲਤਲਪਰਾਇਆ॥ ਦੇਵੰਨਸੰਤਾਪਮਿਟਾਇਆ॥ ਗੰ
ਗਾਥਲੀਚਰੰਤਨਧਧਾਰ॥ ਤੀਨਤੋਰਅਧਦੇਭਵਿਨਾਰ॥ ਪ੍ਰਸਰਾਮ
ਤੋਇਬਨੀਮਾਰੇ॥ ਰੂਪਾਥੰਸਦਿਸਸਰਾਲਓਧਾਰੇ॥ ਦਸਰਤਿੰਨਦਾਨ॥
ਸ੍ਰੀਗਧਨਾਥ॥ ਸਾਰੰਗਧਨਧਧਿਗਭਾਤਿਤਾਥ॥ ਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਤਾਪਤਿਲਛਮੰ
ਨਧਾਰਿ॥ ਰਾਮਸੁਨਾਤੰਤਓਧਰੰਤਧੀਰ॥ ਜਲਪਰਤਾਰੇਰਾਮਪਤਾਰ॥

ਅਮਤਪ੍ਰਾਨੁੰ ਅਪ੍ਰਮੁਖਿਰਾਗ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਤ ਤੰਤ ਪੰ ਨਗਤੈ ॥ ਮਹਾਯਾਗ
 ਰਸੁਖਰੈ ਚੈ ॥ ਗਵੰਤ ਮਾਗਸ ਲਾਈ ਲਿਖ ॥ ਚੀਲ ਮਾਗ ਅੰਤ ਅ
 ਸੰਦ ॥ ਸਾਪੇ ਲੰਕੁ ਨੀ ਦੁੰਤ ਸੰਤ ॥ ਜਾਤ ਸੁਖ ਦਾਇਨ ਸ੍ਰੀਗਰ ਦੰਤ ਦੇ
 ਦੈ ਪਤ ਪਤੀ ਬਰਖਾਨਗੀ ॥ ਜੈ ਰਘੁ ਤੰਦਰ ਅਧ ਦਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀਗਰ
 ਅਸਪਿਅ ਆਏ ॥ ਤੀਤ ਲੈ ਰਸਿਲ ਮਗਲ ਗਾਏ ॥ ਚੀਟ ਸਤਿ ਸੁ
 ਆਤ ਬੰਗਲ ॥ ਸਾਗਰ ਸੇਲੇ ਸ੍ਰੀਗੋ ਪਾਲ ॥ ਜੈ ਸੰਦਰਖ ਦੁਲਾਲ
 ਸ੍ਰੀਆਗ ॥ ਬਾਸ ਦੇ ਦੁਜੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਮੁਗ ॥ ਜੈ ਪ੍ਰਦੁਸੰਤ ਪ੍ਰਦੁਸੰਤ ਰੁਪ
 ਜੀਵ ਦੇ ਆਖੈ ਦੇ ਜੈ ਸੁਖ ਪ ॥ ਜੈ ਨਲ ਤਾ ਸੰਤ ਸਰੁਲ ਧਾਮ ॥ ਬਿਸੰਤ
 ਜਸ ਅਤਿ ਨਲੰ ਰੀਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਲੇਖ ਅਸਥਾਪੇ ਪ੍ਰਸੰ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਿ
 ਤੁਮਰੇ ਸੰਮ ॥ ਜੈ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭ ਪਦ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ॥ ਤੁਤ ਨਾਲ ਕੁਦ ਸਾਗਰ ਤੇ
 ਤੁਮਤ ਜਦੇ ਦਾਗਧੇ ਅਭਿ ॥ ਤੁਮਰੇ ਧਾਮ ਤਪਾ ਦੇ ਭਰਿ ॥ ਤੁਮਤੇ

ਬੇਖੁਖ ਜਨਮ ਨ ਮਰੇ ॥ ਤੁਝੈ ਅਗਧੇ ਤਬ ਹੀ ਤਰੇ ॥ ਤੁਮਹਾਸ ਮਹੰਤ ਬਹੁਤ
ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ਕਹੈ ਤੁਮਹਾਰੇ ਦਾਸ ਭੁਝਿਆ ॥ ਬਿਧਿ ਦਤ ਜਗ ਕਹੈ ਇਨ ਸੰਤ ॥ ਤਮ
ਬਿਖਾਨੇ ਕਈ ਅੰਤ ॥ ਏਕ ਰਿਦੇ ਪਰ ਹੋਤਿ ਆਸ ॥ ਪ੍ਰਯਾਨ ਕਹੈ ਨ ਈਸੁ
ਗਹਿ ਆਸ ॥ ਗਿਆਨ ਜਗ ਕਹੈ ਪ੍ਰਯੋਗ ॥ ਸਭ ਸੰਤ ਤੇ ਤੁਮਹੀ ਟੇਰਾ ॥ ਇਕ
ਬਨ ਮੈ ਇਕ ਰਹੇ ਤੇ ਮੈ ਰਹੇ ॥ ਜੋ ਸਮਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਦ ਲਏ ॥ ਕਥਾ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰੰ
ਮ ਰਿਸਾਲ ॥ ਏਕ ਸੁਨੇ ਸੁਨ ਤੋ ਗਹਿ ਗਲ ॥ ਕਥਾ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰੰਮ ਪਾਤੀਤ ॥ ਇ
ਕ ਤੁਮਹਾਰੇ ਪਗ ਗਏ ਚੀਤ ॥ ਸਹ ਸੁਨਾਮ ਇਕ ਪ ਕੈ ਬੁਝਾਨ ॥ ਏਕ ਕਰਤ ਕੰ
ਕੋਤ ਮਹਾਨ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਏਕ ਬਿਸੰਤ ਪ ਦੇ ਗਾਵੈ ॥ ਤਾਲ ਸੁਦਗ ਰ ਥਾ ਬ ਬ ਜ
ਵੈ ॥ ਏਕ ਮਹੰਤ ਤੋ ਇਕਿ ਰਿਖੇ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਕੋ ਪਾਂਦ ਨ ਕੇ ॥ ਏਕ
ਗਤ ਅਪਨੇ ਰਿਦੇ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰੰਮ ਗਤ ਪਾਵੈ ॥ ਤੁਝੈ ਅਗਧੇ
ਤੇ ਸੁਗਹਿ ਆਸ ॥ ਤੇ ਸਭ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਿਨ ਸੰਤ ਤੇ ਮੈ ਐ ਚੀਤ

ਤਿਨੀਤੁ ਅਭੈ ਲਗੇ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਸੁਖਤੁ ਖਿਸਾਇ ਆਲ ਅਕਾਸ ॥ ਅਦ
 ਹਦੇ ਦਰੈ ਲੇਤਨ ਨਾਸ ॥ ਸੁਖਤੁ ਜਾਗੇ ਸਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਦੇਤਿ ਪਾਸ ਸੁਤਕੇ
 ਵਰਨਾਗ ॥ ਐਸੇ ਸੀਰੁ ਚਤੁ ਅਭੈ ਲਗੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਤ ਨਾਸ ਸੁਖ ਦੁਹ ਅਤਰਗੇ
 ਕਰੁਣਾ ਵੇਤ ਪੁਜੇ ਦੇਵਿ ॥ ਕੁਮਤੈ ਪੂਰੁ ਅੰਤ ਅਰੇ ॥ ਥਾਮੈ ਨਾਸ
 ਕਰੁਣਾ ਅਤੰਤ ॥ ਤੁਰੀਆ ਥਾਮੈ ਪ੍ਰਮੁਖੀਤ ॥ ਪੁਰੰਤ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦ ॥
 ਸੋ ਅਰੁ ॥ ਸੰਤ ਜਾਂਤੈ ਕੇ ਕਲਪਤੈ ਅਰੁ ॥ ਥਾਮੈ ਨਾਸ ਕਰੁਣਾ ਅਦਿਗੁ
 ਪਲਮੈ ਜਾਨੈ ਕੇ ਦਸਵਿਤ ॥ ਗਹਨਿ ਪ੍ਰਗਟ ਜੈ ਤਿਹੁ ਕਰੁਣਾ ॥ ਤੇਰੇ
 ਕਲਜੰਤ ਅਭਿਮਾਤੇ ਸੁਦ ॥ ਨਹੰ ਕਰੁਣਾ ਅਨੰਤ ॥ ਜਪ ਜਪ ਭਿਯੋਗੇ
 ਟਮੁੰਤ ॥ ਵਿਅਕੁਟ ਗਾਏ ਪਾਰਾਤਪਾਏ ॥ ਦੀਤ ਭਿਯੰਤ ਤੁਮਗਾਥਿ ॥
 ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਪ੍ਰਭੋਂ ਤੰ ਅਗਾਸ ॥ ਗਹਿ ਕਾਕੀ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਪੰਤ ਸਾਸ ॥ ਕਟੈਂਤ ਅਗਸਤ ॥
 ਤੰ ਅਗਾਸ ਗਿਆਨ ॥ ਅੰਤੰ ਗੁਣ ਅਰੁ ਸਤ ਸਾਸ ॥ ਪੁਸ਼ਟੈ ਜਾਨੈ ਅਪਨ

ਕਸ ॥ ਵੀਜੈ ਚਰੇ ਤਲੈ ਨਿਵਾਸ ॥ ਜਤਨੇ ਨਰ ਜੋ ਫੇਰੇ ਗਏ ॥ ਅੰਤ ਗਧਿਆਨ
 ਮਤਾ ਪੂਰੁ ਕਏ ॥ ਜਲ ਤੇ ਨਿਰਸੇ ਜਾਨ ਅਨੁਗ ॥ ਖੇਮ ਮਗਨ ਨਖ ਸਖਰ
 ਰੂਪੁ ॥ ਬਨਤਿ ਰਤੇ ਅਨੁਗ ਮਗਨ ॥ ਸਤਾ ਗਏ ਪੁਰਤ ਕਰਾ ਦਾਨ ਰਖ
 ਪਰਿ ਦੇਖਦੇ ਨੈ ਧੀਰ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਣ ਅਰਸਿਆ ਮਸਰਿ ॥ ਭਰੁ ਏ ਭਰੁ ਏ ॥
 ਤਰਿ ਪੈ ਗਏ ॥ ਪੂਰਿ ਤਰ ਅਤਿ ਬਿਸਮੇ ਕਏ ॥ ਠਾਢਾ ਭਇਆ ਨੁਕ ॥
 ਮੁਖ ਰਤੇ ॥ ਬਨਤਿ ਤੇਇ ਤਰਿ ਪਗ ਰੋ ਗਏ ॥ ਜਤਨੇ ਜਗ ਪਤਿ ਵੇਲੇ ਬਾਤ
 ਬਿਸਮੇ ਸੇ ਨਿਓ ਭੁਏ ਤਾਤ ॥ ਧਰਤੀ ਤਰੁ ਕੁਏ ਖਿਓ ਤਾਤਿ ॥ ਨਿਆਨੁ ਕੁਏ
 ਖਿਓ ਜਲ ਦੇ ਮਾਤਿ ॥ ਨਿਆਨੁ ਚਰਿਤ ਦੇ ਖਿਓ ਤੁਝ ਵੇਲ ॥ ਸਤਾ ਭਇਆ
 ਚਿਤ ਠਾਢਾ ਨੈਲ ॥ ਵੇਲੇ ਜਨ ਅਨੁਗ ਮਗਨ ॥ ਸਤਾ ਰਤੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਗ ਦਾਨ
 ਜੈਨੁ ਕੁਝ ਅਚਰਿਤ ਬੁੰ ਅਰਾਸ ॥ ਜਲ ਬਲ ਅਰਧੈ ਤਾਲ ਨਿਵਾਸ ॥ ਦਿ
 ਸਾ ਬਿਚਿਤਾ ਤੇ ਨਾਗਨ ॥ ਸਭ ਨੇ ਨਾਗ ਰਤੇ ਕਰਾ ਦਾਨ ॥ ਭੁਮਤੇ ਆਗੇ ਅ

ਚਰਿਤ ਨਾਇ ॥ ਸਰ ਅਚਰਿਤੁ ਮਾਏ ਸਮਾਇ ॥ ਅਬ ਪਤਿ ਚਾਨੇ ਬੁਝੈ ਨਾਇ ॥
 ਬੰਨ੍ਹਨ ਮੰਗਾਏ ਮੰਨਾਇ ॥ ਚਰਨ ਲਗਾਏ ਬੈਠਿ ਆਇ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਪ੍ਰ
 ਭਰੇ ਸਮਾਇ ॥ ਇਹ ਲਿਖਿ ਕੇਈ ਸੁਣੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਾ ਮਾਏ ਨੀ ਪਾਇ ॥
 ਜਾਇਦ ਬਚਾਵੈ ਭੁਖਾ ॥ ਰਿਸਤ ਦਾਸ ਪਗ ਪਰ ਲਾਇ ॥ ੫੪ ॥ ॥
 ਏਹੁ ॥ ॥ ਆਗੇ ਰਾਏ ਪੰਥ ਸੈਂਤ ॥ ਭੋਖ ਅਰੁ ਸੁਆਗਾ ਜਾਇ ਮਿ
 ਲੈ ॥ ਰਿਸਤ ਸੇ ਦੇਸ ਦਰਾਸ ਮੁਗਾ ॥ ਜਾਇ ॥ ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ॥
 ਆਗੇ ਭੋਖ ਭੀ ਦੇਸ ॥ ਭੋਖ ਆਏ ਮੈਤਿ ਰਖ ਕੇ ॥ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਮਿ
 ਨੈ ॥ ਭਗਵਾਨ ॥ ਰਾਮ ਸਿਸਤ ਪੂਰੁ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਰਖ ਪਰ ਸੈਭੁ ॥ ਏਹੈ ਚੀ
 ਹੋ ਪਰੁ ਆਗੇ ਨੀਤਿ ਗੁਰੀ ॥ ਆਗੇ ਗੁਆਰਾ ਚਤੇ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਗੰਠ ਹਰਿ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤੰਦ ਭਰੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਆਏ ਮਥਰਾ ਤਿਨ
 ਨਗਨ ॥ ਨਿਕਟ ਮਧੁ ਪੁਰੀ ਜਥੈ ਹਰਿ ਗਾਏ ॥ ਤਵਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੀ ਨਾਤਿ ਭਏ ॥

ਅਨੁਰੂਪ ਪ੍ਰਭੂ ਪੈ ਬਿਨ ਤੀਰੀ ॥ ਦੀਤ ਤੋਇ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ॥ ਸੇਵਕਿ ਜੋਹੈ ਦੇ ਨਾ
 ਬ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੈ ਆਜ ਸੁਨਾ ॥ ਚਲੈ ਪ੍ਰਿਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੋਧਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਨ ਹੋ
 ਬਿਸਰਾ ॥ ਤਿਤ ਜੋ ਚਰੰਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਜ ॥ ਪਰੰਤ ਨਹੈ ਤਾਹਾ ਨਾਜ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅਤ
 ਸਿਰ ਪਰਧਾਨ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ ਪੰਤ ਕਹਿ ਪਾਵੰਤ ਨਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਧਾਨ ਲਖੰਦਰਿ ਸਿਰ ਧਰਿ ਤਿ
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅੰਤ ਦੇ ਭਰਿ ॥ ਜੋ ਚਰਨ ਅਤਿ ਤੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਪਤਤ ਪਾਤਿ ਕਰਨ ਤਿ
 ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਕਹਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਦੇ ਚਰੰਤ ॥ ਤੈ ਕਹੈ ਨੀ ਸੁਭ ਤਿਨ ਬਸੰਤ ॥ ਤਖ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪ
 ਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸੁਨ ਅਨੁਰੂਪ ਭਾਗੇ ਸੰਤ ॥ ਤੁਮਹਾਰਾ ਤਿ ਦੇ ਬੋਲਾ ਆਜ ॥ ਕਾਏ ਕੰ
 ਸਰੰ ਬ ਧਰਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦੁਸਟ ਕੰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਕਹਿ ਬੈਠਾ ਦੇ ਕੁਲ ਪ੍ਰਦਾਰ
 ਤਖ ਤੁਮਹਾਰੇ ਧਾਰੈ ਗਾਪਾਇ ॥ ਸਤਿ ਬਚੰਤ ਲੇਹਿ ਦੇ ਬਸਾਇ ॥ ਜੰਤ ਅਨੁਰੂਪ ਤਿ
 ਆਗਿ ਅਮਾਤੀ ॥ ਜੋ ਆਗਿ ਆਗੁ ਹੰਤ ਬਿਖਾਤੀ ॥ ਚਲਿ ਚਿੰਤਿ ਪਾਸ ਹੋਇ ॥
 ਤਿ ਸੁਰਤ ਪਟ ਪਰੀ ਪਹੋਇ ॥ ਰਿਅ ਜਾਨੈ ਦੁਹਿਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਪਲਸ

ਮਨੁ ਲਖਾਇ ਭਾਇ ॥ ਜਨਮ ਨਹੁ ਰਹੈ ਸਧੈ ਆਇਆ ॥ ਗੁਨਾ ਦੇ ਆਏ ਸੀ ਸਹਿ ਚਾ ॥
 ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨੁਗੁਰੰ ਸਧੈ ਧਾਤੁ ਉਗਰੀ ॥ ਭਿਰੋ ਧਾਗਾ ਗਾਗਰੀ ਧਾਗੀ ॥ ਗੋ
 ਪ ਗੁਆਰ ਅਰੰਤ ਸਮੇਤ ॥ ਅਗੇ ਨਿ ਸਤੁ ਆਗੇ ਤੇਤ ॥ ਨੇਤ ਬਰੰਤ ਅ
 ਨੁਗੁਰ ਸਿ ਧਾਇਆ ॥ ਭਿਰੋ ਧਾਗੀ ਪਾਏ ਗੁਰੀ ਆਇਆ ॥ ਇਤਲੀ ਲੋਧੇ ਧੀ
 ਸੁਤੇ ਸੁਤਾਇ ॥ ਧੋ ਮਭਗੁਤ ਆਪੈ ਨੀ ਧਾਇ ॥ ਜੈ ਗਗ ਦੀਸ ਅਨੰਤਿ ਆਪਾਰ
 ਨਿਗਤ ਲਖ ਪਗ ਪਾਇ ਧਾਤੁ ਭਾਗ ॥ ੮੫ ॥ ਫੇਤੁ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚਲੈ ਮੁਖੀ
 ਨੋਗ ਮਝੀ ॥ ਭਿਰੋ ਧਾਗੀ ॥ ਮਭਗ ਬਸੀ ਸੰਤੁ ਜਾਤਿ ਧੋਗੇ ॥ ਧਰੰਤ ਲਾ
 ਗ ॥ ਚਲੈ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਆਖੀ ॥ ॥ ਧੋਗੇ ਗੋਪ ਸਭ ਬਗ ਭਿਰੋ ॥ ਅ
 ਪਤਿ ਸਤਨੀ ਪੁਰੀ ਸਿ ਧਾਗੇ ॥ ਭਲ ਪਰ ਸੰਗ ਸੰਗ ਸਭ ਗੁਆਰ ॥ ਇਤ ਭਿ
 ਸੈਭਾ ਧੋ ਮਭਾਪਾਰ ॥ ਬਗੇ ਮਭਗਾ ਨੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ॥ ਜਿਓ ਤਾ ਸੁਖ ਦੇ ਭਿ
 ਤਾਨ ॥ ਫਟਕ ਮਢੀ ਰੇ ਬਠੇ ਦੁਆਰ ॥ ਚੰਗੇ ਸੰਦੂ ਸੁ ਦੁਨਿ ਦਰ ॥ ਨੰਗ ਲੀ

ਸਤੁ ਵਾਲਾ ਬਣੀ ॥ ਤਿਨੀ ਸੰਗਾ ਤਿਨ ਗਾਨੀ ॥ ਚਾਰ ਓਹ ਲਖਾਈ ਕੁਨੀ ॥ ਕਹਿ ਸੀ
 ਪੁਰੰਤ ਜਾਤਾ ਤਰੀ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟਿ ਜਗਾ ਰਾਗੇ ॥ ਲਾਲ ਸਰੋਵੇ ਉਪਰ ਪਾਗੇ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਕੁਝ ਬੋਲੇ ਅਨੁਪ ॥ ਤਿਧਰਿ ਪੰਥੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਸੁਖ ਅਰਾਮ ਨ ਮੋਹ ਲਵੇ ॥
 ਮੈਂ ਤਪਾਤੀ ਕਰਤੀ ਮਿਲ ਮੈਂ ॥ ਅਪਨੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਪੰਥ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਧਾਰਿ
 ਉਤਰਿ ਅਸੰਧ ॥ ਫਟਕ ਮਈ ਸੇ ਅਗੁ ਬਿਧੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕਹਿ ਰ
 ਚੇ ॥ ਤੰ ਬੋਲੇ ਸਤੁ ਪਾਤਕ ਅਤਾਜ ॥ ਤੰ ਮੈਂ ਨ ਸਨ ਅਦਿਤਿ ਰਾਜ ॥ ਕੰਚਨ ਮੈਂ
 ਓਹੋ ਬੋਲੇ ॥ ਅਥਾਹ ਮੈਂ ਗੁਣ ਜਾਤਾ ਗੇ ॥ ਕੁੰਕੁ ਪੁਰਾਣ ਅਗੇ ਪਰਿਧੇ ॥ ਪ੍ਰਪਦੀ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ॥ ਅਥਾਹ ਚਰਚੇ ਚੰਦਨ ਸਾਧ ॥ ਅਥਾਹ ਦੇਵੀ ਅਥਾਹ ਰਾਜ
 ਬੰਦਰਿ ਦਾਗੁ ਲੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਬਠਿਦਿ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਅਪਾਰ ॥ ਅਗੇ ਬਿਗੀਚੈ ਪ
 ਰਿਪੰਤ ਕਰੇ ॥ ਅਥਾਹ ਸਿਰਤ ਪਾਤਕ ਟਰੇ ॥ ਮੈਂ ਸੀ ਅਥਾਹ ਮਾਹਿ ਸੁਰਾਹ ॥ ਪੈਠੇ
 ਲੈ ਸੰਗਾ ਕੁਆਰਾ ॥ ਰਾਜ ਪੰਥੀ ਰਲੇ ਅਤੰਤ ॥ ਮਿਸਤਰਿ ਪਾਤਿਕ ਵੰਸ਼ ਲਾਗਤ ॥

मंर मंर मंर न लेरि माल ॥ मंर धिग्ने चाल गे पाल ॥ मंर मंर मंर
 पगी पुकार आये रे ते तंर दुमर ॥ निर मेर मंर मंर पंरि ॥ गरि
 गगन मंर नुलि कुरि ॥ गरि गरि ते मंर निर मी तार ॥ देवे रे ते मंर
 मंर ॥ दिक्क गरि दिक्क पंरि चरी ॥ निर तत मंर मंर मंर गी ॥ नैरि
 ठप दी चाल कनर ॥ नैरि ठप दी पात धि मर ॥ मंर त ते तत पात
 त कुदि मर ॥ निर तत मंर निर र कुले लादि मर ॥ दिक्क मंर पती दनर
 मदी ॥ अति धि र निर मंर मंर त कुदी ॥ नैरि ठप दी च मंर निर धि मर
 दिक्क ते मंर पंरि चरे मर ॥ चरी मंर मंर मंर मंर मंर मंर ॥ मेरी रे
 मदि उरि मर दी मर ॥ टाङ्का चरं त पग तु पंरि मर ॥ मंर मंर मंर मंर
 मंर मर ॥ मदि मंर निर मंर मंर मंर मंर ॥ मंर ठि चली मंर मंर मंर मंर
 मंर मंर मंर मंर मंर मंर मंर ॥ मंर मंर मंर मंर मंर मंर मंर

ਨਗੇਜਾਪ ॥ ਗੁਤਨ ਬ੍ਰਹਮਦਿ ਪਗਓਆਪ ॥ ਧਾਂਤਖੀਲ ਬਰਖੈ ਦਿਕਤਾਰ ॥
ਤੀਬਰਖਤਿ ਤੀਆਉਦਰ ॥ ਰਿਦੇ ਬੀਚ ਮਾਧਵ ਗੋਲੈ ॥ ਤਿਨਰੇ ਮੰਤਰਿ
ਆਗੇ ਗਏ ॥ ਚਲੈ ਤੈਨ ਤੇ ਸੀਤਲਧਾਰ ॥ ਨਿਪਟਿ ਨ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੈ ਬਛਿਓਪਿਅਰ
ਤਿਹੀ ਅਰੇ ਮੰਤਰ ਏਥਿ ਗਾਸ ॥ ਮਾਨੈ ਪੰਕਜ ਫੁਲੈ ਅਨਾਸ ॥ ਮੰਦਤਾਸਤਸਮੰ
ਨਹਿਰ ਲਏ ॥ ਸਕਲ ਹੋ ਮੰਤਰ ਠਾਢੇ ਭਏ ॥ ਫੁਟਤਿ ਸਨਮੁਖ ਬ੍ਰਹਮੰਤ
ਆਏ ॥ ਹਰਿਨੇ ਮਸਤਿਕਾ ਬਲਗਾਏ ॥ ਸੁਖੀ ਹੋ ਸੁੰਦ੍ਰ ਪੰਤਸਾ ॥ ਗ
ਜੇਤੋ ਜੋਤੀ ਐ ਬਲਗਮ ॥ ਗੁਤਿ ਗੁਤਿ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਸੁਰਤਾਰ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ
ਹਰਿ ਪੈਰੈ ਚਲੈ ॥ ਹਰਿਨੇ ਮਸਤਿਕਾ ਨਿਲ ਕਲਗਾਏ ॥ ਵੀਪ ਪੁਦ ਅਰ
ਚ ਮਰਦੁ ਲਾਏ ॥ ਪੁਜਾ ਜੇਗ ਪੁਜਾਏ ਹਰੀ ॥ ਮਥਗਾ ਪਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਭਰੀ ॥
ਮਾਗਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪੈਦਿ ॥ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰ ਮੈਲ ਪੈਦਿ ॥ ਪੈਦੀ
ਤੀਯਾ ਅਗਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਹੰਸ ਮੈ ਮਤਿ ਉਜਾਗੀ ॥ ਦੇਸਦਿ ਦੇਖੈ

ਨੈਨ ਨੇਤਰ ਅੰਬੂਤਾਨ ਬੰਨ ਅਧਾਰ ॥ ਧੈਰੀ ਧੈਰੀ ਲੇਭ ਗਏ ॥ ਭੰ
ਨੈ ਅੰਬੂਦੇਤਿ ਸੁਜਾਨ ॥ ਭੰਗ ਬੰਨ ਲੇਤਿ ਜੋ ਮਾਨ ॥ ਅਬ ਹੀ ਤੇਇ ਬੰਨ
ਲਾਜਾਨ ॥ ਧੈਰੀ ਧੈਰੀ ਭੰਮੁ ਮੁਜਾਨ ॥ ਬੰਸਨ ਸੁਧੈਤੁ ਸੁ ਚਲਦਾਨ ॥ ਬੰਨ
ਕੇ ਬਾਸੀ ਰੇਖਿ ਜਗੁ ਆਗ ॥ ਐਸੀ ਬਾਤਾ ਬੇਗ ਬਿਸਰ ॥ ਮੇਟ ਭਾਗਇ ਮੰ
ਨ ਤੇ ਚਾਤਿ ॥ ਸੁਖ ਸੋਗ ਤੇ ਤੇ ਚੁਪ ਕਰ ਜਾਤਿ ॥ ਰੁਮ ਤੇ ਆਪ ਪਛਾਨਿ ਤ ਨਾਤਿ
ਭੰਗ ਰੇਗ ਜੇ ਤੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਧਾਧੇ ਲੁਟ ਲੁਟੈ ਰੇ ਪੁਤਰ ॥ ਫੁਲ ਪਾਏ ਤੇ
ਰੇ ਆਗ ॥ ਧੈਰੀ ਅਨੁਨ ਜਾਣੇ ਸਾਗ ॥ ਪੂਰ ਪਰ ਬੰਨ ਮੁਖ ਮੁਖ ਗਤ ॥ ਕੁ
ਚੀਲ ਗੋਪਾਲ ਰਿਖਾਈ ॥ ਤੁਧੈ ਰੇ ਅੰਗਰੀ ਧੀਲਾਈ ॥ ਜੋ ਪੀਕਾ ਅਸਤਿ
ਗ੍ਰਿਪਇਆ ॥ ਭਾਅਦ ਸੁਦੰਤ ਤੇ ਫਲ ਲਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੈਰੀ ਧੈਰੀ ਅਭਿ
ਰ ॥ ਰੇਖੇਤਿ ਤੇਜ ਸੋਚਾ ਕਠਿ ॥ ਤਿਨੇ ਨਾਲਿ ਸਟੀ ਮੈ ਰਾਖੇ ॥ ਪੈਟਾ ਭਾਗ ॥
ਭਾਗ ਸੁਗਏ ॥ ਕੁਆਰੀ ਧੈਰੀ ਲੇਭ ਗਏ ॥ ਲੁਟੈ ਅੰਬੂ ਮੁਖਾਸੁ

ਜਾਨ॥ ਹੋ ਆਹੋ ਲੂਟਲੀਏ ਸੁਭਾਹੀ॥ ਆਹਿ ਅਨਹੀਤ ਲਾਇ ਪਈ॥
ਪਤਿ ਰਤ ਜਾਨੈ ਹੋ ਪਾਪਿਆਹੇ॥ ਗੁਜਰ ਸੰਮਤੀ ਓਢੰਤ ਤਾਹੇ॥ ਆਪ ਦੁਰੀ
ਪਟ ਪਤਿ ਰਤ ਜਾਨੈ॥ ਇਓ ਨ ਤੋ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦੇ ਓਢਿ ਖਾਨੈ॥ ਗੁਲ ਨਾਤ ਲੇਤ
ਲਨਾ ਸੀਸ॥ ਕਓਤਿ ਨ ਕਹੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਗ ਦੀਸ॥ ਪ੍ਰਸਤ ਨ ਹੋ ਜੋ ਕੋ ਤਰਿਸ
ਤ॥ ਪਤਿ ਰਤ ਜਾਨੈ ਰਿਓ ਗੁਣਤ॥ ਸੁਭਾਹੀ ਅਤਿ ਤਿਸ ਤੀਰੀ ਦਈ॥ ਆਪ
ਨ ਤੇ ਕਰਿ ਸੁਭੇ ਲਈ॥ ਅਧਿਕ ਨ ਤੇ ਪਤਿ ਰਤ ਜਾਨੈ॥ ਸੋ ਧਰਤ ਤੇ ਸੁਖ ਦੇ
ਓਢਿ ਖਾਨੈ॥ ਕੈਸੇ ਤੇ ਕੈਸੇ ਸਾਦਿ ਘੰਨ ਸਿਅਾਸ॥ ਸੁਭਾਹੀ ਸੁਅੰਤ ਤਾ
ਕਾਸ॥ ਸੀਤ ਤੇ ਸੁਅੰਤ ਨ ਭੂਖਾਪਿਆਸ॥ ਸੁਨ ਲਜਗਤ ਤੇ ਸੁਦਾਓਰਾ
ਸ॥ ਸ੍ਰੀ ਲੰਕੇ ਬੰਤੁਟ ਸਦੀਦ ਰਿਪਾਇ ਸਟ ਜੀਵੇ ਵਾਜੀਵ॥ ਨ੍ਰਿਲੰਕਾ
ਬੇਨਾਨਾਖਿ॥ ਪਰੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਸਾਖ॥ ਜਾਇ ਪਐ ਸੇ ਤੇ ਰਗੁਣਤ॥
ਅਰਪਤਿ ਗੁਣ ਸੰਤ ਮੰਤ॥ ਜੋਤੁ ਬੁਝੇ ਦਿਖੇ ਟਾਂਧਰੇ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ

ਤਿਸੀਸਾਨੇ॥ ਅਚ ਦੇਸੈ ਭੁਗਤ ਅਚ ਦਾਦੇ॥ ਪਤਿ ਰੇ ਸੇ ਜੋ ਜੰਤ ਪਤਿ ਗਏ॥ ਧੋਖੇ
 ਚੀਰਨ ਅਰਪੇਤਿ ਤਸੈ॥ ਆਦੁ ਪੁਰਖ ਅਰਜਨ ਕੇ ਮਿਤ ਸੈ॥ ਇਥਿ ਹਰਿ ਰੇ ਤੰਤਰੀ ਨਾਨ
 ਆਵਤਿ॥ ਸ੍ਰੀਸੁਆਮੀ ਸੁਨ ਦੇਓ ਸੁਨਾਵਤਿ॥ ਇਕਤਾਤੀ ਕਾਭਿਤਾਖਨਾ॥ ਤਿਨ ਕੇਸ
 ਵਕਾ ਵਰਸਨ ਕਰ॥ ਤਿਨ ਕੇਸ ਦਿਖੈ ਬਿਨਤੀ ਨਹੀ॥ ਤਾਥ ਜੋ ਰਾਖਿ ਪ੍ਰੇਮੇ ਰਹੀ
 ਤਥਿ ਪਤਿ ਗਏ ਤੇ ਪੰਤਸਿ ਆਮ॥ ਆਗਿਆ ਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹਿ ਨਾਮ॥ ਚਤੁਰਭੁਲਾ॥
 ਥੋਲੇ ਹਰਿ ਗਇ॥ ਤੂੰਹੀ ਸੰਤ ਨਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਬਨਾਇ॥ ਤਿਸਤਾਤੀ ਕਾ ਧਾਇਕ ਨਾਮ॥
 ਤਿਨ ਪਤਿ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਪੰਤਸਿ ਆਮ॥ ਫੁਨ ਪਤਿ ਗਏ ਤਾਭਿ ਮਰ ਧੀਰ॥ ਫੁਨ ਪਤਿ
 ਗਏ ਬਾਲਮ ਹੀਰ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜ ਪਾਹੁ ਆਰ॥ ਸੁਰਭਿ ਮੰਗਲੀ ਬ
 ਠੀਅ ਪਾਰ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਰਾਛਾ ਦੇਓ ਸੇਰ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਲਗਾਈ ਪ੍ਰਭੂ ਰੀਠਿ॥ ਦੇਖਿ
 ਚਿਅਪਨ ਤੰਤ ਪੰਤਸਿ ਆਮ॥ ਫੁਨ ਦੇਖੇ ਬਾਲਮ ਬੁਲਗਾਮ॥ ਦੇਖੁ ਬਾਲਮ ਪ੍ਰ
 ਭੂਨਿਤਾਰ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੁਏ ਰਗਤਾਰ॥ ਵਰਦੀ ਨੇਤਿ ਨ ਕੋਭ ਗਦਾਰ॥ ਸਾਨਿ ਮਾਰੇ ਸੇ

ਤਿਸੁ ਜਾਨ ॥ ਤੁਸੈ ਕੀਰੀ ਅਪਨ ਰੂਪ ॥ ਸਿਆਮ ਚਤੁਰੁ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਅਨੁਪ ॥ ਜਬ
 ਇਤੁ ਮਗ ਕੁਟੇ ਸਰੀਰ ॥ ਤਬੰ ਮਗ ਤੰਤ ਪਾਈ ਓਵੀਰ ॥ ਤੰਤੁ ਮਗ ਸਰ
 ਤੇ ਬਲਦਾਨ ॥ ਗਿਆਨ ਅਦਿਰਿ ਪਾਇ ਬਿਗਿਆਨ ॥ ਧੰਤ ਸੰਪੁਰੰਤੁ ਮਗ ਧਾਮ ॥
 ਸਾਧੈ ਨ ਤੇਈ ਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਨ ਬੁਧ ਤੇਰੇ ਬੰਸ ਬਰਿਦੁ ॥ ਰੋਗ ਬਿਆਧ ਨੁ
 ਫਲ ਹੋਇ ਦੁ ॥ ਸਭ ਤਿਭਾ ਤੁਝ ਮਾਗੀ ਕਰੇ ॥ ਪੁਰੰਤ ਅਭਿਰਾਗ ਨਰ ਮਰੇ ॥
 ਏਨ ਬਾਨਾ ਤਿਗੇ ਸਿਆਮ ॥ ਕਾਇ ਨ ਕੇ ਪੁਰੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਿਤ ਜੋਗਿ
 ਪੁਜਾ ਕਰੇ ॥ ਪੁਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮ ਸਤਿ ਨ ਧਰੇ ॥ ਧ੍ਰੋਮ ਮਗ ਤਰੇ ਬੰਦ ਲਗੇ ॥
 ਸਿਆਮ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਪਾਏ ॥ ਕਾਇ ਨ ਕੇ ਦਰ ਵੇ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸੰਤ ਮੁਖ ਦਿ
 ਸਦਿ ਨ ਕਰੀ ਪਸਾਰ ॥ ਨਿਮ ਬੰਦ ਨ ਕਰ ਗਤਿ ਨਿਰਾਈ ॥ ਨ ਕੁਛ ਨੇ ਸਦਿ ਜੀਲਾ
 ਜਾਪਾਈ ॥ ਨਾਥ ਇਤ ਬਚੰਤ ਮੁਖ ਦੇ ਓਚਾਰਾ ॥ ਸਾਤਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਤਿਤਿ ਰੇਖਾ ॥
 ਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸੰਪੁਰੰਤ ਪ੍ਰੀਤੁ ਤਨਹਿ ॥ ਨਿਮ ਬੰਦ ਨਿਰਿਆਧਿ ਕਰਿ ॥

ਬੁਧਿਕ ਕੋ ਉਤਮ ਦਰਦੇ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਦਸ ਸ੍ਰਿਤ ਰਖ ਭਏ ॥ ਲਗਤਿ ਰਿਓ ਏਕੁ
 ਦਾਨ ॥ ਪੁਰੰਤੁ ਪਰਥ ਪੁਤਤੀ ਪਗਨ ॥ ਦਿਓ ਬਰਤ ਬੁਧ ਕੋ ਸੰਮਧਾਏ ॥ ਹਿਸਾ
 ਬਥਾ ਅੰਤਿ ਅਚ ਦਾਏ ॥ ਵੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਦੇ ਓਮ ਗਾਇ ॥ ਸੋਨੇ ਪ੍ਰੀਤੁ ਤਸੰਤ ॥
 ਸੁਜਾਨ ॥ ਨਿਤਿ ਨ ਮਤਿ ਗਿਲ ਜਤਿ ਭਏ ॥ ਪੁਰਥ ਪਗਤੰ ਨਤਿ ਤਥਿ ਤਨਏ ॥
 ਨਾਥਿ ਤਿਨ ਬਾਇਨ ਪਟ ਪਾਓ ਗਏ ॥ ਗਿਰੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਸਕਲ ਲਗਏ ॥ ਬਾਇਨ
 ਨੇ ਦਰਿ ਦੀਆ ਮੁਗਾ ॥ ਬਚੰਤ ਮਾ ਕੁਤੀਰੀ ਅਉਚਾਰ ॥ ਦਿਓ ਸਮਾਈ ਮੰਤ ਮੈਭ
 ਗਦਾਨ ॥ ਦਿਨ ਜੰਤ ਬੁਧ ਕੋ ਅਰਧੇ ਪਾਨ ॥ ਬਚੰਤ ਮਾ ਕੁਤੀਰੀ ਮੁਖ ਮੇਭ ॥ ਬਾਇਨ
 ਕੇ ਦੁਖ ਦਾਰਦਰਏ ॥ ਦਿਨ ਅੰਤੀ ਅਤਿ ਭੇਦਾਨੀ ॥ ਬੁਧ ਅੰਤਿ ਤੇਨੁ ਦੂਤ
 ਸਗੀ ॥ ਵੀਆ ਪਕੁਰਿ ਰਾਗ ਮੁਗਾ ॥ ਜੈ ਸੁਭਾਇ ਸੋ ਉਚ ਅਪਾਰਿ ॥ ਦਿਤਿ ਨ ਮਤਿ ਗਿ
 ਲਗ ਪਈ ॥ ਕੰਮ ਲਬ ਲਭੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਟਾਈ ॥ ਬਾਇਨ ਰੇਤਿ ਸਤਾ ਰਾਮ ਤੰਤਿ ॥
 ਅਗੇ ਚਲੇ ਹਿਸਾ ਰਿਓ ਦਰਿ ॥ ਆਲੀਜਾਤਿ ਸੁਦਾਮਾ ਨਾਮ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਗਏ ਹਿਸਾ

ਪੰਨਿ ਸਾਮ ॥ ਵਤੁ ਜੰਤ ਸੰਤ ਮੁਖ ਅਗਦਿ ਭਿਖਾਇ ॥ ਰਹਿ ਭਿਖੁ ਸਤ ਕੇ ਪਗ ਲਿਖ
 ਟਾਇ ॥ ਕੋ ਮਲ ਪੁੰਮ ਚਿਕਾਈ ਰਹੀ ॥ ਗਮ ਸਤਿ ਤ ਧੈ ਸੇ ਨ ਹਰੀ ॥ ਆਲੀ
 ਧਿ ਸਦਿ ਤੁਪ ਜਾਗਰੀ ॥ ਸੇ ਵਰਿ ਸੀਮ ਤ ਧੈ ਸੇ ਰਹੀ ॥ ਧਿ ਬਸੇ ਪੂਰ ਕੇ ਧੈ ਏ ਪਾ ॥
 ਦਿ ॥ ਪਗ ਜਲ ਲੀਨੇ ਸੀਮ ਚ ਟਾਇ ॥ ਪਗ ਜਲ ਸੇ ਸੰਚਿ ਭਿਖਾਇ ॥ ਭੀਤ ਰਿ
 ਚਾਤਿ ਰਖ ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਭਾਖੁ ਅਗੇ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ਅਤਿ ਸੰਤੋ ਧੈ ਸੀ ਰੁਸ
 ਵਾਨ ॥ ਪਤੁ ਪਰੇ ਗਲ ਮੇ ਭੇਤਾਨ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਦੇ ਕੇ ਤੈ ਤਰਿ ਗਾਇ ॥ ਅਭਿਗਾਇ
 ਲੈ ਆਵੈ ਸੰਤ ॥ ਧੈ ਗਵੈ ਤਿ ਤ ਸੇ ਪੁੰਮ ਮ ਅੰਤ ॥ ਤਲ ਪਰਿ ਕੋ ਪਤਿ ਗਵੈ ਹਰਿ
 ਭੁਨ ਪਤਿ ਗਵੈ ਸਭ ਹੀ ਗੁਆਰ ॥ ਆਨੇ ਸੰਤ ਪਾਨੇ ਪਰ ਵਾਨ ॥ ਸੰਤੋ ਸਤਿ
 ਅਚੇਤ ਗਵਾਨ ॥ ਚੁਲੀ ਰਗਵੇ ਲਿਅਗਦਿ ਆਪਾਨ ॥ ਪਾਨ ਅਚੈ ਪੂਰੁ ਪੁ
 ਰਖ ਪਗਾ ॥ ਭਾਖੈ ਪੂਰੁ ਸੰਤ ਮੁਖ ਧਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਪਤਿ ਰਵੈ ਮੈ ਪਗਾ ॥
 ਦਰੰ ਰਹੈ ਤਜਲ ਪਾਨ ॥ ਬਢਿ ਭਿਖੈ ਮ ਪੂਰੁ ਸਾਥ ਅਪਾਰ ॥ ਤਿਤ ਸੇ ਗਵੈ

ਹਰਿ ਰੈ ਨਾਮ ॥ ਨਮੋ ਨਾਮ ਸੇ ਤੇ ਸੰਦ੍ਰਸ਼ਾਮ ॥ ਪੂਰ ਪੂਰੇ ਤਮ ਪੰਚਮ ਲੇਖ ॥ ਅਰੇ
 ਅਰੇ ਚਰ ਅਪੈ ਅਮੇਪ ॥ ਸਿਆਗੁ ਤਗਾ ਦੇ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੀਨ ॥ ਨਮੋ ਨਾਮ ਸੇ
 ਨਾਥ ਪ੍ਰਵੀਨ ॥ ਦੀਨ ਤੁਆਗ ਬਿਰੋ ਸਨਾਦੈ ॥ ਨਦੰ ਪ੍ਰਬੂਰੀ ਟਲਿ ਲਮਾਓ
 ਤੇ ਅੰਤ ਤੁਕੁ ਅਗਰਿ ਆਨਰੇ ॥ ਇਉਂ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੇ ਸੰਤ ਮੁਖ ਪਨੇ ॥ ਤੰ ਮੈ ਬੋਲੇ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤੁਕੁ ਦਰਿ ਮਾਗੇ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸੰਤ ਸੁਦਾ ਅਥਿਨੀ ਨਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਮਗਨ ਜਲ ਲੇਚਨ ਭਰੇ ॥ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਵਾਨ ਦਤਾਰ ॥ ਨੇਸ਼ ਦਿਨਿ ਸਤ ਮੁ
 ਨੰਦ ਬੁਧਾਰ ॥ ਨਹਿ ਚਲੁ ਰਗ ਤਨਿ ਪਾਕੀ ਰੇਹੀ ॥ ਪੂਰੇ ਪਗ ਸੈ ਬਛੈ ਸੋਹੀ ॥ ਸਾ
 ਪ ਸੰਗ ਅਗਰਿ ਵਾਇਆਲਿ ॥ ਸਰ ਮੈ ਦੇਖੈ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਥਾ ਅਸਤਿ ਮਾਧਿਦ
 ਸ੍ਰੀ ਨਹਿਓ ॥ ਜੋ ਮਾਗਿਓ ਸੇ ਹਰਿ ਤੇ ਲਹਿਓ ॥ ਫੁਟਹਿ ਨਹਿ ਓਰੇ ਤੇ ਅਓ ਰਿਦ
 ਤੁਆਗਾਂ ਮਰੇ ਠਹਿਰ ॥ ਬੰਸੁ ਤੁਆਗ ਸਦਾ ਅਰੇਗ ॥ ਸਭ ਲਖ ਮੀਨੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ॥
 ਲਖ ਮੀਨੇ ਤਸ ਨਹਿ ਪ੍ਰਵਾਰ ॥ ਸੀਸੀ ਵਾਤ ਮੁਨੰਦ ਬੁਧਾਰ ॥ ਇਦੀ ਜੀਤ ਸਰੈ ਸੁਰ

ਹਿਮਾਲਿ॥ ਦਰਦੇਓਠੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ॥ ਆਏ ਮਾਧਵਿ ਬੀਚ ਬਜਾਰ॥ ਭੇਟਾਗਥੇ ਲੋਕ
 ਪਾਰਿ॥ ਮਖਮਲ ਖਾਸੇ ਅਰਥ ਚਿਤਾਰ॥ ਕੰਚਨ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਬਹੁਤਾਰਿ॥ ਖਾਂਤ ਪਾਸ
 ਪਰਦਾ ਨ ਅਤੇਰ॥ ਭੇਟਾਗਥੇ ਚਗੈ ਟੇਰ॥ ਜੈ ਬੀਜ ਦੇ ਚਿਤ ਅਥਾਤਿ॥ ਸ੍ਰੋ ਦੇ ਤੋ ਥੇ
 ਜਸ ਦਾਤਾਰ॥ ਅਸੁ ਚੰਦ ਨਰ ਬਜਾ ਲੈ ਚਲੀ॥ ਮਾਗ ਮਲੇ ਮਨੋ ਤਿਹਿ ਚਲੀ॥ ਮ
 ਲ ਸ੍ਰੋ ਬਿਚਰਿ ਸ੍ਰੋ ਦੁਨੀ ਥਾਲੀ॥ ਤਾਂ ਪੇ ਨਹਿ ਦੇ ਖੀ ਧੰਤਿ ਦਾਗੀ॥ ਥਾਲੀ ਬੀਚ ਰੋਟੀ
 ਪਾਂਟੀ॥ ਚੰਦਨ ਅਰੁ ਭਗੀ ਅਤਿ ਚਨੀ॥ ਰੁਬ ਜਾ ਕੇ ਬੈਲੇ ਹਰਿ ਗਇ॥ ਆਪਣੀ ਚਗਿ
 ਰੁਬੇ ਕੁਸੁਮ ਗਇ॥ ਨਾਮ ਜਾਤ ਤੇਰੁ ਨ ਲੈ ਸਾ॥ ਨਗ ਚਲੀ ਚੰਦਨ ਲੈ ਐਸਾ॥ ਰੁਬ
 ਜਾ ਬੈਲੀ ਤੋ ਦੇ ਅਤਿ ਦੀਨ॥ ਧਿਨਤੀ ਸ੍ਰੋ ਪੂਰੁ ਪ੍ਰਧੀਨ॥ ਰੰਸਗੁ ਏਰੀ ਟਹਿਲਕ
 ਮਾਏ॥ ਰੁਬ ਜਾ ਚਗੀ ਮੇ ਗਨਾਓ॥ ਅਸੁ ਚੰਦਨ ਤਾਂ ਲੈ ਸਾਏ॥ ਗਜੇ ਨਾਦੀ ਅ
 ਪੰਨ ਪਾਏ॥ ਤੰ ਮਰੇ ਚੰਦਨ ਸ੍ਰੋ ਰੁਚ ਧਰੇ॥ ਬਹੁਤ ਦੈ ਆਤੰ ਮ ਉਪਰਿ ਨਰੇ॥ ਤੰ
 ਮਗ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ਅੰਗ॥ ਅਤੁ ਰੁਚਤਾਨੀ ਚੰਦਨ ਲੋਗ॥ ਰੁਬ ਜਾ ਕੇ ਬੈਲੇ

ਗਵਾਨ ॥ ਸੁਰੇਸ਼ ਪੀਤ ਮਪ੍ਰਮ ਸੁਜਾਨ ॥ ਇਹ ਅਜਲਾਵੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ॥ ਚੰਮਰੀ
 ਚਕਾ ਚੰਦ ਨ ਮੇਰਾ ॥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਬਜਾਨੀ ਕੀਰੀ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮੇਲ ਲਾਇ
 ਓ ॥ ਸਫਲਾ ਚੰਦ ਨੁ ਆ ਆਜ ॥ ਪੁਰੰਤ ਭਇਆ ਤੇ ਮਹਾ ਨਾਜ ॥ ਚੰਦ ਨ ਕਰ ਚਿਓ
 ਹਿੰਦ ਅੰਗ ॥ ਕੁਬਜਾ ਪ੍ਰਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਮੇਰਾ ॥ ਚੰਦ ਨ ਮੈਂ ਤਹਿ ਨਿਪਟਿ ਮੈਂ ਜਾਨੇ ॥ ਹਰਿਗੁਰ
 ਸ੍ਰੀ ਅਖ ਦੇ ਓਥਿ ਖਾਨੇ ॥ ਮੇਲ ਮੈਂ ਇਹ ਚਤਿ ਦੇ ਗਿਆਰੀ ॥ ਬਡੀ ਭਾਗਤ ਇਹ ਕਹੀ
 ਮਾਰੀ ॥ ਭਾਗੇ ਤੇ ਨਾ ਧਿਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਪੀਨ ਹਰਿ ਖਗਵੈ ॥ ਕੁਬਜਾ ਕੇ
 ਹਨੈ ਪਰਿਚਰਨ ॥ ਗਧਿਓ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਦੁਖ ਤਹਿ ॥ ਤੈਂ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ਓਥਿ ਹਰਿ ਭਾਖ
 ਸ੍ਰੀ ਨ ਕਠਿ ਨੀਕਿ ਰਵਨਾਖ ॥ ਉਪਰਿ ਕੈ ਕੈ ਚੀਰਨ ਦਾਨ ॥ ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੁੰਦਰ
 ਸ੍ਰੀ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤੀਨੋਂ ਧਿਰਾ ਤੁਰਤ ਮਿਟ ਗਏ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਸਤੁ ਤੇ ਭਏ ॥ ਕੇਸਵਿ ਜੀ ਸੇ
 ਬੋਲੀ ਬਾਤਿ ॥ ਅਤਿ ਮੈਂ ਜੀ ਕੀ ਆਜਾਤ ॥ ਪੁਰਾਪੀਤ ਉਪਰਨਾ ਗਾਇਓ ॥ ਅਤਿ
 ਹਦ ਲਓ ਏ ਹਰਿ ਨੈ ਨਾਇਓ ॥ ਰੂਪ ਤੁਆਰੇ ਤੇ ਨ ਮੰਨਤ ਹਿਓ ॥ ਮਿਆਜਾ ਨੈ ਕੁਝ ਟੋਨ

ਪਰਿਓਂ ॥ ਤੰਮਰੇ ਗੇਤਿ ਚਲ ਕਰੈਂਤਿ ਦਾਸ ॥ ਅਵਰਿਚ ਨਾ ਦੇਖੀ ਸੁਖਾਸ ॥
 ਤੰਮਰ ਗੁਨਿ ਸਨ ਸਖੀ ਰੋਧੋਲੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਮਧ ਬਚੰਤ ਅਮੋਲੇ ॥ ਨਤਿ ਓਖਿਸ
 ਪਤਿ ਸਾਰੰਗ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਮੰਤਰੀ ਤੰਮ ਪਤਿ ਚਾਨੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਮੰਤਰੀ ਤੰਮ ਮੰਤ
 ਰਾਤਿ ॥ ਤੁਮਰੇ ਮੰਤਰੀ ਤੰਮ ਪਤਿ ਚਾਨੀ ॥ ਅਧ ਤੁਛਾਤ ਤੰਮਰੇ ਚੰਗ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰੋਤ
 ਮਰੀ ਮੰਗ ॥ ਅਵੇਗਾ ਤੁਮਰੇ ਗਿਰੇ ਸਖੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮੰਤਰੀ ਤੰਮ ਸਭ ਲਖੀ ॥
 ਤੰਮਰੇ ਤੁਛਾਤਿ ਨ ਦਰਸਾਵਾਨ ॥ ਸੁਖ ਸੇਖੇਲੇ ਮਧਗਾਜ ॥ ਸੁਖ ॥
 ਤਰਿ ਦੇਲ ਗੁਨਿ ਪਾਇ ॥ ਤਰਿ ਮੁਗਤ ਪਟਲੀ ਮੈ ਸੁਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਧਨ
 ਸੀ ਆਗੇ ਗਏ ॥ ਅਭ ਮਧਗਾਜੰਤ ਵੀ ਬਲ ਭਏ ॥ ਦੇਖੇਨਿ ਸਨ ਅਨੰ
 ਦ ਸਰੂਪ ॥ ਗਿਰੇ ਕੁਛ ਬਕਰ ਜਾਨੇ ਕੁਧ ॥ ਲੇਵੰਤ ਨੇ ਧੋਲੇ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਅ
 ਲਖ ਅਚਰਜ ਅਮਤਿ ਅਨੰਤ ॥ ਨਤਾਧਨ ਖਮਾ ਖਮਾ ਧਰਿਓ ॥ ਧਨ ॥
 ਜਗ ਜਤਿ ਨਾਨੰਤ ਨਰਿਓ ॥ ਮਧਗਾਜੰਤੋਰਿ ਧਾਓ ਧਾਓ ॥ ਸਭ ਕੁਛ

ਜਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਧਨਖਨਿਕਟ ਆਏ ਧਰਨੀ ਧਰ ॥ ਅਦੁ ਪੁਰਖ ਅਚਿਤ ਨਗਲ
 ਕਰ ॥ ਧਨਖਨਿਕਟ ਆਏ ਭਗਵਾਨ ॥ ਬੇਲੇ ਗਥੇ ਸਭੇ ਸੁਜਾਨ ॥ ਅਗੇ ਜਾਨੇ
 ਨਨੰਦ ਨੁਆਰ ॥ ਧਨਖਦੁਰਤੇ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰ ॥ ਗਥੇ ਸਭੇ ਪੁਨਾਹ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਧਨਖਿ
 ਜਾਨਿ ਮਦਿ ਸੁਦੰਤ ਗਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਧਨਖਿ ਨੁਕਲਵਤਿ ਅਨਜਾਇ ॥ ਤਤਕਾਲ ਹਿ
 ਲੀਆਉ ਠਾਇ ॥ ਬੇਗਚਕਾਇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਧਾਲਕੁ ਪੀਪੁਰਖ ਪੁ
 ਗਨ ॥ ਥੈਚਤੋਰਨੀ ਨੈਦੋਇ ਖੰਡਿ ॥ ਧਨਖਸਬਦ ਪੁਰਿਓ ਚੂਹ ਅੰਡਾ ॥ ਗ
 ਥੇ ਬੇਲੇ ਸਭੇ ਗਵਾਰ ॥ ਜਾਨਨ ਦੇਵੇ ਨੰਦ ਨੁਆਰ ॥ ਜੋ ਪਾਸਭੇ ਭਏ ਚਓ
 ਠੇਗ ॥ ਰਾਮ ਨਿਸ਼ਤ ਪੂਰੁ ਲੀਨੇ ਘੋਰ ॥ ਧਨਖਦੁਰਦਿਨ ਲੀਆ ਸਿਆਮ
 ਦੁਸ਼ਾਲੀ ਆਪੂਰੁ ਬਲਗਾਮ ॥ ਤਿਨਹੀ ਸੈ ਸਰੁ ਨਹੇ ਮਾਰ ॥ ਗ੍ਰਿਵਾਰ ਪਾਰੀ
 ਗ੍ਰਾਥਿ ਪੂਰੀ ॥ ਇਕ ਆਗੇ ਇਕ ਜਾਏ ਪਰਾਰ ॥ ਸੁਤਗਜਾਜੀ ਚਚੰਤਨੰ
 ਗੇ ॥ ਧਨਖਨਿਸ਼ਤ ਨੀਨਾ ਦੋਇ ਖੰਡ ॥ ਸਭ ਸੋਧਾਨ ਓਦੀਨ ਭੰਡ ॥ ਸੁਤਿ

ਨੰਗੁ ਕੁਛ ਬਾਰਨ ਲਾਈ ॥ ਤਹਿ ਪੈ ਸੈਨਾ ਅਭਿਰਾਢਾਈ ॥ ਸਾਹੀ ਸੈਨਾਤੀ
ਮੁਗਰ ॥ ਧਨ ਮਜਗ ਕੇ ਬੀਚ ਦੁਆਰ ॥ ਧਨ ਖੌਰੁ ਉਠ ਚਲੇ ਅਤੰਤਿ ॥ ਕੰ
ਮਲ ਨੈਨ ਮਲਾ ਕੇ ਨੰਤਿ ॥ ਨਿਭੈ ਬਿਚਰੇ ਮਥਗ ਮਾਨਿ ॥ ਗੁਤੁ ਜੁ ਬੁਤ ਮਜਗ
ਦੀ ਮਦਿ ਖਾਨਿ ॥ ਜਿ ਤੇ ਕੋ ਬਿਤੁ ਬੀਚੰਤਾ ਨਿਤ ॥ ਦਿਵੀ ਦੀ ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਮਤਿ
ਮਥਗ ਮੈ ਜੈ ਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ॥ ਪਗ ਦੇ ਮਾਧ ਦਿਜਿ ਨੈਨ ਮਤਿ ॥ ਕਰਿ ਲੀਲਾ
ਤਹਿ ਬਾਤਹਿ ਗਏ ॥ ਸਨ ਲਲੇ ਕ ਅਤਿ ਬਿਸ ਮੇ ਰਏ ॥ ਆਏ ਨੰਦ ਪਿਤਾ
ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਨੰਦ ਬਢੀ ਅਤਿ ਸੁਤ ਮੈ ਪਿਆਸ ॥ ਬੋਲੈ ਨੰਦ ਅਰੈ ਘੰਟਾ ਸਿ
ਆਮ ॥ ਚਿਹਲਾਇ ਓ ਸੰਗੀ ਚਲ ਗਾਮ ॥ ਦੁਖੀ ਰਏ ਬੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੁਮ
ਬਿਨ ਤੰਮ ਯੋ ਮਿਤੁ ਮਾਨ ॥ ਕੰਮਲ ਨੈਨ ਤਸ ਬੋਲੀ ਬਾਨਿ ॥ ਬਿਨ ਤੀਸ
ਨੈਨ ਤੰਮ ਰੇਤਾਤ ॥ ਦਿਖਾ ਧਾਮ ਮਥਗ ਸਾਗਾਓ ॥ ਪਿਤਾ ਛਾਡ ਤੰਮ ਨਿ
ਤੁ ਮਲਾਇ ॥ ਨੰਦ ਲੀਐ ਤਹਿ ਗੰਠ ਲਗਾਏ ॥ ਬਢਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਅੰਗ

ਸਮਾਇ ॥ ਨੇਸਦਿ ਕੋ ਅਚ ਦਾਈ ਧੀਰ ॥ ਅਰ ਅਚ ਦੀਪੀ ਆਰੇ ਬਲ ਧੀਰ
 ਸਕਲ ਅਘਾਤੇ ਤਰਿ ਨੇ ਕੁਆਰ ॥ ਰੈਨ ਬਸੇ ਤਤਿ ਠਹਿਰ ਬੁਧਾਰ ॥ ਧੋ ਧੀ ਬ
 ਪੁ ਬਾਇ ਕਰਿ ਸਤਾਰ ॥ ਅਲੀ ਤਰਿ ਚਿੰਤੰ ਦੁਆਰਿ ॥ ਰੁ ਬਜਾ ਸੁ ਧੀ ਕਰੀ ਅਨੰ
 ਤਿ ॥ ਰੁ ਚਿ ਪਾਖਿ ਪੂਰੁ ਤਰਾਵੰਤਿ ॥ ਪੰਚ ਨਰ ਮਾਥਰਾ ਮੈ ਸਾਮ ॥ ਕਰ ਕਏ
 ਸੰਗ ਹੀ ਬਲਗਾਮ ॥ ਇਤਲੀਲਾ ਕੋਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਗਤ ਮਾ
 ਧੁੰ ਕੀ ਪਾਇ ॥ **ਨਕਲ** ਤੈਨੇ ਨੇਸਦਿ ਕਰਤਾਰ ॥ **ਨਿਸਤ ਰਸ ਪਗ ਪਰਿ ਬਲ**
ਤਾਰ ॥ ੮੬ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਇਤਨੁ ॥ ॥ ਨੰਸ ਰਾਵ ਦੁਤਿ ਸੁ ਪਾਸੈ ਸੋ ਬਦਿ
ਚਾਹੈ ਜਾਮ ਇਤੀਤਚਾ ਮੰਤਰੈ ਭਇਓ ਆਰੇਗੇ ਪੰਤਿ ਸਾਮ ॥ ॥
ਚਛਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਵ ਨੰਸ ਦੁਤਿ ਸੁ ਪਾਸੈ ਰਹੈ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਤੰਤ ਮੰਤ ਰਹਿ
 ਗਏ ॥ ਰਾਈ ਪ੍ਰਾਤ ਬੀਤੀ ਦਿਖੈ ਰੈਨ ॥ ਨੰਸ ਬੁਲਾਈ ਅਪਤੀ ਸੈਨ ॥ ਭਿਰ
 ਪਿਸਾਸ ਭਰੇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਨੰਸ ਦ੍ਰਿਸਤ ਤੇ ਅਪਰਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਨੇਦਿ

ਸਰਲ ਬੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨਕੋਇਤ ਨਤਿ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਗੰਗਾ ਭੂਮ ਸਰਤੀ ਭੂਮ
ਜਾਏ ॥ ਰੁਲੀਭਾਂਤ ਸੈਲੋਕ ਬੈਠਾਏ ॥ ਨੰਦ ਆਦ ਸਰਤ ਗੋਪ ਬੁਲਾਏ ॥
ਏਕ ਮੰਚ ਪਾਰਿ ਸਰੇ ਬੈਠਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਏਕ ਨ ਜਾਨਾ ਪਾਇ ॥ ਮਤੁੰ ਮਰ
ਵੈਰੀ ਭਜ ਜਾਇ ॥ ਜਥਿ ਇਤ ਆਗਿਆ ਨ ਸਥਿ ਖਾਨੀ ॥ ਤਤ ਨਾਲ ਤਿਨ
ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਨੀ ॥ ਸਦਾ ਧਾਤ ਸਰ ਸੇ ਦਰਿ ਰਹੇ ॥ ਗੰਗਾ ਭੂਮ ਕੇ ਭੀਤਰ
ਰਹੇ ॥ ਫਥਾ ਜੋਗ ਬੈਠਾਏ ਲੋਗ ॥ ਜੋਸੀ ਠਾਠਿ ਰਜਾਂ ਕੇ ਜੋਗ ॥ ਸਰ
ਕੇ ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਏ ॥ ਤਿਨ ਪਾਛੇ ਖੜੀ ਬੈਠੇ ਰਾਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾ
ਛੇ ਪੈਸ ਬੈਠੇ ॥ ਸਰ ਪਾਛੇ ਸਰ ਸ੍ਰਦ੍ਰ ਦਿਚਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਪਾਛੇ ਜਾਂਤਰ
ਬ ਪਰਿਚਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਆਗੇ ਪਾਇ ਰੇਖਨੇ ॥ ਤਿਨ ਪਾਛੇ ਰਾਜ ਕੇ ਤਸ
ਦਰ ॥ ਗੰਗਾ ਭੂਮ ਅਤਿ ਬਨੀਰਿ ਮਾਲ ॥ ਗੰਗਾ ਭੂਮ ਨਤਿ ਭਿਧਿਆਨ ॥
ਜਿਹਿ ਗਾਇਤਿ ਸੁਨ ਬੇਦਿ ਮਤਾਨ ॥ ਜੋਸੀ ਠਾਠਿ ਮੈਰਗ ਦੰਤ ॥ ਖੇਲੇ

ਗੇਵੰ ਮਲਾ ਕੇਵੰਤਿ॥ ਦਿਤਲੀਲਾ ਕੋਈ ਸੁਨੇ ਸਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਆਧੋਨੀ ੧੫੨
 ਪਾਇ॥ **ਨਮੋ ਬਿਸੰਕੁ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ**॥ ਰਿਸਨ ਦਾਸ ਪਦ ਪੰਨ ਨਿ ਸੰਤ॥ ੬॥
 ਸਾਖੀ॥ ੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ **ਜਾਗੇ ਜਾਗਤ ਰੂਪ ਹਰਿ ਕੰਮਲ** **ਜੈ ਤਪੰਤਿ**॥
 ਸਾਖੀ॥ ਅਰਜਾਗੇ **ਜਗ ਮੇਧ ਹਰਿ ਸੰਨਹਿ** **ਯਦ ਧਰ ਗਾਮ**॥ ਚ ਭਿਪਈ॥
 ੧॥ **ਜਾਗੇ ਜਾਗਤ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ** **ਜਾਗੇ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਗਾਮ** **ਦਿਆਲ**॥ ਧੋ
 ਏ ਚਰੰਤ ਪਖਾਲੇ ਤਾਖ॥ **ਧੋਏ ਪਦੰ ਮਥਦੇ ਨ ਜਦੋ ਨਾਥ**॥ ਅਦ ਸੁਦੰਤ ਮੰਤਰ
 ਤ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਦਿਤੰ ਮਹੀ ਮਧ ਪੁਰੀ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਭ ਸੰਤੋ ਦੋਹਰ ਸਰਿ
 ਧਾਵੈ॥ ਜੰਨੰ ਮਸੰਤ ਨਟਿ ਮੁਨਤ ਪਠਾਵੈ॥ ਰੰਗ ਰੂਪ ਦੇਖੋ ਗਾਮਜ॥
 ਸਫਲਾ ਨਹੀ ਜੰਨੋ ਨਾਕਾਜ॥ **ਦੋਹਰਾ** **ਗੋਪਤਿ ਗੋਪ ਅੰਗ**॥ ਗਾਮ ਰਿਸਨ ਪ੍ਰਭ
 ਦਾ ਅਰੰਗ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਗਜ ਚਲੇ ਰਿਸਾਲ॥ ਚਲੇ ਗਾਮ ਅਰਸੀ ਗੋਪਾ
 ਲ॥ ਚਤੁਰਿ ਮਹਾ ਆਰ ਮੰਡਲੀ ਸੋਏ॥ ਦਿਤ ਚੁਧਿਤੀ ਨਰ ਦੇ ਨੈ ਮੋਏ॥

ਹੋਪਪੁਤਬਡੇਲਗਾਂਦ॥ ਇੰਸੰਗਸੋਰੋਪੁੰਸਅਤੰਦ॥ ਆਏਰੰਗਕੁਮਰੇਦੁਆਰੁ॥ ਅ
 ਨਾਕੁਪਅਤੰਤਿਅਪਾਰਿ॥ ਤਾਥੀਚਲਿਅਰੰਦੁਪੇਰਗ॥ ਰੰਗਕੁਮਰੇਦਰੀਪਰਿਖਨ
 ਗਜੇਕੇਨਿਨਟਗਏਰਗਦਾ॥ ਬਾਲਕੁਪਅਤੰਤਗਾ॥ ਪੰਤਜਿਓਰੁਜੈਜਗ
 ਪਤਿਥੋਲੇ॥ ਸਤਿਬਚੰਤਿਭੈਰਿਐਲੇ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿਸਬੁਦਸਨਾਏਇਰਿ॥ ਅਰੇਮ
 ਤਾਬਤਿਅਰੰਗਦੇਰਿ॥ ਨਤਰਅਰੰਤਸਤਿਸਮੇਤਿ॥ ਕੁਮਸਮੇਤਗਜਗਐਥੇ
 ਤ॥ ਮਹੁਕੁਮਤਾਥਿਤਬਾਤਿਅਮਰੀ॥ ਸਵੈਪਦ੍ਵਾਨੰਤਿਭਵਟਪਨੀ॥ ਗ
 ਜਪਤਿਪ੍ਰੇਰਿਓਗਪਤਿਓ॥ ਅਤਿਅਤਿਅੰਤਭਿਆਨਿਨਪ੍ਰੇਰ॥ ਸਦਾਪਾਨ
 ਹੁਏਰਗਦਾ॥ ਅਥੈਅਰੰਚਰਅਮੰਤਿਨਗਾ॥ ਪੀਤਓਪਰਨਾਕਟਸੋਕਸਿ
 ਓ॥ ਕਪੁਸਮੇਅਤਮੇਰਿਨਗਸਿਓ॥ ਪਗਰੀਦਾਬਸਦਾਰੇਕੇਸ॥ ਆਦਿਨੰ
 ਦੁਬਾਲਕਰੇਸ॥ ਗਜਨੇਸ੍ਰੀਸਚਪੇਟਿਲਗਾਈ॥ ਇੰਲੀਲਾਗੋਪਾ
 ਲਦਿਕਾਈ॥ ਸੁਕਸਾਬਗਜਗਾਏਗੋਪਾਲ॥ ਫਿਨਕੁਡਾਏਰਜਗਏ

ਨਿਪਾਲ ਪੇਟ ਤਲ ਜਾਏ ਢੁਪੇਂ ਅੰਤ ਤਿ॥ ਸਿਸਤ ਨਿਪਾਲੀ ਪਰੰ ਮਲਾਨੰਤਿ॥ ਸੁਢਾ
ਬਗਨ ਫੁੱਟ ਗਏ ਲਾਇਓ॥ ਫੁੱਟ ਢੁੱਟਾਏ ਹਿਪਾ ਢੁੱਗਾਇਓ॥ ਪੁਢੁਪੁਕਰੀ ਪੈਚਿ
ਓਗਾਵਾਨ॥ ਮਾਟੀ ਕੇ ਗਜਾਨੁ ਮਾਟੀ ਕੇ ਗਜਾਨੁ ਮਾਟੀ ਕੇ ਗਜਾਨੁ ਮਾਟੀ ਕੇ ਗਜਾਨੁ॥
ਖੇਲੇ ਤਿਓ ਢੁੱਗਾਨੂੰ ਪਾਲ॥ ਪੈਚਿਓ ਪਤਖ ਪੰਚ ਅਰਬੀਸ॥ ਜਗਨਾਨ॥
ਬਜਗ ਪਾਤਿ ਜਗਦੀਸ॥ ਗਿਰਾਜਿ ਗਜਗਜਾਨੁ ਮਾਪਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਸੁਢਾ
ਪਾਨ ਉਠ ਫੁੱਟਾ ਕਾਭਾਇਆ॥ ਧਰੁ ਗਾਇਓ ਗਜਾਨੁ ਹਿਜੀ ਪਾਸ॥ ਪੁਢੁਪੁਕਰੰ
ਕੀ ਅੰਤ ਮੋਖਿਆਸ॥ ਦੇਸ ਦਿਓ ਗੇ ਫੁੱਟ ਬਏ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਾਂਤ ਚਲਿਤ ਕੀ
ਖਾਇ॥ ਗਜਪਤਿ ਪਰਸੋ ਲਾਏ ਚਾਂਤ॥ ਨੂੰ ਪੀ ਬਠਾਨ ਆਏ ਸਾਂਤ॥ ਫੁ
ਨਮਦੁਸੁਦਨ ਠਾਢੇ ਭਏ॥ ਗਜਿ ਰੇ ਸੰਨ ਮੁਖ ਮਧਦਿ ਗਏ॥ ਮੁਖ ਪਰਿ॥
ਦਈ ਚ ਪੇਟਿ ਦਿਆਲ॥ ਮੁਨੁ ਲੀਓ ਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲਿ॥ ਚਰਨ ਲਗਾ
ਇਓ ਗਿਰਾਓ ਸਿਆਮ॥ ਲੀਲਾ ਮਥੁ ਅੰਤਿ ਅਗਾਮ॥ ਲੀਲੇ ਦੇ ਨੇ ਦੇ ਤ
ਓਫਾਨਿ॥ ਪੁਢੁ ਅਥਨਾਸੀ ਅੰਤ ਅਪਾਰ॥ ਚਾਂਤੋ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਪਰਿ ਦਈ॥

तिरमजेंदगजपतिनीगदी॥ गजनाकुवातधगतिआजगदि॥ निमतचंद
 मेगडिआमभादि॥ रंतेम्राषमजाघडिमारे॥ पूराटपेलजगभाउदि
 पारे॥ उरिचंडुनीतेउषीआर॥ हेनगमदिननिमतमराग॥ रहुचंडुन
 पेपरपारे॥ रंतेचीरमेजतेपारे॥ वनडिधुरचंडुतेमरे॥ गमनिमत
 रेघागेवगे॥ मरेम्राउतेचीतदिआल॥ मंनरपटअरनिमतनिपा
 ल॥ गजिनीभुनडिनगीबुगदत॥ पुगंतपणपतीउपगत॥ दि
 लीलादेहीमतेमुतादि॥ प्रेमबुगडुमपादिनीपुगदि॥ मीआषत
 मीअलपअमारी॥ निमतदामपरापदिचलउर॥ ५८॥ १॥
 ॥ मधी॥ रंउर॥ ॥ गंनबुमडीउरगटेमेसदअरजिगआने
 ननुमेमंतमंतडुजतडेमेरेवेसिआम॥ १॥ बरिफाही॥ ॥ गंन
 बुमडीउरपंतसिआम॥ ॥ गंनबुमडीउरगटेमेसदअरजिगआने
 पूरागदंडि॥ अलपअगोचरममिउअतंति॥ रमपूनागनगुप

दिवादिआ... ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 पनेसुदेउरिभगतचण्डादे ॥ मल्लुदेसदयजगसा... ॥
 तेवगिदरुगदिआ ॥ सुववेगउंमरेअंग ॥ मल्लुदेमनलुदेबंग
 जेवेसिसदुपवषपवपान ॥ जेजंतदेवेपरेपिआति ॥ तिनजातिविश्व
 तलसुवघैउंम ॥ निसतदासजातैपुषैउंम ॥ तिरिआदेवैतैततिउ
 र ॥ तपवृषभैतिगगभुगगर ॥ भगवउंदेगिरेगिपरी ॥ सुय
 चयउरिमुंदुताउगी ॥ गेपैजातिविमीउपिआगा ॥ दिउगैपाल
 तंदलालउंमगा ॥ जेवेगजेअतिउंमगी ॥ नितैवगीषीपूजादुवा
 गी ॥ घेवआगीआमाततिवसे ॥ तितवेमादमउपूठमसे ॥ ति
 तजघरिषिदिमीउगदवा ॥ वैमैपेतिनवेपान ॥ जेमंतमैमंत
 जमआदे ॥ सुपेचलेतपूजादुवादे ॥ ततगगोरगेरमैरगिषिम
 तावचलगाभुउंदर ॥ निसतचंदवेपितअरमाति ॥ चमदे

ਦੇ ਦਸ਼ਮ ਨਾਮ ॥ ਤਤਾਦੁ ਸਦ ਬਾਲਕ ਸਾਧਿਐ ॥ ਦੇਖਤਿ ਨ
ਨਾਰਿਯਾ ਭਗਇਆ ॥ ਮਾਹੰਤ ਕੋ ਤੰ ਮਰੇ ਸੁਤਿ ਆਨੇ ॥ ਮਾਤਿ ਪਤਿ ਦੇ ਤੋਢੇ
ਲਖਾਨੇ ॥ ਨੰ ਸਮਿਤੁ ਦਿਸਟੀ ਮੈ ਪਰਿਓ ॥ ਦੇਖਦੁ ਸੁਕਾਤੰਤ ਮੰਤਰ ਗਿਓ ॥
ਜੋ ਪੰਡਤਿ ਬੋਧਿ ਮਲਧਿ ਚਾਹੀ ॥ ਜਿਤ ਕੀ ਮਤਿ ਪੰਨ੍ਹ ਬੇਦ ਉਜਾਧੀ ॥
ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਓਪੁਤੁ ਪਰਖ ਬੈਰਾਠ ॥ ਇਸ ਤੀਤੰਤ ਪਰਿ ਸਭ ਜਗ ਠਾਟ ॥
ਜੋ ਗੇਸ਼ੁ ਦਯਾ ਪਰੈ ਪਿਆਰ ॥ ਪੁੰਮਤ ਤਤੈ ਇਤੁ ਗਵਾਟ ॥ ਪੁੰਮ ॥
ਤਤ ਸਭੁ ਕਾਕਰਟ ॥ ਉਤ ਪਤਿ ਪਾਲਟ ਅਰ ਸੰਧਾਰਟ ॥ ਪੁੰਮ
ਪਰਖ ਪੁਨੀਤੁ ਪੁਰਾ ॥ ਪੁੰਮਤ ਤਤੈ ਇਤੁ ਗਵਾਟ ਨਾਮ ॥ ਜਦ ਕੁਲ ਜਾ
ਨਿਓ ਗਿਓ ਆਕਰਨਾ ॥ ਇਤੁ ਗਵਾਟ ਤੰ ਮਾਹਾ ਭਰਤਾ ॥ ਦਸ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਕਾਇਤੁ ਗਵਾਟਿ ॥ ਰੁਪ ਦਿਖਾਏ ਕਮਲਾਕੰਤ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਾਨੇ ॥
ਸੋ ਭਾਇ ॥ ਤੈ ਸੇ ਦੇਖੇ ਕੇ ਕਹਿ ਗਇ ॥ ਸਭ ਤੋ ਤੇਲੇ ਪਾਤੰਤ ॥ ਦਿਸਤ

ਰਿਖਾਨਿਧਨਮਲਾਕੰਤ॥ ਲੋਕੋਂ ਤਹਿਕਾਦੁਸੰਤਕਰਿਓ॥ ਕੋਟਜਤੰਗਕਾਪਾ
 ਤਕਸੁਰਿਓ॥ ਤਹਿਸੁਰਤਕਾਟੋਨਾਪਰਿਓ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਕਰਿਓਗਢਕਰਿਓ
 ਲਾਗੇਲੋਕਕਤਿਨਮਿਲਥਾਤ॥ ਇਹਦੋਨੋਬਸਦੇਦੇਤਾਤ॥ ਸੰਨਰਿਖ
 ਟੁਕਰਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥ ਗੋਕਲਥਕੇਕੰਸਕੇਕਾਲ॥ ਇਨਹੀਬਾਲਕ॥
 ਥਕੀਥਿਦਾਗੀ॥ ਰੂਪਓਠਾਗੇਇਨਥੰਨਦਾਗੀ॥ ਇਨਹੀਥਕਅਘਾ
 ਸਰਸਾਗੇ॥ ਇਨਤੁਪੈਨਕਦੈਤਥਿਠਾਗੇ॥ ਇਨਤੁਕਰਿਗੋਦੁਰਧੰਤਥਾ
 ਗੇ॥ ਗੋਪਗੰਥਿਕਰਿਥਿਧਾਉਥਾਗੇ॥ ਇਨ੍ਹਥਲੀਕਾਗੁਥਮਿਟਾਇਆ
 ਪ੍ਰਗਟਥੇਲਜਗਾਥਾਉਦੇਥਾਇਆ॥ ਇਨ੍ਹਪੁਲੰਥਥਕਾਸਰਤੇ
 ਥਾਕੇਗੁਨਕੁਥਜਾਤਿਨਗਤੇ॥ ਇਨਤੁਕਾਲੀਨੇਠਲਦਲੇ॥ ਅਭੈ
 ਤੋਇਕਾਲੀਗੁਤਿਚਲੇ॥ ਥਿਨਮੈਲੀਲਾਕਗੀਅਨੰਤਿ॥ ਗਧੇਰੰਮ
 ਟੁਕਿਸਨਥਗਦੰਤਿ॥ ਟੁਕਸਤੰਸ੍ਰਤਾਥੀਥਲਧੇਰੇ॥ ਰੰਗਕੁਮਾਰੇਥਿ

ਪਰਿਭਵੇ॥ ਅਰਿਭਿਨੇਕ ਬਿਲਬਨ ਲਾਇ॥ ਮਤਾ ਬਰਨੀ ਕੇ ਸਦਿ ਗਇ॥ ਜਿਨੇ ਦਿਸ
 ਟਾਏ ਥੇ ਬਾਲ॥ ਤੇ ਬੈਲੇ ਤੇ ਮਤਾ ਸੁਪਾਲ॥ ਕਤਾ ਮਲਾ ਕਤਾ ਦਿਤੁ ਕਮਾ
 ਰ॥ ਅਤਿ ਅਤੀਤ ਭਈ ਕੰਸ ਦੁਆਰ॥ ਚਲੇ ਪਾਪ ਭਾਤਿ ਦੇਖੋ ਨਾਤਿ॥ ਅਤਿ ਅ
 ਕਾਸ਼ੇ ਤੇ ਪਾਸਿ ਪਾਤਿ॥ ਤਿਸੀਆ ਬੈਲੀ ਅਤਿ ਸੁਗਰੀਆਨ॥ ਗੋਪੀ ਸੁਰ
 ਤੇ ਅਤਿ ਬਲਿ ਦਾਨ॥ ਦੇਖੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਸੁਰੂਪ॥ ਦਿਓ ਅੰਤ ਮੈਂ ਤਨਿ ਪ੍ਰਮਾ
 ਨੁਪ॥ ਭਾਗ ਦਾਨ ਅਜਾ ਰਿਭੀ ਰਈ॥ ਦਿਓ ਰਿਸੁ ਰਤ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਪਈ॥ ਮੁ॥
 ਸਟਕ ਅਰਚੰ ਕੁਰ ਅਚਲ॥ ਰਹਿ ਪੈ ਆਏ ਦੋ ਨੋ ਮਲ॥ ਤੇ ਕੇ ਸਦਿ ਪੈ ਬੈਲੇ ਬ
 ਤ॥ ਸੁਨੀ ਐਂਤ ਦਸਿ ਸੈ ਦੇਤਾਤ॥ ਅਲਿਪੁ ਪਾਨੀ ਐਂਤ ਮਾਥ॥ ਖਸੀ ਤੇ ਦਿ
 ਤ ਬੰਤ ਮੈਂ ਨਾਥ॥ ਗਾਏ ਕੇ ਰੰਗ ਮੈਂ ਸੁਰ ਦੇਵ॥ ਬਸੇ ਸਦਾ ਤੇ ਨ ਅਲਖ॥
 ਅਭੇਦ ਸੁਬ ਦੇ ਦਿ ਮੈਂ ਰੂਪ ਸਰੀਰ॥ ਘੁਲੇਂਗਾ ਮੈਂ ਦੋ ਨੋ ਚੀਰ॥ ਲੀਲਾ
 ਦੇਖ ਰੂਪ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਭੰਮ ਨੋ ਚੀਰ ਸੁਦਰੰਤ ਪਾਤਿ ਗਵੈ॥ ਤੁਮ ਨੋ ਕਉਣੀ

ਗੰਧਿਵਿਦਵੈ॥ ਨੰਦਅਤਿਗੰਧੋ ਬਹੁਤਦਪਾਇ॥ ਤਿਨੈ ਬੋਲੈ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ॥
 ਪੁਲਤੈ ਤੰਮੈਂ ਜੰਮੇ ਸਮਾਨ॥ ਬਡੇ ਦੈਤੁ ਮੰਮੈਂ ਕੁਆਰਿ ਦੇਖੈ ਤੀਤ॥
 ਅਨੀਤ ਬਿਚਾਰ॥ ਗਿਆਨਾਤਿ ਹੈ ਤੁਮਰੇ ਕੰਸ॥ ਸੁਰਖੈ ਦੈਗੋ ਅਪਨਾ ਬੰ॥
 ਸ॥ ਫੁਟ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਕੋ ਚੰਡੂ॥ ਮਹਾਤੋ ਜਬ ਲਤੁ ਮਭਰੁ ਮੁਹ॥ ਹਾਥੀਆ
 ਹਿਠਿ ਲਿਖਿਆ ਆੜ॥ ਕੁਝ ਸੁਮਲ ਗਿਓਨ ਤੁਮਰੇ ਗਾੜ॥ ਬਿਨਤੀ ਸੰਤੋਖੁ
 ਕੁਰੁ ਗੁਣਾ॥ ਜਗਮੈਂ ਨੈਓਨ ਤੁਮੇ ਸਮਾਨ॥ ਕਵਿੰਨ ਕੀਟੁ ਮੰਮੈਂ ਲੋ
 ਹਾਜ਼ਾਨੀ ਆਗਿ ਆਸਿਰ ਪਰੇ॥ ਦੇਖੈ ਕੇ ਸੁਦਿ ਨੇਪਿਤ ਮਾਤਿ॥ ਨੈਅੰਲ
 ਪਰੇਂ ਜੰਮਾਹੇ ਤਾਤ॥ ਕਹਾ ਮਲ ਜੋ ਪਾ ਬਲਿ ਕਰੇ॥ ਕਹਾ ਬਾਲ ਕਹਿੰਨ
 ਮਲ ਪਰੇ॥ ਉਭੈ ਸਾਸੁ ਕਰੇ ਅਤਿ ਦੀਨ॥ ਪਰਿ ਦਸ ਬਾਧੇ ਅਤਿ ਬਲਿ
 ਹੀਨ॥ ਮਲੁ ਜਪੈਂ ਮਚੈ ਅਨੰਤਿ॥ ਚੰਡੂ ਅਚਰਿ ਲਾਗੇ ਰਗ ਦੰਤਿ॥ ਮੁ
 ਸਟਰ ਸੈਂ ਜੰਮਰਿ ਪਟਲਾਗੇ॥ ਬਡੇ ਕੁਰਾਗ ਦੇਤੈ ਕੇ ਜਾਗੇ॥ ਪੁਲਤਿ ਸ੍ਰੀ

ਸਾਚੰਡੇ ਸਾਥ ॥ ਹਾਥੈ ਸੈ ਗਤੇ ਲੀਤੇ ਹਾਥ ॥ ਪਗ ਸੈ ਧੰਢਿ ਭੁਜਾ ਸੈ ਧਾਨ ॥
ਕਥਾ ਭੁਆਯੋ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥ ਖੁਨੀਆ ਭਾਯੋ ਚਲੇ ਚਪੇਟਿ ॥ ਦੁਤੀ ਸੈ ਦੁਤੀ
ਨੀਭੇਟ ॥ ਨਾਧੇ ਸਾਥ ਲਗਾਏ ਨੰਧ ॥ ਭੁਲਾ ਬਨਿ ਓਹਿ ਸੈ ਸੰਤ ਧੰਧ ॥
ਬਨ ਸਾਹ ਦੇ ਸਾਇਭਗ ਵਾਨ ॥ ਤਨੁ ਭਾਸ ਦੇ ਮਲ ਅਯਾਨ ॥ ਚੁਰ ਚੁਰ ਏਸ
ਲਹੁ ਦੇ ਅੰਗ ॥ ਲਗਾ ਲਗਾ ਕੇ ਸਾਇਜੀ ਨੇ ਸੰਗ ॥ ਏਤ ਓਹਾ ਏਹੇ ਤੋ ਹਾਥ
ਮਹਾ ਭੁਭਿ ਮਤਿ ਨੂੰ ਪੇਸਾਥ ॥ ਚਿੰਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੇ ਨੀਭਿ ਪ੍ਰਯਾਨ ॥ ਚੁਰ ਮਤਿ ਦੇ
ਖੀਬ ਤੋ ਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰੰਮ ਅਚੰਤਿ ਦੇ ਸਾਇਭਗ ਵਾਨ ॥ ਅਧਾਇ ਜਾਨੀ
ਫੁਲ ਮਯਾਨ ॥ ਪਨਹਿ ਭੁਜਾ ਤਾਂ ਕੀ ਗਤੇ ਲਈ ॥ ਲੀਲਾ ਕਹੇ ਦਿ ਤੋ ਦਿਨਾਨ
ਈ ॥ ਸਿਰ ਪਰਿਛੇ ਓਹਿ ਚੁਤੀ ਧਾਨ ॥ ਮਤਾਗਾਜਾ ਮਪਿ ਮਾਰ ਖੁਰਾਨ ॥ ਫੇ
ਰ ਫੇਰ ਪਟਿ ਓਹਿ ਭੁੰਝਾਥ ॥ ਖੁਨ ਤੇ ਭਾਇ ਓਹਿ ਮਦਿ ਸੁਦੰਨ ਹਾਥ ॥ ਹਥਿ ਪਰਿ
ਖੁਸਟਕ ਮਾਹਿ ਓਹਿ ਰਹਿ ॥ ਰੰਗ ਭੁੰਮ ਸੈ ਪਰੀ ਪਕਾਹ ॥ ਆਏ ਮਲ ਅਧਰਿ ਅ

ਗਿਆਨੀ॥ ਭਰਤਲਗੇ ਸੰਗ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਇਕ ਇਕ ਮੁਠ ਸੁਭੰਤ ਕੋ ਦਈ॥ ੧੫੮
 ਕਸੀ ਜੋ ਦਸੁ ਭੰਤੋ ਕੀ ਗਈ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁ ਲੇਖ ਬਲਿ ਧਿਆਨੀ॥ ਰੁਖ ਹਿਰਾਏ ਏਏ ਏਏ
 ਗ॥ ਤੈਸੇ ਅਲ ਤੇ ਪੰਤ ਸਿਆਮ॥ ਨਈ ਇਨ ਮਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਬਲਗਮ॥ ਰੰਗ ਰੂਪ ਅਤਿ
 ਰੰਗੁ ਪਾਇ॥ ਸਭੇ ਰੂਪ ਅਨਤ ਰਿਲੀ ਐ ਬਲਾਇ॥ ਤਿਨ ਸ੍ਰੀ ਪੁਲਿੰਤ ਲਗੇ ਪੰਤ
 ਸਾਮ॥ ਸੰਗ ਰਖਣ ਅਰਪੁ ਰਖੁ ਪੁਰਾਨ॥ ਨਰੁ ਮੈ ਦੇਵ ਬਜੰਤੁ ਲਿਆਏ॥ ਗ
 ਮਕਿਸਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ॥ ਲਾਗੇ ਦੇਵਿ ਬਜੰਤੁ ਬਜਾਨ॥ ਜੈ ਪ੍ਰਬੰਤ ਮੁਖ
 ਰਖੁ ਪੁਰਾਨ॥ ਵੇਦ ਪਤਿ ਪਕੀ ਬਰਖਾਵਰੀ॥ ਹਰਿ ਮੁਰਤਿ ਤਿਰੇ ਦੇਸੈ
 ਰੀ॥ ਨਾਏ ਸਿਸਤ ਬਿਸੰਤ ਭਗਵਾਨ॥ ਅਗਨ ਕੈ ਬਲ ਰੂਪੁ ਮਾਨੀ॥ ਅਗਨ
 ਕੈ ਸਭ ਰੂਪ ਅਗਨਿ ਆਗੇ॥ ਜੈ ਅਤੰਤਿ ਸਭ ਜਗਤੁ ਭਯੋ॥ ਬੈਲੇ ਕੰਸ
 ਮਤਾ ਅਗਨੀ॥ ਦੂਰ ਨਹੈ ਕੇਸਵਿ ਭਗਵਾਨੀ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਨਗਤਿ
 ਸੁਜਾਨ॥ ਮਲਿ ਜੈ ਧਾਰੇ ਤੰਨ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਚਾਪੈ ਸਭ ਤੀਰੀ ਪਰੁ ਆਗਿ॥ ਬਸ

ਦੇਇਦੇਇਕੀਅਹੈ ਨਾਹ ॥ ਅਹੈਦੇਇਕਅਹਭਿਗਰਸੇਤ ॥ ਦਿਨੈਪਿਆਰੇਪੰਕ
ਜਿਨੈਨ ॥ ਨੰਸਨਗੇਇਤਬਚੰਨਉਚਾਰ ॥ ਕੁਦੇਨ੍ਰਿਸਨਪੁਨਦਮੁਗਾਰ ॥ ਤਤਕ
ਲਤਰਿਕਭਿਕਕਰਿਓ ॥ ਓਪਰਿਅੰਚਯਾਏਪੁਤਚਕਿਓ ॥ ਨੰਸਤਿਨਦਿਸਾ
ਏਠਾਏਭਏ ॥ ਪੁਰਖਪੁਰਖਤੰਨਿਤਪ੍ਰਿਤਏ ॥ ਨੰਸਬਲੰਤਬਕਰਿਸ
ਕੁਲਿ ॥ ਏਕਗਲੀਏਦੋਤਬੀਆਰ ॥ ਖੰਡਸਿਰਪਰਿਭੀਨੋਤਾਬ ॥ ਨਿ
ਕਟਕੰਸਕੇਤਿਗਵੰਨਤਾਬ ॥ ਨੰਸਨ੍ਰਿਸਨਕੋਚੋਟਚਲਾਇ ॥ ਤਰਿਅਨ
ਸੁਵੰਨਤਜਤਿਬਚਾਇ ॥ ਨ੍ਰਿਸਨਕੰਸਕੋਪਕਰਿਆਚਾਏ ॥ ਸਨਲਿਸੰਤਸੇਓ
ਗਤਿਥਾਏ ॥ ਨੰਸਤਕੇਸਦਿਸਾਏਆਜਾਇ ॥ ਇਤਉਤਿਪਰੇਤਚਰੰਨਟਿਕਾ
ਏ ॥ ਤੇਜਪੁਰਾਟਨੀਨਾਭਗਵਾਨ ॥ ਪੁਤਪੁਸਤੰਨਪੁਰਖਪੁਰਾਨ ॥ ਤਰਿਤੋ
ਆਯੋਛਾਤੀਧਰੀ ॥ ਇਤਲਛਾਪੁਖੋਤੰਸਕਰੀ ॥ ਸਰਜਕੋਟਕ ਤੇਜਸਅ
ਨਾ ॥ ਛਾਤੀਤੇਕਾਛਿਓਭਗਵਾਨ ॥ ਸੁੰਤਮਈਛਾਤੀਦਿਖਾਈ ॥ ਨੰਪਿਓ
ਨੰਸਤਦੇਖੀਜਾਈ ॥ ਨੈਨਮੁਦਬਾਓਕਾਇਆਰਗਾਇ ॥ ਥੇਗਲੀਆਗਾਇ

976

ਕੇਸਦਿਹਾਇ॥ ਗੁਣਿਸਾਧ ਗਠੇਲੇਤਅਮਾਨ॥ ਕੰਸਗਾਇਓਓਸੀਭਗਵਨ॥ ੧੫
 ਸੁਟਕਸੀਸੁਤੇਪ੍ਰਾਨਨਿਕਾਰੇ॥ ਛਿਨਸੈਕੇਸਦਿਕੰਸਸੰਘਾਰੇ॥ ਗਾਇਓਚਰੰਤ
 ਤੇਤਿਭਵੰਤਨਾਥ॥ ਅਤਿਪਦਵਿਕਰਪੰਨਜਿਸਾਥ॥ ਥੋਚਿਓਕੰਸਜਗਪੰਤ
 ਸਾਥ॥ ਕੰਸਥਾਲਤਤਿਠਾਠਿਗਨਾਥ॥ ਛਾਡਕੰਸਕਾਤੰਤਰਗਾਵਾਨ॥ ਦ੍ਰਿਸਤ
 ਦ੍ਰਿਪਾਨਿਪਪਰਖਪੁਰਾਨ॥ ਥੈਠੇਗਾਏਪ੍ਰਭੂਚਿਸਗਤਿ॥ ਸ੍ਰੀਗਧਿਭਗਬਿ
 ਗਾਗਜੈਭਾਂਤ॥ ਭਾਤਕਰਜਗਤਜੈਭਇਆ॥ ਮਹਾਬਲੀਗਾਥਾਮਰ
 ਗਇਆ॥ ਦੇਵੈਨਭੁਨੀਨਾਜੈਕਰ॥ ਜੈਭਗਵੰਤਿਅੰਤਅਪਾਰਿ॥
 ਕੰਸਗਾਏਕੇਆਠੰਧੀਰ॥ ਦੇਖਧੀਰਨੁਖਧੋਰਤਪੀਰ॥ ਦ੍ਰਿਸਤਚੰਦਨੈ
 ਸਤਿਨਦੇਤਿ॥ ਧੈਰਅਤਿਕਾਅਬਭੀਲੇਤਿ॥ ਆਠੈਨੁਰਖਆਏਧਾਇ॥ ਅ
 ਠੈਅੰਤਕਾਲਕੁਮਾਇ॥ ਭਲਧਰਲੀਨਖੰਡਭਿਭਾਰ॥ ਮਹਾਪ੍ਰਭੂਕੋਲਗੀ
 ਨਦਾਰ॥ ਏਨੈਦਰਸਭੁਭਿਰਦਈ॥ ਨਿਰਸਜੰਦਆਠੰਨੀਗਈ॥ ਦੇਵੈਪਤਿਪ

ਕੀ ਚਰਖਾ ਕਰੀ॥ ਜੈ ਕਰਣੈ ਅਪਦਾ ਹੀ॥ ਵੰਸਹ ਏਰੀ ਆਈ ਨਰ॥ ਨਰ
ਨਸੀਅ ਅਰ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਆਠ ਚੀਰਨੀ ਆਈ ਨਰ॥ ਬਿਤਰ ਰਤਾ ਅਰ
ਜਗਤ ਉਭਾਰ॥ ਭਰਤੋ ਲੀਨੇ ਗੋਰੁ ਉਠਾਇ॥ ਅਤਿ ਬੁਧ ਪਾਇ ਨਿਤਿ
ਤਜਾਇ॥ ਲਾਗੀ ਕਰੰਤ ਅਤਾ ਬਿਰਲਾਪ॥ ਤਾਤਾ ਨੰਤ ਸਿਟੰਦਾ ਤਾਪ॥
ਤਾਤਾ ਨੰਤ ਜੀਤਿ ਅਰੇ ਪਾਤ॥ ਬਿਪਦਾ ਨੀਤਿ ਮਰਗ ਦਾਤ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਮੁਖ
ਮਰ ਮੰਸਾਰ॥ ਸੁਖੀ ਮਥਗਤਾ ਬਜਸਰ॥ ਸੁਖੇ ਮੰਦੁ ਪੰਤਰ ਨਰ॥ ਤੁ
ਸੁਸਾਰਾ ਮੰਸਾਰ ਦੁਖਾਇਆ॥ ਫਲ ਪਾਇਆ ਜੈ ਕਰਮ ਮੁਖਾਇਆ॥
ਹਿਸਤ ਚੰਦ ਤੈ ਪਰਮ ਮੁਖਾਤ॥ ਸੁਖੇ ਕੇਂਦੁ ਨਸੀ ਭਗਦਾਤ॥ ਦਿਸੀ
ਤੇਨਿ ਕੇ ਮੰਸਾਰ॥ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲੇ ਫੁਲਿ ਕਰੇ ਸੰਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਮ ਪੰਥ ਕੇ ਗਵੰਤ
ਤਾਰੀ॥ ਸੁਖ ਬਿਪੁ ਪੁਰੰਤ ਪ੍ਰਮ ਉਦਾਰ॥ ਕੰਸ ਨਰ ਜ ਚਰੈ ਬਿਤਿ ਸੁਖੀ
ਸੁਖਤਿ ਮਤਾ ਪੁਰੁ ਮੁਖੀ ਪੁਤੀ॥ ਆਏ ਸੁਖ ਮੁਖੀ ਪਾਤੀ॥ ਆਮੁ ਮੋਤੀ

ਮਾਗੀ ਛਾਤਾ ॥ ਦਾਗ ਦੇਤਿ ਸਭ ਕਰੰ ਮਨ ਗਏ ॥ ਕੰ ਅਨਿਸਨ ਕੇ ਮਾਤਿ ਸਮਾ १੬੦
 ਦੇ ॥ ਅਤਿ ਬਹੁ ਗਾਗੀ ਰਸਾਨੰਸ ॥ ਸਭੁ ਰਿਸਤਾ ਰਿਓ ਪਾਤਾ ਬੰਸ ॥ ਨੈਧ
 ਅੰਗ ਤਰਿਸਿ ਮਰੰਤ ਨਰਿਓ ॥ ਮਤਾ ਕਰੰਤ ਰੁਏ ਸਾਗੁ ਤਰਿਓ ॥ ਚਲੇ ਤੇ ਬੈ
 ਠੇਹਿ ਨ ਅਰਹੈ ॥ ਖਾਤੇ ਪੀਤੇ ਬੈਲਤ ਬੈ ॥ ਜਾਨੇ ਬਾ ਅਤਿ ਨਿਰਟ ਗੋਪਾ
 ਲਿ ॥ ਰਿਗਾਨਿ ਬੇਸੁ ਤਤਮ ਰੇਕਾਲ ॥ ਚਿਤ ਬਸਤਿ ਬਾਤਿ ਤੀ ਮਾਤਿ ॥ ੫
 ਲਕੁਰ ਸੀ ਪਤਿ ਭੂਲੇ ਨਾਤਿ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਅਤਿ ਬਹੁ ਗਾਗੀ ਰੂਪ ॥ ਤਰਿਜੇ ਨ
 ਪਾਇਓ ਰਿਸਨ ਸਰੂਪ ॥ ਅਤਿ ਉਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬੈਰ ਕੀਏ ਨਾ
 ਰੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ॥ ਰੁਜੀ ਐਤੋ ਐ ਸਾਭੁ ਗਵਾਨ ॥ ਕੰ ਮਲ ਬੁਲਿ ਰੁਨ੍ਹਿ ਪਾ
 ਨਿਧਾਨ ॥ ਦਿਤ ਲਏ ਨੈਧੁ ਸੇਨੇ ਸਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਭੁ ਗਤ ਮਾਏ ਕੀ ਪਾ
 ਦਿ ॥ ਮਥਰਾ ਮਲਿ ਮਥਲ ਮਥਰਾ ॥ ਮਿਸਨ ਦਸ ਪਰਾਪਰ ਬਲਿ ਤਾਤਿ
 ॥ ੬੬ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਰੇਤ ਗਾ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੀ ਜਾਏ ਕੇ ਕੇ ਸਭੁ ਮਨ ਪਿਖ

ਹੋਇ॥ ਪਤਿਗੇਲੇਪਿਤਮਾਤਜੀਸੁਤਦੇਵਤਰੇਦੇਇ॥ ੧ ॥ ਚਰਿਤ੍ਰਪਤੀ॥
 ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਪੈਰੇਸਦਿਆਹੇ॥ ਗਮਤਿਸੁਤਮਾਹਿਸੁਤਿਦਾਇ॥ ਮ
 ਤਪਤਾਧਿਸਮੇਮੰਤਮਾਤਿ॥ ਇਤਰੇਤੋਂਮਹੇਸੁਤਮਾਤਿ॥ ਗਲਮਿਲ
 ਸਨੈਤਦੀਨਧਿਗੇ॥ ਪ੍ਰਗਟਯੋਲਜਗਮਾਤਦਿਖਾਹੇ॥ ਇਤਅੰਤ
 ਘਾਲਨਤੋਂਮਾਤਿ॥ ਨਿਰਧੈਸਰਿਜੀਵਿਮੰਤਮਾਤਿ॥ ਕੋਥੋਕੋਤਰਨਾਦੇਕ
 ਏ॥ ਚਲਿਕਦੇਖਧਿਸਮੇਤੋਂਏਗਏ॥ ਆਪਦਿਮੰਤਮੈਬਾਤਧਿਕਾ
 ਹੀ॥ ਇਤਰੀਮਾਤਿਅਤਿਕੁਧੀਧਿਜਮਾਤੀ॥ ਯੋਲਾਇਤੋਂਤਪ੍ਰਮਿਦਾਇ
 ਤਾਹੇ॥ ਧ੍ਰੁਮਤਤਤੰਮਤਿਰਦੇਧਾਹੇ॥ ਤੰਮਲੀਲਾਜਗਮੈਪਤੀਦਿ
 ਧਾਈ॥ ਏਖਚਲਤਤੰਮਤਿਸਮਾਹੀ॥ ਮੰਤਮੈਤਿਰਦਿਧਿਧੀਧਿਧੀ
 ਨਿਪਟਦੀਨਤੰਮਘਾਲਤੁਮਾਹੇ॥ ਰਿਦਤੰਮਹੇਮਾਧੇਪਰਿਗਾਹੀ॥ ਧਿਤ
 ਸੇਵਾਗਤਮਾਤਿਤੰਮਾਹੀ॥ ਸਗਲਿਅਰਸਨੇਤੰਤਧਿਜਾਵੈ॥ ਸੰਤੁ

ਸੁਆਮੀ ਪੁਤਰ ਪਾਏ ॥ ਆਤਮਿ ਤਾਨੀ ਸਿਦਿਕਾਰੈ ॥ ਸੁਆਮੀ ਨਰਕ ਆਪ
 ਧੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਤੁਰੇ ਤੇਜੋ ਬੇਖੁ ਭਉ ॥ ਤਤਿ ਸੁਆਮੀ ਨਰਕ ਧੀ ਪਾਏ ॥
 ਸੁਆਮੀ ਨਰਕ ਆਪ ਪਾਏ ॥ ਆਤਮਿ ਤਾਨੀ ਸਿਦਿਕਾਰੈ ॥ ਆਤਮਿ
 ਦੁਖ ਪਾਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਆਪ ॥ ਤਤਿ ਸੁਆਮੀ ਨਰਕ ਧੀ ਪਾਏ ॥ ਬੁਝਾਈ
 ਤੇਜਿ ਆਤਮਿ ਤਾਨੀ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਸੇਵਕ ਰੇਤੁ ਆਗੀ ॥ ਬਰਨੈ ਆਗੇ ॥
 ਮਾਝੀ ਪਾਏ ॥ ਤਤਿ ਸੁਆਮੀ ਨਰਕ ਧੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਭਵੇ ਮੁਖ ਤੇ ਪਾਏ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੁਆਮੀ ਨਰਕ ਧੀ ਪਾਏ ॥ ਆਤਮਿ ਤਾਨੀ ਸਿਦਿਕਾਰੈ ॥ ਆਤਮਿ
 ਪਾਏ ॥ ਸੁਆਮੀ ਨਰਕ ਧੀ ਪਾਏ ॥ ਆਤਮਿ ਤਾਨੀ ਸਿਦਿਕਾਰੈ ॥ ਆਤਮਿ
 ਤੇਜਿ ਆਤਮਿ ਤਾਨੀ ॥ ਆਤਮਿ ਤਾਨੀ ਸਿਦਿਕਾਰੈ ॥ ਆਤਮਿ
 ਸੁਆਮੀ ਨਰਕ ਧੀ ਪਾਏ ॥ ਆਤਮਿ ਤਾਨੀ ਸਿਦਿਕਾਰੈ ॥ ਆਤਮਿ
 ਸੁਆਮੀ ਨਰਕ ਧੀ ਪਾਏ ॥ ਆਤਮਿ ਤਾਨੀ ਸਿਦਿਕਾਰੈ ॥ ਆਤਮਿ

कृतनी तेरे ग॥ अघुं वं ठलगा देताहि॥ रदिया बरे जगिंदरे भाहि॥
उमभापीत घालन मे कुभाहि॥ नजानाति कुमवरे तपि आग॥ उम
ते उलेन मे दातं॥ मुमुने जतिन के सुखदं॥ जवि मुव रदिति॥
घचंत मुताहे॥ भातुपिता सुत अति धिस आहे॥ मे उभागे घेली
अपघाती॥ भादिया दगती सांगं प्राती॥ मे सी भादिया निमता॥
पमारी॥ भातिपिता के उपाहि नगी॥ देतें मुतुलै वं ठलगा
हे॥ पुतमते डि वगगे रघे गाहे॥ ते दूधे मजल पका चडी॥ घ
ढी पीत कुहल कुत नगी॥ मसति वरु मे वगे पि आग॥ डिउक
रंतं मंत नगे दाहि॥ भातुपिता के घेलै ठं॥ वं मजि लाहे घे म
डिअव॥ मडि मज घे मे उग दात॥ मडिपिता के वी वटत गंत॥ डिउली
लावे वी मते मुताहि॥ धे मज गत भापे की पाहि॥ वं मल तै तकर ताव

ਪੀਨ॥ ਰਾਜਤਿਲਨਤਰੈ ਨਰਦੀਆ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨਹਿ ਸੇ ਬਿਨੀਆ॥ ਪੁਨ
ਸੁਭਾਗਿ ਦ੍ਰਿਸਤ ਬੁਲਾਏ॥ ਤਿਨੈ ਦਿਓ ਨਤ ਬਲੰਤ ਸੁਨਾਏ॥ ਰਿਸੀ
ਬਾਤੁ ਨੀਚਿਤ ਨਹੈ॥ ਰੂਪ ਦੇਇਤੇ ਤੇਰਾ ਨਹੈ॥ ਰੰਸਤੁ ਆਗੀਟ ਲੀਘ
ਲਾਏ॥ ਜੋ ਬਿਖ ਚੰਦੈ ਸੋ ਬਿਖ ਖਾਇ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਤੇ ਜਾਏ ਆਏ॥ ਜੋ
ਅਧੀਨ ਸੇਭਾ ਰਾਖਿਯਾਏ॥ ਸੁਭਾਗੈ ਪ੍ਰਸੇ ਪ੍ਰਸੇ ਬਹੰਤ॥ ਅਤਾਗਾਜੀ
ਤੁਮਹੀ ਸਹੰਤਿ॥ ਦ੍ਰਿਪਾਕਗੀਤਿ ਪਰਿਘੰਤ ਸਾਖ॥ ਸੁਭਾਗੈ ਨੁਲੇ
ਪੁਰੇ ਕਾਖ॥ ਸੁਭਾਗੈ ਸੇਵੀ ਤੇਰਾ ਪੁਰਿ॥ ਅਤਾਗਾਜ ਤੇਰਾ ਪੁਰਿ
ਦ੍ਰਿਪਾਦਿ ਸਟ ਪੁਰਿ ਤਿਨ ਪਰਕਾਰੀ॥ ਦ੍ਰਿਪਾਸਿ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਤ ਹੀ॥ ਤੁਸ
ਟੁਪ ਸਦਿ ਸੁਭਾਗੈ ਸੁਭਾਗੈ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸੁਭਾਗੈ ਸਿਟ ਗਾਏ॥ ਜਦ ਨੁਲਾਖਿ ਗਾਏ
ਪਤਿ ਪਸ ਆਇ॥ ਰੁਤ ਬਸੰਤ ਸੇ ਸੁਭਾਗੈ ਗਾਵਾ॥ ਪੂਰ ਸੁਭਾਗੈ ਤੇਰੇ
ਸੰਤਿ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਕਮਲ ਰੰਗ॥ ਦਿਤਲੀ ਲਾਗੈ ਈਸੇ ਸੁਨਾਇ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ਪ੍ਰੇਮਗੁਰੁ ਮਾਧਵਿਕੀਪਾਇ ॥ ਜੋਜਾਇਦ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸੁਹਾਇ ॥
 ਨਿਸ਼ਨਕਾਸਪਗੁਪਾਇ ਬਲਿਜਾਇ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸਾਖੀ ॥
 ਬਹੁਤੰਦਪੋਲਾਲਜੀਆਏਕੇ ਸੁਹਿਗਇ ॥ ਪਿਤਾਪੁਤਰੇ ਪ੍ਰੇਮਕਰਿਗਇ ॥
 ਓਕੰਠਲਿਪਟਾਇ ॥ ੧ ॥ **ਬਓਪਾਸੀ** ॥ ਪੁਨਹਰਿ ਤੰਦਪਿਤਾਪੈ ਆਏ ॥
 ਚਰਨਾਸੇ ਆਏ ਸੀਸਨਿਵਾਏ ॥ ਤੰਦਪਿਤਾਹਰਿ ਲੀਏ ਉਠਾਇ ॥ ਡਿਤਕਰਿ
 ਹਾਥੇ ਕੰਠਲਗਾਇ ॥ ਸੀਸਚੁਮ ਅਤਿ ਕਰੈ ਪਿਆਰ ॥ ਚਕਿਓ ਪ੍ਰੇਮਤ
 ਰਿਸਾਥ ਅਪਾਰਿ ॥ ਤਬਿ ਧੈਲੈ ਅੰਤਮੇਂ ਤੰਦਬਾਤਿ ॥ ਬਿਤਤੀਸਰੇਂ ਅੰਗੇਤ
 ਤ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਦੀਨੇ ਬੇਗਾਰ ॥ ਤੁਮੇ ਕਰੀਂ ਅੰਗੀਧੀਤ ਪਾਲ ॥ ਤਮ
 ਤੇ ਅਤਿਲੰਗਾਹਾਈ ਕਰੀ ॥ ਰੋਉਨਤੁ ਮਤਿਰਦੇ ਮੈਧਰੀ ॥ ਮਾਥੰਨਕ
 ਖਾਇਓ ਘੰਨਾ ਚੁਗਾਇ ॥ ਅਤਿਸੁਖਦੀਨਾਕ ਸੁਧ ਮਾਇ ॥ ਕੰਸਤਮਰੈ
 ਦੋਖਖਰੈ ॥ ਤਾਹੁਤੇ ਤੁਮਨੇ ਕਨਕਰੈ ॥ ਪੈਥੇ ਤੇ ਕੇਰੀਆ ਸੇਰੀ ॥ ਧੰਨ

ਤੁਮਹੇ ਪਾਲਿਓਇਤਿ ॥ ਨਤਾ ਭਇਓ ਧਿਤਾ ਆਤਮਾ ਜਿਤਿਓ ॥ ਗੁਰੂ ਸੇਵੇਤਿ
 ਤੁਮਹੀ ਸੇਵਿਓ ॥ ਜਾਇਓ ਭਿਕਿਓ ਜਿਸੇ ਦਤਾਤ ॥ ਨਤੀ ਨਗਈ ਨੰਦ ॥
 ਨੁਕੁ ਧਾਰਿ ॥ ਬਢਿਓ ਸੁਖ ਅਤਿ ਸੁਖ ਭਾਭਇਓ ॥ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ
 ਓਤੁਖ ਸੁਖ ਗਇਓ ॥ ਰਬਭੁ ਪਰਿਗੋ ਪੈ ਪਾਲੈ ਆ ॥ ਸੁਖ ਤੇ ਅਪਨ
 ਪੰਮ ਦੁਖ ਭੈ ਆ ॥ ਤਰਿਤੇ ਗੁਪੈ ਨੋ ਪੰਤਰੈ ਏ ॥ ਸੁਖ ਹੋ ਨ ਪਿਟ ਭੂਓ ਤੰ
 ਮਨੈ ॥ ਸੁਖ ਹੋ ਪੈ ਤੇ ਅੰਗ ਕਰਿ ਲੈਏ ॥ ਮਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਬਿਦਿ ਆਭੈ ਏ
 ਅਭਿਹਾਰੀ ਏ ਸੇ ਧਾਧੇ ਭਾਰ ॥ ਤਰਿਧਿ ਨ ਜਾਤੈ ਸਭੈ ਬਿਗਾਰ ॥ ਬਿਦਾਭੈ
 ਕੇ ਸਦਿ ਤੇ ਗੁਆਰਿ ॥ ਫਿਰ ਸੁਖ ਕੇ ਬੇ ਨ ਹੋ ਜਤਾਰ ॥ ਕਸਟ ਸਾਖ
 ਗਏ ਗੋ ਪਰੁ ਆਰਿ ॥ ਦੁਰਹ ਤੇ ਫਿਰ ਤੰਦੁ ਮਾਰ ॥ ਗੋਪ ਗੁਆਰਿ ਬਿ
 ਜ ਭੀ ਭਰ ਆਏ ॥ ਜਸ ਪਾਨੈ ਆਏ ਬਰਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਅਬਗਾਰੇ ਸਾ
 ਮਪੰਤਰਾਮ ॥ ਜਿਨੁ ਪਰੇ ਸਭ ਬਿਜਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਜਸ ਪੁਸਤੁ ਮਰਦੁ

ਤੋਗਈ॥ ਚਛਿਓਐਕਸਿ ਤਰਿਸੀਭਈ॥ ਅਤਿਦੁਖਪਾਇਓਨਸਧਾਅ
 ਏਤਦੁਖਮੁਖਤੇਕਤਿਅਤਜਾਇ॥ ਭਿਯਸਾਸਭੁਗੇਦਿਨਹੈ॥ ਭਰ
 ਭਰਭਰੈਪੰਕਿਜੈਨੈ॥ ਗਤਿਕਾਰਜਤੰਤਮੰਤਭੁਲਗਇਆ॥ ਸੁਖ
 ਤੇਅਯਾਅਪਰਿਦੁਖਭਇਆ॥ ਆਠੇਪਤਿਰਸਰਾਇਨਗਤ॥ ਪਰੀ
 ਮੁਕਾਰੇਮੋਤਿਤਤਾਤ॥ ਜਸਧਾਰਾਨੀਜੀਵੀਪੀਰ॥ ਨਤਿਤੋਰਿਦਾਨਧਾ
 ਧੇਧੀਰ॥ ਇਤੀਜਾਨਬੋਹੀਸੀਕਤੀ॥ ਧੁਰੀਪੀਰਇਤਾਤਸਤੀ॥
 ਇਤਲੀਲਕੋਈਸੇਤਸਨਾਇ॥ ਧੇਅਭਗਤਿਮਾਧੇਰੀਪਾਇ॥ ਰੇਸਦ
 ਵਿਸਨਮੁਕਦਮੁਗਰ॥ ਰਿਸਨਦਾਸਪੁਰਾਪਰਿਬਲਤਾਰ॥੧॥
 ॥੧੦੨॥ ਸਾਖੀ॥੧॥ ਮਾਤਪਿਤਾਦੋਪੁਤਕੋਕੀਤੇਸਭਸੰਸਕਾਰ॥੧॥
 ਬ੍ਰਿਜਮੇਥੇਤੰਦੁਲਾਲਜੀਅਧਿਧਸਦੇਦੁਰਮਾਰਿ॥੧॥
 ਕਉਪਾਈ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਅਤਿਧਛਿਓਪਿਆਰ॥ ਕੀਤੇਪੁਤਕੋਸੰਸਕ

ਰਿ॥ ਭਧੁਭੇਖਪੁਤਰਕੋਕਰਦਾਏ॥ ਕੰਠਜੰਤੋਭੁਵਿਮਲਮਿਭਾਏ॥ ਸੁਦੰਤ
 ਚੇਖਕੁਡਲਪਾਠਿਗਏ॥ ਠਹਿਗੁਰਦਿਭਿਖਪਦੇਦਸੁਨਾਏ॥ ਸੁਗਮਿਖ
 ਸੰਗਾਤੀਜਾਪ॥ ਜਤਿਜਾਪਿਅਮਿਟਜਾਏਯਾਪ॥ ਬਿਜਮੈਥੇਨੰਦਨੰ
 ਦਅਠੀਰ॥ ਜਸਅਤਿਸਤਿਪੰਤਮਿਮਸਰੀਰ॥ ਮਧੁਗਮੈਖਸੇਦਿ
 ਰੁਮਾਰੀ॥ ਖਤੀਭਏਮਕੰਦਮਗਰ॥ ਅਧਿਜਾਏਨਾਖਦੇਦਕੀਨੰ
 ਦ॥ ਜੈਜਗਦੀਸ਼ਅਸਗਤੀਕੰਦ॥ ਖਸੇਦਿਅਨੇਕਧਿਪਧਾਲਏ
 ਬਿਸਤਜਤੰਮਧੀਦੀਨੀਗੰਏ॥ ਜਧਿਜੰਤਮੈਥੇਨਿਸਤਅਨੰਤਿ॥ ਤਥੇ
 ਕਰਾਖਸੇਦਿਮਤੰਤ॥ ਖਸੇਦੇਦਕਗਾਥਾਤਭਗਦਾਨ॥ ਧੰਦ
 ਸਾਲਾਤੇਦੁਟੁਗਾਨ॥ ਦਸਸਤਸੂਦੇਦਗਾਗਾਇ॥ ਚਿਰਜੀਵੈ
 ਦਿਤਧਾਲਕਗਾਇ॥ ਤੇਗਭੁਵੀਨੀਤਤਿਕਾਲ॥ ਕਰਾਕੰਨਜਾ
 ਤਹਿਸੇਧਾਲ॥ ਬੁਠਮੰਤਰੁੰਦੈਅਪਪਰਿਦਾਨ॥ ਧੀਰਖੰਡਰਸਸੁਪ
 ਅ

ਸਮਾਨ ॥ ਅਹਿੰਦਈ ਬਸੇਦੇਗਾਇ ॥ ਮਾਲਾ ਕੰਚਨ ਕੀ ਪਰਿਗਾਇ ॥
 ਮਾਨਵ ਮੈਤੀ ਦੀਏ ਅਪਾਰ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਦੀਤੇ ਬਹੁਰਾਰ ॥ ਧੁਜੈ ਬਹੁਤ ਮਰਦੀ ਹਜ਼ਾਰ ॥
 ਪੰਨ੍ਹਿ ਸੰਤ ਕੇ ਪਿਤਾਓ ਕਾਰ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਬਿਹਤ ਮਲ੍ਹਰੇ ॥ ਮੰਗ
 ਲ ਦਰਸਿ ਸੰਤ ਕੇ ਦਏ ॥ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਸੁੰਦਰ ਪੰਨ੍ਹਿ ਸਮਾ ॥ ਗਜੇਤ ਜੰਤੀ
 ਮੈ ਬਲਗਮ ॥ ਵਈ ਅਸੀਸ ਸਿਖਿ ਪਸਿਧਾਏ ॥ ਬਹੁਤ ਅਗੰਮ ਗਤਿ
 ਜੰਤ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਦੁਆਰੇ ਪਰਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਥ ਬਸੇਦਿਨੇ
 ਕਾਏ ॥ ਸੁਨੈ ਨਾਥ ਗੁਨ ਅਰਧੰਤਧਾਰੀ ॥ ਬਲ ਬੇਸੰਤ ਬਕੀਧਿਕਾਰੀ
 ਕਾਲੀ ਮਗਦਿ ਤਜੈ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸੰਕਟ ਭਜੰਤ ਕੀ ਨਦਿ ਆਲ ॥ ਤਿਨ ਬ੍ਰ
 ਤ ਕੇ ਘਾਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਕ ਅਘਾਤ ਸ੍ਰੀ ਪੰਨ੍ਹਿ ਸਮਾ ॥ ਜੁਮਲਾ ਅਰਜੰਤ
 ਰੁਖ ਓਠੇ ॥ ਸਤਕੁ ਮੇਰੇ ਕੋਏ ਉਠਿਯੋ ॥ ਜੈ ਸੰਕਰ ਬਟੁ ਤੇ ਪੁਲੰ
 ਧਾ ॥ ਪਉਧਿ ਪਥੇ ਲੇ ਰੁਪ ਮੁਕੰਦ ॥ ਪੀਤ ਬਸੰਤ ਬਜੰਤੀ ਮਾਲ ॥ ਜੈ

ਮੰਤਰ ਮੰਤਰਿ ਮੰਤਰ ਮੰਤਰ ਪਾਲ ॥ ਜੈ ਜੈ ਤਿਸਰਾਲੇ ਦੁਸਰ ਬਿਦਾਹੇ ॥ ਜੈ ਜੈ
ਤਿਸਰਾਲੇ ਮੰਤਰਿ ਧਿਓਹੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਤੁਛੁ ਪਲ ਮਾਧ ਧਿਓਹੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਤਾਮ
ਬਰੇ ਦਰ ਧਿਓਹੇ ॥ ਦੇਸੀ ਮੰਤਰ ਮਾਧ ਮਾਧੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਧਿਓਹੇ ਤਾਂ ਮੰਤਰ ॥
ਤੀਰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕੇਸਰਿ ਪਾਨਿ ਧਿਓਹੇ ॥ ਬਸ ਬੇਦਿ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਦਾਸ ॥ ਗ
ਜ ਪਤਿ ਮੰਤਰ ਮਾਧ ਪਾਧੀ ॥ ਮੰਤਰ ਮਾਧ ਕੇ ਪਾਨ ਅਪਾਰਿ ॥ ਜੈ ਜੈ ਗਾਧੀ
ਮੰਤਰ ਮਾਧ ਕਾਲ ॥ ਮੰਤਰ ਮਾਧਿ ਦਿਵੀ ਦੇਸੀ ਤਾਲ ॥ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਦਾਸ ਬੇਦ
ਕੀਰਤ ॥ ਵਿਆਹੁ ਮੰਤਰ ਮਾਧਿ ਮੰਤਰ ॥ ਬਹੁ ਮਾਧ ਦੈ ਨਾਨਕ
ਪਾਧ ॥ ਜੈ ਸਰਦੈ ਕੁਤ ਬੰਤਰ ਮਾਧ ॥ ਕਈ ਬੇਬੀ ਗਾਧੀ ॥ ਮਾਧ
ਮਲ ਮੰਤਰ ਮਾਧ ॥ ਦੇਸਰਿ ਮਪਤੀ ਕੀਰਤ ਸੁਤੀ ॥ ਨਿਕਟੁ ਬਲਾਏ ਸ
ਭੀ ਕੁਤੀ ॥ ਸਭੈ ਪਤਿ ਗਾਧੀ ਬੰਤਰ ਮਾਧ ॥ ਸੁਦੁ ਪਟ ਬੰਤਰ ਕਈ ਤ
ਜਾਧ ॥ ਕੁੰਭਲ ਸੁਦੁ ਮੰਤਰ ਮਾਧ ਕੀਰਤੀ ॥ ਪਤਿ ਗਾਧੀ ਤਿਨ ਕੇ ਗੋਪਾ

॥ ਅੰਗਤ ਜੰਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਵੇ ॥ ਨਿਸ਼ਿਚੰਦ ਸਰੂਪੰਤ ਸੇਵੇ ॥ ਤਿਰਖਤੋ
 ਫਿਕੈ ਸੇਵੈ ਸਿਧਾਏ ॥ ਚਿਰ ਜੀਵੈ ਬਸੇ ਦੇਵਿ ਕੈ ਜਾਏ ॥ ਚਿਰ ਜੀਵੈ ਦਿਖ
 ਕੀ ਕੇ ਨੰਦੰ ॥ ਪਗੁਪਾਤਿ ਤਿਨੁ ਦੰਤ ਕੇ ਬੰਦੰ ॥ ਬਾਸੇ ਦੇਵ ਪਰਿ ਅੰਗ
 ਲੁਕੈਆ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਬਲਿ ਤਿਥਾ ਦੇਵੈ ਨੈਆ ॥ ਸੰਸਾਰਾ ਰਵੀਆ ਬਿਖ
 ਆਇ ॥ ਜਪੀ ਐਐ ਸਾਸੀ ਤਗ ਦਾਨ ॥ ਦਿਹ ਲੀਲਾ ਕੈ ਈਸਰੇ ਸੁਨਾ
 ਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤਗਤ ਮਾਧੋ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਜੈ ਨਾਦਿ ਦਾਸ ਅਨਾਥ ਸਤਾਇ
 ਰਿਸਤ ਕਾਸਪਰਾ ਪਰਿ ਬਲ ਜਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ੧ ॥
 ਸੰਦੀਪਨ ਕੇ ਗਮ ਹਰਿ ਆਏ ਦੇਵੈ ਚੀਰ ॥ ਬਿਦਿਅ ਪੰਨਾ ਮਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ
 ਨਿਧਿ ਗਤਿ ਗੁਰੀਰ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਗਮ ਰਿਸਤ ਪਾਧੇ ਪੈ ਕਹੈ ॥ ਜਿ
 ਨੈ ਕੁਸਟ ਕੋਟ ਨਹ ਦਲੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਪਰ ਕੈ ਚੀਰ ॥ ਚਨ੍ਦ੍ਰੋ ਮਿਟਾ ਦਾਨ
 ਮਤ ਨਾਗ ਪੀੜ ॥ ਸੁਦਾਸੁ ਤੇਜਿ ਨ ਬੇਦਿ ਕਾਰੇ ॥ ਇਕਿ ਆਤਿ ਬਿਧਿ ਮੰ

ਰਸਵੇਰੇ ॥ ਐਸਾ ਪੁਰਖਾਧੇ ਪੈ ਅਗਇਨ ॥ ਜਾਕਾ ਪਾਹ ਨਿਨੁ ਪਾਇਆ
 ਮਾਨ ਬਦੇ ਡਿਧਰਿ ਭਿਨਾ ਗਇਨ ॥ ਮਾਨ ਖਕਰ ਮਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਇਨ ॥ ਪੁਰੀ ਅ
 ਵੰਤੀ ਬਸੇ ਮਾਨ ॥ ਨਾਮ ਸੰਦੀਪਨੁ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕਸਬ ਗੋਤੀ ਬਿਨਿ
 ਆਵੰਤ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਆਇ ਭਿਪੁਰਖ ਅੰਤ ॥ ਡਿਤ ਸੇ ਪਰਸੇ ਕੁਰ ਕੈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿ
 ਕੁਰ ਭੀਨੇ ਕੰਠ ਲਗਾਇ ॥ ਸੰਕਰਖ ਟਾਕਰੇ ਸਦਿ ਗਾਇ ॥ ਆਏ ਪੰਨਾ
 ਪੂਰੁ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਦੇ ਆਦੂ ਪੈ ਠਾਏ ਲਾਲ ॥ ਰਾਮ ਦਿਸਨ ਪੂਰ ਦੀਤ ਦਿਆ
 ਲ ॥ ਸਤਿ ਕੁਰ ਕੈ ਹਰਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਜੇ ਕੁ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੀ ॥ ਬਿਨੈ
 ਸਨੈ ਕੁਰ ਕੇ ਦਿਸ ਮਾਨ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬਖਸ਼ ਮੁਕਤੁ ਸੁਗਰਿ ਮਾਨ ॥ ਬਿਨਿ ਆਪ
 ਕੰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ਮੁਸਨ ਪਾਏ ॥ ਨਿਪਾਕਰੇ ਹੋ ਸੀ ਕੁਰ ਕੇ
 ਕੁਤਿ ਕੀ ਮਗਾ ਕ ਆਏ ਸੇਵ ॥ ਜਬਿ ਹਰਿ ਐਸੇ ਬਖਸ਼ਿ ਭਓ ਚਾਹੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਸ
 ਰਤੇ ਭਿਜੀ ਆਏ ॥ ਸਨ ਸਤਿ ਕੁਰ ਕੇ ਸਦਿ ਕੀ ਘਾਨੀ ॥ ਰਿਦੇ ਬੀਰ ਅਤੁਰ

ਚਰਿਤ੍ਰਾਨੀ॥ ਬੁਧੁਤੁਲਾਸਤਿਗੁਰਜੀਕਰਿਆ॥ ਬਡੇਕਾਰਾਂਮਦਰਸੰਤ
 ਲਤਿਆ॥ ਜੋਤੁਬਖਿਦਕਾਰਿਆਤਬਿਬੇਕ॥ ਪਾਏਨੂੰਉਤਰਾਏਏਕ॥ ਸ
 ਰਾਪਕਾਏਪ੍ਰੇਮਬਚਾਇ॥ ਪੰਨੇਲਾਲਜੀਛੀਲਤਲਾਇ॥ ਬਿਦਆਪਨੰ
 ਨਲਗੇਕਰਾਵਾਨ॥ ਅਰਸੰਕਰਬਲਪੁਰਬਪੁਰਾ॥ ਸਭੈਗੁਰੋਕੇਗੁ
 ਰਾਖੰਨਸਿਆਸ॥ ਪੁਰਾਪੁਰਬਪਾਤਿਅਕਾਸ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰਕੀਸਿਖਸਾਨ
 ਪਏ॥ ਆਗਿਆਸੋਤੀਸਬਦਿਓਚਾਰੇ॥ ਬੇਦਪਨਾਏਅੰਗੋਸਾਬ॥ ਪ
 ਨੇਉਤਕਰਦਿਰਵੰਨਾਥ॥ ਗਜਾਤੀਤਬਿਦਿਆਤਬੀਆਰ॥ ਪਨੀਨ੍ਰਿ
 ਸਤਜੀਸਤੀਅਪਾਰੀ॥ ਚਓਸਠਦਿਨਮੈਦੀਤਰਿਆਲ॥ ਕਓਸਠਿ
 ਬਿਦਆਸਿਖੀਭੋਪਾਲ॥ ਸਭਬਿਦਆਤਰਿਤਿਰਦੇਪਰੀ॥ ਪੂਰਸਤਿ
 ਗੁਰਪੈਬਿਤਤੀਕਰੀ॥ ਤਾਬਨੇਨਕੈਲੇਨ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਬਿਨੈਸਨੈਗੁਰਦੇ
 ਵਦਿਆਲ॥ ਤੁਮਬਿਦਅਕਰਦਿਪਾਸਪਾਈ॥ ਸਭਾਂਤਸੇਰਪਾਟੈ

ਆਈ ॥ ਜੋਇ ਕੁਝ ਅਸੇ ਮਾਗੇ ਰਾਨ ॥ ਗਧੇ ਸਦਾ ਤੁਮਾਗਾਨ ॥ ਜਬ ਤੁ
 ਰਿ ਮੈ ਸੇ ਬਚੰਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤਬ ਗੁਰਪਤਿ ਨੀਪਾਰੇ ਸਧਾਰੇ ॥ ਪਤਨੀ ਰੋਗੁ
 ਰਬਚੰਤ ਸਨਾਇਆ ॥ ਸੁਤਰੀ ਹਓ ਅਤਿ ਹੀ ਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗਮਤਿ
 ਸਨਾਇ ਹੋਨ ਬੀਹ ॥ ਅਤਿ ਭਧ ਦੰਤੇ ਗਤਿ ਰਗਤੀਹ ॥ ਤਤਕਾਲ ਧਿਵਿ
 ਆਸਖ ਲਈ ॥ ਏਕ ਏਕ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕੀ ਭਈ ॥ ਧਰੁ ਤਕਾਲ ਧਾਲ ਰਸੰ
 ਮਕਰੈ ॥ ਦਿਨ ਧਿਵਿ ਆਲੇ ਮਨ ਮੈ ਪਰੈ ॥ ਚਉ ਸਠ ਦਿਨ ਮੈ ਗਮ ਮੁਰ
 ਰ ॥ ਚਉ ਸਠ ਧਿਵਿ ਆਕ ਮਾਰ ॥ ਦਿਹੋ ਨੈ ਬਸ ਦੇ ਦੁਰਮਾਰ ॥ ਮਾ
 ਨੁਖ ਪੈ ਨਹੀ ਸੁਨੁ ^{ਭਿਖੀ} ਨਾਰ ॥ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਦਿਹੋ ਤੈ ਗੁਰ ਵੇ ਦਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਿਨ ਕੀ
 ਤਮਾਰੀ ਸੇਵ ॥ ਦਿਹੋ ਨਹੀ ਬੰਤਾ ਤਮ ਮੰਤਮਾਰੀ ॥ ਪਰੰਮੁ ਪਰਖ ਪੈ ਸੰ
 ਸਾਨਾਰੀ ॥ ਜੋਇ ਕੁਝ ਅਸੇ ਮਾਗੇ ਰਾਨ ॥ ਗਧੇ ਤਿਹਿ ਸਨਾਂ ਮਾਗਾਨ ॥
 ਸੁਨ ਪਤਨੀ ਅਤਿ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸੰਦੀਪੰਤ ਜਬ ਬਚੰਤ ਸਨਾਏ ॥

ਨਾਹ ਕੰਤ ਪੈ ਕਰੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਐਸੈ ਤੇ ਧਸ ਦੇ ਦੁਕੁ ਮਾਰ ॥ ਭੰਗੇ ਸੁਤਿ ਸਾਗ ॥
 ਰੇ ਲੈ ਆ ॥ ਆਨ ਦੇ ਹੁ ਜੈ ਕਰਤਾ ਦੇ ਆ ॥ ਸਾਗਰ ਬੰਨੇ ਭੰਗੇ ਬਲ ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਨਪਿ ਆਰੇ ਸੁਤ ਬੇਲਾਲ ॥ ਪੁਤ ਦਾਨ ਮਾਗੇ ਘੰਟਿ ਸਾਮ ॥ ਅਭਿਰ ਥਾਤ ਤੇ
 ਰਿਦਾ ਅਕਸ ॥ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਭਭਿ ਤੇ ਸਰ ਕਤੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿ ਆਤਿ
 ਕੇ ਗਤੀ ॥ ਰਬ ਪਰ ਬੈਠੇ ਦੇ ਨੀ ਚੀਰ ॥ ਸੰਕਰ ਬਣ ਅਰ ਸਾਮ ਸਰੀਰ
 ਭੰਗੀ ਭਿਰ ਬਸੀ ਭਗਵੰਤ ॥ ਹਿ ਸਤਿ ਹਿ ਪਾਨਿ ਧਰੰ ਮਲਾ ਕੰਤ ॥ ਇਹ ਲੀ
 ਲੇਈ ਸੇ ਸਾਧੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਧੈ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਕੰਮ ਲੈ ਤੇ ਨ ਕਰਤਾ
 ਭੰਗਾਰ ॥ ਕਿਸਤ ਦਾ ਸਪਰਾ ਪਰ ਬਲ ਭਾਗਿ ॥ ੧੦੪ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥
 ਆਏ ਸਾਗਰ ਤੀਰੰ ਲਧੁ ਅਭਿ ਮੁਗਰ ॥ ਸਾਗਰ ਬਹੁ ਕੇ ਟਪਰੀ ਕੀਰੀ
 ਚਰੰਤ ਮੁਗਰ ॥ ਚਭਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਬ ਪਰਿ ਬੈਠੇ ਦੇ ਨੀ ਚੀਰ ॥ ਸੰਕਰ ਬ
 ਟ ਅਰ ਸਾਮ ਸਰੀਰ ॥ ਕੇਸਦਿ ਕਾਰ ਬਜਗ ਮਗ ਕਰੇ ॥ ਦੇਸੇ ਦਿਸਾ
 ਹਰਿ

ਨੈਤ ਅਨੈਰੈ ॥ ਭੰਦਰੀ ਚਿਰ ਬਖਸ਼ਿ ਮੁਕੰਦ ॥ ਕਿਭ ਵਾਨੀ ਪਤਿ ਬਸ ਦੇਵਾਂਰ
ਫੁੰਨ ਮੈ ਆਏ ਸਾਗਰ ਤੀਰ ॥ ਗਾ ਅਨਿਸ਼ਾਨ ਜਗਰ ਦਸੈ ਧੀਰ ॥ ਸਾਗਰ
ਉਠਿ ਚਿਤੁ ਰਤ ਧਾਰ ॥ ਆਪੈ ਕੈ ਪਗਿ ਕਰੀ ਜੁਗਾਰ ॥ ਕਰੀ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮਲਾ ॥
ਗਾ ਪਾਇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਗ ਸੈਲ ਪਟਾਇ ॥ ਘਾਟੀ ਸੰਤ ਭੰਡੋ ਤਨੀ
ਸਾਗਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਦੀਪ ॥ ਭੇਟ ਲੈ ਆਇ ਅਲਾਲ ਅਪਾਰ ॥ ਬ
ਰੇ ਮੈਲ ਦੇ ਮੁਕਤੇ ਹਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਅਰਪੇ ਪ੍ਰੇਮੇ ਸਾਥ ॥ ਸੰਤ ਮੁਖ ਠਾਠਾ
ਜੋਰੇ ਹਾਥ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਲਾਗਾ ਕੂਟ ਗਾ ॥ ਨ ਮੈਂ ਨ ਮੈਂ ਨਿਅਲਿ ਨਾਗਾ ॥
ਨ ਮੈਂ ਨਾਥ ਸਾਧੇ ਕਰਤਾਰ ॥ ਜਗ ਕੀ ਰਚਨਾਰਚੀ ਅਪਾਰ ॥ ਤੁਮ ਕੇ
ਜਾਨੈ ਤੇਰ ਨ ਦਰ ॥ ਅਤਿ ਪਾਤਿਤ ਪਗ ਗੰਗਾ ਧਾਰ ॥ ਤੀਨ ਭਵਿਨ ਅ
ਪਵੇਤ ਬਿਭਾਗੰ ॥ ਸੰਤ ਉਪਾਗੰ ਨ ਦੂਸਟ ਬਿਦਾਗੰ ॥ ਧੁੰਦੁ ਪਗ ਪਤਿ ਕੈ
ਤਸ ਦਾਰ ॥ ਗੁਨ ਤਿਧਨ ਜੈ ਜਗਤ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਨ ਤਿਤਲੀ ਨੇ ਬਹੁ ਅਭਿਤ

१॥ ਦੀਨ ਮਹੀ ਕੇ ਗਾਟ ਨ ਰਹਾ ॥ ਧਰ ਮਪੰਥ ਕੇ ਗਾਥ ਨ ਰਹੀ ॥ ਸ੍ਰਿਸਤ ਸ੍ਰਿਧਾ
 ਨਿਪ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰਾ ॥ ਗਾਮ੍ਹਿ ਸਤ ਪ੍ਰਥੇ ਤੰ ਮਾਥਾ ॥ ਸਰਜਗ ਜੰਤ ਤੁਝ ਆਰੇ
 ਭਾਖਾ ॥ ਏਕ ਹਰੈ ਜਸ ਸਦਾ ਦੁਆਰੀ ॥ ਸੋ ਸਜੰਤ ਸੁਖ ਕਰਤੁ ਭੁਭਾਰੀ
 ॥ ਅਚਿਤ ਬ ਬੇਕੀਲ ਤਤਿ ਮਾਗਾ ॥ ਦੀਨ ਤੇ ਇਹਿ ਪਰੇ ਦੁਆਰਾ ॥
 ਕੰਠਿ ਕੀਟ ਤਥਿ ਨਿ ਆਜ ਸਕਤੈ ॥ ਏਕ ਹੋਮ ਕਾ ਪਾਰ ਨ ਲਪੈ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ
 ਅਸ ਦਰਸੰਤ ਕੁਐਆ ॥ ਦੋਖ ਦੁਖ ਹਰਿ ਦੇ ਖਾਤਿ ਗੋਆ ॥ ਮਤਾ ਮੁਕਿ ਕਿ
 ਆ ਕਉ ਸੁਜਾਇ ॥ ਪਤਤੁ ਪਾਨੀ ਤਰੁ ਮਾਗਾ ਨਾਇ ॥ ਭਓ ਜਲ ਤਾਰੰਤੁ ਮਹੇ ਚ
 ਰੀ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਗਠਿ ਪਦ ਪੰਕਜਿ ਸਰੰਤ ॥ ਤੇ ਅੰਤਰਿ ਨੁਕੁ ਅਰਿ ਆ ਕੋ ॥ ਇਤ ਪ
 ਰਾਤ ਮਹੇਤਿ ਰਦੇ ਪਰੈ ॥ ਕਿਓ ਆਇ ਭੁਖੀ ਨਾਗਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੁਖ ਤੇ ਕੋ ਬਿਖਅ
 ਨ ॥ ਤਬ ਧੋਲੇ ਜਗ ਸਾਜੰਤ ਰਹੀ ॥ ਅਧੈ ਅਲੇਖ ਅਗੰ ਮਅਪਾਰੀ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮਨ ਕੋ ਅਰਿ ਅਕਰੀ ॥ ਸੋ ਅਰਿ ਆਤੰ ਮਤਿ ਰਦੇ ਪਰੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ

੧੮੫

ਕੇਸੁਰਤੁਮਜਲਮਾਤਿ॥ ਬੇਗਲੈਅਦੰਗੁਰੁਮਨਾਇ॥ ਸਾਗੁਚੈਲਿਓਅਤ
 ਤੋਇਦੀਤ॥ ਤੇਪੂਰਜੀਤੁਅਪ੍ਰਮਪ੍ਰਬੀਤ॥ ਤਮੇਰੀਤਰਥਾਲਕਨਾਤਿ॥ ਤ
 ਮਪੂਰਸਰਕੇਤਿਰੇਅਤਿ॥ ਤੀਤਭਵੰਤਕੇਜੀਨੀਜਾਤਿ॥ ਤੁਮਸਰ
 ਜਾਤਤਿਨੀਕੀਭਾਂਤ॥ ਸਰਕੀਸਰਬਿਧਜਨੰਤਰਾਗ॥ ਸਰਬਬਿਧਅ
 ਪੀਤੋਇਕਰਾਗ॥ ਦੋਤਸੰਖਾਸੂਅਤਿਬਲਿਦਾਨ॥ ਜਲਮੈਬਥੈ
 ਮਤਾਅਗਿਆਨ॥ ਸੁਤਉਤਰੁਮੇਰੈਦੈਚਾਲ॥ ਸਰਕੁਕੁਜਾਨਤਿ
 ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਿ॥ ਕੇਸਾਦਿਸਰਕੁਕੁਜਨੰਤਰਾਗ॥ ਜਾਨਕੁਸੁਕੈਪਦ੍ਰੁਸੁ
 ਰਾਗ॥ ਲੀਲਾਕਰੈਅਨੈਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦਮੁਨੰਦਮਹਾਰ॥ ਜਾਇ
 ਸਾਗੁਦਿਉਚਿਤਤੀਕਰੀ॥ ਸੁਨਿਦ੍ਰਿਪਾਨਿਧਸ੍ਰੀਰਹਿਤਰੀ॥ ਕੁਦਕਿਸਤਜ
 ਲਗੀਤਰਪਰੇ॥ ਵੇਉਰਈਆਜਲਕਓਤਿਕਰੇ॥ ਦੋਤਸੰਖਾਸੂਮ
 ਰਿਓਸਾਮ॥ ਪੂਰਅਥਿਤਾਸੋਸਦਾਅਵਾਮ॥ ਨੀਰੋਤਾਕੋਉਦਹਿਬਿ

२७०
 २७१॥ वेसदिलीतें संघतिवा॥ पंचसंतपूजनीवें संघ॥ जंतोति
 नसेचेरअसंघ॥ २७२॥ दितसंघासुरैउदुगदिआ॥ संघपूजनापा
 रकूपादिआ॥ २७३॥ गतेगवासाकाउतीमरि॥ पलबुरसधदुष्ट
 ठडितादि॥ २७४॥ उतापिवादिठिमुनंदमुग॥ संघलीआवळिपुंमठिवा
 रि॥ २७५॥ गतिमत्पूजसंघपुतीउ॥ गेदिपुंमपैरैतेंमीउ॥ परंमग
 दिवैपुंमठिवादि॥ २७६॥ संघचक्रदि॥ दिसतुमग॥ संघचक्रादिठि
 मीठिगईउ॥ २७७॥ तरवचीचषेजेतेजंत॥ संघसचरितेवेवंतपरे॥ तर
 वतिद्वामीमगतिमउरे॥ परपरिपुपचक्रुजसाम॥ मठैमिपारे
 चहीनठपग॥ २७८॥ उलैपूतापदिमत्तगदात॥ वडिपुषनीसैजस
 विषआति॥ २७९॥ संघसचरिमैपुगंतपुत॥ तरवनीआचैदुंठ॥ तरत
 मैपूजवगजमैठिचठिउ॥ २८०॥ चारचारकाहीमैचलठि॥ परमगदि
 पुंतपैठीकात॥ पुंतमुतकंपैउंतेपूत॥ संघसचरिसुतपुंमठिग

ਦਿਆ ॥ ਕਦੇ ਨ ਧਰੀ ਮੁਖ ਪਰ ਬਨ ਆਇਆ ॥ ਧਰੰ ਮੁਖ ਸੇ ਪਰਿਓਪਿ
 ਆਨ ॥ ਸੰਬ ਬਜਾ ਦਤਿ ਕੋ ਬਲ ਦਾਨ ॥ ਬੇਗ ਬੰਨ੍ਹ ਪੰਤ ਕੈ ਸੇ ਸੰਬ ॥ ਸੰ
 ਬ ਬਜਾ ਵਾਤਿਗ ਮੁਖ ਅਨੰਤ ॥ ਪਰ ਮੁਖ ਕਾ ਸਥਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ॥ ਨ੍ਰਿਸ
 ਨ ਪਿਆਨ ਪਟ ਭੀਤਰ ਅਨਿਓ ॥ ਤਰਿ ਸੰਮਤਾ ਬਨ ਦੁਆਰੇ ॥ ਪੰਚ
 ਜੰਨਾ ਸੇ ਸੰਬ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦਿਤਿ ਤੇ ਸੰਬਾ ਨ੍ਰਿਸ ਨ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਆਦ ਅੰਤਿ ਮ
 ਧਰਤਿ ਅਨੰਤਿ ॥ ਪਾਇਓ ਤੇ ਮੰਨ ਸਗਤਿ ਬਿਸਾਹ ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਕੰ
 ਨ ਪੁੰਮ ਉਦਾਰਿ ॥ ਪੂਰ ਪਗ ਸੰਨ ਮੁਖ ਜਾਇ ਗ੍ਰਿਪਗ ॥ ਨ੍ਰਿਸ ਨ ਚੰਦ ਨ੍ਰਿ
 ਤਾਰ ਬਕਗ ॥ ਪੂਰ ਕੋਤੀ ਨ ਪ੍ਰਾਨ੍ਰਿ ਮਕੀਨੀ ॥ ਤਰਿ ਮੁਹਤ ਪਿਰੇ ਪਰ ਲੀਨੀ
 ਤੀਨ ਕਰੀ ਕੰਠੇ ਤ ਮਹਾਨ ॥ ਤਿਰ ਬਭੁਏ ਅਤਿ ਜੰਨ ਨੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਨਿਪਟ ਪ੍ਰ
 ਭੁਕੇ ਆਦੁ ਕਰਿਓ ॥ ਤਰਿ ਕਰਤ ਲਾਪ ਨਾ ਕਰ ਧਾਰਿਓ ॥ ਪੂਰ ਕੋਧਿ ਨੇ ਸੁਨਾ
 ਏ ਸੰਤ ॥ ਭੀਤਰ ਚਲੀਐ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਆ ਨਦੀ ਨਹਿ ਭਇਆਨਿ
 ਹਾਲ ॥ ਬਿਪਾਨਿ ਪਨ ਭਏ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸੰਦ ਸੰਦ ਗਜ ਚ ਲੈ ਰਿਸਾਲ ॥ ੧ ॥

ਭੀਤਰ ਚਲੈ ਕਾਲ ਕੈ ਕਾਲ ॥ ਧੁੰਮ ਅਪੂਰਨ ਸੰਘਾਸਨ ਲਿਆਇਆ ॥ ਆ
 ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰਾ ਬਢਿ ਛਾਇਆ ॥ ਰੰਪਰ ਬੈਠੈ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ॥ ਕੰਮ ਲਾਧ
 ਲਭਹਿ ਪਾਤਿਯਾਨ ॥ ਬੈਸੇ ਸਾਬਰੁ ਈ ਆਬ ਲਗਾ ॥ ਨਿਪਟ ਬ੍ਰਿਹਜੈ
 ਮੁਹੈ ਕਾਂਮ ॥ ਪੁਕਾਰਹੰਮ ਲਗਾ ਅਤਿ ਕਰੰਤ ॥ ਗੁਰਿ ਮੈ ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ
 ਖਰੰਤ ॥ ਗਮਕਿ ਜਨ ਕੈ ਧੋਏ ਪਾਇ ॥ ਪਹਿ ਜਲ ਲੀਨਾ ਸੀਸ ਚਕ੍ਰ
 ਏ ॥ ਚੰਦਨ ਚਰਚੇ ਧੁੰਮ ਸੁਗੰਧ ॥ ਪਡਿ ਪਧਾਤੁ ਤੁਲ ਸੀਸ ਤ ਧੰਧ
 ਤਿਨ ਸੇ ਪੁਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਚਰੰਤ ॥ ਤਿਲ ਕਲਗਾਇ ਓਮ ਸਤਿ ਕਰੰਤ ॥
 ਧੁੰਮ ਸੁਗੰਧ ਚੰਦਨ ਗੰਧਾਲ ॥ ਕਗਾ ਜਗਰੁ ਧੁੰਮ ਵਿਆਲ ॥ ਬਸਤ
 ਚ ਕਾਏ ਮੈਲ ਅਪਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਮੁਨੈ ਬਾਰੰਬ ਬਾਰ ॥ ਛਾਤੀ ਚਰਚੀ
 ਸੁੰਧੇ ਸਾਥ ॥ ਅਤਿ ਸੰਤੋਖੇ ਅਪਨੇ ਨਾਥ ॥ ਕੰਠ ਮਿਲਾਏ ਮੁਕਤੋ
 ਰ ॥ ਲਾਲ ਜਹਿ ਰੰਗੈ ਤ ਅਪਾਰ ॥ ਪੁਤ ਅਰਪੀ ਬਕੰਤੀ ਮਾਲ ॥

ਪਗਲਿਓਹੀਓਲਾਇਰਿਸਾਲ॥ ਪਪੁਸਖਾਏਸੰਤਸੁਜਾਨ॥ ਬਿਪੰਦਿ
 ਤਿਪੁਜੈਪੁਰਖਪੁਰਾਨ॥ ਬਹੁਰੋਅਰਪੈਰੋਗਰਿਸਾਲ॥ ਅਚੈਦ੍ਰਿਪਾਨਗ
 ਮੁਮੁਗਾ॥ ਬੁਲਕਿਗਈਬਿਲਾਏਪਾਨ॥ ਅਤਿਪੁਸੰਤਨੀਏਕੁਗਾਹ
 ਨ॥ ਦਰਪੰਤਆਤਦੀਏਪੁਰਤਾਬ॥ ਦੇਖੇਦਰਪੰਤਤ੍ਰਿਕੁਦੰਨਤਾਬ॥
 ਚੰਮਰਸੁਲਾਦੰਨਲਗਾਮਹੰਤ॥ ਪੰਤਧਰੰਮਹਰਿਗਾਨਿਜਸੰਤ॥ ਬ
 ਹੋਤੀਨਪ੍ਰਦੰਮਕੀ॥ ਮੁਖਤੇਗਾਏਸ਼ੀਤੂਹੀ॥ ਤੀਨਕੀਰੰਤੋ
 ਤਮੁਗਾ॥ ਅਤਿਸੰਤੋਖੇਪੁਰਖਪੁਰਾਨ॥ ਤਾਬਜੈਕੁਪਤਠਾਏਕੁਏ
 ਕੁਲੈਦ੍ਰਿਪਾਨਿਪੁਅਲਿਖਅਕੁਏ॥ ਪਲਕਿਤਰੋਮੈਨਲਕੁਏ॥ ਗ
 ਦਗਦਗੰਧੇਮੁਕਲਏ॥ ਚਲੈਨੈਨਤੇਸੀਤਲਧਾਗ॥ ਜੰਨਕੈਕੁ
 ਲੀਏਤਸੁਗਾ॥ ਗੁਨਗਾਏਪਰਗਾਇਨਸਕੈ॥ ਬਹੁਬਹੁਤਹਿਨੀ
 ਦਿਸਤਕੈ॥ ਨਿਪਟਕਸਟਗਰਪੀਰਜਧਗ॥ ਰੋਮਰੋਮਅੰਤਕੁਗਾ॥

ਦਿਓਲੀਲਾਨੋਈਸੇਸੇਸਾਇ॥ ਧੋਮਭਗਤਮਾਧੋਨੀਧਾਇ॥ ੧੧੨
 ਅਗੁਤਬਰੋਅਮਤਿਅਧਾਰ॥ ਦਿਸਤਦਸਪਗਪਰਬਲਗਾ॥
 ॥੧੦੫॥ ॥ਸਾਖੀ॥ ॥ਧਰਮਗਾਇਅਤਿਦੀਤਤੋਇਰਕਫੇ
 ਨਰਜੇਨ॥ ਗੁਣਗਾਏਮਖਪ੍ਰੇਮਨਰਿ॥ ਦਿਸਦ੍ਰਿਸ਼ਤਨੀਉਰਿ॥ ੧੦੬॥
 ॥੧੦੭॥ ॥ਧਰਮਪ੍ਰਭੁਨੈਸੰਤੁਖਧਨ॥ ਤਾਥਜੇਨਮੁਖੀਚੈਕਰਾ॥
 ਲਾਗਾਨੈਸਦਿਨੈਗੁਣਗਾਏ॥ ਸੰਦ੍ਰਪਦਅਤਿਪ੍ਰਮਸੋਧਾਏ॥
 ਨਮੋਨਮੋਅੰਤੰਦਸਰੂਪਕਮਲਾਬਲੰਭਪ੍ਰਮਅਨੁਪ॥ ਸੰਦ੍ਰਗਸਮੁ
 ਧਨੰਮਲਪ੍ਰਦਾਸ॥ ਸਭਤੇਉਚੈਤੁਮਰੇਦਾਸ॥ ਕੰਮਲਨਾਭਕਰਿਕੰਮ
 ਲਗਾਇਲ॥ ਕੰਮਲਨਾਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰਮਸੋਧਾਇਲ॥ ਕੰਮਲਕੰਤਅੰਤੰ
 ਅਭੇਦਿ॥ ਕੰਮਲਮਾਲਦ੍ਰਿਪਾਲਅਧੇਦਿ॥ ਕੀਤਬੰਦਰਕੁਪਕਾਟੰਨੋ
 ਗ॥ ਤਰੇਂਜੰਮਸੇਬਨੇਗਾਏ॥ ਜੈਗੁਣਦਾਨਅਲੋਖਅਧਾਰ॥ ਮਤਾਪ੍ਰ

बुद्धिपुंमभिरार। जगत्तावजगवेधिउपाल। जगत्धीनजग
वेअपार। तमेअलेपअमेपअलेप। आरतिगंजंत घालकवे
पुगंतधुअपुंमभिरुपाल। तमेतमेउरिदीतदिआल। नउत
उपलेअमवेवरे। तेनतअंतुअगालरे। अतिअपीतउरि
उरिआतिउल। जंवेआटेमीमैपाल। मउपुबुवदुअगिअ
वरे। एउपगउंमगेरिउदेपरे। कतिनअतिपारेपुवपाए। मैघ
रउंतवगिनिपासताए। उअपुवघेलेदिउदंतगए। उमरेगुर
वेघालकलिआए। जेउवतिनअेमीउंछि। जंमपुवगदिआतआ
दैनेए। जेउंमवेगमेदीवठिरार। मगिअ। घेगउंमगीआत
मउउंनैपरउंमगउंन। उंमउेऊरपैमउधिउमंऊ। यगंममी
मपेअगिआआती। जेअगिअउगदंतिघषाती। उरिनेगुर

ਕੇ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜਾਂਤਰੀ ਸਾਏ ਸ਼ੀਰੋ ਪਾਲਾ ॥ ਬਾਲ ਦੇ ਬਾਧਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਿਗਦਿ ੧੭੭
 ਅ ॥ ਥੋੜੇ ਭਾਗਾਂ ਤਹਿ ਦੁਸਤ ਭਰਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਕੈ ਬਾਲ ਕ ਲੈ ਭਗਵ
 ਨ ॥ ਕੁਏ ਪਰੰ ਮਤੇ ਅੰਤਿ ਰਹਿ ਆਇ ॥ ਰਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਪੈ ਆਏ ॥
 ਦੇ ਕਹਿ ਬਾਲ ਕ ਪਗਿ ਲਿਪਟਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਬੈਲੇ ਭਗਵਾਨ ॥
 ਲੀਜੈ ਬਾਲ ਕ ਗੁਰੂ ਮਾਗੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਨਿਬਿਸਮੇ ਤੋਂ ਗਇਆ ॥
 ਕੇਸਾਇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਤਿ ਨ ਕਰਿਆ ॥ ਤਾਕ ਜੈ ਕਵੈ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਕੇ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਂ
 ਮੁਖ ਸਿਰੀ ਚੈ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰੂ ਕੈ ਬੈਲੇ ਪੰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ਬਿਨੈ ਤਮਰੀ ਸੁ
 ਨੈ ਅਤਾਨਾ ॥ ਬਡੀ ਪ੍ਰਿਥਾ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਅਪਾਰਿਕਰੀ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਨ ਸੁਰੀ
 ਅਭਿਰਾਮ ਤੁਰੁ ਛੁਆਗੈ ਦੇਓ ॥ ਬਹਾਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਓ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੂ ਕਰਿ ਅਸੇ ਪੰਨ ਸਿਆਮਾ ॥ ਪੁਰੰਨ ਰਏ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਕਾਮ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਿਖਿ
 ਨੈ ਕੇ ਰਏ ॥ ਦੇਖ ਧੁਪ ਤਹਿ ਦੇਖ ਤਿਗਏ ॥ ਸਫਲੀ ਬਿਦਿਅ ਭਈ ਗਾ

ਹੀ॥ ਜਗਮੇ ਸੀ ਗਤਿ ਬਢੀ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਜੋ ਜੰਤ ਤੁਮਰੀ ਕੀ ਗਤਿ ਗਾਇ॥ ਦੋ ਨੌ
 ਲੋਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਸਤਿ ਕਲਾਇ ਓਤਾਬ॥ ਚਰਨੇ ਲਾ
 ਗੇ ਤਿਭੁ ਵਾਨਾਬ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਬਿਦ ਆਲੈ ਗਏ॥ ਬਤਿ ਬਲ ਮਾ
 ਸੰਤ ਦੀਪੰਤ ਭਏ॥ ਸਾਨੀ ਜਾਨੀ ਸੁਰ ਚਟ ਸਾਲ॥ ਭੀਤਰ ਬਹਿ ਰਿਖਿ ਕੋ ਕੁ
 ਅਸੀ॥ ਪਤਿ ਬਿਦਿ ਆ ਆਏ ਭਗਵਾਨ॥ ਨਿਦਿ ਰਾਗ ਨਿਮਲ ਨਾਗ॥
 ਨ॥ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਦਿਖ ਲਾਵੈ ਹਰ॥ ਅਲਖ ਪਰਖ ਅਦਿ ਗਤਿ ਅਬਾਤਿ॥
 ਆਏ ਮਧੁ ਗੁਪਤੀ ਮੁਕੰਦ॥ ਬਾਸ ਦੇ ਦਿ ਦੇ ਦਿ ਕੀ ਨੰਦ॥ ਮਾਤੀ ਪਤ॥
 ਕੀ ਕਰਨੀ ਲਾਗੇ॥ ਬਸ ਦੇ ਦਿ ਦੇ ਦਿ ਕੀ ਅਤਿ ਬਡਾ ਭਾਗੇ॥ ਸੁਤ ਦੇ
 ਨੋ ਲੋਕ ਠਲ ਗਾਏ॥ ਭਾਗਤਿ ਨੋ ਕੇ ਕੋਤ ਨ ਜਾਏ॥ ਜਾਨਿ ਵਧਿ ਗਾਏ
 ਓਲ ਸਮਾਨ॥ ਆਏ ਸੇ ਰਾਮ ਭਗਵਾਨ॥ ਸੰਦੀਪੰਤ ਨੀਲੀ ਲਾਗੀ
 ਹਰਿ ਪਗ ਪ੍ਰਸੰਨ ਓਧਰ ਨ ਸਹੀ॥ ਦਿਤੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਈਸੇ ਸੁਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇ

ਮਤਗਤ ਅਧਿਕੀ ਪਾਇ ॥ ਨਮਲੈ ਨਿਵਰਨਾ ਭੰਡਗ ॥ ਰਿਸਾਦਾ ਸਪਰ
 ਪਰਿ ਚਲਤਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਆਏ ਅਥਗਾਏ ਪ੍ਰਭੂ
 ਰਗਦੰਤਿ ਅਨੰਤਿ ॥ ਨੰਗਲਿ ਧਿਗਾਏ ਸਾਖੀ ਪਤਿ ਓਧਿਗਾਏ ਤਰਿ ਸੰਤ ॥
 ॥ ਚਰਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ਗਾਅਰਿ ਸਾਨ ਅਥਗਾਏ ਗਾਏ ॥ ਜਾਕੇ ਗੁਨ ਸਰਬੇ
 ਵੇਗਾਏ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ ਸੰਖ ॥ ਜਾਤੇ ਨਿਰਸੇ ਬੇਦ ਅੰਧ ॥ ਸੰਖ
 ਬਯਾਇ ਓਸ਼ੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਪਰ ਅਪਰ ਪਰ ਸੁਪਾਸ ਮਾਨ ॥ ਸੰਖ ਸਾਖੀ
 ਰਿਜਾਇ ਦਸੁਤ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤੁ ਜਾਵੈ ਨੁਲ ਤਰਿ ਸੰਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਕੁਟਿ
 ਓਰੇ ਤਰਿ ਗਲਿ ਪਟਾਇ ॥ ਸੰਖ ਦੇ ਤਰਿ ਲੈ ਕੰਠ ਲਗਾਏ ॥ ਖੋਭ ਓਨੀ ਤਰਿ
 ਰੰਗੀ ਲਾਗੇ ॥ ਸਤੁ ਜਾਇ ਦਿਸਤੁ ਤੇ ਖੋਭ ਗਾਏ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ ਭੀਤਰ ਆ
 ਏ ॥ ਪੁਤਰ ਵੈ ਤੋ ਪ੍ਰਭ ਪਗਲਿ ਪਟਾਏ ॥ ਬਸੇ ਦੇ ਦਿਵੇ ਦਰੀਲੇ ਰਹਿ ॥ ਤਿ
 ਤਕ ਰਿਗਾਏ ਕੰਠ ਲਗਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿ ਤਲੈ ਗੈਰ ਬੈਠਾਏ ॥ ਸੀਸ ਚੁਮ

ਮੁਖਤੈਸੀ ਸਾਏ ॥ ਬਹੁਰਸਾਥੀ ਠੇਕੇਗਾ ਅਚਾਏ ॥ ਦਿਬ ਬਸਤਰ ਉਤੰ
 ਮਧੈ ਨਾਏ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾ ਅੰਤਰੇ ਕਰੇ ਤੰਮਤਪਾਤਿ ਰਖਾ ਤੇਗਾਏ ॥ ਦਿਗਲੀ
 ਲਾਕੇ ਦੀਸੈ ਸਾਧਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਗਤ ਮਾਧੈ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਕਮਲ ਤੈ ਨ ਕਰੰ
 ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਿਸਤਰਾ ਮਧ ਪਾਧਿ ਬਲਤਾਰ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥
 ਕੇਸਦਿ ਸੁਸਤ ਮਕੰਦਰ ॥ ਨਾਨਾ ਬੇਲ ਰਿਖਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਿਗਿਰ
 ਅਸ ਕੇ ਉਪਦਿਗਾ ਬਿਜਮਾਨਿ ॥ ੧੧ ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ॥ ਅਧਿਮੰਤ
 ਮੈ ਬਿਤ ਦੀ ਬਾਨ ॥ ਗਾਖੀ ਪਾਹਰਿ ਰੇ ਮੈ ਗਤ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਗਿਆਨ ਦੈ ਤੈ
 ਗਾਇ ॥ ਦੈ ਤੈ ਜਗ ਮੈ ਕਹੈ ਨਿਅਾਇ ॥ ਤੰਮਗਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਕਲਿਗਾਇ
 ਉਧੈ ਕੇ ਰੇ ਗਿਆਨ ਪਾਇ ॥ ਉਧੈ ਮਰਤ ਬੁਝ ਮਗਿਆਨ ॥ ਤੰਮਗਾ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਿਜਮੈ ਉਧੈ ਸੰਤ ਸਿਧਾਏ ॥ ਬਿਜਲੈ ਸੰਤ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ
 ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਪੇਅ ਤੰਮਗਿਆਨ ਉਚਾਏ ॥ ਜੀਤੈ ਕਠਿਨ ਕਠਿਨ ਅਧਿਗਾਏ ॥

ਇਹ ਘਟਿ ਭੀਤ ਹਧਰੀ ਬਸਾਇ। ਕੰਮ ਲਾਬ ਲਾਭ ਕੇ ਸੁਹਾਇ।
 ਜਬ ਯੀ ਰਈ ਪੁਨੀਤ ਪਰ ਭਾਇ। ਹਰਿ ਪੈ ਆਇ ਓਓ ਪੋਤਤੁ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਜਾਨਦਹ ਸੰਕਰਿ ਓ। ਰੰਮੁ ਰੰਮੁ ਅਨੰਦੇ ਭਰਿ ਓ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਜੰ
 ਨ ਕੀ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਸੁ॥ ਰਿਦੇ ਪਿਆਸੁ ਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਨਿਕਟ ਬੈ
 ਠਾਇ ਓਓ ਧੋ ਸੰਤੁ॥ ਸਦਾ ਰਿਦੇ ਜਾ ਕੈ ਰੁਗ ਦਇ॥ ਹਾਥੋ ਸੋਗ
 ਰਿਦੀ ਨੇ ਗਾਥ॥ ਐਸੀ ਨਿਪ ਕਰੀ ਜਾ ਦੇ ਨਾਥ॥ ਜੰਨ ਕੋ ਬੋਧੈ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ਸੁਨੀ ਐ ਸੰਤੁ ਪੁਨੀਤ ਮਾਨ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਘਤ ਬਿ
 ਗੇ ਆਨੀ ਭਰੀ॥ ਬਹੀ ਬੁਧੁ ਤੁਮ ਘਟਿ ਮੈ ਪਰੀ॥ ਬਿਜ ਮੈ ਜਾਇ
 ਪਿਆਰੇ ਮੀਤ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਥਿਰ ਕਰ ਆਵ ਓਚੀਤ॥ ਬਿਜ ਜੰਨ
 ਮਹੇ ਬਿਨਾ ਅਧੀਨ॥ ਸੁਨੇ ਸਭੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਰ ਬੀਨ॥ ਬਿਜ ਬਾਸੀ ਮੀ

ਤਖਿਆਰਿਲਭਏ॥ ਦੇਤੁਧਾਮਸੁਤਪਤਿਭੁਲਗਏ॥ ਤਿਨਕੇ
 ਜਗਇਸਨਾਵੈਗਿਆਨ॥ ਸਭਘਟਥਾਸੀਏਭਗਵਾਨ॥ ਸੇਈਜਾ
 ਦੇਸਨਾਵੈਗੰਤ॥ ਤਖਿਬਿਜਕੇਮੰਤਆਵੈਸੰਗਤਿ॥ ਤਰਿਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਕਾਗਾਵੈਆ॥ ਭੁਧੋਪਤਿਗਤਿਰਖਅਤਿਭਇਆ॥ ਸੀਸਲਗਾਇ
 ਉਤਰਿਕੇਪਾਇ॥ ਲੇਆਗਿਆਰਖਥੈਠਿਓਆਇ॥ ਚਲਿਓਸੰਤ
 ਬਿਜਮੰਡਲਧਾਮ॥ ਜਿਨਕੇਜੀਵੰਤਸੁੰਦ੍ਰਸਾਮ॥ ਸਾਧੁਸਮੇਧਿ
 ਜਾਇਓਸੰਤ॥ ਉਤਰੰਤਲਾਗੈਗਇਭਗਵੰਤਿ॥ ਗਭੁਪੁਨਆ
 ਈਥੈਅਘਾਇ॥ ਸਭਸੁਰਤੀਪਿਆਰੀਤਰਿਗਾਇ॥ ਗੁਰਜੈਬਿ
 ਥਾਬਿਪੁਨਾਰੇਗਾਇ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਭਾਕਤੀਜਾਇ॥ ਦੁਭਗੀਆਵੈ
 ਗੁਭੁਪੁਨਤਿ॥ ਬਢਗਾਸੇਅਟਰਿਓਜਿਤਿਚੀਤ॥ ਬਢਗਾਅੰ

ਗਨਇਤਉਤਧਾਵੈ॥ ਗਊਅਥਾਟੈਕੰਠਲਗਾਵੈ॥ ਗਊਪੰਨਪਾਵੈਅ ੧੭੮
 ਵੈਗੁਆਰ॥ ਸਭਤੈਕੈਮੁਖਬੈਤਰਿਸਾਲ॥ ਹਰਿਗੁਰਗਾਵੈਬੈਤਮਾਤਿ॥
 ਰਾਗਤਿਤੈਕੈਕੋਟਜਾਇ॥ ਬਿਜੇਕਚਹੁਕਿਸਫੁਲੈਰੁਖ॥ ਸਭਕੀਸਰੇ
 ਸਿਟਾਵੈਰੁਖ॥ ਕੁਠਕੈਕੈਕਲਿਮੈਰਚਕੋਰ॥ ਕੀਰਹੰਸਕਰਤੇਮਧਸੋਰ॥ ਗੋ
 ਪਗਧੁਰਓਗੀਬਿਜਮਾਤਿ॥ ਉਧੈਕੈਰਬਦੀਸਤਿਨਾਤਿ॥ ਤੰਦਮਤਿਰਿਕੇਘ
 ਰਿਜਾਇਥੈਠਿਓ॥ ਹਰਿਹੀਜੈਅਸੰਤੁਸ਼ੋਦਿਖਿਓ॥ ਤੰਦਤਿਪਟਿਅਤਿਅ
 ਕੁਕਰਿਓ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰੂਪਹਰਿਹਿਰਦੇਸਰਿਓ॥ ਪਗਪਥਾਗਅਸੰਤਬੈਠਾ
 ਇਓ॥ ਪ੍ਰੰਮਪ੍ਰੰਮਕਰਿਪ੍ਰਗਟਵਿਥਾਇਓ॥ ਬੀਰਖਿਲਾਈਅਰਪਕ
 ਦਾਨ॥ ਅਓਰਮਘਾਲੇਅਰਪੇਪਾਨ॥ ਬੈਸਾਇਓਉਪਰਿਪਰਜੰਗ॥
 ਬਿਸਿਓਉਪੈਸੰਤਅਸੰਕਾ॥ ਤੰਦਗਾਇਤਬਿਬੈਲੈਬੈਨ॥ ਬਿਨਤੀਸੰਤ
 ਪਿਆਰੇਸੈਨ॥ ਬਡੇਗਾਗਬਸਬੇਦਿਪਤੀਤ॥ ਅਤਿਮੁਖਦਾਇਕਹੰਮ

ਹੈ ਮੀਤ ॥ ਮਲੈ ਪੁਤ ਕੇ ਸਦਿ ਅਰਗਮ ॥ ਕੰਸ ਬਿਦਾ ਰਿਓ ਸ੍ਰੀ ਪੰਨ ਸਾਮ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਭ ਦੁਖ ਗੋਅ ॥ ਸੁਖੀ ਸਭੈ ਜਾਏ ਕੁਲ ਭੋਅ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁ
ਤ ਨ ਦਰੇ ਪੁਤ ॥ ਉਨੈ ਅਰਧੈ ਸਭ ਅਓ ਪੁਤ ॥ ਕਰੈ ਉਧੈ ਕੁਝ ਬਾਤੁ ਪੁ
ਨੀਤ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਕੁਝ ਚਿਤ ਰੇ ਚੀਤ ॥ ਕੁਝ ਚਿਤ ਰੇ ਜਸ ਧਾਮ ਗਇ ॥ ਜਾਤੇ
ਨਿਸਦਿ ਨ ਮਾਖੰਨ ਪਾਇ ॥ ਕੁਝ ਚਿਤ ਰੇ ਸਖਾ ਗੁਆਰ ॥ ਜਾ ਸੇਖੇ ਲੈ
ਸਾਫੁ ਸਿਕਾਰ ॥ ਗਿਰੈ ਦਰ ਪੰਨ ਗੋਪੀ ਗਾਇ ॥ ਕੁਝ ਚਿਤ ਰੇ ਕੇਸ ਦਰ
ਇ ॥ ਜਥਿ ਕੇਹੰ ਮਤੇ ਬਿਛਰੇ ਸਾਮ ॥ ਗੋਤਿ ਕਰ ਜਤੇ ਰਏ ਅਕਾਮ
ਦਿਨ ਕੋ ਭੁਖ ਨ ਟਿਕਾ ਰੇ ਨ ॥ ਭੰਨ ਅੰਨ ਬਿਆਪੈ ਪੰਕਜ ਨੈਨ ॥ ਖਛੀ
ਸੀ ਜਸ ਧਰੈ ਗਈ ॥ ਅਤਿ ਪੀੜੀ ਕੁਝ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਭੰਨ ਤੇਨਿ
ਤਿਪਤ ਉਦਮ ਕਰੈ ॥ ਬਡੀ ਪੁਭਾਤ ਹਥ ਉਪਰਿ ਰਿਖੈ ॥ ਚਲੈ ਜਥੇ
ਮਥ ਗਾਵੀ ਉਰ ॥ ਗਤਿ ਕੁੰਬਿ ਕੇ ਧਧੰਨ ਤੁਨ ॥ ਸਦਨਿ ਸਨੈ ਤਬਿ

ਵੈਂ ਨਹਿ ਸਲ ॥ ਬੰਨ ਮੈ ਜਾ ਪੈ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜਥਿ ਹੀਂ ਮਥਿ ਦ੍ਰਾ ਬੰਨ ਜਾਨਿ
 ਵਹੁ ਮਨ ਮੈ ਹੰਤ ਦੀ ਸਤਿ ਨਾਨਿ ॥ ਬੰਨ ਚੇਤਿ ਨ ਦੀ ਸਤਿ ਬੰਨ ਲਾਗੇ ॥ ਥੇ
 ਜਤਿ ਫਿਰੇ ਨਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਰਾਗੇ ॥ ਬੰਨ ਮੈ ਫਿਰੇ ਨਦਰ ਸੰਤ ਦੇਖੈ ॥ ਫਿਰ ਘਰਿ
 ਆਵੈ ਬੰਨ ਕੈ ਪੈ ਕੈ ॥ ਗੁਰਿ ਮੈ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਕੈ ਰੇਖ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ
 ਅਲਿਖ ਅਲੇਖ ॥ ਸੁਰਲੀ ਅਰਨ ਮਗੀ ਪੈ ਧਰੀ ॥ ਮੋਹ ਪੰਖ ਅਰ ਲਇ
 ਕੀਖ ਨੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਮੇ ਦੇਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਨ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰੂਪ ਹੰਤ ਅਥਿ ਹੋਇ
 ਜਾਹਿ ॥ ਮੰਦ ਹੰਤ ਦੁਹ ਪੰਕਿ ਜਨੈ ॥ ਸੁਕ ਸੀਤਾ ਸਾਨੈ ਨਲ ਬੈਨ ॥ ਕ
 ਥਿ ਆਵੈ ਗ੍ਰੇਹਿ ਹੰਤ ਮੇਲਾਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਬਾਲ ਹੋ ਪਾਲ ॥ ਰਜਤਿ
 ਨਹਿ ਬਥੇ ਹੋ ਗਏ ॥ ਤਥਿ ਭੁਧੈ ਬਿਸਮੇ ਅਤਿ ਭਏ ॥ ਭੁਧੈ ਮਨ ਮੈ
 ਬਾਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਹੰਤ ਇਨ ਪੈ ਭੋਜਿ ਓਹਿ ਧਾਰੀ ॥ ਅਤਿ ਮਰ ਜਾਹਿ ਜਿਸੇ
 ਵਾਨੰਦ ॥ ਮਾਨੈ ਬਗ ਅਗਰ ਮੁਕੰਦ ॥ ਭੁਧੈ ਕਹਾ ਸਨੈ ਤੰਦ ਗਾਇ ॥

੧੭੭

ਮੰਤਰੇ ਅਤਿ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟਾਇ ॥ ਪਾਏ ਆਵਤਿ ਜਸ ਧਾਲਾਲ ॥ ਤੁਮਹੇ ਹੀ ਸੁ
ਤਿਸੀ ਹੀ ਪਾਲ ॥ ਦਿਹੁ ਸੁਖ ਸਦਾ ਪਾਤਕ ਖਰਏ ॥ ਸਿਰੇ ਦੀ ਚਗੁ ਧੰਦਗਾ ਤਿਲੈ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੈ ਜੇਕੋ ਹਰਿ ਸੰਤ ॥ ਸੁਠਨ ਬੈਠੈ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥ ਉਧੈ ਕਾਤੇ ਸੁਠ ਸਨਾ ॥
ਦੈ ॥ ਕਤਿ ਤੰਦਰੁਤ ਪਾਏ ਆਵੈ ॥ ਜੇਕੋ ਨਿਪਟਿ ਕਸਟਿ ਮੁਖ ਆਵੈ ॥
ਸੁਠ ਕਾਤੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਸਤਿ ਸਦਾ ਦੇਖਿ ਆਨੀਕ ॥ ਤਪਤਿ
ਉਤਾਰੇ ਦੁਖ ਤਤਿ ਜੀਕ ॥ ਦਿਤਨ ਮਤਿ ਉਧੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ॥ ਸੁਠ ਉਚਾਰੇ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਮੰਤ ॥ ਥੁਹੈ ਥੁਲੈ ਥਾਥਾਨੰਦ ॥ ਕਥਿ ਆਵੈ ਹੇ ਸੁਖ ਮੰਦ ॥ ਸਨ ਉਧੈ ॥
ਤੰਦਰੁਤ ਮੀਐ ਦੀਨ ॥ ਬਿਨ ਸੁਤ ਦੇਖੈ ਮਹਾ ਅਧੀਨ ॥ ਪੰਨੇ ਦੁਖ ਤੇਗਥੇ
ਨਾਥ ॥ ਮਾਹੇ ਕਹਾ ਬਿਧੈ ਫੇਰੇ ਸਾਥ ॥ ਕਰਨ ਨਾਥਾ ਮਾਨ ਪਤਾਤਿ ॥
ਤੰਮ ਜਾਨਤਿ ਥੇਹਿ ਦੇਖਾਤਿ ॥ ਹੰਨੇ ਮਹਾ ਬਤਿ ਹਸਤ ਮੇਤ ॥ ਦੋਨੋ ਥੀ

ਰਜਗਤਿ ਰੇਖੇਤ ॥ ਆਰਿਓ ਮੁਸਟਕ ਅਰਚੰਤੁਰ ਕੰਸ ਬਲੀ ਪੁਤਰੀ
 ਤੇਰੁ ॥ ਆਨਖ ਤੇਰਿ ਧਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਗਤਿ ਨਾਥ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹੋਇ ॥
 ਲਾਲਾ ਸਮਰ ਬਾਛਿ ਓਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਤਰਿ ਕੋ ਧਾਪ ॥ ਸਤ
 ਓਪ੍ਰੇ ਜਿਨ ਬੀਬਿਦਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਵਰਤ ਆਰਿਓ ਬਲ ਭਾਹੀ ॥ ਬਕਅ
 ਹਧੈ ਰਿਹੈ ਪ੍ਰਭ ॥ ਲਾਗਿ ਓਤਨ ਨੇਕ ਬਿਲੰਬ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਲਾਅਰ
 ਜੰਤਰੁ ॥ ਤਿਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿ ਦਾਏ ਦੁਖ ॥ ਕਾਲੀ ਕੇ ਠੰਡ ਲੈ ਦਿਆਲ ॥
 ਮੁਖੇ ਜੀ ਦਾਏ ਬਾਲ ਮੋ ਪਾਲ ॥ ਪਾਦਿ ਕਤੇ ਗਥੇ ਬਲ ਧੀਰ ॥ ਸੁਭਿ ਸ
 ਕੇ ਜੰਤਰ ਜਾਤੀ ॥ ਗੋਵਰਧੰਤਰਿ ਕਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿਓ ॥ ਬਿਰਜ ਲੋਕ
 ਨੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਰਿਓ ॥ ਬਡਾ ਸਾਪ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਾਇ ॥ ਬੇਗੁਪ
 ਤੰ ਮਲੀਐ ਦੁਖਾਇ ॥ ਵਿਆਹੁ ਤਰਿ ਕੋ ਗਾਏ ਸੰਤ ॥ ਤੰ ਮਰੇਹੀ
 ਸੁਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਜਸ ਧਾਸੇ ਪੁਤ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥ ਰੰਮ ਰੰਮ ਪਸੇ

ਘੰਨਸਾਖ ॥ ਸਕਲਿ ਰੰਗ ਤ ਠਾਢੇ ਰਵੇ ॥ ਹਿੰਦੇ ਬੀਚ ਲਾਭੰਗ ਹੋਏ ॥ ਅ
 ਸਬੰਤ ਉਸਤੁਤ ਚੈਤੰ ਹਿੰਦਿ ਆਰ ॥ ਹੋਰ ਬੀਚ ਜਾਨੇ ਸੁਤੁ ਲਾਲ ॥ ਜਸਪਾ
 ਬੋਲ ਓਠੀ ਤਤਿ ਕਾਲ ॥ ਅਚੁਤੰ ਤੰ ਮਰੇ ਬਾਲ ਹੋ ਪਾਲ ॥ ਨੈਨੰ ਤੇ ਜਲ ॥
 ਪਾਗ ਵੇ ॥ ਪੁਤ ਪੁਤ ਬਓਰੀ ਤੰ ਕੋ ॥ ਅਗੰਨ ਬਈ ਦੇ ਸਾਵਿਕੇ ਮਾਰਿ ॥
 ਤਰਿ ਜਸਪਾ ਮੈ ਅੰਤਰ ਨਾਹਿ ॥ ਉਧੋ ਲਾਗਾ ਕਬੰਤ ਗਿਆਨ ॥ ਸਨੈ ਜਿ
 ਸੈਦਾਨੰਦ ਸਜਾਨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਭੀਤਰ ਨਹੁ ਨਹੈ ਆ ॥ ਦੇਤਾ ਮੈ ਤੇ ਤੁਮੈ ਨਿਓਭ
 ਦਿਆ ॥ ਧੰਨ ਜਨੰਗ ਤੁਮਰਾ ਕਰਮ ਆਹਿ ॥ ਸੁਤਿ ਕਰ ਜਾਨਿ ਓਰਿ ਭਵੰਗ
 ਦਿ ॥ ਐਸਾ ਬਢਿਓ ਸੁਤ ਸੋਪਿ ਆਰ ॥ ਉਤੁਤੰ ਪੁਰੰਤ ਪ੍ਰਕੁ ਮਗਰ ॥ ਸ
 ਕੁਤੇਰਿ ਆਗਾ ਅਭਖ ਅਭੇਦ ॥ ਰਗਤਿ ਰਾਮ ਸਕੁੰਤੁ ਕੇ ਦੇਦ ॥ ਰਿਸੀ ਬ
 ਤੁਤੇਰਿ ਆਗਾ ਨਾਹਿ ॥ ਜਤਾ ਕਤਾ ਰਿਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
 ਸੰਤ ਬੰਧ ॥ ਸਕੁਰੀ ਸੋਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਬੰਧ ॥ ਮਾਤ ਨਤਾਤ ਨ ਸਖਾਨ ਮੀਤ

२२
 सब तेति आगे पुं म पुनीत ॥ सब मे स म उ म वा छि दाम ॥ सा च ग च व
 वि गे ते ति दाम ॥ पूर अ घ त मी न तुं त ज ग दि ॥ सब मे सु आ श्री गे ते स
 म दि ॥ जै छि प ज दै पा छै आप ॥ आप स द गे पुं त त पा प ॥ वै मे उं वै
 म दि व ग द त ॥ ब डि मु ख उं नै न गे छि ध आ त ॥ ज ग नै ची न ज ग ति
 नी जै त ॥ दि मे अ ग पे मं त प रि मे त ॥ दि ती ति रं द त दि ती अ ले य ॥
 ज ग ज ग पा रे त छि तं त रे य ॥ मं त ज त नी ग धि आ व रे ॥ पा प पं ष
 ज ग उ प रि गे ॥ दु र म ति दु धी दु स द मि प रे ॥ दि प मि प वि ति स त
 रे ॥ मि स त म म त दु स म छि ॥ मे तु म ज त छि अ प त व छि ॥ सब म र ल
 उं द म म ॥ ति त त छि तं त मं त मे उं त त म ॥ वि म धि आ पि क ड रि त म
 त ॥ पू र प र पे तं म पु र म पु ग त ॥ जी पु नि उं द उं त प रे ॥ नै क छ
 दि द्धि आ मे क छ व रे ॥ म क ल ज ग ति नै गि मे ज दि ॥ मे ची न ल

उदंत
 वे

ਹਰਿਮਤਿਸਾਇ ॥ ਭਗਤ ਤੇਤਲੀਨੋ ਅਭਿਤਾਰ ॥ ਦੁਹਰ ਗੰਧਰਗਤੀਨੋ
ਭਾਰ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾਤਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਗਤਾਰ ॥ ਜਾਂਕਾਰ ਕੂਟ ਪਗਵਾਰ ॥ ਰਾਮਦ੍ਰਿ
ਸੰਤਦਿਤੁ ਗਾਈਦੇਇ ॥ ਇਤ ਤੇਲ ਖਚ ਓਗਾਈਓਇ ॥ ਜਨੰਮ ਨਸ੍ਰਿ
ਤ ਨਜਗਉ ਪਾਧ ॥ ਇਤ ਨਥਿਆਪੇਨੋ ਉਛਿਆਧ ॥ ਸਦਾ ਸਤ ਸਰਬ
ਤਮੁ ਰੰਦ ॥ ਐਸੇ ਤੇ ਹਰਿਸੁਨੀ ਐਨੰਦ ॥ ਭੂਤ ਬਿਭਾਵ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥
ਸਭਨੁ ਕਰੇ ਸਦਿ ਜਨਿਗਾਥ ॥ ਪਤਿ ਬਈਨੰਠ ਅਨੰਠ ਤਬੰਧ ॥ ਜੀਅ
ਜੋਨਿ ਭਵੰਤ ਨੀਸੰਧ ॥ ਇਤ ਤੇ ਗੁਪਤਿ ਨੋਈ ਠਓਗ ॥ ਸੰਤੁ ਮਜਾ
ਨੀਠ ਅਪਨਾ ਕਉਗ ॥ ਧੰਨ ਭਾਗਤੁ ਮੇਰੇ ਆਨੰਦ ॥ ਵੇਸਦਿ ਨੇਪਗ
ਤਿਰੇ ਦੇਹ ਤੋਇ ॥ ਵਡੁ ਨਗਤਿ ਮਭ ਭਗਵਾਨ ॥ ਗਿਆਨ ਤੇ ਜਾਨੀਧ ॥
ਮਤਿ ਸੁਯਾਨ ॥ ਸਮੰਤ ਜੋਗ ਸਦਾ ਭਜਨਈਆ ॥ ਸਦਾ ਵਸਾਏ ਭੀਤ
ਰਜੀਆ ॥ ਜਪੀ ਐਸੀਆਈ ਐ ਗਾਈ ਐ ਸਿਆਮ ॥ ਮਤਾ ਅਨੋਇ

ਰਿਵੇਸਦਿਗਮ॥ ਤਰਿਅਦਸੁਦੰਤੈਤਥਿਦਾਹੰਤ॥ ਮਤਹਿਠੀਲੇਸੰਤੁ
 ਭਿਧਾਂਗੰਤ॥ ਸਰਦੁਖਮੇਚੰਤਦੀਨਦਿਆਲ॥ ਪੰਨਜਿਠੇਚੰਤਸਦਾ
 ਨਿਪਾਲ॥ ਨਿਪਾਸੰਪਜਗਦੀਸਅਲੇਖ॥ ਸਾਚਹਚਰਸਰਦੀਐ
 ਸੇਖ॥ ਓਪੈਓਅਤਿਓਮੇਘਸਮਾਨ॥ ਤਰਿਦੀਮਤਿਆਕਹੈਥਿਖ॥
 ਆਨਿ॥ ਤਰਿਗੁਣਹਟਤਿਥਿਹਾਜੀਗਤ॥ ਆਈਨਿਕਟਪੁਨੀਤ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤ॥ ਓਪੈਸੰਤਥਿਖਾਤੇਗਿਆਨਿ॥ ਸੁਨੈਜਿਥੈਦੰਦਸੁਜਾ
 ਨ॥ ਚਢਿਗੰਤਪ੍ਰੇਮਨਿਸ਼ਾਨਸੇਭਇਆ॥ ਸੰਸਾਰਸਿਆਮਸਰਹੀ
 ਦੁਖਗਇਆ॥ ਓਰਿਓਪ੍ਰਾਤਓਪੈਸੁਗਹੀਆਨ॥ ਜੰਮਨਦੇਤਦ
 ਗਇਆਮਰਾਨ॥ ਕਹਇਸਨਾਨਘਟਪਰਿਓਧਿਆਨ॥ ਭੁਖਤੇਹਾ
 ਦੈਗੁਨਭਗਵਾਨ॥ ਓਪੈਨੰਦਥਨੈਸੁਗਹੀਆਨ॥ ਸਿਲਰਹਿਨੈਗਟ

नरैविषाति॥ **दिउ लाला नैष्टु सुतै सुतादि॥** प्रेम भगति
 माये दीपादि॥ **कंमल नैत नरता भंडाग॥** विभंत दासप
 रापर चालतार॥ **१०८॥** माधी॥ ॥ **धिही पूतगै**
 पीमरल नरैद जीमषात **ताबै नै दपवै ममै मुख**
गावै भगदात॥ १॥ चरिपाटी॥ ॥ **गै पीजारी पू**
तेगल॥ उरदे गीत न श्री गै पात॥ **दीप नरगदि गेर नै प**
गै॥ अंपर नंदु काउरै॥ **पंचदिस न तीजल मंजरी॥** भत सभ नै **रूपे**
दपवै ममंत लगी बपि आग॥ उरि वीपि आगी भता उरि दार॥ **मेव**
गै घरि पर च मरद की पठै॥ विदे गेर च सते नर गरी॥ **गै पी**
जंत नै नउपि आति॥ निरि गदति सुवदेदि भगत॥ **चंद**

वदंत अरु पं नजि तेत ॥ नटगरी गमे वें वल चैत ॥ अंद ते तुंड
 लज ने न नहि ॥ छित नी मोग वडी तजाहि ॥ वं न त घमै सुला दै
 उग ॥ उंड अषी ती नै दूधि बाग ॥ उरि मुत गा दंत ल गी रिमा
 ल ॥ जै मंत मी उंत म दंत गौ पाल ॥ घरी घि दंत म म पाल
 ल ॥ बुध छि दंत पं म वि पाल ॥ उरि द ग री नै आउे पूत ॥ बली
 मर दंत पुर प पुरत ॥ मर वि पारं त ग धि पू उरि ॥ चैत न म
 रंत म उ छि दार ॥ घन म पारु तै नै मी दंत द ॥ पूत पि आगे घ
 ल मु नंद ॥ माधंत री ग र द उं ल दूध ॥ प म र दू पा दंत म ग
 अ तु प ॥ अं दु मि आ म मे च नंत घ रंत ॥ घ उ धि प ली ला न ग म
 न रंत ॥ उरि उरि पूत उ आगे उरे ॥ उरि मु त गा दित लें चंत उरे ॥
 नै ली ल उरि धि न मी नरी ॥ उ म र गा दै पू मे वरी ॥ पल बरि

ਹੋਸਸਰੰਤਕੇਭਏ॥ ਗਰਗਰ ਪ੍ਰੇਮਕੰਠਰੁਵਲੈ॥ ਚਲੈਨੈਤਤੇਸੀਤ
 ਲਪਾਰ॥ ਤਖਿਸਖਿਪਸਰੇਪ੍ਰਭੁਮੁਗਰ॥ ਤੰਨਮੰਤਰੀਸਰਸੁਪ੍ਰਭੁਲ
 ਗਈ॥ ਤਰਿਗੁਨਗਾਦਤਿਤਰਿਤੀਭਈ॥ ਤਖਿਤਿਨੀਐਸੀਧੰਤ
 ਭਈ॥ ਸੁਦ੍ਰੁਗਲੈਕਤੇਆਗੇਗਈ॥ ਗੋਪੀਜੰਤਤਰਿਨੈਗੁਨਹਟੇ
 ਦਸੈਦਿਆਨੇਨਲਮਲਕਟੇ॥ ਤਰਿਗੁਨਗਾਇਸਭਾਗੀਦੇਤਿ॥ ਤਿਨ
 ਨੀਅਤਿਰਸਭਈਸਰੇਤਿ॥ ~~ਸਰਗਗਾਗਾਮੈਕਭਈ॥~~ ਤੁੰਭਰੰਤਕੇ
 ਜੰਨਤਕੇਲੇ॥ ਭੁਧੈਕੋਗਧਿਦੇਖਿਓਜਧੀ॥ ਸਰਅਪਸਮੈ
 ਬੋਲੀਤਈ॥ ਇਤਸੁਦ੍ਰੁਗਧਨਕੋਸਖਿਨਾਕਤੋਧਾਤੁਨੁਦੁਆਤਨ॥
 ਲਖੀ॥ ਫੁਲਆਏਅਕਭੁਰਮਗਨ॥ ਘਾਤੁਕਰੰਤਸਾਧਲਾਏ
 ਪ੍ਰਾਨ॥ ਕਸਮਸਰਓਇਤਅਗਆਨ॥ ਤੰਨਤੇਫੁਲਖਨੇਭਗਦਾ॥
 ਨ॥ ਫੁਲਕਿਓਅਗਓਧਾਧਰਚੀਤਿ॥ ਲੈਯੀਗਾਇਓਭਾਗਾਮੀਤ॥

ਪ੍ਰਾਨਤ ਮਹੇਤ ਚਿਲੈ ਗਇਆ ॥ ਅਧਿਕਤਿ ਨਗੰਤ ਚਿੰਮਤ ਗਇਆ ॥ ਮਾਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰੇਤੰਤ ਕਾਹੈ ॥ ਪੰਡਰੰਗ ਸਾਜਾ ਕੇ ਕਹੈ ॥ ਸਭੈ ਕਹੈ ਸਧੈ ਈਸੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਆਏ
 ਉਧੈ ਪ੍ਰੰਮਤ ਚਿੰਤਾ ॥ ਸੰਧਿਆ ਕਰਿਆ ਏਹਿ ਸੰਤ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਿ
 ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਉਧੈ ਜੀਨੈ ਕਹੈ ਧਿਆਨਿ ॥ ਜਿਓ ਗਾਵਤਿ ਸੁਰ ਵੇਦ ਮਹਾਨ
 ਹਰਿ ਜੀ ਸੰਤੰਤ ਮੁੰਦੁ ਸਾਜਾ ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਜੀਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਾਨਾ ॥ ਕੰਮ ਲਏ ਤਅਰ
 ਲਾਈ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਉਧੈ ਮੈ ਅੰਤਿ ਰਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਧਾਰਾ ਅੰਗ ॥
 ਸਭਾ ਬਸੈ ਸੰਤ ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਿਸੰਗ ॥ ਕੰਠਿ ਧਰੈ ਧੈ ਜੰਤੀ ਮਾਲਾ ॥ ਜੰਤ ਕੈ ਚੀਨੀ
 ਦਿਆਲ ॥ ਪੀਤ ਬਸੰਤਿ ਉਪਰਿ ਭਰ ਕਾਇ ॥ ਜਿਓ ਬਸੰਤ ਪੰਤ ਨਾਇ ਸੁਯਾ ॥
 ਦਿ ॥ ਗੋਪੀ ਦੇਖਿ ਉਪਰਿ ਅਨੁਪ ॥ ਦਿਹ ਤੈ ਕੇ ਅਦਿਨੀ ਕੇ ਰੂਪ ॥ ਅਗਹਿ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕਟ
 ਜ ਧੈ ਹਰਿ ਸਥਾ ॥ ਗੋਪੀ ਜੰਤ ਤਦਿ ਜੰਤ ਲਖ ॥ ਜੀਧ ਮੁਖ ਪਾਤ ॥
 ਧਿਆਨਿ ॥ ਬੁਤ ਪਠਾਇ ਚਿੰਮ੍ਰ ਰਾਵਾਨਾ ॥ ਮਿਲਿ ਉਧੈ ਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥
 ਮਧਰਿ ਧਰੰਤ ਨਾਇ ਸਤ ਮੁਖ ਬਨੀ ॥ ਰਾਖ ਜੰਤ ਨਰ ਧੰਦ ਪਾਇ ॥ ਐਸੇ

ਤੀ ਕੇ ਕੇ ਸੁਦਿ ਗਇ ॥ ਲੇਖੰਤ ਕੋ ਆਈ ਦਿਕੰਤ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਤਰਿ ਦੇ ਧੈਰਿ ਦੇ
 ਨ ਸੰਤ ॥ ਧੈਰਿ ਸਿਰ ਤੈ ਕੁਲੁ ਉਤਾਰ ॥ ਉਚ ਚ ਓਛੇਰੀ ਜੰਤ ਬਿਚਕਾਰ ॥
 ਲਾਗੀ ਤ ਬੈਠਿ ਲਾਮੈ ਦੇਵ ॥ ਤਿਸੈ ਧੈਰਿ ਤੈ ਦੁਖ ਬੈਠ ॥ ਸੁਨੈ ਸਖੀ ਨ
 ਪਟੀ ਪੰਤ ਸਾਮ ॥ ਤਜ ਜਾਵੈ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਕਾਮ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਕਾਰਜ
 ਤ ਬਿਲਗ ਕਰੈ ॥ ਕਪਟ ਧੈਰਿ ਲਗੁ ਕਲ ਦਿਖਾਏ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸਭ
 ਕਪਟਿ ਰਹੈ ॥ ਕਿਤ ਹਰਿ ਤ ਮੇਰੇ ਤੰਨ ਮੰਤਰੇ ॥ ਦੇਸ ਦਾਤ ਬਲਗ ਆਦੁ
 ਦੇਇ ॥ ਜਬਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਪਈ ਸੇ ਲੇਇ ॥ ਕਾਮੀ ਕੇ ਜਬਿ ਨਿਖਟੇ ਦਾਮ ॥
 ਗਾਨਾ ਵੇਤੈ ਤ ਅਕਾਮ ॥ ਜਬਿ ਲਗਾ ਤਰਵਰ ਮੈ ਛਲ ਗੇ ॥ ਤਬਿ ਲਗ
 ਪੰਕਤਿ ਰਹਿ ਬੰਦੇ ॥ ਤਲਿ ਖੁਟੇ ਤਬਿ ਹੀ ਉਠ ਜਾਇ ॥ ਨੀਆ ਤੇ ਨ ਪ
 ਦ੍ਰੁਤੇ ਗਾਇ ॥ ਅਖਤਿ ਗੁਣੀ ਕੇ ਭੈਂਤ ਕਰੈ ॥ ਉਚਰਿ ਪੁਰ ਛਿਰ ਪਾਠਿ ਨ ਪ
 ਰੈ ॥ ਬੰਤ ਮੈ ਮਿਗ ਬਹੁਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਲਾਗੇ ਅਗਾਤੁ ਬੀਭ ਜਜਾ
 ਦਿ ॥ ਤੇਜ ਸਾਥ ਜਬਿ ਭੁਪਤਿ ਦੇਇ ॥ ਤਬਿ ਤੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਮਾਵੈ ਸੇ ਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ

ਗੀ ਸੋ ਤ ਬਲ ਗੁਣੇ ਤ ॥ ਜ ਬਲ ਗੁਣਿ ਰੇ ਕੇ ਭਏ ਤ ਬੁਝਿ ਤ ॥ ਨਿਅ ਨ ਪਟੀ ਕੇ
 ਪੁ ਛੇ ਸੰਦੇਸ ॥ ਮਾਹਿਤਿ ਫਿਰਤਿ ਤੀਆ ਕੇ ਦੇਸ ॥ ਕੁਤਿ ਕੁਤਿ ਬੁਝਿ ਗੀ
 ਤੋ ਗਈ ॥ ਨਿਸ਼ਤ ਪੁਸ਼ਤ ਗੀ ਪੀਰਈ ॥ ਕੋ ਬੈਠੀ ਕਹਿ ਰਿਹੈ ਪਿਆਰੀ ॥
 ਕੋ ਗੁਰਗਾਢੁ ਤਲ ਗੀ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਰੋਏ ਕੁਪਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆ
 ਰੇ ਤੰਦੁ ਮਾਰ ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇਏ ਕ ਮਧ ਕਰਿਆਇਆ ॥ ਤ ਬੁਝੀ ਪੀਇਤ
 ਬਚੰਤ ਸੁਧਾਇਆ ॥ ਕਠੇ ਤੰਦੇ ਦੁਤਿ ਤਰਹੰਤ ॥ ਜਗਤਿ ਤਿਸੇ ਕਾਰੇ ਕੀ
 ਸਹੰਤ ॥ ਮਥਰਾ ਕੀ ਤਿਹੀ ਅਰਸੁ ਰਹੀ ॥ ਤਿਸ ਸੇ ਪੈ ਲੈ ਦੁਤਿ ਤਰਹੰਤ
 ਤਾਂ ਕੋ ਗਉਤੰ ਮਾਰੇ ਪਾਇ ॥ ਕੁਪਟੀ ਨਿਸ਼ਤ ਤਿਸੀ ਪੈ ਜਾਇ ॥ ਛੋਲ ਛਿਠੀ
 ਏਕ ਅਭਿਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਮੁਨੇ ਸੁਖੀ ਤਿਵਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਗਾਨ ॥ ਮਚ ਕਰਜਾ
 ਨੈਂ ਤੰ ਮਹੀ ਬਾਤਿ ॥ ਤੋਰੇ ਪਰੇਜ ਸੇਵਾ ਤਾਤ ॥ ਮਥਰਾ ਕੀ ਸੁਧਾ ਮੈ ਬੁ
 ਝੇ ॥ ਕੁਝ ਏਕ ਬਾਤਿ ਜਿਨੁ ਪੁਝੇ ਕੋ ॥ ਕੋਈ ਨ ਕਹਿ ਸਾਤਿ ਤ ਸਾਰ ॥ ਮੈਂ
 ਤ ਕੀ ਸੁਭ ਬਾਤਾ ਕਾਰ ॥ ਤੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਤ ਬਾਤਿ ਜਨ ਚਰ ॥ ਮਥਰਾ ਮਾਰੇ

੧੮੫

ਹਸੰਤਕੀਠਉਗਿ॥ ਬਠੇਲਵਡੁ ਲੰਗਰੀਭਰਿਓ॥ ਜਿਨਤੰਮਗਤੰਤਪੰਤ
 ਮੰਨਤਰਿਓ॥ ਕੰਮਲਾਤੋਏਬਡੀਗਵਾਰ॥ ਜਿਨਕਪਟੀਸੇਧਰਿਓਧਿ
 ਆਗਿ॥ ਬੋਲੀਅਓਰਸਖੀਰਸਭਰੀ॥ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤੀਵਹੁਤਗਰੀ
 ਬੰਕਬਿਲੋਕੰਤਪੰਤਜਿਨੈਨ॥ ਮੁਖਅਤਿਸੁੰਦਰੀਠੇਬੈਨ॥ ਮੰਦਰਸ
 ਹਸੰਤਰਹਿਓ॥ ਲੈਤੀਗਇਓਬਹੁਰਾਹੀਦੇਏ॥ ਭੂਮਰਿਸਾਤਲ
 ਜੇਤੀਤਾਗ॥ ਸੁਦ੍ਰਗਲੋਕਜੋਤੀਆਉਦਾਗ॥ ਸੰਨੋਸਖੀਓਅਤਿਬ
 ਠਦਾਨ॥ ਸਭਬਿਸੁਪਰੰਤਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਨ॥ ਤੀਨਭਵੰਤਜੋਸੁੰਦਰ
 ਰ॥ ਜਿਨਕੰਦੇਧੈਨੈਨੈਨਾਗ॥ ਦਾਕੇਪਾਕੇਲਾਗਠਿਰੈ॥ ਤਰਿਕੰਦੇ
 ਧੈਨਭਤੇਰਿਨੈ॥ ਬੰਕਬਿਲੋਕੰਤਖਾਸੀਸਾਥ॥ ਆਖੈਬੀਚਤਦੀ
 ਸਤਿਨਾਥ॥ ਜਿਓਬੰਧਨਿਓਸਾਬੰਤਮੈਭਇਓ॥ ਤੀਆਗਾਵਤਦਿ
 ਤੀਤਿਲਾਇਓ॥ ਤੰਮਹੈਕਓਤਬਿਚਾਰੀਦੀਨ॥ ਉਨਸਰਮੈਤੀਪੁੰਮਪ੍ਰ
 ਥੀਨ॥ ਦੀਨਬੰਧਜੋਆਨੇਨਾਓ॥ ਨਹੈਸੁਨਾਤੰਤਹੰਮਹੈਗਾਓ॥ ਅਪਕ

ਹਿੰਮਰੇ ਚੌਰੇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਧਾਤਿ ਤੇਰੇ ਕ ਬੁਧਾਇ ॥ ਕਠਿਨ ਕਰੇ
 ਇਹ ਕੇਸਰਿ ਗਾਇ ॥ ਨ ਪਾਇ ਗਾਇ ਕਤਿ ਤਰੇ ਗਾਇ ॥ ਚਿਰ ਕਾ ਕਪਟੀ
 ਅਧਿਕਾ ਨਹੀ ॥ ਸੁਨ ਤੰਮਤਿ ਤੇਰੇ ਕਰੰ ਮੁਨਾਇ ॥ ਪੁਰਖਿ ਜਨੰਮ
 ਕਮਾਏ ਕਾਮ ॥ ਸੁਨੈ ਕਰਤਿ ਤੰਮਤਿ ਭਖਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਸ ਰਿਤ ਤੰਦਰਗਮ
 ਪੁਰਾਨ ॥ ਸਾਹੰਗ ਧਰਮ ਧਿਰਾਜ ਤਿ ਧਾਨ ॥ ਧਿਰਾਧਿਗੇਰ ਮਾਰਿ ਓਹੈ ਧਾ
 ਲ ॥ ਐਸੇ ਨੂਹੈ ਓਹੈ ਧਾਲ ॥ ਸੁਪਤ ਕਾਗਦੰ ਨ ਕੀ ਕੈਨ ॥ ਉਤਰੇ ਧੈ
 ਰਘ ਪਤਿ ਕੈ ਧੈਨ ॥ ਮੈ ਤੀਰਘ ਪਤਿ ਰੁਪਕ ਪਾਇ ॥ ਰਘ ਪਤਿ ਜੀ ਸੈ
 ਬਠਿ ਓਪਿਆਹ ॥ ਤਾਕੈ ਨਾ ਕਧਿ ਛਾਹਿ ਓਹ ਮਾ ॥ ਐਸੇ ਨੂਹੈ ਓਹੈ ਪੰਤ ॥
 ਸਾਮ ॥ ਅਭਿਰੁ ਮਰੇਇ ਤੇਰੇ ਸਤਿ ਕਰੰਮ ॥ ਧਰ੍ਮ ਅਨਿਰਘੰਤ ਨ ਆਵ
 ਤਿ ਸਰੰਮ ॥ ਧਰ੍ਮ ਕੇ ਆਇ ਓਧਾ ਦੰਤ ਰੁਪ ॥ ਬਾਨਾ ਮੁਖ ਕੇ ਕਰਤ ਅਨੁ
 ਪ ॥ ਧਰ੍ਮ ਫਲ ਮਲਿ ਓਇ ਕ ਧਾਤ ਬੁਧਾਇ ॥ ਧਾਰੀ ਗਤ ਕੁ ਕੁਲ ਧੀ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਖੀ ਬਸ ਪਾਤੀ ਤੇਰੇ ਰੰਤ ॥ ਧਰ੍ਮ ਗਾਏ ਆਇ ਓਸ

ਹੰਤ॥ ਤਬ ਬਾਸੰਤ ਤੇ ਨੀਓ ਧਿਸਤਾਰ॥ ਜਾਕਾ ਕੁਛੁ ਨ ਪਾਗਵਾਰ॥
 ਏਕਚ ਹੰਤ ਭੁਭੰਗੁ ਲਿਖਿਓ॥ ਦੁਸਲੈ ਨ ਭਰਮੰਗੁ ਨ ਕਹੀਓ॥ ਤੀਜੇ ਪ
 ਗਸੇ ਸੰਤੁ ਬਧਾਇ॥ ਬਾਧਦੀ ਨ ਪੈਤਾਲ ਪਠਾਇ॥ ਤਿਨਹੰ ਮੈਰੀ
 ਬੈਨ ਬਧਾਇ॥ ਮੁੰਦ੍ਰੁ ਮੁੰਗੁ ਗਵਿਭੰਗੁ ਗਵਿਧਾਇ॥ ਜੈਤੁ ਕਰੇ ਜੈਐ
 ਸਾਮ॥ ਕਿਓ ਲਿਖਿਤੁ ਹੋਤਾ ਕਾਨਾ॥ ਜਾਂਕੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨ ਐ ਸੇਜਰੇ
 ਕਰੇ ਬਾਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਕੀ ਕਰੇ॥ ਤਾਂਕੈ ਉਤਰੁ ਸੁਨੈ ਮਹਾਨ॥ ਬਾਤੁ ਚਿਤਾ
 ਰੇ ਕਰੇ ਧਿਖ ਆਨਿ॥ ਸੁਨਤੈ ਮਧ ਕਰਿ ਪ੍ਰੰਮਧੁ ਧੀਨ॥ ਹੰਮਰਿਆ ਬਧ
 ਗੀਦੀ ਨ ਅਪੀਨ॥ ਵਾਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਜੈ ਭੂਪ॥ ਗੁਣਿ ਕੰਠੁ ਬਕਰਿ ਜਾਨੈ
 ਭੂਪ॥ ਤਿਆਰੇ ਦੇਸੁ ਰਾਜ ਕੁੰਗਰ॥ ਤਿਆਰੇ ਹੀਨਾ ਸੁਤ ਸੁ॥
 ਕੁਮਾਰ॥ ਚੰਦੰ ਨਿਯਾਗੁ ਲਗਾਵੈ ਛਾਰ॥ ਸੁਦੰਤੁ ਸੁਨੈ ਗੁਨ ਗਾਮਰਿ
 ਸੁਲ॥ ਪੰਧੀ ਨਿਓ ਜਗਾਇ ਰੇ ਰੇ॥ ਏਕ ਰੁਓਰਿ ਉਨ ਬਾਨ ਬਰੇ
 ਵਾਰੇ ਗੁਨ ਸੁਨਤ ਜੈ ਸੰਸਾਰ॥ ਨੇਨ ਨ ਕਰੈ ਨਿਸੀ ਸੇਧਿ ਆਰ॥ ਹੰਮਸੇ

ਲੀਲਾ ਦੇਖੀ ਤੈਨ ॥ ਸੁਦਰੇ ਸੁਨੈ ਨਾਥ ਨੈ ਥੈਨ ॥ ਭੰਮ ਸੋ ਮਿਲੀ ਨੀਤੇ
 ਬਿਓਤਾਰ ॥ ਨਾਂ ਨਾਂ ਬਿਧਿ ਕੇ ਪੁੰਮ ਭਿਓਤਾਰ ॥ ਭੰਮ ਨਿਓ ਭੁਲੈ ਐ ਸੋ ਸਾ
 ਮ ॥ ਗੋਤਿ ਨਾਰ ਸਤੇ ਭਈ ਅਨਾਮ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਿਤ ਚਥਿ ਗੁਰ ਬਛਿਓ
 ਸਤੇਤਿ ॥ ਭੁਟੇ ਸੁਤ ਪਤਿ ਭੁਲੀ ਦੇਤਿ ॥ ਭੰਮ ਐ ਸੇਤਿ ਨ ਐ ਸੀ ਕਰੀ ॥
 ਸੰਘਤ ਭੋਇ ਮਤਾ ਨੂਤਰੀ ॥ ਕਭਿ ਦੇਵੈ ਸੋ ਗੋਟੀ ਦੇਤਿ ॥ ਟੁਕ ਸਮੇਤਿ
 ਤੈਨ ਕਛਿ ਲੇਤਿ ॥ ਭਓ ਗਿਓ ਭਓ ਭਓ ਭਓ ਭਓ ॥ ਸਿਤ ਰੋਗੋ ਪੀਲੀ
 ਭਓ ਲਾਇ ॥ ਭਰਮ ਰੀਸ ਭੁਧੰ ਮੁਕਤ ॥ ਭੰਮ ਪੈ ਪਠਿ ਭੀ ਭਗਵਾ
 ਨ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਭਓ ਭਗਵਾਇ ਪਾਇ ॥ ਵਾਤੇ ਵਾਗੀ ਘੋਲਿ ਪੁਆਇ ॥ ਕ
 ਤੀ ਐ ਕੇ ਸਦਿ ਕੈ ਪ੍ਰਲਾਮ ॥ ਸੁਭੀਜ ਪਤਿ ਤੈ ਤੁਮ ਗਾਨਾਮ ॥ ਭਰਮ
 ਸਚ ਕਰਿ ਸਖੀ ਸੁਜਾਨਿ ॥ ਭੁਧੰ ਸੀ ਮੈ ਰੋਗੇ ਬਿਧਿ ਆਨਿ ॥ ਭਰਮ ਰੁਓ
 ਫੁਟ ਵਾਗੀ ਰੋਆ ॥ ਐ ਸੀ ਗੋਪੀ ਜੰਤ ਕੀ ਮਇਆ ॥ ਫੁਟ ਭੁਧੰ ਪੈਸ ॥

ਪੀ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕਰਤ ਲਗੀ ਅਧ ਬਚੰਤ ਵਿਖਾਨ ॥ ਸੁਖ ਸੈ ਅਛੈ ਪ੍ਰਮੁਖ
 ਜਨ ॥ ਪ੍ਰਮੁਖ ਸੁਲਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਵਾਨ ॥ ਕਬਚਿਤ ਕੋ ਪਿਤ ਅਰ ਆਤਿ ॥ ਜਿ
 ਨ ਜਾਨੇ ਥੇ ਅਪਨੇ ਤਾਤ ॥ ਕਬੁਗੁ ਅਰ ਸੁਗਰੇ ਗਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਦੁਖ
 ਅਰ ਆਖੰਤ ਪਾਇ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਅਰ ਪੈਤ ਜਮਨਾ ਤੀਰ ॥ ਕਬੁ ਸੁਗਰੇ ਸਾ
 ਮ ਸਗੀਰ ॥ ਹੰਮ ਬਪਗੀ ਅਤਿ ਵੀਰ ਅਪੀਤ ॥ ਕਬੁ ਸੁਗਰੇ ਪ੍ਰਮੁਖ ॥
 ਬਸ ॥ ਬੇਪਰਿ ਦੁਹੇਤੁ ਏਧੰਤਿ ਸਾਮ ॥ ਵੈ ਆਵੰਤ ਕੇਹੰਤ ਕਾਮ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਬੁਝਾਇ ਸਾਲ ॥ ਚੰਦਨ ਚਰਚੇ ਮਡਿ ਬਿਸਾਲ ॥
 ਕਬ ਅਛੈ ਪਰੇਤ ਆਰੇ ਸੀਸ ॥ ਐਸੀ ਨ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਕ
 ਹੰਭਿ ਪ੍ਰੋ ਕਬ ਅਛੈ ਲਾਲ ॥ ਸੁਗੁ ਬਪਗੀ ਹੰਮ ਹੰਭੈ ਤੀਰਾਲ ॥ ਗੋਪੀ
 ਬ੍ਰਿੰਤ ਨਹਿ ਚਿਤਿ ਲਾਇ ॥ ਨੇਕ ਨਵਿਸਰੇ ਕੇਸਦਿ ਗਇ ॥ ਦਿਤਲੀ
 ਲਾਰੈ ਈਸੇ ਸੇਵਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਆਪਦਿ ਸੀ ਪਾਇ ॥ ਨੰਮ ਲਹੈ ਨ

ਕਰੰਤਾਗੁਰੂ॥ ਸਿਸਨਦਾਸਪਗਪ੍ਰਚਲਾਗੁ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ੧੮੬
 ॥ ੧ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਭੁਧੈ ਅਤਿ ਧਿਸਮੇ ਭਇਓ ਦੇਖਤਿ ਤੋਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਧੰਤ
 ਧੰਤ ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਖੀ ਸਫਲਤੁ ਮਾਰੋ ਤੇਮ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ਭੁਧੈ ਜੀ
 ਧਿਸਮੇ ਅੰਤ ਮਾਹਿ ॥ ਇਤਕੈ ਸਮ ਸਰਕੈ ਜੰਤ ਨਾਹਿ ॥ ਲਾਗਾਗੋ ਪੀਕੇ
 ਗੁਨ ਗਵੰਤ ॥ ਅੰਦ੍ਰਿ ਪਦ ਅਤਿ ਪੁੰਮ ਸੈ ਪਾਵੰਤ ॥ ਧੰਤ ਸਾਖੀ ਇਤੁ
 ਮਗ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਬਠਾਤੁ ਮਾਗੇ ਮ ॥ ਤੰ ਮਰੇ ਤੈ ਅਤਿ ਉਚੈ ਭਾਗ ॥
 ਉਧਰੇ ਤੈ ਤੁਮ ਦਰਸੰਤ ਲਾਗ ॥ ਤੁਮ ਗਾਹਿ ਸੰਗ ਦੇਖਾ ਤੇਰਿ ॥ ਪਾਂ
 ਵੰਤਿ ਭਇਆ ਤੰ ਮਾਗਾ ਵੇਰਿ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੁਮ ਗੀ ਬਰੀ ॥ ਤੇਰ ਨਭੁ
 ਲੈਕਿ ਭਵੰਤ ਪਤੀ ॥ ਜੈਗਤੈ ਮਤ ਪਤੀ ਰਖਵਾਨ ॥ ਪਰੇਗੁ ਨੈ ਸਭ ਵੇਦ ਪ
 ਗਾਨ ॥ ਸਮ ਅਰਤੇ ਮਸਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਜਗਨੈ ਭੋਗ ਸਭਾ ਪੂਰੈ ॥ ਇਦ੍ਰੀ
 ਮੰਤ ਨੈ ਜਤਿ ਮੁਜਾਨ ॥ ਪਾਵੈ ਪੁਰੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥ ਬਸੇ ਇਕੰਤ
 ਤਜੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਅੰਤ ਤਿਆਗ ਫਲ ਨਰੇਅ ਗਾਗ ॥ ਗੰਭੀਰ ਧੰਤ ਨਗੁਨੰ

ਲਖਸੇ ॥ ਜੋਗਧਿਆਨਕਰਿਹਸਯੈਰਸੇ ॥ ਤਪਕਰਿਖੰਡਅਗੰਤਕੇਸ
ਧੇ ॥ ਪਦ੍ਮਵਿਦਿਆਅਰੁਪੰਤਅਗਧੇ ॥ ਜੀਓਕਰੰਮਸਰਦੈਅਓਦਾਰਿ
ਗੰਗਾਬੈਤਠਿਵਹੰਦਾਰ ॥ ਅਓਰਘਟੇਸਤਿਕਰੰਮਕਸਾਇ ॥ ਤਓਫੁਨੰ ॥
ਐਸਾਪ੍ਰੇਮਤਪਾਇ ॥ ਤੁਮਤੈਸਭਤੇਪੰਮਓਦਾਰਿ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਤੇਤਜਗ
ਦੀਨੰਡਾਰ ॥ ਤੀਨਭਵੰਤਤਜੀਤੈਸਮਾਨ ॥ ਐਸੇਧਿਆਰੇਸ੍ਰੀ
ਭਗਵਾਨ ॥ ਤੁਮਤੇਆਰੇਕੰਸੰਤਨਾਤਿ ॥ ਅਓਧਧਿਯਾਨੀਤ੍ਰਿਭਵੰ
ਤਮਾਤਿ ॥ ਦੇਖਪ੍ਰੇਮਧਿਸਮੇਤੈਜਾਇ ॥ ਸਭਤੇਨਿਆਗਾਗੰਕਲ
ਗਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭਸੁਸੁਓਪਰਿਕਰਨਾਕਰੀ ॥ ਤੁਮਪੈਭੋਜਿਓਸ੍ਰੀਨ੍ਰ
ਤਰੀ ॥ ਭਗਤਤੁਮਾਗੀਦੇਖੀਆਜ ॥ ਪੁਰੰਤਭੈਆਤੰਮਾਗਕ
ਜ ॥ ਕੁਛਸੰਦੇਸਾਸੁਨੈਪੁਨੀਤ ॥ ਤੁਮਨੰਦੀਨਾਤੁਮਰੇਮੀਤ ॥ ਤੁ
ਮਰੇਭਓਤਰਜੈਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ॥ ਦੇਖੋਗਿਆਨਸੈਲੰਚੰਤਸਾਥ ॥ ਸੋ
ਪ੍ਰਭਤੇਕਨਿਆਗਨਾਤਿ ॥ ਤੈਤੁਮਰੇਤੀਤਿਰਦੇਸਾਤਿ ॥ ਜੋਕੁਛਦੀਸਤਿ

मन्त्रमैसा ॥ सुवसुवितामिअतंमगा ॥ जगवेचीज ॥
जगवेपितमातु ॥ दगोचिंतकु दतामंकातु ॥ घंतदिमरुस
तउतानीग ॥ जेतेदेघनेमगीग ॥ चलतेपदेसातअजात ॥
बवेबुतुवम्रीबुगदना ॥ मन्त्रवेमंकीविनुतजादितीतवदं
तमैवडेममादि ॥ उडितपीमैजैतिआगाउदि ॥ गिषीवेसवितअ
दरितवैदि ॥ मंममैगिआतमैविलंभतलादि ॥ तंतमंतका ॥
मंतपमिटादि ॥ मंममैमंममसाहीगंत ॥ उडितुमरेमंतआ
दैमंत ॥ मवातिवटउरिबिनुतबुग ॥ बुडिबुदंतगडिअबुग
पुग ॥ जंतमंतमिंततघवैतपदै ॥ मंममैगठिनेरुतगदै
वाउवरतुपनेधिरलाप ॥ मंममैगिआतवटगंरताप ॥ उडित
पीमैजैउदितिआगि ॥ उमरेगीतगमीतुभागा ॥ जैतडीमंते

न

ਗਿਆਨਬਿਗਾਨਾਨ॥ ਅਓਰ ਕਹੇ ਬੇਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ਜਾਂਕ ਕੰਤ ਬਿਦੇ
ਸਮਿਧਾਇ॥ ਤਾਂਕੋ ਸੰਸ੍ਰੁਤਿ ਅਓਧਾ ਬਿਧਿ ਭਾਇ॥ ਲਾਗਾ ਹੋ ਮਨ ਪਤ
ਕੀ ਭੁਰ॥ ਤੈ ਸੋ ਸਿਖ ਹੋਂ ਨੰਦ ਰਿ ਸੋਹ॥ ਹਸ ਸੰਸੇ ਜੋਗਾਤਿ ਸੋਹੇ॥ ਤਾ
ਤ ਕਾਲ ਤਹਿ ਪਦ ਵੀਲੇ॥ ਕਿ ਅਨਸਨੇ ਤੈ ਨਿਆਗਾਨਾਨ॥ ਤੈ ਤੁ ਅਰੇ ਹੀ
ਤਿਹ ਦੇਖਾਤਿ॥ ਭੁਧੋਂ ਕਤਿ ਆਰਿ ਦੇ ਕਾਧ ਰਮੁ॥ ਗੋਪੀ ਕੀ ਮਤ ਸਤ ਹੀ ਭੁਰਮੁ
॥ ਗੋਪੀ ਕੇ ਮਾਨਿ ਰੁਚਿ ਚਿਨਾਨੀਆਨ॥ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਹੰਮਰੇ ਪਾਨ॥ ਜੈ ਸਭ ਭੀ
ਤਾਰਿ ਤੈ ਪਾਨਿ ਜਾਮੁ॥ ਤੁਭੀ ਤੈ ਤੈ ਆਤਮ ਗਾਮੁ॥ ਪਰੇ ਹੀ ਰਿਗੁ ਦਰਪਨ ਭਾਖ॥
ਜੈ ਸੇਧਾਰਿ ਆਥਾ ਧ੍ਰਿਜ ਨਾਥ॥ ਰੁਚਿ ਤੈ ਕੇ ਸੁਦਿ ਜੀ ਕੀ ਭਾਲਾ॥ ਬੈਠ ਬਜਾ
ਦਿਰਿ ਸਾਇਦਿ ਖਲ॥ ਮੈਂ ਤਨ ਜੈ ਸੇਹਾਗਾ ਅਭਾਪ॥ ਤੈਂ ਤੰ ਅਰੇ ਮਨ ਉਤਰੇ ਤਾ
ਪ॥ ਤਰਿ ਸੋ ਕਰ ਮਨ ਵੇਕਰ ਆਇ॥ ਕੈ ਸੇ ਅਰੁੰ ਮਗਾ ਮਕਤਾਇ॥ ਆਪ ਸਹੀ
ਕੀ ਤੈ ਭਗਵਾਨ॥ ਅਓਰ ਨਦੁ ਜਾਤਿ ਸੰਤ ਸੁਆਨ॥ ਅਓਰ ਜੀਓ ਸਭ ਧਿ

ਆਪੇ ਕਾਲ ॥ ਕਾਲਗਤਿ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਭਿਰਜੀਓ ਸੁਭ ਦੀਨ ॥ ੧੮
 ਅਪੀਨ ॥ ਸੁਭ ਧਿਯੁ ਪੁਰੰਤ ਪੁੰਮ ਪ੍ਰਦੀਨ ॥ ਅੰਗਾਨਿ ਭੰਗਾ ਦੀਨ ਮੁ
 ਖ ਧੋਰੇ ॥ ਕੋਟ ਸੈਤ ਕੇ ਕਲ ਮਲ ਜੋਰੇ ॥ ਐਸੇ ਗਾਗਾਨਿ ਸੰਤ ਤੇ ਭਏ ॥ ਬਿਸੰ
 ਮ ਤੋਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਰਗਏ ॥ ਸੁਭ ਸੁਭੇ ਧੋਲਤਿ ਤੇ ਬੈਨ ॥ ਆਨ ਮਿਲਾਵੈ
 ਪੰਕਜਿ ਨੈਨ ॥ ਧੋਲੀ ਅਭਿਰਸ ਖੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਸਰੀ ਸੁਨੈ ਤੋਇ ਕਹੈ ਧਿਯ ॥
 ਆਨ ॥ ਵਤੁ ਕਪਟੀ ਅਧਿ ਆਵਤਿ ਨਾਤਿ ॥ ਰਸ ਕਭਇਓ ਮਧ ਗਾ ਕੇ ਮਾਤਿ
 ਤੇ ਤੇ ਨੰਸ ਤੰ ਮਾਰੇ ਗਾਗਾ ॥ ਜੀਵਤਿ ਬੀਰ ਰਿਦਰ ਸੰਤ ਲਾਗਾ ॥ ਮਹਾਂ ਸੰਤ ਰਿ ॥
 ਰਸ ਮੈ ਰਸੈ ॥ ਜਾਵੈ ਸਰੈ ਅਰੈ ਤੇ ਬਸੈ ॥ ਕਰੈ ਭੁਧੈ ਕਥਿ ਆਵੈ ਲਾਲ ॥ ਸ
 ਰੁ ਕਪਰੀ ਤੰ ਮ ਤੇ ਦੈਤਿ ਤਾਲ ॥ ਸਾਮ ਸਰੋਨੈ ਮਦੰਤ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤੇ ਕੇ ਬਿ
 ਠਿ ਬਿਠਿ ਗਾ ਕਾ ਜਾਲਿ ॥ ਤੰ ਮ ਨਿਆ ਜਾਨੈ ਆਤੰ ਮ ਗਾਮ ॥ ਤੰ ਮ ਰਜੀਵੰਤ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ਮੰਦਿ ਗੰਦਿ ਰੁਖ ਪੰਕਜਿ ਤਾਸ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਤ ਪ੍ਰਭ ਸਚ ਬਿਗਾ

ਗਵੰਤਿ॥ ਆਨਮਿਲਾਵੈ ਸਾਗੰਧਾਨੀ॥ ਦਪਤਨਕਤਾ ਬਿਰੋਲੋਪਾਨੀ॥ ੧੮੬
 ਤਰਿਨੇਕਰੰਮਚਿਤਾਹਚਿਤਾਹ॥ ਰੋਈਸਰੀਪਕਾਰੁਪਕਾਰ॥ ਤਾਤਾ
 ਧਰਮਾਦੈਨਾਥ॥ ਤਾਥਿਜਨਾਥਤੰਮਾਹੇਨਾਥ॥ ਦੁਖਵੈਸਾਗੁਥਿਜ
 ਬਡਿਜਾਇ॥ ਲੇਵੈਕੁਜਾਗੇਨੇਸਦਿਗਇ॥ ਬਲਭੁਧੈਦੁਰੇਕੈਬ
 ਏ॥ ਜਤਾਥੇਲੇਬੇਨੇਸਦਿਗਇ॥ ਤਾਥੈਸੰਗੇਲੀਨੇਤਾਥ॥ ਭੁਧੈਨੇਲੈ
 ਆਈਸਾਥ॥ ਜਤਾਜਤਾਤਰਿਵੈਲਾਗੇਪਾਇ॥ ਤਤਾਤਤਾਸੁਗੁਰੀਕੀ
 ਏਬਤਾਇ॥ ਇਤੀਬੇਤਰਿਗੁਪਭੁਭਾਗੇ॥ ਸੁਤਕੁਮੇਰਵੇਦੋਭੁਭਾਗੇ॥
 ਇਤਕੰਨੁੰਦੁਫੁਲੈਫੁਲ॥ ਦੇਖੈਜਮਨਾਨਿਮਲਕੁਲ॥ ਨਿਭੰਭੁਲੈਐਸੇ॥
 ਤਮਦਾਨ॥ ਮੀਤਪਿਆਰੇਮੀਦੰਨਪ੍ਰਾਨ॥ ਦੇਖੈਗੁਰੁਅਰਧੰਨਸੰਤ॥
 ਸਗਲਠਠਿਯੇਲਿਭਿਭਗਵੰਤਿ॥ ਕਹਿਤਨਹਿਤਬਢੀਤੰਗਈ॥
 ਭੁਧੈਕੀਮਤੁਥਿਅਮੇਰਈ॥ ਇਤਲੀਲਾਨੇਈਸੁਨੇਸਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਤ

ਗਤਿਆਧੋਰੀ ਪਾਇ ॥ ਰਮਲ ਨੈਨ ਰਗਤਾਰ ਡਾਰ ॥ ਸਿਸਨਦਾਸ ਪਗਪੁ
ਬਲਤਾਰੀ ॥ ੧੧੦ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਪਛੋਤਾ ਨਾਉ ਧੋਰੀ ਰਗਤ
ਤਿਨ ਰੋਗਿ ਆਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਗੋਪੀ ਕੀ ਰੀਰਤ ਕਰੇ ਜਸ ਪਿਆਰੇ ਡਰਿਗ
ਇ ॥ ੧ ॥ ਕਠਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ਪਛੋਤਾ ਨਾਜ ਨਹਿ ਆਨ ਬਿਖਾਨ ॥ ਇਨ
ਕਾ ਬਰਤਿ ਤੈਸੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਓਧੋ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਗੋਪੀ ਕੇ ਗਨ
ਨਤਿ ਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਤਿ ਮੁਖ ਤੁਮਰੀ ਕੀ ਰਤ ਕਰੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਗਤ ਲੇਖ
ਤਿਕ ਪਰੈ ॥ ਐਸਾ ਬਛਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੇਭਾਇ ॥ ਤੁਮ ਬਸ ਕੀ ਹੈ ਨੇ ਸੇਭਾਇ ॥
ਤਪੈ ਨ ਪਾਇ ਓਐਸਾ ਸੁਆਰ ॥ ਜੈਸਾ ਤੁਮਰਾ ਮੰਨ ਅਤਿ ਲਾਭ ॥ ਬੁੰਦ
ਗਲੈ ਰਲਿ ਓਜੇ ਤੀ ਨਾਹ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਰੋਓ ਤਪੁ ਮਓ ਦਾਰ ॥ ਸਿਸਨਦਾਸ
ਤਰਲ ਤਿਰਿ ਸਲ ॥ ਸਦਾ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਗ ਹੀ ਪਾਲ ॥ ਦੇਖੋ ਭਗਇ ਭਗਤ ਪ੍ਰਤ
ਪ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿ ਓ ਕੇ ਸੇ ਕਾਜਾਪ ॥ ਆਮੋ ਭਰੰ ਮਭੇਦ ਨਹੀ ਰੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਭ

ਜੇ ਸੋ ਤਰਿ ਤੀ ਤੋਈ ॥ ਥੈ ਸਜਾਤਿ ਅਗਤਿ ਗੀਆ ਜੋ ॥ ਜਪਤ ਪਰਿ ਆਤਮ
 ਪਾਰੀ ਜੋ ॥ ਜੰਗਲ ਧਰਮ ਚਿਰੇ ਜੀ ॥ ਸੁਤ ਸਿਖਤਿ ਸੁਭ ਚਾਪੇ ਦੀ ॥ ਸੁਭੇ
 ਨਕੁ ਬਪਨੀ ਤੁਪਗਨ ॥ ਕਥੁਤ ਤਰਿ ਬਕਰੈ ਦਿਸਨਾਨ ॥ ਕੋਊ ਤਉ ਤੰਮ ਸਾਪਨ
 ਕਰਿ ॥ ਏਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿਦੈ ਸੈ ਪਰਿ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਐ ਸੀ ਗਤਿ ਭਈ ॥ ਕਾਮ
 ਪ੍ਰੀਤ ਤਿਰਵੇ ਗਏ ਲਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਜਾਨੇ ਜਾਨੇ ਕੰਤੁ ॥ ਦੁਖ ਖੋਤੰਮ ਸੀ ਭਕ
 ਵੰਤਿ ॥ ਦ੍ਰਿਸਤ ਕਥਾ ਗਾਏ ਦੋਰਿ ਰਹੈ ॥ ਰਿਦੈ ਸਾਨੇ ਪੰਨ ਨਿਰੈ ॥ ਸੋ ਗੋਪੀ ਸੋ
 ਦੀ ਘੰਟ ਸਿਆਮ ॥ ਗਾਈ ਐਧਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਕਾਮ ॥ ਉਧੈ ਸਿਖੇ ਸੀ ਘੰਟ
 ਸਿਆਮ ॥ ਜੋਗ ਭੋਗ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਤਿ ਕਾਮ ॥ ਵਾਨ ਦੇਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾਨਾਮ ॥ ਅ
 ਉਰ ਥਾਤਿ ਤੇਰਿ ਚਾਅ ਕਾਮ ॥ ਇਤ ਤੰਮ ਤੰਮ ਗਾਧਿ ਤੀ ਸੁਣੈ ॥ ਬਿਦ੍ਵਾ ਧੰਨ
 ਕੀਰਿ ਜਸੈ ਹਲੇ ॥ ਬਿਚਰੇ ਜਗਤੁ ਅਰੇ ਮੀਤ ॥ ਪੂਰ ਪਰੇ ਸਿਰਧੰਮ ਮੁਖੀ ਤ
 ਗੋਪੀ ਪਗਰਿ ਜਸੈ ਰਪਰ ਪਰੈ ॥ ਤੰਮ ਤੰਮ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪਦਨ ਕਰੈ ॥ ਉਤੰਮ ਨਰੰਮ

ਤਤਾਗੰਗਤੰਮ॥ ਅਸੰਗੰਗ ਚਰੰਤ ਸਗੀਤੈ ਭਰੰਮ॥ ਵਿਆਉਤ ਮੁਕੁਲ ਬ੍ਰਹਿਮੰ
ਨਕਰੇ॥ ਰਤੇ ਪਵਨਿ ਚੇਦ ਮੁਖ ਪਛੇ॥ ਜਥਿ ਲਗਾਓ ਸਾਧੇ ਮਤ ਰੋਇ॥ ਤਥਿ
ਲਗਾ ਪੁਰੰਤ ਸੰਤ ਕੋਇ॥ ਵਿਆਉਤ ਆਜੋ ਬ੍ਰਿਹਤ ਸੰਤ ਭਇਆ॥ ਨਤਾ ਭਇ
ਆ ਜੋ ਸਭ ਚਰ ਲਇਆ॥ ਕਤਾ ਭਇਆ ਜੋ ਧੋਲੇ ਸਾਚ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸ
ਭ ਥਾਤਾ ਕਾਚ॥ ਪੰਤ ਪੰਤ ਗੋਪੀ ਸੁ ਰਹਿਆ ਨਿ॥ ਜਾਂਦੇ ਪ੍ਰੀਤੰ ਮੁਖ ਪੁਰਖ
ਪੁਰਾਨ॥ ਸੁਰਜ ਚ ਚੇਟਿ ਨ ਲਛਮੇ॥ ਪਾਤਿ ਕਸਿਟੈ ਜੋ ਹਰਿ ਕੋ ਜਪੇ॥ ਦਿ
ਲੈ ਲੈ ਆਇ ਉਗਾਇ ਬਿਆਰੀ॥ ਅਗੰਤ ਵਡੇ ਹੋਈ ਕੇ ਭਾਗ॥ ਤਿਓ ਉ
ਪੈ ਕਾਸਿਟਿ ਭਿਅੰਤ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੰਥ ਸੋ ਹੋ ਕੇ ਚਾਨ॥ ਗੋਪੀ ਜੰਤ ਕੇ ਲਾਗਾ॥
ਪਾਇ॥ ਲੈ ਲੈ ਮਸਤਿਕ ਪੁਨ ਲਗਾਇ॥ ਥਾਰ ਥਾਰ ਰੰਗੋ ਤਾ ਕਰੇ॥
ਗੋਪੀ ਪਗ ਤਲੇ ਮਸਤਿਕ ਪਰੇ॥ ਤੁਸਰੇ ਦ੍ਰੁਸੰਤ ਭਇਆ ਨਿਹਾਲ॥ ਜਿਨੋ ਧਿ
ਆ ਕੇ ਵੀਰ ਦਿਆਲ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਜਪੈ ਅੰਤੰਤਿ॥ ਨਿਸ਼ਤ ਨਿਸ਼ਤ ਕਰੇ ਮੁਖ

ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਤੰਗੀਅਤਿਅਕਤੀਨਜਾਇ ॥ ਵਡੁਚੰਤਸਕਲਾਚੰਤਤਗਇ ॥ ਬੈਨੇ
 ਦਿਨਹਤਿਨੇਕਹਿਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨਕੋਏਖਤਕੇਅਧਾਇਆ ॥ ਬਹੁਤ
 ਅਸਥਾਇਆਤਹਿਠਠਹਿ ॥ ਗੁਰਿਗੁਰਿਗਾਈਐਤੰਦਕਿਸੇਰ ॥ ਬਿਦਿ
 ਅਭਾਗੀਉਧੈਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਦਾਨਪੈਖੁਖਸੀਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸਭਬਿਨਬਾਸੀ
 ਇਕਥੇਭਏ ॥ ਪ੍ਰੰਮਸੰਦੇਸੇਹਿਕੋਏ ॥ ਗਵਗਵਕੰਠਨੈਨਲਿਭਏ ॥ ਸੁਖੀ
 ਬਾਤਨਕੋਖੁਖਕੇ ॥ ਬੋਲੇਬਿਨਜੰਤਪ੍ਰੰਮਅਭੀ ॥ ਸੁਖੀਐਉਧੈਕਉਬਿ
 ਖਆਨ ॥ ਤਹਿਤੇਤੰਮਅਗਤਿਉਇਹ ॥ ਤਹਿਐਤਭੰਤਬਛੈਸਨੇਹ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
 ਚਿਤਦੈਕੇਸੰਨਾਹੁਪ ॥ ਮੈਅੰਤਐਤੰਪ੍ਰੰਮਅਨੁਪ ॥ ਲੈਚੰਤਦੇਖੇਕੋਸਦਿ
 ਗਇ ॥ ਤਿਹਦੇਆਧੈਹੋਸਅਇ ॥ ਤੰਮਗਾਸੀਸਕਰੇਪ੍ਰਣਾਮ ॥ ਹਸਨਾ
 ਨਪੈਦ੍ਰਿਸਤਕੋਨਾਮ ॥ ਤਹਿਕੋਗਾਏਦਿਨਅਗੈਤ ॥ ਕੇਕਨਕੁਲੈਪੰਨ
 ਜਿਨੈਨ ॥ ਉਚਤੀਚਜੋਜੋਨਸਿਧਾਇ ॥ ਤੰਕੋਤੰਮਗੀਚਿਤਾਨਾਤਿ ॥ ਦਿਉਚਿ

ਤਮਤਰੂ ਭੈਰਵੀ ॥ ਜਿਨ ਬਿਨ ਮੰਤ੍ਰ ਭਲੀ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੈ ਅਸੀਰ ਧਾਰ
 ਤੇ ਸੰਤ ॥ ਤੇ ਕਰ ਬਿਸੇਸ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ **ਉਧੈ ਦਾਕਾ** ॥ ਉਧੈ ਕੇਤੋ ਸ੍ਰੀ
 ਲੋਰ ॥ ਤੁਮਹੇ ਸਿ ਮਹੰਤ ਮਿਟੇ ਭੈਰਵ ॥ ਜੋ ਸਿ ਮਹੇਗਾ ਤੁਮਹਾ ਨਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਪੁਰੰਤੈ ਸੁਭ ਕਾਮ ॥ ਤਹਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਤੰ ਮੈ ਦਿ ਵਰ ਈ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੀ ਪਹਿਰੇ
 ਪਰ ਭਈ ॥ ਤੁਮਹੈ ਕਰਨਾ ਕੁਛ ਨਹਿ ਚਿ ॥ ਪੁੰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਤਹਿ ਜੀ ਕਾ ਲਹਿ ਚਿ ॥
 ਬਿਨ ਜਾਨ ਲੈ ਆਏ ਰੇਟ ਅਪਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪੁੰਮ ਉਦਾਰ ॥ ਜਸਮ
 ਰਈ ਨਾਮ ਪੰਤੁ ਪਾਨੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਤ ਕੈ ਅਤਿ ਕਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਇਤ ਉਤਤੋ ਸਿ
 ਲਾਗੀ ਜੋਤੀ ॥ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਨਿਸਾਨੁ ਰੰਦੁ ਮਹਾ ॥ ਉਧੈ ਆਇ ਚਿ ਮਥਾ
 ਮਾਤਿ ॥ ਤੰ ਕੇ ਭਗਤ ਬ੍ਰਹਮਾਤਿ ॥ ਰੇਸਾ ਦਿਨੈ ਪਰਾਪ੍ਰਸੇ ਆਇ ॥ ਬਿਨ ਕੀ
 ਲੀ ਲਾਗੀ ਬਿਭਲਾਇ ॥ ਸਰੈ ਨਾਮ ਜੀ ਸਾਚੈ ਵੈਰ ॥ ਬਿਨ ਰੋਸਿ ਮਹਿ ਬਿ
 ਸੰਤ ਭੈਰਵ ॥ ਸੁਭ ਕੁਛ ਜਾਨੈ ਕਹਾ ਮਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਜ ਸੇਵਨਿ ਗੋ

ਕਲਿਗਾਇ ॥ ਆਖੰਤਦੀਨਾਏਜਸਮਤੀ ॥ ਤੁਮਰੇਹੀਗੰਗਜਸਪਾਰਤੀ ॥ ੩
 ਤਕਾਲਅਖਿਦੇਆਭਗਵੰਤਿ ॥ ਜਸਪਰੰਦਤਨੰਮਲਾਨੰਤਿ ॥ ਅਤਿਮੀ
 ਗਏਓਧੋਸੰਤਿ ॥ ਤੁਮਰੀਅਚੈਨੇਭਗਵੰਤਿ ॥ ਓਧੋਅਚੈਅਚੈਘੰ
 ਨਸਮ ॥ ਮੁਖਤੇਲੇਤਿਜਿਸੈਨੇਨਾਮ ॥ ਨਤਿਤੁਰੇਸਭਧਿਜਨੀਥਾਤਿ
 ਇਸਤੀਭੰਤੁਧਿਯਾਨੀਗਤੁ ॥ ਅਓਰਭੇਦਹਲਧਰੇਲਈ ॥ ਰੁਕੁਇ
 ਕਭੇਦਗਜਾਨੈਦਈ ॥ ਕੁਰੰਮਰਕੀਟਕੈਕੀਓਧਿਧਾਨ ॥ ਜਪੀਐਐਸੈ
 ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ॥ ਇਹਲੀਲਾਨੈਈਸੇਸੁਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੁਆਧੈ
 ਕੀਧਾਇ ॥ ਨੰਮਲਨੈਨੈਕਰੰਤਾਰੰਡਾਰ ॥ ਨਿਸ਼ਟਦਾਸਪਰਾਧੁਬਲ
 ਹਾਰਿ ॥ ੧੧੧ ॥ ॥ ਸਾਖਿ ॥ ੧ ॥ ਕੁਧਜਾਕੇਕੇਸਦਿਗਏਕੰਮ
 ਲਨੈਨੈਕਰਤਾਰ ॥ ਸੰਗਸਖਾਓਧੈਲੀਏਪ੍ਰੀਤੰਮਪ੍ਰੰਮਓਦਾਰਿ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਚਰਿਪਾਈ ॥ ਨੰਮਲਨੈਨੈਕਧਿਜਾਕੇਆਏ ॥ ਓਧੈਨੈਲੈਸੰਗਸਿਧਾਏ

ਕੁਬਜਾਸੰਨਮੁਖਆਈਯਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਪਰਾਪਦੰਮਰੀਲਿਪਟਾਇ
 ਕੁਬਜਾਕਾਮੰਦੁਅਤਿਉਚਾ॥ ਤਰਿਪਰਲਾਰਕੁਇਆਅਤਿਸੁਖਾ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਗਤਿਬਹੁਭਾਂਤੁਬਨਾਇਆਸਫਲਾਜਾਮੈਦੇਸੁਦਿਆਇਆ॥ ਚਿਤ੍ਰਸਾ
 ਲਾਬਹੁਭਾਂਤਬਨਾਏ॥ ਦੁਖਿਅਪਾਰਕੁਦੁਕਰੀਤਜਾਏ॥ ਮੈਤੀਲਟਕੈਸੁ
 ਲੈਯਹ॥ ਲਟਕੈਦੀਪਨਿਜੋਤਅਪਾਰਿ॥ ਅਗ੍ਰਸੁਪੁਖਤੇਰੋਤਿਅ
 ਤਿ॥ ਗੋਤਿਕੇਭਗਨਬਰੇਜਾਤਿ॥ ਕੁਬਜਾਸੁਭਪਰਜੰਗਦਿਛਾਇਆ॥
 ਪੰਮਪ੍ਰੇਮਕਰਿਪ੍ਰਗਟਿਰਿਖਾਇਆ॥ ਉਕਲਅਤੇਬਿਛੋਲਨਹੇ॥ ਅਤਿ
 ਸੁਗੰਧਰਸਸੇਤੀਭਰੇ॥ ਤਾਪਰਬੈਠੇਸ਼ੀਭਗਦਾਨ॥ ਆਨਖਰੁਪੀਪਰ
 ਖੁਪਰਨ॥ ਹਤੰਨਖਿਚਤਿਤਬਪੀਨਾਲਿਆਈ॥ ਕੁਬਜਾਬਹੁਕਰਿ
 ਭਗਤਦਿਖਾਈ॥ ਉਧੈਜੀਵੇਆਗੇਪਰਿਓ॥ ਤਰਿਕੇਦੁਸੰਤਤੰਨਮੰ
 ਨਤਰਿਓ॥ ਉਧੈਜੀਪੈਨਹੇਬਿਖਆਨ॥ ਪ੍ਰਭਨੇਪੀਤੰਮਪੰਮਅਤਾਨ॥

ਭਾਪਰਥੈਓਤਰਿਕੈਸੰਤ॥ ਅਤਿਸੁਖਪਾਦੈਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਿ॥ ਧੋਲਿਓ १੮੨
 ਏਧੋਧੰਮਸੁਭਾਤ॥ ਸੰਤਸੁਖਾਧਿਜਾਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥ ਕਵੰਤਰੀਟਪੀ
 ਕ੍ਰੋਧਰਬੁਓ॥ ਪ੍ਰਭਪਦਪਵੰਮਹਿਦੇਸੈਗਓ॥ ਨਿਮਸਕਾਰਪੀਨੈਕੋਕਰਿ
 ਓ॥ ਲੈਓਠਾਇਜੰਤਪੀਦ੍ਰੋਪਰਿਓ॥ ਪਰਤੀਪਰਥੈਓਤਰਿਸੰਤ॥ ਸਦਾ
 ਰਿਵੈਕਾਂਕੈਭਗਵੰਤਿ॥ ਗੋਵੰਦੀਚਗਥੈਤਰਿਧਾਇ॥ ਕਰਿਸੈਮਲਮਾਤ
 ਮਸਤਿਕਲਾਇ॥ ਸੰਤਸਮਾਏਅਪਤੇਭਾਗ॥ ਬਿਗਸੇਤਰਿਕੈਕਰਸੰਤ
 ਲਾਗ॥ ਲਾਗੀਤਰਿਪਗਾਕੀਰਤੰਤਕਰੰਤ॥ ਜਤਿਪਗਾਕੀਧਿਤੰਤਾਰਿਕ
 ਸਰੰਤ॥ ਇਤਪਗਾਧਿਤੰਤਸਾਨਿਸਦਿਭਗਾਇ॥ ਸੇਸਸਤੰਤਸੁਖਪਾਰ
 ਨਪਾਇ॥ ਸੰਕਰਿਧਿਆਤਸੇਰੇਪਟਸਾਤਿ॥ ਨਰਕਆਦਸੰਤਕਾਰਿਕ
 ਪਿਆਇ॥ ਬਾਅਦੇਦਿਰਿਖਸੰਤੁਪ੍ਰਧਾਨ॥ ਬਿਆਸਪੁਤ੍ਰਸੁਖਦੇਦਿਖ
 ਯਾਨ॥ ਜਿਨਕੈਗਾਦੈਵੇਦੁਪਗਾਨ॥ ਅਤਿਸੁਨਤੰਤਪ੍ਰਭਾਨਿਧਾਨ॥ ਸਿੰਧ

ਸੁਤਾਪੀਨੀਜਤਿਸਾਸ ॥ ਰਤੀਨਿਰੰਤਰ ਪਗਸੋਲਾਗਾ ॥ ਗੰਗਾ ਲਿਖਿਤੀਰ
 ਥਾਅਸਥਾਨ ॥ ਸਭਪਤਿਪਾਦਨਤਰਿਨਾਗਾਨ ॥ ਸੋਪਗਤੰਗੀਗੋਵੀਆ
 ਤਿ ॥ ਅਪਨੇਭਾਗਤਬਰੇਜਾਤਿ ॥ ਕੁਚਜਾਕੀਨੋਤੰਨਦਿਸਨਾਨ ॥ ਅਪਨੇਸੁ
 ਖਮੈਅਰਧੇਪਾਨ ॥ ਪਤਿਰੇਉਜਲਬਸਤਅਨੁਪ ॥ ਕਰਿਸੀਗਾਰਬਨਾਇ
 ਓਰੁਪ ॥ ਪੁੰਮਸੁਗੰਧਲਗਾਈਅੰਗ ॥ ਰੋਮਰੋਮਰੰਮਰੇਤਅਨੰਗ ॥ ਆ
 ਈਕੇਸਦਿਜੀਕੇਪਾਸ ॥ ਮੰਦਮੰਦਮੁਖਪੰਕਜਿਤਸ ॥ ਪੂਰਪੈਆਨੀਰੇ
 ਟਰਿਸਾਲ ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਕੀਏਗੋਪਾਲ ॥ ਕਸਤੂਰੀਅਰਅਗਰਕੁਪੁਰ ॥ ਇ
 ਨਸੋਓਆਈਬਸੰਨਪੁਰ ॥ ਅਰਢੇਕੰਮਲਾਪਤਿਰੇਅੰਗ ॥ ਕੁਚਜਾਪੁੰਮ
 ਸੋਤੋਤਿਸੰਗ ॥ ਖਾਂਤਪਾਨਪੰਕਦਰਿਸਲ ॥ ਤਿਨਸੋਤੋਧੇਸੀਗੋਪਾਲ ॥
 ਸੰਨਮੁਖਠਾਕੀਕੋਕਰਜੋਰ ॥ ਦਿਸਟਲਗਾਈਪੂਰਕੀਉਰ ॥ ਨੀਚੇ
 ਮੁਖਕੁਦਲਾਜਤਿਸਖੀ ॥ ਤਿਰਦੇਰੀਗਤਗੋਬੰਦਲਖੀ ॥ ਕਚੰਨਕੰਦਤਨ

ਰਿਕੈ ਸਾਥ ॥ ਗਤੀ ਰੁਜਾ ਤੇ ਰਿਹਵੰਨ ਨਾਥ ॥ ਥੈ ਠਾਈ ਉਪਰਿ ਪਰਜੰਗ ॥
 ਤਾਂ ਕੀ ਰ੍ਹਿਸੰਨ ਮਿਟਾਈ ਸੰਨ ॥ ਆਪੈ ਰੁਕੇ ਪੁਰੇ ਕਾਸ ॥ ਤਰਿ ਅਦਿਸੁ ਚੰਨ ਪੁਰ
 ਥਾ ਕਾਸ ॥ ਤਰਿ ਪਗਲੇ ਰਿਹਵੇ ਮੈ ਪੈਰ ॥ ਚੁਮੈ ਅਰਦੁਖ ਵਾਰਿ ਲਾਜੇ ॥
 ਬਹੁ ਤਿਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਮੇਰਿ ਓਤਾਪ ॥ ਕੇ ਸੈ ਜੀ ਕੈ ਅਗਧਿ ਓਆਪ ॥ ਵਹੁ ਚੰ
 ਵੰਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੀਆ ॥ ਤਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਰਿ ਕੈ ਪਦ ਲੀਆ ॥ ਨਿਰਧਿ ਤਚੰ
 ਵਨ ਅਰਧੇ ਸੰਤ ॥ ਤਿਨੁ ਕੇ ਬਸ ਸ੍ਰੀ ਰਗ ਵੰਤਿ ॥ ਕੁਖ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖ ਵੀਆ
 ਕੈ ਪਾਲ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਮੁਚੰਨ ਵੀ ਨਹਿ ਆਲ ॥ ਕੁਖ ਜਾ ਬੈਲੀ ਰਿਹ
 ਕੇ ਆਤਿ ॥ ਨੇਕ ਨਾਨਕ ਸਹਿ ਵਾਅਪਾਇ ॥ ਬਹੁ ਚਿਨਾਇ ਹੀ ਕਹੈ ਨਿਦ
 ਸ ॥ ਜੋ ਤਿਨ ਕੇ ਸੇਤੁ ਮਰੇ ਵਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਆਮੀ ਸੁਕ ਕਰਿ ਤੁਆਨ ॥
 ਸਨੈ ਪਹੀ ਛਤਿ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕੁਖ ਜਾ ਰ੍ਹਿਸੰਨ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਆਗੇ ॥ ਪ੍ਰੰ ਅਸ
 ਰੁਪੀ ਅੰਤ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਮੁਹ ਤਤਿ ਰਵੇ ਗੋਲ ਦੀ ॥ ਅਕੇ ਅੰਗ ਰ੍ਹਿਤਾ ਹਥ

ਰਈ॥ ਤੰਕਾ ਮੇਂ ਨਿਰਿਓਠੈ ਗੋਪਾਲ॥ ਨਮਲਾਨਤ ਅਨੰਤ ਰਿਸਾਲ॥ ਲੈਓਧੋ
 ਵੇਆਏ ਪਾਖ॥ ਸਭ ਬਿਪ੍ਰਸੰਤ ਪੂਰੁ ਅਕਾਖ॥ ਅਪਨੇ ਗੇਯੁ ਆਏ ਬਿਜ
 ਗਯੇ॥ ਤੀਨ ਭਵੰਤ ਪਰਥਾ ਜਾ ਬਯੇ॥ ਇਹ ਲੀਲਾ ਕੋਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤ ਆਪੋ ਕੀ ਪਾਇ॥ ਨਮਲਾਨੈ ਨਰੰਤਾਰ ਭਗਤ॥ ਨਿਸੰਤਾਸ ਅਪਗਾਧ
 ਬਲਗਤਿ॥ ੧੧੨॥ ਸਾਖੀ॥ ੧॥ ਆਏ ਹਰਿ ਅਕਰੁਰ ਕੋ ਅ
 ਚਤਿਰਿ ਭਵੰਤ ਨਾਥ॥ ਉਧੋ ਅਰ ਬਲਗਤ ਅਜੀਇ ਹਰੇ॥ ਨੇਜੰਤ ਸਾਥ॥
 ॥ ਚਉਪਾਈ॥ ॥ ਚਲੇ ਸੰਤ ਕੇ ਰਿਭਵੰਤ ਨਾਥ॥ ਚਲ ਪਰ ਅਰੁ ਉਧੋ
 ਲੈ ਸਾਥ॥ ਅਕਰੁਰ ਸੰਤ ਕੇ ਸੰਦੂ ਆਏ॥ ਜੰਤ ਅਕਰੁਰ ਸੰਤ ਮੁਖ ਓਠ ਪਾ
 ਏ॥ ਪ੍ਰਸੰਤ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰੰਤ॥ ਬਡੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਕਰੰਤ ਨਰੰਤ॥ ਜੰਤ ਅ
 ਕਰੁਰ ਪ੍ਰਭ ਲੀਐ ਉਠਾਇ॥ ਤਿਤ ਸੈ ਗਾਥੇ ਕੰਠ ਲਗਾਇ॥ ਕੰਠ ਛਾਡ ਪ
 ਰਸੇਂਤ ਰਿਪਾਇ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਛਾਨੇ ਰਿਭਵੰਤ ਗਾਇ॥ ਫੁਟ ਜੰਤ ਪੰਨੀ ਨੂੰ ਭੋਓ

ਤਾਕਰੀ॥ ਹਰਿਮੁ ਰਹਿਤਿ ਹਰੇ ਮੈ ਧਰੀ॥ ਭਾਖਤ ਲੇਖ ਅਪਾਹਿ ॥ ਭਉਰ
 ਅਨੇਕਿ ਭਵੰਤ ਨਾਥ॥ ਸੁਭ ਪ੍ਰਜੰਗ ਪ੍ਰਪੂਰੁ ਬਸਾਏ॥ ਭਾਗ ਭਗਤੁ ਕਾਕਿ
 ਆਨਜਾਏ॥ ਤਿਤੁ ਭੈ ਲਾਗਾ ਸੇਵਾ ਕਰੰਤ॥ ਭੈ ਭਾਵੈ ਤੰਦਰਤੁ ਮਹੀ ਸਰੰਤ॥
 ਰਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੇ ਪੈਏ ਚਰੰਤ॥ ਜਿਉ ਚਰੰਤੈ ਵੀ ਸੁਭ ਜਗ ਸਰੰਤ॥ ਪਗ ਜਲ ਅ
 ਪਨੇ ਸਿਰ ਪਰਿ ਪਰਿਓ॥ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ਤਹਿ ਕੇ ਜੰਤ ਕਰਿਓ॥ ਜਲ ਸੈ ਮੰਚਿ
 ਓ ਸੁਭ ਪ੍ਰਦਾਰ॥ ਕੀਤੁ ਰਾਖਾ ਹਿਧਿ ਪਿਕੌਰ ਆਰ॥ ਸੁਭ ਤੀਰ ਬਸੈ ਜਾਨਿਓ ਪਾ
 ਮ॥ ਤਿਤੁ ਸੋ ਪੁਨਿਓ ਕੈ ਸਾਇਰਾਮ॥ ਆਨਿਓ ਸੇਵਕਿ ਤੇਲ ਸੁਗੰਧ॥ ਕਸਤੂਰੀ
 ਅਰ ਅਗਾਰ ਸੰਤ ਬੰਧ॥ ਰਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੇ ਸਰਦਿੰਤ ਕਰਿਓ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਸੇ
 ਵਿਕੁ ਭਰਿਓ॥ ਨਿਮਲ ਜਲ ਫੁੱਟ ਆਨਿਓ ਭੰਤ॥ ਕੈਉ ਨ ਦਾਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗ
 ਵੰਤ॥ ਆਨਿਓ ਉਜਲ ਬਸਤਰਿ ਸਲ॥ ਪਤਿਰੇ ਤਲ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਲ
 ਤਿਲ ਕਲਗਾਇਓ ਤਹਿ ਕੇ ਕਾਲ॥ ਫੁੱਟ ਪਤਿਗਏ ਮਕਤੇ ਤੀ॥ ਕੰਮਲ ਫੁੱਲ

ਪਤਿਗਈਮਾਲ॥ ਅਤਿਸੰਤੋਖੇਗਮਮੁਗਰ॥ ਚੰਦਨ ਅਗਰਲਗਾਇ
ਓਅੰਗ॥ ਸੇਵਿਕਪ੍ਰਮਸਨੇਤਿਸੰਗ॥ ਭੁਜਾਬੁਭਟੇਪੁਤ੍ਰਚੀਤਾਥ॥ ਜੰਨ
ਪੈਤਗਾਏਪ੍ਰੇਸਾਥ॥ ਫੁਨਅਰਪੀਧਾਜੰਤੀਮਾਲ॥ ਪਗਲਿਓਓ
ਰਸੀਪ੍ਰਮਰਿਮਾਲ॥ ਤੁਲਸੀਹਰੀਸਨੇਤਸੰਗ॥ ਸੰਤਚਕ੍ਰਾਈਪ੍ਰਭ
ਕੇਅੰਗ॥ ਸੁਪੁਸ਼ਧਾਇਓਅਗਰਸੇਥਾਸ॥ ਅਤਿਰਸਭੀਨਤਰਿ
ਕੋਦਾਸ॥ ਫੁਨਰਗਪ੍ਰੰਤਦਿਖਲਾਇਓਸੰਤ॥ ਬਿਧਵਿਤਪੁਜੇਸ੍ਰੀਰ
ਗਵੰਤਿ॥ ਆਨੇਭੋਜੰਨਅਨਕਪ੍ਰਕਾਗ॥ ਮੀਠੇਖਟੇਸੁਆਰਅਪਾਰਿ
ਅਚੈਗਮਅਰਸ੍ਰੀਰਗਵਾਨ॥ ਕੰਮਲਾਬਲਭਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥ ਚੁ
ਲੀਕਗਈਖਿਲਾਏਧਾਨ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਕੀਨੇਭਗਵਾਨ॥ ਸੁਪੁਸ਼ਧਾ
ਏਜਗਏਦੀਪ॥ ਦੋਹੇਤੀਰੇਜਿਓਜਲਸੀਪ॥ ਫੁਨਤਰਿਸੰਤਸੁਲਾਏ
ਚੁਓਰਿ॥ ਧਾਮਧਿਰਾਜੇਜਾਦੋਕਓਰਿ॥ ਕਰੀਪ੍ਰਾਕਰੰਮਫੁਨਤਰਿਦਾਸ॥

ਗਰਿਮੁਖਵੇਖਤਿ ਸਭੁ ਸੁਖਗਸ ॥ ਫੁਨਕੀਨੀਭੰਡਉਤਮਾਨੀ ॥ ਅਤਿ ੧੮੫
ਪ੍ਰਸੰਨਕੀਨੇਭਗਵਾਨ ॥ ਫੁਨਗੇਯਾਨੀਨੇਯਰਿਵੇਪਾਇ ॥ ਕਰਿਭੈਮਲ
ਮਲਮਸਤਿਕਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਮਧੇਮਸੈਗਰਿਭਿਰੁਪਾਗ ॥ ਇਤਪਗਸਰ
ਸੁਰਮੁਨਤੇਬੁਰ ॥ ਫੁਨਠਾਕਾਵੈਨੋਕਰਿਜੈਨ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਲਗਾਈਪ੍ਰ
ਕੁਕੀਓਗ ॥ ਪਲਨਿਤਰੈਮਸੰਤਕੇਭਏ ॥ ਗਵਗਵਪ੍ਰੇਮਕੰਠ
ਕਲਏ ॥ ਚਲੈਨੈਨਤੇਸੀਤਲਪਾਗ ॥ ਜਾਂਕੈਕੁਲੀਵੇਰਿਸਭਾਗ ॥ ਬ
ਭਗਾਨਿਸਦਿਕੈਸੰਤ ॥ ਜਾਂਕੈਕੋਯਸੈਕੰਮਲਕੰਤਿ ॥ ਤਾਥਨੋਗਲ
ਗਾਯੁਨਗਾਨ ॥ ਸੁਨੈਦ੍ਰਿਪਾਨਿਪਸ਼ੀਨਗਾਨ ॥ ਇਤਲੀਲਾਨੈਈਸੇਸੁ
ਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੁਆਧੈਰੀਪਾਇ ॥ ਕੰਮਲਨੈਨਕਗਨਾਭੰਡਾਗ ॥ ਨਿ
ਸੰਨਦਾਸਪਗਪ੍ਰਚਲਤਾਰਿ ॥ ੧੯੨ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ੧ ॥
ਨੇਸਦਿਰੀਕੀਰਤਕੇਗ ॥ ਬਠੈਸੰਤਸੁਰਗੀਆਨ ॥ ਪ੍ਰਭਅੰਤਭਗਵੰ

६३
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ **ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥** ॥ तमे अतः प्रपूज्यते ॥
तमे नमः प्रपूज्यते ॥ तमे अचंति अघोर अघोर ॥ तुम नैकाद
चरं घोर ॥ जति धृति उद्योगे परे ॥ पूज्य अघता सी जतं मतये
पुंगव धृति अतं वे भवे ॥ तुमगी भाति अकति विवक रे ॥ रक्तगुल्फ
मकल जगति के करे ॥ सातक पाले उं ग सं भवे ॥ तुम दिले प असे प
अलेख ॥ भाति अतं वे परे असे प ॥ भाति अतं तुम धिता नगे ॥ तुम
रे प ग लै री र वे परे ॥ पूज्य वे प ग व ज प पूजा प ॥ जगत् प सा
रे अप त आप ॥ उति मे ग ग ल ठा सी पादि ॥ ती न भ दंत नै प गी
न चादि ॥ जै जंत तुमगी मर ती परे ॥ जै दी तुमगी भाति आते
तुम ज न की जै के ट उ पादि ॥ उति ए उ भाति आत गी न चादि ॥
दि का ग ते तुमगी मरंत ॥ जपे पूज्य वे पं कि ज च रंत ॥ जै जंत तुम

ਗੀਆਇਆ ਤੇ ॥ ਪੁਰ ਪੁਸ਼ਾਦ ਨ ਜਾਨੇ ਮੇਰੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਿਦ ਪੁਰ ਲਾਵੇ ਸੰ ॥ ੧੮ ॥
 ਤ ॥ ਨਾਹਦ ਆਦ ਸੰ ਨ ਕਾਦ ਮਾਂ ਤ ॥ ਨਿਕੈ ਕੁਟੇ ਨਿਸ਼ਨ ਪੁਸ਼ਾਦਿ ॥ ਬ
 ਕਾ ਪ੍ਰਿਗਾਜ ਆਦ ਕੁ ਕਾਦ ॥ ਸਭ ਕੁ ਕੁਤੁ ਮਗਾਏ ਭਗਵਾਨ ॥ ਕੁਕੁ
 ਨ ਮੇ ਗਾਏ ਨਾਗਨ ॥ ਜਾਕੇ ਕੁਟਿ ਮੈ ਕਮਲਾ ਨਾਗ ॥ ਬਾਕੀ ਬੇਦ ਤੁਮ
 ਗੀ ਬਾਹ ॥ ਨਿਮਲ ਤੁਮਰ ਸੁਪ ਅਤਾਰਿ ॥ ਮੰਦੁ ਤੀ ਨੋ ਭਵੰਤਿ ਬਿਥਿ
 ਹ ॥ ਭੂਖੰਤ ਮੇਲ ਗਵਿ ਕੋਟ ਪੁਕਾਸ ॥ ਨੰਦ ਨੰਦ ਨ ਸੇ ਤੁਮਰੇ ਦਾਸ ॥ ਖ
 ਗਪਤਿ ਆਸੰਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸਤ ਜਾਫ ਲਪਤਿ ਨਾਗ ਅਨੰਤਿ
 ਚਰੰ ਨਕਵਲ ਨਖ ਗੰਗਾ ਪਾਰ ॥ ਤੀਨ ਭਵੰਤ ਅਘ ਵੇਤਿ ਬਿਗਾਰ ॥
 ਮਿਆਰੇ ਟਰਿ ਆਸੇ ਵਕ ਮਾਓ ॥ ਅਖਲਿ ਭਵੰਤ ਪਤਿ ਤੁਮਰੇ ਨਾਓ
 ਕਿਆ ਤੁਝ ਵੇ ਸੰਤੋ ਖੋਸਾਮ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਪੁਰੋਕਾਮ ॥ ਕੋਠੇ ਕੋ
 ਪੁਰ ਨਿਪਾਨਿਯਾਨ ॥ ਤੰਮ ਗੀਆਇਆ ਕਟੇ ਨਾਗਨ ॥ ਗੋਤਿ ਪੰਤ ਸੁਤ ਪਤਿ

੧੮

ਸ

१०
 तीअरघं॥ दितवेतिउरुउंअतिअं॥ निउरिगपाकरमा
 रिउरं॥ सुधीकीउमरुडीनदुधं॥ उरिउंमरीमादिआनद
 डर॥ तदीपयउतेमउउदर॥ मरुगैपुगिटरीउरिउरु॥
 दुरकंनपरनीकैरु॥ उरिउरिउंमरुउरुतिदरि॥ उरिउरिउं
 अरुडर॥ उरुउरुउरिउरुउरुउरु॥ दीनउमरुगलेदुधचरि॥
 दितउरुलारुउरुउरुउरु॥ पूमउरुउरुउरुउरु॥ कंमलनैत
 कंमलउरु॥ निसतदामपगपुचलउरि॥ ११४॥
 ॥१॥ साधनी॥ मरुमरुउरिउरिउरुउरु॥ मरुमरुउरिउरिउरु॥
 उरुउरिउरुउरुउरुउरु॥ उरुउरिउरुउरुउरु॥ १॥
 उरुउरिउरुउरुउरुउरु॥ उरुउरिउरुउरुउरु॥ नंतकै
 चैलेसुीउरुउरु॥ उरुउरुउरुउरुउरु॥ उरुउरुउरुउरुउरु॥

ਲਕਿ ਜਾਤ॥ ਤੁਮੈ ਥੇਡੇ ਤਮਾਰੇ ਤਤ॥ ਤਮ ਦੇ ਪਾਓ ਪੁਰੋ ਬਾਧਿ॥ ਜਾਚਿਆ ੧੮
 ਚਾਤੇ ਤੁਮ ਤੇ ਆਪ॥ ਮੁਝ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕਤਿ ਤ ਬਸ ਦੇਖ॥ ਅਕਰੁ ਰਚਾ ਕਾਰੀ ਕ
 ਰੀਓ ਸੇਵਿ॥ ਜਵਨੁ ਲਐ ਤੁ ਬਠੈ ਪਰਧਾਨ॥ ਸਰਨੁ ਲਗਾਥਿ ਤੁ ਮਹੇ ਆ
 ਨ॥ ਤਹਿ ਭਗਤੈ ਮੈ ਮੁਖ ਮਹਾਨ॥ ਘਟ ਮੈ ਪੁਰੰਤ ਬੁਝ ਮਹੀ ਆਨੀ॥ ਜੋਗਤਿ
 ਤੁ ਮਹੀ ਦੇਖੀ ਆਜ॥ ਪੁਰੰਤ ਭਇਆ ਤਮਾਰ ਕਾਜ॥ ਜੋਗ ਸਭ ਤੀਰਥ
 ਨਾਏ॥ ਸਭ ਦੇ ਦੋਰੀ ਸੇਵਿ ਕਮਾਏ॥ ਦੇ ਦੋਰੀ ਪ੍ਰਿਤ ਆਪ ਆਨ॥ ਆਟੀ ਕੀ
 ਇਕ ਕਰੇ ਸੁਜਾਨ॥ ਸਭ ਤੀਰਥ ਅਰ ਸਭ ਦੇਵ॥ ਜੋਗ ਕਰੇ ਇਨੋਰੀ ਸੇਵ
 ਤਥਿ ਗਰਬਾ ਅਗਿਆਨ ਨ ਜਾਇ॥ ਛੁਨ ਛੁਨ ਆਇਆ ਮੈ ਓਹ ਝਾਇ॥
 ਸਾਧ ਭਗਤ ਕਾ ਵਰ ਸੰਤ ਕਰੇ॥ ਤਤ ਕਲ ਮਾਇਆ ਕੋ ਤਰੇ॥ ਇਤ ਗੀਤ ਰੇਖੂ
 ਚਿਰ ਕਾਲ॥ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਜੰਤ ਮਿਲੇ ਗੋ ਪਾਲ॥ ਤੁਮ ਸੇ ਕਾਨਿਤ ਕ੍ਰਮੰਤ ਕੀ
 ਜੈ॥ ਗਾਮਰ ਸਾਇਤ ਤੰਤ ਮੰਤ ਭੀ ਜੈ॥ ਨ੍ਰਿਮਲ ਸਾਧੁ ਤਹਿ ਕੈ ਲੋਕ॥ ਨੇਕ

ਮਿਲੈ ਸਭ ਕਾਟੈ ਸੋਕ ॥ ਨਿਭੈ ਕੈ ਗੁਣ ਅਤੀਤ ਮਹਾਂਤ ॥ ਸੂਰਤ ਦੰਤ ਫਿਰਤ ਭਗਵੰ
ਤਿ ॥ ਗੰਗਾ ਨਾਵੈ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜਸੀ ਨਰ ਰਹਿ ਕੀਤ ਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਕਲਪ ਬਿ
ਘਨ ਕਾਟੈ ਦਲਿ ਕੂ ॥ ਨੰਗ ਭੂਖ ਕੀ ਹੋ ਨਾਇ ਕੂ ॥ ਇਕ ਦਿਕੁ ਗੁਣ ਇਨ ਤੀਨੋ
ਆਤਿ ॥ ਪਾਪ ਭਾਧੁ ਦਲਿ ਕੂ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ਸਾਧ ਭਗਤਿ ਮੇਰੀ ਤੋਲ ਦੰਤ ॥
ਸੰਸਾਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਬਿਭੰਕੰਤ ॥ ਰੀਤੋ ਗੁਣ ਕੇ ਸਾਇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਟ ਸਾਧ ਕੇ ਕਰਤਿ ਬਿਖਿਆਨੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤੰਤਰੰ
ਤ ਕੀ ਸਭ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਹਿ ਸਿਮਰੰਤ ਦੇਇ ਸਨਾਧੈ ॥ ਜਨੰ ਮਜਨੰਤ
ਕੇ ਪਾਤਿ ਕਧੈ ॥ ਕਲਪ ਬਿਘਨ ਅਰਤੀ ਰਬ ਦੇਵ ॥ ਆਪ ਕਰਤਿ ਤ ਪ੍ਰਭ
ਅਲਿਖ ਅਭੇਦ ॥ ਰੇਖੀ ਨਹਿ ਰਵੰਤ ਸਾਧ ਸਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਧੋਰ ਸੁ
ਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਭਿਰਾਧ ਸੋ ਬਡੇ ਪ੍ਰਭਾਪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਨਾਥ ਭ
ਬਾਹਤਿ ਆਪ ॥ ਜੇ ਨਰ ਗੰਗਾ ਨਾਵੈ ਲਿਜਾਵੈ ॥ ਗੰਗਾ ਤਾ ਕੇ ਪਾਪ ਮਿ

ਟਾਢੇ॥ ਗੰਗਾ ਤੇ ਨਗਰ ਫਿਰਾਧਰ ਆਏ॥ ਬਹੁ ਪੁੰਨ ਅਪੁੰਨ ਕਰ ਆਏ॥ ਸਾ
 ਪੁਰਗਤ ਕਾਰ ਸੰਤ ਪਾਏ॥ ਮਿਥੁ ਲੇਪਾ ਪਸਰੇ ਰਜ ਜਾਏ॥ ਆਗੇ ਪਾਪ
 ਨ ਤੋਨਾ ਪਾਏ॥ ਮਿਥੁ ਲੇਪੰਤ ਸੈ ਮੁਲਿ ਨ ਲਿਆਏ॥ ਗੰਗਾ ਤੇ ਅਤਿਅ
 ਪਰਿ ਬਠ ਆਈ॥ ਸਾਧੋ ਕੀ ਸੀਤਾ ਬਸੁ ਲਾਈ॥ ਸਸੀਅਰ ਵਿਨ ਕੀਤ ਪ
 ਤਿਮਿ ਦਾਏ॥ ਪਾਤੇ ਸੁਰਜ ਬਹੁ ਰਤ ਪਾਏ॥ ਸਾਧੁ ਕਾਰੋ ਈਕੁ ਸੰਤ ਪਾਏ॥ ਰੰ
 ਕੇਤਾ ਪਸਰੇ ਬੁਝ ਜਾਏ॥ ਆਗੇ ਤਾਪ ਤਉ ਪਸਿੰਤ ਪਾਏ॥ ਸਾਧ ਸੁਮੰਦੀ
 ਤਾਪ ਮਿਟਾਏ॥ ਸਸਤੇ ਅਪਰਿ ਸਾਧ ਬਠਿ ਆਈ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਧੇਂ ਤੇ ਮਪ੍ਰ
 ਰਿਟ ਵਿਖਾਈ॥ ਕਲਿ ਪਿਥਿ ਕੁ ਵਲਿ ਕੁ ਮਿਟਾਏ॥ ਮਤ ਕਰੰਤ ਦਿਸਤਾਨਾ
 ਦਾਏ॥ ਸਾਧੁ ਕਾਰੋ ਈਕੁ ਸੰਤ ਪਾਏ॥ ਰਤਿ ਕਾਲ ਦਿਸਤਾ ਮਿਟ ਜਾਏ॥ ਆਗੇ
 ਦਿਸਤਾਨਿ ਕਟਿ ਨ ਆਏ॥ ਇਓ ਕਤੇ ਸੀਰਗ ਵਾਨ ਸੁਨਾਏ॥ ਕਲਿ ਪਿਥਿ
 ਕੁ ਅਰਤੀ ਰਬ ਕੇਦਿ॥ ਆਪ ਨਤਿ ਤੁਪੁਰ ਅਲਖਿ ਅਭੇਦਿ॥ ਨੌ ਈਨ

ਤਸੇ ਸਾਧ ਸਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਧਰੇ ਮੂਰਤ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਧੈ ਕੀ ਸਾਜੀ ਵਡ
 ਆਈ ॥ ਅਕਰੁਰ ਭਗਤ ਪੈ ਨਾਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ਫੁੱਟ ਅਕਰੁਰ ਕਤਿ ॥
 ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਾਲ ਅਤਿ ਤਕਾ ਲੋਕੇ ਕਲ ॥ ਸਾਧੈ ਕੀ ਸੰਮ ਕੋਈ ਨ ਕੇ
 ਸਭ ਤੀਰਥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇ ਪਰੇ ॥ ਤੁਮ ਤੁੰ ਤੇ ਆਗੇ ਤਰਿ ਸੰਤ ॥ ਸਵਾਰਿ ਦੇ ਜਾਂਕੇ
 ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸਾਧੈ ਕੀ ਵਡ ਆਈ ਨਹੀ ॥ ਜੰਨ ਅਕਰੁਰ ਰਿਦੇ ਲੈ ਗਈ ॥
 ਫੁੱਟ ਅਕਰੁਰ ਸੇ ਬਚੰਨ ਰਿਸਾਲ ॥ ਓਚਰੰਨ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਸਤ ਰਿਪਾਲ ॥
 ਸੁਨ ਜਾਚਾ ਕੁਲ ਕੇ ਚੰਦ ॥ ਮੁਝੇ ਲਗਾਵੈ ਕਰੋ ਅਨੰਦ ॥ ਜੰਨ ਅਕਰੁਰ
 ਲਗਾਇ ਅਗਰਿ ਆਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਾਇਆ ਅਤਿ ਬਲਵਾਨ ॥ ਗਾਇ
 ਸਤ ਪ੍ਰਭ ਦੇਉ ਅਨੰਤਿ ॥ ਬਾਲਕ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ਤਰਿ ਸੰਤ ॥ ਤਿਤ ਕਰ ਦੇਨ
 ਕੰਠ ਲਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਵਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਤਿਹ ਧਰ ਦੇ ਅਤਿ
 ਜੰਨ ਅਕਰੁਰ ॥ ਨਖਿ ਸਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਏ ਭਗਪੁਰ ॥ ਜੰਨ ਕੋ ਬੋਲੇ ਫੁੱਟ ਭਗ

ਵਾਨ॥ ਸੁਨਚਾਚਾਜੀਪ੍ਰੰਮਸਜਾਨ॥ ਏਕੰਆਰੀਟਤਿਲਕਆਵੈ॥ ਨੈਰਦ
 ਪਾਡਦਿਪਾਸਸਿਧਾਵੈ॥ ਜਾਵੈਤਿਨਕੇਪਰਕੇਆਰੀ॥ ਕੈਸੇਜਗਮੈਗਾਜਕ
 ਆਰੀ॥ ਸਿਤਗਾਸਟਰਗਾਜਅਤਿਬਲਵਾਨ॥ ਸੋਧਆਓਸਭਤਾਕਾਰੀ
 ਆਨ॥ ਕੰਤੀਕੇਸੁਤੰਮਰੇਬੀਰ॥ ਪ੍ਰੰਮਰੁਪਸੁਧਰਣਧੀਰ॥ ਤਿਨਸੰਤ
 ਕੀਖਥਿਰਭੇਆਵੈ॥ ਤਿਸੇਸੰਤਿਨਬਾਧਓਅਤਿਭਾਓ॥ ਤਿਨਕਾਪਾਡਪਿ
 ਤਾਮਰਗਾਇਆ॥ ਤਿਨਸੰਤੰਪਰੰਮਰੀਵਦਿਆ॥ ਸਿਤਸਟਰਕੇਬਹੁ
 ਤਅਨੰਦ॥ ਅਰਜੁੰਤੀਸੁਤੁਨੁਲਕੇਚੰਦ॥ ਤਿਨਸੇਸੰਖਵਰਤੇਕੇਨਾਤਿ॥ ਤਿ
 ਕਤਪੁਤੁਭਤੀਜੇਆਤੇ॥ ਵਹੁਅੰਧਾਅਤਿਸੰਨਕਾਅੰਧ॥ ਪੁਤੈਸੇਤੰਕਾ
 ਸੰਨਖੰਧ॥ ਪਾਡਦਿਹੁਚੇਤਤਾਕੇਚੀਤ॥ ਵਕੈਤਿਰਦੇਬਸੇਅਨੀਤ॥ ਤ
 ਓਜਾਨੈਸਭਤਾਂਕੀਬਾਤਿ॥ ਪ੍ਰੰਮਧਿਆਰੇਅਪਨੇਤਾਤ॥ ਤੁੰਅਧਿਜਾ
 ਵੇਖਬਹਿਲੇਆਓ॥ ਕੈਸਾਉਕੈਰਵਕਾਰਾਓ॥ ਬਹੁਤਭਲਹਰਿਸੇ

ਦਰਿਨਹੀ॥ ਤਰਿਕੀਅਗਿਆਤਿਰਦੇਗੀ॥ ਤਲਧਰੁਭੁਧੈਅਰਘੰਤਸਾਖ॥
ਸੁਖਸੋਆਏਅਪਨੇਧਾਖ॥ ਇਤਲੀਲਾਕੋਈਸੇਨਸੁਨਾਇ॥ ਧ੍ਰੋਸਭਗ
ਤਆਧੋਕੀਪਾਇ॥ ਕੰਮਲਿਨੈਤਕਰਲੁਭੁਭਗਿ॥ ਨਿਸਤਵਾਸਪਗਪਾਇ
ਬਲਤਾਰਿ॥ ੧੧੫॥ ਸਾਖੀ॥ ੧॥ ਤਸਤੰਤਪਰਅਕਰੁ
ਰਜੀਆਏਤਰਿਕੇਸੰਤ॥ ਪਾਂਡਿਕੀਸੁਪਲੈਤਕੋਪਠਾਏਸ੍ਰੀਭਗਦੰਤਿ
॥ ਚਉਪਾਈ॥ ਅਨਹੁਭਗਤਤਸਤੰਤਪਰਆਏ॥ ਸੁਪਲੈਦੰਤਭ
ਗਦਾਤਪਠਾਏ॥ ਆਇਓਸੰਤਸਠਾਕੇਆਤਿ॥ ਜਾਕੇਵਰਸੰਤਸਭਅ
ਪਜਾਤਿ॥ ਵੇਖਿਓਧਿਕਸਟਹਿਬਲਦੰਤਿ॥ ਵਿਖਿਓਭੀਖਮਧੁਮਸੰ
ਤ॥ ਵੇਖਿਓਧ੍ਰੋਲਮਠਾਸੁਰਗਿਆਨਿ॥ ਵੇਖਿਓਕਰੰਤਮਠਾਬਲਦ
ਨ॥ ਅਸਸਥਾਆਮਤਿਬਲਦੰਤਿ॥ ਵੇਖਿਓਧਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਕੋਸੰਤ॥
ਦੁਰਜੋਧੰਤਸੁਗਤਿਤੰਕਾਰ॥ ਆਗੇਸੇਦਰਿਨਹੀਤਜਾਰ॥ ਵੇਖੀਐ

ਸੀਸਠਮਤੰਤ॥ ਸਭਤੀਜੋਧਾਅਤਿਬਲਵੰਤ॥ ਸਿਓਸਭੇਉਰਆਦ੍ਰਦੈਅ ੨੦੧
 ਆਈਐਸੰਤਿਆਜਸੁਖਰੁਇਅ॥ ਸਿਲੈਅੰਗਕਰਤੇਤਬਛਾਇ॥ ਤੇ
 ਜਸਠਕਕਰਿਆਤਜਾਇ॥ ਕੁਸਲਪੁਛਖੈਸਾਇਓਸੰਤ॥ ਕੁਛਇਕਖੈਠ
 ਫੁੰਨਓਠਿਓਸੰਤ॥ ਆਇਓਨੁਤਜੀਕੋਪਾਸ॥ ਤਹਿਸਿਸੰਤਕਰਿਸਦਾਬਿ
 ਗਾਸ॥ ਨੁੰਤਜੀਅਤਿਆਦ੍ਰਨਹਿਓ॥ ਓਜਲਿਅਸੰਤਆਗੇਧਰਿਓ॥ ਆ
 ਸੰਤਪਰਿਖੈਓਓਹਿਸੰਤ॥ ਤਹਿਤਹਿਨ੍ਰਿਸਨਸਦਾਮੁਖਸੰਤ॥ ਤਬਤੀਆ
 ਇਓਬਿਦ੍ਰਮਹਾ॥ ਸਦਾਜਪੇਮੁਖਹਰਿਨਾਗਾ॥ ਅਕਰੁਰਭਗਤਕੋਨੁਤੀਬੋਲੀ॥ ਹਰਿ
 ਦਾਸੀਪ੍ਰੀਤਮਨਿਮੋਲੀ॥ ਤੇਅਕਰੁਰਸੰਦੇਸਾਵੇਤੀ॥ ਪੇਕਾਇਨਸੇਬਛਿਓਸੰਤੋਤੀ॥
 ਪ੍ਰੰਮਕੁਸਲਸੇਓਪ੍ਰੀਤਮਾਤੀ॥ ਚਾਚਾਚਾਚੀਕੁਾਵਿਜਕਾਤੁ॥ ਗਾਮਕ੍ਰਿਸਨਤੋਖਰੇ॥
 ਅਰੋਹ॥ ਸਭਤੀਜਾਇਦਰੋਹੈਰੋਹਾ॥ ਕਥੁਓਤਹੇਸੇਰੀਬਾਤੁ॥ ਅਤਿਦੁਖਪਾਏਵਿ
 ਤਅਰਹਾਤੁ॥ ਸ੍ਰੀਕੁਮਾਰਾਨਾਦਿਰਬਲਗਾਮ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਸੀਸਦਾਅਕਾਮ॥

ਕਿਉਂ ਤਿਹਿੰ ਮਹੀ ਸਾਹ ਨ ਲੇਤਿ ॥ ਤੰ ਮਹਾਂ ਤੰ ਮੰ ਤ ਦੁਖ ਸੇਵ ਤੇ ॥ ਦੁਖ ਦੁ ਨਾ ਸਤਿ
 ਵੀ ਨ ਰਿਆਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤੰ ਮਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋ ਪਾਲ ॥ ਦੁਹ ਤਿਹਿ ਨਿਅਲਿ ਨਾ ਬਤਿ ਹੰ ਵਰਿ ॥
 ਸਭ ਸੰਤੰ ਤੇ ਸਭ ਦੁਖ ਭਵੰਤ ॥ ਤੰ ਮਹੇ ਦੁਖ ਕੋ ਕਾਟਿ ਤਿ ਨਾਤਿ ॥ ਮੁਖ ਸੇਵੁ ਖੀ
 ਨ ਕੋ ਜਗ ਮਾਤਿ ॥ ਸਭ ਤੀ ਕੋ ਰਵਿ ਤੰ ਮਹੇ ਖਿਆਲ ॥ ਰੁਚੇ ਨ ਇਨ ਕੋ ਤੰ ਮਹੇ ਬਾ
 ਲ ॥ ਜਿਉ ਤਿਹੀ ਨੀ ਭੁੰਡੈ ਨੇ ਠਾਰ ॥ ਇਤ ਉਤਤੇ ਸਭ ਖਾਵੰਤ ਰਹਿ ॥ ਤਿਉ ਦੁਖ ਸੇਵੈ
 ਰਹਤੀ ਖਸੈ ॥ ਠਠਿਹ ਨ ਪਾਵੈ ਕਤਿ ਦਿਸ ਨ ਸੇ ॥ ਭਾਗ ਜਾਓ ਜੋ ਜਾਨਾ ਪਾਵੈ ॥ ਜ
 ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸਦਿ ਕਾ ਨਾਓ ॥ ਤਓ ਅਨਾ ਬਧਿ ਨ ਕੇ ਸਦਿ ਗਾਇ ॥ ਐਏ ਦੁਖ ਤੇ ਲੇਹਿ
 ਕੁਨਾਇ ॥ ਚਲੈ ਨੈ ਨ ਤੇ ਸੀਤ ਲਧਾਰ ॥ ਕੁੰਤਾ ਬਿਆਪਿ ਓਕ ਸਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥
 ਤੋ ਖੀ ਬਿਦੁ ਅਵਿਹਿ ਅਕਰੁਹ ॥ ਤੁਸੁ ਤੇ ਕੇ ਸੇ ਨੈ ਨ ਤ ਦੁਹ ॥ ਕੈ ਹੋ ਬਿਨ ਸੇ ਹੋ ਅਹਿ
 ਆਨ ॥ ਤੁਮਹੇ ਸਿਰ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗ ਵਾਨ ॥ ਰਾਜ ਕਰੇ ਹੋ ਪੁਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਬਚੰ
 ਨ ਪਰੇ ਹਿ ਦੇ ਤੰ ਮਾਰੇ ॥ ਕੁੰਤੀ ਨਾ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾ ਤੋਖਿ ॥ ਤਹਿ ਕੇ ਸਿ ਮਹਾਂ ਨ ਪਾਈ ਐਐ ਖ

ਫੁਲ ਦੇਖ ਭੀ ਪਰਜਾ ਬਿਭਿਤਾਰ ॥ ਸਭ ਪਾਤਕ ਦਿਸੈ ਕਹੇ ਪਿਆਰ ॥ ਪਾਚੈ ਪਾਤਕ ਦਿਖੇ ॥
 ਲੋਕ ॥ ਇਹ ਰਾਜ ਸੰਘਾਸਨ ਜੋਗ ॥ ਪ੍ਰਮਤੋ ਜ ਅਰਸੀ ਲਓ ਦਾਹਿ ॥ ਪਿਰਜਾ ਦੇਖੈ ਨੈ
 ਨ ਨਿਤਾਰ ॥ ਲੋਕ ਸਭ ਲਿਖਿ ਲਐ ਸੇ ਕਹੇ ॥ ਤਿਨੀ ਇਹ ਸੰਘਾਸਨ ਬਹੇ ॥ ਕੈਰਦਿ
 ਸੇਨ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ ਤਿਨ ਕਤੇ ਜਾਗਿ ਦੇਸੁ ਹਾਰਿ ॥ ਬਹੁਤਿ ਦਿਨ ਸਤਿਕਾ ਜੰਨ
 ਗਤਿ ॥ ਕੈਰਦਿ ਕਾਮਤਿ ਸਭ ਹੀ ਲਹਿ ॥ ਆਇ ਭੀ ਤ ਸਫਾ ਕੇ ਮਾਤਿ ॥ ਜਾਂ ਕੇਸਿ
 ਮਹੰਤਿ ਸਭ ਅਘ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਿਤੁ ਜਟਿਗੋ ਬੋਲੇ ਸੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਪ੍ਰਮਾਤੁ
 ਤੁ ॥ ਸੁਨੀਐ ਗਾਯਾ ਬਹੰਤਿ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਭ ਚੰਤਿ ਕਹੰ ਮਸਕਾਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਮਪੰਥ ॥
 ਜੋਗ ਸਭ ਮਾਇ ॥ ਦੇਨੈ ਲੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤੁ ਮਪਾਇ ॥ ਪੁਤਰ ਤੀਜੇ ਦੇਉ ਮਮਾਨ ॥ ਸੰ
 ਮਕਰਿ ਜਾਨੇ ਤੇ ਸੁਰਗਿ ਆਨਿ ॥ ਤੁਮਹੇ ਸੰਮਤਾ ਦੇਖੈ ਨਾਇ ॥ ਕਿਆ ਮਤੁ ਤੁਮ ਪਾਰੀ
 ਮੰਨ ਮਾਇ ॥ ਸੁਭ ਵਿਆ ਦੇਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋਕ ॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰਮਾਤਿ ਲਾਗੇ ਕੈਕ ॥ ਪ੍ਰਮਪੰਥ
 ਬਲ ਪਾਪਤਿ ਆਗ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੇ ਹੰ ਮਰੇ ਲਾਗ ॥ ਪਦੁਤਾਇ ਗਾਪ ਪਕ ਮਾਇ ॥

ਭੰਗੀ ਮਤਿ ਲੈ ਰਿਦੇ ਬਸਾਇ ॥ ਤਬ ਧਿਰ ਸਟਰ ਕਰੇ ਬਿਖ ਆਇ ॥ ਸੁਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੰ
 ਨ ਪ੍ਰੰਮ ਮਾਨੀ ॥ ਬਚੰਤੁ ਮਾਰੇ ਸੁਧਾ ਮਾਨ ॥ ਸੁਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ਭਿੰਮ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
 ਕੋਭਿਤ ਬਾਤਿ ਰਿਦੇ ਠਹਿਰਾਇ ॥ ਕਭਿਤਿ ਕਰੇ ਗੰਠੈ ਤੈ ਹਰਿ ਗਇ ॥ ਜਦਿ ਕੁਲ ਮੈ ਪ੍ਰ
 ਗਟੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਹਰਿ ਮਦੁ ਸੁਦੰਤੁ ਪਰਥੁ ਪਰਾਨ ॥ ਤਿਨ ਹੰਮਰੈ ਤੇ ਸੇ ਭਗਵਾਨ
 ਦੁਰ ਕਰੇ ਗੇ ਭੁੰਕੈ ਭਾਗ ॥ ਨੇਕ ਨ ਬਾਤਿ ਹੰਮਰੇ ਰਾਖ ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਕਰੇ ਸੇ ਹਰਿ ਜਾਵੈ ਨ
 ਥਾ ॥ ਜਬਿ ਹੰਮ ਪਾਪ ਕਰੈ ਅਹਿ ਆਇ ॥ ਤਬ ਹੰਮਰੈ ਮਾਰੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤੀਨ ਭ
 ਵਨ ਪਤਿ ਵਿਸਤ ਅਨੰਤਿ ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਕਰੇ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਅਲਖ ਅਚਰਜ
 ਅਖਿਤ ਅਪਰਿ ॥ ਆਏ ਭੁੰਮ ਭਿਤਾ ਹੰਮ ਰਾਗ ॥ ੧ ॥ ਧਿਰ ਸਟਰ ਕੇ ਸੇ ਪਰਿ ਆ
 ਨ ॥ ਬਿਦਿਆ ਭਏ ਅਕਰੁ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਸਤ ਨਾਮ ਜਪਤੇ ਸੁਖ ਆਇਆ ॥ ਆਇ ਪ੍ਰ
 ਭੁਕਾ ਦਰਸੰਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅਸਟਾਂਗ ਨੂੰ ਛੇਤਿ ਨਾਥ ਕੈ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਮਹੁ ਤਿਹਿ ਰੇ
 ਮੈ ਧਰੀ ॥ ਸਿਰ ਸੇ ਪ੍ਰਸੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਇ ॥ ਕੇਸਵਿਲੀ ਨੇਕ ਠਲ ਗਾਇ ॥ ਸਭ ਬਰਤ

ਤਸਕਰੁਰਥਿਸਾਨਾ॥ ਤੇਪ੍ਰਕਤਮਤੇਨੁ ਛੁਟ ਛੁਟਾ॥ ਸਭਕੁ ਛੁਜਾਨੰਤਤਾਮੁਰਾ
 ਰ॥ ਕਥਿਤਿਕਵਰੈਅਨੰਤਿਅਪਾਰਿ॥ ਇਤਲੀਲਾਕੋਈਸੁਤੇਸੁਤਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗ
 ਤਮਾਧੈਕੀਪਾਇ॥ ਕੇਸਦਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸੁਕੰਧਮੁਰਾਰ॥ ਕਿਸਨਦਾਸਪਰਾਪ੍ਰਥ
 ਲਗਭੀ॥ ੧੧੬॥ **ਅਧੀ**॥ ਜਗਸੰਧਕੀਕੋਸੁਤਾਕੰਧਰਾਏਕੀ
 ਟਾਰ॥ ਭਰਤਾਨ੍ਰਿਸ਼ਨਵਿਚਾਰਿਥਿਪਤਿਧੈਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ ੧॥
ਚਉਪਾਈ॥ ਕੰਧਰਾਏਕੀਥੀਕੋਟਾਰ॥ ਕੰਧਰਵਿਚਾਰਿਥਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੁਰਾਰ॥ ਜਗਸਿਧਰ
 ਕਾਅਗਿਆਨਿ॥ ਮਘਦੇਸਪਤਿਅਤਿਬਲਦਾਨ॥ ਤਾਕੀਬੇਈਕੋਉਪਿਆਗੀ॥
 ਬਿਧਾਵਾਏਈਕੀਤਬਿਚਾਰੀ॥ ਜਗਸਿਧਧੈਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ ਤਾਤੰਮਾਰਤਾਪਤਿ
 ਦਾਰ॥ ਤੰਮਾਰਕੰਧਰਾਪਰਮਾਥਿ॥ ਤੰਮਾਰਨੁਮਰਾਮਾਨਤਿਦਾਰਿਥਿ॥ ਕੰਧਰਮਾਰ
 ਤੰਤੇਕਮਾਤਿ॥ ਕੰਤਿਆਕੀਗਤਏਪਿਤਮਾਤਿ॥ ਬਸਦੇਦੁਪੁਤ੍ਰਅਤਤੀਬਲਦਾਨ
 ਮਤਾਤਠੀਲੇਸ਼ੀਭਗਦਾਨ॥ ਤੰਮਾਰਾਏਗ੍ਰਿਸ਼ਨਤੇਲੀਜੇ॥ ਕਰਕ੍ਰਿਪਾਤੰਮਕੋਸੁਮਰੀ

ਜੈ॥ ਤੋਹੇਜਮਾਤਾਜਾਇਵਿਸਾਹੇ॥ ਤੁਮਆਗੇਸੁਭਜੋਧਾਤਾਹੇ॥ ਜਗਸਿਪਅਤਿ
ਹੋਏਭਰਿਓ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਇਆਅੰਧਾਕਰਿਓ॥ ਜਾਵੇਭੰਗਾਭੰਗੇਜਵਾਈ॥ ਕਾਤੇ
ਨਿਪਅਤਿਲਜਾਪਾਈ॥ ਸਫਾਬੀਚਬੋਲੇਬਲਦਾਨ॥ ਸਕੇਪਕਾਤਨਸ੍ਰੀਭਗ
ਵਾਨ॥ ਕਿਆਜਾਇਦੁਪਰਓਦੰਅਕਰੋ॥ ਸਸਵਗਤਤਿਅਤਿਲਜਾਮਰੋ॥
ਜਾਵੇਕੀਚੁਤਮਾਰੋਜਾਤਿ॥ ਜਿਤੋਭੰਗਾਭੰਗੇਜਮਾਤ॥ ਤੇਈਸੁਖੁਤਿਕੀਸੈਨਾ
ਲਈ॥ ਸਵਾਧਾਤਸੁਭਸੈਨਾਭਈ॥ ਓਮਡੀਸੈਨਾਸਿਪਸਮਾਨ॥ ਆਗੇ
ਅਧਨਾਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥ ਆਏਅਧੁਪਗੀਲੀਨੀਘੋਰ॥ ਮਥਗਾਬੀਚਕਟਕੀਚਓ
ਫੋਰ॥ ਕੇਖੀਸੈਨਾਅਤਿਬਲਦਾਨ॥ ਸੁਭਜਾਵਰੁਲਕੇਕੰਧੇਪ੍ਰਾਨ॥ ਹਲਧਰਕੋਧੋ
ਲੇਹਰਿਗਾਇ॥ ਕਤੋਪ੍ਰਭੁਕੀਜੇਕਓਤਉਪਾਇ॥ ਸੈਨਾਸਾਗਰਜਲਤੋਹਈ॥
ਮਥਗਾਪਗੀਬਹੇਤੀਭਈ॥ ਚੰਤੰਤਕੀਨੀਹਰਿਜਗਦੀਸ॥ ਅਤਿਬੁਧਾਤੰਤਥਿ
ਸਦੇਬੀਸ॥ ਜਥਿਚਿਤੰਤਕੀਨੀਭਗਵਾਨ॥ ਕੋਰਥਓਤੇਭਾਨਸਮਾਨ॥ ਤਭ

ਤੇਓਤਰੇਵੇਰਥਾਨੀਕੇ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਗਾਅਵਿਸੰਤਕੇਜੀਕੇ॥ ਆਨੋਓਤਰੇਵੇਰੇਭਾਨ॥
 ਅਮਤਿਤੇਜਨਤਪ੍ਰੀਤਸੀਸਮਾਨ॥ ਅਸੋਸਤਿਤਸੁਅਰਥੀਆਥ॥ ਪ੍ਰਸੇਤਿਨੋਜ
 ਗਤਕੇਨਾਥ॥ ਸੁੰਦਰੇਨੋਰਥਕੇਕੇਪਿਆਨ॥ ਸ੍ਰੀਸੁਅਮੀਸੁਕਕਤਿਤਮਤੀ॥
 ਰਥਕੰਚਨਕੇਕਿਥਪੁਨੀਤ॥ ਪਿਆਨਧਰੇਤੋਏਨਿਮਲਚੀਤ॥ ਖਿਚਤਿਜਵਾਹਿਰ
 ਨਾਨਾਭਾਤ॥ ਨੋਈਸੁਰਨੋਈਸਸਮੀਨ੍ਰਤ॥ ਤਹਿਰਥਉਪਰਿਆਇਪਚਾਗ॥ ਚਨ੍ਰ
 ਸੋਦਰਸੰਤਤੇਜਅਪਾਰਿ॥ ਖੰਡਾਪਚਲਿਸੁਨੰਦਿਨੰਨਾਮ॥ ਸਾਹੰਗਪਨਥਪ੍ਰਾਨ੍ਰਮਪਾ
 ਮ॥ ਗਦਕਮੋਦਮਤਪ੍ਰਤਾਪ॥ ਸੁਰਨੀਪੁਜਾਅਸਰੋਕੀਥਪ॥ ਬਹੁਨਿਖੰਗ
 ਮੈਥਾਲਅਨੁਪ॥ ਰਥਪਰਪੁਜਾਗੁਣਕੈਰੂਪ॥ ਕਦਚਕ੍ਰਿਸਨਕਾਜਗਮਰ
 ਕਰੇ॥ ਦਸੋਵਿਸਾਕੇਤੰਮਨੋਤੇ॥ ਦਿਖਸੁਦਹੰਨਕੈਓਚਸੁਹਾਦੇ॥ ਦਸੋਵਿਸਾ
 ਕੋਤਿਮਗਮਿਟਾਦੇ॥ ਕਓਚਸਾਥਮਲਖਿਚਤਿਸੁਹਾਦੇ॥ ਤਿਤਤੇਰਵਸਾਘਨੇਲਜ
 ਦੇ॥ ਸੁਅਰਥੀਕਾਏਦਰਕਨਾਮ॥ ਸਦਾਰਿਦੇਜਾਕੇਰਗਵਾਨ॥ ਅਸੋਕੇਸੁਕਨਾਮ

ਸਨਾਏ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ ਸੰਤ ਕਾਇ ਕਰਾਏ॥ ਏਕ ਸੰਤ ਦੁਆ ਸੁਰਗੀਏ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਕੇਸ ਦੁਹੀ ਮੈ ਜੀਏ॥ ਮੇਘ ਪੁਤ ਪਤੀ ਜਾ ਬਲ ਦਾਨ॥ ਇਕ ਬਾਲਾ ਇਕ ਮਾਨ ਧਿਆ
 ਨ॥ ਨੇਮੈ ਜੀਨੋ ਰਖ ਰੋਧਿਆਨ॥ ਕਹਿਓ ਸਭੇ ਸੁਨ ਦੇਓ ਮਾਨ॥ ਭਲ ਪਰ ਕੋ ਰਖ ਅਭਿ
 ਬਲ ਦਾਨ॥ ਅਤਿ ਅਬਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਭਲ ਅਰੁ ਮੁਖ ਲਭੇ ਜਾਪਾਨ॥ ਰ
 ਖ ਪਗ ਭਲ ਪਰ ਕੋ ਰਖੀਆਰ॥ ਤਾਲ ਬਿੰਦੂ ਸੀ ਪੁਜਾ ਬਿਸਾਲ॥ ਚਾਲ ਕੇ ਰਖ ਪੁ
 ਪੁੰਮ ਰਿਸਾਲ॥ ਰਖ ਅਬਨਾਸੀ ਦੇਉ ਅਜੀਤ॥ ਗਾਇ ਸਨ ਕੇ ਪੁੰਮ ਪੁਨੀਤ॥ ਇ
 ਨ ਰਖ ਕਾਰੋਈ ਪਿਆਨ ਲਗਾਇ॥ ਨੌਈ ਸੁਣੇ ਨੌਈ ਮੁਖ ਕਰਗਾਇ॥ ਅਪਨੇ ਮੁਖ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਰੇ॥ ਸੋ ਜੰਤਰਿ ਠਹੇ ਰਹਿ ਪਦ ਲਏ॥ ਸੰਕਰਿ ਪਦ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਾਦਾਨ॥ ਚੈ
 ਭੇਖੀ ਤੰਮੁ ਪਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਇਤੁ ਮਰੇ ਬਲਿ ਕੁਰਾਖੀਆਰ॥ ਇਨ ਮੇ ਸਾਹੀ ਸੈਨਾ
 ਮਾਰ॥ ਜਦ ਕੁਲ ਪੁਤ੍ਰੁ ਮਾਰੀ ਸੰਗਤ॥ ਸਰਦੁਖ ਮੁਖੰਤ ਤੁਮਰੇ ਚੰਗਤ॥ ਭਲ ਪਰ
 ਅਗਿਆਨੀਨੀ ਮਾਨ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਅਗਿਆਨੀ ਕੀਤਗਤ॥ ਚੈਨ ਕਓ ਬਲਗਾਏ

ਅੰਗ ॥ ਰਾਮਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅੰਗ ॥ ਰਬ ਪਰ ਚੈਠੇ ਵੇਰੇ ਧੀਰ ॥ ਸੰਕਰ ਬਣਾ ॥
 ਰਸਾ ਅਸਰੀਰ ॥ ਕੁਛ ਜਾ ਦੇ ਕੁਲ ਨੀ ਸੈਂ ਤਾਸਾ ॥ ਬਤਿਨਿ ਨ ਸੇਵਿਤੁ ਦੇਨ ਤਾਸਾ ॥
 ਕਰਮਿ ਪਵੇ ਅੰਤ ਮੁਖ ਆਏ ॥ ਜਾ ਕੇ ਗੁਣ ਸਭ ਬੇਦੇ ਗਾਏ ॥ ਸੰਖ ਧਜਾਇ ਓ ਸ੍ਰੀ ਕੁ
 ਗਦਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਧਿਨਾਸੀ ਪਰ ਬਪੁਗਾ ॥ ਐਸਾ ਸਬਦ ਸੰਖ ਬਾਗੁ ਏਆ ॥ ਦੁਸ
 ਟੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਨਾ ਵਏ ਆ ॥ ਸੰਖ ਸਬਦ ਪੁੰਤ ਪੈ ਠੀਕਾਨਾ ॥ ਜੋ ਸੀ ਸੈਂ ਤਾਸੀ ਪ
 ਸਮਾਨ ॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਕੁਏ ਸੁਰੰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕਠਿ ਤਿਨ ਨੀ ਸੈਂ ਸ੍ਰੀ ਕੁ ਗਦਾਨ ॥ ਐਸਾ ਸ੍ਰੀ
 ਧਰਮ ਤੰਤਿ ਧਜਾਇ ਆ ॥ ਸਬਦੁ ਮੁਖੀ ਤੇ ਪ੍ਰੇਸਿ ਧਾਇ ਆ ॥ ਜਗਮਿ ਪਤਿ
 ਕਰਮੰਤ ਕਰਿ ਓ ॥ ਕੈਟ ਅੰਤ ਮਨੋ ਪਤਿ ਕਰਿ ਓ ॥ ਜਗਮਿ ਪਤਿ ਕਰਿ ਓ ॥ ਗਾਨਾ
 ਸੇਵ ਪ੍ਰਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਕੁ ਗਦਾਨ ॥ ਠਰਿ ਕੈ ਕਰਿ ਓ ਸੈਂ ਤੇ ਧਾਲ ॥ ਤੁਮ ਕੁ ਪਰਿ ਤੰਤ ਮਰ
 ਏਵੇ ਆਲ ॥ ਕੁਛ ਜਾ ਕੇ ਲੈ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਧਰਮ ਤੰਤ ਮਨੀ ਲੀ ਜੈ ਗਾਨ ॥ ਕੰਮ ਲੈਂ ਤੇ
 ਕੰਮ ਲਗਾਤ ॥ ਲੀ ਜੈ ਗਾਨ ਤੰਤ ਮਨੀ ਧਰਮ ॥ ਧਿਜ ਤੇ ਮਾਖੰਤ ਅਰਿ ਓ ਦੁਗਾਇ ॥

ਮਾਖੰਤਰੋਂ ਅੰਤੋਂ ਤਿਹਾਇ ॥ ਏਹ ਅਸਤ੍ਰ ਵਿਚਾ ਕੰਤ ਪ੍ਰਾਤ ॥ ਸੁਤ ਜਾਵੈ ਨੰਦ ਨ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ਤੁਮ ਬਲਗ ਅਜੁ ਹੋਂ ਅਸਾਖ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਤੁਮ ਰੇ ਵੀ ਸੈ ਤਾਖ ॥ ਮਾਓ
 ਤੋਂ ਤੇ ਬਿਲੰ ਬਨ ਲਾਵੈ ॥ ਜਾਗ ਸਿੰਧੁ ਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਥ ॥ ਜੋ ਤੁਮੁ ਏਵਿ ਵਾਹੇ ਧੀਰ ॥
 ਪਾਤਿਕ ਵੇਂ ਫੁਟ ਰੇ ਅਗੀਰ ॥ ਜੁਪ ਬੇਲ ਮੈ ਵਾਢਿ ਪ੍ਰਾਤ ॥ ਜਿਥੇ ਰੇ ਤਿਤਿ ਮਸ਼ੀ
 ਨਾਗਤ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧੁ ਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਤ ॥ ਸੁਰੇ
 ਜਗ ਸਿੰਧੁ ਅਗਿਆਤ ॥ ਸਤਿ ਬਲੰਤ ਅਨਰੇ ਬਿਖਾਤ ॥ ਜੋ ਪਾ ਬੇਨਤੁ ਮੁਖ ਤੇ ਆ
 ਪ ॥ ਕਰੰ ਮਰੇ ਤੇ ਤੋਂ ਤ ਬਿਖਾਤਿ ॥ ਸਾਵੰਤ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤ ਬਦ ਕਰੇ ॥ ਬਰਖਾ
 ਕਰਿ ਜਗ ਕੋ ਬੁਖਾਰੇ ॥ ਕੁਪੁ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁ ਜਤਿ ਫਿਰੇ ॥ ਹਿਮਲਾਸੀ ਰਹਾਤੇ
 ਰਿਰੇ ॥ ਜੋ ਪਾ ਅਪੁਰੇ ਤਾ ਕਵਿ ਖਾਵੈ ॥ ਕਰੰ ਮਤਿ ਤੋਂ ਵੇ ਗੁਨ ਜੰਤ ਗਾਵੈ ॥ ਮੁਖ ਤੇ
 ਬਰੇਨ ਤਾ ਬਦਿ ਖਾਵੈ ॥ ਮਰਖ ਮਤਿ ਕੋ ਬੇਗ ਮਿਟਾਇ ॥ ਤੁਮ ਏਕਾ ਹੀ ਬਾਤਿ ਉ
 ਕਾਰੇ ॥ ਅਬ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੈ ਨਾ ਮਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਰਖ ਗਜ ਪੈ ਕ ਮੇਤਿ ॥ ਮਾਓ ਜੋ ਪਾ

२०६
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ इति ते देव तज्ज्ञानं पादौ ॥ मति नो ज्ञेयं तावत्तु मति रगति ॥ १ ॥
 ॥ अज्ञानं मतिं यथा कथं ॥ अविष्टि च तव जेव गृह्यत ॥ आगे प्रकृत
 ॥ घनाग्नी तप ॥ मत्तु जेति आगे मत्तु वे मत्तु ॥ अज्ञानं मतिं यथा कथं ॥ अ
 ॥ ज्ञेयं ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਪਰੇ॥ ਮਹਾਸੈਲਕਾਰੁ ਛੁਨਕੇ॥ ਤਿਥਿ ਅਚਤਿ ਤੋਰੇ ਅਚਲਿ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਅਥਗੇ ਮਲ॥ ਜਦਕੁਲ ਸੈਨਾ ਪਾਇਲੁ ਭਈ॥ ਜਗਸਿੰਘ ਆਗੇ ਰੂਪ
ਗਈ॥ ਜੀਆਕੀ ਜਾਨੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਵਾਨ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਦੁਖੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਜਿਥਿ ਜਗੇ
ਸੇਵਿਕ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਤਤਕਾਲ ਸੋਈ ਧਾਤਿ ਬਨਾਵੈ॥ ਜਿਥਿ ਗਵਿਨੇ ਕਸੇ ਚਾ
ਦੁ ਫਾਰ॥ ਦੁਰਕੀ ਏਤਿ ਥਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੀ ਆਰ॥ ਸਾਹੰਗ ਪਤਖ ਚ ਨਾਏ ਸਾਮ॥ ਸ
ਤ ਸੰਤ ਕੇ ਦੁਖੇ ਕਾਮ॥ ਤੰਤੀ ਧੈਰਿ ਵੀਠਿ ਟੰਕਾਰ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਨ ਕੰਧਿ ਓ ਸੁਭ ਸੰਸਾਰ॥
ਰ॥ ਪੰਨਖ ਸਬਦ ਜਗ ਪਤਿ ਟੰਕਾਰਿ ਓ॥ ਤਾਂ ਕਾਜ ਸੁਖ ਦੇ ਓ ਓ ਚਾਰਿ ਓ॥
ਧੇ ਦੁਰਦੁਸ਼ਟਿ ਕਸੀ ਸਾਬ॥ ਭੁਲੇਖੁ ਪਾਨਿ ਪਤ੍ਰਿ ਭਵੰਤ ਨਾਬ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੈਧੇ
ਦੁਖ ਚਾਰੀ॥ ਬਤਖ ਸਬਦ ਤਿਨ ਦੁਖਿ ਖਾਰੀ॥ ਦੇਵ ਪਰੀਪਤਖ ਪੁੰਨ ਕਾਰਨ॥
ਤਿਹ ਭਵੰਤ ਸੁਭ ਸੁਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਦੈਤ ਪੰਨਖ ਸਬਦ ਸੁਨ ਪਾਇਆ॥ ਸੁਨਤਿ
ਤਿਨੋ ਨਾਰਿਦਾ ਭਗਾਇਆ॥ ਗਏ ਗਾਗਤ ਜਨ ਅਪਨੇ ਪਾਮ॥ ਪੰਨਖ ਸਬਦ ਸੁ

[illegible]

ਮੁਕਤੀ ਕੀ ਚੋਟ ॥ ਇਉਂ ਬਲਗਾ ਅਥਿ ਰਾਗੇ ਕੋਟ ॥ ਚੋਟੇ ਅਥਿ ਤਿਕਤ ਕੋਟ
 ॥ ੭੬ ॥ ਕਥਿ ਤਿਕਤ ਕੋਟ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਦੇ ਨਾਥ ॥ ਰੁਖੁ ਤੰਦੀ ਤੇ ਅਥਿ ਸੁਰੁ ਵਸੀ ॥
 ਤਾਂ ਕੀ ਧਿਧਿ ਸੁਦਾਮੀ ਸੁਕਨ ਤੀ ॥ ਨਦੀ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ॥ ਸੈ ਸੁ
 ਮੀ ਸੁਕਨੇ ਦਸੁ ਨਾਥ ॥ ਰੁਜਾ ਸਾਧ ਸੀ ਗਈ ਧਿਸਾਲ ॥ ਕੇਸ ਸੀ ਸੁਕਨੇ
 ਸਦਾ ॥ ਰਾਥ ਪਾਥਿ ਇਉਂ ਅਥਿ ਸੁਰੁ ਪਾ ॥ ਹੈਂ ਤੰਦੁ ਦਸੇ ਕੋਟੇ ਅਨੁਪਾ ॥ ਕ
 ਥਪ ਕੋਟੇ ਸੈ ਪਾਥੇ ਸੀ ॥ ਕੇਲਿ ਰਿਖਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗਾਦੀਸ ॥ ਅਸਤ ਸਗੋਂ ਧਿਧਿ
 ਕੋਟੇ ॥ ਏਕ ਰਿਖਾ ਸੁਕਨੀ ਮਰਗਾਏ ॥ ਸਿਧ ਰਿਖੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਮਰਿਯੋਗ ॥ ਲੀਲਾ
 ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਕਨੇ ॥ ਗਜ ਪਾਤਿ ਰਈ ਕੋਟੇ ਤੀਆਤਿ ॥ ਇਉਂ ਕੋਟੇ ਸੁਕਨੇ ਦਿ ॥
 ਸੁਨਾਏ ॥ ਲਾਲ ਜਵਤਿ ਰੰਗ ਕੋਟੇ ॥ ਦੁਸਟ ਧਿ ਰਾਗੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੰਨੇ ਤੇ ॥ ਸਾ
 ਗੀ ਕੋਟੇ ਤੀ ਕੋਟ ॥ ਮੰਗਲ ਤੈਨ ਕੋਟੇ ਕੋਟਿ ॥ ਜਗਾ ਸੰਧਿ ਏਕਾਤੀ
 ਗਤਿ ॥ ਤਹਿ ਜਾਏ ਚਿ ਸੁਦਾਮੀ ਸੁਕਨ ਤੀ ॥ ਧਾਧਿ ਚਿ ਜਗਾ ਸਿਧ ਬਲ

ਰਾਮ॥ ਪੁਰ ਅਥਾਸੀ ਸੁੰਦਰ ਸਾਮ॥ ੧੫ ਲਤਾ ਕੇ ਗਲ ਮੇਲਿ ਰਾਮ॥ ਆਨਿਓ ੨੦੮
 ਨਿਕਟ ਪੁਰੁ ਪੰਨਿ ਸਿੰਘਾਮ॥ ਕੇਸਵਿ ਕੋ ਚੋਲੇ ਬਲ ਰਾਮ॥ ਜੈ ਅਥਾਸੀ ਸੁੰਦਰ
 ਸਾਮ॥ ਆਗਿ ਆਕਰੋ ਪੁਰੁ ਗ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ ਇਨਜਨ ਨ੍ਰਸੰਮਸਿਰ ਨਰੀਤੁ ਮਾਰੀ॥
 ਮਾਰ ਮੁਲਕੀ ਫੈਨੈ ਸੀਸ॥ ਆਗਿ ਆਕਰੋ ਪੁਰੁ ਜਗਦੀਸ॥ ਚੋਲੇ ਮ
 ਧੋ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਬੁਠ ਬਲ ਰਾਮ ਤਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਇਨਕਰ ਨਾਏ ਬਹੁਤਾ
 ਕਾਜ॥ ਛਾਡੋ ਇਸੇ ਨਮਾਰੋ ਆਜ॥ ਲੈ ਆਵੈ ਗਾਬੁਤੀ ਬਾਗ॥ ਤਮਰ
 ਰਿਤੇ ਪਰਤੀ ਕੇ ਭਾਰ॥ ਲੈ ਲੈ ਆਵੈ ਇਹੀ ਅਜਾਨ॥ ਖੋਜਤਿ ਕਹਾ ਠਿਹੈ
 ਮਰਾਮ॥ ੧੫ ਪਰ ਛਾਡਿਓ ਆਗਿ ਆਮਾਨ॥ ਫਾਸ ਪੁਲਾਈ ਸ੍ਰੀ ਭਗ॥
 ਵਾਨ॥ ਲਭਿ ਤਉ ਏਇ ਕੇਲਾਗਇ ਆ॥ ਰਹਓ ਨਰਖ ਪੈਇ ਨਾ ਭੁਭਿਕਾ॥ ਜ
 ਰਸਿ ਪ੍ਰਸੰਤ ਬਾਤਿ ਬਿਕਾਰੀ॥ ਗ੍ਰਾਥਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਹਿੰਦੂ ਪਾਰੀ॥ ਅਥਾਸੀ ਆ॥
 ਖੁਸ਼ ਲੈ ਪਰ ਮੈ ਜਾਵੈ॥ ਤਪ ਧੰਨ ਗੀਤ ਰਜਾਇ ਕਾਵੈ॥ ਮਾਰ ਲੈ ਕਸਿਲੇ

ਫੁੱਟਿਆਇ ॥ ਜਗਸਿੰਧ ਕੋ ਲਟਿਆਮਾਇ ॥ ਜਗਸਿੰਧ ਕੋ ਚੋਲੇਲੋਕ ॥ ਏ
ਪੁਰਕੀਜੈ ਤੇਕਤਸੈਕ ॥ ਜੋਧਾਗਾਗੇ ਮਾਰੇਮਾਰੇ ॥ ਸੈਨ ਨਹਿਦੇ ਸੈਰਾਜੇਧ
ਰੇ ॥ ਤੁਮਆਗੇ ਵਿਆਜਾਇ ਵਜਾਤੁ ॥ ਤੇਰਾਗ ਤੇਰੀਇਤ ਬਾਤੁ ॥ ਚਲੈ
ਸੁਭਾਵੈ ਅਪਨੇਦੇਸ ॥ ਜਗਸਿੰਧ ਮਾਤਿ ਓਓਪਦੇਸ ॥ ਅਤਿਨਿਲਜਗ
ਇਆਪਰਮਾਤਿ ॥ ਤਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀਸਕਦੇਵ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮਾਧੋਆਏ ਮਥ
ਗਮਾਤਿ ॥ ਸੰਗਭਈਆ ਬਲਗਮਸੁਨਾਤਿ ॥ ਚਰਕੈ ਦੇਵਿਪਤੁਪਕੀ
ਮਾਲ ॥ ਮੁਖਤੇਗਾਵੈ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ॥ ਜੈਮਦਸੁਚੰਤਰੁਖਿਪਤਾਗ ॥ ਵੀ
ਨਦਇਆਨੀਧ ਮਾਤਿਓਰਾਗਿ ॥ ਬੰਦੈਜੰਤਸੰਤਮੁਖਜਸਕਰੇ ॥ ਤਹਿਮੁ
ਗਤਿਰਹਦੇ ਸੈਧਰੈ ॥ ਸ੍ਰੀਮਧੁਪਗੀਪਤੀਤਹਿਸਲ ॥ ਤਾਮੈਆਏ ਸ੍ਰੀਗੋ
ਪਾਲ ॥ ਸਭਦੁਆਰੇਪਰਮਾਤਿਤੇਤਾਗ ॥ ਚੰਦੰਤਚਰਕੇ ਪੰਥਬਜਾਗ ॥ ਪੈ
ਤਿਰੇਤਾਇਪਦੰਬਹਿਸਾਥ ॥ ਆਏਜੀਤੁਪਗੀਕੇਨਾਥ ॥ ਗੁਤਿਗੁਤਿਬੁਝਮੰ

ਨਉਚੋਰੇਬੇਦ॥ ਜੈਮਦੁਸੁਦੰਨਅਲਖਅਰੇਦ॥ ਤਿਸੀਆਹਿਕੋਤਿਲਕਲ ੨੦੮
 ਗਾਏ॥ ਹਰਿਮੂਹਤਿਲੇਹਿਦੇਬਸਾਏ॥ ਏਕਪਰੋਪਰਚਹੀਰਿਸਾਲ॥ ਬਰਖਾ
 ਤਿਪੁਰਪੈਮੁਕਤੇਤਾਰ॥ ਠਠਿਠਠਠਹੋਏਜੈਕਾਰ॥ ਆਏਜੀਤਮੁਕੰਦਮੁਰਾ
 ਰ॥ ਜੇਤਾਪੰਤਸੈਨਾਪੈਹਰਿਓ॥ ਓਹਸੈਨਕੇਆਗੇਧਰਿਓ॥ ਅਪਨੇਮੇਦੂ॥
 ਆਏਧ੍ਰਿਯੇ॥ ਅਤਾਗਜਾਗਜੰਨਕੇਰਾਜੇ॥ ਇਸਹੀਭ੍ਰਾਤੁਸਤਾਰਾਧਾਰ॥ ਲੈ
 ਲੈਆਇਓਕਟਕਿਅਪਾਰੀ॥ ਜਗਸਿੰਧਾਤਿਆਏਹਰਿਪਾਰੀ॥ ਹਰਿਜੀਤੰਤ
 ਕੀਮੰਨਸੈਚਾਰੀ॥ ਸੈਨਾਮਾਰੇਸ਼ੀਭੁਗਵਾਨ॥ ਜਗਸਿੰਧਕੇਛਾਡੇਪ੍ਰਾਨ॥ ਜ
 ਗਸਿੰਧਮੰਨਪਾਰੇਆਸਾ॥ ਹਰਿਜੀਤੰਨਕੀਬਹੀਧਿਆਸਾ॥ ਏਕਧਾਰਭਾਰੇ
 ਭਗਵਾਨ॥ ਪੁਰੰਤਹੋਏਹੰਸਰੇਕਾਮ॥ ਪੁਰਅਜੀਤਕੈਜੀਤੇਕਓਨ॥ ਪਲਮੈ
 ਸਾਜੇਕੋਟਕਿਭਓਨ॥ ਈਸਅੰਤੰਤਿਅਲਖਅਪਾਰ॥ ਆਏਭੁੰਮਓਤਾਰੰ
 ਨਭਾਗ॥੧॥

ਵਿਆਧਪਰੀਐਤਾਬਲਤੀਨ॥ ਕਾਲਕ੍ਰਿਤਤਰਿਆਗੇਦੀਨ॥ ਇਹਲੀਲਾ
ਕੋਈਸੁਰੇਸੁਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਮਾਧੋਕੀਪਾਇ॥ ਨੰਮਲੈਤਕਰਨਭੰਡ
ਰਿ॥ ਵਿਸੰਤਦਾਸਪਗਪੁਬਲਤਾਰਿ॥ ੧੧੭॥ ॥ ਸਾਖੀ॥ ਟਾਰਦ
ਜੀਜਗਸਿੰਧਕੇਆਏਪੁੰਮਸੁਜਾਨੀ॥ ਉਠਗਜਾਚਰੈਲਗਾਆਈਐਸੰ
ਤਮਯਤ॥ ਚਉਪਾਈ॥ ॥ ਜਗਸਿੰਧਕੇਟਾਰਦਆਏ॥ ਮਤਾਮਤਾ
ਨਸਾਮਮੰਤਭਾਏ॥ ਜਗਸਿੰਧਉਠਸੰਤਮੁਖਆਇਆ॥ ਟਾਰਦਜੀਕੇਪੁ
ਗਲਿਪਦਾਇਆ॥ ਪਰਿਪਖਾਰਮਾਸੰਤਥੈਠਾਇਆ॥ ਜਾਗਸਿੰਧਕ
ਅਤਿਮੰਤਭਾਇਆ॥ ਚੌਲਿਓਗਜਾਨਮੈਮਯਤ॥ ਤਾਰੰਤੰਮਸੇਪੁੰਮਅ
ਜਾਨ॥ ਫੁਲਥੈਲੇਟਾਰਦਸੁਗਮਿਆਨ॥ ਸਦਾਰਿਦੇਜਾਕੇਭਗਵਾਨ॥
ਗਜਾਨੀਸੰਮਯਾਏਸੁਥੈ॥ ਚਿੰਤਾਸੀਕੁਦੁਦੇਖੈਤੁਥੈ॥ ਨਿਕੈਤੈਨਿਓਤੇਰ

ਗਗਨ ਚਿੰਤਾ ਕੋ ਬਿਥੈ ਠੇਕਾ ਜਾਗ ਸਿੰਧ ਪੈ ਨ ਧੀਲੇ ਬੈਠਾ ਮਰਭਲੀ ਤੈ ਪਰਿ ੨੧੦
ਜਾਨੈ ॥ ਭਭਾਗ ਭਭਿਤੇ ਬਹੁਦਾਰ ॥ ਮੁਢੇ ਭਗੋਤ ਗਾਮ ਮੁਗਾ ॥ ਇਤ ਚੰਤਾ
ਤੈ ਮੁਢ ਮੰਤਰੀ ॥ ਸਿਓਤੀ ਮਗ ਸੋ ਕਮੀ ਲਾਇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਪਰੇਤੁ ਮਾਗੀ ਸਗੀ
ਮਰਦੁ ਮਗੋ ਚੰਤ ਤੁਮਰੇ ਚਗੀ ॥ ਏਕ ਬਾਗ ਭਗੋ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪੁਰੰਤ ਤੈ ਦੈਂਤ
ਮਰੇ ਕਾਮ ॥ ਬੈਲੇ ਨਾਗ ਵਿਅਤਾ ਮਾਗਾਨ ॥ ਸੁਗੰਧ ਧਾਤ ਤੈ ਸਾਧੈ ਗਜਾਨ ॥ ਕਲ
ਕਾਮ ਪੈ ਦੁਤੁ ਪਠਾਇ ॥ ਸਰ ਬਰਤੰਤ ਜਾਏ ਤਿਸੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮਥਾ ਪ੍ਰਗ
ਟੇ ਗਾਮ ਮੁਗਾ ॥ ਤਿਨ ਭਭਿਜੀ ਤਿਓ ਮਿਤਾ ਗਾ ਧਾਰ ॥ ਜੈ ਤੁੰ ਮਗੀ ਕਰੈ ਸਾਧਿ
ਧਮਕ ਜਿਤ ਬਜਾਵੈ ਗਾਇ ॥ ਕਾਬਲਿ ਤੇਤੁ ਮਾਧੈ ਪਾਇ ॥ ਭਭਿ ਮਾਧੈ
ਸਰ ਸੈਂ ਪਲਾਇ ॥ ਜੀਵਤਿ ਪਰੇ ਕੇ ਮਾਧਿ ਗਾਮ ॥ ਪੁਰੰਤ ਤੈ ਦੈਂਤ ਮਰੇ
ਕਾਮ ॥ ਕਾਲਕਾਮੰਤ ਕਾਬਲ ਤੇ ਮਾਧੈ ॥ ਇਕ ਵਿਅਤੁ ਮਗੀ ਸੈਂ ਪਲਾਇ
ਦੈ ॥ ਲੇਵੈ ਪੋਗ ਮਥਾ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਕਾਜਾਇ ਬਲ ਅਰਤਿ ਗਾਇ ॥ ਗ

ਤੇਲੀਐ ਵੇਰੋ ਜਾਵੇਰੋ ਤੰਦਰਿ ॥ ਵੀਰਵਦਿਅਨਿਧਿਵਦੁਸਟਿਨਕੰਦਿਨ ॥ ਜਗ
 ਸੰਧਮਾਤੀਯੋਹੋਧਾਤ ॥ ਟੀਕੀਕੀਤੀਤੰਮਾਹੋਤਤ ॥ ਨਾਹਦਰੋਹੁਨਾਹੋਜੇਕੀ
 ਸਹੰਤੁਮਾਹੀਤੰਮਾਹਿਦੇਗੀ ॥ ਤਾਪੈਤੁਮਾਹੀਜਾਵੇਵੇਦ ॥ ਕੀਚੈਸਫਲ
 ਤੰਮਾਹੀਸੋਦਿ ॥ ਤੁਮਰੋਜਾਤਨਲਹੋਬਾਰਿ ॥ ਤੁਤੈਸੰਤਸਾਪਰਿਤਸਵਾਰਿ ॥ ਕਹਿ
 ਦਿਪਾਇਤਸਵਦਿਸਿਟਾਵੇ ॥ ਕਾਲਫਸੰਤਪੈਤੁਸੋਸਿਧਾਵੇ ॥ ਧਰੁਤਭਲਾਨਾ
 ਗਵਿਜੀਕੀ ॥ ਤੁਮਰੀਪੀਨਾਜਾਤਿਨਸੀ ॥ ਉਠੇਗੁਮਾਈਸਤਾਮਤੰਤਿ
 ਸੀਨਾਗਦਿਨੁਖਮੈਸੰਤ ॥ ਕਾਲਫਸੰਤਕੇਨਾਹਦਆਇਆ ॥ ਸਫਾਬੀ
 ਬਆਏਗੁਪਕੁਪਾਇਆ ॥ ਸਫਾਬੀਚਨਾਗਵਿਜੀਪੈਸੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਠਿ
 ਤਿਕਕੀਨੈਸੇ ॥ ਨਾਹਦਿਕਿਸੀਕੀਸਤਿਨਾਤਿ ॥ ਪੈਠਿਓਤਤਸਫਾ
 ਕੇਮਾਤਿ ॥ ਪਾਰਜਾਤਿਪੁਤਿਪਕੀਮਾਲ ॥ ਕੰਠਧ੍ਵਜਾਤਿਪ੍ਰਸਾਹਿਸਲ ॥
 ਤਤਮਾਲਾਕੀਉਤੰਮਬਾਸ ॥ ਸੁੰਘਤਿਤੰਮਸੰਤਤੰਤਧਿਗਾਸ ॥ ਦੁਸੁ

ਗੰਧਸੈਨਾਮੈਗਈ॥ ਸਭਾਸਗਲਅਤਾਬਿਸਮੇਰਈ॥ ਇਹਸੁ
 ਬਾਸਕਾਕੀਅਏ॥ ਸਗਲਸਭਫੁਲਾਧਿਸਮਏ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਏ
 ਨਾਗਦਿਗੁਰਦੇ॥ ਕਾਲਪੰਮਾਕੀਅਤਿਜੇ॥ ਏਅੰਕੁਆਸੀ
 ਨਬੈਠਾਇਆ॥ ਕਾਲਪੰਮਾਕੇਤੰਨਮੰਨਭਾਇਆ॥ ਕਾਲਪੰਮ
 ਨਤਬਬਚਨਸੁਣਾਏ॥ ਕਹੁਮੰਤਕੋਹਕਰਲਾਏ॥ ਜਿਉਅ
 ਏਤੁਮਮਹਾਂਮਹਾਂ॥ ਤਿਉਬਰਤੰਤਮੁਖਕੋਰਦਿਖਨ॥ ਬੋਲੈਨਾਗ
 ਦਿਸੁਨਬਲਵਨ॥ ਮਥਗਾਪ੍ਰਗਟਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਿ॥ ਜਗਸਿਧਜੀ
 ਤਿਉਬਹੁਬਾਗ॥ ਫੇਰੀਸੈਨਾਹੰਨਾਪਾਗ॥ ਜਗਸਿਧਤੁਪਧਿ
 ਪਠਾਇਉ॥ ਸਤਿਬਚਨਤਹਿਪ੍ਰਗਟਸਨਾਉ॥ ਤੁਝਿਕੋਭੁਪਸੇਦੇ
 ਸਾਏਆ॥ ਦੀਨਤੁਆਰੀਸਰਸੀਪੈਆ॥ ਜੋਤੁਮੀਰੀਕਰੇਸਯ
 ਏ॥ ਬਸਕੀਜੇਤਬੰਨ੍ਹਦਾਇ॥ ਫੁਲਾਨਗਦਹਿਧਿਆਸੁਨਾਇ

ਮਾਮ ਕਾਲਾਖੀ ਮਨ ਸੁਨ ਸਨੁ ਮੈ ਭਾਇਆ ॥ ਕਾਲਾਖੀ ਮਨ ਭੁਭਿਓ
 ਮਨ ਮਾਰਿ ॥ ਯਾ ਕਾਰ ਜਕੋ ਬਹਾਨ ਲਾਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚਤੁ ਮਹੇ ਰਗ
 ਜਗ ਸਿੰਧ ਸੇਵਾ ਹਤ ਸਿਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਨਾਹ ਦਿਕੋ ਕਹਿਓ ॥ ਯਹਿ
 ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਕਿਨ ਭੂਲੇ ਹਿਓ ॥ ਹਉ ਦਿਸਦੇ ਸਤ ਕਰ ਕਲੇਆਵੁ ॥ ਮ
 ਥਰ ਪੁਰੀ ਜਥੇ ਰਾਖਾਵੁ ॥ ਵਾਦੇ ਸੁਆਵੈ ਜਗ ਸਿੰਧ ॥ ਯਮ ਗਾਠ ਸੇ
 ਹਿਤ ਸੁਬੰਧ ॥ ਕਾਲਾਖੀ ਮਨ ਤਬ ਮੈ ਸੋ ਕਹਿਓ ॥ ਨਾਹ ਵਹ ਰਿਖ
 ਹਿਰਦੇ ਗਹਿਓ ॥ ਰਮੇ ਗੁਸੰਦੀ ਬਾਤੁ ਸਾਇ ॥ ਗਮ ਨਿਸਾ ਮੁਖ
 ਹਿਰਦੇ ਗਾਇ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧ ਪੈ ਨਾਹ ਵਆਇਓ ॥ ਸਭ ਬਹਤੰਤ ਕਹੁ
 ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧ ਸੁਨਾਹਿ ਰਖੇ ਭਾਰਿਓ ॥ ਬਡਾ ਕਰਮ
 ਗੁਰ ਨਾਹ ਵਕਹਿਓ ॥ ਕਾਲਾਖੀ ਮਨ ਤਬੁ ਉਦ ਮੁਕਰਿਓ ॥ ਏ
 ਸੈ ਨਾਮ ਧਰਾ ਪੈ ਚਾੜਿਓ ॥ ਤਾ ਸੀ ਗਿਅੈ ਸੀ ਸੈ ਨਾਹ ਲੀ ॥ ਅ

ਅਸੰਖ ਜਾਪਾਰੈ ਬਲੀ॥ ਅਸੁ ਮੁਤ ਕੀ ਨਦੀ ਬਹਾਇ॥ ਈਦੋ
 ਕਪੂ ਬਤਿਓ ਜਾਇ॥ ਅਭਰ ਸੰਖੇ ਆਗੰਨੀ ਨਜਾਇ॥ ਇਉਂ ਕਹਿ ਸੀ
 ਸੁਕਦੇਵ ਸੁਨਾਇ॥ ਮਥਰਾ ਪੁਰੀ ਜਡੋ ਰਾਪਇਆ॥ ਜਾਇ ਕਲਾਨਿ ਪ
 ਟਮਤ ਕਾਤਲਾਭੈਆ॥ ਹਲਿ ਪੂਰੇ ਬਲੈ ਭਗਵਾਨ॥ ਬਾਇ ਸਨੇਤ
 ਮਧੁਰ ਮਧੁਰਾ॥ ਕਹੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ਕਉਨ ਉਪਾਇ॥ ਗਾਇਆ ਇਉਂ
 ਕਾ ਬਲ ਕੋਰਾਇ॥ ਕਾਲ ਪ੍ਰੀਮਾਨ ਅਇਉ ਬਲਾਵਾਨ॥ ਜਗਸਿੰ
 ਧਭੀ ਆਇ ਆਜਾਨ॥ ਕੋਟਨ ਸੋ ਕਟਕ ਕਾ ਜੋਰਿ॥ ਟੋਧੇ ਪਰਾ
 ਪਰੀ ਮੈ ਸੋਰੇ॥ ਕੋਟਿ ਸੁਰੀ ਸੈਨਾਰੀ ਆਹੁ॥ ਜਗਸਿੰਧ ਕੀ ਬਹੁਤੀ
 ਬਾਹੁ॥ ਬਹੁਤ ਚਿਤ੍ਰ ਚੂੜੇ ਬਹੁ ਬਾਨ॥ ਸਭੁ ਜਦ ਕੁ ਤਕੇਰ
 ਰਪਾਨ॥ ਲਗੇ ਕੋਰੰ ਮਦੇਨ ਉਬੀਰ॥ ਲੁਲਾਖ ਲਗੰਮਾਨ
 ਭੇਦ ਜਗੀਰ॥ ਕਾਲ ਪ੍ਰੀਮਾਨ ਕੇ ਸਨ ਮੁਖ ਜਾਹੁ॥ ਜਗਸਿੰਧ

ਸੇਪੁਰਮਾਤ॥ ਨਰੇਮਾਰਸਗਏਪਰਦੁ॥ ਤੰਮਪੈਤਾਗਿਓਬਰ
 ਤੀਬਾਰ॥ ਕੁਛਸੰਤਪਦਬਾਤਓਚਾਰ॥ ਕੋਟਰਚੈਮਨਬ
 ਏਬੀਰ॥ ਅਤਾਬਿਸਾਓਸਾਗਰਕੋਤੀਰ॥ ਨਾਮੈਦੁਸਟਨਪੈ
 ਠਨਪਾਇ॥ ਤੀਆਬੈਰੀਸਸਤਚਯਾਇ॥ ਬਭੁਤਭਯਾ
 ਬਲੈਬਲਿਰੰਮ॥ ਨੀਕੀਕਰੀਪੁਤਪੰਨਸੰਮ॥ ਚਿਤਾਰੀਨਸੀ
 ਭਗਵਾਨ॥ ਸਿੰਘਮਾਰਿਓਪੁਰਖਪੁਰਾਨ॥ ਸਿਪਜਬੈਸੰਗਰਿ
 ਓਕਰਤਾਰ॥ ਸਾਗਰਯਾਇਨੇਕਨਬਾਰ॥ ਤਰਿਪੈਆਇ
 ਓਮੂਰਤਯਾਰ॥ ਪਰਸੈਕ੍ਰਿਸਮੁਕੰਦਮੁਰਾਰ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਤੀਨ
 ਪ੍ਰਾਨਿਮਦਰੀ॥ ਤਰਿਮੂਰਤਹਿਰੇਮੈਧਰੀ॥ ਤੀਨਕਰੀਨੰਦਉਤ
 ਮਹਾਂਨ॥ ਨਮੋਪਦਮਪਦਿਨਾਨੀਜਾਨ॥ ਤਾਬਿਜੁਰਯਾਗਾਰੁ
 ਨਗਾਂਵਨ॥ ਨਮੋਨਮੋਪਦਪਰੰਮਸੇਧਾਛਨਿ॥ ਨਮੋਨਿਰੰਦਨ

ਸਭਦੁਖਭੰਡਾ॥ ਦੁਸਟਬਿਨਸੀਨਅਭੇਨਿਰੰਦਾ॥ ਕੋਟਕ
ਸੰਧਿਗੀਭੀਰਅਥਾਹਿ॥ ਅਮਿਤਮੁਹਿਰਹਅਲਖਅਚਪੁ
ਨਿਗਲੀਬੁਨਿਮਲਾਨਿਬਾਨ॥ ਨਿਰਕਲਕਨਿਰਸੰਕਾਰਾ
ਰੰਮੁਰੰਮਬੁਰੰਮਰਾਨੇਕਅਥਲਭੁਟਕੋਪ੍ਰਕੀਟਕਿ॥ ਮਾ
ਗਾਨਕਫੁਆਗੀਆਕਰੰ॥ ਦ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੁੰਮਭੁਪਰਿਧੋਰੇ॥ ਸਾ
ਗਰੇਬੋਲੈਰੁਗਦਾ॥ ਕੰਨਥਾਬਲਭੁਦ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾ॥ ਦੁਆ
ਦ੍ਰਿਜੇਜੰਨਜਾਨਿਖਿਚਲੀਜੇ॥ ਤਤੁਕਾਲਕਿਓਖਿਓਆ
ਕੀਜੇ॥ ਬੰਨੇਤੰਮਾਗੀਪੁਰੀਰਸਾਇ॥ ਪ੍ਰਓਆਗੀਆਕੀਰੀ
ਪਾਲ॥ ਜਬਆਗੀਆਕੀਰੀਰੁਗਦਾ॥ ਸਾਗਰਨਿਰਪਰ
ਲੀਨੀਮੰਨੁ॥ ਦੁਆਦ੍ਰਿਸਜੇਜੰਨਜਾਨਿਖਿਓਲੇ॥ ਤਤੁਕਾਓ
ਕਫੂਬਿਓਨੇਭੋਓ॥ ਸਾਗਰਪ੍ਰੰਮੁਆਨਿਦੁਭੋਰਿਓ॥ ਅਪੋਸੰ

ਨਮੈ ਜੰਨਇ ਉਕਰਿਉ ॥ ਕੰਮਦਾ ਬਲੰਗੁ ਹਲਿ ਪ੍ਰਬੀਰ ॥ ਕੇਲਾ ਕੇ
ਹੰਮਰੇ ਤੀਰ ਪੁਰੇ ਸੋਗਾ ਨਿਤ ਪਕਜਿ ਚਗਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ
ਦਕ ਸਗਿ ॥ ਦਿਸਕਰ ਮਾਪੁ ਨਾਥ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਤਕਾਲ ਪ੍ਰ
ਪੈ ਜਾਨ ਆਇਆ ॥ ਕਹਿਓ ਰਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਬਰਾ ॥ ਭਾਥ ਜੋਰਿ
ਮੁਖ ਨੀਚਕਰਾ ॥ ਬਿਸੰਗ ਮੁਕਸ਼ੀ ਰਗ ਦੁਨ ॥ ਆਗਿਆ ਕੀ ਨੀ
ਪਰਮ ਸੁਜਾਨ ॥ ਹੰਮਰੀ ਪੁਰੀ ਬਨਾਵੁ ਉਜਾਇ ॥ ਸਾਗਰ ਤੀਰ ਬਿ
ਲੰਬ ਨ ਲਾਇ ॥ ਨਿਬੁਸੁ ਦੁਨਿ ਅਹ ਭਾਲ ਜਦੁ ਹਰਿ ॥ ਸਭਾ ਲ
ਗਾਵੇ ਗੀਤ ॥ ਰੋ ਬਾਹਰਿ ॥ ਬਿਸਕਰ ਮਾ ਆਗਿਆ ਸਿਰ ਪਰਿ
ਮੰਨਿ ॥ ਜੋਤੁ ਚਕੀ ਨੀਤ੍ਰਿ ਫਲਿ ਪੰਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਜੰਨਿ ਰੀਨ ਪ੍ਰਕਾ
ਸਿ ॥ ਗਲਿ ਉਤਪਤ ਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਆਇਉ ਸਾਗਰ ਹਰਿ
ਤੀਰ ॥ ਦੇਖ ਉਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਗਰ ਨੀਰ ॥ ਦੁਆ ਨਿ ਸਜੇ ਜੀਨ ਕੇ

ਦਿਬਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਬਸਤੁ ਸੁਦ੍ਰਿਲਗਾਇਆ॥ ਫ
 ਟਕਮਲੀਕੇਦੁਆਰਕੇ॥ ਸੁੰਦ੍ਰਕਲਸਤਿ ਨਪਰਧੇ॥ ਦੁ
 ਆਰਣੁ ਏਵਾ ਸੁਕਤੇਯਾਗਿ॥ ਰਿਤਿਨਬਨੇ ਸੁਭਖਿਚਤਕਿਓ
 ਰ॥ ਤੇਮਕਿੰਗਰੇ ਜਗਮਗਕੇ॥ ਧਿਆਨਧਰੈ ਜਨਕੇਮਨੁਹੈ॥ ਮ
 ਤਉਚੋਬਿਸਕਰਮਕੇ॥ ਮਨੋਲਿਖਅਕਾਸਧਰੈ॥ ਯਾਟਬਨ
 ਏਹਾਯਬਜਾਗ॥ ਸਭਹੀਰਚਨਬਨੀਅਪਾਰ॥ ਚਉਰੇਤਾਮਰ
 ਮਾਰਗਗਈ॥ ਏਅਤਿਸੋਭਤਸਭਤੇਭਲੀ॥ ਫੁਨਜਨਸਾ
 ਜਿਉਗਾਜੁਦੁਆਰ॥ ਬਿਸਕਰਮਾਮਤਪਰੰਮਓਦਾਰ॥ ਫੁਲੀ
 ਨੇਗਜਾਕੇਪਾਸ॥ ਜਗਬਿਰਾਜੇਗੇਘੰਨਸਾਮ॥ ਸਦਾਸਹਸ੍ਰਹਿਕ
 ਸਭਿਅਰਨਾਰ॥ ਨੇਕਨਏਵਾਇਉਕਤਹੂਬਾਰ॥ ਫਟਕਮਲੀਕੀ
 ਤੀਤੇਕਰੀ॥ ਗੁਲੀਆਕੀਏਸਰੀਆਧਰੀ॥ ਰਾਵਹਓਤਮ

ਮੋਲਾ ਜਨਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਯਾ ਯਾ ਯਾ ਰੇ ਯਾ
ਜੇ ਬਦੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਨ ਜਾਤ ਨ ਗਨੀ ॥ ਤਿਨ ਚੰਦੇ ਏ ਸਰਗਸਮ
ਹ ॥ ਦਰਪਰ ਮੁਕਤਾ ਲਾਲ ਲੁਲਾਹਿ ॥ ਜਗ ਮਗਤੁ ਸਦਖ
ਗੀ ਅਪਾਰ ॥ ਮਾਨੋ ਗ੍ਰਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਭੰਨ ਨ ਭਜਾਰ ॥ ਕੰਕਨ ਜਿਉ ਮੰਦਿ
ਉਢੇਰ ॥ ਬਿਚਕਾ ਮੰਦ੍ਰਿਲੀ ਨਾਘੇਰ ॥ ਚਉ ਬਚੇ ਮਗਤਾਇ
ਰਿਸਾਲ ॥ ਬਿਚਸੁ ਦ੍ਰੁਦ੍ਰੁਸੇ ਕੀ ਪਾਲ ॥ ਸਰਸ ਬਗੀਚੇ ਪੁਰ
ਪਨ ਭੋਗ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕੇਰ ॥ ਠਉਰ ਬਨਾਈ ਜਿਉ ਚ
ਉਗਾਨ ॥ ਦਰਿ ਪਰਦਰ ਫਨੇ ਕੇ ਬਾਨ ॥ ਅਸ ਕੀ ਪਹਿ ਗਾ ਬਨਾਈ
ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਰਿਗ ਗਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਦਰ ਵਾਜੇ ਯੁਗ ਰੇ ਸੁ
ਜਾਨ ॥ ਬਿਸਕਰ ਸਾਸਤੁ ਮੁਖ ਮਗਨ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਮੰਦ੍ਰੁ ਰੇ ਸੁਨਪੁ
ਬਹੁਤ ਠਉਰ ਬਹੁ ਕੀ ਨੇ ਕੁੰਪ ॥ ਨਿਮਲ ਜਲਿ ਸੇ ਪੁਰ ਨ ਤਾਇ

ਬੁਝਤ ਭਭਿਹ ਜਿਹ ਚੈਰ ਸਾਲ ॥ ਬਿਸਕਰ ਮਾਚਿ ਤਏ ਮਨ ਮਾਰਿ
 ਸੋ ਸੋ ਰਚ ਨਹਿ ਤੀਜਾਇ ॥ ਮਨ ਸਤੇ ਸਤ ਪੁਰੀ ਬਨਾਈ ॥ ਇਓ ਕ
 ਰਿ ਸ੍ਰੀ ਸਕਦੇ ਉਸੁ ਨਾਈ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗਜਰ ਬਾਨ ॥ ਅਤ
 ਮਾਹ ਮਾਰਗ ਵੰਸ ॥ ਜਗ ਮਗਾਇ ਦੁਆਰ ਕਰੀ ॥ ਭਰਿ ਮੂਰਤਿ
 ਰਿਹਦੇ ਮੈਗੀ ॥ ਕਬ ਆਵੈ ਗੇਰ ਮੇਰੇ ਨਾਥ ॥ ਯਾਗ ਰਹੇ ਗੀਚ
 ਹੋ ਸਾਥੁ ॥ ਭਰਿ ਮਗਸੰਨ ਮੁਖ ਦੇਖੇ ਖੜੀ ॥ ਮਥਰ ਉਰਿ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟ ਲੈਧੀ ॥ ਜਿਉ ਸਭਾ ਗ੍ਰਿਹ ਬੇ ਮਥਰ ਮਾਰਿ ॥ ਪਾਮਾ ਕਿਸਕ
 ਮਾਏ ਉਨਾਹਿ ॥ ਸਰੁ ਕੇ ਸਤ ਪੜ੍ਹੇ ਸੀਸਿ ਏ ॥ ਇਹ ਰਚਨਾ ਬਿੰਨ
 ਨਾਥ ਨਹਿ ਏ ॥ ਕੋਟੀ ਪੀਤਲ ਕੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੋਟ ਬੇ ਕੀਧਨੀ
 ਅਪਾਰ ॥ ਇਹ ਅਨਾਜ ਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਬਨਾਏ ॥ ਬਿਸਕਰ ਮਾਸ
 ਭਕਰ ਮਾਰਿ ਖਾਏ ॥ ਬਿਸਕਰ ਮਾਮਨ ਕੀਉ ਬਿਚਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜੇਤੀ ਸਤਿ ਦੀ ਨੀਭਗਦਾ ॥ ਜੇਤੀ ਸਤਿ ਦੀ
ਨੀਭਗਦਾ ॥ ਕਮਲਾ ਬਲਗਾਨਿ ਪਾਨਿਧਾਨ ॥ ਸੋਲਗਾਏ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਗੇ ਪਰੇ ॥ ਪਾਏਗਾਖਕਰਾ ਲੋਕਰੇ ॥ ਬਡੇ ਬਾਗ ਚਹੁ ਭਿਰਿ ਲਗਾ
ਏ ॥ ਬਿਸਕਰਮਾ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ਦੇਖਾਏ ॥ ਪਰੇਤੁ ਰੰਗ ਬਰਨ ਹਰਿ ਸਰ
ਨ ॥ ਪਰੰਮ ਸੁਣਤ ਤਨੁ ਜਲ ਬਰਨਿ ॥ ਕਰਸਸਤੁ ਸੁਦਰਸਾਮੁ ॥
ਬਰਨ ਪਰੇਤ ਹਰਿ ਕੇ ਪਾਮੁ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿ ਸੁਧਰਮਾ ਸਠਾ ਪਠਾਈ ॥ ਦੇ
ਵੇ ਕਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦੇਖਾਈ ॥ ਨਹਿਨਿ ਪਪਰੀ ਕੁਸਰ ਸੁਖਾ ॥
ਅਪਨਾ ਮੁਖਿ ਜਾਨੇ ਭਗਦਾਨਿ ॥ ਦੇਵ ਭਿਕਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਰਈ ॥
ਜੇ ਬੀਬਾਤੁ ਅਮੋਲਕ ਨਈ ॥ ਜੇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੈਭੇਟ ਬਪਠਾਈ ॥
ਸ੍ਰੀਸਕਦੇਵਤ ਹਿਗਾਥਾ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧਰੇ ਪਰੇ
ਭਿ ॥ ਸਠਲ ਜਨਿ ਮੁਮੋਲ ਦੇਵ ਭਿਕਾਰਿ ॥ ਪਾਤੋਇ ਬਿਧਿ ਸ

ਮਏਸੰਤੁ ॥ ਜੇਕੁ ਚ ਦੀ ਨਾਸੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸੋਧੀ ਗਏ ਅਭੇ ॥
 ਭਗਵੰਤ ॥ ਦ੍ਰਿਪ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਪ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰ ਕਾ ਕਾਇ ॥
 ਤੁਧਿ ਆਨ ॥ ਇਉਂ ਸੁਆਮੀ ਸੁਕ ਕਰਿ ਉਯਾਨ ॥ ਇਹ ਲੀਲ ਕੇਸ ॥
 ਨੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਧੋਦੀ ਪਾਇ ॥ ਕੰਮ ਲੈ ਨਿਕਰ ਗਭੰਰ ॥
 ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੀ ਦਾਸ ਪਗ ਪਰਬ ਲਾਗ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਮਾਇਆ ਕੇ ਆਗੇ ਆਕਰੀ ॥ ਯੁਗਤਿ ਕੰਮ ਲਾ ਕੰਤ ॥ ਸਭ ਲੈ ॥
 ਜਾਤਿ ਦੁਆਰ ਕਾ ॥ ਮਥਰਾ ਬਾਸੀ ਸੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਫੁਲ ॥
 ਇ ਆਭਗਵਾਨਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਤਤਕਾਲ ਦਰ ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ॥
 ਦਾਸੀ ਤਰਿਆਈ ਸਹਾਇ ॥ ਪ੍ਰਸੇਸੁ ਖਨਿ ਧਰਿ ਕਾਜਿ ਰਹਿ ॥ ਕੇਰੇ ॥
 ਰੇਤਿ ਹਰਿ ਸੰਨ ਮੁਖ ਖਰੀ ॥ ਚਰਿ ਮੂਰਤ ਨੈਨਿ ਮੈਧਰੀ ॥ ਜੇ ਮਾਇਆ ॥
 ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਆਗੇ ਆਰੀ ਨ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਿ ॥ ਮਥਰਾ ਕੇ ਜੀ ॥

ਖੜਓਠਾਇ ਸਿਏਹੋ ਨਰਿ ਸੀਜਗੋਈ ਸਭਓਠਾਇ ਮਾਇ ਨਾਨੀ
ਨਖੜੇ ਪੁਰੀਤਾ ਅਕਮੈ ਲੋਧੈ ਅਤ ਅਚਿਤ ਮਹਮਾਕਰਤਾਰ
ਜੋਦੀਲਾਸੋ ਅਮਿਤ ਅਪਾਗ ਪ੍ਰਤਭੀਜ ਬਜਾਹ ਸੰਤਾਰੇ
ਬਿਓਸਾਗਰ ਜੀਹ ਅਨੰਤਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਮਿਲ ਬਾਤ ਬਿਖਾਨਾਇ
ਤੁਰਿਅਤੁ ਮਾਸੁ ਨੇ ਸਜਾਨਿ ਅਥਗਕਤ ਹੀ ਅਰਸਾ ਮਾਜਰਾਹੇ
ਪ੍ਰੀਤ ਨੁਭਗਦ ਨਿਸਭਨੇ ਮਿਲ ਕੀਨਾ ਬੀਚਾਗਾਇਤ ਦੀਲਸ
ਤਕਰੀ ਮੁਹਰਾ ਸਭ ਮਿਲ ਗਾਏ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਮਾਹਿਦੇ ਬਸਾਈ
ਦ੍ਰਿਸਿਅ ਮਾਜਿਓਹੇ ਸੇ ਸਭ ਮਥਰਾ ਮਹਾਇਓ ਕਤ ਸ੍ਰੀ
ਸੁਕਦੇਓ ਸੁਨਾਇਕਾ ਵੀਪਨੇ ਸੀਵਗਹੇ ਹਦੀ ਕੀਰਿ
ਸੋਕੀ ਬਾਤ ਨਹ ਦੀਸਗਲ ਲੋਕਾ ਅਨੰਦੇ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਪਗਿ ਪਰ
ਮਹਿਦੇ ਮੈਲਾਇ ਇਹ ਦੀਲਾ ਕੀਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ

ਸਾ

ਮਾਧੋਕੀਪਾਇ। ਕੰਮਲਨੈਨਕਰਨਾਭੰਗਹੁਇਸਨਦਾਸੁ ਪਗ
ਪਰਬਲਾਗਾ॥੧੮॥ ਸਾਖੀ। ਮਥਗਤੇਸੁੰਦਰੁਪਰਬਗਹਿਨਿ
ਕਸੇਸਿਆਮਿਅਗਸੰਨਦੀਓਕਾਯਮਨਕਓਪਰੇਜੰਨਕੇਕੰ
ਮੁ॥੧੯॥ ਚੌਧਾਈ। ਮਥਗਤੇਸੁੰਪਤਿਭਗਾਣੀ। ਬਾਹਮਿ
ਕਸੇਪੁਰਖਪੁਰਾਨਿ। ਯਾਯਮਨਕੇਸਨਪੁਰਖਗੇਯਾਬੇਭੰਗਾ
ਬ੍ਰਹਮਨਕੇਰੇਯਾ। ਨਾਰਭਜਾਪਾਰੀਭਗਾਣੀ। ਸਰਦੁਖਭੰਜੰਨਪੁਰ
ਖਪੁਰਾਨਾ। ਮੰਦਤਾਸਸੇਰੀਰਤੇਯੁਦਿਆਸਭਸੰਤਨਕੇਜੀਵਨਪੁਰ
ਕੁੰਗਾਭਿਜਗਮਗਕੇਗਾਜੀਉਦੁਖਚੰਚਭਿਜਲਮੈਤਰੇ।
ਤੰਜਕਤਿਸਿਰਪੁਕਟਿਸੁਰਾਇ। ਸੁੰਦਰਪਰਮਪੁਰਖਹਿਗਾਇ॥
ਪ੍ਰੀਤਓਪਰਨਾਮੁਕਤੇਤਾਗਾ। ਅਸਿਤਨਰੰਦਾਨਪਰਮਪੁਰਾਕੰ
ਭਬੀਬੈਜੰਤਮਾਯਾਪਗਲਓਦੁਲਤਪ੍ਰੀਮੁਰਿਸਾਲਿ। ਭਿ

ਵਖੀ ਸਾਥ ਭਿਗਦ ਤਾ ਸੁਹਾਇ ॥ ਵੇਸੰ ਵਿਆਪਕ ਤਿਰ ਦਲਹਾਂ
 ਇਥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਾਵਨਿ ਪੰਕਾਜਿ ਚਰਨਿ ॥ ਜਿ ਨਕੀ ਸਰ ਬ੍ਰਤ ਮਾਰਿ
 ਕ ਸਹਨਿ ॥ ਜਿ ਗਈ ਰਹਿ ਮਥੁਨਿ ਬਾਕ ॥ ਪਰੇਤ ਪਹੁੰਚੈ ਪੁਰਖ
 ਪੁਰਾਨਿ ॥ ਜਗੈ ਰਹਿ ਆਸੀ ਭਗਵਨਿ ॥ ਕਾਉ ਘੁਮੈ ਨ ਦੇਖੇ ਨ
 ਗਨਿ ॥ ਬਰਤਾਗੀ ਹਰਿ ਦੁਸ਼ਕਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਦਿ ਪਦੀ ॥ ਰਿਦੈ
 ਮੈ ਪਰਿ ॥ ਯਾ ਲਖੀ ਮਨ ਪੈ ਛਾਨਿ ॥ ਸਿਆਸੁ ॥ ਗੁਗ ਪੁਰ ਨ ਰੁਗ
 ਤ ਕੇ ਕਾਂਸੁ ॥ ਕਾਉ ਘੁਮੈ ਨ ਇਉਂ ਮਨ ਜੇ ਕਰਿ ॥ ਕਿਉਂ ਨ ਜੀਅ
 ਪਤ ਕਟਿ ॥ ਬਾਸ ਦੇਉ ਤੈ ਇਹ ਮਨੁ ਪਾਜਿ ਕਤ ਤਾ ਥਾਨ
 ਹਰੁ ਪਾਸ ॥ ਸਸਤੁ ਨ ਕੇਈ ਭਾਖਿ ॥ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾ ਕੇਈ ਸਗਲ
 ਗਾਇ ਲੈ ॥ ਭਾਇਆ ॥ ਕਉਂ ਰਨ ਪਾਰਿ ॥ ਰਿਓ ਆਜਿ ਇਨ ਮੀਰਾ
 ਨਖ ਛਬੁ ਮੇਰੇ ਤ ਕੇਟਿ ਮਨੀ ਗੁ ॥ ਅਤ ਜੇ ਪਹੁੰਚੈ ਇਹ ਭਗਵਨਿ ॥

ਮੁਕਤ ਪੈਆਇਓ ਆਜਾਇਕੇ ਆਪਾਸ ਭਿਭੁਇਆ ਤਿਆਗੇ
 ਆਪਰਮਜੁਪ ਆਸੋ ਅਬਰੀਜੋ ਸੀਹੀ ਨਕੇ ਏਜਿਧਾਈਜੋ ਆ
 ਸੋ ਆਜਾਇਕੇ ਆਜਾਇਕੇ ਸਸਤਨ ਕੋਈ ਹਾਥ ਓਠਾ ਵਢਿਓ ਅਪੁਨੀ
 ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਕਹਿਓ ਭਹਿਸੁ ਰੂਪ ਤਿਹ ਦੇ ਬਸ ਗਹਿਓ ਸਭੁ
 ਧਾਤੁ ਮਠਾ ਦੇ ਕੋ ਕਹਿਓ ਮਹੀ ਆਹਿਓ ਆਹਿਓ ਗਹਿਓ ਸੰਨਿ
 ਮੁਖੀ ਏਕੇ ਆਜਾਇਕੇ ਆਕੂ ਮਪਨਾ ਬਢਾ ਪਾਗੀ ਟਾਕਿਓ
 ਪ੍ਰਤਿਯੋ ਸਨ ਮੁਖ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ
 ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ
 ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ
 ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ
 ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ
 ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ
 ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ ਆਇਓ

ਭਗਿਮਧਸੂਦਨਭਗਿਅਜਾਇ॥ ਨਾਨਾਬਿਪਕੇਰੁਲਾਤਾਇ
ਖਾਇ॥ ਅੰਤਰਗਾਖਰੁਏਕੇਰਾਖਾ॥ ਪ੍ਰਭਅਬਨਾਸੀਤਿਭਦਰਨਖ
ਬਹੁਤੇਅੰਤਰਹੋਇਨਗਸੁ॥ ਪਾਛੇਲਾਇਖਤਿਓਰਗਦਾਨਾਸ
ਭਾਬਿਸਪੁਰਨਿਪੁਰਖਅਕਾਮੁ॥ ਏਕਪਰਬਤਿਪਰਮਾਸਦਗਾਇ
ਅਨਾਅੰਤਹਿਧਿਆਨਪ੍ਰਭਤਹਿਭਏ॥ ਅਗੇਬਾਸੇਇਆਇ
ਰਸੰਗਾਬਠੇਪੁਰਖਪਤਿਅਤਬਾਇਦੰ॥ ਪ੍ਰਭਤਿਸਪਰਪੀ
ਤਬ੍ਰਹਮਰਿਉ॥ ਆਪੁਸੰਸਜੀਭਏਨਿਗਰ॥ ਤਿਨਜਾਨਿਸੋਏ
ਭਗਦਾਨਿ॥ ਕਾਲਕੁਆਇਓਦੰਭਅਜਾਨਿ॥ ਕਾਲਪੀਆ
ਤਬਸਬਦਿਸੁਨਾਇਆ॥ ਮੁਇਕਰਿਓਪਾਛੇਲੋਆਇ
ਆ॥ ਸੋਹੇਸੋਨਿਭਓਹੋ॥ ਪਾਸੇਕਪਟੀਅਓਨਕੇਇ
ਮੁਇਸੇਸੰਤੁਲੋਆਇਓਸੀਹੀ॥ ਜੋਹਰਿਓਕਰਿਓਬੇਅੰ

ਗੁ। ਤਿਕੋ ਬੇਗਦਾਗੀ ਲਾਤ ਪ੍ਰਤ ਹਾਗਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨਜਾਤਿ
 ਜਾਗਿਓਪੁਰਪੁਤਬੇਬਲਵਾਨਾਤਕੇਲੋਚਨਅਗਨਸਮਾਨਾਕ੍ਰੋਪਾਦਿ
 ਸੁਤਿਨਜੋਧਾਕਗੀਕਾਲਦਮਮਨਕੇਉਪਰਪਗੀਕਾਲਦਮਮਨਤਨਿ
 ਉਪਜੀਆਗਿਭੁਇਓਭਸਮਜਰਿਉਚੇਭਾਗੀਸੁਕਸੇਪ੍ਰਸਨਪਗੀਛੁ
 ਤਕਰਿਓਕਵਨਪੁਰਖਗਿਰਕੰਦਰਪਰਿਓਹੋਪ੍ਰਭਤਕਾਕਰੇਬਖਾ
 ਤਮਰੇਸਾਤਿਗੁਰਪਰਮਮਹਾਨਾਥੇਲੇਸੀਸੁਕਪਰਮਮਹਾਨਾਸੁਨੇਪ
 ਗੀਛੁਤਸੀਤਸੁੰਜਾਨਾਸੁਰਜਬੀਸੀਬਾਬਲਵੇਤੁਦਾਦਬਾਮੰਬਤ
 ਸੰਤੁਜੋਬਨਸਕਪੁਤਸੁਜਾਨਾਖਤੀਬਾਮੁਚਕੰਦਮਹਾਨਾਥੇਰੇਤੁਪ
 ਬਜੇਧਾਬਲੁਰਹਿਓਇਨਸਤਾਇਦੇਵੇਕੋਕਰਿਓਦੈਤਿਭਗਾਇ
 ਬਰਾਦੇਦੇਵਾਮੈਸੀਕਰੀਸੁਰਕੀਸੇਵਾਬਹੁਤੇਦਿਨਦੇਵੇਕਰਹਿਓ
 ਤਬਦੇਵੇਵਾਂਕੋਇਓਕਾਹੋਓਹੋਧਾਪਰਿਤੀਕੇਰਾਜਾਤੈਪੁਰੇਹਮਰੇ

ਸਭ ਕਾ ਜਾਨਕੁ ਦਰ ਆਸੇ ਤੇਤ ਬਢਾਇ ॥ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਹੋਮਹਿ ਦੇ ਨਾ
ਤਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੇਏ ਏਕੈ ਗੁਰੁ ਵੰਤਿ ॥ ਅਵਰ ਦੇਵ ਸਭ ਤਾਂ ਕੇ ਜੰਤ ॥ ਤਬ
ਗਜੇਇ ਓਕਿ ਓਸੁ ਨਾਇ ॥ ਚਲੈ ਤੁਮੇ ਤੇ ਆਗਿ ਤੇ ਆਗਿ ਅਪਾਇ
ਪਾ ਅਸਿ ਧਾਰੇ ਆਗਿ ਆਦੇਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਪਾਰਿ ਸੇ ਬਹਿ ਓਸੇ ਨੇਤਿ ॥
ਫੁੰਨ ਦੇਵੈ ਗਜੇ ਕੋ ਕਤਿ ਓ ॥ ਤੁਮਹੇ ਕੁਲ ਕਾ ਕੋ ਓ ਨਹਿ ਓ ॥ ਵਹੁ ਜਗ
ਬਿਨ ਸਿਓ ਓਪਿ ਸਿਓ ਅਓ ॥ ਕੋ ਓ ਨਹਿ ਓਤਿ ਆਹਾ ਠਹਿ ॥ ਤੈਵੇ ਅ
ਨਖ ਕੇ ਕੋ ਆਸ ॥ ਤਬ ਹੋਮਹਿ ਕਰਿ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਤੈ ਜਾਨੀ ਹੋਮ ਅ
ਬਹੀ ਆਇਆ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਨਹ ਲੋਕ ਬਿਗਾਇਆ ॥ ਤੁਹਾ ਰੋਓਗ
ਜੇ ਫੁਨ ਕਹੀ ॥ ਬਿਆਪੀ ਨਿਕੁ ਜਾਤ ਨ ਸਹੀ ॥ ਸੋਏ ਮੁਏ ਨ ਕੋਈ ਜਗ
ਇ ॥ ਕੋਹੀ ਨਿਕੁ ਪਾਨੀ ਆਪਾਇ ॥ ਦੇਵੈ ਕਤਿ ਓਜਾਇ ਪਰ ਸੋਇ ॥ ਤੁ
ਸੁ ਕੋ ਜੰਤਿ ਜਗਾਇ ਕੋਇ ॥ ਫਿਨ ਮੇ ਜਹੇ ਹੋਮੈ ਦਰ ਕਇਆ ॥ ਤੇਤੇ ਗੁਰ

ਕਾਈਤਾਪਇਆ॥ ਤਾਪੈਪ੍ਰਗਟੇਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥ ਤਤਿਧਿਆਨਕਾਕੁਓਧਿ २੨੦
 ਸਆਨ॥ ਪੀਤਓਪਰਨਾਕੁੰਡਲਕਾਨ॥ ਗਲਮਲਕੋਟਕਭਾਨਸਆਨ॥
 ਚਾਰੁਭੁਜਾਅਤਿਧਿਮਲਰਿਸਲ॥ ਦੇਤਿਬਹੰਤਰਸਿਆਮਤਮਾਲ
 ਕੰਠਾਬਨੇਬਜੰਤੀਮਾਲ॥ ਪਗਪ੍ਰਭੰਤਿਸੁਲਹਰੀਧਿਮਾਲ॥ ਨਖ
 ਸਖਅੰਗਅੰਗਰਸਭਰਿਓ॥ ਇਹਸੁਚਕੰਦੇਦਰਸੰਨਕਰਿਓ॥ ਹਰਿ
 ਕੇਤੰਨਕੋਛਾਵਨਾਭਇਆ॥ ਅੰਧਗੁਛਾਕਾਂਭਅਭਿਟਗਇਆ॥ ਮੁਚ
 ਕੰਦਨਸਾਕੋਦਿਸਟਪੁਸਾਗ॥ ਮਹਤੋਨਸੈਰਿਸਨਮੁਗਾਗ॥ ਅਇਧਾ
 ਇਪ੍ਰਭੇਹਰਿਪਾਇ॥ ਹਰਿਪਗਭੈਅਤਿਹਰਓਲਿਪਟਾਇ॥ ਹਰਿਸੰਨਮੁਖ
 ਠਾਕੁਕਰਜੋਰ॥ ਦਿਸਟਲਗਾਈਪ੍ਰਭਰੀਓਰ॥ ਅਦਮ੍ਰਵੰਨਕੋਬੈਲੀ
 ਬਾਤ॥ ਕਹੰਨਾਮਅਰਅਪਨੀਜਾਤ॥ ਵੈਸ੍ਵਨਗਰਿਧੈਰੋਕਓਨ॥ ਸਸੀ
 ਅਹਰੋਕੇਬਹੰਨਸਆਨ॥ ਆਠਪਾਲਯੋਕਸੈਕਓਨ॥ ਕਹੰਨੀਕਓਨਤੁ

ਮਾਗੁਭਉਨ॥ ਤੋਓਇਓਜਾਨੈਤਿਹਦੇਆਤਿ॥ ਕੋਈਦੇਵਤੁਮਆਗੇਨਾਹਿ
ਜੇਤੇਤੇਜਵੰਸੀਸੰਸਾਰ॥ ਤੁਮਸਭਹੁੰਤੇਪੁੰਮਓਦਾਹ॥ ਤੁਮਸਭਦੇਵੰਤ
ਤੋਤੋਦੇਵ॥ ਤੁਮਹੇਪਗਕੀਕੀਜੈਸੇਵ॥ ਨਗੰਤਚਰੰਤਆਇਓਬੰਤਮ
ਤਿ॥ ਕੁਛਪਗਮੈਪਰਿਓਤੈਨਾਹਿ॥ ਕਹੈਕਵੰਤਤੁਮਸੁਦ੍ਰਸਿਅਮ॥
ਨਾਮਕਹੈਅਹਅਪਨਾਧਾਮ॥ ਬੰਸਜਾਤਕੁਲਨਾਮਸੁਨਾਇ॥ ਤੁਮ
ਗੀਅਹਿਮਾਕਤੀਨਜਾਇ॥ ਗੁਜੇਮਾਧਵਿਸੇਘਸਮਾਨ॥ ਸੁੰਦ੍ਰਮੁਖ
ਤੇਕਰੀਬਿਖਾਨ॥ ਸੁਨੀਐਗਜਾਪੁੰਮਸੁਜਾਨ॥ ਹੰਮਪ੍ਰਭੋਤੰਮਪੁਰੁਸ
ਪੁਰਾਨ॥ ਪੁਰੰਤਬ੍ਰਹਮਅਨਾਦਅਨੰਤ॥ ਪ੍ਰਭਅਬਨਾਸੀਤੋਰਗਵੰ
ਤ॥ ਲੀਨੋਤੁਏਕਈਅਓਤਾਰ॥ ਕੀਨੇਗੁਨਅਹਕਰਮਅਪਾਰ॥ ਤੰ
ਕਾਧਾਗਨਕੋਜੰਤਪਾਇ॥ ਜੇਤੀਮਤਿਤੇਤੀਇਕਗਾਇ॥ ਧਰਤੀਕੋਕੋ
ਲਕੇਕੋਗਨਸਕੇ॥ ਬਹੁਤਜਨਮਜੇਕੋਜੰਤਬਕੇ॥ ਇਨਤੇਮਹੇਕ

ਰਮਆਪਾ॥ ਅਤਿਅਸੰਖਲੀਨੋਅਉਤਰ॥ ਅਬਰੀਬਿਧ ੨੨੭
ਉਕਰੋਬਿਖਾ॥ ਸੁਨੀਐਰਾਜਾਪਰਮਸੁਜਾ॥ ਸੰਮਧੀਰਸੰਮੁਦ੍ਰਿ
ਸੇਨ॥ ਸੁਦਧੇਥੇਪੰਕਜਿਨੈਨ॥ ਸੇਖਉਰਿਸਥਲਿਸੇਜਰਮਾਰੀ॥
ਚਰਨਿਲੇਖੀਕੰਮਲਾਪਿਆਰੀ॥ ਤਿਹਕੂਮਬ੍ਰਹਮਾਲੈਗਏ॥ ਈ
ਨੰਮਗੀਜਰਨੀਪਏ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮਗੀਬੇਨਤੀਕਰੀ॥ ਮਹੀਤੁਮਾਗੀਦੁ
ਕਰਿਰਗੀ॥ ਇਤਨਮਤਿਲੀਨਾਅਓਤਰ॥ ਦੁਰਕਰੰਤਧਰਤੀਕੋਭਾਰ॥
ਬਸਦੇਵੰਤਮਰਾਪਿਤਾਮਹਾਨ॥ ਬਾਸਦੇਵੰਤਮਰਤਿਤਸੁਜਾਨ॥ ਏਕ
ਕਤਿਤਸੁਸ੍ਵਰੋਸ਼੍ਰੀਰਿਸਨ॥ ਤੈਂਤਮਸ੍ਰਬਧਿਆਪੀਥਿਸੰਨ॥ ਬਤੋਰੇ
ਬੰਲੇਸ਼ੀਭਗਵਾਨ॥ ਕੁਕੁਵਰਮਾਗੇਸੰਤਸੁਜਾਨ॥ ਜੇਤੇਵਰਕੇਦੇ
ਵੰਨਹਾਰ॥ ਹੰਮਸਰਗੁੰਤੇਪੁੰਮਓਦਾਰ॥ ਹਾਜੇਮੰਨਮੈਕੀਉਬਚਾਰ॥
ਕਥਾਭਈਥੀਹਿੰਮਰੋਦੁਆਰ॥ ਗਰਗਸਾਥਥਾਪੁੰਮਪੁਰਾਨ॥ ਤਾਮੈ

ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਨ ॥ ਅਥ ਗਾਧ ਗਾਏ ਗਾਪੰਨ ਸਿਆਮ ॥ ਜਦ ਕੁਲ
 ਮੈ ਤਹਿ ਰਿਖਾਇ ਪਾਨ ॥ ਇਹੀ ਤੁ ਆਰਿ ਸਨਾ ਅਭਿਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਪਰ ਬੈਠੇ
 ਰਿਖਾਇ ਪਾਨ ॥ ਰਾਖ ਜੋਰ ਲਾਗਾ ਗੁਨ ਗਾਨ ॥ ਨਮੋ ਨਮਸਤੇ ਪਰਬ
 ਪ੍ਰਗਾਨ ॥ ਇਹ ਲੀਲਾ ਦੇਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਗਤ ਆਧੈ ਕੀ ਪਾ
 ਏ ॥ ਕੰ ਅਲੋਕੈ ਨਰਨਾ ਕਰਤਾਰ ॥ ਰਿਸੰਨ ਦਾਸ ਪਗ ਪਰ ਬਲ ਰਾਹਿ
 ॥ ੧੨੦ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਮਚ ਕੰਦਰੁ ਗਤ ਕੀਰਤ ਕ
 ਰੇ ਸੰਨਤੁ ਬਧੀ ਭੁਗਵਾਨ ॥ ਜਿਹੀ ਮਰਤੀ ਕੀ ਕੋ ਅਤ ਅਨੰਤ ਨਾ
 ਨ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚਓ ਪਾਈ ॥ ॥ ਨਮੋ ਅਚੰਤ ਅਸੇ ਪਾਏ ॥
 ਜੁਗ ਜੁਗ ਪ੍ਰਾਗੰਤ ਨਭਿੰਤ ਰੇਖ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਾਇ ਅਭਿ ਬਲ ਵਾਨ ॥
 ਤਿਸ ਸਰ ਮੋਰੇ ਲੋਕ ਅਜਾਨ ॥ ਮੰਦ ਦਾਗ ਸੁਤ ਭੰਡਾਰ ॥ ਇਹ ਤੇਰੁ
 ਭੀ ਨਰ ਕਦ ਆਹ ॥ ਜਿਓ ਓਹਿ ਆਤਿ ਕਾਇ ਅਨੁਪ ॥ ਰਿਸੀ ਭੰ

ਤਇਤੁ ਗੇਤਿ ਕਾਰੁ ਪਾ ॥ ਤਉ ਮੇਰੇ ਕੀ ਛਾਸੀ ਗੇ ॥ ਇਸੀ ਕੁੰਤੁ ਮੈ ਸੁਰਜ ਗਪੇ ॥
 ਤਉ ਪਸਾਸਹੰਤ ਪਰੇ ਸੇ ਤੇ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਜਾਨ ਮੇ ਮੇ ॥ ਤਉ ਬਾਗ ਜਾਕ
 ਲਕਾਚੰਦ ॥ ਲੈ ਕਰਤਿ ਤੁਮੁ ਦੇ ਮੁਖ ਕੰਦ ॥ ਰਾਜ ਗੁਰ ਕਰ ਬਾ ਮੈ ਅੰਧ
 ਗੇਤਿ ਕਟੁ ਬਸੈ ਬਾਸੰਤ ਬੰਧ ॥ ਰਾਜ ਮਤਿ ਮਾਤੇ ਦੁਆਰੇ ਸੁਲੈ ॥ ਮਰਾ ਮਰ
 ਤੰਮ ਆਗੇ ਪੁਲੈ ॥ ਸੇਵਕਿ ਜੈ ਧਾਨ ਦੀ ਤਜਾਰ ॥ ਆਗਿ ਆਗੀ ਰੇਤੁ
 ਆਗ ॥ ਹੈ ਰਾਜ ਰਖ ਮਾਟ ਕੁੰਡਾਰ ॥ ਕੰਚੰਤ ਮੁਕਤ ਕੇ ਕਈ ਰਾਗ ॥ ਪੁ
 ਤਨਾਰ ਚੇਹੀ ਰਸੁ ਗੀ ॥ ਇਤਹ ਚਨਾਖੀ ਮਾਇ ਆਗੀ ॥ ਸੇਭੇ ਦੁਹਰਿ
 ਜਸੇ ਤੀਰੇ ॥ ਕਾਲ ਬਲੀ ਸੁਭ ਹੀ ਨਰ ਕਲੇ ॥ ਇਸ ਤੰਤ ਕਾ ਬਾਗ ਜਾ
 ਨਾਮ ॥ ਜਾਤੇ ਸੇਰੇ ਨ ਆਪਾ ਕਾਮ ॥ ਦੇਹੀ ਕੀ ਗਤ ਕਰਤਿ ਤਜ ਬਾਗ ॥
 ਮੁਖ ਕੰਦ ਕਰਤਿ ਤੰਤ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾ ਰਿਖ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ੀ ਹੇਤੈ ਤਿਸੈ ਚਲੇ ॥ ਅਗ
 ਨਦੇ ਹੇਤੈ ਰਿਜ ਸੇ ਹਲੇ ॥ ਨੈਦੀ ਅਚੈ ਤੈ ਬਿਸਟਾ ਤੈ ॥ ਜਿਤਿ ਸਮਾਨ ਦੁ

ਗੰਧਨਕੇਇ॥ ਐਸੇਤਨਕਾਕਰਤਗੁਮਾਨ॥ ਸੇਮਤਿਮੂਰਖਖ
 ਹੇਅਜਾਨ॥ ਤ੍ਰਾਹਤ੍ਰਾਹਿਧੁਰਖਤਮਈਸਾ॥ ਤਾਥਲਾਗਏਅੰਗੇ॥
 ਸੀਸ॥ ਵਰਿਕਾਨਾਮਨਥੀਜੇਦੇ॥ ਮੁਝਿਕੋਦੀਜੈਅਪਨੀਸੇ
 ਵ॥ ਬ੍ਰਿਥੈਅਭਿਧਸਰੁਪਾਛੈਗਈ॥ ਨਿੰਦਾਬਡੀਤਪਾਸਿਆ
 ਭਈ॥ ਮਾਨਖਜਨਮੁਅਮੋਏਲਾਏ॥ ਨਾਤੇਭਜੀਐਦੀਨ
 ਕਿਅਾਲਾ॥ ਮਨੁਖਹਉਤਿਹਿਭਗਤਿਨਕਰੇ॥ ਆਤਮੁਤੁੰ
 ਜਨਮੇਅਰੈ॥ ਜਗਤਰਨਾਕਾਇਹੀਉਪਾਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਸੇ
 ਲਾਗੇਭਾਇ॥ ਹਰਿਕੇਜਾਹਿਹਰਿਜਸਕੇਰਟੇ॥ ਤਮਸੇਕੀਅ
 ਤਦੁਮਓਕਟੇ॥ ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਕਰਿਲਾਗਾਰਗਨੇ॥ ਹੇਧੁ
 ਰਖੋਤੰਮਤੁਮ੍ਰੀਸਗਨੇ॥ ਮਾਇਅਮੇਲੀਡਾਰੋਮੇਹਿ॥ ਸਹ
 ਨਿਤੁਮਹੀਥਾਨਤੋਹਿ॥ ਕਿਏਤੁਮਰਾਦਸੰਭਉਅ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਰੁ ਕੰ ਮਹਿ ਟਹਿ ਆ ॥ ਫੁਲ ਅਤਿ ਡਰੈ ਮੁਖ ਸੰਸਾਰ ॥ ੧੨੨ ॥
 ਗ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਭੂ ਪੈ ਕਹੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮੂਰਖ ਬੇਲਾ ਪਾਮ ਮੈ ਕਰੇ ॥ ਕਾਲ
 ਸਹ ਪਕੀਖ ਬਗਨ ਪਰੇ ॥ ਯੈ ਕੇ ਸਰਾਭੇ ਗਭਗ ਵਾਨਿ ॥ ਬਿਨਾਤੁ
 ਮਰੇ ਨਾ ਆਧਿਆਨ ॥ ਰੁਗਤਿ ਦਾਨ ਦੀਜੈ ਕਹਿ ਤਾਰ ॥ ਸਰਸੁਖ
 ਵਾਇਕ ਪਰਮੁ ਉਦਾਰ ॥ ਤਸਕਹਿ ਬੋਲੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਸ
 ਨਤਿ ਮਰੇ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਨ ॥ ਨਿਮਦਾਤੁ ਮਗਾਇ ਗੁਗਿਆਨ ॥ ਏ
 ਮਕਾਜੈ ਨਿਤੁ ਪਰਮ ਸਤਨ ॥ ਅਚਰਿ ਭਗਤਿ ਤੁਲੈ ਮਹੀਪਾ
 ਏ ॥ ਤਮਹੇ ਪਗਲੇ ਯਦੇ ਬਸਾਇ ॥ ਪਹਿਲੇ ਭੀਕੁ ਤ੍ਵੇ ਸਿਮਰ
 ਨ ਕਹਿਓ ॥ ਸੁਧਭਾ ਲਿਖੈ ਤਮ ਸੋ ਪਾਰਿਓ ॥ ਜਪਤ ਹੋ ਬਾਨ
 ਮਹੀਮਾ ॥ ਠਠਿ ਹਰੀ ਮਹੇ ਰਿਦਾਤੁ ਤਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨਤਿ ਮਹੀ
 ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਤਮ ਸੋ ਬਦੀਤੁ ਮਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨਤੁ

ਮੰਤਰੈ ਇਓ ਕਰੇ ॥ ਜੰਮੇ ਪਗ ਲੈ ਰਿਹਦੇ ਧਰੇ ॥ ਜੰਮੇ ਤੁਮਰੀ ਬਛਪਿ
ਆਸ ॥ ਵਰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਤਰਿ ਪਜੀਆਸ ॥ ਜਾਂ ਕੇਇ ਹੁਲਾਸ ਮਰਿਆ
ਲ ॥ ਵੀਸੈ ਮੈ ਸਾਖੰ ਮਰੇ ਪਾਲ ॥ ਤਿਸ ਸਾਧਨ ਤੇ ਵਰ ਮੰਤਰ ਲਿਖਿ
ਨੈਟ ਜੰਮੇ ਮਕਾਪਾਤਿ ਕਦਿ ॥ ਜਸ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਵਰ ਕਾਨਾਮ ॥ ਜੰਮੇ
ਸੇਵਿਕ ਸਦਾ ਅਕਾਮ ॥ ਪੰਨ ਬੁਧ ਤੁਮਰੀ ਤੇ ਸੰਤ ॥ ਕੁਲ ਪਛਾ
ਨੇ ਸੀ ਕੁਹ ਦੰਤਿ ॥ ਜਗ ਮੈ ਬਿਚਰੈ ਮੁਖੈ ਪਿਆਇ ॥ ਰਿਦੇ ਪਿਆਨ
ਮੁਖ ਨੀਹ ਤੁਹਾਇਆ ॥ ਜਬ ਇਹ ਤੁਮਰਾ ਛੁਟੈ ਸਹੀਰ ॥ ਬੁਝ
ਨ ਕੁਲ ਮੈ ਓਪ ਜੋ ਧੀਰ ॥ ਤਬਿ ਤੁੰ ਜੰਮੀ ਕੁਹ ਤ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤ
ਬ ਤੁੰ ਜੰਮੀ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਜਬ ਇਓ ਕਰਿ ਓਸੀ ਕੁਹ ਵਾਨ ॥ ਚਿਰ
ਜੰਮ ਅਗਰੇ ਆਲੀਨੀ ਮਾਨ ॥ ਗੁਫਤਿ ਆਗੀ ਜੰਮ ਮੁਕੁ ਕੰਦ ॥
ਪਰ ਮੈ ਰਿਸਨ ਮੁਹਾਰ ਮੁਕੰਦ ॥ ਦੇਖੇ ਛੁਟੈ ਸਭੇ ਸਹੀਰ ॥ ਛੁਟੈ

ਦੁਖ ਮਨ ਦੀਆ ਕੇ ਨੀਰ ॥ ਜਾਨਿ ਓਕਲ ਜੁਗ ਲਗਿ ਓਮਾਤ ॥ ਨਿ ੨੨੪
 ਕਟ ਬਿਗਾਜੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤੀਨ ਪ੍ਰਾਨਿ ਮਨ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਹੀ
 ਰਹੇ ਸੈ ਧਰੀ ॥ ਤੀਨ ਕਹੀ ਤੂੰ ਭੋ ਓਤ ਮਾਤ ॥ ਪਤਿ ਜਾਨੇ ਪੁਰੰਤ ਭਗਵਾ
 ਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸੇਵਿ ਕਵਿਦਿ ਆਰੁਇਆ ॥ ਭਗਤ ਦਾਨ ਕੇ ਸਦਿ ਤੇ ਲਇ
 ਆ ॥ ਉਤਰਾ ਦੇ ਸਗਾਏ ਹਰਿ ਸੰਤ ॥ ਰਿਵੇਗੇ ਬਸ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥
 ਬਦੀ ਆਸੁ ਮਗਾਇ ਓਮਾਤ ॥ ਜਾਨ ਬਿਆਏ ਮਾਨ ਅਧ ਮਾਨ ॥
 ਸੁਖ ਸੰਤ ਕੀਨੁ ਮਲ ਬਾਨ ॥ ਜਗ ਬਸੇ ਸ੍ਰੀ ਨਰ ਨਾਗਨ ॥ ਬੈਸਤਾ
 ਤਪਲਾਗਾ ਕੰਨ ॥ ਸਦਾ ਸਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰੰਨ ॥ ਘਾਸ ਦੇ ਵਜਪ
 ਮੁਖ ਤੇ ਕਰੇ ॥ ਸੀਤ ਉਸੰਨ ਸਿੰਹ ਉਪਰਿ ਸੇਠੇ ॥ ਨੇਕ ਨ ਬਿਆਏ ਕਸ
 ਟ ਸਹੀਰ ॥ ਤਿਹੇ ਵੀ ਚਲਾਇ ਪ੍ਰਧੀਰ ॥ ਮੁਕੰਦ ਕਥਾਇ ਓਪੁ
 ਰੰਨ ਭਈ ॥ ਸੁਨਤੇ ਸਕਲ ਆਦਿ ਦਸ ਗਈ ॥ ਇਤਲੀਲ ਨੇਈ ਸੁ

ਨੇਸੁਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਆਧੋਂਕੀ ਪਾਇ॥ ਨੰਮਲ ਨੈਤ ਕਰਨਾ ਭੰਡਾਰ॥
 ਨਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਪਰਾਪਰ ਬੁਲਤਾਰ॥ ੧੨੧॥ ॥ ਸਾਖੀ॥ ੨
 ਕਾਲ ਘਮੰਤ ਸੁਤ ਕ੍ਰਮ ਕੋ ਜੋਧਾ ਅਤਿ ਬਲਵਾਨ॥ ਮੁਚਨੰਦੇ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਟ ਸੇ ਭੁਖ ਮੰਦੀ ਓਭਗਵਾਨ॥ ੧॥ ॥ ਚੰਪੀ ਦੀ॥ ਕਾਲ
 ਘਮੰਤ ਨਾਨਕ ਛ ਬਰਤੰਤ॥ ਨਤਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਕ ਦੇ ਦਸਤੰਤ॥ ਪ੍ਰਤਤ ਕਾ
 ਸੁਤ ਬਾ ਬਲਵਾਨ॥ ਆਪਨ ਤਤਨਾ ਬਾਨਾਰਨ॥ ਮੁਚਨੰਦੇ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਟ ਲਗਾਇ॥ ਭੁਖ ਮੰਦੀ ਓਭਿਕੁ ਵੰਤ ਕੇ ਗਾਇ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਰਿ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਨ ਕਰਿਓ॥ ਠਓਰੁ ਚੀਲਹਤਾ ਕਾ ਪਰਿਓ॥ ਭਇਓ ਮੁਕਤ ਭਗਵੰ
 ਤ ਪ੍ਰਸਾਦ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਗਾਈਐ ਆਵ ਜੁਗਾਵ॥ ਘਨਿ ਬਰਤੰਤ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗ
 ਵਤਿ ਮਾਤ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਆਮੀ ਸੁਕ ਦੇ ਦਸੁਨਾਇ॥ ਕਾਲ ਘਮੰਤ ਪ੍ਰੋਤਤ
 ਕਾ ਬੇਟ॥ ਜਾਂਨੀ ਭਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੋ ਕੇਟਾ॥ ਜਿਓ ਪ੍ਰੋਤਤ ਕਾ ਸੁਤ ਬਾਲ॥

ਵਾਨ॥ ਸੇ ਬਹੁਤ ਤਰਿ ਧੰਤੁ ਪੁਰਾਨ॥ ਬਿਆਸ ਦੇ ਵਪੁਰ ਬਹੁਤ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥
ਨਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਵਾਤੇ ਸੁਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਸੁਨ ਤਿਹ ਦੇ ਧੰਤੁ॥ ਇੰਗ
ਬਿਖਆਨ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇਕਰਾ॥ ਜਾਤੇ ਸਾਧੁ ਸੁਨ ਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗੰਨ ਪੁ
ਭਰੇ ਪਗਧਿਆਵੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਬਾਜ ਦੁਕੁਲ ਕਾ॥ ਬਾਜਾਵ ਦਾਈ ਵਿਰ
ਤ ਨੀ ਚੁਲਕਾ॥ ਚੁਲਕਾ ਕੋਈ ਨ ਤਿਤ ਸੁਜਾਨ॥ ਕੋਈ ਨ ਤਿਤ ਸੰਨ ਪ੍ਰਮਾਣ
ਨ॥ ਬਾਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮਤਿ ਵਿਵਾਹੇ ਨ ਕਰੇ॥ ਸਦਾ ਗਿਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਗ ਧਰੇ॥ ਜਾ
ਦ ਵਿਲਾਸੇ ਕਹੰਤ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤੁ ਤਰੈ ਨ ਤਿਨਾਰ॥ ਭਾਖਿਤ ਤੇ ਅਰ
ਪ ਹੋਤੁ ਤਨ ਭਿਨ॥ ਸੁਨਾਸੰਤਤ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਭਭਿਨ॥ ਆਓ ਕੋਈ ਉਪਾਏ
ਬਨਾਵੈ॥ ਨਿਵੈ ਗੁਰ ਕੋ ਬਿਵਾਹੇ ਨ ਗਵਾਏ॥ ਕੋਈ ਇਕ ਦਿ ਜ ਕੋ ਚਾਨਕ ਲਾ
ਈਐ॥ ਕੁਝ ਭਾਸੀ ਨਰ ਗੁਰ ਬਿਖਾਈਐ॥ ਭਾਸੀ ਸੁਨ ਅਤਿ ਬੇਇਤ
ਨਾਰ॥ ਵਾਤੇ ਉਪਯੋਗੁ ਤਤੁ ਨੁਮਾਰ॥ ਜਬੇ ਗੁਰ ਨ ਦੁਕੁਲ ਐ ਆਇ

ਅ॥ ਰਬਜ ਦਰ ਓਰੋ ਬਚੇ ਨ ਸੁਨਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰੋ ਤਿਤੁ ਪੁਰਖ ਨ ਹੋਇ॥
ਪੁਰਖ ਸੋਈ ਜੋ ਬਿਓ ਜੋਇ॥ ਤੇਨਿ ਪੁੰਜ ਕਿਸੰ ਸਾਨਾਹਿ॥ ਰਾਮ ਨ ਤਕੇ ਤੰਨ
ਨੇ ਮਾਹਿ॥ ਕੁਛੁ ਦਿਨ ਤੂੰ ਪੁਸ਼ਤ ਪਰੋ ਤਿਤੁ ਕਰਿਓ॥ ਇਹ ਨਿਹ ਚਾਪਦ ਭੀਤ
ਹਧਰਿਓ॥ ਕੋਐ ਸਾਹੰਮ ਸੁਰ ਓਪ ਜਾਵੈ॥ ਜਾਂਤੇ ਜਾਵਦਿ ਸਭੁ ਭਏ ਪਾ
ਵੈ॥ ਕਬਲ ਪਰੇ ਰੁਕ੍ਹ ਨੋ ਬਾਨ॥ ਤੁਹਾਹਿ ਆਦਿ ਜਗੁਗ ਮਯਾਨ॥ ਲਾ
ਗਾ ਸੰਕਰ ਕਾਤ ਪਕਰੰਤ॥ ਸਕਾਪਿ ਆਵੈ ਸਿਵ ਕੈ ਚਰੰਤ॥ ਨੇਤ ਕਦਿ ਨ
ਕੋਦਿ ਜਬਲ ਵੰਤ॥ ਲੋਚਨ ਕੀਤ ਲੀਮੰਤ॥ ਐਸਾ ਕਾ ਰਣੇਸਤ ਅ
ਤਾਰ॥ ਓਦਰਿ ਮਿਲਾਵੈ ਪਾਸਿ ਅਸਾਰ॥ ਅਤਿ ਧੁਸੰਨ ਸਿਵ ਤੰ ਪਰ ਭਇ
ਆ॥ ਰੁਕ੍ਹ ਗੁਰ ਨੋ ਦਰ ਸੰਤ ਦਇਆ॥ ਕੈਸੇ ਸੰਕਰ ਜੀ ਕੋ ਪਿਆਨ॥ ਤ
ਤਿ ਪਿਆਨ ਕੋ ਤੋਤ ਬਿਖਿਆਨ॥ ਗੁਰ ਬਰੰਤ ਸਮਾਨ ਨ ਪੁਰ॥ ਅੰਗ॥
ਬਿਗਾਜ ਤਿਨਿ ਮਲ ਪੁਰ॥ ਸੁਇਤੁ ਪੁਰ ਹੋ ਦਗ ਦਸ ਮਾਨ॥ ਤਾਂਗੇ ਕੈ

ਨੂੰ ਭਲ ਸਭ ਕਾਨ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਤ ਤੀ ਨੈ ਸੁ ਭੁਲੇ ਚੰਤ॥ ਸਭ ਸੰਤੰ ਤਕੇ ਸਭ
 ਦੁਖ ਮੈ ਚੰਤ॥ ਤੀ ਜਾ ਲੇ ਚੰਤ ਮਸਤਿਕ ਮਾਗਿ॥ ਇਓ ਕਿਹੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
 ਸੁਨਾਇ॥ ਕਾਲ ਬਿਗਾਨ ਤਿ ਮੁੰਦ੍ਰ ਚੰਦ॥ ਨਖਿ ਸਖਿ ਲਿਓ ਮੁਹੰਤ ਅਨੰ
 ਦ॥ ਤੀ ਜਨ ਦਾ ਸਿਰ ਪ੍ਰਮ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਤਿਨ ਮਧ ਗੰਭਾਤੁ ਰੋਗ ਚਲਾਵੇ॥
 ਨੀਲ ਕੰਠ ਨੰਗੇ ਕੇ ਤਾਰ॥ ਨਾਂਗ ਕਰਤਿ ਫੁੰਨ ਫੁੰਨ ਫੁੰਨ ਕਾਰ॥ ਰੁਝ ਮਾਲ
 ਗਲ ਪ੍ਰਮ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਮੁੰਡੀ ਸਭੇ ਗਮ ਜਸ ਗਾਵੇ॥ ਰੁਪ੍ਰ ਸੁਵਤਿ ਤਾਖੀ
 ਕੀ ਖਾਲ॥ ਐਸੇ ਉਪਰਿ ਚਸਤ੍ਰ ਰਿਸਾਲ॥ ਜਪਤਿ ਸਦਾ ਜਪ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਸੁਨਾਤੰਤ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਰੁਪ੍ਰ ਰਖ ਪ੍ਰਧੰਮ ਪੁਰਾਤੰਤ॥ ਇਓ ਪਿਆਨ ਸੰਕਰਿ
 ਕਾਗਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਪਰੋਤਿ ਤਪਾਇਆ॥ ਗਗਨ ਰੁਦ੍ਰ ਕੇ ਪ
 ਗਲਿ ਪਦਾਇਆ॥ ਮਹਾਵੇਦ ਕੈ ਸੰਤ ਮੈ ਭੁਇਆ॥ ਠਾਕੁ ਭੁਇਆ
 ਦੋ ਉਕਰ ਜੋਨ॥ ਦਿਸਟ ਲਗਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਹ॥ ਲਾਗਾ ਸੰਕਰਿ ਕੇ

ਗੁਰਗਾਵੰਤ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਪਾਵੰਤ॥ ਨਮੋ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਅੰ
 ਮਕਿਤਾਗੰਤ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸਟਿ ਦਾਗੰਤ॥ ਕੈ ਪੁਰ ਦੰਤੁ ਪੁਰ
 ਸਤਿਤ ਬਿਨਾਸੰਤ॥ ਤੀਤ ਭਵੰਤ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸੰਤ॥ ਨਮੋ ਤੇ ਸੁਲਭਿ ਪਾ
 ਰਜ ਬਾਤਿ॥ ਜਪਹਿ ਨਾਮ ਤੇ ਜਤਿ ਪਾਤਿ॥ ਗੋਰੀ ਪਤਿ ਬਾਸਿ
 ਈਲਾਸ॥ ਗਮਨਾ ਮਨਿ ਪ੍ਰਪੰਨ ਅਸ॥ ਨਮੋ ਅਕਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗੰਥਾਸ
 ਜਾਂਕੀ ਮਲ ਜਪਤਿ ਜੈ ਗਮ॥ ਨਮੋ ਅਬਾਧੀ ਬਾਧ ਪ੍ਰਗੰਥ॥ ਦੁਸਟ॥
 ਵੈਤ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਚੁਗੰਤ॥ ਸਭ ਦਰਿ ਦਾਇਕ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਦਾਗਿ॥ ਬਸੇ ਸਿਖ
 ਹਰ ਈਲਾਸ ਪ੍ਰਗੰਥ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗੰਥਾਸ॥ ਨਮੋ ਗਮ ਸੈਵਿਨ
 ਬਿਸਵਾਸ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਮਰਿ ਅਨੰਤ ਕਪਾਰਿ॥ ਤਾਰੀ ਅਤਾ ਮਾਮਾਏ॥
 ਅਤਾਰਿ॥ ਜੈ ਜੈ ਬੰਸ ਸੁਤਾ ਤੰਤ ਜਾਪ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਬੰਧਿ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਗਮ ਉਪਾਸਕ ਗਮ ਪ੍ਰਗਟਿ॥ ਨਮੋ ਨਾਥਾ ਤੀਨਤ ਗਟਿ॥ ਜੈ ਜੈ

ਜਪ ਜਪ ਤਿਜਗਦੀਸ ॥ ਸਤਿ ਸਨਾਤ ਨਾਇ ਸਦੇ ਬੀਸ ॥
 ਜੈਗ ਜਗਰ ਨਿਜ ਪਾਤਿ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਜੈ ਜੈ ਨਾਂਗ ਜਪਾਤਿ
 ਨਾਗਨ ॥ ਧੂਰ ਮਾਨੰਦ ਮਹਾਂ ਨਪਦਿਤੁ ਹੀਆ ਸਿੰਘ
 ਰਿਪ ਰਿਸਾਤ ਸੁਰ ਅਰਪੁ ਹੀਆ ॥ ਭੂਖਨ ਪਰ ਮਜਟਾ ਮਧ
 ਹੀਗ ॥ ਨਮੋ ਜਗਦ ਨਿਬਲੀ ਅਨੰਗ ॥ ਨਮੋ ਗਹਿੰਗੀ
 ਰਾਮ ਥਾਤਿ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸਦਾ ਅਚਾਰਿ ॥ ਜਥ
 ਸਕਤਿ ਸੇਵਕ ਗੁਨ ਗਏ ॥ ਮਹਾਰੇਵ ਕੇ ਗਗਨ ਸੁਲਾ
 ਏ ॥ ਸੁਲਾਸ ਸੰਕਰ ਭਵੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਸਦਾ ਹਿਰੇ ਜਤਿ ਹਰਿ ॥
 ਧੂਰ ਮੰਨ ॥ ਬਿਪਗ ਗਗਨੇ ਸੰਕਰ ਬੈਲੈ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾ
 ਇਕ ਬਚਨ ਅਮੋਲ ॥ ਕਛੁ ਬਰ ਮਾਗੇ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ਹਰਿ
 ਸਰਾਤੁ ਮਰੇ ਮਾਨ ॥ ਗਗਨ ਕਤਿ ਆਮੋ ਸਾਵਰੀ ਦੀਜੈ ॥ ਕ

ਰਲਾਸਾਗਰਕਰਨਾਕੀਜੈ॥ ਕੋਬੋਟਾਤਮਾਮੈਸਾਪਾਏ॥ ਜਾਂਕੇ
 ਭੈਜਾਦਿਕੁਜਨਾਏ॥ ਤਥਾਅਸਤਸੰਕਰਜੀਕਰਿਉ॥ ਇਹ
 ਵਰਿਗਰਗਪ੍ਰੋਤਤਲਾ॥ ਵਰਿਦੇਸੰਕਰਪਰੰਮੰਗਨ॥ ਭੋਏ
 ਗਰੰਤਮੰਤਰਿਪਿਆ॥ ਗਰਗਪ੍ਰੋਤਤਇਹਵਰਪਾਇਆ॥
 ਤੋਬੈਗੁਸਾਈਕਾਬਯਾਮਾਇਆ॥ ਕਾਬਯਾਇਕਸਾਅਪ
 ਕਾਗੀ॥ ਜਨਮਮਯੋਛਵਨਾਬਯਾਕਾਗੀ॥ ਤਿਨਪ੍ਰੋਤਿਤਕ
 ਚੋਟੀਦਈ॥ ਗਰਗਬਿਪਕੀਛੀਆਰੁਈ॥ ਕੋਈਦਿਨਤੁ
 ਤਾਬਸੇਗੁਸਾਈ॥ ਜਿਉਸੁਸੇਰਪਾਰਿਰੋਤਜਦਈ॥ ਜੇਬੈਗਰ
 ਹਕੋਬਾਯਕਕਾਇਆ॥ ਕਾਯਦੀਮਨਤਤਨਾਇਗਯਾਇ
 ਆ॥ ਸੁਤਉਪਕਾਇਗਰਗਉਠਗੈਆ॥ ਕਾਯਜੰਨੁਨਿ
 ਇਉਉਤਪਤਿਗਇਆ॥ ਕਾਯਪੀਮਨਨਾਨੇਕਧਾਮੁ॥ ੬

ਵਡਾ ਕੁਇਆ ਸੁਖ ਸੋਚਿ ਜਗਮ ॥ ਜਬ ਤਾ ਕਾ ਨਾਮ ਭਿ
 ਗਾਇਆ ॥ ਕਾਭ ਘੰਨਿ ਤੁਧ ਗਾਯਾ ਭੈਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਓ
 ਪਾਏ ਲਾਇ ॥ ਰਸ ਮੈ ਕਰਿ ਉਤ੍ਰਿ ਰਵ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ
 ਸ੍ਰੀ ਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਉਘੈ ਸਾ ਅਗਿਆਨ
 ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਰਿ ਦਿਸ ਪੁਗਾ ॥ ਬਿਅਸਦੇ ਵਪ੍ਰ ਕੀਆ
 ਦਿਖਾਆ ॥ ਤੇ ਸੰਦਸ ਵੇਤ ਸੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਇਸ ਕਾ
 ਹਰਿ ਮੈ ਚਰਨਿ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜਤੇ ਸੰਤੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਨਿ ਗਵਿੰਦ ਗੁਨ ਗੀਏ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਾਲ ਪੀਅਨ ਕੀ ਬਿ
 ਤੁ ॥ ਬਰਨੀ ਬਿਅਸਪ ਗਸਤਾਤ ॥ ਆਗ ਬਹੁ ਕੁਰਾਗ
 ਵਤਿ ਮਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਪੁਖ ਕਹਿ ਗਾਇਆ ॥
 ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕਦੇਵ ਮਾਯਾ ॥ ਸੁਨਿ ਪਰੀਯਤੁ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ

ਸੋਚੁ ਭਗਤਿ ਤਹਿ ਦੁਸੀ ਪਾਇ ॥ ਸੋਚੁ ਭਗਤਿ ਸੋ
 ਦਹਿ ਸੋ ॥ ਕਾਲਯੰ ਮਨੀਰ ਬਾਇਆ ॥ ਨਪੀਐ ਸੋ
 ਸੋ ਸਾਗਪਾ ॥ ਇਉਂ ਲਾਭ ਕੇ ਈਉਂ ਲਾਭ ॥ ਖੋਮ
 ਭਗਤਿ ਮਾਧਵ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਰੰਮ ਲੈਂਦੇ ਰੇਸ ॥ ਕਰਤਾਰ ॥ ੨
 ਸੋਟ ਸਪਗਪਰ ਬਾਇਗ ॥ ੧੨੨ ॥ ਰੋਹਗ ॥ ਸਾਖੀ
 ਕਾਲਪੀ ਮਾਨੰ ਕੁਟੁਮਕੁ ਮਾਰਿ ॥ ਸੋ ਭਗਵਤਿ ॥ ਅਸਿਤਪ੍ਰ
 ਰੁਮ ਅਚਲਿ ਪੁਰੁ ॥ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਈ
 ੧ ॥ ਯੁਗਪਰਿ ਧਰਿ ਧਰਿ ਪਾਪਰੀ ॥ ਕਾਲਯੰ ਮਨੀਰ ਸੋਨ
 ਮਾਗੀ ॥ ਸਕਸੇ ਸਕਾਪੰ ਨ ਪੁਰੁ ਤਹਿ ॥ ਇਤ ਕੇਲਾਪਤਿ ॥
 ਨਉ ਤਕੁ ਕਾਰਿ ॥ ਸਭੁ ਪੰਥੋ ਦੇ ਮਾਰਿ ਬੰਧਾਇਆ
 ਪੁਰੀ ਦੁਆਰ ਕਾਸੁ ਕਲਪੁ ਠਾਇਆ ॥ ਗਮਤਿ ਸੰਪੁਰਣਿ

ਇਕ ਭੇਡ ਏ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਏ ॥ ਏ ਤੇ ਭਾਗੇ ਵਰਸ ਵਿਖਾਇ ॥
 ਸੰਗਿ ਮਲ ਅਰਕੇ ਸਾਇ ਗਇ ॥ ਜਥਿ ਵੇਤੇ ਭਾਗੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਰਿਗ ਬਭ
 ਏ ਗਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਕੁੰਭਿ ਅਤਿ ਗਤੇ ਕਾਲ ॥ ਭੇਡੇ ਸਦਾ ਐ ਸਾਗੇ ਪਾਲ
 ਜਗ ਸਿੰਧ ਤੇ ਤੇ ਭਾਗ ਏ ॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਏ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧੁ
 ਕੈ ਭਰਿ ਜੰਤ ਨਾਰਦ ॥ ਕਹਿ ਆਖਾ ਅਤਿ ਥਿ ਮਲ ਥਿ ਸਾਗਿ ॥ ਭਾਗੇ ਗੇ
 ਤੁਮ ਤੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਨ ॥ ਸਤਿ ਬਚੰਤ ਨਾਰ
 ਕ ਕਾਨੰਤ ॥ ਇਤਿ ਨਮਤਿ ਭਾਗੇ ਕੁਧ ਭੰਤ ॥ ਸਭ ਥਿ ਪ੍ਰਗਤ ਥਿ
 ਤਿਸਦਾ ਗਧੰਤ ॥ ਮੈ ਨਥਿ ਮੈਂਤ ਮਾਧੰਤ ਰਾਧੰਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਏ ਪਰਿਓ ॥ ਨਥਿ ਸਥਿ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇ ਭਰਿਓ ॥ ਭਲਾ ਭਇ ਆਗਿ
 ਭਾਗੇ ਆਸ ॥ ਪ੍ਰਗਤ ਭਇ ਆਤਮਾ ਗਾਨਾਸ ॥ ਭਰਿ ਮਨੁ ਸਦੰਤ ਭਾ
 ਗੇ ਸਾਗਿ ॥ ਸੰਗੁ ਰੁਈ ਆਖਿ ਲਿਗ ਮਸੁ ਗਇ ॥ ਇਕ ਬਾ ਪ੍ਰਚਤਿ ਭਰਿ ਕ
 ਸੰਤ ॥ ਨਾਮ ਮੈਲਨ ਬਾਗੇ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਸਿਖ ਰਤਨਾ ਬਾਭੁ ਨਾ ॥ ਭਾਗੇ

ਜੰਤੁ ਸੁਖ ਸੁਖਾ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਥਮਿ ਪਰਥਮ ਪਾਤਿ ॥ ਗ੍ਰਿਨੀ ਮੈਲੁ ਤਿਨੇ ਪੈਇ
 ਈਹ ਲਾਗੇ ਹੋਤਿ ਚੰਗਾ ॥ ਲਾਗੇ ਮੇਘਟੁ ਲਹਿਤ ਕੰਗਾ ॥ ਭੁਪਿ ਰਸਿ
 ਖਰਪੂਰੁ ਜਾਇ ਚੰਦੇ ॥ ਸੰਗੁ ਬਾਹਰੁ ਮਾਨਿ ਦੇਹੁ ॥ ਜਗਸਿੰਧੁ ਅਤਿ
 ਰੂਪੇ ਭਰਿਓ ॥ ਚਰੁਤਾ ਨ ਸਦਾ ਦਿਨ ਠਾਕਰਿਓ ॥ ਫੁਕ ਸੈਲ ਕੇ ਆਗ
 ਲਗਾਈ ॥ ਮਾਯਾ ਸਦਾ ਦੁਖੀ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਤਿਨ ਜਾਨਿਓ ਤਿਹ ਭੀਤ
 ਰਜੇ ॥ ਜਗਸਿੰਧੁ ਆਨੰਦੇ ਰੂਪੇ ॥ ਗਿਰਨੇ ਲਾਗੀ ਆਗ ਅਪਾਰਿ ॥ ਧ
 ਵੀਪਲ ਪੀਸੁ ਦੁਖਾਗ ॥ ਕੇਸਵਿ ਕੇ ਬੋਲੇ ਬਾਲਗਾ ॥ ਬਿਨ ਤੀਸਨੇ ਪੁਰੁ
 ਪੰਤਸਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮਿ ਰੁਚੰਤ ਕੇ ਦੁਖ ਭਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਅਗੰਤ ਸੰ
 ਸ੍ਰੁਤੰਤ ਜਾਨਿਓ ॥ ਜੋ ਜੰਤੁ ਪੇਤੁ ਮਾਗ ਜਾਪ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੇਤਾ
 ਪ ॥ ਸਦਾ ਪੰਤ ਦਿਨ ਪਰਸੇ ਚੰਗਾ ॥ ਦਿਤਿ ਗਿਰ ਗਿਰ ਪੁਤੁ ਮਗੀ ਸੰਗ
 ਬਿਪਤਿ ਬਿਨਾ ਸਤ ਬਿਰਦ ਸੁਭਾਗ ॥ ਦਿਨਿ ਅਪੀਤ ਕੀਤ ਪਤਿ ਦਿਵਾਰ ॥
 ਦਿਤਿ ਜਾਇ ਤਲ ਧਰ ਬਿਨ ਤੀਕਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾਨਿ ਧਾਨ ਦ੍ਰਿਪਾਤ ਬਖਸੀ ॥ ਅ

ਤਿਹਿ ਪਾਲੁ ਹੁਏ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਮੈ ਚੰਤਹਿ ਪਾਨਿ ਧਾਨ ॥ ਪਰ ੨੭੦
 ਅੰਗੁ ਸਟ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਯਾਹਿ ਓ ਪ੍ਰਥ ਤਿਹਿ ਸਤਹਿ ਪਾਲ ॥ ਪ
 ਸਿਓ ਪ੍ਰਥ ਤਿਹਿ ਧੀ ਚ ਪੈ ਭਾਲ ॥ ਨ ਸਟਿ ਸਿਟਾਇ ਓ ਦੀਤਹਿ ਆਲ ॥
 ਪ੍ਰਥ ਤਿਹਿ ਪੁਏਹਿ ਪਾਲ ॥ ਨਰਲਾ ਸਾਗਰ ਕੀ ਚਿਹਿਤਲ ॥ ਬਤਰ ਆ
 ਨਿਓ ਅੰਗੁ ਤੁਧ ਸਾਇ ॥ ਅਸਿਤ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿਗਇ ॥ ਪ੍ਰਥ ਤਿਓ
 ਸੁਏ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨੁ ਦੇਤਲ ਪਰ ਪ੍ਰਥ ਪ੍ਰਗਾਨ ॥ ਪ੍ਰਗੀਦੁ ਅਰਕ
 ਦੇ ਤੋਗਏ ॥ ਪ੍ਰਥ ਪ੍ਰਗਾਤੰਤਿ ਤ ਪ੍ਰਭੁ ਨਏ ॥ ਪ੍ਰਗੀਦੁ ਅਰਕਾਤਿਰ
 ਬੇਭਗੀ ॥ ਅਜਤੰ ਸਾਗ ਬੇਨੁੰ ਠੇਰ ਲੀ ॥ ਮੁਖ ਪੈ ਲਾਗੇਤਰਿ ਕੇਚਰੰ
 ਨਿ ॥ ਰਹਿਖ ਮੈਏ ਸੁਭਾਨਿ ਪਦੁਖ ਭੰਗ ॥ ਪ੍ਰਗੀਦੁ ਅਰਕਾਤਰਿ ਗੁਨ
 ਗਏ ॥ ਅੰਗੁ ਅੰਗੁ ਅਨੰਦ ਸਮਾਏ ॥ ਜਦਿਨੁ ਲਖਿਗਾ ਸਿਓ ਕੰਮ
 ਲਸਮਾਨ ॥ ਜਬ ਦੇਖੇ ਧਲ ਅਰਭਗਵਾਨ ॥ ਜਗਾ ਸਿਧ ਸੈ ਲੀਲਾ
 ਕਰੀ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਮੈ ਚੰਤ ਸ੍ਰੀ ਨੂਤਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗੀਦੁ ਅਰਕਾ ਆਏ ਬਿਗ

ਜੇ॥ ਅਤਰਾਜਾ ਵਿਭਵਨੇ ਗਨੇ॥ ਦਿਤਲੀਲ ਨੇ ਧੀ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ॥ ਧ੍ਵੇ
ਅਕੁਰਾਤ ਮਾਧੇ ਦੀ ਪਾਇ॥ ਨੇ ਸਦ੍ਵਿਸੰਨ ਅਸਿ ਤੁਅ ਪਾਰ॥ ਨਿਸੰਨ
ਦਾ ਸਭਿੰਨ ਬਿਨ ਬਲਾਗ॥ ੧੨੨॥ ॥ ਚੜ੍ਹਾਈ॥ ੧॥ ॥ ਤਲ
ਪਰ ਰੋਥੇ ਦੀ ਦੁਈ॥ ਰੇਵਤਿ ਭੂ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤ॥ ਬਰੀ ਸ੍ਵਿਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤਿ ਤਲ
ਧਰ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤ॥ ੧॥ ॥ ਚੜ੍ਹਾਈ॥ ੧॥ ॥ ਦਿਤਰਾਜਾ ਰੇਵਤਿ
ਤਿਨਾਮ॥ ਤਿਨਾਮਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤ ਬਲਾਗਮ॥ ਤਾਨੀ ਨੰਨਿ ਅਮਾਤ
ਓਦਾਇ॥ ਨਾਮ ਰੇਵਤੀ ਅਤਿ ਸੁਰਮਾਰ॥ ਤੰਨ ਰੇਵਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤ
ਜੀਵਿਤ ਭਵਿਅਤਿ ਸੇਚਿ ਰਕਾਲ॥ ਪਿਤਰਾਜਾ ਰੇਵਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤ॥ ਤਾ
ਬਸੰਨਾਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤੀ॥ ਦੀਨ ਰੇਵਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤਿ ਚਰੰਨ॥ ਪਿਆਰੀ ਸੁ
ਤਾਤੁ ਮਾਧੀ ਸਰੰਨ॥ ਤਲ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤ ਮੈਰੀ ਓਚਿ ਚਾਗ॥ ਤੰਨ ਰੇਵਤੀ
ਤਬ ਨੀ ਅਪਾਰੀ॥ ਤਲ ਤੰਨ ਰੇਵਤੀ ਮੇਲਿ ਓਗਮ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਧਿਨਾ
ਸ੍ਵਿਪ੍ਰਸੰਨਾਤਮ॥ ਧੋਰੀ ਤਲ ਰੇਵਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨਾਤ॥ ਰਹਿਲੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਅ

पञ्चमात ॥ ब्रह्मविद्या अतः सा वि ॥ दुर्लभते ज्ञा
 दियता ॥ ७७ ॥ यत्र नानैव विधि दृष्टि ॥ न पश्चिमे अच
 त्ति अलि पञ्चम विधि ॥ ७८ ॥ ला नैव दृष्टि सुते सुता वि ॥ ये भव
 गति भाषे नीपा वि ॥ मनु सुव दृष्टि कथं भविता ॥ विष्ण
 दास पञ्चम पञ्चम विधि ॥ १२४ ॥ ॥ सा वि ॥ १ ॥ ॥ ॥
 पठिती ॥ नमो अस्मिन् देव विधि पञ्चम विधि ॥ १ ॥ ॥ ॥
 चरन्त न दृष्टि नीपा विधि ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 सुगति आत ॥ पञ्चम सुता नैव च दृष्टि ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 तीव्रत ॥ अति सुन्दरं तपं नमितीत ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥
 ॥

ਕਮੰਤਨੀਤਪਖਮੀਅਭਿਤਾਰ॥ਤਰਿਕੇਗੁਨਪਸ਼ੋਜਗਮਾਤਿ॥
 ਗੁਨਜੰਤਦਤਿਦਿਸਗਾਇਸੁਨਾਇ॥ਸੁਰਗੁਨਰੁਕਮਨੀਕਾਮੰਤਤਿ
 ਰਿਓ॥ਦਿਸਤਚੰਦਦੇਪਗਮੇਧਰਿਓ॥ਸੁਰਜੰਤਪਿਤਾਕੀਨੋਵੀਚਾਰ
 ਤੰਮਹੀਕੰਤਿਆਮਤਭਇਰਿ॥ਬਾਸੇਦਭਰੁਗਤਾਇਸਜੋਗ॥ਜਿਨ
 ਨਿਸਤਾਰੇਤੀਨੋਲੋਕ॥ਜਾਦੋਪਤਿਕੋਦੇਵੀਦੀਵਤਿ॥ਬੁਝਤਿਬੁਝੈਤੰਮ
 ਰੇਮੰਤਦਾਰੀ॥ਬੇਦੁਖਦੇਸੁਨੁਦੰਤਪੁਰਖਾਨ॥ਈਹਆਦੈਸ਼ੀਰੁ
 ਗਵਾਨ॥ਦੇਸੁੰਮਾਗਾਉਦਿਪਤੀਤ॥ਤਰਿਗੁਨਤਰਿਓਤੰਮਗਾਜੀ
 ਤ॥ਗੁਨਾਕਤਿਆਬੋਲੇਸੁਤਚਾਰ॥ਤਿਰਖਭਈਗਜਾਨੀਨਾਰ॥
 ਕੇਸਾਦਿਤੰਮਰੇਤੰਤਜੋਮਾਤਿ॥ਜਾਦਦਿਨੰਦਨਧਸਾਦਿਵਤਾਤ॥ਜਾਗੇਤੰ
 ਮਰੇਗੁਗਾਅਪਾਰ॥ਇਓਬੋਲੀਗਜਾਨੀਨਾਰ॥ਤਿਰਖੇਸਭੀਦਜੀਰ
 ਸੁਜਾਨ॥ਨੀਨੀਨਤੀਪ੍ਰਗੁਗਜਾਨ॥ਤਿਰਖੇਸਭੀਨਗੁਰੇਲੋਕ॥ਤਰਿ

ਪਗ ਦੇਖ ਮਿਟੇ ਗੇਝੋਂਕ ॥ ਰੁਕ ਮੁਲੁ ਕੋ ਪਿਓ ਬਝੈ ਗਵਾਰ ॥ ਨੇਸ ਦਿਜੀ ਮੈਂਰਿ ॥ ੨੨੨ ॥
 ਦੇ ਤਪਿਆਰ ॥ ਭਾਗੀ ਲੁਕ ਮੁਖ ਮਦ ਮੰਤ ॥ ਰੁਚਿ ਭਿਤਿ ਰਿਦੇ ਤਿਉ ਫੁਟਾਂਚੰ
 ਦਾ ॥ ਭੰਮ ਜਾ ਦੇ ਨੋ ਬੇਟੀ ਦੇਇ ॥ ਭੰਮ ਨੋ ਦੇਤਿ ਤੇਉ ਤੀਲੇਤਿ ॥ ਮਯਾ ਬਲੀਗ
 ਨਾਸਿ ਸੁਪਾਲ ॥ ਤੁੰ ਕੋ ਦੇਵੈ ਕਹਾ ਹੀ ਪਾਲ ॥ ਰੁਕ ਮੁਲੁ ਪਾਗਿ ਮੈਂ ਬਝੈ ਪ੍ਰਧਾ
 ਨ ॥ ਕੋਈ ਤਤੁ ਕੋ ਮੇਟੇ ਮਾਨ ॥ ਬਝੈ ਪਤ ਪਾਗ ਮੈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਗਿਆਨ ਹੀ
 ਮਤਿ ਮੁਕਤ ਅਜਾਨ ॥ ਰੁਪ ਕਰਕਾ ਦੇਸਤੀ ਪਿਤ ਮਾਤਿ ॥ ਨਾ ਬਾਇਓ ਬੈਲੇ
 ਕ ਮਲੁ ਤਾਤ ॥ ਤਾਨੇ ਸੁਭ ਹੀ ਹੋਇ ਗਵਾਰ ॥ ਨੇਕ ਨਾਮੇ ਬਝੈ ਗਵਾਰ ॥ ਟੀਕ
 ਪਠਿਓ ਰਿਦੇ ਹੋਲੀ ਦੇਸ ॥ ਰੁਕ ਮੀਧੀ ਸੁਭ ਹੀ ਲਿਖੈ ਮੰਦੇਸ ॥ ਅਪਤੀ ਭੈ ਤਤੁ
 ਮੇਵੇ ਕਈ ॥ ਆਵੈ ਸੰਗ ਸੁਭ ਮੈਂ ਨਾਲਈ ॥ ਰੁਕ ਮਜੈ ਗੈਸਿ ਸੁਪਾਲ ਬੁਲ
 ਏਓ ॥ ਨਿਸੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸਰਿ ਦੇਤਾ ਹਾਇਓ ॥ ਰੁਕ ਮਤੀ ਜੀ ਮੰਤ ਨਗੈ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਭੰਮ ਹੋਵੰਤੁ ਅਨੰਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਮਯਾ ਜਾਲ ਧਮੀ ਨਾਗਇਨ ॥ ਤੀਰਥ ਮੈ ਪਰ

੨੨੨

੨

ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਪਾਵੰਤ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸਭ ਦੁਖ ਮੈਂ ਚੰਤ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ
 ਵਲੈ ਚੰਤ ॥ ਗੰਧੂਬ ਨੇਟ ਪਾਵੰਤ ਤਿਭੰਗ ॥ ਨਖ ਛੁਬ ਮੈਂ ਚੰਤ ਕੇਟ ਅਨੰਗ
 ਜਾਵੇਂ ਤੰਦਰੁ ਸਤ ਮੁਗਾਰ ॥ ਬਾਸ ਦੇਓਂ ਮਗਰ ਭਰਤਾਰ ॥ ਜਨੰਗ ਜਨੰਗ
 ਤੋਢਿ ਵਾਂਕੀ ਚੇਰੀ ॥ ਤਰਿ ਪਗ ਮੈਂ ਅਤਿ ਰੁਚੈ ਮੇਰੀ ॥ ਰੁਕ ਸੁਖ ਮਾਯਾ ਮੁਖ
 ਰਿਆ ਕੇਰ ॥ ਚੰਗ ਮੰਤ ਬਾਤਾ ਸੁਤ ਜੇਰ ॥ ਅਧਿਯੋਂ ਈ ਉਪਾਭ ਬਨ
 ਦੇ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰੁਖੈ ਦੁਤ ਪਠਾਵੇ ॥ ਚੰਗੀ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਵੇ ਜਾਇ ॥ ਨਿਪਾਕ ਹੋਏ
 ਮਪਰ ਜਾਵੇ ਗਇ ॥ ਰੁਕ ਮਨੀ ਜੀਇਕ ॥ ਬਿਪੁ ਬਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਠਓ
 ਰ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਬੈਸਾਇਆ ॥ ਬਿਪੁ ਬਲਾਇ ਅਪਰ ਪੰਤ ਵੰਤਿ ॥ ਤਿਨ ਮੈਂ ਬੀਨ
 ਰੁਕ ਮਨੀ ਮੰਤ ॥ ਰੁਕ ਮਨੀ ਪਤੀਲਿ ਖੀਸੁ ਜਾਨ ॥ ਦੀਰੀ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਨੇ ਸੁਰ
 ਗਿਆਨ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲੀ ਅੰਬੁ ਤਿ ਬੋਨ ॥ ਪ੍ਰੇਸ ਭਗੀ ਮੁੰਦ੍ਰਿ ਜੈਨ ॥ ਨਮੋ
 ਪਰੋਤਿ ਪਤੀਆ ਲੀਜੋ ॥ ਬਾਸ ਦੇਓਂ ਜੀਨੋਂ ਬਨ ਦੀਜੋ ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰ

ਕਾਤਰਿਐਕਾਇ ॥ ਨਿਪਟਰਮਹੀਥਿਨੈਸਤਾਇ ॥ ਪ੍ਰਥੋਤਮਕੋਪਤੀਆਵੇਉ ॥
 ਵੀਜੈਕਾਮਤਮਾਗਾਇਉ ॥ ਗੁਪਤਿਜਾਇਤਤੀਵਿਸੇਸੁਤਾਇ ॥ ਭਾਈਚੰਧਰ
 ਨਕਾਨੇਸਾਇ ॥ ਬਹੁਤਭਲਾਤਿਤਬ੍ਰਹਮੰਤਕਯੀ ॥ ਭੁਮਹੀਪਿਨ੍ਨਾਜਾਤਸ
 ਯੀ ॥ ਜਾਵੈਜਾਵੈਪਾਤਿਕੇਪਾਸ ॥ ਪੁਰੰਤਕਰੰਤੁਮਾਹੀਆਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਪਤੀ
 ਭਾਈਮਹੰਤ ॥ ਹਰਿਨਾਗਇਤਮੁਖਮੈਮੰਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਮੰਤਮੈਕੇਧਿਚਾਰ ॥
 ਪ੍ਰਥੋਗਾਬਸਵੇਓਕਮਾਹੀ ॥ ਪੁਰੰਤਬ੍ਰਹਮਮੰਤਮੰਤਅਨਾਦ ॥ ਦੇਖੁਗਾਰੁ
 ਕੁਮੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੰਤਮੈਚਿਤਏਹਰਿਕੋਰੂਪ ॥ ਦੇਖੋਗਾਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਸਰੂ
 ਪ ॥ ਹਰਿਗੁਰਗਾਵਤਿਤਿਹਰਿਕੋਮੰਤ ॥ ਪੁਰੀਦੁਆਰਕਗਾਇਓਮਹੰਤ ॥ ਇ
 ਹਿਲੀਲਾਵੇਈਸੁਨੇਸੁਤਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਮਾਧੈਕੀਪਾਇ ॥ ਕਮਲਤੈਤ
 ਕਰੰਤਿਭੰਡਾਰ ॥ ਵਿਸ਼ਨੁਰਾਮਪਰਾਪ੍ਰਥਲਗਾਰਿ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸਾਖੀ ॥
 ਚੀਰਪਟੀਹੈਰੁਕਮਨੀਦੁਆਰਕਾਧੰਮਮਹੰਤ ॥ ਕਮਲਤੈਤਕੇਸਦਿਸਿਮੰਤਦੇ

ਖੇਰੰਮਲਨੰਤ॥੧॥**ਚਓਪਾਣੀ॥**ਰੁਕਮਤੀਦੀਨਾਥਿਪਪਗਇ॥ਪਗੀ
ਦੁਆਰਾਪਾਤਿਚਓਜਾਇ॥ਕੰਚੰਨਰੀਸਰੂਪਗੀਪੁਨੀਤ॥ਤਾਬਸੇਰੁ
ਮਤੀਦੇਸੀਤ॥ਪਾਮਸਾਸੇਕੇਜਗਮਗਕਰੇ॥ਦਸੀਦਿਸਾਕੇਤੰਮਦੇਤੰ
ਦੁਆਰੇਪਰਬੈਠੇਦਰਦਰ॥ਮਹਾਬਲੀਅਰਪੁੰਮਸੁਜਨ॥ਬ੍ਰਹਮੰਤਾਤਿ
ਖੈਮੰਦੁਤਕੈ॥ਪਾਮੰਭੀਤਰਬਰਨਹੀਸਕੇ॥ਭੈਚਰਤਿਤੋਇਬ੍ਰਹਮੰਤਗਤਿ
ਓ॥ਦਰਦਰੈਤਬਰਿਜਨੈਕਤਿਓ॥ਤਸੁਆਮੀਮਤਿਸੰਸਾਰਗੇ॥ਮਤਿ
ਨੁਕੁਭਓਮੰਤਭੀਤਰਿਧਰੇ॥ਤੰਮਦੇਪੂਰਵੀਆਗਿਆਇਤ॥ਜੋਬ੍ਰਿ
ਤਿਮੰਤਤਿਸੁਆਦ੍ਰਦੇਤਿ॥ਕੇਸਦਿਜੀਕੇਮਤਿਲੋਮਾਤਿ॥ਬ੍ਰਹਮੰਤਮੁਲਕੇ
ਸੰਨਾਨਾਤਿ॥ਬ੍ਰਹਮੰਤਦੇਵਿਲਖਮੀਨਾਗਇਨ॥ਬ੍ਰਹਮੰਤਤੋਸੈਪੁੰਮਸੈ
ਪਾਇਨ॥ਭੀਤਰਚਲੇਥਿਲੰਮਨਲਾਇ॥ਕੇਸੈਜੀਨੈਪੁੰਮੈਜਾਇ॥ਦੁਆਰ
ਪਾਲਭੀਤਰਲੈਗਏ॥ਬਡੇਭਾਗਤਿਮਰਿਜਕੇਭਏ॥ਆਦੁਪਰਖਮ

ਬਨਾਸੀ ਸਾਖ ॥ ਸਿੰਘਾਸੰਤ ਬੁਝਿਤ ਅਵਾਸ ॥ ਸੁਦਹੰਤ ਸਘਾਸੰਤ ਜਗ
 ਅਗਰੇ ॥ ਧੋਧਿਆਤ ਤੈ ਪਾਤਿਤ ਕਤੋ ॥ ਬਿਚਤਿ ਅਲਪਤਾ ਨੈ ਬਹੁ
 ਗੰਤਿ ॥ ਨੈ ਈਸਰ ਨੈ ਈਸਰ ਸੀਨ੍ਹਤ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਥਿ ਗਜਿਤ ਸ੍ਰੀ ਪੰਤ ਸਾਖ
 ਸੰਘਾਸੰਤ ਅਤਿ ਮੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਪੀਤ ਬਸੰਤ ਉਪਰਿ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਕੰਮ
 ਲੈਤ ਨ ਮਲਾਨੇ ਕੰਤ ॥ ਨਖ ਦੁਖ ਮੈ ਤਿਨੈ ਟਕਰਾਸ ॥ ਚੰਤ ਕੰਮ
 ਲਸਕੁਰੀ ਰਖ ਪਾਸ ॥ ਦਿਨ ਬਿਤ ਅੰਤ ਕਾਦਰ ਸੰਤ ਕਰਿਓ ॥ ਦੇਖ ਦਰਸ
 ਅੰਤ ਕਰਿਓ ॥ ਅਬ ਬਿਤ ਅੰਤ ਦੇਖੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈ ਤਹਿ ਨਾਗ
 ਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਦੇਆਇ ਪ੍ਰੇਮੇ ਚੰਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਦੇਇ ਸੁਖਤਿ ਪਦੁਖਤੰ
 ਨ ॥ ਦਈ ਅਸੀਸਾ ਬਿਪਸਤਾਨ ॥ ਬੈਸਾਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤ ॥ ਦਿਨ
 ਕੇਨ੍ਹਿ ਸੰਤ ਪਖਾਲੇ ਪਾਇ ॥ ਪੁਗਲ ਲਾਨਾ ਸੀਸ ਚ ਟਾਇ ॥ ਪੀਰ ਪੰਡ
 ਕੁਚਾਈ ਨਾਸ ॥ ਪਾਨ ਬਿਲਾਏ ਅਪਨੇ ਰਾਸ ॥ ਅਲੰਤ ਲਗਾਹਿ ਰਿਜੇ

ਪਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਵਰਿਤ ਵੰਤ ਕੇ ਗਇ॥ ਜਿਓ ਸੁਗਭਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੇ॥ ਪ੍ਰ
ਕ੍ਰਪਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦੇ ਮੈਂ ਪਯੋ॥ ਤਿਓ ਦਿਜ ਕੈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਾਨ॥ ਪ੍ਰਮੁਖ ਸਲ
ਤੈ ਸਰੋ ਮਹਾਨ॥ ਸੀਲ ਪਰਮਾਥਿ ਰਹੈ ਸੁਤੈ ਪਾ॥ ਜਿਨ ਤੇਰੀ ਤਕੇ ਪਾਈਓ
ਮੈਂ ਪਾ॥ ਕੇਤੀ ਸੰਨਿ ਰਤੁ ਕੁਲੀਨ ਰਚੇ॥ ਇਓ ਕੇਤੀ ਦਿਜ ਕੇ ਚਰੰਤ ਰਹਿ
ਮਲੈ॥ ਸੁਸਲ ਤੁਮਾਰੇ ਤੈ ਸੁਭ ਕੇ ਸ॥ ਤੁਮ ਸੇਜ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਦੇਸ॥ ਕ੍ਰਪਣੀ
ਤਨਾ ਗਾਨ ਕਰਾਇ॥ ਜਾਤੇ ਪਿਰਜਾ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਗਾਨੈ ਨੋ ਹੀ
ਬਿਖਅਧੀਤ॥ ਬੇਦ ਪੰਥ ਮੈਂ ਚਲੈ ਪ੍ਰਬੀਤ॥ ਰਹੈ ਸੁਆਮੀ ਨਿਓ ਕਾਏ
ਆਜ॥ ਪਰੰਤ ਕਹੈ ਤੁਮਾਗ ਕਾਜ॥ ॥ ਦਿਜੈ ਦਾਥੈ॥ ॥ ਦਿਜੈ ਬੋਲੈ ਸੁ
ਤੀ ਮੈਂ ਭਗਵਾਨ॥ ਰੁਨ ਮਾਨੀ ਪਠਿਓ ਬਡੀ ਸੁਜਾਨੀ॥ ਸੀਲ ਵੰਤ ਅਰਮਾਉ ਦਾ
ਰ॥ ਬੁਢਿਓ ਤਾ ਕਾ ਤੁਮ ਸੋਧਿ ਕਾਰ॥ ਇਤ ਪਤੀ ਅਲੀ ਜੈ ਭਗਵਾਨ॥ ਪ੍ਰ
ਰੰਤ ਕਹੈ ਕੀ ਆਕੇ ਕਾਮ॥ ਪ੍ਰਭਜੀ ਪਤੀ ਅਲੀ ਜੀ ਗਾਵ॥ ਜੈ ਗੁਰੇ ਗਪਤਿ

ਵਿਭਵੰਤਾਥਾ॥ ਰੁਕਮਤੀਜੀ ਦੀ ਥੋਲੀ ਛਾਪ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਥਨਾਸੀ॥ ੨੦॥
 ਆਪ॥ ਸੁੰਦਰ ਛਾਪ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਰੀ॥ ਤਿਥੇ ਦੇ ਖੀਸੀ ਨਹੀ॥ ਦਿਜ ਕੇ
 ਥੋਲੇ ਸ਼ੀਰ ਗਏ॥ ਤੁਮਹਿ ਥੋਲੇ ਨਹੀ ਥਿਖ ਆਨ॥ ਪਤੀ ਆਪੁ ਭੁਭੁਤ
 ਨੋ ਦਈ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਆਥ ਦਿਜ ਪਤੀ ਆਲਈ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪਤੀ ਆਦਿ ਜਗਤ
 ਥਿਖਾਨ॥ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀ ਭੁਗਵਾਨ॥ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਦੀਪਕ ਆਲ॥
 ਤੇ ਅਚਿਤ ਤੇ ਸ਼ੀਰੀ ਪਾਲ॥ ਤੇ ਅਥਨਾਸੀ ਤਿਥੇ ਸਾਮ॥ ਤੁਮ ਸੋਧਿ
 ਚੇਤਾ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਗੁਨ ਸੁਵਨੇ ਮੈ ਪਨੇ॥ ਤਿਨੇ ਤੇ ਆਰੇ ਤਨ ਮੰਤਰੇ
 ਪਤੀ ਆਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ॥ ਤੁਮ ਤੁਮਹੀ ਤੇ ਦੀਪਕ ਅਪੀਨ॥ ਦ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੀ
 ਕਰਨ ਕਰੇ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਤਨ ਮੰਤਰ ਕਾ ਦੁਖ ਤਰੇ॥ ਮੁਖ ਨੇ ਗਥੇ ਚਰਨ ਸੰਗ॥ ਤੁਮ
 ਭੁਭੁਤ ਸਦਾ ਅਭੰਗ॥ ਕਠਿਨ ਕੀਟ ਤਉ ਤੁਮ ਭਗਵਾਨ॥ ਤੁਮਹੀ ਤੇ
 ਹੀਨ ਤਾਸ ਆਨ॥ ਵਾਸੀ ਤੇ ਪਤੀ ਤੇ ਨਾਤਿ॥ ਦਿਤਿ ਤਿਨੇ ਕਾ ਤੇ ਤਿਹ ਦੇ
 ਆਤਿ॥ ਦ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇ ਪਤਿ ਗਇ॥ ਚਰਨ ਕੰਮਲ ਮੈ ਲੇ ਤੇ ਮਿਲਾਇ

ਗੁਰੀ ਦੇ ਦਰਿ ਹੋ ਸਿਖ ਪਾਲ ॥ ਓਭਿ ਤੁਮਰੀ ਤੋ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ॥ ਜੋ ਮੁਖਰੀ ਨਾਹੈ
ਕੋਊ ਦਾਨ ॥ ਜੋਗ ਪਾਇ ਤੀਰਥ ਦਿਸਨਾਨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੇ ਦਸੰਦ ਮਧੁੰਮ ॥ ਜ
ਨੰਮ ਜਨੰਮ ਰੀਤ ਸਤਿ ਨਾਮ ॥ ਸਭੀ ਸਮਗਰਿ ਓਥਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਅਓਗਨ ਥਾ
ਕੁਹੰ ਮਰੇ ਚੀਤ ॥ ਦਿਖਹਾਓ ਪ੍ਰਭ ਪੰਨਸਿ ਨੈਤ ॥ ਮੁਖਰਾਸੀ ਨੇ ਦੇਵੈ ਚੈਤ
ਸਤਿਨਿਲ ਜਪ ਕਰੈ ਮੈਂ ਤੇ ॥ ਬਿਨਤੀ ਅਓਗ ਸੁਨਾਵੈ ਤੋਂ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕੁਨ
ਸੁਨ ਲਜਾ ਗਈ ॥ ਓਭਿ ਤੁਮਰੀ ਅਤਿ ਦਾਸੀ ਗਈ ॥ ਤੀਜੈ ਦਿਨ ਆਵਤਿ ਸ
ਭ ਪਾਲ ॥ ਸੋ ਜਾਨਿਤ ਤੋਂ ਅਪਨਾ ਕਾਲ ॥ ਓਭਿ ਤੁਮਰੀ ਮੁਹੇ ਲਐ ਅਗਇ ॥
ਸਭ ਹੀ ਗਏ ਦੇਵੈ ਭਗਾਇ ॥ ਸਿੰਘ ਬਲ ਨੇ ਲੇ ਦਰਿ ਸਿਆਲ ॥ ਐਸੀ
ਬਿਨੈ ਸਨੈ ਗੋ ਪਾਲ ॥ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤੋਂ ਤੁਮਰੇ ਪਰਿਤਿ
ਆਗੋ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿ ਆਗ ਤੁਮਰੀ ਪੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੰਦਾ ਜਪੈ ਗੀਤੁ ਮ
ਗਨਾਓ ॥ ਬੁਝੇ ਜਨੰਮ ਕਠੰਤ ਤਪ ਕਰੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਗਤਿ ਰਵੇ ਮੈਂ ਪਰੈ ॥
ਬਿਨਤੀ ਸਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਵੈ ਨ ਓਗ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਿਨਤੀ ਅਓਗ ਠਓਗ ॥ ਜੋ

ਤੁਮਰੈ ਧਰੋ ਨਹਿ ਭਾਂਤ ॥ ਸਿਸ ਪਾਲੇ ਕੋ ਦੀ ਨ ਭਾਂਤ ॥ ਬਿਨ ਤੀ ਅਥਿਹ ਸਰੋ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ਨੰਮਲਾ ਬਲ ਭਰਿ ਪਾਤਿਯਾਨ ॥ ਭੰਗੇ ਕੁਲ ਮੈ ਮੈ ਸੀ ਗਿਤ ॥ ਸੁ
 ਨੀ ਮੈ ਮੈ ਪੁਰਸ ਰਾਪੁ ਨੀਤ ॥ ਬਠਰ ਦੇ ਦੀ ਪੁਜੰਤ ਜਾਤਿ ॥ ਤੁਲ ਸੀ ਗਿਤ ਨ
 ਮੁਸ ਮੰਨ ਜਾਤਿ ॥ ਹਉ ਪੁਜੈ ਤੁਮਰੇ ਤੀ ਚਰੰਤ ॥ ਹਉ ਨੇ ਵਲ ਇਕ ਤੁਮਰੀ
 ਸਰੰਤ ॥ ਜਾਵੈ ਗੀ ਦੇ ਦੀ ਨੈ ਬਾਤ ॥ ਗਤਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ਪੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ਆ
 ਵੈ ਬੇਗਾਨ ਲਾਵੈ ਬਾਹ ॥ ਨਿਪਟ ਦੀ ਨ ਮੁਸ ਨਹੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਕਾਤਿ ਕਾਤਿ ਪ
 ਦ ਪੰਨ ਜੀ ਚਰੰਤ ॥ ਕਾਤਿ ਕਾਤਿ ਅਸਰੰਤ ਨੈ ਹਰੰਤ ॥ ਕਾਤਿ ਕਾਤਿ ਪੁਰੰਤ ਭਗਵ
 ਨ ॥ ਨੰਮਲਾ ਨੈ ਤੇਤਿ ਪਾਤਿਯਾਨ ॥ ਕਾਤਿ ਕਾਤਿ ਪੁਰ ਆਦਿ ਗੰਢੰਤ ॥ ਸਰ
 ਮੁਖ ਦਾਇਰ ਸਰ ਬੁਖ ਭੰਢੰਤ ॥ ਦੀ ਨ ਬੰਧ ਭਗਵੰਤਿ ਜਾਨੰਤ ॥ ਦੁਸਟ
 ਬਿਦਾਹੰਤ ਉਧਾਹੰਤ ਮੰਤ ॥ ਰੁਕਮ ਤੀ ਕੀ ਪਤੀ ਆਪੁ ਭਵਾਨ ॥ ਮੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤ
 ਮੈ ਸੀ ਗਾਨ ॥ ਸੁਨ ਪਤੀ ਆਪੁ ਭਵਾਨ ॥ ਸਰ ਦੁਖ ਮੈ ਚੰਤ ਦੀ

ਨਦਿਆਲ ॥ ਇਤਲੀਲਾਨੇਈਸੁਨੇਸੁਨਾਇ ॥ ਧੇਮਭਗਤਮਾਧੈਰੀਪ
 ਏ ॥ ਮਮਲਤੈਨਮੰਨਭੰਡਾਰੀ ॥ ਨਿਸ਼ਨਦਾਸਪਗਪ੍ਰਬਲਤਾਰੀ ॥
 ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨ ਪਤੀਆਪੁਰੰਤਥਿਤਮਥੈਲੇ
 ਸ਼ੀਭਗਵਾਨ ॥ ਦੇਤਿਤੰਮਾਹੀਦੁਆਰਨਾਬੀਚੜ੍ਹਿਆਵੇਪ੍ਰਾਨ ॥ ॥
 ਚਓਪਈ ॥ ੧ ॥ ਪਤੀਆਸਭੀਸੁਨੀਭਗਵਾਨ ॥ ਦਿਜਨੇਥੈਲੇਪੁਰਖਪ੍ਰ
 ਗੀ ॥ ਯਥੈਸੋਥਿਤਮੰਨਵੇਤਾਥ ॥ ਲਓਓਨ੍ਹਿਪਾਕਗਿਨਿਭਵੰਤਨਾਥ ॥
 ਬ੍ਰਹਮੰਨਥੈਥੈਲੇਭਗਵਾਨ ॥ ਰੁਕਮਤੀਥੀਚਤੰਮਾਥੇਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸੁਨੀਐ
 ਦਿਜਨੇਪੁੰਮਮੁਜਾਨ ॥ ਸਤਿਥਚੰਨਮੁਸੁਨੀਏਥਿਪਾਨ ॥ ਰੈਨਦਿਦਸਚਿ
 ਤਦਤਿਤੀਗੰਠੀ ॥ ਕਥਿਐਸੀਸੁੰਦਰੀਲਹਿਓ ॥ ਕਠਿਕੀਟਦੁਹੁਗ
 ਜੇਘੰਨੇ ॥ ਨਿਲਸਮਾਨਮੁਸੁਰੁਕਰਗਾਨੇ ॥ ਸਭਬੁਪੰਨੀਐਨਾਮਥੈ
 ਜੋਚਨੁਆਈਉਪਰਿਗਥੈ ॥ ਚਲੈਪ੍ਰਭਾਤਿਥਿਲੰਬਤਲਾਇ ॥ ਸੰਤਿ

ਉਧਾਰੰਤ ਮੇਰਾ ਨਾਇ ॥ ਬੇਗਾਨੁ ਸਤ ਸਰਬੀ ਬਲਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਦੋਇਤ ਰੋ २੭
 ਬਚੰਤ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਬਡੀ ਪ੍ਰਾਤਰ ਬਦਰਪਹਲਿਆਇ ॥ ਬਹੁਤ ਭ
 ਲਤਿ ਸਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਨੋ ਬੋਲੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸੈਨ ਰਹੋ ਤੇ ਬਿ
 ਪਮਾਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਾਪ ਰਬਿ ਪੁਸ਼ੁਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਿਜਾ
 ਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸੁਖ ਸੈ ਸਭੀ ਬਿਤਾਨੀ ਹੈ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤਰ ਪੰਨ ਜਾਨੈ ॥ ਦਾ
 ਵਲਿਆ ਓਰ ਬ ਬਨਾਇ ॥ ਰਬ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ਰੋੜ੍ਹੇ ਫੰਤਰਾਇ ॥ ਵਹੁਦਿ ਜਰਬ ਪੁਲੀ
 ਓਚ ਕਾਇ ॥ ਨਰਨਾ ਸਾਕੇ ਦੇਸਾਇ ਗਾਇ ॥ ਦਰਬਾਂ ਕੈ ਅਸ ਸੁਜਾਨ ॥ ਉਮਰ
 ਜਲੈ ਜਲ ਸਿੰਧ ਸਮਾਨ ॥ ਗ੍ਰੀਵਾਨਾ ਪੁਕਰਿ ਤਖਨੇ ॥ ਅਤਿ ਮੁੰਦ ਧਲ ਸੇਤੀ
 ਭਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਬ ਗੁਜਰਿ ਮੇਧ ਸਮਾਨ ॥ ਪੈਰੇ ਤਿਨੈ ਅਤਿ ਬਲਵਾਨ ॥ ਕ
 ਦੰਤ ਪੁਰਨੇ ਚਲੈ ਅਨੰਤਿ ॥ ਨੰਮਲ ਨੈਤ ਨ ਮਲਾਨੇ ਨੰਤਿ ॥ ਜਾਗੇ ਜੀਵਿ ਬ
 ਭਗਮ ਸਮਾਨ ॥ ਆਏ ਪੁਰੰਤ ਪੁਰੰਤ ਅਨਾਮ ॥ ਇਤ ਬਾਤਿ ਸੁਨੀ ਬਲ ਬੀਰ

ਗਏ ਏਕਲੇ ਸਾਮ ਸਰੀਰ ॥ ਹਥ ਧੂਜੀ ਕੀ ਨਾ ਥੀ ਚਰ ॥ ਕੁੰਦਨ ਪੁਰ ਕੇ
 ਗੇ ਮੁਹਾਰ ॥ ਜੋ ਪੇਜੁ ਤੇ ਪਾਏ ਤਹਾ ਥਾ ॥ ਜਗ ਸਿਧੇ ਤੇ ਅਤ ਬਦਾਨਾ ॥ ਸ
 ਰੀਰ ਹਰਿ ਕੈ ਸਤ ਗਵਾਰਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੰਦ ਕੇ ਮਲ ਹੋ ਬਾਭ ॥ ਹਲ ਪਾ
 ਚਿਤ ਵਿਹ ਬਭਰੈ ॥ ਤਨ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਗਲ ਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤੀਰੇ
 ਤੇ ਪੰਨ ਸਾਮ ॥ ਪੀਰ ਜਨੇ ਕਨੀ ਬਦਾਰਾਮ ॥ ਹਥ ਪਰ ਚੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬ
 ਲਿਦੇ ॥ ਕਰਤ ਸਕਲ ਗਾਨ ਕੇ ਭੇਦ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਲੀ ਸੇ ਨਾ ਸ
 ਥ ॥ ਗੈਰ ਮਜੀਜ ਗੇ ਕਨਾਥ ॥ ਹਥਿ ਪਰ ਐਸੀ ਥਾਈ ਕਰੀ ॥ ਸਗੋ
 ਨਾਹਿ ਜੀ ਪੈ ਖੜੀ ॥ ਮਿਲਾ ਸਾਮ ਕੇਤਿ ਪ੍ਰਗਭੂ ॥ ਪੁਰਨ ਰੇਣੁ ਹੀ
 ਪਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਬਧੀ ਪ੍ਰਤਿ ਰਛ ਜਾਤ ਨ ਕਰੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਸ਼ ਲਾਪ
 ਹਾ ਬਾਹੀ ॥ ਕੇਸਵ ਕੇ ਬਲੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਮੁਖਿ ਕੋਕਿ ਉਤਰਿ ਆ
 ਏ ਸਾਮ ॥ ਬੋਲੀ ਸੁਨਾ ਪਿਆਰ ਬੀਹ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮੇ ਮੈ ਭੀ

ਮਤਿ

ਸਰੀਰ॥ ਤੁਮ ਦੇ ਬੇਅਚਿਤੁ ਖਸਰੁ ਹੋਇਆ॥ ਰਿਖ ਤੁਮ ਗਤਿ ਨ
 ਨਭੈਆ॥ ਮਿਓ ਬੀਰ ਬਧ ਗੋ ਅਨੰਤ॥ ਕੁੰਦਾ ਪੁਰ ਕੋ ਬਢੇ ਮੁਕਾਇ
 ਹਰ ਮਨੀ ਜੀਆ ਤਿਧਿ ਦੁਇ ਰਈ॥ ਕੈ ਜੇ ਰਸ ਮੰਗਾ ਦਈ॥ ਤਿ
 ਪਾਨ ਕੀ ਨੀਸੀ ਘਨ ਸੰਮ॥ ਤਮੇ ਤੇ ਤੇ ਭੈ ਅਕਾਸ॥ ਜਾਨੀ ਭੀ ਨਿਯ
 ਜਿਗਣਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੁਕਾਇ ਮੁਗਾ॥ ਤੀਨ ਪਤਰਿ ਮਤਿ ਰਿਅਏ
 ਹਥੇ॥ ਤੰਮ ਗਤਿ ਨ ਮਾਨੁ ਖਸੇ ਦਰੇ॥ ਪੁਜੇ ਬੇਮੁਤ ਸੰਕਰ ਦੇ॥ ਤਿਨ
 ਹਾਕਰੀ ਸਠਾ ਮੁਤ ਜੇਦੁ॥ ਦੇਵੀ ਕੀ ਮੁਟ ਪੁਜਾ ਕਰੀ॥ ਤਿਨ ਦੇ ਮ
 ਤੰਮੇ ਪਰਿ ਪਰੀ॥ ਭਰਗੁਰੁ ਤੇ ਪੰਚ ਜਨੈ॥ ਕਤਾ ਤੀਸ ਕੈ ਕਿਸੇ ਪੈਥੈ
 ਨ॥ ਘਰਿ ਕੇ ਓਕ ਸਢੇ ਕਾਨਿ॥ ਇਤ ਭਿਤ ਛਿਬੇ ਬਨਾਵੈ ਜਾਨਿ
 ਰੁੰਮ ਦੀ ਤਾਰ ਦੇ ਬੇਨਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇ ਮੁਖ ਪੁਰਖ ਤਮਾਹਿ॥ ਸੀਚੇ
 ਦਿੰਗ ਕਰਿ ਗੀ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਪਰ ਸਦੈ ਆਪ ਟਰੀ ਭਰਿ ਪਾਗੀ॥ ਰੇ
 ਪਦਿ ਸਟਕੁ ਪੈ ਪੁਰੇ॥ ਮਤਿ ਕਈ ਬੀਰੁ ਤੀਨਾ ਮੇ॥ ਦਿਨ ਰਾਪੁ

ਸਿਤਾਰੇ ਖੜੀ ਭਰਿਸੁਰਤਿ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਪਰੀ ॥ ਬਾਂਝੇ ਅੰਗ ਭਰਤ ਕਾ
ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਭਿ ॥ ਆਏ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੀ ਘਨ ਸਾਸ ॥ ਪੁਰਸ਼
ਕਰਨ ਭਾਗੇ ਕਾਂਸ ॥ ਕੁੰਨ ਪੁਰਸ਼ ਆਏ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਗਰ ਨਿਕਟਿ ਉਤ
ਰੇ ਨਗਰ ॥ ਬੁਝਾਨ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ ਸਾਗਿਆ ਕਰੀ ॥ ਸੁਰਿਦੁ ਖਮੋ ਚ ਨਰੀ
ਨਗਰੀ ॥ ਜਾਇਸੇ ਦੇਸ ਕਰੇ ਨਗਰ ॥ ਹਿਰਖ ਕਰੇ ਪੇਸ਼ਾਗੀ ਕੇ ਪੁਰਸ਼
ਬੁਝਾਨ ਨਾਗਰੀ ਉਠਿ ਹਿਰਖੇ ਭਰਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਤਾਕੇ ਦਰਸੀਨ ਕ
ਰਿ ॥ ਦਿਜ ਕੇ ਚਰਨ ਪਛੀਤਿ ਠਹਿਰ ॥ ਵਲਿਭਾਗੀ ਲੈਅ ਇਠ
ਜਾਵੇ ਭਰਿ ॥ ਹੁਕਮ ਨਜੀ ਅਤਿ ਸੁਰਗਿਆਨ ॥ ਜਾਕੇ ਪਤਿਓ
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਦਿਜ ਪੁਰਖ ਕਰ ਭਾਂਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੋ ਬਿਪਸ਼ੀ
ਸੁਕਦੇ ਉਠਿ ਚਾਹੀ ॥ ਨੈਨ ਸਭ ਕਰਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ॥ ਦਿਜ ਨੈਨ ਸੋ
ਦੀਨ ਭਾਤਿ ॥ ਆਇ ਤੁਝ ਕੇ ਲੈਨ ਸੁਹਰ ॥ ਤਨ ਮਨ ਕਾ ਸੰਗ ਪੁ
ਰਿਦਾਰ ॥ ਹੁਕਮ ਨਿਰਖ ਮਾਫਾ ਮੰਗ ॥ ਆਏ ਭਰਤ ਸਦਾ ਅਭੀ

ਨਿਸਕਾਰ ਬ੍ਰਿਹਮ ਨੇ ਕੇ ਕਰਿ ਓ॥ ਪੰਨ ਸੋ ਬ੍ਰਿਹਮ ਨ ਕਾ ਪਰਿ ਭਰਿ ਓ॥ ੨੨੮
 ਜ ਬ੍ਰਹਮ ਲਕੀ ਨੇ ਨਿਸਕਾਰ॥ ਦਿਜ ਪਰਿ ਲਖ ਮੀ ਪਰੀ ਅਪਾਰ॥
 ਹੁਕਮ ਨੀ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਸੁਗਹੀਆ॥ ਤੁੰਦਰ ਪਰ ਅਨੇ ਕੁਗਾਦ ਨਿ॥
 ਇਤ ਯੀ ਯਾ ਕੇ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ॥ ਪ੍ਰਮੁਤ ਗਤਿ ਮੋ ਪੈ ਕੀ ਪਾਂਇ॥ ਕਮ
 ਲਾਨੇ ਕਰ ਨਾ ਭੰਡਾ॥ ਨਿਸੰਦਾ ਸਪਰਾ ਪਰਿ ਬਿਭਿਤਾਰ॥ ੧॥
 ੨੭॥ **॥ ਸਾਖੀ ॥** ਹੁਕਮ ਨੀ ਕੇ ਅਪਨੇ ਪਤਾ॥ ਸਭ ਨੀ
 ਨਿਦੁ ਲਿਗਤ॥ ਪ੍ਰਾਨੇ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ਸੁਤਾ ਮੈ ਸੀਤ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ॥ ੧॥
॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ਹੁਕਮ ਨੀ ਕੇ ਪਿਤਾ ਮੁਆਇ॥ ਕੁਲ ਕੀ ਹੀਤ ਕੇ
 ਚਿਤ ਲਾਇ॥ ਦੋਨ ਭਿ ਪੰਗ ਸਾਨੇ ਸਾਖੀ ਰਿਤ ਸਦਾ ਹੇ ਅਪਨੇ
 ਅਪਨੇ ਹਾਥ॥ ਨ ਭੁਕ ਪੁਰ ਕਰਾਈ ਸਤ॥ ਬੇਦੁ ਨ ਹੀ ਸੋ ਕੀ ਨੀ ਭੰ
 ਤ॥ ਪ੍ਰਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਪੁਜੇ ਦੇਵ॥ ਯਾ ਕੀ ਨੀ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੇਵ॥ ੧॥

ਥੁਲਾਏ ਖਰੇ ਮਾਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਥੇ ਦੇ ਪੁੰਨ ਕਰੀ ਉਚਾਰੀ ॥ ਐਸਾ ਸਬ ਦੁਖ
 ਦੇ ਤੇ ਭਾਇਆ ॥ ਅਤਿ ਰੁਸ ਬਦੁ ਸੁਨ ਨੇ ਤੇ ਗਤਿਆ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਰੁਤਾਘ
 ਟਿਸਾ ਵੰਨੀ ॥ ਗਗਨਿ ਗਗਨਿ ਬਰਸੇ ਜਲਿ ਪਾਵੰਨੀ ॥ ਤਿਉ ਤੀਉ ਮਕ ਪੁੰਨ
 ਕਰੈ ਉਚਾਰੁ ॥ ਥੇ ਦੁਖਿ ਚਾਹੇ ਪੈ ਮਾਪਿਆਰੁ ॥ ਗਾਨਾ ਥਾਪੈ ਉਰੁ ਮਨਿ ਡਾਬ ॥
 ਅਨੇ ਜਗਾਤਿ ਰਿਲਾ ਲੈ ਸਾਖ ॥ ਕੀਰੇ ਬਸ ਕਲਗਾਏ ਅੰਗਾ ॥ ਸੁੰਦਰਾ ਘੰਨੇ ਸੁ
 ਨ ਟਿਹੀ ਸੰਗ ॥ ਰੁਹ ਮਨੀ ਕੀ ਕੁਲੁ ਰੀਤੁ ਬਖਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹੰਗ
 ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਾ ਆਪਨੇ ਗ੍ਰਾਤਿ ਮਸਿ ਪਾਲਿ ॥ ਤਿਨ ਪਤਿ ਗਾਏ ਅਪਨੇ ਲਾਲ
 ॥ ਮੇਲੁ ਆਏ ਸਸ ਪਾਲੇ ਬਾਤਿ ॥ ਸੰਗ ਆਨੇ ਸਰੁ ਅਪ ਜਾਤੈ ॥ ਨਿਰਾ ਬਰੈ
 ਮਗ ਜੇ ਬਾਲਿ ਧਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤਿ ਮੇਸਿ ਪਾਲਿ ਅਜਾਨੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਤ
 ਕੋ ਬੀਝਾ ਆਤਿ ਨੇ ਆਇਆ ॥ ਕੁੰਦਨਿ ਪੁਰ ਆਇ ਤੇਗ ਪਾਇਆ ॥ ਸੈਨਾ
 ਅਨੀ ਸੰਗ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਰੁ ਸੈਨਾ ਪੈ ਸਰੁ ਭਯੀ ਆਰਿ ॥ ਜਗਿ ਮਤਿ ਦਾ ਹੋਰ

ਈਤਜਾਹਿ॥ ਤਿਸੇਘਾਂਟੇਬਜਤਿਅਪਾਹਿ॥ ਸੀਸਿਪਾਲਿਸੰਗਜੋਗਜੋਅ
 ਏ॥ ਸ੍ਰੀਸੁਕਤਾਕੇਨਾਮਸੁਨਾਏ॥ ਜਗਾਸੰਘਅਏਬਾਲਿਦਾਨਿ॥ ਜਿਨਪ
 ਰਸੇਬਡੁਬਾਰਨਗਾਨਿ॥ ਰਹਿਏਕੁਬੈਰਹਥਿਆਏ॥ ਤਰਿਗੁਨਾਇਉਸੁਖਰੇ
 ਉਸੁਨਾਏ॥ ਅਏਨਿਰਥਮਿਰੇਦਮਿਕਾਰਿ॥ ਤਿਨਸੇਸੈਨਾਬਡੀਅਪਾਹਿ॥ ਰਬ
 ਸਭਕੰਠਨਿਕੇਨਹਿਜਰੇ॥ ਜੋਧਾਮਤਾਂਸਤੀਬਲਭਰੇ॥ ਕਉਚਸਗਲਿਜੋ
 ਧਾਕੇਅੰਗ॥ ਜੇਰੁਜਨਾਏਤਿਨਕੇਸੰਗਿ॥ ਚੜ੍ਹਕੇਪਾਹਿਕਈਤਜਾਹਿ॥ ਅ
 ਸੈਭੁਪਰਿਸੁਰਅਪਾਹਿ॥ ਐਸੀਬਨੀਕਟਕੀਭਾਂਤਿ॥ ਹਿਤਿਬਗੀਸਿ
 ਸਿਪਾਲਿਬਰਤਿ॥ ਸ੍ਰੀਸੁਖਦੇਵਾਧਿਆਸਿਰੇਤਾਤਿ॥ ਲੋਕਸਭਕੰਠਨਿਮੁ
 ਖਰੋਅ॥ ਨਿਕਟਿਨਗਾਰਿਕੇਰੂਪਾਇਅ॥ ਇਤੁਯੀਲੀਕੋਸੁਹੇਸੁਨਾਇ॥
 ਪ੍ਰੇਮਤਗਤਿਮਾਧੋਕੀਪਾਇ॥ ਕੰਮਲਿਨੈਨਿਕਰਨਾਭੰਡਾਰੁ॥ ਕਿਸਨਿਦਾਮਿ
 ਪਾਹਿਪਾਹਿਬਾਲਿਤਾਹਿ॥ ੨੨੮॥ ਸਾਖੀ॥ ੨੨੯॥ ਨਿਕੋਪੁਜਨਿਕਲੀ॥ ਰ

ਕਮਨਿ ਪਰਮਿ ਜਾਨਿ ॥ ਕਾਧਿ ਦੇਖੀ ਭਰਤਾ ਕੇ ਸਨ ॥ ਨੈ ਨੈ ਮੈ ਤੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥ ੧ ॥
॥ ਚਰਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ਉਕਮਨਿ ਗਨੀ ਜੀ ਸੁਰਗਿ ਮਾਨਿ ॥ ਚਲੀ ਭੁਧਾਨਿ ਜੀ
ਕੈ ਬਾਨਿ ॥ ਮੰਗਿ ਪੰਨੀ ਪ੍ਰੋਤਤਿ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸਖੀ ਬਿਅੰਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥
ਗਾਏ ਮੰਗਲਿ ਪਰਮਹਿ ਸਾਲਿ ॥ ਸਭਨੇ ਕੇ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਏਕਤੀ ਅ
ਗਾਇ ਭਿਸਿ ਮਿਧਾਲਿ ॥ ਉਕਮਨਿ ਜਾਨੇ ਅਪਨਾ ਕਾਲੁ ॥ ਮਾਰਣੁ ਟੀਕਾ ਚ
ਵਡੁ ਨਾਰਿ ॥ ਅਤਿ ਦੁਖਦਾਇਕ ਬਡੀ ਗਵਾਰਿ ॥ ਆਗੇ ਚਲੀ ਬੇਸਵਾ ਜਾਏ
ਕੈ ਸੈ ਕੇ ਮੰਗਲਿ ਗੁਣਿ ਗਾਏ ॥ ਬਾਜੈ ਸੁੰਦਰਿ ਚੋਲ ਅਪਾਰਿ ॥ ਛਾਬੈ ਅਨੁ
ਪਲਾਹੀ ਤਿਤਿ ਕਾਲਿ ॥ ਜਗਸਿੰਧ ਕੈ ਲੋਕ ਅਪਾਰਿ ॥ ਚਤੁਰਿ ਸਭਾ ਚੋਕ
ਈਤ ਜਾਰਿ ॥ ਦੇਵੀ ਕੇ ਮੰਦਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਨਗਨਿ ਸਸਤੁ ਤਾਥੈ ਮੈ ਪਰੈ ॥ ਚਤੁਰਿ
ਸਭਾ ਚੋਕੈ ਲਿਖਾਨਿ ॥ ਪੰਟਕਿ ਬੰਧੀ ਭੁਟਿ ਭੂਤਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਦੇਵੀ ਕੇ ਮੰਦ
ਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਜਗਸਿੰਧ ਕੈ ਸੇਵਕਿ ਰਹੈ ॥ ਆਇ ਉਤੈ ਮਤੁ ਗਾਇ ਲੈ ਜਾਇ ॥

ਮਹਾਬਲਦਿਉ ਕੇ ਸੋਗਾਇ॥ ਭਾਗੇ ਹੋ ਰਹਿ ਤੇ ਬਹੁ ਬਾਹ॥ ਅਜੂ
 ਨ ਸੰਮਏ ਏਤੋ ਗਵਾਹ॥ ਮਹਾਮੂਕਿ ਨੋ ਖੀਆ ਗਿਆਨ॥ ਸਕੇ
 ਪਛਦ ਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ॥ ਕਟਕ ਬੀਰ ਕਰਿ ਹੁੰਦ ਮਦਗਈ॥
 ਨਗਲ ਬਗਨਿ ਤਹਿ ਕਾਨੁ ਭੁਈ॥ ਚਗੇ ਚਲਿਆਈ ਸਿਰਮਾਰ॥
 ਜਾਕੇ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਮੁਹਾਰ॥ ਵੇਈ ਜੀ ਕੇ ਮੰਦ੍ਰ ਗਈ॥ ਤਿਸੁੰਦ੍ਰ
 ਸਿਕੋ ਆਤਹਿ ਭੁਈ॥ ਧੋਇ ਤਾਥ ਪਖਾਏ ਲਗਨਿ॥ ਅਗਮ ਨਹੀ ਮਾਈ
 ਆਦੁਖ ਰਹਿਨ॥ ਆਈ ਭੁਕਿ ਮਨ ਦੇ ਵੀ ਪਾਸ॥ ਹਰਿ ਮਲਿਕੋ ਜੀ
 ਬਗੀ ਪਿਆਸੁ॥ ਨਿਮਭਿਜ ਭਾਸੋ ਉਮਾ ਮਨਾਈ॥ ਓਨ ਲਿਖ
 ਸਤ੍ਰਸੋ ਪਹਿਗਈ॥ ਚੰਦਨਾਂ ਗਹਿ ਚਾਹੁ ਭਿਯਾਖੁ॥ ਪੂਪ ਧੁਖਾਏ
 ਦੁਗਧੋ ਸਾਖੁ॥ ਭੋਗ ਪਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਧਾ॥ ਅਗਧੋ ਕਮਾ
 ਪ੍ਰਮਓ ਰਾਹਿ॥ ਇਛਤ ਬਹਿ ਲੇਗਾ ਨਾਧਾ ਚਿੰ॥ ਅਗਧੋ ਪਾਨ ਸੁੰ

ਪਰਹਿਓ॥ ਤਿਨਪਰਿਗਥੇਸੂਤਸੁਯਾਗੁ॥ ਹੁਕਮਨੀਜੀਕਓਰੁ
ਭਾਗ॥ ਪੂਜਫਲੀਕੀਆਪਾਰ॥ ਹੁਕਮਨੀਮੁਖਰੇਕਰੇਉਚਾਰ॥
ਯਾਗੀਰਟੇਲੇਈਕੇਨਾਮ॥ ਬਿਨਹਿਸਕੁਤੇਭਈਅਕਾਮ
ਤੇਰੇਈਗਓਗੀਮਹਾਦਿਪਾਓ॥ ਹਓਦੁਲੀਹੋਮਹਾਰਹਿ
ਆਯੋ॥ ਗਓਰਜਾਓਮਾਪਿਆਈਦੇਦੋ॥ ਤਿਤਕਰੇਕਰੇਉ
ਮਾਗੀਸੇਦ॥ ਤਾਕੋਫਓਤਓਮਾਗੇਏਹ॥ ਹਿਸਨਦੇਜੀਭੋ
ਥਾਦੇਹਿ॥ ਤਥਾਸਤਿਪੂਤਾਨੀਕਹਿਓ॥ ਇਹਬਹੁਗੁਨਿਮੰ
ਨਿਗਲੀਯਹਿਓ॥ ਬਾਹਿਰੰਨਿਕਸੀਓਮਾਮਨਾਇ॥ ਹੁਕਮ
ਨਕੀਛਬੁਕਤੀਕਾਇ॥ ਮੋਨਪਰਮਸਕੁਛੋਡੀਬਾਤਿ॥ ਕਗੀ
ਯਾਗੀਸਪਿਆਨਾਮੋਧਾਰ॥ ਮੰਦਿਮਦਿਮੁਖਪਕਨਿਹਾਸੁ॥ ਪ੍ਰ
ਸੰਆਤਿਬਚਹੀਪਿਆਸ॥ ਸਸਤਓਜਲਿਮੁਖਕੀਨਾ

३॥ सुंदर लुन धिउम पतिव्रत ॥ देवसभी वागति छिउष ॥ सुंगुं ॥
 सुनावगवै साध ॥ संसल उचलै विमल ॥ उरदे घीर चले गीपल
 चगते छिपि हल्लुल्लन गै ॥ उत उदंत नै दुधनै उगै ॥ छटदे के मसुं
 दुगुल ॥ तैत मसै ले रमनी चाल ॥ जघन विमै धै चमि रपा छै पविठि
 मारी मैता दुमंत न विठि ॥ उव नती नै तै तै मै पूत ॥ इउ छिउ दे धे मी
 उग द्यात ॥ जघ उमैता दुमंत न विठि ॥ मरु मैता वातं न मंत न विठि
 मारी मैता मरु क्वाव ही ॥ रंत मंत न मरु मुयु उग ही ॥ गीन गीन
 प है मजी धल द्यात ॥ उदे लेव मरु चि न मभात ॥ आदे उद मी उग
 द्यात ॥ मरु धरु पीपु र म्पु रान ॥ पूरु न मरु रीतरि आल ॥ मरु
 दुम मं चंत पं मरु माल ॥ उव मंत गी उग उ मरु ॥ पुगंत उदे वीआ
 वे न म ॥ गवि पु पूरु जील ही च द्याति ॥ उव मती गिरे अतं दन मदि ॥

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਮਾਤੀ ਰਹੀ ॥ ਆਸਾਨਾ ਕ ਸੰਪੂਰਨ ਰਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਸੰਪੂਰਨ
 ਗਾਇ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਬਲੀ ਬਿਲ ਬਤ ਲਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਰੂਪ ਮੰਤਰੈ ਤਿਹ ਲੇ
 ਚਲੇ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਕਰੰ ਮ ਭੇਦਿ ਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਰਾਮਾਤੀ ਪੰਤ ਬੀਚ ਸੁਗਾਇ
 ਤਿਥੈ ਰੂਪ ਮੰਤ ਸੰਗ ਰੇ ਸੰਗਾਇ ॥ ਰੂਪ ਮਾਤੀ ਦੇ ਲੈ ਚਲੇ ਅਲੇਖ ॥ ਆਦ
 ਨਿਹੰਦੁ ਤ ਮਾਤ ਪਥੇਖ ॥ ਸੈਤਾ ਸੰਤ ਮੁਖ ਠਾਢੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਪ੍ਰਗਤ ਸ
 ਦਾ ਅਰਾਮ ॥ ਗਜੇ ਬੈਲੇਇ ਤਿਥੈ ਆਗੁਇਆ ॥ ਹੰਸ ਗੀ ਬੀਜਾ ਦੇ ਲੈ ਰ
 ਇਆ ॥ ਸਰੋਪ ਕਾਨਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਵਾਤ ॥ ਦੁਰ ਮਤਿ ਦੁਖੀ ਬੁਝੈ ਅਜਾਨ ॥ ਤਿ
 ਨੈ ਤੰਤ ਮੰਤ ਲਾਗਾ ਰਾਪ ॥ ਅਤਿ ਦੁਖ ਦਾਈ ਤੰਤ ਨੈ ਕਾਪ ॥ ਨਾਖ ਅਸਤਿ ਲ
 ਗਾਹੀ ਗਤਿ ॥ ਤਿਥੈ ਤੇ ਬੇ ਮੁਖ ਤੰਤ ਮੰਤ ਦਰਿ ॥ ਰੂਪ ਮਾਤੀ ਮਿਲੀ ਗੋਪਾਲ
 ਸੰਗ ॥ ਬਹਿ ਬਿਧੈ ਮਨ ਮਾਝੈ ਅਗ ॥ ਤੇ ਸੰਤੋਇ ਹੰਸ ਮਾਤਾਤਿ ॥ ਗਰਿ ਨੋ ਬਜੇ
 ਸੋ ਤਿਥੈ ਪਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਰੂਪ ਮਾਤਾ ਪਾਇ ਰਾਗ ਵਾਤ ॥ ਤਿਹ ਬਭੈ ਪਿਆਰੀ

[illegible]

ਅਤਿ ਤੈਰੇ ਮਲ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਚਿਤ ਨੀਜਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੰਤ ਸਾਮ ॥ ਹੁਨ ਮਨੀ
ਜੀਰੇ ਡੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸੁਕੁ ਦਿਨ ਨਿਭ ਏ ਬਚੰਤ ਸੁਨਾਏ ॥ ਪਿਆਰੀ ਨੇ ਮੰਤ ਸੁਖ
ਉਪ ਜਾਏ ॥ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਨਿਪ ਨਿਸਤ ਮੁਰਾਰ ॥ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ਸਭ ਸੇ ਨਿਵਾ
ਰ ॥ ਜੀ ਤੇ ਗੇ ਤੇ ਗੇ ਬਲ ਵਾਨ ॥ ਨਥਿ ਨੀਦਿ ਇਹੁ ਭੂਖ ਅਜਾਨ ॥ ਤੈ ਖਨੇ
ਹੁਨ ਮੰਤ ਸੁਗਰਿਆਨ ॥ ਮੰਤ ਮੈ ਕੁਕੁਨ ਨਹੀ ਗਿਲਾਨ ॥ ਗਦਾਲਈ ਤਬ
ਤਲ ਪਰ ਧੀਰ ॥ ਮਹਾ ਬਲੀ ਜੋ ਪਾਰਟ ਪੀਰ ॥ ਸਭ ਭੂਪੈ ਨੇ ਮੰਤ ਸੁਖ
ਭਏ ॥ ਮਨੈ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪ ਰਾਏ ॥ ਜੀਤ ਲੀਏ ਸਭ ਰਾਜੇ ਰੀਤ ॥ ਨੇ ਸੇ ਤਲ
ਧਰ ਪ੍ਰੰ ਮ ਪ੍ਰਧੀਨ ॥ ਗਏ ਰਾਗ ਸਭ ਨਟਕ ਮਹਾਇ ॥ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੈ ਜਾਏ
ਗਇ ॥ ਰਾਗ ਗਏ ਸਭ ਹੀ ਅਗਆਨ ॥ ਮੇਟ ਦੀਏ ਸਭ ਨੇ ਕੇ ਮਾਨ ॥ ਤਹ
ਗਏ ਕਹਾ ਬੇਸਿ ਸਪਾਲ ॥ ਬੀ ਅਤਿ ਹੀ ਅਰਭੁ ਏ ਬਿਹਾਲ ॥ ਲਜਾ ਤਿਓ
ਇਸੁ ਕ ਸੁਖ ਗਇਆ ॥ ਮਾਤੁ ਮੁਨਿ ਤਨ ਸਾਭੁ ਏਇਆ ॥ ਗਜਾ ਤਿਸੇ

२४४
 सुतदैरिआत॥ सुतसिमपागुनिमनबलदात॥ सुहचिंतामति
 मंतमैनरै॥ सौपाबगोभारेभारे॥ नगसिपबैलेउडिनल॥ अ
 बलीमैउगैपाल॥ उंजिउउडिमनबल॥ मरुडिमैताभगीठारि॥
 उतडिमारीमैतअपाग॥ मडाबलीडैगभुग॥ हेवभगभुगउठगगडे॥
 पुंमडिभउबनेउभउडे॥ उंइतउगडिनडिउठरि॥ मंतमैमैनरैमतिमैदी
 मंतकमरुडिमैनतिदाग॥ उंमगीमतिलैरिउदेपाग॥ उतवरिगदेविचगे
 दीत॥ मडाबलीउंदिआबलडित॥ डिउलीलदेदीमुतमतादि॥ पुंमरुग
 उमयेनीपादि॥ वंमलतैतनगताबुठग॥ निमंतदामपगपूबलउगि॥
 ॥१२०॥ ॥आपीबैलेहुकमुल्मडाबलीमैमरुडिमैगिआ
 त॥ उंजिउडिमैमनबैचैततदेइआत॥ ॥उंउपदीआदिउगनग
 नमअजात॥ बुपैपैडितनगैविषात॥ मंतवरुडीआतुममवेमुजात॥

उठिजाइजीउं श्रीगुगदत ॥ जाततदेईपंनजितैत ॥ देगलैआहैअपती
 बैत ॥ दिउमंनलपप्रगटउंठिनै ॥ जहिंदिमततगुपगयगै ॥ जैउठिअर
 पतिजिउंताडि ॥ चवंततपगैतबिरनेभाति ॥ सबबुपैनैसबदसुगहि
 छि ॥ अपतआनपूजापदिबाहिछि ॥ दिउबुपैनैसबदसुगहि ॥
 प्रबनेपाछेपरिछियाहि ॥ देनबुडिलीमैतासाष ॥ सबउमिसबमै
 तासाष ॥ उठिरेपाछेआहिछियाहि ॥ सबैयछाततदिवदंतगहि
 याहिदिनेलाउठिपैगहिआ ॥ देपसायमुअछामाउहिआ ॥ नैही
 तजैयालीतासाष ॥ जाउंनैरेदिवदंतताष ॥ ठाठारैहीमैश्रीगु
 गदत ॥ अपतीबैततदेईजात ॥ घउतबलादेघातअजात ॥ अगे
 अगंतपुगधुगन ॥ सदापंतमदसुदंतबदे ॥ पुगधुगनंततिउ
 प्रबतदे ॥ नदिछिउंनयतवगैपाल ॥ गवनदिछिसुजामडिगहि

ਮਾਲ ॥ ਅਭੇ ਅਸ ਸੁਖ ਅਰਥੀ ਸਾਖ ॥ ਲੀਲਾ ਨਗੀ ਪੁਰੁ ਜਾਵੈ ਨਾਖ ॥ ੨੪੫
 ਅਖਿ ਆਦਰੁ ਕਮ ਅਜਾਨ ॥ ਜੇ ਕਰ ਕੇ ਰੋਗੁ ਕਮ ਅਰੁ ਮਾਨ ॥ ਅਵਗਿਧਤ ਕ
 ਫੁਟ ਲੀਲਾ ਸਾਖ ॥ ਵਹੁਰੀ ਕਾਟਿ ਓਕਿ ਬੰਦਨ ਨਾਖ ॥ ਬਠੀ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਲਈ
 ਓਠਾਇ ॥ ਵਹੁਰੀ ਕਾਟਿ ਕੇ ਅਵਿਗਾਇ ॥ ਗਦਾ ਗਹੀ ਫੁਟਨਾ ਬਿਗਦਾ
 ਵਹੁਰੀ ਕਾਟਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਹਾਰ ॥ ਬਠੀ ਅਰਥਿ ਫੁਟਨਾ ਰਿਸੈ ਧਰੀ ॥ ਵਹੁਰੀ
 ਟੀ ਸ੍ਰੀ ਨ੍ਰਾਗੀ ॥ ਬਹੁ ਨ੍ਰਾਮੁ ਲਾਭ ਮੇਧਾਰਿਓ ॥ ਦੋਓ ਬੰਨ੍ਹ ਪੁਰੁ ਵਹੁਰੀ
 ਨਗਿਓ ॥ ਗਠਿ ਓਤਨਾ ਪੈ ਕੋਠ ਬੀਆਰ ॥ ਅਬਨਾ ਸ੍ਰੀ ਮੈਲਗੇ ਗਦਾ
 ਬੰਨ੍ਹਾ ਸਿਧਾ ਫੁਟਨਾ ਰਿਸੈ ਗਾਇਓ ॥ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਤਰਿ ਨੈਦਿ ਓਕਿ ਨਾਇਓ
 ਮਾਰੇ ਤੁਝੈ ਫੇਰੇ ਗਾਭੈਨ ॥ ਕਤਾ ਜਾਇ ਗਾਧੰ ਕਜਿ ਤੈਨ ॥ ਬੰਨ੍ਹਾ ਸਿਧਾ ਤਿ
 ਕੇਤੀ ਤਾਖ ॥ ਤਿਲਤਿਲ ਕੀਤੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਖ ॥ ਫੁਟਨਾ ਕੁਰੁ ਕਮਲੀ
 ਓਠਾਇ ॥ ਵਹੁਰੀ ਕਾਟਿ ਓਕਿ ਅਵਿਗਾਇ ॥ ਗਥ ਤੇ ਉਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ

ਤੰਨੇ ਮਾਗੇਂ ਲਗੇਂ ਅੰਤੰਤ॥ ਤਬੁਰੁ ਮਨੀ ਅਤਿ ਦਿ ਦਾਤੁ ਹਈ॥ ਦੇਖ ਬੀਰਮਾ
 ਤਰੁ ਤੇ ਹਈ॥ ਪਾਏ ਗਏ ਕੇ ਸਦਿ ਕੇ ਪਾਇ॥ ਪੂਰੁ ਕੇ ਚਰੰਤਰੁ ਪੀਓ ਪੁਟਾ
 ਦਿ॥ ਤਰੁ ਤੀ ਪੂਰੁ ਪੈ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੇ॥ ਬਰੁ ਤਰਿ ਕੰ ਪੈ ਮੰਤ ਅਤਿ ਕਰੇ॥ ਤੇ ਜੋਗੇ
 ਸ੍ਰੀ ਹਿੰਦੁ ਪੰਤ ਸਾਮ॥ ਅਮਿਤਿ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਤੇ ਅਥਨਾ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੁ
 ਪੁਰਾਨ॥ ਤੇ ਜਗਦੀਸੁ ਤੇ ਨਾਗਨ॥ ਆਦਿ ਰੰਦਨ ਅਭੈ ਅਲੇਖ॥ ਸਤਿ ਸੁਤ
 ਤੰਤ ਮਾਨ ਬਭੇਖ॥ ਮੁਖ ਕੋਇ ਤ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਬੀਰ॥ ਕ੍ਰੋਧਾਇ ਸਰਾ ਆਜ
 ਸਹੀਰ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁ ਮੰਤੋ ਗਾਮ॥ ਤਿਓ ਮੁਖਾਇ ਤੇ ਤੇ ਪੰਤ ਸਾਮ॥ ਬਿ
 ਨੈਂ ਤੰ ਮਾਗੀ ਮਾਨੈ ਦਿ॥ ਕਾਈ ਦਾਨੁ ਪਾਕਰਿ ਦੇਤਿ॥ ਜਬੁਰੁ ਮਨੀ ਕ੍ਰਿਤਿ
 ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ॥ ਵੀਨ ਤੋਇ ਅਤਿ ਕਰੁ ਲਾਗੀ॥ ਕ੍ਰੋਧੈ ਨਿਪਾਲ ਨਰੁ ਲਾਭੁ ਨਹੀ
 ਜੀਵੰਤ ਮਾਰਿ ਓਰੁ ਕਮ ਮੁਗਰ॥ ਸਾਲਾ ਮੁਖੀ ਬਾਧਿਓ ਸਾਮ॥ ਗੁਧ ਪੁਰੀ
 ਨਾਥ ਅਕਾਮ॥ ਮੁਖਿ ਓਤੰ ਕਾਸਿਰ ਜਾਏ ਨਾਥ॥ ਤੀ ਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਤੁਨੰਦਨਿ

ਸਾਥ ॥ ਮੁਕੀ ਕਾ ਸ੍ਰੀ ਕੀਰਤਿ ਭਿਯੋ ॥ ਨੁੰ ਨੁੰ ਰਾਥੇ ਦਿਖਵਾਲ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ੨੪੮
 ਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਭਿਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤੈ ਬੋਲਾਲ ॥ ਤਾਰੀ ਏਕ ਪ੍ਰਤਿ ਲੀਐ
 ਆਈ ਬੀਰੁ ਨ ਅਤੀ ਕੋਲੈ ॥ ਜਾਦਿ ਜੋ ਪਾਤਿ ਅਤਿ ਬਲਵਾਨ ॥ ਜਾਂਕੇ
 ਸਿਰ ਪਰਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਾਦਿ ਦਤੰਤੀ ਸੈਨ ਮਾਰੀ ॥ ਗਾਥਾ ਦਿਓ ਅਨੇ
 ਵਿਓ ਚਾਰੀ ॥ ਨਿਓ ਗਜ ਨਾਨਕਿ ਮੈ ਪਰੇ ॥ ਚਹੈ ਸੈਨ ਹੁੰਦੁ ਗੰਠ ਰੇ ॥ ਤਿ
 ਓਰੁ ਮਲ ਕੀ ਸੈਨਾ ਵਲੀ ॥ ਸਨਲ ਜਗਤਿ ਸੈਨਾ ਦੇ ਬਲੀ ॥ ਚਿਪੈ ਆਏ
 ਤੋ ਧੀਰ ॥ ਤਿਸੇ ਪ੍ਰਭੇ ਸਾਸ ਸਹੀਰ ॥ ਹੁਨ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਓਤਿ ਪਟਿ ਭਿਯੋ ॥ ਭਲ ਪਰ
 ਬੋਲ ਕੀ ਓਤ ਨਾਲ ॥ ਕੇ ਸਦਿ ਕੇ ਬੋਲੇ ਬਲਗਮ ॥ ਨਿਆਨੀ ਤੇ ਭੁੰਦੁ ਪੰ
 ਨ ਸਾਮ ॥ ਸਮਧੀ ਸੋ ਕੋਈ ਸੋ ਸੀ ਰੇ ॥ ਘਾਤੇ ਕੋਈ ਧਿਗਾਹਨ ਪਰੇ ॥ ਫੁਲ ਰੁਖ
 ਫਰੇ ਬੋਲਗਮ ॥ ਪੂਰ ਅਥਨਾ ਸੀ ਸਦਾ ਅਨਾਮ ॥ ਖਿੰਮ ਨਹੈ ਭੈ ਰੇ ਰੁਨੇ ਰੇ ॥ ਓ
 ਹੁਨ ਮੁਖੁ ਸਮਧੀ ਕੇ ਬੋਲੇ ॥ ਇਹ ਸੈਨੇ ਤੀਨ ਰਸ ਮਦਾਤਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਸੀਸਿ ਤੇ ਕਲ

ਜਾਇਤੁ ॥ ਮਿਅਰੀਜੈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਸਾਸ ॥ ਪਾਨੁ ਮੇਰੇ ਤੈ ਜਾਇ ਨਾਥ ॥ ਹੁਨ ਮਲੀ ਏਥੇ
 ਓਥੀ ਗਥਿ ਤਾਲ ॥ ਨਕਸਿੰਤਾ ਕੀਤਿ ਤੇ ਕਾਲ ॥ ਹੁਨ ਮਨੀਯੈ ਸ੍ਰੀ ਬਲਗਾਮ ॥
 ਖੈਅਲੇਖ ਅਤੰਤਿ ਅਨਾਮ ॥ ਸਮੁਦਾਇ ਭਿਅਤੰ ਮਬੂਤ ਮਹਿ ਆਨ ਤੇ ਦਲ
 ਤਾਨ ਰੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸੁਨ ਹੁਨ ਮੰਤਰੈ ਬੋਲੰਤ ਤਾਰਿ ॥ ਤਾਨੁ ਕੁਨੁ ਨ ਪਰਉਗਰ
 ਬੰਤਰ ਬਿੰਤਰ ਤਾਨ ਮਨ ਜਾਤਿ ॥ ਨਕਤੁ ਨਾਪਿਤਾਨ ਮਾਤਿ ॥ ਨਕਤੁ ਨ ਪੁਤਰ
 ਬੰਧ ॥ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਤਾਨ ਮੰਤਿ ਬੰਧ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪੁਰਾਨਾ ਭਾਰਿ ॥ ਤੈ ਆਪਤਿ ਹੀ
 ਬੰਸ ਮਥਾਰ ॥ ਤਿਓਤਿ ਅਤੰਤ ਬੋਲੰਤ ਤਾਰ ॥ ਦੇਤਿ ਲੇਤੁ ਫੁੰਟ ਦੇ ਦਰਿ ਭਾਰਿ ॥
 ਸਦਾ ਸਤਿ ਤੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਖੈ ਅਗੈ ਚਰਪ੍ਰਕਾਸਿ ਬਾਲ ॥ ਨੇ ਸਾਇ ਸ੍ਰਿਸ
 ਨਤੁ ਮਾਗਵੰਤਿ ॥ ਬੋਲੰਤ ਤਾਰ ਸ੍ਰਿਸਤ ਕੀ ਅੰਸ ॥ ਸਭ ਜਗ ਬਾਸ ਦੇ ਦਿਨ
 ਬੰਸ ॥ ਸ੍ਰਿਸਤ ਸ੍ਰਿਪਾਨਿ ਪ੍ਰਮਾਨੰਤ ਕੰਸ ॥ ਸ੍ਰਿਸਤ ਚਰੰਤ ਲੈਤਿ ਰੇ ਪਰੈ ॥ ਅ
 ਦਰ ਬਾਤ ਮੰਤ ਤੇ ਕਟ ਭਾਰੈ ॥ ਨੈ ਸੇ ਤੈ ਦੇ ਸਾਇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਤਿ ਮੁਖ ਇਨ

ਨਾਮ ਹੈ ਬਿਖਾਨ ॥ ਆਦ ਅੰਤਿ ਤੇਰ ਤਿਨਿ ਹੰਦਨ ॥ ਸ੍ਰੀਗ ਵਨ ਸੁਖ ਰੇ ਰੰਦ २੪
 ਨ ॥ ਕਾਹੁ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਿਰਸ ਸੁਆਏ ਬਰੰਸ ਧਾਰ ॥ ਨੀਤਿ ਚਲ ਸਦਾ ਅ
 ਥੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਨਾਨਕਾਪ ॥ ਰੂਲਖ ਮੀਏ ਤਰਿਨਾਗਇਨ ॥ ਡੀਰਖ
 ਸੈਪਗ ਪ੍ਰਮ ਸੋਪਾਇਨ ॥ ਘਰੇ ਚਗੰਗਿਏ ਲੈਧਾਰ ॥ ਅਦਰਿ ਸਮੇਤਿ ਸਰੰਗਇਨਾਰ
 ਕਤਾ ਕੰਤੋ ਤੁਆਪ ਸੁਜਾਨ ॥ ਏਕੰਤੁ ਅਥਿ ਸ੍ਰੀਗ ਵਾਨ ॥ ਰੁਕਮਤੀ ਕੋ ਸਮਝਾਇ
 ਗਿਆਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਰਿਖ ਲੁਪ ਰਖੁ ਪਗਾਨ ॥ ਮੈ ਰੇ ਰੁਕਮਤੀ ਕਾ ਮਿਟਗਇਆ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਸ਼ਨ ਕੇ ਪਗ ਸੋਭਇਆ ॥ ਰੁਕਮਤੀ ਚਲਿਓ ਮੀਸ ਮੁਰਾਇ ॥ ਥੇਲਾ ਦਿਖਾਵੈ
 ਕੇਸਾਇਗਇ ॥ ਰੁਕੰਤੁ ਪਗ ਸੋ ਚਰੰਤਨ ਪਰਿਓ ॥ ਅਦਰਿਨ ਗਰਤੰ ਨੀਤਿ ਗਰਹਿਓ
 ਸਭ ਗਜਾ ਹੋਇ ਗਏ ਨਿਰਾਸ ॥ ਸਭ ਤੇ ਬਲੀ ਨਿਸ਼ਨ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਇਤਲੀ ਲਾਨੇਈ
 ਬੁਨੇ ਬੁਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਆਧੋ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਕੇਸਾਇ ਨਿਸ਼ਨ ਮੁਕੰਦ ਮੁਗਾ ॥ ਨਿਸ਼
 ਦਾਸ ਪਗ ਪ੍ਰਚਲਗਰਿ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸਾਖੀ ਰੁਕਮਤੀ ਕੋ ਲਿਆਏ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਸ

ਵਿਨਿਸ ਅਭਤਿ ॥ ਬੀਰੁ ਪਰਿਸੀਦੁ ਅਰਕਾ ਆਪਦਿ ਨੀਓ ਵੀਦੁ ॥ ੧੨੧ ॥
 ਚਉਪਾਈ ਰੁਕਮ ਨੀਕੋ ਲੋਚ ਲੋਚ ਅਨੰਤਿ ॥ ਸੁਖਤ ਸੁਖਤਿ ਪਤਿਧਨੰਗ ਲਾਨੰਤ ॥ ਕੇਸਦਿਪ
 ਗੀਦੁ ਅਰਕਾ ਆਏ ॥ ਤੀਨ ਲੋਚ ਮੈਂਗ ਲਗਾਏ ॥ ਸੁਕੁਲ ਦੇਸੁ ਨ ਧਰਤਿ ਰਧ
 ਏ ॥ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਪ ਗਲਿ ਪਟਾਏ ॥ ਕਮਲਾ ਬਲੁ ਕੇਸਦਿ ਗਇ ॥ ਆਤਮਿ
 ਤਾ ਕੇ ਲਾਗ ਪਾਇ ॥ ਬਸ ਦੇਦਿ ਦੇਵ ਨੀਵਈ ਅਸੀਸ ॥ ਮੈਂ ਤੇਜੀ ਦੇ ਲਾਖ ਬ
 ਗੀਸ ॥ ਪਾਨਕਾਤਿ ਰੁਕਮੁ ਤਸੈ ਸਿੰਘ ॥ ਕੀਨਾ ਸੁਬਧਿ ਆਪੀ ਧਿਸੰਤ ॥ ਗਇ
 ਬਿਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਆਇ ॥ ਇਓ ਕੋਤੇ ਸ੍ਰੀਸੁਕ ਦੇਦਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦਿਖ ਬਸ ਕੁ
 ਸ ਦੇਦਿ ਲੋਚ ਆਇਆ ॥ ਕੇਸਦਿ ਰੁਕਮ ਨੀਕੋ ਪਤਿ ਗਇਆ ॥ ਜਾ ਦੇ ਸੁਤੇ ਤਮੋਲ
 ਲੋਚ ਆਏ ॥ ਤਰਿਕੇ ਪ੍ਰੀਤੰਗ ਬਰੇ ਸੁਤਾਏ ॥ ਕੈਸਦ ਪਾਂਡੁ ਆਏ ਸੰਤੁ ॥ ਬੇਅਓ
 ਸੁਨੇ ਸੁਭਿ ਗਵੰਤਿ ॥ ਲੋਚ ਆਏ ਤਿਹ ਬੈਸਾ ਬਰੇ ਲੋਚ ॥ ਹੀਰੇ ਆਨਕ ਲਾਲ ਅਮੋਲ
 ਅਭਿਗੀਤਿ ਆਏ ਤਤਿ ਕਾਠ ॥ ਜਿਨੇ ਪੀਐ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਿਨੁ ਤੁੰਹਿ ਕੋ

ਟਾਟਈ॥ ਪ੍ਰਮਤਿ ਰਖ ਸੁਰਨੀ ਮਤਿ ਭਈ॥ ਭਿਰਗੁ ਤਪਸੇ ਜਗੇ ਆਇ॥ ਦੇਸੇ २੪
 ਸਨੇ ਗੁਰ ਜੰਤ ਆਇ॥ ਨੇਸੇ ਦਿਨੇ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਗਾਇ॥ ਸੁਰ ਗੁਰ ਲੋਕ ਬਿਸੰ ਅੰਧੇ
 ਐਸੇ ਨੇਸੇ ਦਿਨੇ ਮੰਤ ਬਰੀ॥ ਸੁਰ ਗੁਰ ਸੁਰਨੀ ਅਪਦਾ ਟਰੀ॥ ਸੁਰੇ ਤ੍ਰਿਸਤ ਨੇਗ
 ਜਗੁ ਆਰੀ॥ ਬਢੈ ਸਾ ਅਭੈ ਰਿਦੇ ਪਿਆਰ॥ ਅੰਤ ਮੈ ਚਿਤੈ ਦੇਗ ਜਗੁ ਆਰ॥ ਹਰਿ
 ਮਗੈ ਦੈ ਭਰਤਾਰ॥ ਐਸਾ ਕੰਤਿ ਭਾਗ ਭੋਇ॥ ਭੰਤ ਮੰਤ ਨੇ ਦੁਖ ਭੋਏ ਪੈਇ॥ ਗਯੋ
 ਭਤਿ ਜਾਭ ਭੋਇ॥ ਭਭਿੰ ਅਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੇ ਕੋਇ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਲ ਭੋਏ॥ ਦ੍ਰਿ
 ਸਤ ਨਾ ਅਖਿਲ ਸੁਭ ਤੋ ਕੋ॥ ਬਯੋ ਨ ਗਯੋ ਛੋਲ ਮਰਦੰਗ॥ ਤੁਰਾ ਛੈ ਨਾ ਫਾਸੁ ਰਿਉ
 ਪੰਗ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀ ਸੁਭਾਤੀ॥ ਭੰਤੇ ਸੁਰਨੀ ਪੁਰੀ ਲਯਾਤੀ॥ ਹਰ ਮਨੀ ਜੀਨੋ
 ਕਤਿ ਭਿਲ ਲੜ॥ ਡਿਭ ਦੰਤ ਨੀ ਪਤਿ ਪਾਇ ਭਿੰਡ॥ ਭੇਰੁ ਮਨੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨਾਇ॥ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਪਤਿ ਸੇ ਲਗੇ ਸਤਿ॥ ਜਿਭਿ ਤੁਮ ਪਾਏ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਭਿਭਿ ਮਮੋਲੇ ਸੀਰ
 ਗਫਾਨ॥ ਬ੍ਰਿਭੇ ਬਿਅਨ ਲਭਿ ਭਿਭੁ ਭੋਇ ਗਈ॥ ਸੁਨ ਲਭੇ ਗੇਤਿ ਆਗੀ ਭਈ॥

ਭਈਤਿ ਪਯੋਗ ਪਾਏ ਸਾਖਾ ॥ ਸਭੁ ਤੀ ਪੁਰੈ ਤੁ ਮਰੇ ਨਾਮ ॥ ਤਹਿ ਥਿ ਛੁੱਤ ਮੈ ਜਾਤਿ
ਦੁਖ ॥ ਨਿਸਰੈ ਤੀ ਦਰਦਿ ਨਰੈ ਭੁਖ ॥ ਤੁ ਮਦੁਖ ਪਾਏ ਬਿਨਹੈ ਪਾਲ ॥ ਸੁਨ ਮਤ
ਜੀ ਪੁੰ ਮਦਿ ਆਲ ॥ ਅਪਨੇ ਪਤਿ ਪੈ ਬਿਨਤੀ ਨਰੈ ॥ ਤੁੰਤ ਮੰਤੁ ਮਰੇ ਨਾ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥
ਸਿੰਧੁ ਸੁਤਾ ਤੇ ਮਾਤ ਭਵਿ ॥ ਤੁ ਮਰੈ ਪੁੰਜੇ ਦੇ ਦੁਆ ਪਾਹ ॥ ਤਥਿ ਮਤੁ ਤੀ ਅਧੀਨ ਹ
ਦਾਰਿ ॥ ਤੁੰਦਿ ਪਾਨ ਰਨਾ ਮ ਸਦਾ ਹ ॥ ਬਿਨਤੀ ਨਰੀ ਅਧੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ਮੇਲ ਨਿ ਪਾਕ
ਹਰੀ ਹੋ ਪਾਲ ॥ ੧੮੨ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੀ ॥ ॥ ਬਲ ਨਰੁ ਮਨੀ ਨੇ ਭਾਇਓ ॥ ਨੇ ਸਦਿ
ਤੀ ਸ੍ਰੀ ਸਿ ਆਸਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦੁ ਪੁੰਦੁ ਮੰਤੁ ਜੀ ॥ ਮਰਤਿ ਪੁਰੇ ਨਾਮ ॥ ੧ ॥ ॥
ਰਥ ਪਾਲੀ ॥ ਰੁਨ ਮਨੀ ਨਾਇਓ ਸੁੰਦੁ ਬਾਲ ॥ ਪੰਨ ਜੀ ਲੋਚਨ ਪੁੰ ਮਰਿ ਆਲ ॥ ਤਹਿ
ਤੀ ਸ੍ਰੀ ਪੰਤ ਸੁੰਦੁ ਸਾਖਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੁੰਦੁ ਮਨ ਰਾਇਓ ਨਾਮ ॥ ਓਪ ਜੀ ਓ ਮੰਤੁ ਮ ਸੁਨੇ ਆਇ
ਤਾਹ ॥ ਸਭੁ ਨ ਛੁੱਤ ਮੈ ਰਿਸਤ ਮੁਹਰ ॥ ਦੁਖ ਦਿਨ ਨਾ ਮਥ ਬਾਲ ਨ ਭੁਇਆ
ਮੰ ਬਹਿ ਦੇ ਤਤਿ ਮੇਲੈ ਨਾਇਆ ॥ ਨਿਸੀਤ ਨਾ ਪਰਿਓ ਪਰਿਓ ਚੁਗਇ ॥ ਸਭੁ ਨ ਛੁ

ਜਾਨੇਨੇ ਅਦਿਗਦਿ॥ ਥਾਲਨ ਨਾਗਿਓ ਬੀਰੁ ਮੁੰਦੁ॥ ਧੰਨੇ ਮੁਨ ਮਤਿ ਸੰਬਰਿ ਦੰ २੪੮
 ਦੁ॥ ਥਾਲਨ ਨਾਗਿਓ ਮੀਨ ਵਿਆਲ॥ ਮੀਨ ਨਾਗਿਓ ਬੰਧਨ ਜਾਲ॥ ਲੇ
 ਧੰਧਨ ਸੰਬਰਿ ਨੇਗਦਿਅ॥ ਸੰਬਰਿ ਦੇ ਤਹਿ ਰਖ ਅਤਿ ਭਇਅ॥ ਮਿਲਹੁ
 ਸੁਖੀਐ ਰੇ ਦੁਸੀਨ॥ ਜਿਨ ਦੀ ਮਤਿ ਬੀਅਤ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਛਾਨਿਓ ਉਦਰਿ
 ਸੁਖੀਐ ਜੇਥੇ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਥਾਲਨ ਨਾਗਿਓ ਤਿਥੇ॥ ਤਾਨੇ ਦੇਨ ਬੰਧਨ ਬੀਨਾਗ॥
 ਭਲੇ ਨੇਰੇ ਬੀਗੁੰਤ ਅਰਦਾਲ॥ ਸੰਬਰਿ ਗਾਥੀ ਬੰਨਿ ਰਿਪਿਆਰਿ॥ ਦਾਲੁ ਭੁ
 ਤਨ ਰਿਮੁ ਝੈ ਬਦਾਗ॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਬਾਅਦਿ ਅਵੰਤੀ॥ ਨਾਗ ਨਾਮੀ ਅਤਿ
 ਸਤਿ ਵੰਤੀ॥ ਤਾਂਵੇ ਥਾਲਨ ਮੁਅਤੁ ਦਇਅ॥ ਅਦਿਅ ਵੰਤੀ ਤਿਰਖ ਸੋਲਦਿਅ॥
 ਨਾਗ ਦਯੀ ਆਇ ਤਤਿ ਸਾਨ॥ ਨਾਮ ਵੀ ਆਪੈ ਕੀ ਏ ਬਿਸਾਨ॥ ਇਹ ਥਾਲਨ ਤੈ ਤਾਗ ਸੰਤਿ॥
 ਪਿਤਾ ਥਾਲਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਹੁਕਮੰਤ ਜੀ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਮ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦੁਸ਼ਤ ਜਗਤ ਮੈਨ
 ਮ॥ ਤੁਏ ਰਿਤ ਸੁਨਦਿ ਸਕੀਨਾਗ॥ ਤਿਨ ਨਾਗ ਭਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲ॥ ਜ਼ਬਿਦਿਓ ਨਾਗ ਦਥ

ਚਨ੍ਦ੍ਰਨਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਸੁਨਾਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਜੇ ਬਰਤੰਤ ਸਿ ਧਾਰੇ ਸੰਤਿ
ਨਾਹੁ ਕਰਤਿ ਨ ਕਰੇ ਅੰਤ ॥ ਭਰਤ ਕੋ ਪਿਤ ਪਾਲਿ ਨਾਹ ॥ ਸੁਆ ਦ ਬਿਲਾਵੇ ਨਹੇ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁਨੇ ਦਿਨ ਮੈ ਧ ਚੁਠੀ ਗਇਓ ॥ ਭਿਰਖ ਕੀਆ ਨਾਤੰਤ ਮੰਤਰੁ ਦਿਓ
ਦਿਸਟ ਅਵਰਿ ਸੀਲ ਗੀਰੰਤ ॥ ਕੀਆ ਕੰਤ ਕੇ ਦਾਖੇ ਬਰੰਤ ॥ ਭਾਵ ਅਵਰਿ ਸੇਵੇ
ਖਿਓ ਜੇਥੇ ॥ ਥਾਸ ਦੇ ਦੁਤ ਬੋਲਿ ਓਤ ਬੋ ॥ ਧਰੀ ਦਿਸਟ ਰਿਓ ਦੇਖਤਿ ਆਤਿ ॥ ਭੰ
ਮੰਤੋਲ ਗੇਤੁ ਆਰੇਤੰਤ ॥ ਤਥਾ ਧੀ ਧੋਲੀ ਮਾਇਆ ਵੰਤੀ ॥ ਮਯਾ ਪ੍ਰਥੀਤ ਸੀਤਾ ਸਭਿ
ਵੰਤੀ ॥ ਭੁੰਪੁ ਦੁਗਤਿ ਦਿਸਤ ਨਾ ਧਾਲ ॥ ਪੁਰੀ ਕੁ ਅਰਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਹੁਕਮ ਨੀਸਤੀ
ਤੁਆਗੀਆਇ ॥ ਅਨਿਓਸੰ ਚੰਡਿ ਦੇਤ ਚੁਗਇ ॥ ਭੁਭੇਤੰਤ ਨਰਿਓ ਸਕੂ ਧੀਚ ॥ ਅਧੰ
ਨਰੰ ਅਦਿਨ ਕੀਨਾ ਨੀਚ ॥ ਏਕ ਮੀਨੁ ਤੁਲੀਨਾ ਖਾਇ ॥ ਬਧਨਿ ਅਨਿਓ ਮੀਨ ਫਤਾਇ ॥
ਬਧਨਿ ਮੀਨ ਦੇਤ ਕੋ ਦਇਆ ॥ ਐਸਾ ਅਪੁਰੁਤ ਕਰਤਿ ਨ ਭਇਆ ॥ ਜਥੇ ਹੋਈ
ਐਠਾ ਹੋ ਮੀਨ ॥ ਤਾਤੇ ਨਿਕਸੇਤੁ ਮਪ੍ਰਥੀਨ ॥ ਦਿਨੈਤ ਬੈਤੁ ਮੁਖ ਕੋ ਦਇਆ ॥ ਪ੍ਰਮ

ਹਿੰਦੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਿਨ ਗੁਣਿਆ ॥ ਨਾਰਦ ਜੀ ਫੁੱਲ ਮੁੰਦਰ ਪੈ ਆਇਆ ॥ ਨਹਿ ਬਰਤੰਤ ਤਿਨ ਪੂਰਾ २੫੦
 ਦਸੁ ਨਹਿ ਆ ॥ ਕੁੰਤੋਂ ਭਰਤਾ ਮੈਂ ਤੋਂ ਨਾਰ ॥ ਅਭਿਰਭਾਇ ਭਰਤਾ ਰਖਿ ਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨੀ ਨਾਰ
 ਕੁਮਾਰੀ ਆਇ ॥ ਜਬ ਕਾਉਨ ਤੁਖ ਨਿਓ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵੀਹੁ ਲੀਜਿਓ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਜਿਓ ਬਿਛੋਰੇ ਸੂਰੇ ਗਾਇ ॥ ਕੁਮਾਰ ਪੁਰ ਬਜਨ ਮੁਖ ਨਾਵੈ ॥ ਤਿਥੈ ਤਿਰੰਦੇ ਆਉਧਿਆ
 ਵੈ ॥ ਆਤ ਬਲੀ ਤੁੰਬਾ ਪੂਰਨਾ ਮ ॥ ਬੁਝੇ ਗਏ ਚਿਤਿ ਤੇ ਗਨਾ ਮ ॥ ਕੁਮਾਰ ਸੰਕਰਿ ਨੋ ਲਾਏ
 ਧਾਨ ॥ ਦੁਖੀ ਭਵੇ ਸੰਕਰਿ ਕੇ ਧਾਨ ॥ ਹੋਧ ਦ੍ਰਿਸਟ ਬਖਸ਼ੰਕਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕੁਮਾਰੇ ਤੰਨ ਕੇ ਉਪ
 ਰਿਪ ਕੀ ॥ ਤਬ ਕੁਮਾਰ ਤੁਆ ਕੁਸਮੰਤਿ ॥ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੈ ਸੰਤ ਮੰਤਿ ॥ ਪਥਿ ਬੀਰੁ ਮਹੀਧੀ
 ਆਗੀ ਨਾਰ ॥ ਨਾਮੰਤ ਆਗੀ ਤੁਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਬ ਤੰਮ ਪਹੀ ਰੁਖੁ ਨੀਸਰੰਨ ॥ ਲਾਗੀ ਸਿ
 ਵ ਪਰਾਸੇ ਦਕਰੰਨ ॥ ਮੁੰਦਰ ਪੈ ਸੰਕਰਿ ਭਵੇ ਹਿੰਦੂ ਪਾਤ ॥ ਸਭ ਮੁਖ ਦਸ ਦਿਨ ਦੀ ਨਹਿ
 ਆਨ ॥ ਬਰਮਾ ਮੈਂ ਮੁੰਦਰੋ ਸਿੰਦ ਨਹਿ ਆ ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਸਟ ਨਾਇਤ ਸਤਿ ਆ ॥ ਤਬ ਮੁੰਦ
 (ਸੇਵ ਪੈ ਬਨ ਤੀਨ ਕੀ ॥ ਤਬ ਜੋਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹੀ ॥ ਤਬ ਮੁੰਦਰੀ ਨੇ ਬਰੰਤ ਉਚਾਰ ॥ ਤਭ

ਭਿਤਤਤੰਤਮਥਕੀਨਾਗ॥ਤੁਮਰੋਪਰੁਰਿਕਮਜਲਾਇਆ॥ਰਿਆਜਾਨੈ
ਕਤਿਠਠਿਰਿਥਾਇਆ॥ਤਬਤਓਪਰੀਤੁਆਗੀਸ਼ੰਗ॥ਬਕਦੁਖਯੋਚੰਨਤੁਮ
ਰੇਚੰਗ॥ਥੇਦਕੀਨੀਕਤਨਿਮਤ॥ਅਫਰਿਨਥਾਕੁਥੇਰੇਚਿਤ॥ਓਥੇਦਯੋਥੀ
ਕਰਨਾਕੀਜੈ॥ਕਾਮਰੰਨਾਗਭਰਭਾਨੀਜੈ॥ਸਿਫਕਰਾਜਾਪਥੇਜੈ
ਸੈਸਾਗ॥ਥੇਜਾਤਿਪਾਵੇਗੀਭਰਭਾਗ॥ਇਤਦਰਮਾਏਕੇਸੰਕਰ
ਦਿਆ॥ਪ੍ਰਮਕੁਪਾਲਸਦਸਿੰਢਭੈਆ॥ਵਰਿਏਸਿਫਪੈਥਿ
ਦਿਆਭਾਈ॥ਤਬਤਮਾਸਿਫਤੇਥੇਜਨਲਾਈ॥ਥੇਜਤਭਰੇਸ
ਗਏਸੈਸਾਗ॥ਤੁਮਰੋਪਗਸਾਰਿਦੇਪਿਆਗ॥ਥੇਜਾਤਿਥੇਜਤ
ਈਗਆਈ॥ਤਓਸੰਬਰਕੇਨਾਨਤਾਈ॥ਨਾਨਾਭਾਤਕਰਿਏਸੇ
ਥਿਲਾਏ॥ਸੰਬਰਕੇਨਾਨਪਰੰਮਤਾਏ॥ਰੰਕਮਕਸਤੀਤੁ
ਨਾਰੀਨਾਈ॥ਨਾਬਕਾਇਨਤੁਮਖਨਾਚੁਗਾਏ॥ਤਬਕੀਰੰ

ਮਨਅਤਾਬਿਲਾਦਾਇ॥ ਜਬਕਾਇਨਤੁਮਖੰਡਾਂਚੁਗਾਇ॥ ਜਿ
 ਉਦਛਰੇਕੇਦੁਹਗਾਇ॥ ਇਉਤਮਰੀਦੁਹਰੈਮਾਇ॥ ਚਯੋਮ
 ਤਕੇਅਤਸੁਖਦੇਇ॥ ਤੁਮਸੋਕਰਤੀਘਨਾਸਨੇਹਿ॥ ਮਾਰੇਸੁੰਬ
 ਹਰੈਤਮਜਾਨ॥ ਪਿਤਾਤੁਮਗਸੀਘਨਿਸਿਅਮ॥ ਸੋਇਤਮਾਇ
 ਆਜਾਨਤਾਇਤੁ॥ ਮਾਰੇਬੋਗਦੁਸਟਕਾਰੇ॥ ਹਉਨਾਇਆ॥
 ਸਿਧਲਾਦਘਨੀ॥ ਮਾਰੇਦੈਤੰਮਾਰੇਧੀਨੀ॥ ਮਾਇਆਘਨੀ॥
 ਸਿਧਾਰੀਨਾਰ॥ ਭਾਇਉਪ੍ਰਦੁਮਨਬੋਗਦੁਸੀਆਰ॥ ਹਰਿਕਾਪੂ
 ਤਜੁਧਕੈਕੈਅ॥ ਦੈਤਗਾਇਕੈਦਰਿਪਰਿਗੋਅ॥ ਬਾਹਰਿ
 ਨਿਕਸੇਦੈਤਮਜਾਨਿ॥ ਬੋਗਪ੍ਰਭਾਤੇ॥ ਤੁਮਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ ਬਰਨਕ
 ਠਉਰਕਹਿਉਤਹਕਾਇ॥ ਕ੍ਰਿਪਿਉਦੈਤੁਰਖਿਜਿਉਬਿਆਏ॥
 ਬਾਹਰਿਨਿਕਸੇਧੈਸਾਬੁ॥ ਬਡੀਗਦਾਗਦਾਦੀਨੀਗਾਬੁ॥

ਕਰੋ ਜੁ ਪਦੇ ਨ ਓ ਬਲੁ ਦਾਨਿ ॥ ਕਉ ਨ ਹਾਰੇ ਦੇ ਭੂ ਸਾਨਿ ॥
ਦਉ ਨੁ ਦੇ ਤਨਾ ਕਰੈ ਅਕਾਸੁ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਕੀਨੈ ਅਤਾ
ਸੁ ॥ ਨਰੁ ਤੇ ਪਥਾਰਿ ਦਰਖਾ ਕਰੀ ॥ ਬਸੇ ਦੇ ਦਸੁ ਤਸੁ ਭਪੁ ਭੀ
ਰੀਨੀ ਮਾਇਆ ਅਵਰਿ ਮਪਾਰੁ ॥ ਸਭ ਮੇਟੀ ਹਰਿ ਧੂਤਿ ਓ
ਦਾਰਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭੁਨਾ ਮਾਇਓ ਮਾਰੀ ਆਨਿ ॥ ਕਰੇ ਹੋ ਦੇ
ਘੰਨਾ ਗੁਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਪਤ ਬਨ ਗਗਨ ਦੀਆ ॥ ਸੁਖ
ਰਕੇ ਸਿਰ ਓ ਪਰਿ ਦੇ ਆ ॥ ਦਸ ਦੇ ਤਕਾ ਕਾਟਿ ਓ ਸੀਸ
ਨਵ ਨ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਤ ਕੀਰੀ ਸੁ ॥ ਸੁਰ ਪਤ ਪਕੀ ਦਰਖ ਕਰੀ
ਜੈ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਤ ਅਪਦਾ ਹਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਵੰਤ ਸੀ ਦਤੀ
ਤਨਾ ਪਰਿ ਓ ॥ ਹਰੇ ਸੁਤ ਤਾ ਕਉ ਪਰਿ ਨਾਇ ਓ ॥ ਓਰੀ ਤ
ਪਥੋ ਪਰ ਨਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਵੰਤ ਸੀ ਓ ਕੁਲ ਨਾਰਿ ॥

ਕਮਲੇਪਾਰਿ ਉਤਰੀਜਾਇ॥ ਦੀਉਰੀਐਕਾਰੁਪਛਪਾਇ २੫੨
 ਭਈਨਾਹਅਤਸੁੰਦਰੁਪ॥ ਤੈਸਤੀਪਰਦੁਮਨਮਨੁਪ॥ ਰੰਤੁਨ
 ਰਭੀਤਗਿਗਿਤਗੇ॥ ਸਭਨੇਕਉਤਿਨਦੁਸੰਭੈਆ॥ ਕੈਸੇਯੋ
 ਪ੍ਰਦਮਨਮਨੁਪ॥ ਕੇਸੁਸੇਘੰਨਸਾਮਸਰੁਪ॥ ਜਗਮਗਾਤਿ
 ਪੀਤਬਰਮੰਗ॥ ਮੂਰਤਧੁੰਗੈਪ੍ਰਕਾਸੰਗ॥ ਰੰਮਲੋਨੇਨਮਰ
 ਲਾਬੀਬਾਰਿ॥ ਤਰਿਨਾਤਮੇਅੰਤਰਿਨਾਤਿ॥ ਸੋਢਾਸੰਸ੍ਰ
 ਇਕਸਉਨਾਰ॥ ਠਾਢੀਬੀਕੁੰਮਲਕੇਦੁਮਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਦਮਨ
 ਗੋਪਾਢੇਭਗਦਨ॥ ਸਭਬਗੀਬੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥ ਚਿਨਾਨ
 ਉਯੋਸ੍ਰੀਗੰਧੀਤਿ॥ ਅਵਰਿਤੀਅਯੋਅੰਤਿਉਰੰਤ॥ ਲਸਤ
 ਜੋਇਉਰੀਮਤਨਾਰ॥ ਗਈਕਉਰਕ੍ਰਸਭਉਦਾਰ॥ ਬਤ

ਹਿਸਭੇਜਥਾਇਸਟਲਗਾ॥ ਪਾਕੇਤੰਨਰਿਗਥਾਤੰਨਰਿ
ਸਭੇਪ੍ਰਸਧਰਕੇਦੀਲਾਗ॥ ਪ੍ਰਮਰਤਕੇਸਦੁਰੀਨਾਗ॥ ਸੰਤ
ਨਾਤਿਅਓਰਕੇਸਖੀ॥ ਪੈਰਿਏਰੀਗਤੰਮੋਨਲਖੀ॥ ਆਈਨਿ
ਕਟਬਹੁਕਿਰਿਨਾਗ॥ ਤਰਿਸੁਤਦੇਖਿਓਨੇਨਨਿਤਾਗ॥ ਬੋਲੀ
ਹੰਦਮਨਸਬਰਿਹਸਾਲ॥ ਪੰਨਕੁਖਜਿਤਕਾਟੇਹੁਬਾਲੇ॥ ਪੰਨ
ਭਾਗਜਿਤਮੈਸਾਜੰਨਰੁ॥ ਪਾਕੇਹੁਪਾਨਜਾਦਤਗਾਨਿਓ॥ ਤੁੰਮ
ਜੀਇਤਨਾਹਮਾਨਪ॥ ਇਯੋਨੀਅਤਖਰੀਸਰੁਪ॥ ਮੈਸਾਜੀ
ਥਾਮੇਗਪੁਤ॥ ਏਰੀਗੇਅਦੁਸਟਕੇਦੀਦੁਓ॥ ਜੰਨਹੁਜੀ
ਵੈਭੂਆਨਰੇਇ॥ ਪਾਅਦਮੈਭੇਦਨਰੇਇ॥ ਯੇਰੀਜਇ
ਰਸੀਨਾਗ॥ ਤੰਮੋਹਪੁਤੰਮਾਹਪੁਨ॥ ਓਮਰੇਓਪ੍ਰੇਮਰੇ
ਕਉਜਾਇ॥ ਓਮਰੇਓਬੰਨਥਾਲਕਕੀਆਇ॥ ਏਸਾਜੀਮ
ਤਿਰੇਵੇਏਹ॥ ਤੰਮਾਪਾਸਿਓਬਨੋਓਸਾ॥ ਤੰਮੀਰਾਖਆਏ

ਭਗਵਾਨ॥ ਆਦਿ ਗੰਢ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਸੀਖ ਸਦੇ ਦਿ ਦੇ ਵਰੀ ਸਾਖ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ੨੫੨
 ਸੰਗ ਆਏ ਨਾਥ॥ ਹੋ ਮੈਂ ਨਗ ਤਿਸੁ ਨ ਮੁਹਾਰ॥ ਸਭਨੁ ਛੁਡਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਉਦਾਰ॥ ਨਾਹ
 ਆਏ ਤੇ ਥੇ ਮਹਾਨ॥ ਜੀਨੈ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭੀਖਾਨ॥ ਸੈਓਂ ਕਹਾ ਦੇ ਵਰੀਨੰਦ॥ ਤੁਮਹੋਰੀ
 ਸੁਤਾਇ ਰਮੁਖ ਕੰਦਿ॥ ਤਹਿ ਸੁਤ ਜੀਨੈ ਲੀਲਾ ਰਈ॥ ਸਭੈ ਸੰਤ ਨਾਹ ਕਹੋਦਈ
 ਤਿਹ ਕੀਰਤ ਮੁਖ ਅੰਗ ਨ ਆਇ॥ ਲੇਲੇ ਸੁਤੁ ਕੇ ਕੰਠ ਲਗਾਇ॥ ਨੁਹੈ ਸਿਰੁ
 ਮੈਂ ਤੇਇ ਸਾਖ॥ ਰੁਕਮਤੀ ਜੀ ਅੰਤ ਭਇਓ ਧਿਰਾਸ॥ ਸਭ ਹੀ ਆਏ ਤਹਿ ਜੀ ਨਾਹ
 ਤਿਸੁ ਜੋ ਕੀ ਸੈ ਕਹੈ ਧਿਆਨ॥ ਕੁਮੈ ਕਹੈ ਕੰਠ ਲਗਾਇ॥ ਉਸਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਅੰ
 ਗ ਸੁ ਆਇ॥ ਲੇਕਨ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸੀ ਥਾਤਿ॥ ਰੁਕਮਤ ਪਾਏ ਅਪਨ ਤਾਤ॥ ਦੇਖੈ
 ਇਨ ਕੈ ਰਾਗ ਅਪਾਰਿ॥ ਤਿਹਿ ਉਪਤ ਲੈ ਆਵੈ ਨਾਹਿ॥ ਭਲੇ ਦਿਨ ਸੇਵੇਇ ਪ੍ਰਭ
 ॥ ਹਾਏ ਪੁਤ ਦੇ ਵਰਤਾਰ॥ ਬਡੇ ਕਹੰ ਮਨੇ ਸਦਿ ਕੇ ਰਏ॥ ਸਭੈ ਸੇਕ ਸੁਤ ਦੇ ਖਤਿ
 ਹਾਏ ਤਹਿ ਸੁਤ ਜੀ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਈ॥ ਰੁਕਮਤ ਜੀ ਕੀ ਅਪਦਾ ਹਈ॥ ਧਾਸ

ਦੇ ਦੁਪਹੰਤ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਜੰਤਰਿ ਤਾਲ ਬਾਲ ਨੰ ਮਲਾ ਕੰਤਿ ॥ ੧੨੨ ॥ ॥ ॥
॥ ਸਾਖੀ ॥ ਸੁਰਜ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਸ ਕਾਜਿ ਤ ਬਾਲ ਦਾਨ ॥ ਕਹਿ ਰਿਖਾ ਗਵਿ ਮਲ ਦ
ਈ ॥ ਉਜਲ ਆਪ ਸਮਾਨ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚਰਿ ਪਾਈ ॥ ਸ ਕਾਜਿ ਤ ਕਾਨੂੰ ਬਾਲ ਦਾਨ
ਕੀਰਤਿ ਭਗਤ ਮਾਏ ਭਾਨ ॥ ਸੁਰਜ ਤਾਪ ਰਿਭ ਏ ਰਿਖਾ ਲ ॥ ਅਪਨੇ ਜੰਤ ਪੂਰ
ਏ ਰਿਆਲ ॥ ਮਲ ਸੰਮਤਿ ਕ ਸੁਰਜ ਜੀ ਦਈ ॥ ਡਿਗ ਭੰਤਿ ਸ ਕਾਜਿ ਤ ਲ
ਈ ॥ ਸੁਰਜ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਮਲ ਜਗ ਮਹੇ ॥ ਐਸਾ ਮਲ ਕਾ ਚਾਂਦ ਨਾਲ ਹੇ ॥ ਸ ਕ
ਜਿਤ ਸ੍ਰੀ ਮੇਲੀ ਹੇ ॥ ਕ ਸ੍ਰੀ ਰਿਆ ਕੇ ਤੰ ਮ ਕੇ ਤੇ ॥ ਆਈ ਪੁਰੀ ਕੁ ਅਰਕ
ਜੰਧੇ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰ ਦੁਸਰੀ ਦੇਖਿ ਚਿਤਿ ਧੇ ॥ ਐਸਾ ਮਲ ਕਾ ਤੇ ਜ ਅਪਾਰਿ ॥ ਕਉ
ਨ ਸ ਕੇ ਨੈਤ ਪਸਾਰ ॥ ਤਰਿ ਚੈ ਜਾਨਿ ਚਿਤਿ ਕਉ ਭਾਨ ॥ ਪ੍ਰਸੰਤ ਆਇ ਚਿਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭ
ਗਵਾਨ ॥ ਜਾਨੈ ਬੰਤ ਕੇ ਆਏ ਧਾਇ ॥ ਜਤ ਬਿਗਾਨੇ ਕੇ ਮਦਿ ਰਾਇ ॥ ਮਤਾ
ਜਾਨੈ ਬੰਤ ਧਾਇ ॥ ਤੇ ਨਾ ਰਾਇ ਤਰਿ ਭੰਤ ਨਾ ਧਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਖਚਰ ਕੇ ਪਾਗੰਤ ਤਾਰ

ਨਮੋ ਨਮ ਸੇ ਤੇ ਨਿਸਾਨੁ ਗਾ ॥ ਸਾਰੰ ਪਰ ਪੀਤੰ ਬ੍ਰਹਮੰ ॥ ਸੁਨੈ ਨਾਮ ਜੀ ਸਿਦਾ ਅਰੁ
 ਗ ॥ ਛੁਟਿ ਤਹਿ ਰੈ ਤੁਝੈ ਸਰ ਦੇਵ ॥ ਨਹੁ ਦਿਨ ਪਾਈ ਐ ਅਲਖ ਅਰੇਵ ॥ ਤੁਮ
 ਨੈ ਕੁਹਿ ਤਸਰ ਸੁਰ ਦੀਨ ॥ ਐ ਸੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਮਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਏਹੁ ਬੰਦ ਨਿਸਾਨ
 ਗਾਵੀਸ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮ ਥਿ ਸੇਵੀਸ ॥ ਜਾਇ ਕੁਲ ਪੁਰਾਣੈ ਤੈ ਘੰਤ ਸਾਮ
 ਦੇਵੈ ਸੁਨਿ ਓਹੈ ਨਾਗਨ ॥ ਤੁਮ ਰੋ ਪਰ ਪੈ ਆਇ ਬਿਸਰ ॥ ਐ ਸੇ ਸੋ ਪੁਰੁ ਰਹੁ
 ਗ ॥ ਤਸਰ ਬੈਲੇ ਕੇ ਸਾਇ ਗਇ ॥ ਸੁਨੈ ਸਥਾਤ ਓਹੈ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸਤ੍ਰਾਜਿਤ ॥
 ਬਾਲ ਕੈ ਓਇ ॥ ਸੁਰਜ ਸੇਇਨ ਕਰਿ ਓਸੀ ॥ ਗਵਿਨੀ ਪੁਰਾਣ ਪਰ ॥
 ਈ ॥ ਇਹ ਮਲ ਤੰ ਕੈ ਸੁਰਜ ਦਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਆਇ ਓਸਾਮ ॥ ਪੁਰਾਣ
 ਪੁਰਖ ਪੁਰੁ ਨਿਤ ਕਾਮ ॥ ਸਤ੍ਰਾਜਿਤ ਦਿਨ ਮੰਦੂ ਕਰਿ ਓ ॥ ਆਤਿ ਰਖ ਅਤ
 ਤੰ ਮੰਨ ਭਰਿ ਓ ॥ ਤਾਐ ਗਾਥੀ ਮਲ ਸੁਰ ਬਾਨ ॥ ਬਿਪੁ ਬਲਾਏ ਬੇਤੁ ਸੁਨਾਨ ॥
 ਮਲ ਬਾਪੀ ਲੈ ਓਤੰ ਮਕਾਲ ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਿਤ ਤੰ ਨੀ ਪੁਜਾ ਕਰੇ ॥ ਦੁਹ ਮਲ ਦੰਨ

ਵਾਲਿ ਭੁਭੇ ॥ ਆਠ ਗ੍ਰਾਂਥਾਂ ਚਰਨ ਗਲ ਦੇ ਦੇ ॥ ਤਿਹ ਖੌਂਦਿ ਸੁ ਕਾਜਿ ਤੇ ਲੇਖੇ
 ਬੁਧੁ ਸੁਭਲ ਖਟ ਮਟ ਕੇ ਮਾਧਿ ॥ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਸੁ ਨਾਇ ॥ ਸੁਗਲ
 ਨੀ ਦੁਸੁ ਮਲ ਜਿਤ ਦੇ ਸਾ ॥ ਤਤਾਨੁ ਤਨ ਰੇ ਪ੍ਰਦੇਸ ॥ ਰੁਬਾਨ ਦੇ ਸਪਰੇ ਰੁਬਾਨ
 ਮਲ ਨੀ ਮਾਧਿ ਮਾਧੀ ਅਪਾਧਿ ॥ ਮਾਧ ਮਹੀ ਅਰੋਗ ਭੁਖਾਧ ॥ ਰੁਤਾਨ
 ਬਿਆਪੇ ਰੋਈ ਬਿਆਪ ॥ ਤਾਂ ਰੋ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਜਿਤ ਬੀਰ
 ਸੁਜਾਨ ॥ ਦਿਸ ਮਲ ਗਜਾ ਜੀਨੇ ਦੇ ਦਿ ॥ ਸਾਰ ਬਚੇ ਤਾਂ ਮਗਾ ਮੰਤ ਲੇਖਿ ॥ ਉਗਰ ਸੇਨ
 ਤਾਂ ਰੋ ਸਿਰਤਾਜ ॥ ਬੰਨੇ ਸੁਜਾਨ ਜਦ ਕੁਲ ਦੇ ਗਜ ॥ ਹਰਿ ਨੀ ਬਾਤ ਨ ਮਨੀ ਅ
 ਜਾਨ ॥ ਬੰਨੇ ਸੁਨਾਤਿ ਰਿਦੇ ਕੁਮਾਰ ॥ ਚੁਪ ਨ ਰਿਗ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪੁਰ
 ਮਦ ਸੁਦੰਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਤਾਂ ਗਾ ਬੀਰ ਪ੍ਰਭੇਤ ਉਦਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰੇਰੇ ਉਪਰਿ ਕਹਿ
 ਉਤਸਵਾਰਿ ॥ ਦੁਸੁ ਮਲ ਪਾਤਿ ਰਚਿ ਉਦਿਸ ਕਾਰ ॥ ਬੰਨੇ ਆਇ ਉਗਰ
 ਦੁਆਰ ॥ ਆਇ ਉਤਸਿੰਘ ਬਲਵਾਨ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੇਤ ਦੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਪ੍ਰੇਰੇ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ਏਕੰਕਾਰੰ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਮਲਕੈ ਚਲਿਓ ਸੰਘ ॥
 ਲਵਾਨਾ ॥ ਜਗ ਅਗਾਧਿ ਮਲਕੁ ਸਰਸਾਨਾ ॥ ਜਾਂ ਅਵਤਿ ਆਇਓ ਤਿਨਾ ॥
 ਧਰੰਡੀ ਫੁਲ ਪੇਗੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਏਕੰਕਾਰੰ ਸੰਘ ਸਿਰਦਾਈ ॥ ਨਿਰਸੰਗਿ
 ਮਿਰਗੀ ਨੀਰਾਈ ॥ ਮਲਕੈ ਗੋਇਓਗੇ ਮਨੋ ਸੰਤ ॥ ਜਿਹ ਨਾਜੀਏ ਅਤਿ ਬਲ
 ਵੰਤਿ ॥ ਫੁਲ ਮਲਕਿਨ ਫਲੈ ਰੋਈ ॥ ਚਾਲੈ ਬੀਬੇਲ ਸੀਭਈ ॥ ਬਨਤੋ ਬੀ
 ਰਾ ਆਇਓ ਜੇਥੇ ॥ ਇਓ ਸੁਨਾਤਿ ਬੋਲਿਓ ਤੇਥੇ ॥ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਿਦਾਹਿਓ ਮੇਰਾ ਬੀ
 ਰਾ ॥ ਮਲਕਿ ਗਲੀ ਨੀ ਆਰਾਗੀ ॥ ਚਲੀ ਧਾਤਿ ਤਥਲੈ ਨੰਨ ਮਾਧਿ ॥ ਮਿਲਥੈ
 ਸੇਤਾਤਿ ਧਾਤਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਗਰੀ ਬੀਭਾਤਿ ਧਾਤਿ ॥ ਬਾਲਨ ਨਾਇਓ
 ਕੀਨੈ ਪਾਤਿ ॥ ਚਲੀ ਧਾਤਿ ਮੇਰਾ ਦਿਪੈ ਗਈ ॥ ਤਿਜੀ ਮੈਂ ਬਦਨਾਈ ਭਈ
 ਸਹੀਨ ਆਧਾਇ ਸੁਰੀ ਧਾਤਿ ॥ ਬਹੁ ਸੰਗ ਲੀਨੀ ਅਪਨੀ ਜਾਤਿ ॥ ਚਲੈ ਬਾ
 ਲਾ ਮੈਂ ਫੁਲ ਨਾਜੀ ॥ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚੁੰਗਾਤਿ ਬਾਲਨ ਪਾਇ ॥ ਨੁਹਿਤ ਆਇਤਿ

ਸਤੀ ਕਾਨ ॥ ਸਭ ਕੁ ਦੁਆਰੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਦੇਖਿ ਚਿੰਤਾ ਨ ਅਸੁ ਮੇਤਿ ॥ ਸੰ
 ਘਾਹ ਦੇ ਭੁਗਾਏ ਖੇਤਿ ॥ ਮਲ ਨੀ ਪਾਈ ਐਥਿ ਸੁ ਮੇਭਏ ॥ ਸਿੰਘ ਖੋਜ ਲੈ
 ਆਗੇ ਗਏ ॥ ਆਗੇ ਸੰਘ ਪਰਿ ਚਿ ਅਰਧ ਗੰਤ ॥ ਦੇਖੇ ਤਿਨ ਦਰਿ ਦੁਰੇ ਚੰਗ ॥
 ਰਿਦੁ ਖੋਜ ਲੈ ਆਗੇ ਗਏ ॥ ਦੇਸ ਦਿਖੇ ਲਦਿ ਖਾਵੈ ਨਏ ॥ ਗੁਫਾ ਰਿਦੁ ਨੀਅ
 ਤ ਅੰਧਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਅੰਧਾਰ ਕਾ ਕੁਝ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਤਾਐ ਪੈਠਨ ਸਾਧੈ ਨੋਇ ॥ ਕ
 ਚਿਤ ਪੈਠਨ ਅਪਨ ਤੰਤ ਖੋਇ ॥ ਨੇਸ ਦਿਖੀ ਬੋਲੀ ਤਥ ਧਾਰਿ ॥ ਠਾਕੁ ਹਰੈ ਤਾ
 ਗੀ ਜਗਤਿ ॥ ਤਥਿ ਦਿਸੀ ਅਧ ਪੈਠ ਜਾਇ ॥ ਨੇਕ ਨ ਤੰਤ ਗਾਰਿ ਦਾਡ ਗਾਇ ॥
 ਗਏ ਗੁਫਾ ਐ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਧੈ ਅਗੋਚਰ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਆਗੇ ਦਾਈ
 ਬਾਲ ਬਲਾਇ ॥ ਜਾਂ ਮਵੰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਕੁਤ ਗਾਇ ॥ ਬੇਲ ਨ ਬਾਲ ਮਲੀ
 ਨੇਸਾਥ ॥ ਤਤਾ ਗਏ ਜਾ ਦੇ ਕੁਲ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਤਥ ਹੀ ਦਾਈ ਨ ਗੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਾਂ
 ਮਵੰਤਿ ਤੇ ਬਲੀ ਭੁਧਾਰਿ ॥ ਨੇਸਾਨ ਕਾ ਅਗਿ ਅਮਲ ਹੋ ॥ ਨਿਰਭੈ ਬਨ੍ਹਾਨ

ਤੁਸੁ ਤੇ ਰੋਗੇ ॥ ਅਗਿਓਰਿ ਕੁ ਮਾਤਾ ਬਲਿ ਦਾ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੇ ਸੰਤਿ ਸੁਜਾਨ
 ਲਾਗੁ ਕੁਧ ਨ ਕੰਤ ਤਰਿ ਸਾਥ ॥ ਨਤੀ ਪਾਵਨੇ ਅਪਨਾ ਨਾਥ ॥ ਪਥਰ ਚਲੇ
 ਪਰੀ ਅਤਮਾਰਿ ॥ ਵੈਰੇ ਮਾਰੇ ਰੁਖ ਭਿਓਰਿ ॥ ਗਤਿ ਨਹੁ ਬਨ ਪਾਥਰ ਰੋਇ ॥ ਜੁ
 ਪਸੰਤ ਅਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਰੀ ਮਾਰਿ ॥ ਜਾਮ ਦੰਤਿ ਸੈਲਗੇ ॥
 ਮੁਗਰ ॥ ਬੀਸ ਆਠ ਦਿਨ ਤੁਝ ਆਜੁ ਪਾ ॥ ਜੰਮ ਦੰਤਿ ਕਾ ਸਿਟਿਓ ਰੋਧ ॥ ਕੁੰਗ
 ਕੋਢੇ ਦੇ ਤੇ ਸੰਗ ॥ ਲਗਾ ਲਗਾ ਕੇ ਮਦਿ ਜੀਵੇ ਸੰਗ ॥ ਜਾਮ ਦੰਤਿ ਨੇ ਬਾਕੇ ਪ੍ਰ
 ਨਾ ॥ ਆਗੇ ਆਧੁ ਦਿਪੁ ਰਖ ਪ੍ਰਗਾਨ ॥ ਜਾਮ ਦੰਤਿ ਮੇਂ ਨੀ ਆਦਿ ਚਾਰ ॥ ਮਾ
 ਨੁ ਬਾਇਤ ਨਤੀ ਤੈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਐਸਾ ਸੁਰ ਨ ਕਿਓ ਦੰਤ ਮਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਤੈ
 ਸੰਯਾਨਾਇ ॥ ੧੨੪ ॥ ॥ ਮਾਧੀ ਜਾਮ ਦੰਤਿ ਪਤਿਹੁ ਿਓ ॥ ਅਪਨਾ
 ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ॥ ਤਾ ਬਜੇਰੀ ਰਤ ਕਰੇ ॥ ਨ ਮੈਂ ਨ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ॥
 ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ॥ ਜਾਮ ਦੰਤਿ ਮੇਂ ਨੀ ਆਦਿ ਚਾਰ ॥ ਜਾਨਿਓਨਿ ਤਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਗਰ

ਤਾਥਜੋਰਲਾਗਾਗੁਨਗਾਂਤ॥ ਤਮੋਨਮਸਤੇਪੁਰਖਪੁਰਾਨ॥ ਤਮੋਨਮੋਅਵ
 ਗਤਅਲੇਖ॥ ਆਦਿਗੰਢੰਤਮਾਨਖਰੇਖ॥ ਬਿਸਖੇਆਪਨਸਭਨੇਆਤਿ॥ ਸ
 ਭਤੇਨਿਆਰੇਖੇਲਦਿਖਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਪਅਭਨਾਸੀਦੇਇ॥ ਸਨਲਦੇਦਚਗੋ
 ਰੀਸੇਦ॥ ਬੇਦਬਿਖੈਸਦਾਜਸਦੁਆਰਿ॥ ਸੇਸਰਟੈਗੁਨਬਦੰਤਭਾਰਿ
 ਸੰਨਗਿਰਿਦੇਪਿਆਵੈਚਰੰਤ॥ ਰਿਖਮੁਨਸਭੈਤੁਆਰੀਸਰੰਤ॥ ਗਾਵੈਨਾਰਦ
 ਬੈਤਬਜਾਇ॥ ਬਿਆਸਦੇਦਘਟਪਿਆਲਿਲਗਾਇ॥ ਅੰਬਰੀਸਗਾਵੈ
 ਪ੍ਰਭਲਾਦ॥ ਗਮਚੰਦਸਭਸੁਰਸੀਆਦ॥ ਸਨਲਲੋਕਤੇਸਦਾਉਦੁ॥ ਅਦੁ
 ਸਤੁਗੀਆਪਦਮੈਤੇਰੋਧਾਸ॥ ਸਤਾਖੁਰੁਸੰਭੁਰਗਦਾਨ॥ ਦੁਜਾਨੋ
 ਉਤਤੁਮੇਸਮਾਨਿ॥ ਸਭਜਗਦੇਤੁਮਾਧੀਪਿਤਮਾਤਿ॥ ਕ੍ਰਿਗਨੀਹੋਦੇਬਿਗ
 ਜੀਤਲਾਤਿ॥ ਤਮੋਨਾਥਸਤਿਪਤਿਗਮ॥ ਪਓਨੁਪਤਨੀਤੰਤਿਨਾਮ॥
 ਮਾਹਿਓਧਾਲਦੇਕਸਰਸਾਥ॥ ਅੰਸਪ੍ਰਾਨੁਮਗਘਾਦਿਨਾਥ॥ ਸਿਧਤੀ

ਅਦੁ

ਹਰਮੁਖੀ ਜਾਇ ॥ ਮੁਖਸਿੰਧਨਪਰਸੇਪਾਂਇ ॥ ਮਾਗਮਾਗੇ २੫੭
 ਉਤਮੇਸਨਾਇ ॥ ਗਮਚੰਦਤਮਾਤਿਭਵਲਗਾਇ ॥ ਸਾਗਰਤਖ
 ਕੀਨਾਮਤਕਾਰ ॥ ਪੂਰਨਪਛਾਨਭੈਆਗਵਾ ॥ ਨੇਕਤ੍ਵਪਾਦਿਸਤ ॥ ਤਮ
 ਕਰੀ ॥ ਸਾਗਰਕੇਜਾਲਿਓਪਰਿਪਰੀ ॥ ਸੁਖਿਓਸਿੰਧਕੇਸਭ
 ਹੀਨੀਹ ॥ ਮਹਾਬਲੀਲਖ ਮਲਿਕੋਬੀਰ ॥ ਅਭਿਦਜਤੁਜਿਓ
 ਵੇਰੋਓਦਾਰੁ ॥ ਤਿਓਸਾਗਰਕੇਲਾਗਿਓਦਾਰਿ ॥ ਜੀਓਜਿਤ
 ਸੁਭਵਿਆਕਲਭਏ ॥ ਅਗਨਿਨੀਰਕੇਭੀਤਰਿਪੈਏ ॥ ਚਗੇ
 ਲਾਗਾਸਿੰਧਅਧੀਨ ॥ ਦੇਖਤੇਜਹੂਆਮਾਤਿਦੀਨ ॥ ਪਿੰਮ
 ਕਹੇਤਾਕਾਮਪਗਾਧ ॥ ਤੁਏਤੇਬੋਮੁਖਸੋਈਅਸਾਧ ॥ ਸਿ
 ਤਬੰਧਬਾਧਿਓਨੀਗਮ ॥ ਅਭਿਤਪਾਤ੍ਰਿਮਸਦਾਮਕਾਮੁ
 ਈਲਾਮਾਤ੍ਰਲਾਇਬਾਂਨ ॥ ਗਵਨਜਨਕੈਹਤੇਪ੍ਰਾਨਿ ॥

ਹਾਮਤ੍ਰਿਪਾਲਾਰਿਸਾਪਰਭੈਇ॥ ਦਸੋਦਿਸਾਕੋਦਸਸਿਰਗਏ॥
 ਲੰਕਾਜਾਗੀਰਾਖਸਤੀਨਿਓ॥ ਗਘਪਤਕੇਗੁਨਜਾਤਨਗਨਿਓ॥ ਪਾ
 ਇਓਹਾਜਰਗੀਓਨਸੰਤ॥ ਦੀਉਤ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਿ॥ ਸੀਤਾਓ
 ਹਮਜੁਧਿਆਏ॥ ਤੀਨਲੋਕਕੋਤਾਪਮਿਟਾਏ॥ ਚੀਟੀਹਸਤਸੁਫਲ
 ਨਚੰਡਾਲਿ॥ ਸਾਗਰਮੇਲੈਹਾਮਉਦਾਰਿ॥ ਕਿਆਬਗਨਗੁਨ
 ਸੁੰਦਰਸਾਮੁ॥ ਤੁਮਸੀਤਾਪਤਿਸੋਹੇਗਾਮੁ॥ ਖਿਅਕਰੇਅਓ
 ਗੁਨਗਘਨਾਥ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਆਗਜਰੇਹਾਥਿ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰਭੁਪਛਾ
 ਨੇਨਾਥੇ॥ ਤ੍ਰਿਪਾਕਗੀਤੰਮਰੇਪ੍ਰਭੁਆਥੇ॥ ਜਾਨਥੁਇਨਤੀਕੀਉਬਿ
 ਗਾਰ॥ ਹੰਮਗਤੁਮਰੇਪ੍ਰਭਸੇਧਿਆਰ॥ ਤ੍ਰਿਤੋਜਗਕੋਬਿਛੋ
 ਰੇਮੁ॥ ਅਬਧਿਦਿਖੇਸ੍ਰੀਘਨਸਿਆਮੁ॥ ਚਰੰਨਸੰਹੰਨਿਆਇਓ
 ਤੈਧਾਇ॥ ਰਹਿਉਦੀਨ੍ਹਪਗਲਪਟਾਇ॥ ੧੨੫॥ ਸਾਖੀ॥ ਭਏ

ਤ੍ਰਿਪਾਦਰਿਆਲਹਾਰਿ॥ ਭਾਬਲਾਗਿਹਿਸੀਸੁ॥ ਕੇਸੇਵਿਸੰਭੁਤਪੁਰਤਹਿ
 ਈਸਕੇਈਸੁ॥ ੧॥ ਚੰਪਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਜੀਕਰਲਾਕਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਾ
 ਰਿਸੰਜੰਨਉਪਰਧਰੀ॥ ਤਕੋਭਾਬਲਗਾਇਓਸੰਭੁ॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ
 ਅਨੰਤਿਤਮਕੰਭੁ॥ ਪਰਸਹਾਬਜੰਨਮਬਾਤਿਭੈਆ॥ ਸਭੈਤਾਪਤੰਨ
 ਮੰਨਕਗਾਇਆ॥ ਜੰਨਕਬੋਲਿਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਿ॥ ਸੁਨੇਓਮਾਗਸੰਭ
 ਸੁਜਾਨ॥ ਤਉ॥ ਬਾਇਆਇਸਮਲਕਲੈ॥ ਖੁਰੀਉਡੀਕੇਜਾਨ
 ਵਸੈ॥ ਬੋਲੇਹਰਿਜੰਨਬੋਲੇਸੁਜਾਨ॥ ਬਹੁਤਭਲਾਲੀਜੋਭਗ
 ਵਾਨਿ॥ ਚੰਮਗੀਬੋਟੀਭੀਭਾਰਿਲੇਇ॥ ਏਸਾਸੁਖਾਤ੍ਰਿਪਾਕਹਿ
 ਵੇਹੁ॥ ਜਾਮਵੰਤੀਹਰਿਭਾਈਦੀਵਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਸੰਤੰਨਗੁਰਮ
 ਬਾਹਿ॥ ਮਲੁਕੀਨਿਸਾਕੁਦੇਜਦਇਆ॥ ਹਰਿਕਾਰਾਮਹਿ
 ਰਖਾਅਤੁਭਾਇਆ॥ ਕੇਸਵਜੀਕਿਬੰਦੇਚਰਨਿ॥ ਤਉਰਘਨਾਧ
 ਤੁਮਹੀਸਰਾਨਿ॥ ਸੰਤਉਧਰਾਨਿਉਰਗੁਪਾਇ॥ ਨਈਤਿਗੀਆ

ਲੋਆਇਨਾਉ॥ ਜੋਥੋਜਾਦਗੁਠਾਦੁਆਰਾ॥ ਬਾਗਦੇਨਤ
 ਕਕੋਰੇਈਚਾਰ॥ ਸਭਗੇਓਠਿਚਲੀਰਾਸ॥ ਰਹਿਬੈਨਜਾਰਦੁਥੇ
 ਉਦਾਸ॥ ਹੁਕਮਨਿਕਰਘੋਨਬਿਰਲਪੁ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਤੁਨਲਾਗੇਤਾ
 ਪੁ॥ ਸੰਤਾਜਿਤਕੋਗਾਹੀਦੇਇ॥ ਰੋਜਾਨਿਮਪੁਨਾਰੀਆਏਹਿ
 ਲੁਠਾਥੀਚਪੈਰੇਰੁਗਵਨਿ॥ ਗਿਰਾਸੋਕਿਨੀਤਮਾਰਪੁਨਿ॥ ਰੰ
 ਧੁਤਾਗਦੇਈਤੁਭਾਬਸੇ॥ ਤਾਪਰਗੇਰੇਈਓਹਿਰਸੇ॥ ਬਸਿ
 ਦੇਵੁਕੀਸੇਵਾਕਰੇ॥ ਜਾਸਿਦੇਈਕਾਮੁਖਤੇਪਨੇ॥ ਦੇਈਦੀਜੇਇ
 ਸੰਬਤਾਇ॥ ਅਸਭੁਲਾਗੇਤੁਮਰੇਪਾਇ॥ ਬੀਸਆਠੀਦੇ
 ਨਰਏਬਤੀਤ॥ ਵਡਿਵਲਾਗੇਹੰਮਾਰਚੀਤ॥ ਮਹਾਂਸਕਤਿ
 ਮੈਪਰੇ॥ ਦੀਨਹੋਇਸਭਜਾਰਦੁਖਨੇ॥ ਤਤੀਪਥਮਾਏਗੋਪਾ
 ਲ॥ ਸੰਗਤੀਆਏਪੁਮਦਿਆਲੁ॥ ਬਾਜ਼ਦੇਵਦੇਵਕੀ
 ਮਾਈਧਾਇ॥ ਕੇਸਵਈਨੇਮਗਲਗਾਇ॥ ਮਿਟਿਓਸਕਮਾਇ

ਭੋਗੀਜੀ ਮਲਾਨੈ ਨਕਾਰ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਸਫਾ ਬੀਚ ਆਇ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ੧ ॥
 ਮਪਾਰਿ ਫੂਰੇ ਕੀ ਏਵਿ ਖਆ ॥ ਮਲਕ ਨਹੀ ਪੁਰ ਪੁਰ ਖਪੁਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਜੈ ਸੰਤਾ ਜਿਤ ਬਾਇਵਾ ॥ ਕਹੀ ਐ ਸਾਚ ਫੂਰੇ ਏਵਾ ॥ ਸੰਮਾਇ
 ਨਜਾਨੇ ਤੇ ਉਗਵਾ ॥ ਸੰਤਾ ਜਿਤ ਅੰਤ ਲਜਤ ਭਾਇਆ ॥ ਮਹਾਮੁਖਿ
 ਮ੍ਰਿਤ ਕਸਾ ਭੁਇਆ ॥ ਲਜਤਿ ਤੇ ਏਵਾ ਖਨੀ ਚੇਕਹਿ ॥ ਧਾਮਾ
 ਏਪੈ ਸੋ ਕੇ ਭੁਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਏਵਾ ਖਪੁਰਾ ਮਾਗੀ ਬੁਧੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚੰਗੇ
 ਪ੍ਰਗੀ ਬੁਧੀ ॥ ਚਿਰੇ ਫੂਰੇ ਉਦਾਨਾ ਵੈਆ ॥ ਅਪਨਾ ਸੁਬਤ
 ਮਗ ਭੁਇਆ ॥ ਕੀ ਐ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਾਣਿ ਪੁਰ
 ਖਪੁਰਾ ॥ ਮਲਕੀ ਕੀ ਆਸਰੇ ਬਾਗਾ ਜੀ ॥ ਨਿਰਲਾਕ ਸਦ
 ਨੀਕਾ ਗਾਜੀ ॥ ਨਰ ਬਲਭੀ ਮੈ ਆਪਾ ਭੁਇ ॥ ਕੇ ਸੁਕੇ ਮਨ ਬੋਧ
 ਨਲਾਇ ॥ ਕਰਾ ਕਰੇ ਅਬੁ ਕਉਨ ਭੁਪਾਇ ॥ ਬਿਮਾਕਰੇ ਪੁਰ

ਜਾਨਦਗਾਇ॥ ਸੁੰਦਰ ਬੇਟੀ ਦੀ ਭਿਖਾਇ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਮੇਰੇ
ਭਰਿ ਕਾਨਭਿ॥ ਬੇਟੀ ਸੇ ਮਲਕਾ ਦੇ ਦੇ ਭਿ॥ ਅਭਿਗਾਨ ਭਰਿ ਨੀਭਿ
ਲੈ ਭਿ॥ ਬੇਟੀ ਦੇ ਈ ਮਨਾਇਆ ਸੰਮੁ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਤਿ ਰਾਮਾਨਾਮੁ
ਜਾਨਾ ਮਲਕਾ ਬਲਾਗਾ ਦੇ ਨਾ॥ ਤਬ ਪੁੱਖੇ ਤੇ ਭਿਚਰੇ ਬੈਨ॥
ਏਸ ਮਲਕਾ ਤੁਝਿ ਭਿਕਿ ਦੇਈ॥ ਹਵਾ ਕੀ ਭੰਗ ਤਿ ਕਰੀ ਤੈ ਭਈ॥ ਤਮ
ਗੇਤੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਧਾਮੁ॥ ਸਭਾਇ ਤਮੇਰੇ ਤੁਮੇਰੇ ਦਾਮੁ॥ ਸਤਾਜਿ ਤ
ਮਲਕਾ ਪਰਿ ਲੈ ਗੇਆ॥ ਅੰਮੈ ਸਾ ਮਲਕਾ ਕਉ ਤਕਭੈਆ १੫੬
॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਹਸੰਤਨ ਪੁਰ ਮਾਧਵ ਗਏ॥ ਪਠਾਵਕੀ ਮੁ
ਤਨਾਂ॥ ਗੀਤ ਕਾ ਮੇਵੇ ਲੋਕ ਕੀ॥ ਭਰਿ ਪੁਰਾਨਿ ਭਗਵਾਨਿ॥ ੧॥ ਚ
ਭਿਖਾਈ॥ ਪਾਠੈ ਮੁਆਸੁ ਨਾ ਗੋਪਾਭ॥ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਨੇ ਦੀਨਾ ਦਿਅ
ਭਿ॥ ਚਲੋ ਤਿਸੇ ਜੀਵੇ ਨਮੁ ਕਾਨਿ॥ ਸੰਗ ਚ ਭਿਕਾਈ ਬਲਾਗਾਮੁ॥

ਨੈਰਵਕੋਪਾਰਿਗੈਅਨਤੁ॥ ਮਾਗੇਬੈਠੇਸਭਬਾਲਿਵਤੁ॥ ਰਹੰਸੁ
 ਜੇਪਨਦੁਲਖਾਨ॥ ਸਭਕੁਛਜਾਨੇਪ੍ਰਭੂਅਕਾਸੁ॥ ਬੋਲਾਇਖਾ
 ਦੇਪ੍ਰਭੁਪੰਨਸਿਆਸੁ॥ ਪਾਛੇਭੁਏਦੇਰਉਤਪਾਸੁ॥ ਤਰਿਤੇਬੇਤੁਖ
 ਮਲਕੀਬਾਤ॥ ਸਤਿਧੰਨੀਆਤਿਤਵਰਮਾਗਲੇ॥ ਸਤ੍ਰਾਜਿਤਅ
 ਬਭੁਏਇਕੇਲੇ॥ ਸੰਗਭੀਗਲੇਸੰਤਅਕੁਰਹਿ॥ ਇਨਬੇਦੀਨੀ
 ਮਕੋਦਈ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਤਰੀਤਿਗੀਆਭਈ॥ ਮਾਗੇਅਥਮਲਲੋਭਿ
 ਨਾਇ॥ ਪਾਕੇਨਿਕਟਕੇਸੁਛਾਇ॥ ਅਕੁਰਹਅਵਰੰਦਗਮਾਖ
 ਤੇ॥ ਸਤਿਧੰਨਜਾਇਭੀਤਰਿਪਰੇ॥ ਕਾਇਉਸੰਤ੍ਰਾਜਿਤਕਾਸੀ
 ਸੁ॥ ਸਭਕੁਛਜਾਨੇਹਾਰਿਜਗਦੀਸੁ॥ ਪੁਤਨਾਹਸਭਗੇਧਿ
 ਵਾਰਿ॥ ਤੀਨਕੀਨੋਅਪਗਧਅਪਾਹ॥ ਸੀਸਕਾਟਮਲਲੋਭੀ
 ਗਾਇਓ॥ ਇਤਅਪਗਧਪੁਰੀਮੈਭਾਇਓ॥ ਸਤਿਭੁਆਜੀਕਰਹਿ

ਗੰਗਾ
 ਜੈਰੁਪ
 ਮਪੁਰਾ

ਜਦਕੁਲ
 ਇਤੀ
 ਸੁਗ।

੩੩

ਲਾਪੁ॥ ਤਾਸੁਖਦਾਇਕਮੋਹਬਾਪੁ॥ ਤੇਲਾਪੀੜਮੈਮੇਲੇਭਿੰ
 ਪੁ॥ ਭਰਤਪਾਹਿਸਿਧਾਰੀਆਪੁ॥ ਅਪਨੇਪਤਪੈਕਹੀਪੁਕਾਰੁ॥
 ਹੋਹਰਿਤਮਗਤਾਪਨਿਦਰੁ॥ ਗੰਮੁਤ੍ਰਿਸੰਤਬੁਮਾਗੀਦਹਰਿ॥ ਖੇ
 ਲਾਦਿਖੇਬੇਪ੍ਰਦਰਿ॥ ਸਤਕੁਦਕੋਕਿਸਦਕਤੇ॥ ਏਹੁਦੁਖ
 ਮਹੇਰਿਦਾਸਹੇ॥ ਮਾਹੇਮੁਕਿਨਿਦਰਤਾਪੁ॥ ਜਿਨਜਨਹਰਿਭਿਤੁ॥
 ਮਾਹੇਬਾਪੁ॥ ਮੇਲਾਨੈਰਦਕੋਰਗਵਿਤਿ॥ ਗੰਮੁਤ੍ਰਿਸੰਭਿਕ
 ਲੇਅਨਤਿ॥ ਸਤਪਨੇਅਪਪਠਾਨੀਬਾਤੁ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਕਰਤਯੈ
 ਤਮੋਧਾਤੁ॥ ਤ੍ਰਿਤਦਰਮਾਨਾਰਦਧੈਗਾਇਆ॥ ਤੰਪਾਰਿਤ੍ਰ
 ਪਾਤ੍ਰੇਸਨਜੀਭੈਸਾ॥ ਤੁਸਤਾਇੰਮਹੀਜਕਰੇ॥ ਰਲਮੈਨਮੁਖ
 ਦੋਨਉਜਾਏ॥ ਮਾਹਿਸਾਹਆਵੈਤੁਮਕਤੇ॥ ਰਲਾਥਿਰਥ
 ਚਤਤਮਾਗਰੇ॥ ਤਬਾਤ੍ਰਿਦਰਮਾਬੈਲੀਬਾਤੁ॥ ਸੁਨੇਸਾਹੇ

੨੮੯
 ੳ ਮਾਰੇ ਭੂਤਿ ॥ ਕੇਸਵ ਸ੍ਰੀ ਜੰਮਨ ਬੁਨ ਲਗੇ ॥ ਗਾਥ ਦੀ ਪਲੈ ਨ ਦੇਖੋ ॥ ਬਡੇ ਬਲੀ
 ੳ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਮੈਟੇ ਸਭ ਅਭ ਅਨ ॥ ਮਹਾ ਬਲੀ ਭਾਗ ਨਾਨਕ ॥ ਜਿਨ ਪੀੜਾ
 ਇਥਿ ਅਪਨਾ ਧੰਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਚਿਲੀ ਲਾ ਆਨ ॥ ਸੁ ਕੁ ਸਰਸ ਲਗਿ ਚਿਤ ਤੁਮੇ ਗਾ
 ੳ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧ ਗਯਾ ਬਲ ਦਾਨ ॥ ਤਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸਾਨਿ ਟਾਇ ਚਿਅਨ ॥ ਤਿਈ ਸੁਖ
 ਚਿਟੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਭਾਗਿ ॥ ਲੇਲੇ ਆਇਓ ਬੁਧੀ ਵਾਰਿ ॥ ਸਭ ਹੀ ਮਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ
 ਤਨ ਨਿਰਾਨ ਨਿਰਾਇ ਚਿਅਨ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧ ਕੇ ਬੇਨ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਾਰੇ ਭੁਸਟ ਨਾਨਕ
 ਚੰਡੂ ॥ ਨਦਲ ਪਾਨ ਨੀਨੇ ਹਰਿ ਚੁਗ ॥ ਏਕੁ ਮਹਿ ਲੀ ਭੁਸਟ ਪੈ ਸ੍ਰੀ ॥ ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰੇ ਪੰ
 ਕਜੀਨੈ ॥ ਸੁਨੇ ਭਈ ਆਵੁ ਪ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਥੀ ॥ ਜੰਮੇ ਤੇ ਤੇ ਲਗੇ ਨਦੀਨ ॥ ਹਿੰਦ
 ਰਾਮ ਤਬ ਓਤ ਰਦਇਆ ॥ ਫੁਟ ਅਨੁਰਾਗੇ ਕੇ ਗੁਰਿ ਗਇਆ ॥ ਸੁਨ ਅਨੁਰਾ
 ਬਡੇ ਬਲ ਦਾਨ ॥ ਜੰਮੇ ਮਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਭੁੰਝੇ ਮੰਗ ਅਗਾਨੇ ॥ ਨਲ
 ਸੰਤ ਮੁਖ ਭਾਇ ਦੇ ਨੇ ਲਗੇ ॥ ਅਨੁਰਾਗੇ ਤੁਧੈ ਨੇ ਗਵਾਗ ॥ ਮਾਨਖ ਜਾਨੇ ਨਿ

ਸਨਮੁਕਾਰ॥ ਦੁਅੰਤਿ ਕੇ ਸਦਿ ਪੰਨਾਸਾ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਮੇਂ ਚੰਤਤ ਮੈਂ ਨਾਮ
 ਜਿਨੇ ਗੋਂ ਵਰ ਪੰਨਾ ਪਰਿਭਿਤਾਸ॥ ਪੁਤ ਪਰੰਤ ਪੁਤ ਜਾਵੈ ਨਾਸ॥ ਮੇਰਿ ਓਧੁ ਰਖ
 ਤਰੈ ਅਭੁ ਮਾਨ॥ ਮਾਧਾ ਲੀਤਿ ਤੈ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਹਰਿ ਨੇ ਸੰਨ ਮੁਖ ਯਾਸ ਨਰ
 ਗੋ॥ ਚੰਨ ਕਮਲ ਡਿਰਦੇ ਮੈਂ ਧਰੋ॥ ਸਤਿ ਪੰਨਾ ਅਤਿ ਠਹਿਓ ਅਜਾਨ॥ ਨਿਤ ਚੇਤ
 ਮਾਗੇ ਗੋਰਗਵਾਨ॥ ਮਨੁ ਤਬ ਲੇਖ ਅਨੁਗਰਵੈ ਦਈ॥ ਦੁਅੰਤ ਜੰਨ ਅਨੁਗਰੇ
 ਲਈ॥ ਸਤਿ ਪੰਨਾ ਲੈਨਾ ਠਾਪਾਨ॥ ਪਾਛੇ ਪਰੇ ਗਾਮ ਭਗਵਾਨ॥ ਭਾਂਨੀ ਘੋ
 ਗੀਖਰੀ ਸੁਜਾਨ॥ ਸਭ ਜੰਨ ਰਓ ਨੈ ਬਲਵਾਨ॥ ਗਾਮਿ ਸਨਤਤਿ ਪਾ
 ਛੇ ਪਾਏ॥ ਰਖ ਪਰਿ ਬੈਠਵੈ ਓ ਪੁਰਗਾਏ॥ ਉਤਰਾ ਦਿਸਾ ਮੈਂ ਨਾਠੇ ਜਾਇ
 ਪਾਛੇ ਤਲ ਪਰ ਅਗਤਿ ਗਾਇ॥ ਘੋਨੀ ਬਨੀ ਮਿਰਜਾ ਦਰਓਨ॥ ਹੋ
 ਚਲੰਨ ਤੇਤ ਕੇ ਪਉਰਿ॥ ਸਤਿ ਪੰਨਾ ਪੈਂ ਨਾਤੋ ਗਇਆ॥ ਅਤਿ ਭਿਆਨਤ
 ਹਿਨੈ ਰਏ ਰੁਇਆ॥ ਰਖ ਤੇ ਓਤਰੇ ਸ਼ੀਰਗਵਾਨ॥ ਬੇਗ ਬਿਦਾਗੇ ਸ਼ੀਨਾ

ਗਤ॥ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਧੀ ਬਲਗਮ॥ ਗਤਿ ਭਗਵਤਿ ਤਿਸ ਸ੍ਰੀ ਘੰਤ ਸਾਮ॥ ਮਨੁ ਤੀ 242
 ਪਾਈਐ ਗਤਿ ਭਟ ਟੋਲ॥ ਭਲਧਰਨੇ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ਬੋਲ॥ ਮਨੁ ਤੀ ਪਾਈਐ
 ਸੁਫਲ ਬਲ ਧੀਰ॥ ਵਿਭਿੰਤ ਅਗੇ ਬੰਧ ਸਾਗੀਰ॥ ਅੰਤ ਮੈ ਜਾਨੀਓ ਭਿ ਬਲਗਵਿ
 ਮਨੁ ਤਰਿੰਤ ਅਤੇ ਪਰੀ ਛਪਾਇ॥ ਸਤ ਗੁਣ ਸੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ॥ ਭੰਮ ਸੇ ਪ੍ਰੀ
 ਤਨ ਕਹੈ ਮੁਗਰ॥ ਦੇਸਾਦਿ ਨੋ ਬੋਲੇ ਬਲਗਮ॥ ਸੁਨੈ ਬਾਤਿ ਸੁੰਦਰ ਘੰਤ ਸਾਮ॥
 ਮਥਲਾਨ ਗਗਨਿ ਪਾਰੇ ਆਜ॥ ਭੰਮ ਗਸਿ ਮਨ ਗਤਿ ਤੈ ਗਜ॥ ਮਥਲਾ ਮੈ
 ਆਏ ਬਲਗਮ॥ ਅਪਨੇ ਜੰਨ ਨੇ ਪੁਰੇ ਨਾਮ॥ ਸੰਤ ਮੁਖ ਆਇਓ ਭੂਪ ਬਿਰੇ
 ਰਿ॥ ਭਲਧਰ ਜੀ ਸੇ ਨੀਓ ਸੇ ਰਿ॥ ਚੰਗਤ ਲਾਗਾ ਭੈ ਭੈ ਤਾਨੀ॥ ਪੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦ ਸਰ ਆਪ ਦਾਤਰੀ॥ ਬੰਧਾ ਸੰਤ ਬੈਸਾਏ ਸਾਮ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਪੁਰੰਤ ਪੁਰੁ ਮ
 ਨਾਮ॥ ਗਜਾ ਪੁਜੈ ਤੇਤ ਬਢਾਇ॥ ਮਨੁ ਕਰ ਮੈ ਜੀ ਚਿਹਰ ਰਾਇ॥ ਬਹੁਤ ਮ
 ਸ ਧਾ ਸਿਓ ਤਰਿ ਬਾਨ॥ ਸੁਨੀ ਸੁਜੁ ਘੰਤਾਇ ਹਿਧਿ ਪਰਾਨ॥ ਅੰਗਿ ਬਲ ਪਰਾਨ॥

ਦਿਓਧਾਇ ॥ ਪੜ੍ਹੇਤਿਨੈ ਸਭਜੁ ਪੁਓਧਾਇ ॥ ਤਿਤੁ ਦੁਆਲੈ ਨਹੈ ਪਾਨ ॥
 ਨਹੈ ਜੰਤ ਅਨੁਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ਜੰਤ ਅਨੁਗੁਰੁ ਬਨੈ ਗਏ ॥ ਨਾ ਮਦਾਤ ਪਤਿਤੰ
 ਨੇਭਏ ॥ ਆਠਭਾਰਨੰਚੰਤ ਮਲਦੇਇ ॥ ਦੁਹੁ ਅਨੁਗੁਰੁ ਤਿਰਖੁ ਸੈਲੇਏ ॥ ਬੁ
 ਹੁਤਦਾਤ ਨੰਚੰਤ ਨੇਦੇਇ ॥ ਜਸ ਅਪਾਰਜਗੁਰੀਤਰੁ ਓਇ ॥ ਜਾਦੈ ਥੈਲੇ ਧੁੰਡੇ
 ਸੁਜਾਤ ॥ ਜਬ ਨੇਗਏ ਅਨੁਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ਤਬ ਨਾ ਮੰਗਲਦੇ ਨਤ ਭਇਆ
 ਨੇਸਦਿਤੇ ਰਹਤਾ ਨਸਗਇਆ ॥ ਜੇ ਦੁਆਦੈ ਨਿਦੀ ਸੰਤਿ ॥ ਨਿਆਰੀਸੈ
 ਆਦੈ ਨਤਿ ਮੰਤ ॥ ਹਰਿਆਪਤਾਜਤ ਪਠ ਬੁਲਾਇ ॥ ਪੂਰਧੈ ਸੇਵਨਿ ਆਇਓ
 ਧਾਇ ॥ ਜੰਤ ਪੁਸੇ ਪੁਭਜੀਨੇ ਧਾਇ ॥ ਤੰਨੈ ਥੈਲੇ ਨੇਸਦਿਗਇ ॥ ਮਲਲੈ ਆ
 ਦਿਓ ਥੁੰਡੈ ਮਾਤਾ ॥ ਸੀਪੂ ਤੰਮਗੀ ਆਗੀ ਆਮਾਤ ॥ ਰੁਸਗਏ ਤੈਸੀ ਬੁਲ
 ਗਾ ॥ ਤਿਤਾਜਾਤਿਓ ਨਲਲ ਦੀਸਿਆਮ ॥ ਅਰਸਤਿਭਾਦਾਹੀਸਾਦੈ ਧਰੀ ॥
 ਦੁਹੁ ਜਾਨੈ ਬਲਗਾਮੇ ਧਰੀ ॥ ਰੁਸਤੀਧੈ ਤੈਸੁ ਤੈਮਾਤਾ ॥ ਤੁਮਾਸੀਮੈ ਨੀਤੈ

ਦਾਨ॥ ਅਨਾਦਿ ਬਾਹਸ ਫਨੇ ਆਇ॥ ਫਿਰ ਦੇ ਦੇ ਗਾ ਸੰਸਾਰਾਇ॥ ਅਨਾਦਿ ੨੬੫
 ਅਨਾਦਿ ਬਾਹਸ ਫਨੇ ਆਇ॥ ਫਿਰ ਦੇ ਦੇ ਗਾ ਸੰਸਾਰਾਇ॥ ਅਨਾਦਿ ੨੬੫
 ਨ॥ ਜੰਤਰੇ ਬੋਲੇ ਪੁੰਨ ਜਿਨੇ॥ ਤੁਮਹੀ ਗਏਂ ਤੁਮਹੇ ਦਾਸ॥ ਤੁਮ ਪੈਭਈ ਸੇਂਤ
 ਰੇਖਾਸ॥ ਗਵਿਤੇ ਮਨ ਮਨਾਜਿ ਤਲਈ॥ ਐਸੀ ਸ੍ਰਿਧਾ ਗਾਨੀ ਕਈ॥ ਅਗੀ
 ਸ੍ਰਿਸੰਤਨ ਕਈ ਗਵਾਹਿ॥ ਸਰੁ ਸੁਭਲ ਛੰਨ ਭਵੇ ਬਿਨਾਹਿ॥ ਭਿੰਨੇ ਸੰਤ ਅ
 ਰਪੀ ਜਥੇ॥ ਸਰੁ ਸੁਭਲ ਛੰਨ ਪਾਵੇ ਤਥੇ॥ ਭਲੀ ਰਸੁਈ ਤੈਥੈ ਧਾਅ॥ ਪੁ
 ਤਿਲੈ ਜੇ ਦੇਸੀ ਘੰਨ ਸਾਅ॥ ਭਿੰਨੇ ਅਰਥੇ ਅਚੈ ਜੋਭੋਗ॥ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਭਿ
 ਨੇ ਲੋਕ॥ ਬਿਨਾਸ ਅਰਥੇ ਜੋ ਕੁਛ ਨੇ॥ ਸਰ ਪਾਰਿ ਭੁਨਨ ਨ ਮੈ ਪਰੇ॥ ਮਨ
 ਨੈਨੀ ਆਚਲ ਸਿਧ ਬਾਨ॥ ਜੰਤਰਿ ਹਲੇ ਪੁਭਗ ਦਾਨ॥ ੧੭॥ ॥
 ॥ ਸਾਖੀ॥ ਦਿਲੀ ਆਵੈ ਸਾਧੰਨ ਦੇ ਬੰਨ ਪਾਸੁ ਦਿਸੰਤ॥ ਗੁਬ ਪੂਤਰੀ ਦੀ
 ਨ ਪਤਿ॥ ਪੁਭ ਪੁਰੰਤ ਭਗਵੰਤਿ॥ ੧॥ ॥ ॥ ਆਖਿ ਪਤੀ ਦਿਲੀ ਆਵੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗ

ਮ॥ ਪਾਵੰਤਰਾਏਤੰਮਾਗੇਪਾਂਅ॥ ਕੁਤੀਦੇਖੇਸ਼੍ਰੀਗੁਰਦਾਨ॥ ਨੈਨਪੰਥਮੁਖ
 ਕਰਤੀਪਾਨ॥ ਗਦਗਦਨੰਠਨੈਨਜਲਵੇ॥ ਕੁਸਲਸ੍ਰਿਸੰਤਨੈਨੁਤੀਨੇ
 ਸੁਖੀਪੰਮਾਗੇਪਿਤਾਮਹਮਾਤਿ॥ ਸੁਖੀਦੁਸ਼ੇਸੁਭਜਾਦਿਦੁਜਾਤ॥ ਤੰਮਾਗੇਕੁਸਲ
 ਕੁਟੀਬੀਤਿਥੇ॥ ਨਿਤਾਰੇਥੇਜਾਦੇਪਤਿਜਥੇ॥ ਜਥਪਠਿਓਅਕੁਰਗਹੀਪਾਲ॥
 ਤਥਿਸੁਨਾਥਕੁਟੀਤਿਭੀਨਾਲ॥ ਅਤਿਨਿਪਾਲਕਰਣਮੈਭਏ॥ ਸਭੈਸੈਕਤੁਮ
 ਦੇਕਤਿਗਏ॥ ਨੁਤੀਸੁਭਦੁਖਨੀਦਿਥਿਥਾਨ॥ ਵਰਜੈਪੰਨਸੁਤੇਦੀਏਅਜਾ
 ਨ॥ ਸਾਂਤਸਮਕੁਤੀਨੀਕਰੀ॥ ਤੰਨਕੀਪੀਨਾਸੁਭਪ੍ਰਗੀ॥ ਚਾਰਮਾਸਦਿਲਮੈ
 ਵਸੇ॥ ਸੰਤੈਨੇਗੰਗਾਕੇਸਦਿਰਸੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰਸਤਿਕੇਜੇਤੇਲੈ॥ ਤਹਿਨੈਦੇਖ
 ਸਿਟੇਸੁਭਸੈਕ॥ ਥਾਸਦੇਦਿਕਾਵਰਸੰਨਕਰਿਓ॥ ਸਭੇਲੋਕਅਨੰਦੇਭਰਿਓ
 ਤਹਿਅਰਅਰਜੰਨਕਰੈਸੈਕਾਰ॥ ਲੀਲਾਕਰੈਮੁਕੰਦਮੁਗਾਰ॥ ਬੰਨਮੈਸ੍ਰਿਗ
 ਬਿਭਾਰੇਸਾਮ॥ ਮੁਨਤਿਕਰੈਪ੍ਰਭਸਦਾਅਕਾਸ॥ ਮਾਗੇਸਿਧਦਿਆਧਅਪਾਰਿ॥

ਸਾਖਾ ਸੁਰਸਿ ਹੋ ਨੇ ਨਾਹ ॥ ਦਿਖਵਤਿ ਜਬ ਦੋ ਨੋ ਭਏ ॥ ਜਮਨਾ ਨੁ ਲਖਤਾ ਪੁਰ
 ਗਏ ॥ ਅਰਜੰਤ ਕੋ ਸੋਭਾ ਗਵਾਨ ॥ ਦਿਖਵਤਿ ਤੇਓਂ ਕਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਜਲ ਅਰ
 ਵੰਤੁ ਮਹਾ ਚਰਤੋਭਿ ॥ ਅਚੈ ਨਹਿ ਜੇ ਸੁਖ ਤੇ ਕਰਤੋਭਿ ॥ ਹਰਿ ਕਤਿ ਆਜਾਇ ਜਲ
 ਕੋ ਪੀਓ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬੀਚਤੁ ਮਹਾ ਜੀਓ ॥ ਅਰਜੰਤ ਅਚੈ ਕਤਿ ਵੀ ਨਹਿ ॥ ਬਤੁਰ
 ਅਪਾਨੇ ਸਾਖਾ ਸਹੀਰ ॥ ਰੰਨ ਆਬੈ ਠੀ ਜਲ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ਦੇਖੀ ਦੇਸਾਇ ਸਾਖਾ
 ਹਰਿ ॥ ਬੈਲੇ ਅਰਜੰਤ ਕੋ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਭਾਸੈ ਮੁਖੈ ਸਭ ਬਰਤੰਤ ॥ ਅਰਜੰ
 ਤ ਆਇਆ ਆਗੀਆ ਮਾਨ ॥ ਤਿਸ ਰੰਨਿ ਆਪੈ ਕੀ ਆਬਿ ਮਾਨ ॥ ਕੁਤੁ ਮੁਖੀ
 ਤੁੰਨ ਓਨ ਸੁਯਾਨ ॥ ਤਿਸ ਨੀਕ ਓਇ ਤ ਬੈ ਠੀ ਭਾਨ ॥ ਰਹਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਮੇਨ
 ਧਰੀ ॥ ਕਤੇ ਬਰਤੰਤ ਸਭੈ ਮੁਖਿ ਹੀ ॥ ਬੈਲੀ ਰੰਨਿ ਆਸਾ ਤੈਓਂ ਚੀਰ ॥ ਹਓ
 ਤਪਨ ਹੋ ਠੀਰ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ਹਦਿ ਨੀ ਸੁਤਾ ਕੀ ਭੀ ਨਾਮ ॥ ਬਿਨੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੰਤ ਮਹਿ
 ਦਾ ਅਨਾਮ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥ ਤਪਸਿ ਅਰਹੈ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮ ਮੁਖ ਪਗ ਪਾਟ

ਧਰੋ॥ ਬਿਸੰਤ ਬਿਆਪਰਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਕੰਮਲ ਨੈਨ ਕੰਮਲਾ ਕੰਕਣਿ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਅਬਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਭਰਤ ਚਾਉ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਭੁੰ ਅਭਿਗਤ ਕਰ
 ਪੋਕਾਲ॥ ਐਸਾ ਬਲੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ॥ ਅਤਿ ਅਨਾਧ ਓ ਬਸਇ ਕੰਤ॥
 ਬਾਸ ਦੇਵ ਬਿਨ ਲਾਭਿ ਨ ਸੰਤਿ॥ ਕਰਿ ਰਖਾਇ ਨ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਦੀਨ
 ਬੰਧ ਦੁਨਾਖ ਅਨੰਤਿ॥ ਹਰਿ ਜੰਨ ਹਰਿ ਪੈਰੀਆ ਬਿਖਾਨ॥ ਤੁਮ ਰੋਸਿ ਮਰੇ
 ਭਗਵਾਨ॥ ਕੇਸਵਿ ਰਖ ਪਰਿ ਲਈਚ ਨਾਇ॥ ਦਿਲੀਆ ਏਕਾ ਦੇਗਇ॥ ਸੰ
 ਤਿਯੁ ਪੁਸਟ ਗਢਿ ਨਤੀ ਨਹੀ॥ ਸੁਨੈ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ ਹੇ ਨਗਰੀ॥ ਜੈਸੀ ਪੁਰੀ ਤੁਮ
 ਹੀ ਬਨੀ॥ ਤੈਸੀ ਚਾਉ ਤ੍ਰਿਭਵੰਤ ਪੁੰਨੀ॥ ਵਿਸ ਕਰਮ ਰੋ ਬੋਲੇ ਸਾਮ॥ ਕੀ
 ਜੈ ਸੰਤ ਜੰਨੋ ਕੇ ਕਾਮ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੀਏ ਤਮਾਰੇ ਧਾਮ॥ ਤਿਸੇ ਕਰੋ ਬੋਲੇ ਨਾਨ
 ਆਹਿ ਆਉ ਈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਦਿਲੀ ਪੁਰੀ ਬਨਾਈ ਸੰਤਿ॥ ਪੰਚੇ ਬੀਰ
 ਤਿਰਖ ਅਤਿ ਭਏ॥ ਸਭਾ ਸੈਨ ਤੰਨ ਸੰਨ ਕੇ ਗਏ॥ ਫੁਨ ਪਰਖੇ ਤੰਨ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੀ

ਮੈਦਾ ਦੁਨੈ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ॥ ਭੁੰਦੁ ਸਠਾ ਬਨਾਏ ਸੁਜਾਨ ॥ ਪਾਠ ਦਿਖੰਗੁ ਭਾ
 ਰੇ ਪਾਨ ॥ ਦੈਤ ਬਨਾਈ ਆਗਿਆ ਮਾਨ ॥ ਜਲ ਬਲਦੀ ਸੇਵੇ ਨ ਬਾਨ ॥
 ਮੈ ਸੀ ਮਠਾ ਦੈਤ ਨਹੀ ॥ ਜਲ ਬਲ ਨੀ ਨੁਕੁਖ ਬਰਿਤ ਪਹੀ ॥ ਨਾਤਿ ਨਾ
 ਸਾਦਿਨਾ ਪੁਰ ਲਈ ॥ ਲੀਲਾ ਨੇਹੇ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਨਹੀ ॥ ਅਪਨੀ ਪੁਰੀ ਸਿਧ
 ਹੋ ਨਾਥ ॥ ਨਾਹਿ ਨ ਲਿੰਦੀ ਨੇ ਸਾਦਿ ਸਾਥ ॥ ਪਾਨ ਗ੍ਰਿਹੰਤ ਮਾਰਗ ਸਿਰ ਨਹਿ ਭਿ
 ਨਾ ਲਿੰਦੀ ਕਾ ਕੁਖ ਭਰਿ ਗਹਿਭਿ ॥ ਚਭਿ ਕਾ ਨੇ ਸਾਦਿ ਨੀ ਭਿ ਵੀ ਵਡ ॥ ਅਭੈ ਅ
 ਹੋ ਬਰ ਅਖੈ ਅਥਾ ॥ ਨਾ ਲਿੰਦੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜੰਤਨਿ ਤਾਲ ਕੈ ਜੀ
 ਵੰਤ ਪਾਨ ॥ ੧੨੮ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਭਰਿ ਮਪ ਸੁਖੰਤ ਨ ਭਿਤ ਨੀ ਨੇ
 ਨ ਭਿਤੰਤ ਨੀ ਭਿ ਵੀ ਵਡਿ ॥ ਆਪ ਅਕਾਸ ਅੰਤ ਪੂਰ ਨੀ ਆਰਿ ਰਖ ਬਖਾ
 ਦਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ਬਰਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ਪੁਰੀ ਅਵੰਤੀ ਪ੍ਰੰਮੁ ਪੁਰੀਤੀ ॥ ਤੰਗ
 ਜਾਪੁ ਮਾ ਸੁਨੀਤ ॥ ਤਿਨੀ ਭੋਨ ਮਾ ਸੁਨੁ ਮਾਰ ॥ ਸਿਰ ਬੰਦਾਇ ਨਾ ਮਥਿ

ਵਾਹਿ॥ ਤਾਂ ਕਾਤਿ ਨੇ ਸੁ ਅੰ ਬਹਿ ਰਹਿਓ॥ ਦਰਸੁ ਧੁਨੰਤੰ ਰੋਗ ਰਹਿਓ॥ ਉਸੀ ਪੁ
 ਰੀ ਵਰਜੋ ਧੰਤ ਗਾਇਆ॥ ਕੰਨਿਆ ਲਿਆਵੈ ਓਦੰ ਮਗਾਇਆ॥ ਗੋਅ
 ਵੰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋ ਪਾਲ॥ ਕਾਲ ਅਤੰਤ ਕਾਲੋ ਕੇ ਕਾਲ॥ ਗਜਾ ਸਰੋ ਮਧੇ ਜਗ
 ਦੀਸ॥ ਕਵੰਤ ਰੋਗੇ ਸਦਿ ਸੀ ਹੀਸ॥ ਜੈ ਸੇ ਗੁਨ ਸੁਵੰਗ ਸੈ ਜਾਇ॥ ਸੁਧਾ
 ਸੁਰੋ ਤੇ ਲੋਢਿ ਨਾਇ॥ ਤਿਓ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਸਦਿ ਜੀਤ ਹੀ॥ ਪੁਰੀ ਅਵੰਤੀ ਲੀਤ
 ਰਹੀ॥ ਕੰਮਲ ਨੈਤ ਜੀਆਏ ਧਾਮ॥ ਪੰਚ ਦੀਅੰਤੋ ਰੀਏ ਭਗਵਾਨ॥ ਸਿੰਧ
 ਬੰਦਾ ਕੇ ਪਤਿ ਰਹਤਾ ਹੀ॥ ਜੰਤ ਨਿਤਾਲ ਧਾਤੁ ਸਿੰਧ ਸੁਗਰ॥ ੧੨੫॥ ੧॥
 ॥ ਸਾਖੀ॥ ॥ ਪੁਰੀ ਅਜੁਧਿਆ ਮਤਾ ਪੁਰੁ ਆਏ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤਿ॥ ਨਿਤ ਨਓ
 ਤੰਤ ਲੀਲਾ ਕੇ॥ ਸਿੰਧ ਸੁਤਾ ਕੇ ਕੰਤਿ॥ ੧॥ ਚਉਪਾਈ॥ ॥ ਪੁਰੀ ਅਜੁਧਿ
 ਆ ਆਏ ਸਾਮ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪੁਰੋ ਨਾਮ॥ ਸੈਨ ਪਾਨੀ ਸਿੰਧ ਸਨੇ ਸਾਖ॥ ਅ
 ਹੰ ਜਨ ਸਤਿ ਤਜ ਗਤ ਕੇ ਨਾਥ॥ ਨਾਹੰਤ ਜਿਤ ਗਜਾ ਧਲਵਾਨ॥ ਆਏ ਸੁ

ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਾਨ ॥ ਤਹਿ ਰੇ ਸੰਤ ਮੁਖ ਆਇਓ ਧਰਇ ॥ ਤਿ ਤਸੈ ਪ੍ਰਭੇ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਪਾਇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਸੰਤ ਲੈ ਆਇਓ ਧਰਾ ॥ ਸਿੰਘਾ ਸੰਤ ਵੈਸਾਏ ਸਾਖ ॥ ਬਿਧਾਇ ਤਹਿ
 ਨੀਪ ਜਾਨਗੀ ॥ ਤਹਿ ਮੁਗਤਿ ਤਿ ਰਹੇ ਸੈ ਧਰੀ ॥ ਪਤਿ ਲੇਤਹਿ ਵੈਸੈ ਏ ਪਾਇ ॥ ਪਰ
 ਜਲ ਲੀਨੈ ਸੀਸ ਚ ਨਾਇ ॥ ਚੰਦਨ ਤੁਲਸੀ ਪੁਤ ਪਸਿਲਾਇ ॥ ਤਹਿ ਪਗੁ ਪੁ
 ਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ॥ ਤਿਲ ਰਲ ਗਏ ਚ ਨਾਇਓ ਤਹਿ ॥ ਆਟਨ ਮੈ ਤੀਲਾ
 ਅਪਾਰ ॥ ਚੀਰਧਿ ਟੰਕਹਿ ਖਰੇ ਰਿਸਾਲ ॥ ਤਿਨ ਸੈ ਪ੍ਰਭੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤ
 ਹਿਨੋ ਪ੍ਰਭੈ ਬਰੰਮ ਬਾਰਿ ॥ ਤੰਨ ਮੰਨ ਧੰਨ ਸਭ ਛੋਰੇ ਦਰ ॥ ਦੇਖੇ ਸੰਤ ਬਨ ਏ ਬ
 ਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਨੇਰ ਅਪਾਇ ॥ ਤਾ ਬਜੇ ਗਲਾ ਗਾਗੁ ਨਗੰਨ ॥ ਨ
 ਮੈਂ ਨਾ ਸੇਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਭਿ ਨਰੀਟ ਰਿਆ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ॥ ਨਭਿ ਨ ਭੇਟ ਲੈ
 ਆਗੇ ਧਰੀ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਪੁਰਾਨ ਤੁਮ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤੰਨ ਸਿਆ ਜਾਨੈ ਦੀਨ ਅ
 ਜਾਨ ॥ ਚੰਦਨ ਗੈਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਰਧਰੇ ॥ ਤੇਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਭ ਰਲਾਇ ਖਰੇ ॥ ਸੇਸ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ॥ ਅਹੰਦੇਵਿਪਟਾਹਿਥਿਆਇ ॥ ਭਖਮੀਮਿਏ
 ਤੁਮਰੇਚਰਨਿ ॥ ਸੰਨਕਸਨਦੰਤੁਮਹੀਸਰਨਿ ॥ ਪਗਜਾਇਸੰਕਰ
 ਸਿਰਪਰਿਧਾਰਿਓ ॥ ਤਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਆਮੰਗਲਾਹਿਓ ॥ ਗਨਗਾ
 ਵੈਨਗਦਿਸੁਗਗਿਆਨ ॥ ਚਰਨਅਗਧੇਦਰੇਖਹਾਨ ॥ ਬਾਅਦਦੂਰ
 ਭੰਨੁਆਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰੀਕਿਭਗਤਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸੁਜਾਨ ॥ ਅਵਰਿਅੰ
 ਕਸਭੇਸੁਗਗਿਆਨ ॥ ਸਭਕੇਪੁਜਯੈਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ॥ ਸਭਜਗ
 ਪ੍ਰਾਨੈਤੁਮਰੇਚਰਨਿ ॥ ਤੀਨਲੋਕਹਰਿਤੁਮਹੀਸਰਨਿ ॥ ਸੋਖਗ
 ਮਾਇਪ੍ਰਾਨੈਸੁਖਗਾਸਿ ॥ ਪੁਰਾਨਭਈਹੰਮਾਹੀਆਸ ॥ ਬਲਬਾਇ
 ਜਾਇਪਰਭਹਾਰਿਗਾਇ ॥ ਜਹਾਜਹਠਓਲਗਾਵੇਪਾਇ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਚੜੀਏਰਖੇਆਇ ॥ ਹਿਤਕਰਦੇਖੈਕੇਸੋਗਾਇ ॥ ਦੇਖਗੁਪਮ
 ਰਦੁਦਭਿਰਈ ॥ ਏਕੁਗਥਾਤਓਪਾਵਦਈ ॥ ਜੇਕੁਮਿਲਹਕੀ

੨੪

ਅਹ

ਨਾਸਤਿਧਰੰਮ॥ ਜਪੁਤਪੁਨੇਅਅਵੀਸਤਿਕਰੰਮ॥ ਜੇਲੀਨਹੈਯਾਰ
ਕਾਨਓ॥ ਸਗਲਾਧਰੰਮਤੇਇਹਪਤਿਪਾਓ॥ ਸੁਖਸੋਸਭਬਿਯਾਨੀ
ਹਤਿ॥ ਭਈਪੁਨੀਤਜਬੇਪ੍ਰਗੁੰਤ॥ ਸਫਾਬਾਨੀਅਤਪ੍ਰਮਰਸਾਯ
ਬੀਚ॥ ਬਿਗਜੇਸ੍ਰੀਗੁਪਾਯ॥ ਤਬੁਰਜੇਇਹਬੇਨਤੀਕਰੀ॥ ਟ
ਹਿਯਕੋਰੇਕਿਆਸ੍ਰੀਨਹਰੀ॥ ਆਦਨਿਹਈਪੁਰਖਪੁਰਾਨੀ
ਸੰਤੁਪ੍ਰਭੂਪੁਰਾਨਿਭਗਵਾਨ॥ ਧਰੰਮਪੰਥਕੇਗਥਨਹਾਰ॥ ਜਾਕੇਕ
ਯਮਾਹਿਲੀਓਅਉਤਾਰ॥ ਵਰ੍ਹੇਭਾਗਸੇਹੈਐਆਜ॥ ਸਭੇਸੰਪੁਰ
ਨਹੁਐਕਯ॥ ਸਭਸ੍ਰਵੰਸਹਮਾਗੇਲਿਯ॥ ਭਗਤਿਦਾਨਕਿਰਪਾਕ
ਹਵੇ॥ ਹਸਕਰਬਲੈਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੀ॥ ਸੁਨੀਐਗਾਜਾਪ੍ਰਮਾਨੀ
ਜਾਨ॥ ਖੜੀਮਾਗਤਸੰਭਤਨਾਹਿ॥ ਕਛੁਬਾਛਲੇਹੇਮਨਮਾਹਿ॥
ਅਪਨਿਸੁਤਾਰਿਰਪਾਕਾਰਿਵੇ॥ ਤਮਹਤਸੋਬਛੇਸੇਨਹਿ॥ ਬ

ਤਤਭਲਾਗਜਾਜੀਕਰੀ॥ ਉਚੇਰਾਗਮਰੇਸਹੀ॥ ਜਾਗੇਬਰੇਸਮ
 ਰਭਾਗੁ॥ ਉਧਰੇਤਮਰੇਦਰਸੀਲਾਗੁ॥ ਏਕਬਿਨੇਸੁਨੀਐਗੋਪਾ
 ਲ॥ ਕਾਲਾਮਤੀਤਕਾਲੇਕੇਕਾਲੁ॥ ਏਕਮੁਣੈਪ੍ਰਤਿਗੇਆਕਰੀ
 ਸੋਨੇਪਾਕਹਿਸੁਪਿਗਹੀ॥ ਤਮਜੀਤੋਗੇਸੁਭਗਦਾ॥ ਇਨਕੇਨ
 ਬੇਨਕਉਸੁਜਾਨ॥ ਬਹੁਤਭੁਪਯੁਗੈਲਜਾਇ॥ ਏਕਥਾਹਨਕੇਉ
 ਠਸਾਇ॥ ਤਿਨਕੀਤੰਘੇਪ੍ਰਤਿਗਿਅਕਰੀ॥ ਕਰੀਪਿਜੀਤਸਕੇਨਹੀ
 ਤਮਜੀਤੋਗੇਸੁਭਗਦਾ॥ ਤਮਰੇਧਰੰਮਰੇਨਾਗਾ॥ ਸੁਨੀਬਾਤ
 ਜਬਨਾਥਅਪਾਰ॥ ਰਾਨੇਭਏਨੁਕੰਦਮੁਗਾ॥ ਪੀਤਬਸੰਨਕਾਸੇ
 ਓਕਟਿਸਾਥ॥ ਪਾਗਸਦਗੀਤਿਭਵਕਨਾਥ॥ ਸੁੰਦਰਪ੍ਰਧਾਨਾ
 ਦੇਏਪਾਗ॥ ਸੁੰਦਰਾਤ੍ਰੇਸੀਦੇਖੋਤੈਆਜ॥ ਸਾਤਰੂਪਕੇਸਦਜੀਭਏ
 ਸਾਤ॥ ਬੈਠਿਏਨਮਾਹਿਗਤਲੈ॥ ਨਕਨਥੀਪਾਈਪੀਤਸਿਅਸੁ

ਲੀਏ ਫੇਰ ਪੂਰੁ ਅਕਾਸੁ ॥ ਬੈਲਾ ਕਾ ਠਕੈ ਫੇਰ ਬਾਝ ॥ ਲੀਏ ਫੇਰ
ਤਵੀਰੁ ਪਾਲ ॥ ਜਿਨਾ ਥਾਨ ਥੀ ਸਤੁ ਹੀ ਜੀ ਆ ਜੇ ਨਿ ॥ ਛੰਨ ਮਹਿ
ਸਾਜੇ ਤਿਰ ਦਲ ਭਉ ॥ ਕਉਨ ਬੈਲਾ ਬਪੋਰ ਬਾਲੀਨ ॥ ਤਰਿ
ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿ ਕਦੀਨ ॥ ਨਿਪਟ ਤਿਰ ਬਗਾ ਜਾ ਜੀ ਭੈ ਆ ॥
ਤਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੇ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਬਿਪਦ ਤਿਰੇ ਸੁਖ ਸਤਿ ਆਵ
ਗੀ ॥ ਨਿਪ ਕਰਿ ਮਾ ਅਤ ਪ੍ਰੇਮੇ ਭਗੀ ॥ ਕੁਛ ਬੇਟੀ ਸੰਗ ਦਾ ਜੋ ਦੀ
ਆ ॥ ਸੁਸਰ ਤੇ ਕੇ ਸੁਖ ਜੀ ਲੈ ਆ ॥ ਦਸ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਿਪ ਦੀ ਨੀ ਗਾਥ
ਸੁਵਰਿ ਸਿੰਘੁ ਪ੍ਰੇਰੇ ਪਾਇ ॥ ਕੰਗਰੀ ਗਲਿ ਮਾਲ ਪਗਾਇ
ਓ ਪਰਿ ਵੇਡ ਪੀਤ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ॥ ਤੈਸਤਿ ਸੁਖਾ ਸੀ ਪੁਰ ਗਾਇ ॥ ਮੇ
ਤੀ ਮਾਲਕ ਅੰਗ ਜਾਣਾਇ ॥ ਕੰਨਿਆ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਦੀ ॥ ਅ
ਤੇ ਉਦਾਰ ਗਾਜਾ ਅਤ ਭਈ ॥ ਨਉ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨੇਗ ਜਿ ਰਾਜ ॥ ਕੀਏ

ਗਜੇ ਅਤਿ ਉਚੇ ਕਾਜੀ ॥ ਗਥਿ ਈਏ ਤਉ ਲਖ ਬਾਣਾਇ ॥ ਤਿਨਕੀ
 ਚੁਕੁ ਚੁਕਾਈ ਨਾਜਾਇ ॥ ਈਨੇ ਨਉ ਜੀ ਕੋਟਿ ਤੁੰਗੁ ॥ ਏਮ ਸੰਸਾਰ
 ਹੀ ਸਭ ਨੇ ਸੰਗੁ ॥ ਨਉ ਅਥ ਤਿਖਾਇ ਨਿਪ ਦੀਅਾ ॥ ਸੁਸਰੇ ਤੇ ਕੇ
 ਸੁਨੀ ਲਾਈ ॥ ਜੇਥੇ ਘੋਲੇ ਦੀਐ ਪੂਰਨਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਪਕੀਏ ਗੁ
 ਪਾਲ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜਿ ਨਿਪ ਠਾਢਾਇ ॥ ਹਕਾਰ ਠਾਅ ਤਪ੍ਰੇਸੇ ॥
 ਲਾਇ ਉਕੇ ਸਦਾ ਜੀ ਪੈ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ ਜਲਾ ਲੇਰਾ ॥
 ਭਰੀ ॥ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੇ ਮੁਕੰਦਿ ਮੁਗਾ ॥ ਕੰਨਿਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
 ਪਾਗ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਦੀਨਾ ਦਈਅੀ ਅੰਤ ॥ ਤੁਮ ਅਨਿਤ ਕੰਮ ਲਾਕੇ ਕੰਤੁ
 ਤਉ ਤੁਨਾ ਸੀਰਿ ਗਵਾਇ ॥ ਸਹੰਤ ਤਹਾ ਗੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਬੇਥੇ
 ਤੁਸੀਂ ਮੁਕੰਦਿ ਮੁਗਾ ॥ ਇਹ ਪਟਿ ਗਾਇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਓਹਿ ਤੇ
 ਗਾਯਾ ਵਿਦੇ ਆਗੇ ਏਆ ॥ ਓਹਿ ਖਤੋ ਇਹਿ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਗਾਇਆ ॥

੨੬

ਮਾਰਗਮਾਰਿ ਰੂਪ ਬਾਇਦ ਨਾ ਬੈਲੇ ਜੇਹੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ॥ ਕੰਨਿਆ
ਚਲੀ ਮਿਸਰੇ ਸਾਂਗੀ ॥ ਬੈਲੇ ਜੇਹੇ ਮੇਰੇ ਮਾਂਗ ॥ ਮਿਲ ਬਾਨਕ
ਬਰਖਾ ਕਰੀ ॥ ਮੁਖ ਮਤਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਧਰੀ ॥ ਅਨੰਤ ਬੈਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਓਭੀ ਤੋਇਤ ਰੂਪ ਅਜਾਨ ॥ ਲੋਚਾ ਲਿਖੀਤ ਰਿਖ
ਗੈ ਗਏ ॥ ਗੁਨ ਕੇ ਸਤਿ ਨਾਮ ਮੁਖ ਭਏ ॥ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਸ ਭੀ ਮੁਖ
ਭਜ ਜਾਹਿ ॥ ਸਬਦਿ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਨ ਕੇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਤਿਓ ਨਿਪ ਭਾਗੇ
ਸਰੇ ਅਜਾਨ ॥ ਅਰਜਾਨ ਕ ਛੁਲ ਲਾਏ ਬਾਨ ॥ ਸਤਿ ਅਗਰਿ
ਛਟਵਿ ਮਾਰਿ ॥ ਨਉ ਤਕ ਕਰੇ ਅਗੀ ਮ ਅਥਾਹਿ ॥ ਬਤਰਿ
ਸੁਖ ਬਰਗਏ ਮੁਗਾਰ ॥ ਕੇਸੁ ਮਾਨੀ ਰਾਦ੍ਰ ਨਾਰ ॥ ਲਛਮਣ
ਆਸੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸੁਖ ਬਰ ਜੀਤੈ ਨਾਥ ਅਨੰਤਿ ॥ ਆ
ਸਟ ਨਾਇਕ ਬਹੀ ਮੁਗਾਰ ॥ ਨਉ ਤਕ ਕਰੇ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰ ਪਰ

ਮਾਨੰਦਮੁਕੰਦਿਪੁਗਾ॥ ਜਾਨਿਗਲਕੇਜੀਇਤਪ੍ਰਾ॥ ੧੪॥

੨੭੦

ਸਾਖੀ॥ ਨੇਹਗਾ॥ ਇੰਦੁਕਰੀਅਤਬੇਤੀ॥ ਕੇਸੁਜੀਕੋਦੁਆਰ

ਕੁਮਾਸੁਦੁਖਦੇਤੈ॥ ਨਿਰਪਾਕਹਿਨਿਸਤਾਗ॥ ੧॥ ਚੰਪਾਈ

ਪੁਰੀਦੁਮਾਕਾਸੁਪਾਤੇਮਾਏ॥ ਕੰਮਲਾਨੈਕੇਦਰਸਾਦਿਖਾਏ

ਸੋਭਤਿਮੁਕਟਿਇੰਦੁਕੇਸੀਸੁ॥ ਸੰਨਮੁਖਮਾਇਓਸੀਜਗਦੀ

ਸੁ॥ ਗਏਮੁਕਟਿਸੋਹਰਿਕੇਚਰਨਿ॥ ਮਹਾਪ੍ਰਭੁਜੀਤੁਮਹੀਸਰੰ

ਨਿ॥ ਬਾਸਦੇਛੀਕੰਮਲਾਕੰਤ॥ ਕੰਮਲਾਨਾਭਪੂਰਜੀਰਗਣ

ਕੁਮਾਰਗਦੀਸੁਬੋਲੈਮਾਗੀ॥ ਹੰਮਅਤਿਅਤਰਸਹੰਤੁਮ

ਰੀਕੁਮਾਸੁਗਾਗੀਦੁਖਦੇਇ॥ ਭਲੀਦਸਤਮਹੀਛਾਏ

ਪਾਦੁਖਤੇਹੰਮਦਰਿਦਲਿਭਏ॥ ਮਾਤਾਕੇਕੰਨਲਛਿਨਾਏ

ਛਤਬਰੰਤਕਾਲੀਉਚਿਨਾਏ॥ ਦੁਖਨਿਓਹਕੇਸੋਗਾਇ

[illegible]

ਸੰਤ ਕੋਟਿ ਨ ਕੋਟਿ ਬਿਅਰਿ ॥ ਆਏ ਤਾ ਮੁਕੰਦਿ ਮੁਗਰ ॥ ਫਲ ਕੋਟਿ ਆਗੇ ਬ
 ਲਵਾਨ ॥ ਗਏ ਤਾ ਤਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਨ ॥ ਪੰਚ ਜਨਮ ਪੁਰਿ ਓਹੋ ਪਾਲਿ ॥ ਮਾ
 ਸੰਖੁ ਪੁੰਨ ਦੁਸਟ ਨਿਕਾਲ ॥ ਐਲ ਕੋਟਿ ਫੁਰਿ ਓਭਗ ਵਾਨ ॥ ਗਵਾਸਾ ਬਹੁ
 ਰਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਅਵਰਿ ਚਰਿ ਸੇ ਦੀ ਏ ਬਿਭਰਿ ॥ ਬਰਸੇ ਰਸੰਤ ਤੇਜ
 ਆਪਾਰਿ ॥ ਜਾਗਿ ਓਹੈ ਤ ਬਲੀ ਮੁਰ ਨਾਮ ॥ ਜਲਹੀ ਭੀਤਰ ਕਰੇ ਧਾਮ ॥ ਚ
 ਏਕੁ ਨੁਕੁਲ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਹੋ ਪੁਰੀ ਓਹਿ ਅਤਿ ਬੇਨੁ ਅਜਾਨ ॥ ਏਤਿ ਸਿਖ ਨੀ
 ਜਗ ਮਗ ਨਹੇ ॥ ਦੁਸਟ ਕੈ ਤਰੀ ਪੀਰ ਨ ਧੋਰੇ ॥ ਦਿਖ ਓਹੁ ਨੁਤ ਬੇ ਬਲਵਾਨ
 ਦਿਐ ਬਿਭਰੇ ਕੋ ਅਜਾਨ ॥ ਧਰਮ ਪਤਿ ਨੀਦਿ ਸ ਬਟਿ ਓਹੁ ਸੁਲ ॥ ਹਰਿ ਬ
 ਚਿਤ ਨਰ ਜਾਨਿ ਓਹੁ ਲ ॥ ਗਵਾਓ ਠਾਇ ਲਈ ਅਗਿਆਨ ॥ ਸੰਤ ਮੁਖ ਆ
 ਦਿਓ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਰਾਗੀ ਗਵਾਨੁ ਸਨ ਨੀਉਰ ॥ ਮਾ ਮੁਕੁ ਮਨਿ ਅਤੇ
 ਨਿਠੋਰ ॥ ਗਵਾਸਾ ਬਕਾ ਦੀ ਹਰਿ ਗਵਾ ॥ ਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਐਧਿ ਆਈ ਐ

ਸਦਾ॥ ਸਬਦੈ ਤੁਛਿ ਰੁਖ ਤੇ ਨਹਿ ਭਿ॥ ਸਬਦ ਸਾਥ ਨਰੁ ਮੰਤਰੁ ਭਉ
 ਭਿ॥ ਆਇਓ ਨਾਚੁ ਰੁਖ ਪਾਸਾਹ॥ ਅਤਿ ਨਰੁ ਪੁਰਾਨੈ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਨਿਰ
 ਟਕੁ ਸਨਕੇ ਆਇਓ ਜਥੇ॥ ਸਾਇਓ ਸੀਸ ਸਿਆਮ ਜੀਤਿ ਥੇ॥ ਪਰਿਓਏ
 ਤਿਰਿ ਨੀਰ ਗੰਭੀਰ॥ ਨਹਿ ਤਿਕਰੇ ਹੁਲਾਇ ਪਬੀਰ॥ ਮੁਹਰੇ ਸਾਤੁ ਪੁਤੁ
 ਬਲਵਾਨ॥ ਭਰਿ ਨੈਸੰਤ ਮੁਖ ਗਾਏ ਅਜਾਨ॥ ਬਹੁਤ ਕਟ ਨਤਿ ਸਰ
 ਨੈ ਸਾਥ॥ ਪੀਰ ਨਾਮੋਇ ਸੈ ਨਾਨਾਖ॥ ਭਰਿ ਨੈਤਿ ਨੇਚ ਲਾਏ ਧਾਨ॥ ਸਾਥੈ
 ਮਾਰੇ ਸੀਭੰਗ ਵਾਨ॥ ਸਾਹੀ ਸੈ ਨਾਤ ਨਿਨਕਾਨ॥ ਪੂਰਾ ਬਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਪੁ
 ਰਾਨ॥ ਅਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਮਾਸਰ ਆਇਆ॥ ਗਈ ਅਵਧ ਜਨ ਨਾਲੁ ਕੁਮਾ
 ਰਿਆ॥ ਭਾਖੀਆਨੇ ਅਤਿ ਬਲਵਾਨ॥ ਸੁਲਾਨਿਆਏ ਮਦ ਗਾਭਤਾਨ
 ਜਥੇ ਕੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਕਰੇ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬਲਵਿੰਨ ਭੀਤਰ ਤਰੇ॥ ਬਹੁਤੀ ਸੈਨਾ
 ਰਾਜੇ ਸਾਥ॥ ਸਰ ਸਸਤ ਸੈਨਾ ਕੇ ਰਾਖ॥ ਗੁੰਮ ਸਹਿਤ ਰਿਖੁ ਮੰਤਰ ਨਹਿ ਭ

ਨੈਦਕੰਤਮਧਾਤਿਨਤਰਿਓ॥ ਨੈਸੇਦੇਖੇਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਨ॥ ਤਤਿਧਿਆਨਨੇ
 ਤੋਤਧਿਖਾਨ॥ ਜਸਧਾਸੁਤਪੁਤ੍ਰਗਾਨਸਮਾਨ॥ ਅੰਤਰੀਭੰਤਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਦਾਨ॥ ਬੀਜਸਮਾਨਦ੍ਰਿਸ਼ਤਰੀਨਾਗ॥ ਐਸੇਦੇਖੇਪੁਤ੍ਰਗੁਰਗ॥ ਸਮਾਪਟਾ
 ਹਦੁਭਿਖਿਬੀਜੀ॥ ਐਸੀਸ੍ਰੀਗੁਰਦਿਭੰਦਾਪਤੀ॥ ਭਾਰੈਸੈਨਸਰਹਸੀਅ
 ਗ॥ ਫੁਰੀਨਟਾਰੀਬਾਨਅਪਾਰਿ॥ ਜੰਮਪਰਬਰਖੇਖਨਗਨੰਮਾਨ॥ ਤਿ
 ਲਤਿਲੀਨੀਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਨ॥ ਲਾਗੇਜੁਪਕਰੰਨਹੋਪਾਲ॥ ਕਾਲਅਤੀਤਨਾ
 ਲੇਕੇਕਾਲ॥ ਜੋਧੇਤੰਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰਦੰਤਿ॥ ਨਈਤਜਾਰਅਪਾਰਿਅਨੰਤਿ॥ ਜੰਮੀ
 ਚਿਤਦੰਨਆਪਦਿਕਰੇ॥ ਗੁਨਤਤੀਜਾਇਪਗਕੋਪੋਰੇ॥ ਬਿਨਸਤਤਸਤੀਖਗ
 ਹਰੇਲੈ॥ ਨੇਕਦੇਵਪੰਧਸਿਰਦੈ॥ ਗਜਨੇਮਸਤਿਕਜਾਦੈਫੁਟ॥ ਅੰਕਅੰਗ
 ਬਿੰਨਜਾਂਦੈਫੁਟ॥ ਮਾਹਲਈਸੈਨਾਹੋਪਾਲ॥ ਜੋਬੀਸੈਨਾਖਰੀਕਗਲ॥ ਤ
 ਸਤੀਕੈਤੰਤਲਾਗੀਪੀਰ॥ ਚਲੇਨਗੁਨੇਛਾਡੀਪੀਰ॥ ਇਕਮਾਰੇਇਭਗੇਸੁ

ਸੂਰ॥ ਸਾਹੰਗ ਪਰ ਸੁਭ ਨੀ ਤੇਰੁ॥ ਗਤਿ ਭਇ ਦੇ ਲਾਗਾ ਜਾਖਰਾ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ
 ਅਤਿ ਤ੍ਰੇਧੇ ਭਰਾ॥ ਭਰੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਨੀ ਭਿਰਾ॥ ਸਰਸਪ ਸੁਦੰਤ ਰੇਤੋਂ॥ ਸਰ
 ਤਿਗਤੀ ਫੁੰਨ ਨਹਿ ਅਗਿਆਨ॥ ਸੰਤ ਸੁਖ ਰਹੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾਨ॥ ਸੈਂਦੇ ਸਦਿ ਨੀ
 ਨੀ ਰੈਖੰਡ॥ ਭੁਲੇ ਨਾ ਬਚ ਭਇ ਦਾ ਬੁਝ ਅੰਗ॥ ਫੁਲ ਤ੍ਰੈ ਸੁਲ ਭੀ ਨਾ ਬਲ ਦਾਨ
 ਆਗੇ ਆਧੈ ਪਰਖ ਪੁਗਾਨ॥ ਸਾਹੰਗ ਪਰ ਸਿਰ ਸਾਧੇ ਨਾ ਬ॥ ਜਨ ਨਾਹਿ
 ਭਿਏ ਨੇ ਸਿਰ ਸਾ ਬ॥ ਵਡ ਤ੍ਰੈ ਸੁਲ ਨਹਿ ਹੀ ਗਤਿ ਗਇਓ॥ ਸੀਸ ਦੇ ਤੇਤੀ ਅ
 ਗਾਭਇਓ॥ ਪਹਿਓ ਭੁਆ ਸਰਜਨ ਮਗਾਨੇ॥ ਦਸੈ ਦਿਸਾਨੇ ਤੰ ਅਨੇ ਤੇ
 ਸੁਦਰਸੀਸ ਅਗਨੁੰਡ ਲਾਨ॥ ਪਾਵੰਤ ਨੀਓ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾਨ॥ ਤਾਨਾਰ
 ਨਗ ਮੈ ਪਹਿਓ॥ ਮਤੀ ਬਲੀ ਗਜ ਪੈ ਗਿਰਿਓ॥ ਆਏ ਦੇਵ ਅਨੰਦੇ ਸਾ
 ਬ॥ ਤਿਤ ਸੈ ਪਰਸੇ ਅਪਨੇ ਨਾ ਬ॥ ਬਰਸੇ ਨੁਸੰ ਅਧਿ ਬਾਨੇ ਨਾ ਬ॥ ਜੈਦ
 ਮਸੰਚੰਤ ਸੰਦੁ ਸਾ ਮ॥ ਜੈ ਪਰਬੰਤੰ ਅਪਦਾਤਰੀ॥ ਦ੍ਰਿਪ ਸਿੰਧ ਅਤਿ

ਕਰਣ ਕਰੀ॥ ਭੂਮਾ ਸਰਦੀਆਈ ਮਾਇ॥ ਦੇਸ ਦਿਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੇ ਪਾਇ॥ ਤੁੰਡ
 ਲਕੁ ਨ ਲੇਆਈ ਭਿਟ॥ ਮੰਨ ਤੇ ਮਮਤਾ ਦੀ ਨੀ ਮੋਟ॥ ਬਹੁ ਤਰਤੰਤਰ ਹਿ
 ਆਗੇ ਧਰੇ॥ ਸਭੈ ਦੁਖ ਪਰਦੈ ਪਹਿਤਰੇ॥ ਤਾਬ ਜੰਗਲ ਗੀ ਗੁਨ ਗਾਨ॥ ਨ ਮੈ
 ਨ ਮਸਤੇ ਪੁਰਖ ਪੁਗਨ॥ ੧੪੧॥ ॥ ਸਾਖੀ॥ ਬਹੰਨ ਕਹੰਨ ਲਾਗੀ ਸੁ
 ਜਸ ਸੰਨ ਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਨ॥ ਨ ਮੈ ਅਨੰਤ ਅਲੇਖ ਪ੍ਰਭ ਅਵਗਤ ਪੁ
 ਰਖ ਪੁਗਨ॥ ੧॥ ॥ ਰਚਿ ਪਾਈ॥ ਬਸ ਧਾਰਿ ਰੀਰੀ ਗਤਿ ਕਰੇ॥ ਗੁਨ ਗਾਇ
 ਸਭ ਦੁਖ ਭੋਤਰੇ॥ ਦੇ ਦੀ ਜੋ ਦੇ ਦੇ ਨਾਥ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਛੇਨ ਅਪੋਨ ਨਾਥ॥ ਨ
 ਮੈ ਨ ਮਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਨ॥ ਆਦ ਅੰਤਿ ਪਤਿ ਪੁਰਖ ਪਾਨ॥ ਬਾਸ ਦੇਖ
 ਦੇ ਦੇ ਨੇ ਦੇ ਦੇ॥ ਸਕਲ ਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਭੁਮਗੀ ਸੇਵ॥ ਰਿਖੀ ਦੇ ਸ ਸੁਖੇ ਸੁਖ ਅ
 ਲੇਖ॥ ਸਚ ਗਾਰਗ ਸਭ ਤੂੰ ਹੀ ਅਸੇਖ॥ ਸਭ ਪਦ ਬਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਖ
 ਅਥੈ ਅਗੈ ਚਰ ਅਥੈ ਅਸੇਖ॥ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨ ਬਸੈ ਹੀ ਪਾਲ॥ ਕਲ ਅਤੀਤ

ਗਲੇ ਦੇ ਕਾਲ ॥ ਨੰਮਲਾਨਥੁ ਨੰਮਲਾਥੇ ਚਰੰਤ ॥ ਸਰਬੁ ਤੇ ਮਾਇਕਤੁ ਮਗੀ
ਸਰੰਤ ॥ ਨੰਮਲਾਨਥੁ ਸਰਜਗਾ ਦੇ ਮੂਲ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਨਿਪੁੰਨ ਜਿ ਫੁਲ ॥
ਨੰਮਲਾ ਮਾਲ ਗੋ ਪਾਲਦਿਆਲ ॥ ਚਰੰਤ ਨੰਮਲ ਪ੍ਰਭ ਮਹਾਰਿਸਾਲ ॥ ਸੇ
ਖ ਸੈਨ ਖਗ ਪਤਿ ਹਸਦਾਰ ॥ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੁ ਨੰਦ ਮੁਹਾਰ ॥ ਰਾਜ ਸਰੂਪ
ਸਾਜੇ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸੰਤਿ ਕਪਾਲੇ ਤੰਮ ਸੰਘਾਰਿ ॥ ਜਲ ਅਗ ਪ੍ਰਿਥ ਦੀ ਤੇਜ
ਅਪਾਰ ॥ ਨਭ ਮੰਨ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਦਸ ਦਿਵੀ ਦੇਤੁ ਮਹੀ ਦੇਵ ॥ ਸਰੁਤੁ
ਮਾਜੇ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ॥ ਇਹ ਮਿਲ ਸਕ ਲਗਤਿ ਨੈਨਰੇ ॥ ਤੁਮ ਪਰ
ਲੇਤਿ ਹਰੇ ਸੈਧਰੇ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾਨੇ ਕੁਜ ਥਰੁ ਮਗੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਓਇਹ ਸਰਬੰਸਾਰ
ਉਪਾਇ ॥ ਤੁਮੀਰ ਲੇਖ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਥਾਸੀ ਨਾਥ ਅਸੈ
ਕ ॥ ਸਦਾ ਤੁਸਟ ਅਹੁ ਸਟੇ ਭਰੇ ॥ ਨੈਉਤੁ ਮਾਏ ਪਾਰਨ ਪਰੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਚੰ
ਦ ਮੁਹਤ ਅਤੰਦ ॥ ਜੈ ਜਗ ਜਾਇੰਤ ਸੁਖ ਮੈਂਦ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਮਾਤੰਮ ਪ੍ਰਾਨ

ਅਧਰੁ ॥ ਨਿਰਬਾਲ ਨੋ ਬਲ ਦੇਵਨ ਤਾਰਿ ॥ ਸਰੁ ਸੈ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮੁ ਪੁਨਤਿ ॥
 ਜੋ ਜਪ ਤੇ ਭੈ ਤੁਮਰੇ ਸੀਤ ॥ ਜੋ ਜੰਤੁ ਮੁਖੈ ਕਰਤ ਸੰਤੋਰਿ ॥ ਤਤਿ ਨ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗ
 ਏਵੇ ਦੇਰਿ ॥ ਭਗਤ ਭੇਤ ਪ੍ਰਭ ਤੰਨ ਸੋਧੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਨਾ ਸੀਜਨ ਮਨ ਮੇ
 ਦੇਖ ਕਰ ਸਪਦ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ॥ ਜਸ ਸੈ ਗਾਏ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰ
 ਮ ਕਰੈ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਰਿ ਜੰਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਸਾਲ ॥ ਜੋ ਕੁ ਕਰੇ ਸੈ ਸੰਤਾ
 ਮਤਿ ॥ ਸਦਾ ਕਾਨੰਦ ਤੁਮਰੇ ਚਿਤ ॥ ਸੈਂਤ ਪ੍ਰਸਾਸ ਸੁਭੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪਰੇ
 ਤੇ ਪਰੇ ਅਨੰਤਿ ਨਰਾਨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਿਮਰੇ ਨਾਨਕੁ ਤ ॥ ਬਿਨ ਤਰਿ ਭਜੰਨ ਨਾ
 ਦੇ ਸੰਤ ॥ ਨ ਮੋ ਨਿਰੰਦਨ ਕਰਨੇ ਦੀਸ ॥ ਸਤਿ ਸੁਨਾਤਾ ਬਿਸੇਵੇ ਦੀਸ ॥
 ਨਿਆਰੁ ਨ ਗਾਏ ਪਾਰਨ ਪਾਇ ॥ ਚਰਨ ਸੰਮਲ ਸੈਲੇ ਤਿਸਿ ਲਾਇ ॥ ਇਸ
 ਬਾਲ ਨ ਪਰਨ ਕਾ ਕਰੈ ॥ ਮਾਥੇ ਪਰ ਕਰਿਆ ਪਾਤ ਪਰੈ ॥ ਤੰਮ ਗਾਉਤ ਕੁ
 ਮਤਾ ਅਗਿਆਨ ॥ ਸਨੈ ਪਦ ਨਾਨਕੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਤਿ ਭਗਵੈ ਤੁਮਰੇ

४८
मंति॥ धावापुत्रुं श्रीरगदंति॥ बदेरुपातदुपानिपताष॥ बाल
नेनेमिरलादिउज॥ अतिरुपातउरितापरिबुद्धिआ॥ गम
पितामैतंनैदेआ॥ श्रीरगतगगगदेनगदत॥ अतिरुजाभीपु
रवपुगत॥ नंतिआषटकारसजगति॥ दिनमृतिउपरिमंते
नुमति॥ घउमअचरजअरुगदेवीग॥ घमतिनरदुगलबदे
मरीग॥ नरुपुपरिघुदेवरुदत॥ वेनपरीवीनितघलदत॥ नै
वीमुंदुतीनेलेन॥ उदितआतपरीवीरेन॥ नचउदेवीधीमृता
ग॥ मतेघरेगदेदेघाग॥ मेदुटेनेमदिमतिउरिग॥ चनुगद
मगनिमतिउदगि॥ नंतिआमतेघमेजगिषात॥ उउगदेपुत्रुप
पुपगत॥ मरुतानागिदरसंतनगि॥ आयदिमरुतानाअंतति
गि॥ मरुतानेपटमेसीघसी॥ निगदेउगि॥ मनेअतिरसी॥

੨੫
੨੭੫
 ਜੋਇਤਕਰਿਤਮਾਰਹੋਇ ॥ ਰਭਿਦੁਖਦੋਖਨਲਾਗੇਕੋਇ ॥ ਅਨਰਜਾਸੀ
 ਖੁਰਖਖੁਰਨੁ ਰੰਨਿਆਖਟਿਸਕੋਟਿਜੁਰੁ ਇਕਸਤਿਉਪਰੁ
 ਸਭੇਕੁਮਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਿਅਭਗਵੇਚੀਰੁ ਬ੍ਰਤਕਰਿਦੁਰਬ
 ਲਭੈਆਸਾਸੀਰੁ ਟਹਿਉਪਰਿਬੂਢੈਦਰਦਾਨਿ ਰੋਕਪਗੀਥੀਓ
 ਨਬਓਦਾਨਿ ਜੋਥੀਸੁੰਦਰੀਓਲੋਕ ਤੇਢਿਨਆਨੁਪਗੀਥੀ
 ਸੋਕਿ ਜਬਤਵੈਗੀਬਸਾਜਾਨੁ ਸਤਾਬਰਗਾਏਕਬਾਰੁ
 ਸੋਢਟਕੈਸਾਇਰਾਹਿਉਮਾਰੁ ॥ ਚੜ੍ਹਿਯੋਪਗਯੋਸਾਓਦਾਰਿ
 ਕੀਨੀਅਸਭੇਬਸੇਜਿਹਤਯੋ ॥ ਭਯਾਗੈਸੁੰਦਰੀਬ੍ਰਿਜਨਾਥਸ
 ਭਨਾਤਾਰਿਕਾਦੁਸੁੰਕਰਿਉ ॥ ਸਾਪਵਸਰਨਾਕਾਮਾਨਿਤਰਿਉ ਸਭ
 ਨੇਕੇਪਾਟਿਐਸੀਬਸੀ ॥ ਰਿਹਦਰਿਹ ॥ ਸਭੇਰਨੀ ਜੋਇਹੁਕੋ
 ਤਮਗਹੋਇ ਅਤਰਿਜਾਮੀਜਾਦੋਗਾਇਸਰ ॥ ਲੀਨਚਰੇਲਚ

ਤੁਹਾਇ॥ ਪੁਰੀਦੁਆਰਕਾਖੰਡੀਅਨਤ॥ ਕਉਤਰਗੈਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਿ॥ ਚ
 ਉਸਤਮਭੇਗਾਜੇਬਲਦਾਨਿ॥ ਸਵੇਤਥੰਗੀਅਊਜਾਥਿਕਾਂ॥
 ਸਰਚਉਦਤਰੂਪੇਕਰੇ॥ ਤਿਤਪੁਰਤੇਮਦਸੂਦਤਰੇ॥ ਥੂਟਰਤੰਨਅ
 ਮੋਯਾਅਪਾਰਕੇਸਵਿਸ੍ਰਸਮੁਕਦਿਸੁਹਾਰ॥ ਅਪਨੋਗ੍ਰਿਧੰਠਿਊਸ੍ਰ
 ਜੇ॥ ਪੁਰੀਦੁਆਰਕਾਹਰਿਕੋਰਾਜ॥ ਸੁਦਰਗਾਗੇਏਫਲਪ੍ਰਭੂਮੁਹਰ
 ਮੁਹਪਤਿਕੀਨੀਚਰੰਨਜੁਹਾਰਿ॥ १॥ ਬਿਧਵਿਤਤਰਿਕੀਪੂਜਾਰ
 ਗੀ॥ ਹਰਿਮੂਸਤਿਹਿਦੇਮਓਥਰੀ॥ ਕੁੰਡਲਾਦੀਨਕੋਸਵਰਾਇ॥ ਤਿ
 ਰਖਮਾਦਤਅੰਨੰਦੇਮਾਇ॥ ਮਾਦਿਤਕੁੰਮੀਕੀਪੂਜਾਰਗੀ॥ ਦਰ
 ਸਵੇਖਅਤਪ੍ਰੇਮੇਰਗੀ॥ ਪਾਰਜਾਤਹਰਿਦੀਉਓਫਲ॥ ਪਾਸੇਭੇਗ
 ਤੰਮਰੇਦੁਆਰ॥ ਗਰਤਪੀਠਕੇਊਪਰਿਧਰਿਓ॥ ਕੰਮਯਾਨੈਨਤਰਿ
 ਕਉਤਰਕਕਹਿਓ॥ ਇੰਦੁਰਿਸਰੋਬਡਗਵਾਰਿ॥ ਨੇਕਨੀਨੋਰਿਦੇਈ

੭

ਵੀਚਾਰ॥ ਸੰਨਮੁਖ ਆਇ ਉਹਿ ਸੋ ਲਾਗੀ॥ ਜੀਤ ਪਰਸੀਧੁ ੨੭੬
 ਹਮਾ ਵਿਕਸਹਿ॥ ਗਰਬ ਪ੍ਰਾਗੀ ਕੰਮ ਲਾਕੰਤੁ॥ ਫਿਨ ਮਾਰਿ
 ਜੀਤਿ ਉਸੀ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਆਠ ਪਾਦਾ ਲੋਕ ਸੁਗਰੀਆਨ॥ ਸਤੁ ਗੀ
 ਜੀਤਿ ਸੁਭਿਗਵਾਨਿ॥ ਬਡੇ ਮੂੜਿ ਇੰਦ੍ਰ ਕਦੇ॥ ਪਿਛਲਾ ਕਰੈ ਤਿ
 ਸੰਕੋ ਸੇਖ॥ ਪੁਰਖੇ ਤੰ ਮਕੀਆ ਵੈ ਸਹਿ॥ ਠਹਿਕੇ ਪੂਜੈ ਪਕਿ ਜਿ
 ਚਹਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਪੂਜੈ ਸਤੁ ਦੁਖ ਤੇ॥ ਆਖ ਦਤਿ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੇ ਹੋ॥ ਏ
 ਨ ਸੰਨਮੁਖ ^{ਤੇ} ਏਹੀ ਸਿਪਾਇ॥ ਜੀਆ ਚਿਤ ਸੋ ਜਾਨੇ ਨਾਹਿ॥ ਜਬ
 ਕ ਛੁਤਾ ਬਲਾ ਗਾਇ ਮੁਗਾਰਿ॥ ਤਬ ਹੀ ਸੰਮਏ ਦੋਹ ਗਵਾਰਿ॥ ਪਾ
 ਜਾਤ ਲੋ ਆਇ ਉਸੰਮੁ॥ ਅਸਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਪ੍ਰਕੂਨਿ ਕਾਮ॥ ਪਾਸ
 ਤ ਸੰਗ ਆਇ ਭੁਭਿ॥ ਤਾ ਬਿਨ ਵਕੀਆ ਚਿਨ ਠਹਿਰ॥ ਸਤੁ ਕੁੰਦੇ ਕੇ

ਲਾਇਉਧਾਮ॥ ਤ੍ਵਿਪਾਨਿਥਜਿਉਂਦੁਸੰਮ॥ ਸੇਵਾਸਰੰਸੁਏਕਸਥਿ
 ਨਾਗ॥ ਸਭਾਵਹੀਤਰਿਏਕੇਵਹੁ॥ ਜੇਤੀਥੀਵਹਨਾਗਮਨ੍ਧ॥ ਤੇਤੇਅ
 ਪਨੇਕੀਨੇਗੂ॥ ਪਾਨਿਗਿਯੰਨੇਏਕੇਛਿਨਕਰਿਓ॥ ਭਲੇਨਾਥਆਰੰਦੇ
 ਭਰਿਓ॥ ਭੰਨਭਿੰਨਸਭਨੇਕੇਧਾਮ॥ ਸਭਨੇਬੀਚਬਸੇਘੰਨਿਸਿਅਮ॥
 ਕਿਸੀਧਾਮਤੇਭਿੰਨਤੋਇ॥ ਹਰਿਬਿਭੇਕਨਮੰਦ੍ਰਕੋਇ॥ ਸਭਨੀ
 ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਕਰੇ॥ ਹਰਿਮੂਰਤਹਿਦੇਮੈਧਰੇ॥ ਤ੍ਵਿਪਾਸਿੰਧਕੂਮਾਰ
 ਸੁਮਾਰਿਓ॥ ਸੰਤਜਨਾਕਾਕਾਜਸਵਾਰਿਓ॥ ਗਰਬਪ੍ਰਗਟੀਨ
 ਦਿਅਾਓ॥ ਜੰਨਿਗਯਬਲਿਹਰਿਗੋਪਾਓ॥ ੧੪੩॥ ਵੇਤਹ॥ ਸਖੀ
 ਸਭਤ੍ਵੀਆਹਰਿਸੁਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਸੁੰਦ੍ਰਪ੍ਰਮਾਨਾਨ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਿਤਪ੍ਰ
 ਜੈਤ੍ਵਿਸੰਕੇਤਾਕੋਹਤਦਿਖਾਮਾ॥ ੧॥ ਚੰਪਾਈ॥ ਹਰਿਕੀਤੀਗੀਆ

ਮਤਾਉਦਾਰ॥ ਅਤਸੁੰਦਰਤਿਨਹੂਪਅਪਾਰਿ॥ ਨਿਤਸ੍ਰਿਤਪ੍ਰੇਸੀ
 ਰਗਦਾਨਿ॥ ਭਿਤਪ੍ਰੇਸਾਕਾਭੇਤਾਦਿਖਆ॥ ਗ੍ਰਿਹਗ੍ਰਿਹਤਰਿਕਸਿਧ
 ਕਰੈ॥ ਤਰਿਮੂਰਤਲੋਹਿਸਦੇਧਰੇ॥ ਦਾਤਨਲੈਆਵੈਪ੍ਰਤਾਕਾਥਿ॥
 ਪਰਘੀ॥ ਆਗੇਧਰੇਰਿਸਾਥਿ॥ ਜਲਿਝਾਗੀਲੈਅਪੋਤਾਥੁ॥
 ਤਾਰਿਤੀਅਮਾਤਿਪ੍ਰੇਸਾਥੁ॥ ਸਰਜਸਾਥਤਰਿਦਾਂਤਕਰੈ॥ ਸਰ
 ਤਿਅਕੇਤਨਮੰਨਰੈ॥ ਏਕਏਕਕੀਲਾਉਤੀਘਨੀ॥ ਭੁਖਨਚੀਰਪੁ
 ਤਰਿਅਤਬਨੀ॥ ਤਉਛੁਕੇਸੁਜੀਕੀਨਾਰੁ॥ ਆਪਤਾਥਪੁਜੇਕਰਿਤਾ
 ਰਿ॥ ਕੋਮਲਚਰਨਪਧਾਰੇਆਪੁ॥ ਪਗਤਾਲਿਸਿਰਧਰਿਮਿਟੇਸੁਤਾਪੁ
 ਮਰਦੰਨਕਰੈਤ੍ਰਿਸਕੇਅੰਗੁ॥ ਤਰਿਨਾਥਮੋਹਕੇਟਮਨੀਗ॥ ਕਘੀਕਰੈ
 ਤ੍ਰਿਸਕੇਸੀਸ॥ ਕੋਈਨਤਾਕੀਕਰੈਰੈਸੀਸ॥ ਬਹੁਰਿਨਦਾਥਨਿਮਾਥਿ
 ਨਿਰਿ॥ ਸੁੰਦਰਅੰਗਤਿਤੰਗਸਰੀਰ॥ ਸੁੰਦਰਪਾਦਅਗੇਛਾਦੇਇ॥ ਬੇ

ਪਰਦਾ ਮਤ ਪ੍ਰਭਾਯਾ ਸੁਦ੍ਰੁਪਾਥਿ ਅਗਛੇ ਪਰੈ ਕਚੰਨ ਕੇ ਨਹੀ
ਜਗ ਮਗ ਕਰੈ ਤਪਰਚੇ ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ਨਾਗੀਗੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਰਾਖ
ਚਲੇ ਹੋ ਸੇਈ ਦ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ ਜਿਗਰੇਗ ਪਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨਿਧਾਨੁ
ਮਧਰਠ ਕਾਰੁ ਸੁਦਿ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ਸਭਾ ਸੰਸਾਰਾ ਪਥਿ ਹੀ ਐ ਬਾਜੈ
ਗਜੇ ਪਾਸਾ ਮੋਰ ਚਕਰ ਲੇ ਤਤਰਿਨਾ ਕਿਮ ਲਾਅ ਸੰਤ ਪਰਤ
ਰਿਬਾਏ ਦੇਖਤੀਆ ਬਸ ਸੇ ਤਰੇ ਕਚੰਨ ਕੀ ਬਾਈ ਨਗਰ
ਗੀਤੀਆ ਪੀਆ ਕੇ ਅਗੇ ਪਗੀ ਪਾਬੀ ਜੰ ਪਰੈ ਸੇ ਖੀਗਰਿ ਸਾਲਾ
ਲਾਗੇ ਜੀਵਨ ਸ੍ਰੀਗੋ ਪਾਭਾ ਪੀਰਥੰਡ ਪਕਵਾਨਿ ਪੁਨਿਤਾਨਿ
ਰਪਰੈ ਸੇਅਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਦਰੀਦ੍ਰੁਪ ਮਧਮਾਖੰਨ ਪਾਨਾ ਕਿ
ਆਮੁਖਤਰਿ ਕੇ ਬਜੰਨ ਗਨਾ ਸੰਸ੍ਰੀ ਸਾਗੁ ਅਸੁਆਦਿਅ
ਨਿਤ। ਅਚੇਤ੍ਰਿਪਾਨਿ ਪ੍ਰਕੰਮ ਲਾਕੰਤੁ ਪਾਨੇ ਕਟੇਰੇ ਬਾਥ ਪਾ

ਸ॥ ਗਾਥੇ ਤਿਹੀਆਰੀ ਦੇ ਬਿਗਾਸਾ॥ ਰਹਿਅਹਿ ਦੈਓਤੁ ਜਮੰ॥
 ਟੁਲਾਵੈ॥ ਭਿਤ ਸੋਹ ਹਿਭਿਤ ਕੀ ਥਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਆਪਾਸੇ ਬਿੰਨੀ
 ਖਾਇ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਤਿ ਕੇ ਸੁਗਾਇ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਤਿ ਸੀਭਗ
 ਦਾਨਿ॥ ਛਿੰਗਾ ਦੇ ਫੁਨ ਤਿਹੀਆ ਸੁਜਾਨੀ॥ ਚੁਲੀ ਛਿੰਗਾ ਕਹਿ
 ਉਠੇਅਨਿ॥ ਬਿਪਤ ਬਿਨਾ ਸੰਸਾਰਿ ਗਵੰਤਿ॥ ਉਠਤਿਹੀਅਕ
 ਗਾਮਾਗੇ ਕਰੇ॥ ਸੁਧੇ ਕਹਿ ਫੁਨ ਪੁੰਦਰੇ॥ ਜਗਮੈਂ ਜਗਮੈਂ ਚਲੈ
 ਮੁਹਾਰੀ॥ ਤਾਥ ਤਾਥ ਪਰਿਧਰੇ ਉਦਾਰੀ॥ ਇਆ ਸਾਰ ਬਛਾਣੀ
 ਕਰੈ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਜੰਗ ਪਰਿਮਾਧ ਦਰਵੈ॥ ਬਹੁੰਤ੍ਰੀਆ ਲੈਆ
 ਵੈ ਪਾਨ॥ ਨਿਪਟ ਬਨਾਵੈ ਪਰੰਮ ਸੁਜਾਨ॥ ਰਿਨਮਰਿ ਲਓਗ ਕਪੂ
 ਰ ਬਜਾਇ॥ ਦੇਹ ਕੰਤ ਮੁਖ ਪਾਨ ਬਨਾਇ॥ ਅਰਿ ਵੈ ਤ੍ਰਿਸੰਆਨੀ
 ਦੇਭਰੇ॥ ਤਿਹੀਆ ਕੇ ਰਹਿਤ ਨ ਮੰਨ ਰਹੈ॥ ਰਹਿ ਪੁਚਾਵੈ ਰਾਖੇ ਪਾ

ਇ॥ ਭਗਤਿ ਨ ਕੇ ਕਰਤ ਜਾਇ॥ ਆਠ ਜਾਮੁ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ॥ ੫
ਗੋਰੇ ਚਾਰਿ ਨਿਤ ਉਤ ਠਿਗਰ॥ ਤੇ ਉਨ ਬਸਤੈ ਭਗਵਤਿ
ਸੁਪਸਾਤ ਕੀਯਹਿ ਨਾਹਨ॥ ਸਭਾ ਤ੍ਰਿਅਕਰ ਹਰੀ ਉਪਾਇ॥ ਜੀਤ
ਨ ਸਕੈ ਜੈ ਤਿਭ ਵਲਗਾਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਥਾ ਜੀਜਗਮੁ ਠਿਕਰੈ॥ ਕ
ਘਾਖੰਡ ਜਗਤ ਮਨੁ ਜੈ॥ ਆਪਨ ਭੁਭ ਬਾਜੀ ਦੇਖ॥ ਬਹ
ਬਿਧ ਕਾਚ ਰਿਖੈ ਭੁਖੇ॥ ਚਉ ਸਭ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸੁਕਰੀ॥ ਚਿ
ਸੋ ਮੋਹਿ ਨਾ ਸਕੈ ਜਗ ਸੇ ਰਸ ਰੁਗੀ॥ ਸਭਾ ਤੇ ਹੀ ਅਕਰਹਰੀ ਉਪਾ
ਇ॥ ਮੋਹ ਨਾ ਸਕੈ ਜਗਤ ਕੇ ਗਾਇ॥ ਐਸੀ ਸੁੰਦਰ ਰਿਕੀ ਨਾਗਰੀ॥
ਅਤਲੁੰਦੁ ਕਢੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਗ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੰਕਰ ਜੀ ਅਤ ਜੀਤ
ਬਾਵੇ ਅੰਗਰਖੀ ਪਾਹ ਬਤੀ॥ ਹਰਿ ਮੰਦੁ ਉਮੁ ਕਰਗਿ ਗਿਆ॥
ਤੀਰੀਆ ਦੇਖੈ ਅਤ ਬਿਸਮੈ ਭੈਆ॥ ਇਕ ਤਿਹੀ ਮੁਆਟੁ ਕ

ਦੈ ਨੈ ਨ **ਜ**ਦ ਪਸਤ ਜਗਾਏ ਮੈ ਨ **ਦ**ਖੈ ਕੇ ਸੁਨੀ ਕੀ ਧਾਰਿ

ਮੇਤ ਸਕੈ ਮੁਕੰਦ ਮੁਗਾਹਾ **ਹ**ਰੀ ਨ ਸੰਕੂਰੇ ਸਭਾਹਾ ਬਿਸੰਮ

ਭਇਓ ਤੈ ਬਰੰਮ ਬਾਰਾ **ਕ**ਰਿ ਤੇ ਪਨਖ ਰਿਹੇ ਚਿਤਿ ਰਕਾਲਾ **ਅ**ਤਿ ਹੀ ਮੁਰਬਾ ਭਇਓ

ਬਿਹਾਲਾ **ਐ**ਸੀ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੀ ਨਗ **ਮੇ**ਰੰਤ ਮੁਕੰਦ ਪਗ ਕਰੈ ਜੁਹਾਰਿ **ਨ**ਿਆਰੁ

ਨ ਬਹੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ **ਜ**ੰਤ ਨਿਹਲ ਕੇ ਜੀਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ॥੧੪੮॥

ਸਾਖੀ ॥ **ਹੁ**ਨ ਮਨੀ ਦੇ ਮੰਦੁ ਪੁਰੁ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਰੀਰਾਸ **ਹੁ**ਨ ਮਨ ਸੈਰਾ ਸੀਰੀ ਬੈਠੇ ਬਚੰਤ

ਓਦਾਸ **ਚ**ਰਿਘਾਨ ॥ **ਹੁ**ਨ ਮਨੀ ਦੇ ਮੰਦੁ ਭਗਵਾਨ **ਸੁ**ਖ ਸੈ ਬਿਗਜਿਤੁ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾ

ਨ **ਤ**ਤਿ ਸੰਦੁ ਰੈ ਬਹੈ ਓਧਿਆਨ **ਜਿ**ਓ ਸੁਆਮੀ ਸੁਰ ਨਹਿ ਓਮਾਨ **ਕ**ੰਚੰਤ ਰੈ ਮੰਦੁ

ਰਸ ਭਰਿਓ **ਹ**ਰੰਤ ਅਮੋਲ ਰਸੇ ਅਤਿ ਜਹਿਓ **ਅ**ਤਿ ਸੁਹੰਗ ਸਿਮਾਨੇ ਤੈ **ਚ**

ਭਿਦਿਸ ਮੁਕਤਾਲਟ ਕੈ ਪੰਨੇ **ਪ**ਾਰਜਾਤਿ ਫੁਲੈ ਕੇ ਗਹਿ **ਤੇ**ਲਟ ਕੈ ਮੰਦੁ ਕੈ ਦੁਆ

ਰਾ **ਅ**ਰੁਪੁ ਪਾਤਿ ਪੁਖੇ ਸੁ ਬਾਸ **ਸੰ**ਤ ਮੁਖੀ ਨੈ ਚੰਦ ਪ੍ਰਾਸ **ਸੋ**ਰੰ ਮਲਾ ਕੋਇ

ਗੀਤਗਣੀ॥ ਪ੍ਰਸਥਾਮ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਗੀਤ॥ ਅਤਿ ਲਖੰਦ ਸੁਗੰਧ ਧਿਆਰ॥
 ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੇ ਕੇ ਆਏ ਦੁਆਰਿ॥ ਪਾਰ ਜਾਤਿ ਦੇ ਸੁਲੈ ਰਾਹਿ॥ ਅਤਿ ਸੁਗੰਧ ਤਾ
 ਖਰੀ ਅਪਾਰਿ॥ ਸਾਗੁ ਰੋਜ ਲਖ ਸਥਿ ਆਰ॥ ਮਹਾਗਜਾ ਦੇ ਆਏ ਦੁਆਰ
 ਪਰ ਸਫੁਲ ਮੰਦ ਮੈ ਪਰੇ॥ ਅਤਿ ਸੁਗੰਧ ਮੈ ਮੰਦ ਰਹੇ॥ ਨਿਸ਼ੇਸੁ ਪਪਫੁ ਰੋਖੇ ਫ
 ਰ॥ ਤਾਂ ਰੋਪੁ ਸੇ ਮੰਦ ਧਿਆਰਿ॥ ਪਪਫਿਰੇ ਮੰਦ ਚਓ ਫੈਰ॥ ਮਧਰੁ ਪਪਗਤਿ
 ਲੀਨਾ ਪੋਰ॥ ਮੰਦ ਭੁਪਿ ਰਿਖੈ ਰੋ ਮੋਰ॥ ਨਗੈ ਦਿਸ ਦੁਪਦੇ ਨੀਭਿਰ॥ ਤਿਰਖ ਰੋ
 ਏ ਅਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਨ॥ ਪਪਫ ਫੁਲੇ ਸੇ ਪਸਮਾਨ॥ ਟੋਰੇ ਮੋਰ ਪੰਚ ਦਸ ਥੀਸ
 ਨ ਅਲੇਤੁ ਖੁਬ ਹਿਜਰ ਦੀਸ॥ ਜੈ ਸੇ ਟੋਰੇ ਮੋਰਿ ਸਾਲ॥ ਤੈ ਸੇ ਮੰਦ ਗਜੇ
 ਧਿਸਾਲ॥ ਤਿਸ ਮੰਦ ਮੈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਜੰਗ॥ ਲਿਖ ਸੰਗਤ ਤਿਨ ਨਾਂਕਾ॥ ਦੁ
 ਪਫੈ ਨ ਮੈ ਭੁਜ ਲਖ ਰੰਗ॥ ਧਰੇ ਧਿਆਨਿ ਸੁਖ ਪਤਿ ਰੰਗ॥ ਤੈ ਸੇ ਸੁਦੇ ਤਪਿ ਫੁਲੇ ਪਰੇ
 ਆਪਤਾ ਖ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਮੰਤਰ ਰੇ॥ ਤੈ ਭੁਪਿ ਰਿਖੈ ਸੇ ਰਗਦਾਨ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨ

ਗਾਨ॥ ਅਧਿਕਿ ਆਲੋਚਨਾ ਤੇ ਧਿਆਨ॥ ਜੈਸੇ ਕਹਿ ਤੇ ਮਹਾਪੁਰਾਨ॥ ਸਘੰਤ ਸਚੰ
 ਕੰਤ ਸਿਆਮ ਸਰੀਰ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਪੂਰ ਬਲ ਬੀਰ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਸੁਖ ਪੰਨਜ
 ਤਸ॥ ਕਮਲ ਨੈਤ ਸਭ ਸੁਖ ਸੀਰਸ॥ ਸੀਸ ਮੁਟਕ ਅਤਿ ਜਗ ਮਗਰੇ॥ ਦਸੈ ਦਿ
 ਸਾ ਦੇ ਤੇ ਮੰਦੇ ਤੇ॥ ਜਗ ਮਾਗਾ ਤਿ ਅਤਿ ਨੂੰ ਭਲਾਨ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਿਪਟਲ ਜਾਵੈ ਗੁ
 ਨ॥ ਪੀਤ ਬਸੰਤ ਭੁਖਿ ਫਿਰਿ ਗਇ॥ ਜਿਓ ਦਿਖੰਤ ਪੰਨੀ ਧੀ ਚ ਸੁਤਾਇ॥ ਹਿੰਤ ਮੰਦ
 ਬੀਬੰਤ ਮਾਲ॥ ਪਗਲਿ ਭੁਭਿਕਸੀ ਪੰਨ ਮਹਿ ਮਾਲ॥ ਕੰਗਰਿ ਸਨੈਰੇ ਬ ਸੁਤਾਨੀ॥
 ਤਗੀ ਮੰਦੰਤ ਬਰੈ ਮਾਨੀ॥ ਮਟਕੁ ਤੀਪਰਿ ਜਗ ਮਗਰੇ॥ ਅਖਾਲ ਭਵੰਤ ਨੈ
 ਤੰ ਮੰਦੇ ਤੇ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁੰਨ ਅਲੋਕੇ ਸ॥ ਤਿਰਵੰਤ ਨਾਇਕ ਮਾਨ ਬਭੇ ਸ॥ ਬਿਗਰੀ
 ਲਤਾ ਸੋਹਿਦੇ ਸੁਤਾਨੀ॥ ਸਭ ਪੁਰਾਨ ਮਿਲ ਬੇਦ ਬਿਖਾਨੀ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਜਾਨਿ ਸਲਾਧਿ
 ਮਾਲ॥ ਪੰਨ ਜਿਸੇ ਨਹਿ ਮੰਦੰਤ ਗੋਪਾਲ॥ ਨਾਭ ਸਿੰਧ ਅਵਗਤਿ ਮਾਨ॥ ਕੇਮਲ ਜੰ
 ਪੰਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ਸੰਦੂਰ ਲਛਨ ਮਲ ਮੇਚੰਤ॥ ਦਸੰਤ ਪਪਗ ਜਗ ਮਗਰ

ਹੰਤ॥ ਤੀਤਤਾਪਪਟਕੀਤਰਹੇ॥ ਜਗਤਿਨਾਥਸਪਪਾਤਿਨਟੇ॥ ਅਗੰਗੁਮੰਤੀ
 ਪ੍ਰਮਸੁਜਾਨ॥ ਮੁਖਨੀਜੁਆਲਾਚੰਦਸਮਾਨ॥ ਨੰਮਲੈਤਸਰਜਗਦੀਆਤ॥ ਚ
 ਰਬੀਪ੍ਰਮਸੁਗੰਧੇਸਾਥ॥ ਜਗਮਗਾਏਏਉਨੰਡਲਕਾਨ॥ ਬੰਤਬ੍ਰਸਪਤਿਸੇ
 ਹ੍ਰਿਸ਼ਟਸਮਾਨ॥ ਉਜਲਅੰਬੁਜਮੁਨਤੇਤਾਰ॥ ਸੁਨਸੇਰਹੀਨਚੰਨੇਭਾਗ॥ ਤਾਥੇ
 ਨੰਨੰਤਥੇਅਨੁਪ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਮੁਨਜੀਪ੍ਰਮਸੁਰੂਪ॥ ਚਰੰਨੇਨੁਪਹਿੰਮਦੰਮਨਰੇ॥
 ਧੇਰੇਧਿਆਨਸਰਬਦੁਖਨੇਤਰੇ॥ ਐਸੀਗੁਰਸੰਤਪ੍ਰਮਰਿਸਾਲ॥ ਸੰਤਮੁਖਠਾਢੇਸ੍ਰੀ
 ਗੋਪਾਲ॥ ਏਨਤਾਥਸੋਚਿਜੰਤਰੇ॥ ਠਹਿਰੁਗਤਿਰਿਹਵੇਮੈਧਰੇ॥ ਦੁਜੇਤਾਥਸੁਲ
 ਫੈਚਓਰ॥ ਨੇਸਦਿਨੰਮਾਲਗੁਰਮਨੀਭਓਰ॥ ਨਬਤੁੰਆਰੋਪਾਕੁਜਾਇ॥ ਅੰਗਅੰਗ
 ਅਤਿਸੁਖਓਪਜਾਇ॥ ਸਰਗਜਸੀਅਤਿਚਾਲਰਿਸਾਲ॥ ਨੁਪਹਿਥਾਐਚਰੰਨੇ
 ਲ॥ ਸੁਖਤਿਧਾਨਬੈਠੇਭਗਵਾਨ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪਰਖਪੁਰਾਨ॥ ਅਤਿਸੁਰੂਪਅ
 ਤੰਦੇਭਰੇ॥ ਜਾਂਕੀਆਇਆਨਓਤਿਰਵਰੇ॥ ਸਰਗਿਆਨਮੈਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਰ॥ ਨੇਸਦ

ਸ੍ਰਿਸਤਨੁ ਕੰਦੁ ਧੁਰਾਹ ॥ ਰੁਕਮਲ ਸੈ ਬੋਲੇ ਰਗਵਾਨ ॥ ਚਕਰ ਸੰਗੇ ਲਖਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਬੁਨਰੁ ਮੰਨਤੁ ਅਪਾਰਿ ॥ ਅਤਿ ਪਾਤਿ ਅਤਿ ਬਡੀ ਉਦਾਹ ॥ ਤੁਝ ਸਮਾਤਿ ਤੁਝ ਨੇ
 ਨਾਹੀ ॥ ਸਭ ਅਨੰਤਿ ਤੁਝੇ ਤੰਨ ਮਾਇ ॥ ਭਲੇ ਰੂਪ ਪਰਿ ਬੋਹੀ ਬੁਧ ॥ ਪਤਿ ਲੇਖੀ ਨ ਮੰਨੈ
 ਬੁਧ ॥ ਤੁਝ ਕਹੁ ਉਨਿ ਅਕੀ ਨਾਕਤਿ ॥ ਨਿਤ ਤੁਝ ਨੇ ਇਹ ਦੀ ਨ ਮੰਤ ॥ ਬੁਨਰੁ ਅਪਾਰੁ
 ਕਹੀ ਬਿਖਾਨ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਨਹੀ ਨਿਸੀ ਮਮਾਨ ॥ ਰਾਜ ਤੇ ਤੰਨ ਮਗ ਬੰਸ ॥ ਨੈ ਗਦਿ ਦੀਓ
 ਰਾਜ ਨੇ ਅੰਸ ॥ ਗੁਣ ਬਿਧੀ ਨਾਓ ਨਿਗੁਣ ਸਦਾ ॥ ਨਿਸੀ ਮਮੇ ਨ ਰਧੋ ਰਗਦਾ ॥ ਨੈ
 ਉਨ ਬੁਨਤਿ ਜਗ ਮੈ ਨਹਿਓ ॥ ਰਾਜ ਕੁਨ ਨਹੀ ਮਾਥੇ ਪਰਿਓ ॥ ਸਤ੍ਰੇ ਤੇ ਨ ਠਾ ਅਤਿ ਦੀ
 ਨ ॥ ਅਬ ਰਾਪਰਿ ਕਾਢੇ ਬਲ ਹੀਨ ॥ ਜਲ ਮੈ ਕੁਟਿ ਬਨਏ ਕੁਪ ਪਰਿਓ ॥ ਧਰਮੇ ਨੇ
 ਨੈ ਉਨ ਗਨ ਨਹਿਓ ॥ ਅਰ ਨਹਿ ਨੰਬੰ ਤਸਦਾ ਉਦਾਸ ॥ ਨਹਿ ਨੰਬੰ ਤਸੇ ਧਰਮੇ ਧਿਆਸ ॥
 ਗੁਣਿ ਜਪੰ ਬਸੇ ਹੋਏ ਨਹਿ ॥ ਪਿਆਰੇ ਬੰਨ ਜਲ ਬਡੇ ਪਤਾਹ ॥ ਜੇ ਨੈ ਤੰਨੇ ਚੁਰੰਨ ਪਿ
 ਆ ॥ ਦੁਖ ਅਪਾਰ ਨਿਸ ਬਾਸ ਰਾਪਾਇ ॥ ਨੈ ਉਨ ਸੰਗੀਏ ਨਹੀ ॥ ਕਬਹੂੰ ਪੰਨ ਨੈ ਤਸ

ਨਵੇਂ ਤੇ ॥ ਨਿਸ਼ੀਜੀਓ ਤੇ ਤਨ ਲਾਓ ॥ ਨਿਸ਼ੀਵੇ ਸਨਤੀ ਸੇਹ ਗਾਓ ॥ ਕਪਿ
 ਆਠਿ ਜਗਤ ਤੇ ਰੋ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਬੁਝੁੰਦੁ ਪਤਨ ਰੋ ॥ ਨਿਆਪ ਛਾਤ ਤੇ ਓਧਿ
 ਓਤੁ ਸੈ ॥ ਅਤਿ ਬਿਸਮੇਸੀ ਲਾਗਤੁ ਮੁਖੈ ॥ ਦੇਸੁ ਸੁਰਤਿ ਤੁਝੇ ਤੁਕਥੈ ॥ ਨੁਕ
 ਇਕਥੀ ਖਾਸ ਗਲੇ ਗੀ ਪਾਓ ॥ ਮੰਗਤਿ ਜੰਨ ਕਾ ਦੇਖੇ ਧਾਮ ॥ ਲੇਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥
 ਪਰਸੇਹਾਨਾ ॥ ਦੁਭਿਤਾ ਬਰਹੇ ਓਕਾਨਾ ॥ ਇਤਨ ਤੀ ਸੁਭ ਨੀਨਾ ਨਾਜ ॥ ਅ
 ਧਨਿਭੀ ਖੁਸ਼ ਕਰਿ ਬਿਨ ਲੇਖਿ ॥ ਲੇਖਿ ਹਿੰਮਰੇ ਜਸ ਨੇ ਕਠੇ ॥ ਤਿਨ ਕੁਨ ਹਿੰਮਰੇ
 ਬਿਖਾਨ ॥ ਸੋਗੁਤ ਪਰੇਤੁ ਮਾਰੇ ਨਾਨ ॥ ਤਿਨ ਤੁੰ ਮੈ ਤਿਹੀ ਆਜਾਤਿ ॥ ਸਰਾਨ ਸੰ
 ਸ੍ਰੀ ਮੇਰੀ ਬਾਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਧ ਛਾਡਿ ਓਸਿ ਸਪਾਲ ॥ ਤਿਨੇ ਤਿ ਆਗ ਬਹਿਓ ਗੋ
 ਪਾਲ ॥ ਤੇਓ ਤੋਗੁ ਆਗ ਬਹਿ ਦਾਲ ॥ ਗੁਜਰੀ ਆਸੇ ਨ ਗੋਧੀ ਆਰ ॥ ਬਢਿਓ
 ਦਰਿ ਜਸ ਧਾਨੇ ਧੰਨ ॥ ਤਿਨੇ ਬੀਬ ਹਿੰਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਲਾਬੀ ਦਿਸਟ ਨ ਬੁਝੀ ਨਹੀ ॥
 ਬੋਲੀ ਅਤਿ ਲੇਖਿ ਹਿੰਮਰੇ ਧਰੀ ॥ ਅਜ ਤੁੰ ਗੁਭਿਨੁ ਬੁਝੁ ਗਿਆਨ ॥ ਅਓਰ ਨਤ

ਕਉ ਬੋਲੈ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕਹਾ ਲੋਹਗਾ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ॥ ਅਤ ਉਦਾਸੀ
 ਉਖਰਾ ਅਨਾਥ ॥ ਘਿਰ ਅਲਾਪਹੁ ਕਮਲ ਜਬ ਸੁਲਿਓ ॥ ਨਿਪਟ
 ਸੋਕ ਕਹਿ ਮਸਤਕ ਧੁਲਿਓ ॥ ਛਤੀ ਧਨੁ ਧਨੁ ਇਅਤਿ ਰਹੀ ॥ ਦਿਸੁ
 ਸੋਕ ਕਹਿ ਲਿਖਿ ਕਹੀ ॥ ਨੈਨ ਸੋਕ ਕੀ ਆਸ ਬਾਹੀ ॥ ਪਾਵ ਕਾ ਬਿਹਾਰੁ
 ਭਾਵਹੀ ॥ ਬਾਢਿ ਉਸਕ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਿ ਰਹਿ ॥ ਭੁਜਾ ਕੰਕਣਾ ਬਪਰਿ
 ਰਹਿਓ ॥ ਖੋਵੇ ਭ੍ਰਮੁ ਚਹੰਨਿ ਕੇ ਸਾਥਿ ॥ ਸੋਕ ਲਗਾਇਓ ਅਪਨੇ ਨਾਥ ॥
 ਬਿਜੰਨ ਰਹਿਓ ਦੋਓ ਗਿਰ ਪਾਰਿਓ ॥ ਸਭ ਅੰਗ ਮ੍ਰਿਤ ਕਠਾ ਬਪਰਿਓ ॥
 ਗਿਰੇ ਰੁਖ ਪਾਰਿਬ ਲਾਬਿ ਆਹੁ ॥ ਜਨੁ ਸਮੇਤ ਦੁਖ ਏਕੇ ਬਾਹੁ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ
 ਦੁਕ ਮੰਨਗਾ ਹਪਈ ॥ ਅਤਿ ਬੇਦ ਹਮ੍ਰਿਤ ਕਸੀ ਰਈ ॥ ਭੋਲੇ ਦਿਪਾਇ
 ਸੁੀਨਾ ਹਨ ॥ ਤਤਿ ਕਾਲ ਉਤਰੇ ਭਗਵਨ ॥ ਚਗਨ ਭੁਝੰ ਪਰੀ ਗੋਪਾਨਿ
 ਜਬ ਦੇਖੀ ਸੇਵ ਕਾ ਬਿਹਾਲ ॥ ਬੋਹੁ ਦਿਸੰ ਜੀ ਲੈਈ ਓਠਾਇ ॥ ਰੇਸੁ

ਗਾਖੀਕੰਠਲਗਾਇ॥ ਏਕਹਾਥਸੇਪ੍ਰਭੂਨੈਨ॥ ਮੁਖਤੇਬੋਲੇਸੀ
ਤਲਾਬੈਨ॥ ਦੂਜੇਹਾਥਸਦਰੇਬਾਇ॥ ਤੀਏਮਾਪਦਕਰੇਧਿ
ਆ॥ ਛਾਤੀਮਿਲੇਇਕਕਰਿਸਾਖ॥ ਪ੍ਰਭੂਮਥਨਸੀਤਿਰੁਦ
ਲਾਖ॥ ਹਸਤਾਥਪਿਆਗੀਸੁਹਯਿਆਨ॥ ਤੂਤਾਪੀਉਤਮਾਗੇਪ੍ਰ
ਨ॥ ਸਚਜਾਨਿਉਪਿਆਗੀਨਾਹਿ॥ ਤੁਮਸੀਪਿਆਗੀਮਾਓਦਾ
ਮਾਸੋਕਤੁਬੋਗਉਤਾਰਿ॥ ਕਿਰਪਾਸਾਖਦਖੋਕਤੋਰਿ॥ ਯਮਗੇਬ
ਚਨਤੈਲੀਨੇਮੇਰ॥ ਧਰੀਜਪਧਿਪਿਆਗੀਨਾਹ॥ ਤੁਮਸੀਤਿਰੁਦਰ
ਕਉਉਦਾਰਿ॥ ਸਾਬਤਰੁਈਤ੍ਰਿਸਨਕੀਨਾਹ॥ ਅਤਪੁਨੀਤਤੰਨ
ਭਈਸਭਾਹ॥ ਦੇਕਹਿਜੋਗਿਬਖਨੇਨਾਮ॥ ਨਮੋਨਾਮਸੇਤਪ੍ਰਭੂਪੀਨ
ਸਿਆਮ॥ ੧੪੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਅਪਨੇਅਭਿਗਨਕਢੇਰੇਸਦਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਾ॥ ਤੇਗੁਨਕਹਿਦਰੀਨਕਰੈ॥ ਹੁਕੰਸਦਮਤਿਸੁਗਯਿਆਨ॥

੨੬

੨੮੨

॥ ੧ ॥ ॥ ਜੋ ਪੀਆ ਅਪਨੇ ਅਭਿਗਾਨ ਕਰੇ ॥ ਹੁਕਮ ਲਜੀ
 ਕੋ ਜਾਤਾ ਸੁਰੇ ॥ ਤੇ ਸਭ ਗੁਣ ਬਰੇ ਸੁਰਗਿਆਨ ॥ ਸੰਨਾਖ ਬੈਠੀ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਤੁ ਮਾਸਿ ਰਾਮ ਉਗਨ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੇ ਹੋਇ
 ਆਗੇ ਹੋਇ ॥ ਕਹਾਈ ਨ ਓਖੀ ਅਪੀਨ ॥ ਕਹਾਣਾ ਬਹੁ ਪਰਮ ਪਰ
 ਬੀਨ ॥ ਤੁਮ ਅਖੰਡ ਨ ਏਕਾ ਬ੍ਰਿਹਮੰਤੁ ॥ ਸਰੁ ਦੇਵ ਕੋ ਤੁਮ ਗਾਠੰਤੁ
 ਜੋ ਜੀਤਿ ਤੁਮ ਸੋਧ ਰਤ ਬਿਆਨ ॥ ਤਿਨੋਂ ਵਿਆਪੇ ਅੰਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਿ
 ਲ ਸਮਾਨ ਮੁਇ ਦੇਵ ਉਤਾਰ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਤੁਮ ਪਰਮ ਉਦਾਰ
 ਗੁਣ ਬਿਭੀ ॥ ਤੁਮ ਤੁਗੀਆ ਰੂਪ ॥ ਕੋਟਿ ਮੈਨ ਮਹਿਮਾ ਅਨੂਪ ॥
 ਤੁਮਾ ਬੀਨ ਸੁਆਮੀ ਠਹਿਰ ਕੋਇ ॥ ਲਖ ਚ ਉਗਸੀ ਪਰੀ ਪਰੇਇ
 ਸਭੇ ਅਗੇ ਚਹ ਪਰਮਾਹਿਸਾ ॥ ਕਥਾ ਅਤੰਤ ਕਾ ਲੋਕੋ ਕਾਇ

ਪਰਮਗੋਬਿੰਦ ਸ੍ਰਗਤਗਦਾਨਿ ॥ ਤੁਝੇ ਅਗੋਧ ਵੇਡੇ ਮਾਨ ॥ ਸਿਦ
 ਬ੍ਰਿੰਦੇ ਵੇਡੇ ਵੇਡੇ ॥ ਸਭੁ ਕਰੇ ਤੁਸਾਂਗੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਤੁਮ ਸਿਧਿ
 ਏਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਅਗਾਜ ਦੇ ਸਭੁ ਠਾਗੁ ॥ ਅੰਬੀ ਕਰਗਤਿ
 ਨਾਗਦਿ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦਿ ॥ ਏਗੇ ਤੁਮਰੇ ਪਗ ਕਾ ਸੁਆਰਿ ॥ ਗਾਜਗੁ
 ਗਨਿ ਅਧਰ ਸਹਸੇ ॥ ਉਲਕਟ ਤੁਮਰੇ ਪਗ ਸੇਥ ਸੈ ॥ ਪਗ ਪ੍ਰਸਾਰਿ
 ਅਬਨਾ ਸੀਭਏ ॥ ਅਭੇਦਾਨ ਤੁ ਤਿਸ ਕੇ ਦੇਇ ॥ ਰੂਪ ਸੋਪਾ ਅਭਿ
 ਜਣਕ ਰਖੁ ॥ ਸਭੇ ਤਿਅਗੇ ਜਗੇ ਕਾ ਅਰਥੁ ॥ ਗਾਜਗੇ ਵਿਬਾਕ
 ਹੋ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ॥ ਛਰੇ ਗੋਪਾਯੁ ਲੀਐ ਤਿਨ ਭੇਸੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਦਵੀ
 ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋਨ ਨਿਸਿ ਮਹੇਤਿ ਮਹੇਪਾਦੀ ॥ ਤੁਮ ਅਨੰਤ ਸੁਭ
 ਸਾਧੁ ਕੁਨੀ ॥ ਤੁਝੇ ਨ ਜਾਨੇ ਤੇ ਅਤਮੂਨਿ ਰੂਪਾਇ ਕੰਤ ਨਾਨ

ਕਹਿ ਬਹਿਓ॥ ਪ੍ਰਮੁਖੇ ਤੁਮ ਸੇ ਤੀਨ ਹਿਓ॥ ਫੁਲ ਸੈ ਸੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਵਾਨ॥ ਸੁਨਤੋ ਓਤੁ ਮਪੇ
 ਨਹੀ ਬਿਖਾਨ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਸੇ ਸੁਖ ਬਹਰੇ॥ ਜੁਪ ਸੇ ਗੁਰ ਗੁਰ ਬਹਰੇ॥ ਸਾਹੰਗੁ
 ਮਨੀ ਨੈਟੰ ਕਾਰ॥ ਤਹਿ ਸੁਨ ਨਾਪਿ ਓ ਸੁਰ ਸੰਸਾਰ॥ ਗੁਰੇ ਰੂਪ ਸਰੋਰਿ ਤਸਾਲ॥ ਐਸੇ
 ਤੁਮ ਸੇ ਬੰਨਖਨ ਗਲ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਗਵਿਸ ਸਲੈ ਦੇਵ॥ ਬ੍ਰਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਜਲਾਲ ਮ
 ਅਭੇਵ॥ ਸਰੋਰੇ ਵਿਪਤਿ ਬਡੇ ਕਾਇ॥ ਦਿਨ ਸਮਾਨ ਕੇ ਜਗ ਸੈ ਨਾਹਿ॥ ਕੁਛ ਆਇੰਗ
 ਤੇ ਨਰ ਪੇ ਕਾਲ॥ ਤਹਿ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਨੈ ਓ ਕਾਲ॥ ਨੇਕ ਨਰੁ ਲਖ ਕਾਸਾ ਕਰੇ॥ ਸਨਓ
 ਵੇਦਿ ਛਿੰਨ ਤੀਤ ਹਿਓ॥ ਸ੍ਰੇ ਪੁਰੁਸਾਲ ਤੁਮੇ ਤੇ ਡੇਰੇ॥ ਕੋਪਦਿ ਸਦ ਮਤਿ ਮਾਧੁਇ ਕੇ
 ਨਿਰਚਲ ਕੇਤਿ ਬਹਿਓ ਤੁਮੈ॥ ਕੋਊ ਨਲਾਹੇ ਤੁਮ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਸਤਿ ਰੂਪ ਅਬਨਾਸੀ
 ਸਾਖ॥ ਆਦਿ ਗੰਢੰਤ ਸਦਾ ਅਕਾਸ॥ ਰੂਤ ਗਵਿਰ ਓਨਾ ਸਾਖਾ॥ ਤੁਮੈ ਰੰਗ
 ਜੇਤੁ ਮਤਿ ਨੇਕ ਸਾਖ॥ ਅਤਿ ਪਵਤ ਨਹਿ ਪਾਪ ਅਦੋਖ॥ ਤੁਮੈ ਤੇ ਜੰਨ ਪਾਵੈ ਸੇਖ॥
 ਤੀਰਥ ਪਾਦ ਕੰਮਲ ਸੇ ਚੰਨ॥ ਤੀਨ ਬਵੇਨ ਸਰਤੁ ਮਗੀ ਸੰਨ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਦ॥

ਪਦ ਅਸ਼੍ਰਿਤੁ ਆਦਿ ॥ ਸਰਲ ਨਗਰਿ ਨੇਤੁ ਮਹੀ ਆਦਿ ॥ ਸ੍ਵਦ ਚੰਤ ਨਾ ਜਾਨਿ
 ਓ ਮੈ ॥ ਨਿ ਮਖ ਏਕ ਨ ਤੀ ਕ੍ਰਾਨੈ ਤੈ ॥ ਨ੍ਰਿ ਪਾਨੈ ਤੈ ਦੀ ਨਾ ਨਾ ॥ ਰਾਖੁ ਮੈ ਪ੍ਰ
 ਕਚ ਗਨਾ ਆਖ ॥ ਪ੍ਰੰ ਮਨ੍ਰਿ ਪਾਲ ਕੁਏ ਰਿਹ ਪਾਲ ॥ ਸੰਤ ਮਹਾਈ ਦੀ ਨਦਿ ਆਲ
 ਪੰਤ ਪੰਤ ਹਨ ਮੁਤ ਮੁਗਿ ਆਨ ॥ ਕੁਲੇ ਪਕ੍ਰਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਾਵਾਨ ॥ ਹਨ ਮੰਤ ਸ੍ਰੀ
 ਖੇਲੇ ਜਗਦੀਸ ॥ ਅਤੰ ਮਹਾ ਮਾਨੰਤਿ ਅਸੀਸ ॥ ਜੈ ਕੁਏ ਇਕਿ ਆਸੈ ਈਸ
 ਰੇ ॥ ਦੀ ਨਦਿ ਆਲ ਕੁਏ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥ ਨੇਸ਼ ਦਿਹਨ ਮੁੰਤ ਨਾ ਸੰਘਾਦ ॥ ਸੁਨ ਤੇ ਉਪਜੇ
 ਮੰਤ ਅਤਿ ਲਾਦ ॥ ਨੈ ਉਸੰਤਿ ਜੈ ਨੈ ਵਿਖਾਨ ॥ ਨੈ ਉਸ੍ਰੇ ਪ੍ਰਗਿ ਦੇਖਿ ਆਨ ॥ ਨ੍ਰਿ
 ਪਾਨੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਨਿ ਗਇ ॥ ਪ੍ਰੇ ਮਕਰਾਤਿ ਆਧੈ ਦੀ ਪਾਇ ॥ ਜੈ ਹਨ ਮੁਤ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗਲ
 ਕੰਗ ॥ ਦੇਖ ਨ੍ਰਿ ਪਾਨ ਹੰਤ ਮਹੀ ਉਰ ॥ ਸੰਮਲ ਨੈਤ ਤਰਿ ਨੇਸ਼ ਦਿਗਇ ॥ ਜੰਤ ਨਿਤਲ
 ਨੈਦਰ ਸਦਿ ਖਾਇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਦਸ ਦਸ ਸੁਤ ਦਿ ਨ ਨੰਤਿ ਆਸ
 ਕੁਸਾਏ ਤਰਿ ਨਾਗ ॥ ਤਰਿ ਤੀ ਸੇ ਮੁੰਦ੍ਰ ਮੁਕੇ ॥ ਨੇਸ਼ ਦਿ ਨੈ ਪ੍ਰਵਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਚਉ ਪਾਈ

॥१॥ ॥ घयेदिमंतवेसठधृदग ॥ दसचमुपुतजंतेदिवताग ॥ २८५
 सेतंतमुं दसभा ॥ पितापुमदिमुं पुरंतनाभा ॥ सेलालवअरहेनठका
 ग ॥ असीछिपिउरिवेचल ॥ तिनवेपुतिअतेवअतंति ॥ तिनसेबेलेसी
 उगदंति ॥ दिनदिनवंतिआसठनैजनी ॥ पितातिनैवेदिउदंतपंती ॥ सुत
 उवमुदनीअतिरसठगी ॥ सुअंघूतेपुदुगतेउगी ॥ पैंदूआपदिनाअं
 नरुप ॥ अतिछिदरिअतिमुं दसप ॥ उवमुदुजनेलगतपुठदिआ
 लेताउताउताअसिपदि ॥ साधुवमुदुअरचलराभा ॥ नछिउरिवे
 पुठुतिउकाभा ॥ छिदिछिदिउदतिअतंदेसाभा ॥ धीनविगजेदिउदंतताभा
 उरितेवेमुअआहेबुप ॥ सुयगीतपिगपरेकुरुप ॥ उवअअंनचमिलअं
 इपनादिछि ॥ नंमलअंनलैरिदेठिठिगठि ॥ सुतउवमुदुजदेचलदात ॥
 सुयनजिटी ॥ श्रीउगदात ॥ सुदेबेलेउलपउसाभा ॥ वेलतजतेज

ਦੇ ਨਾਮ ॥ ਜੀਤ ਸਬਦ ਜਗਤ ਮਹਾ ਹੋਇ ॥ ਇਨ ਸੋ ਅਵਰਿਓ ਪਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ
 ਨ ਕਰੁ ਪੈ ਬਾਤਿ ਬਿਖਾਨੀ ॥ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕਰ ਸੁਣਨੇ ਮਾਨੀ ॥ ਭੁਨ ਭੁਨ ਨਤਿ ਆ
 ਸੁਣੈ ਬਲ ਬੀਰ ॥ ਪਾਸੇ ਖੋਲੇ ਤੇਰੇ ਲਪੀਰ ॥ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕੈਲੇ ਬਲ ਗਾਮ ॥
 ਖੋਲੇ ਨਲਾਗੇ ਪੁਰੁ ਅਨਾਮ ॥ ਸਗਲੀ ਗਜੇ ਖਰੇ ਅਜਾਨ ॥ ਸੋ ਅਵਰੇ ਖੇ ਮੰਤ ॥
 ਅਰਮਾਨ ॥ ਹਲ ਧਰ ਜੀਤੇ ਜੀਤਿ ਆ ਬਾਏ ॥ ਪੁਸੀਭਏ ਸਗਲੀ ਜਨ ਨਹਾਇ ॥ ਬਹੁ
 ਨ ਕਰਿ ਜੀਤੇ ਬਲ ਗਾਮ ॥ ਪੁਰੁ ਅਬ ਨਾਸੀ ਸਦਾ ਅਨਾਮ ॥ ਤਥਿ ਸਗਲ ਗਜੇ
 ਮਿਲ ਨਹਿਓ ॥ ਨਪਟ ਕਾਲ ਲੈ ਰਿਹੇ ਗਓ ॥ ਬੋਲੇ ਗਜਾ ਸਭੇ ਅਜਾਨ ॥ ਜੀ
 ਤਿਓ ਦਫਿ ਭੁਨ ਮ ਬਲ ਦਾਨ ॥ ਅਰ ਬਤਿ ਭੁਨ ਲਪੀਰ ਬਲ ਗਾਮ ॥ ਮਿਟੈ ਸਰ
 ਲਾਪ ਜਾਂ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਦੁਹਰੀ ਜੀਤਿਓ ਬਲ ਬਲ ਦਾਨ ॥ ਬਹੁਤੋਂ ਬੋਲੇ ਭੁਨ ਭੁ
 ਅਜਾਨ ॥ ਮੁਝ ਜੀਤਿਓ ਸਭ ਦੇ ਖੈ ਭੁਪ ॥ ਬਡੇ ਮੁਨ ਕਪਟੇ ਕੇ ਭੁਪ ॥ ਸੁਠੀਆ
 ਖਸਰੇ ਮੇਲ ਦਈ ॥ ਨਾਲ ਭੁਪ ਰਿਹੇ ਗਏ ਲਈ ॥ ਨਰਤੇ ਸਬਦ ਗਇਓ

ਤਤਿਕਾਲ॥ਜੀਤਿਓਹਾਏਭਈਆਹੀਧਾਲ॥ਨਭਥਾਈਨਹੀਅੰਤੇਗਵਰ
ਨੈਧੁਰੀਤੀਨਹੇਓਚਾਨ॥ਮੁਖਪਸਾਰਤਲਧਰਨੈਭਸੇ॥ਭਸੇਅਪਮਤੇਅਤਿਰ
ਸਰਸੇ॥ਤਲਧਰਜੀਨੈਭਸੀਨਹੇ॥ਮਠਾਪ੍ਰਭੁਤੇਨੇਕਨਹੇ॥ਤੁਮਨਿਆਜਾਨੈ
ਖੇਲਗਵਰਿ॥ਜੁਪਖੇਲਤਮਰਅਧਨਾਰ॥ਤਮਰਾਸੇਹੈਰਾਜਨੈਨਹੇ॥ਰਾਜ॥
ਕੁਰਸਿਰਭੁਪਰਿਧਰੇ॥ਭਸੇਰਾਮਨੈਥਰੰਤਪਸਾਰਿ॥ਕਾਲਕ੍ਰਮਾਏਥੇਭਗਵ
ਰ॥ਨੁਕੁਇਨਰੂਪਸੰਕਰਖਫੁਭਇਆ॥ਪਰਘਰਾਮਜੀਨਹਿਗਤੇਲੈਅ
ਦੀਓਤੁਨੁਰੁਮਖੁਟਨੈਸੀਸ॥ਭਇਓਸੀਸਟੁਨਰੁਟਸਥੀਸ॥ਅਰੋਗਾਜ
ਸਭੇਗਵਰ॥ਪ੍ਰਭੁਤਲਧਰਜੀਏਕਾਵਰ॥ਰਾਮਗੁਰਮਨੈਭੀਤਰਗਏ॥ਪੈ
ਕਾਸਤਿਤਦੁਲਤੀਰੈਏ॥ਰਸਚਨਾਇਓਠਚਲੇਅੰਤਿ॥ਪਾਛੇਆਏਸ੍ਰੀਗੁਰ
ਵੰਤਿ॥ਚੁਪਨਹਰੇਪ੍ਰਭੁਘੰਨਸਾਮ॥ਭਗਨੇਭਿਲਖੇਥਲਗਾਮ॥ਗੁਲਾ
ਨੇਤਰੁਨਮੰਤਥਿਲਖਾਇ॥ਇਓਚੁਪਨੀਤੀਨੈਸਦਿਗਇ॥ਘਰਿਸੈਆਏਸ੍ਰੀ

ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਆਨਖਰੁ ਪੀਨੰ ਮਲਾ ਕੰਤਿ ॥ ਅੰਤਰੁ ਧੇਨਾ ਨਤਿ ਬਿਬਿਅਤਿ ॥ ਭੁਜਾਏ
 ਜਾਨੈ ਨੁਲਪਤ ਸੁਯਾ ॥ ਜੈ ਪੁਰੈ ਤੰ ਮਾਧਿ ਗਾਵਨ ॥ ਜੰਤਰਿ ਤਾਲੈ ਜੀਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ
 ॥ ੧੪੬ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਸ੍ਰੋਲ੍ਹਿ ਪੁਰ ਗਾਯਾ ॥ ਧਾਣਾ ਸੁ ਥਲ ਦਾਨ ॥
 ਸਤ ਸ੍ਰੁਭਾਯਾ ਰੇ ਥਲੀ ਮੰਤਰੈ ਅਤਿ ਅਰੁ ਭਾਨ ॥ ੧ ॥ ਚਰਿ ਪਾਈ ॥
 ਗਾਯਾ ਸ੍ਰੋਲ੍ਹਿ ਪੁਰ ਗੈ ਪਾਈ ॥ ਥਰੈ ਥਲੀ ਘਟ ਗੀਤ ਗਾਈ ॥ ਸਤ ਸ੍ਰੁਭਾਯਾ
 ਸੁਨਾਮ ॥ ਸਿਦ੍ਹੈ ਪੁਰੈ ਰਿਦ ਸਕਾਮ ॥ ਸਤ ਸ੍ਰੁਭਾਯਾ ਸੇਵਕਾ ਧਰਮ ॥ ਤਾਲ ਧਰਮ
 ਦਤਿ ਪੁੰ ਮਹਿ ਸਾਲ ॥ ਸਿਦ੍ਹ ਸੰਤ ਮੁਖਰਿ ਖਲਾਵੈ ਤੰ ॥ ਗੰਧੈ ਸੰਨਹਿ ਪੁੰ ਮਹਾ
 ਤ ॥ ਸੰਨਹਿ ਥੈ ਲੇ ਪੁੰ ਮਹਾਤ ॥ ਨੁਕਦਰ ਮਾਗੈ ਸੇਤਿ ਸੁਯਾਨ ॥ ਥੈ ਲੇ ਥਲ ਸੁ ਧ
 ਲ ਦਾਨ ॥ ਬਿਨਤੀ ਤੁਰੈ ਪੁਰੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤੰ ਮਹੇ ਪੁਰੈ ਦੀਐ ਨੁਟ ਦਾਰ ॥ ਅਤ੍ਰ
 ਭੁਭੁ ਮੁੰ ਮਹਿ ਆਲ ॥ ਸੰਨਹਿ ਜੀਐ ਸੀਤੀ ਨਗੀ ॥ ਭਗਤ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਹੈ ਮੈ ਪਰੀ ॥
 ਸੰਨਹਿ ਧਰਮੇ ਰਿਹੈ ਮੈ ਆਇ ॥ ਧਣਾ ਸੁ ਰਹਿਤੁ ਪੁਰੈ ਪਾਇ ॥ ਸਿਦ੍ਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਗਾ

ਰਹੇ॥ ਸਿਦ੍ਹ ਮੁਹਤ ਨੀ ਪੁਜਾਨੇ॥ ਏਨਦਿਨ ਸਰਾਜਾ ਬਲਦਾਨ॥ ਪੁਰਪੈਰੀ ਥੀ ਥਿਰੇ
 ਥਿਯਾਨ॥ ਸਤ ਸੁਭਾਜੇਰੀ ਬਲਗਰੀ॥ ਤਿਤਤੇਤਿਤਨ ਆਪੀਸਰੀ॥ ਜੁਧਾਂ
 ਮੇਸੈਂ ਨਉਤਨਰੇ॥ ਬੁਝਨੁ ਭਜੇਂਤੰ ਮਰੀਯੋਗੇ॥ ਭਾਬੀ ਤੁਥੇ ਬਲਦਾਨ ਪਾਲ॥ ਸੁ
 ਨਤੋ ਓਰਓਰੀ ਤਿਸਰੀ ਕਾਲ॥ ਪ੍ਰਥਤਿ ਚੁਰੀ ਏਭੁਜਾ ਸਾਥ॥ ਨੇਨਕੇ ਮੁਖੈ ਲ
 ਗਾਏ ਹਾਥ॥ ਜਬ ਓਰਿਨ ਏਤਿ ਨੇਕਾਇਆ॥ ਦਰਸਾਂ ਮਾਭਤਿ ਨੇਕਾਇਆ
 ਗਾਏ ਭਾਗਾ ਜਤਿ ਸਰੀ ਕਾਲ॥ ਦੇਖੀ ਮੇਰੀ ਭੁਜਾ ਕਾਲ॥ ਮੁਖ ਸਮਾਨ ਵਿਗ
 ਏਨ ਮੈਂ ਤਾਰੀ॥ ਜੋਧਾ ਮੁਖੈ ਨਦਰ ਸਦਿ ਖਾਇ॥ ਤੁਮਥਿਨ ਸੈ ਪੁਰੁ ਬਲਦਾਨ
 ਨਉਤਨ ਦੇਖੈ ਆਪ ਸਮਾਨ॥ ਏਸੁ ਅਮੀਦਿ ਨ ਕਰਨਾ ਕਰੈ॥ ਬੇਗਾਂ ਮਾਗੀ ਪੀ
 ਨਾ ਕਰੈ॥ ਕਰੈ ਜੁਪਨੈ ਓਤੰ ਮਰੇ ਸਾਥ॥ ਦੇਖੇ ਪੁਰਾਟੰ ਮਾਰੇ ਹਾਥ॥ ਸੁਪਿਓਸੰ
 ਭੁਭੁਟਾਇਤ ਬਾਤਿ॥ ਸੁਤਰੇ ਮੁਨ ਅਸਰ ਨੀ ਜਾਤਿ॥ ਏਸੇ ਪਾਪੁ ਧੁਜਾ ਜੋਖ
 ਨੀ॥ ਜਬ ਤੁੰ ਦੇਖੇ ਗਾਗੀ ਰਪਰੀ॥ ਓਪਜੇ ਗਾਤੁ ਸੁਭੇ ਬਲਦਾਨ॥ ਸੁਭ ਮੇਟੇ ਗਾ

ਤੁਮਰਾ ਮਾਨ ॥ ਬਰਨੈ ਪਾਏ ਫਿਰਖ ਅਤਿ ਭਇਆ ॥ ਇਤ ਬਰਨੰ ਰਹਿ ਜੀਤੇ ਲੈ
ਆ ॥ ਦੇਖੇ ਦੇਤਿ ਧੁਜਾਇ ਰਹੈ ॥ ਸਤਿ ਹੋਵੈ ਨ ਬਸਿ ਦਰੈ ਬੈਠਾ ॥ ਨ ਬਧਿ ਧੁ
ਜਾਖਰੀ ਕਿਰਪਾ ॥ ਜੋਈ ਪਰਖ ਆਇ ਮੁਖ ਮੈ ਲਹੇ ॥ ਭੁਖਾਤਾ ਨੀ ਸੁਭਾ
ਨੁਪ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਤਪੰ ਮ ਸੁਰੂਪ ॥ ਮੰਦ ਬਿੰਤ ਬਸੇ ਸੁਰ ਮਾਰਿ ॥ ਬਡੇ ਦੇਤੀ
ਤਿਸੇ ਦੈਦੁਆਰਿ ॥ ਪਰਖਾਤ ਨੋ ਭੁਜਾਨਾ ਪਾਇ ॥ ਅਭਿਅਨਗੀ ਬਲਾਸ
ਗਇ ॥ ਤਾਸੇ ਹਮੇ ਪੁਰੁ ਅੰਤਹੁ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜੀ ਮੈ ਮਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪ ॥ ਜਬ ਯੀ
ਜਾਗੀਰਾ ਜਨੁ ਮਾਰਿ ॥ ਨੰਤੁ ਨੰਤੁ ਰਹਿ ਭੀਪ ਨਾਹ ॥ ਯਾਹ ਨੰਤੁ ਮਾਰੇ ਪਾਤ ॥ ਜੋਭਿ
ਨਦਿਖ ਭਿਤੁ ਸੈ ਸਮਾਨ ॥ ਸਭ ਬਿਸਮੇ ਹੋਇ ਬੋਲੀ ਸਖੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤ ਨੁ ਦੁਆ
ਤਨ ਲਖੀ ॥ ਚੁਪ ਨਹਿ ਜਾਹਨ ਮੈ ਮੇਰੇ ॥ ਬੰਸ ਲਾਜ ਲੈ ਫਿਰੇ ਗਏ ॥ ਬੋਲੀ
ਭੁਖਾਸੈ ਮਜਾਨ ॥ ਹਭਿ ਅਤਿ ਮੋਹੀ ਪਰਖ ਨੁ ਜਾਨ ॥ ਏਨ ਸਖੀ ਬੋਲੀ ਸੁਰੀ
ਆਨ ॥ ਚਿਤ ਲੇਖਾ ਅਤਿ ਖਰੀ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸਤ ਪ੍ਰੀਤੰ ਮਨ ਨ ਭਿੰਨ ਸੁਰੂਪ ॥ ਜਿਨ ਤੁ

ਮੈਂ ਤੀਖੀ ਅਨੁਪ ॥ ਸਭ ਪਰਥੇ ਨੇਤੰ ਮਤੰ ਨਰੈ ॥ ਸਭ ਲਿਖਤੁ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਪਰੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦ ਤੰ ਮੇਰੇ ਕੁਰਦੇ ॥ ਸਫਲੀ ਨਰੈ ਸਭੁ ਕੀ ਸੇ ॥ ਸਭੁ ਭਿਖਾ ਮੈਂ ਲਿਖ
 ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਿਖਾ ਸਭੁ ਹੀ ਦੇਤ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਰਦੇ ਦਰਸਾਇ ਪ੍ਰਥ
 ਮਾਨ ਪਾਇ ਭਿਖਿ ਖਲਾਏ ਸੁਖ ॥ ਜਦ ਨੁ ਲਿਖਿ ਭਿਖਿ ਮਪਨੀਤ ॥ ਜਿਨੇ
 ਨਾਇਕ ਅਰਜੰਨ ਮੀਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਦੇਵ ਭਿਖੇ ਸੁਗਰਿਆਨ ॥ ਕ੍ਰਤੁ ਗਲਿ ਖੋਖ
 ਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਫੁਲ ਪਰਦੁ ਮੰਨ ਲਿਖੇ ਤਹੁ ਪੁਤ ॥ ਸਭ ਹੀ ਜੀਤਿ ਜਿਨ ਅਦ
 ਪੁਤ ॥ ਜਬ ਪਰਦੁ ਮਾਨ ਲਿਖੇ ਖਲਾਵਾਨ ॥ ਭੁਖਾਲ ਜਤਿ ਭਈ ਸੁਜਾਨ ॥ ਭਿ
 ਖ ਮੰਨ ਰੁਪ ਮਖੀ ਜਬ ਪਰੇਠ ॥ ਤਬ ਭਿਖਾ ਮੁਖੀ ਚੈ ਨਹਿਠਿ ॥ ਇਤੰ ਸਖੀ
 ਤੈਂਤੰ ਮਰੈ ਨਹਿ ॥ ਇਸੇ ਲੇਖਾ ਦੇਖ ਨਰੈ ਟੀ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਖੀ ਨੇਠੇ ਇਹਿ ਭਿਖ ਕੀ ਠਠਿ
 ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਅਰ ਨਾਜਾਵੈ ਨਹਿਠਿ ॥ ਤਹਿ ਧਿਗੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਗਿਆਨ ਤੇਜ
 ਮੈ ਆਤਮ ਪੁਰਾਨ ॥ ਤਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਮੈ ਜਾਨਨ ਪਾਠਿ ॥ ਕਪਟ ਬਿਨਾਸੰਨ ਤਹਿ ਨਹਿਠਿ ॥

ਓਹ ਮਨ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਕਾਗ ॥ ਓਧਰੋ ਕਾ ਕੇ ਦਰ ਸੰਤ ਲਾਗ ॥ ਚੀਲਹੁ ਪਚਿ ਕੇ
 ਪਾਭਾਈ ॥ ਪਹੀਦੁ ਅਨਾਚੰਦ ਲਗਈ ॥ ਆਗੇ ਚੜ੍ਹ ਸੁਦੁ ਸੰਤ ਸੁਗ ॥ ਤੇਜ
 ਸਾਥ ਅਤਿ ਤੀਰਹੁ ਪੁਗ ॥ ਦ੍ਰਿਸਤ ਪੁਗੀ ਸੀ ਗਥਿ ਆਗੇ ॥ ਚੰਨ ਮੈ ਤੇਜ ਸਬੁ ਨ
 ਤੇ ॥ ਪੈਰ ਸਦੇ ਪੁਗੀ ਦੇ ਆਇ ॥ ਤਿਨੈ ਤਹਿ ਨੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਗਇ ॥ ਨਾਹ ਦਆਏ
 ਬਠੇ ਮਯਾਨ ॥ ਪਛੀ ਸਖੀ ਸੰਤ ਸੁਗ ਗਿਆਨ ॥ ਨਿਭਿਆਈ ਸਦਿ ਨੇ ਪਾਮ ॥
 ਸਭਾ ਬਿਖਾਨੈ ਅਪਨਾ ਮਾਮ ॥ ਸਭ ਨਾਹਦ ਪੈਰ ਨੇ ਬਿਖਾਨ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾ ਸਗੀ ਗੁਰ
 ਦੇ ਦਮਯਾਨ ॥ ਮੰਦਰੀ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਦੁਇ ਦਾਇ ॥ ਸੀਤਲ ਕਈ ਚੜ੍ਹ ਸੀ ਪੁਗੀ ॥
 ਮਤਿ ਲੋਗੀ ਤਰ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥ ਤਹਿ ਨੈ ਨਾਤੀ ਦੇਖਿ ਆਇ ॥ ਓਧਰੀ ਨਿਭਿ ਕੇ
 ਪੁਨਾਹ ॥ ਨਾਹ ਗਈ ਪਿਆਰੀ ਨਾਹ ॥ ਤਾਪੈ ਬੈਠੀ ਦੁਸੁਗ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭ
 ਖਾਨੇ ਨੇ ਬਿਖਾਨ ॥ ਸੈ ਸੇਤੁ ਦਰੇ ਬਿਲ ਲਾਇ ॥ ਤੰਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੁਮੈ ਨੇ ਪਿਆਇ ॥ ਚ
 ਲਤੁ ਮਨੈ ਦਾਪੈ ਲੈ ਜਾਏ ॥ ਕੰਤਿ ਨਾਹ ਲੈ ਦੇਉ ਮਿਲਾਏ ॥ ਚਨਾਏ ਪੰਖ ਪਾਇ

ਭੀ ਸੁਯਾਨ ॥ ਆਨਿ ਥਿ ਬੇਗ ਤੁਨੇ ਬਾਨ ॥ ਉਖਿ ਸੰਗ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰੁ ਪ ॥ ਮਹਾ ਬ
 ਲੀ ਅਤੁ ਸੁੰਦਰੁ ਬੁਧ ॥ ਆਪ ਦੀਓ ਅੰਤਰੁ ਪ ਦੀਅ ॥ ਉਖਾ ਕਾ ਸਰ ਮੇਟਿ ਥਿ
 ਤ ॥ ਮਰੇ ਨੇਲ ਅੰਦਰੇ ਕਾਨੀ ॥ ਰੁਪ ਤਿਨੇ ਨੇ ਨਹੇ ਤਜਾਨੀ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਅੰਦਰੁ ਉਪਰਾ
 ਰੇ ॥ ਦੈਤ ਤਿਨੇ ਨੇ ਦਰਸੰਤ ਨੇ ॥ ਦਰਿ ਰਦੈ ਤਰਾਜਾ ਪੈ ਆਏ ॥ ਸਰ ਬਰਤੰਤ ਨੇ ਪ੍ਰ
 ਕਟ ਸੁਰਾਏ ॥ ਗੰਠਿ ਅਨੁਲ ਦੇ ਧੰਨੇ ਗਜ ॥ ਅਤਿ ਹੀਨ ਰਾਗ ਇਥਿ ਵਾਜ ॥ ਨੈਉ
 ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਨੇ ਸੰਗ ॥ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤਿਧੇ ਅੰਗ ॥ ਬਾਟ ਸੁ ਅਤਿ ਨੂੰ ਪੇਰ ਰਿਥਿ
 ਨਗੰਤ ਬਨਗ ਕਰਿ ਮੈ ਤੈਧ ਰਿਥਿ ॥ ਨੂੰ ਪਸਾ ਬਜਾਏ ਅੰਦਰੁ ਚਰਿਥਿ ॥ ਦੈਨੇ ਕਾਏ
 ਦਰਸੰਤ ਨਰਿਥਿ ॥ ਨੈਐ ਦੇ ਬੇਸ਼ੀ ਅੰਤਰੁ ਪ ॥ ਸਪੰਤ ਸਿਅ ਮ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੁ
 ਪ ॥ ਮੰਗਲ ਤੈਨ ਅਰਾ ਦੀ ਬਾ ॥ ਤਮੇ ਰੁਪ ਨ ਬਰੇ ਜਾਨੀ ॥ ਪੀਤ ਉਪਰਾ ਮੈ
 ਤਿਅੰਗ ॥ ਐਸਾ ਜਾਇ ਉਪਤ ਅੰਗ ॥ ਪਾਸੇ ਬੇਲੇ ਪਤਿ ਅਰਾਗ ॥ ਨਹਿ ਨੀਯੈ
 ਚਲਾਵੈ ਸਾਹ ॥ ਬੇਲੇ ਪੁਰ ਅੰਤਰੁ ਪ ਸੁਯਾਨ ॥ ਦੈਤੀ ਮੁਏ ਨ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰਗ ਦਾਨ ॥ ਧਰਿ

ਸਾਹੀਰਓ ਦੇਵੇ ਨ ਜਾਨ ॥ ਬਹੁਰ ਭੁਖਾਨਹੈ ਬਿਖਾਨ ॥ ਬਟਸ਼੍ਰੀ ਦੇਹੀ ਨਹੈ ॥
ਇਹ ਸਾਹੀਰਓ ਅਬ ਭੀ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਸੇਸੇ ਬਟਸ਼੍ਰੀ ਗਇਆ ॥ ਦੇਖ ਪੁਰਖ
ਅਤਿ ਬਿਸਮੇਤ ਗਇਆ ॥ ਬਠੇ ਬੰਸ ਨਹੈ ਭੁਖਾਨ ॥ ਅਤਿ ਹੀ ਸੰਦ੍ਰ ਅਯਾਸੁ ਜਾ
ਨ ॥ ਡਿਗ ਬਹੁ ਗਇਆ ਜਾਸੁ ਗਇਆ ॥ ਭਇਓ ਜਿਸ ਤਾਪੁ ਮਾਨ ॥ ਭਿਤਿ
ਓ ਬੇਗ ਬਿਲੰਬ ਨਹਿ ॥ ਨੁਬਰਹੈ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰੇਮੇ ਨਹਿ ॥ ਸੈ ਨਾਹੈ ਚੋਲੇ ਬ
ਲਦਾਨ ॥ ਬਾਲ ਨ ਚਾਪੈ ਤੈ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਾਧ ਨਹੈ ਸੈ ਨਾਜ ਬਚਹੀ ॥ ਤਬੇ ਸੁ
ਗਤਿ ਅੰਤਰੁ ਪੈ ਨਹੀ ॥ ਪਰਪਾਲ ਦੀ ਗਰੇ ਪੁਰਖ ਲਦਾਨ ॥ ਜਾਂਦੇ ਦਾਦਾ ਸ੍ਰੀ
ਗਦਾਨ ॥ ਸਰਸੈ ਨਾਮਾ ਗੀਤੁ ਆਇ ॥ ਸਿਆਲ ਸੰਪਤਿ ਜਿਓ ਜਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾ
ਗਨਾ ਬਟਸ਼੍ਰੀ ਨਹੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਪੈ ਨਹੈ ਆਗੇ ਪੈ ॥ ਦੁਨੀਓ ਸੇ ਅਤਿ ਬਲਦਾ
ਨ ॥ ਬਾਂਧ ਲੀਏ ਅੰਤਰੁ ਪ੍ਰਸੂ ਜਾਨ ॥ ਬਾਧਿਓ ਬਾਧ ਗਬਿਓ ਤੋ ਮੇਲ ॥ ਦਿਖ
ਗਏ ਗੋਬਿੰਦ ਬੇਲ ॥ ੧੪੭ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਗਏ ਪੁਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨੁਅਰ

3

250

ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਮਸੁਕਾਨ ॥ ਬਲ ਸੁ ਅੰਤ ਰੁਪ ਨੈ ਧਧੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ॥
 ਰਬਿ ਪਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੰਦੇ ਸੁਕਾਨ ॥ ਅਤਿ ਸਿਮਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰਮਾਦਾਨ ॥ ਚਾ
 ਰਮਾ ਅੰਤ ਰੁਪੇ ਗਏ ॥ ਜਾਏ ਸਭੈ ਚੰਡਾ ਰਿਬਰਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਰਿ ਦਰਸੰਤ ਕਰਿ
 ਰੈਸ ਰੈਸ ਅੰਤ ਰੇ ਕਰਿ ॥ ਬੋਲਿ ਬਨਾਵਤੋ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸੋਨਿ ਬਿਨਤੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਬਾ
 ਲਾ ਸੁ ਧਧੇ ਅੰਤ ਰੁਪ ॥ ਮਨੁ ਮਨੁ ਰੈ ਬੀ ਦੁਰ ਧੁਪ ॥ ਚਲੇ ਜੁਪ ਨੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਭੈ
 ਅਗੈ ਰੁਪ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਬਗੁਤ ਲੀ ਸੈ ਨ ਸਾਬ ॥ ਸਭੈ ਸਸਤ ਸੈ ਨਾਨਕ ॥ ਸੁ
 ਰੁਪ ਤਿ ਪੁਰਖ ਆਏ ਜਗਦੀਸ ॥ ਸਤਿ ਸੁਨਾਨਾ ਬਿਸੇਖੀਸ ॥ ਛੋਟੇ ਗੋਪ ਗੁਰ
 ਵੈਦਿਕੀ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਅਗੈ ਗਤਿ ਨਾਪਾਇ ॥ ਕੋਟੇ ਦੁਰਮ ਜਾਏ ਬਲਵਾਨ ॥ ਜਿਨੇ ਨਾਪਿ
 ਕ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਬਲ ਸੁ ਰੁਪ ਬਿਲ ਬਨ ਰਿਓ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗਰਤੇ ਪਰਿਪਰਿਓ
 ਬਗੁਤ ਲੀ ਸੈ ਨ ਸੰਗ ॥ ਅਤਿ ਪਤਾਏ ਬਖਤਰ ਅੰਗ ॥ ਸੰਤ ਸੁਖ ਸੰਤ ਗਤਿ ਕਸੇ ॥
 ਸਾਮ ॥ ਬੈਰਸ ਅਪਾਰਧੇ ਗਾ ॥ ਜਸ ਰੂਤ ਸੰਗੀ ਬੈਤਾਲ ॥ ਰਖ ਸਨੈ ਗੰਗਾ ਮਤ
 ਹਲ ॥ ਕੁਖ ਮਾਨਾ ਪੈ ਸਾਚ ਅੰਤਿ ॥ ਸੰਤ ਸੁਖ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸੰਗ ਅਰ

ਲਾਗੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜੀ ਤੇ ਗੇਠਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਬਲ ਸ੍ਵਰੇ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ॥ ਤਿਨ
 ਸੈਂ ਜੁ ਰੇ ਗਾ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ਸਾਮਕ ਰਤਿ ਰਾਤਿ ਬਲਦਾਨ ॥ ਤਾ ਸੈਂ ਜੁ ਰੇ ਪ੍ਰਦੁਸੰਤਮ
 ਤਾਨ ॥ ਬਲ ਸ੍ਵ ਅਰਸੰਤਿ ਨ ਲੇ ॥ ਮਤਾਨੁ ਪਤਿ ਅਭਿਸਰ ਪਰੇ ॥ ਸੰਤਰਿ ਛੇਡੇ
 ਹਰਿ ਨੈਥਾਨ ॥ ਸਤਗੁਰੀ ਨਾਟੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸੰਤਰਿ ਬਾਟ ਪਨਖ ਮਤਿ ਪਰੇ ॥ ਦੇ ਨੈਂ ਦੁ
 ਨ ਮਾਪੁ ਭਰੇ ॥ ਸੰਤੁ ਰਾਇ ਤਿਨਿ ਰਵੰਤੀ ॥ ਮਾਪੁ ਸੈਂ ਨੈਥੀ ਗੀ ॥ ਨਿਸ੍ਰ
 ਉਧਾ ਸੀ ਮਾਭਿਥਾਨ ॥ ਹਰਿ ਮਦੁ ਸੁਦੰਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸੰਤਰ ਪਰਾਤਿ ਧਾਸਾ
 ਲੇਇ ॥ ਦਿਆ ਰਲ ਨੀਨੈ ਅਲਖ ਅਰੇਏ ॥ ਸੰਤਰ ਸੁਤ ਪ੍ਰਤੁਤਿ ਕਾਲ ॥ ਬੇਗਨ ਸਾ
 ਦਿਓ ਸੁਤ ਗੋ ਪਾਲ ॥ ਸਤ ਸੰਤਰ ਦੇ ਭਾਗੇ ਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਨੈ ਬਲਦਾਨ ਦੇ ਸੇਵ ॥ ਲਲ
 ਪਰ ਮਾਰੇ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ॥ ਮੁਸਲ ਸਾਬ ਥਿਧਾਰੇ ਚੀਰ ॥ ਬਲ ਸ੍ਵ ਫੁੰਨ ਅਤਿ ਬਲ
 ਦਾਨ ॥ ਸੰਤ ਮੁਖ ਆਇਓ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪੰਚ ਸੈ ਪਨਖ ਬਾਨ ਦਿਖ ਪਰੇ ॥ ਦੇਵੇ
 ਬਾਨ ਪਨਖ ਸੈ ਨਰੇ ॥ ਦੇਵੇ ਜੀ ਰੋਲ ਗਾਚ ਲਾਨ ॥ ਮਤਾਨੁ ਨ ਮਤਿ ਬਨੈ ਅਜਾਨ ॥
 ਏਨ ਬਾਟ ਚਲਾਵੈ ਸਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਧਨਾ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੰਤ ਨਾਮ ॥ ਕਾਟੇ ਪਨਖ ਸਤਗੋ

२७
 २७
 पाल ॥ नटे घात स उ दी त दि आ ल ॥ आगे र घ अ स सु अ र घी सा स ॥
 टी बु ज प र ज दै ता स ॥ ग वि तुं क टि छि श्री उ ग दं डि ॥ उ रि द र द गै अ ठे
 अ तं डि ॥ पौ न नी छि घ ल स म स म ॥ ग र घ प र गी ता स अ न म ॥ घ र स मी आ
 टी आ दि ॥ र गी त गं त तं त अ प ती क दि ॥ अ र सु चि त रे स न पु ष ष न्नी ॥ ती नै
 दि स र मं ज प उ न गी ॥ गे रे उ म्म ग का घ उ दान ॥ अ नै प द्वा त न श्री उ ग
 दान ॥ दू त नी तै सि छि दू प अ पा रि ॥ आ गे ता स अ तं डि अ पा रि ॥ स न रि दू
 डि छि त त त प ॥ उ र दू दि घ ला दि छि अ प त आ प ॥ श्री घा त दू रि छि उ ग
 दान ॥ गी त लै क प रि क रि ता ग त ॥ ति प ट दू षी उ रि छि सि छि क त प ॥ उ रि
 नै ज प जं ग दै आ म ॥ अ दि छि प रि दि स न नी गं त म ज दै द गे उ रि रे क गं त ॥
 ता स गे उ रि गी उ त न रे ॥ उ रि नु अ गं ते स न रि न रे ॥ उ र ग दं डि अ तं डि आ न
 द ॥ उ जं त उ आ गे धि त स र घा द ॥ रि धी नै स म र घे स अ ले ष ॥ आ द नं

ਵੰਨ ਅਨਖਰੇਖ ॥ ਬਸਦੇ ਦਿਸ ਲਭ ਗਵਾਨ ॥ ਅਤਿ ਸੁਨਾਤਿ ਨਹਿ ਨਾਗਨ
 ਨੰ ਲਾਏ ਨਾਮ ਲਾਏ ਸਤਿ ॥ ਨੇ ਮੇਂ ਨਾ ਸੁਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸਗੰਤ ਸਗੰਤ
 ਤੇ ਦੀਦਿਆਲ ॥ ਕਾਏ ਕਾਏ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਪਾਲ ॥ ਤੁਮਾਰਾ ਤਾਪ ਜਗਾਵੇ ਮੇ
 ਤੇ ॥ ਸਗੰਤ ਤੁਮਾਰੀ ਲਾਜ ਤੇ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਸਗੰਤ ਪਰੈ ਜੋ ਦੀਨ ॥ ਅਤਿ ਥਲ
 ਪਾਵੈ ਜੋ ਥਲ ਹੀਨ ॥ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਪਾਲ ਨਿਰਪਾਭੁ ਭਾਗ ॥ ਜੁਆਗ ਕੈ ਬੰਦੇ ਕ
 ਰਤਾਰ ॥ ਸੁਨੇ ਸੰਤਿ ਤੇ ਮੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਨ੍ਰਿ ਭਏ ਭਇਆ ॥
 ਇਤੁ ਮਹਾਂ ਮਹੀਨੀ ਰਤਾਰੀ ॥ ਭਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਅਪਦਾ ਤਰੀ ॥ ਜੋਇ ਤਲੀ ॥
 ਰਾਹਿ ਟੈ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਾਏ ਨਾਨਾ ਕੇ ਤੁਮ ਗਤੰਤ ॥ ਰਪਤਤਾਪ ਭੰਦੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਮਦ ਸੁਦੰਨ ਲੀਐ ਕੂਰਾਇ ॥ ਭੁਨਥਾ ਲਸਕਾਇ ਚਿਪਾਇ ॥ ਸਭ ਤਾਏ
 ਮੈ ਸਮਝ ਭਿਰਾਇ ॥ ਮਦ ਸੁਦੰਨ ਕੇ ਸੰਨ ਮੁਖ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕ੍ਰਮੇ ਥਓ ਗਭ
 ਦਿਆ ॥ ਕੇਸਦਿ ਗਏ ਸੁਦੰਨ ਸੰਨਤਾ ॥ ਭੀਲਾ ਮਾਤ੍ਰ ਜਗਤਿ ਮੇਨਾ ॥ ਕੇਦ ਸਮ

नमो भगवते ॥ अतः प्रपूजिता बतगान ॥ नदी कुन मनी कुन दान ॥ चारु
 पीपु रषपु रान ॥ उचरी संनवि अदि छिपादि ॥ धिता धौले अति छंदे पादि ॥
 उमने गला गा कुन गान ॥ तमे तम सते पु रष पगान ॥ १४८ ॥ ॥
 ॥ गायत्री ॥ ॥ संनवि उरि नमने नरे ॥ गार धमि दादि छि सभ ॥ तमे तमे श्री
 नमो नदी पु रष पु रष पु रष ॥ ॥ च छि पायी ॥ नरे संनवि उम सगान ॥ उरि
 कुन ला गा वरं त विषात ॥ तमे तम सते श्री कुन दान ॥ सति सुत छि त पु रष
 पु रष ॥ पार धु म पु मे म सभ ॥ सैरं पु रष स संभुति उवम ॥ पु रष पु रष
 म सभ वै अति ॥ कुन रे मे लत धरे त गाति ॥ नरे कुन गा कुन धौ गठ ॥ उरि छि
 व मे कुन रे ठाट ॥ तमे तमे तमे सौ वै वान ॥ पु रष सभ पु रष पु रष कुन दान ॥
 घस पा पा छि न गाति नै रपादि ॥ अंत के गी उरि चंद सु पादि ॥ निर अ न स
 पा दन पु रष धमे ॥ नल ग छि उरि न ग नै ग मे ॥ सु रष न मे पु रष पु रष न ग ॥ गै म

ਅਭਿਖਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਾਰਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਸਤੁ ਮਾਗੀ ਦੇਇ ॥ ਸਭੇ ਦੇ ਵਪ੍ਰਭਤੁ ਮਗੀ
 ਸੇਵ ॥ ਭਿਗ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਪੰਨਹਿ ਕੇਸ ॥ ਨਦੀਆ ਨਾਨੀ ਨਾਨਾ ਭੇਸ ॥ ਸਭਕਿ
 ਅਸਤਿ ਸਭੈ ਨਖ ਸੈਲ ॥ ਯੁਨਨਹਿ ਦਲਿ ਭਿਤੁ ਮਗੀ ਗੈਲ ॥ ਬਾਟੀ ਬੇਦੁ
 ਜਾਤੁ ਰਨਾਥ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰ ਸਭ ਦੇਸਾਥ ॥ ਗੰਧਰੁ ਮਾਗੀ ਸਭ ਹੀ ਗਾਗ ॥
 ਤੇਉ ਪਦਮੇਜਿ ਨ ਕੇਰਾਗ ॥ ਕੁਛੁ ਨ ਪਾਹੈ ਦੇਵ ਅਪਾਰਿ ॥ ਭਭਿ ਅਤਿ ਬਿਸ
 ਮੇ ਦੇਖ ਬਿਚਾਰ ॥ ਹੋ ਮਹੋ ਮਨੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਮੋ ਨਮ ਸੇਤੇ ਨਾਥ ਅਥੰਡਿ ॥
 ਏਨ ਏਕ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ॥ ਸਭ ਕੇਉ ਪਰਿਤੁ ਮਗਾਡੰਡ ॥ ਕੀਏ ਨਾਨ ਹੀ ਪਾਈ
 ਐ ਪਾਗ ॥ ਸਰਲ ਜਗਤਿ ਰੋਤੁੰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਤੁਮਰ ਅੰਤਿ ਕਤਾ ਕੋ ਲਾਤੇ ॥
 ਸੋਊਧੇ ਜੋ ਪਗਤਿ ਗਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰੰ ਨ ਪਰੇ ਸੋ ਤਰੇ ॥ ਤੁਮਤੇ ਬੇਖੁ ਮਲ
 ਨ ਮੇ ਮਰੇ ॥ ਜਬ ਲਗਤੁ ਮਗੀ ਕਰੈ ਨਾਥ ॥ ਤਬ ਲਗ ਛੁਟੇ ਨ ਕੁਮਰੀ ਠ
 ਸ ॥ ਸਤਿਗੁਪਤਿ ਸਨਾਅ ਭਿੰਡਾਰ ॥ ਦੁਰਗੀਭਿ ਪਰਤੀ ਕੋ ਭਾਰ ॥ ਪ੍ਰਮਸੇਵਰੀ

ਗਧਿਆਰੇ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਦੀਆਂ ਦਾਤੇ॥ ਸੀਰਤ ਸੁਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਸਰ
 ਦੁਖ ਮੈਂ ਚੰਨ ਦੀ ਨਦਿਆਲ॥ ਜਥੇ ਦ੍ਰਿਪਾਲ ਜਾਨੇ ਰਹਾਵਾ॥ ਤਬ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਿ ਨੀਠ
 ਬਿਖਾਨ॥ ਬਿਨਤੀ ਸੰਕਰਿ ਕਰੈ ਅਪੀਨ॥ ਗਧਿਓ ਨਾ ਲਖਿ ਟ ਅਤਿ ਬਲੀਨ॥ ਬਿਨਤੀ ਸੰ
 ਮਾਗੁ ਰਹੇ॥ ਇਨ ਮੇਰੀ ਅਤਿ ਨੀਤੀ ਸੇਦਿ॥ ਇਤ ਬਲਾ ਸੁ ਮੇਰੇ ਸੰਤਿ॥ ਬਤਿਯੋ ਪੇਸ਼
 ਮੇਰੇ ਸੰਤ॥ ਨਾਲ ਨਤ ਕੀਨਾ ਕਾਮੁ ਸੈ॥ ਨਹੈ ਅਰੈ ਸੰਗੈ ਦੇਤੁ ਸੈ॥ ਸੁਧੈ ਨੀਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕਰੇ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਰਾਧਿਨ ਨਾਹੈ ਮੇਰੇ॥ ਬੋਲੇ ਤਬੇ ਸੀਰਤ ਗਵਾਨ॥ ਖੁਬ ਤੇ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਗਨ॥ ਸੁਨੀਐ ਸੰਤ ਤਾਂ ਮਾਰੀ ਬਾਤਿ॥ ਤੀਨ ਭਵੰਤ ਨੇਹੰ ਮਹੀਤ॥ ਦਾਦਾਇ ਸਕਾਂਤ
 ਸੰਤ॥ ਪਿਆਰਿ ਦੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮਗਾਂਤ॥ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਲਾਦ ਬੰਨ੍ਹੇ ਸੁਗਰਿਆਨ॥ ਸਭੈ ਸੰਤਿ
 ਮਰਿ ਮਗਾਂਤ॥ ਜੰਤ ਸੈ ਬੰਨ੍ਹਤ ਬੇਸੇ ਤੇ ਕਰਿਓ॥ ਅਧਰੀ ਘਟ ਕੀ ਤਰਿ ਤੀ ਪਰਿਓ
 ਬੰਨ੍ਹਤ ਮਗਾਂਤ ਤੇ ਸੰਤਿ॥ ਇਓ ਮੁਖ ਨਹਿ ਆਸ਼ੀਰਗ ਦੰਤਿ॥ ਇਸੇ ਮਗੇ ਸੁਨੀਏ ਦੇਦਿ ਜੰ
 ਨ ਪਰਿਲਾਦ ਤਾਂ ਮਾਰੀ ਸੇਦਿ॥ ਤੁਝਾ ਕਾਏ ਮੇਰਿਓ ਅਰੁ ਮਾਨ॥ ਗਰਬ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਰਹਾਵਾ

ਸੰਨਹਿਲਾਇਓਤਰਿਨੇਚਰੰਤ॥ ਦਿਤਥਲਾਸੁਤੁਅਗੀਸਰੰਤ॥ ਤਰਿਪੁਰਖੈਤੰਅਗੀ
 ਦਇਆ॥ ਸਭਭੁਜਾਕਾਟਚਕੁਭੁਜਾਕੁਇਆ॥ ਖੁਖਤੇਥੈਲੇਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਿ॥ ਸੁਲੈ
 ਥਲਾਸੁਤੰਅਗੇਸੰਤਿ॥ ਅਭੈਦਾਤੁਸੁਨੈਸੈਦਇਆ॥ ਭੁਖਭੁਖਿਤੰਅਗੀਤੀਅ॥
 ਦਇਆ॥ ਥਾਲਾਸੁਆਨਿਥਿਅੰਤਰੁਪ॥ ਤਰਿਪੁਸੇਸੰਤਭੁਖੀਥੁਪ॥ ਭੁਖਾਥੇਦੀ
 ਦਈਭੁਜਾਨ॥ ਸੁਪੁਸੰਤਜੰਤਰੀਦਿਤਰੰਤ॥ ਦੇਖੁਭੁਤਿਲੀਸੈਨਾਦਾਜ॥ ਦਈਸੁ
 ਤਨੈਪੁਰਿਥਿਨਾਜ॥ ਸੰਨਹਿਪੁਸੇਤਰਿਨੇਚਰੰਤ॥ ਦਿਪਸਿੰਧਜੀਤੁਅਗੀਸਰੰਤ
 ਧਿਰਿਆਭਏਪੁਰੁਦਿਰਧਾਲ॥ ਪੁਰੀਦੁਆਰਾਹਮੇਰੋਧਾਲ॥ ਪਰਥਾ
 ਸੀਅੰਤਦੇਭਰੇ॥ ਥਾਸੁਦੇਦੇਦੇਦਰਸੰਤਕਰੇ॥ ਪੁਰੀਦੁਆਰਾਪੁੰਮਹਿਸਾ
 ਲ॥ ਆਏਤਾਅਤਿਵੀਰਦਿਆਲ॥ ਅਰਗਕੂਟਨੇਚਦੰਤਸਾਥ॥ ਆਏਜੀਤ
 ਪੁਰੀਦੇਨਾਥ॥ ਪੈਤਾਅਨਿਥਿਜੀਤਰੋਧਾਲ॥ ਪੂਰਾਅੰਤਿਕਲੇਦੇਨਾਲ॥ ਭੁਖਾ
 ਜੀਨੈਨਤਿਥਿਚਲਕਿ॥ ਭਜੀਦੇਨੁਤਾਭੁਤਮੇਸਿਰ॥ ਜੋਇਤਪਦੇਸੁਲੇਚਿਤਲਾਇ

ਪ੍ਰੇਸ ਭਗਤ ਆਏ ਨੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੀ ਨਿਰਿਆਲ ॥ ਜੰਨ ਨਿਤਾਲ ਬਲ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪ २੮
 ਲ ॥ ੧੪੮ ॥ ॥ ਸਾਂਖੀ ॥ ਡਿਗ ਰਾਜਾ ਬਾਨੁ ਪਾਏ ਨੁਰ ਲਾਭੈ ਲਸਾਨ ॥
 ਕਰਿ ਰਾਖਾ ਨੀ ਨੋ ਬੁਨਤਿ ॥ ਦੇਸ ਦਿਵਿ ਪਾਨਿ ਧਾਨ ॥ ੧ ॥ ਚਓ ਪਾਈ ॥ ਜਦ ਨੁਲੇ
 ਸਭ ਬਾਲ ਨੁਆਰ ॥ ਜਲ ਭੁਭੇ ਤੇ ਬੀਚ ਓਜਾਰ ॥ ਏਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਆਏ ਤੀਹ ॥ ਏਥਿ
 ਨੁਗਲਾ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀਹਾਰ ॥ ਸਨ ਲਨੁ ਪਤਾ ਦੇ ਤੰਤਰ ਓਥਿ ॥ ਬੈਠੇ ਦੇਹਿ ਬਹੁ ਦਿਨ ਨੇ ਪਰਿਓ ॥
 ਦੇਖਿ ਓਧੁ ਬੀਨੁ ਪ੍ਰਯੋ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਨੇ ਨੇ ਸੰਤ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਕਾਨੋ ਸਾਖ
 ਬਿਲੀ ਬਨ ਕਰੋ ॥ ਇਸ ਅਪੀਨਰੀ ਪੀਤਾ ਹੋ ਬਾਪ ਜੇ ਦਰੀ ਕਰੋ
 ਪਾਇ ॥ ਦਤੰ ਨਾਜੀ ਸਕੋ ਉਠਾਇ ॥ ਕਸੰ ਚੰਦੁ ਪੈ ਆਇ ਪਾਇ ॥ ਬਿ
 ਨਤੀ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਿ ਗਇ ॥ ਇਕ ਜੰਤੁ ਕੁਏ ਸੋ ਪਾਰਿਓ ॥ ਬਹੁਤ ਜੰਤੁ
 ਮਨੇ ਪੈ ਕਰਿਓ ॥ ਬਾਕ ਪਰੇ ਹਓ ਸਭ ਬਾਲਿ ਜੀ ॥ ਤ੍ਵਿ ਪਾਕਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਪੁ
 ਬੀਨ ॥ ਭਏ ਤ੍ਵਿ ਪਾਲਾ ਰਿਗ ਪਭੰਗਾਰ ॥ ਨਿਸੀ ਅਨੰਤ ਅਲੋਖ ਅਪ

॥ ਰੂਪਤੀਰਥ ਆਏ ਕਰਤਾਰ ॥ ਰੁਹਲਾ ਦੇਖਿ ਚਿਨੈ ਨਿਤਾਰਿ ॥ ਬਾਏ ਕਰਿ ਸੈ ਸੀਭ ਗਵਾ
 ਨ ॥ ਰੁਹਲਾ ਕਾ ਛਿਓ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ॥ ਪੂਰਾ ਬਨਾ ਸੀ ਰੁਹਲਾ ਕਾ ਨੈ ॥ ਐਸਾ ਸੁਆਮੀ
 ਬਿਰਦ ਸੋਗ ਨੈ ॥ ਸਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗਾ ਦੇ ਤੇ ਹਿਰ ਪਗੀ ॥ ਸੁਧ ਰੂਪ ਭਇਆ ਤਤਿ ਪਗੀ
 ਮ ਕਟਿ ਸੀਸ ਅਰੁ ਕੁੰਡਲ ਕਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਦੇਖ ਸਮਾਨ ॥ ਦਰਿ ਆਏ ॥
 ਪਰਸੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥ ਪੂਰੁ ਪਾਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਹਰਨ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬੋਲੈ ਸੀਭ ਗਾ
 ਵਾਨ ॥ ਕਹਿ ਭਈਆ ਤੁਮੈ ਕਉ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਬ ਜਨ ਪੂਰ ਪੈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਸੁਨੈ
 ਬੂਤੰਤਿ ਪੂਰ ਨਾਗੀ ॥ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਤਹਿ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਪੁ
 ਗਾਨ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿਨਾਨੀ ਕੋਈ ਭਾਨ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰੇ ਦਿਖਾਨ ॥ ਨਾਪਕ
 ਜਥਾ ਹੋ ਸੁਰੇਸਾਨ ॥ ਦੇਨੇ ਹੀ ਸਮੇਰੇ ਕਾਮ ॥ ਹਜਿ ਕੇ ਕਿਲੇਕ ਅਨਾਥਿ ਪਾ
 ਨ ਭਮੈ ਖੇਰੇ ਅਪਾਰ ॥ ਕੋਸਾ ਜਾਨਇ ਹਸੰਖਿ ਕੋਰੇ ॥ ਇਨ ਕੇ ਪਾਰ ਤ੍ਵਿਜ ਕੋ ਪਰੇ
 ਦੇ ਤੇਰੇ ॥ ਇਕ ਹੀ ਸੋਭਾ ॥ ਅਤ ਸਹੂ ਪਰ ਜਿਹ ਸਤ ਸਮਾਨ ॥ ਦੂਪ ਭਰੀ

ਅੰਤਿ ਪੁੱਛੈ॥ ਕਰਨ ਮਾਲਾ ਗਾਇ ਮੈ ਪਾਇ॥ ਸੁ ਦਰਸਿ
 ਘਰੂ ਪੈ ਪਾਇ ਜਗੀ॥ ਸੁ ਨੀਯੈ ਮਾਧਵ ਸ੍ਰੀ ਨਗੀ॥ ਪਰਮ ਸਾਧ
 ਅਰ ਕਪਲਾ ਬਰੰਗੀ॥ ਸੁ ਨੀਯੈ ਤਰਿ ਪੁਰਮ ਤੁਰੰਗੀ॥ ਅਰ ਸੇਤੈ
 ਬਿਪ ਬੁਲਾਇ॥ ਦੀ ਨੀਯੈ ਸੰਖਤਿ ਨ ਕਰੰਗੀ॥ ਬਿਪ ਕੀ ਬਰਸਾ
 ਨ ਦੇਹਾ॥ ਰਿਜ ਮਤ ਨ ਗਾਯ ਸੇਤੁਏ॥ ਕੂਆ ਬਾਇ ਤਲਾਇ ਮ
 ਪਾਗ॥ ਦੀ ਨੀਯੈ ਸਾਗ ਸੰਸਾਰ॥ ਗਯੋ ਗਜਿ ਤੈ ਕੀ ਨੇ ਬਹੁ ਦਾਨ॥ ਦਾ
 ਦੇਹਿ ਗਗੈ ਉਮਾਨ॥ ਦੀ ਨੀਯੈ ਨਿਅਾਧ ਨੀਯੈ ਦਾਇ॥ ਪੁਗੀ
 ਕਰੀ ਸਤੁ ਕੀ ਚਾਰਿ॥ ਸੁ ਚਿਅਾਦਾਨ ਅਰ ਸਤਿ ਜਾਦਾਨ॥ ਅੰ
 ਦਾਨ ਅੰ ਦੁਦਾਨ॥ ਨਗਦਾਨ॥ ਦੇਸ ਕੇ ਦਾਨ॥ ਦੀ ਪੈਦਾਨ ਅੰ
 ਖਾਮ ਪਾਗ॥ ਦਾਨ ਪਾਨ॥ ਕੀਯੈ ਸੰਸਾਰ॥ ਮੁਖੈ ਮਹਤੈ ਤੈ ਕਰ
 ਜਮ ਤੈ ਮਹੇ ਸੀ ਕਰਾਦਾਨ॥ ਪਰਿ ਉਤਿ ਇਗੈ ਤੁਮਰੇ ਕਾ॥ ਏਕ ਬਿਪ

ਤੁਮਰੀ
 ਨਗ
 ਜੇਤੈ ਤੈ
 ਸੰਸਾਰ

ਕੇਦੀਨੀਗਾਇ॥ ਦੇਖੋ ਚਤਤਿ ਬਿਪਸਤੀ ਬਨਾਇ॥ ਏਕਤਿ
ਨੇਮੇਦਿ ਨਕੀਰਾਇ॥ ਸੂਧੀ ਸੰਕੁ ਛਬੀ ਨਤੁ ਲੀ॥ ਲੋਨਗਰ ਲੇ
ਚਾਇ ਉਗਾਇ॥ ਏਕ ਬਿਪਸਤਿ ਛਾਨੀਆਇ॥ ਸੂਨੇ ਭਾਈ ਇਸੇ
ਗੀਗਾਇ॥ ਤਿਨਤੀ ਕਤੀ ਨਤੀ ਏਈ ਚੁਗਾਇ॥ ਗਾਨੇ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਦਾਨ
ਦਾਨ ਦੇ ਅਤਿ ਗਾਖੇ ਮਾਨ॥ ਉਹ ਬਿਪਸਤਿ ਮੁਢਿ ਪੈਆਇਆ॥ ਸੇ
ਬੂਤੀ ਤਦੀਆ ਸਮਝਾਇਆ॥ ਓਮ ਤਿਨ ਪੈਇਤ ਬਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਪ
ਖਗਾਇ ਲੋਆਗੇ ਪਰੀ॥ ਅਗੀ ਕਾਰਨ ਕੇਦਿ ਜਕਰੇ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਮੰਤ
ਤੋ ਮਗ ਮੰਤਰੇ॥ ਮੁਢਿ ਕੇ ਛਾਤਿ ਸਿਧਾਇ ਗਾਇ॥ ਬਿਪ੍ਰੀ ਗਾਇ
ਨਤੀ ਨਜਾਇ॥ ਕਾਧਾ ਪਾਇ ਮੁਢਿ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਕਾਧ ਸੰਤੁ ਤੇਰੇ ਬਖ
ਦਾਨ॥ ਪਰੰ ਮਗਾਇ ਕੇ ਸੇ ਛਕਾਇ॥ ਆਨ੍ਹ ਸੇ ਮੁਢੇ ਲੈ ਸਿਧਾਇ॥
ਪਰੰ ਮਗਾਇ ਅਤਿ ਆਨ੍ਹਰ ਆ॥ ਓਮ ਰੇ ਆਗੇ ਉਠਤੁ ਭਲਿ ਮ

ਧਰਮ ਕਰਾਸੁ ਨਿਯੋਗ ਜਾਨ॥ ਅਤ ਅਸਿਖ ਤੇ ਹੋਇ॥ ਕਬੂਤ
 ਤੂਟ ਮਹੀ ਸਧਾ॥ ਭੋਗੋ ਭੋਗਦੀਐ ਕਰਿ ਤਰ॥ ਏਕ ਪਾਪੋਂ ਕ
 ਹੁਸੁ ਨਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਤੇ ਤੈਗ ਖੀਗਾਇ॥ ਸੁਭ ਤੁਮ ਦਸ ਸਾਨਾ
 ਰਾਜਾਨ॥ ਕੰਠ ਬਾਤ ਤੂ ਪਹਿਲੇ ਮਾਨ॥ ਭਬੀ ਮਜਮ ਸੋ ਕਹਿਅ
 ਏਹ॥ ਪਾਤਿਲੇ ਭੰਡਿ ਪਾਪ ਕਾ ਦੇਹ॥ ਪਾਤਿ ਪਰ ਮਤੇ ਤਿਥਾਉ॥ ਭਾਇ
 ਓ ਦੇਹ ਜੇ ਮਹਾ ਕੁਗਾਉ॥ ਤਾਇ ਨ ਕਾ ਕੂਆ ਜੇ ਪਾਇਆ॥ ਆਕੁ
 ਤੁਮ ਗਾਦੁ ਸੀਥੈਆ॥ ਸੁਗਤ ਨ ਗਈ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਪਨੀ ਸ
 ਤਾਪ ਛਾਨੇ ਆਰਿ॥ ਤੁਮਹੋ ਪਗ ਸਾਹਿ ਦੇ ਪਿਆਸੁ ਕਰਤਾ ਬਾਗਿਸ
 ਬਾਸਰਾ ਆਸੁ ਆਸਾ ਆਨਾ ਸੀ ਪੁਰ ਨ ਭਈ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ
 ਤਾਪ ਦਾਗਾ॥ ਅਬਡੰ ਮਤੁ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਕਰ ਪਾਸੀ ਪਕ
 ਮਾਧ ਕੇਕੀ ਤੁਝ ਮੇਰੇ ਪਾਇਆ ਹੋ॥ ਚਰਨਿ ਬਸਾਇ॥ ਸਤੁ ਮੇਰੇ
 ਮਸੁ ਚਮਟਾਇ॥ ਤਿਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾ ਭੂਪਹਿਤੀ॥ ਅਪਨਿ ਭਗਤਿ

ਤਹੀ

ਤਿਖਕਰਿਦਈ॥ ਨਭਤੇਓਤਰਿਓਏਕਥਿ ਬਾਨ॥ ਜਗਮਾਗਤਿ
 ਆਦਿਤਸਮਾਨਿਹਰਿਕੇਤੀਪ੍ਰਥਮਾਕਰੀ॥ ਚਿਦੇਬਸਾਏਸ੍ਰੀਨਗ
 ਹੀ॥ ਗੋਸੁਰਗਨਿਸਤਾਰੇਸਾਮੁ॥ ਜੇਸ੍ਰੀਪ੍ਰਿਸ਼ੰਮੁਕਰਿਅਕਾਮਾਜ
 ਦ੍ਰੋਬੋਲੈਭਗਵਾਨਿ॥ ਕਬੂਨਰੀਜੈਬਿਪਸਮਾਨਿ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਦਯਭ
 ਦੇਵਤਿਕੇਦੇਵ॥ ਨੀਜੈਇਨਰੀਪਗਕੀਸੇਵਾਦਿਜਤੰਮਰੇਪ੍ਰਾਨਕੇ
 ਪ੍ਰਾਨ॥ ਦਿਜਪ੍ਰਸਾਦਿਤਪ੍ਰਸੰਭਗਵਾਨਿ॥ ਕਬੂਨਰੀਮੋਦਿਜਕੀ
 ਅੰਸੁ॥ ਹਰਿਸੁਰਖੇਵੈਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਜਨੀਨੋਬਿਪਮਾਨ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰ
 ਤਮੰਤਰੇਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥ ਨਪੁਰਾਜਾਕਾਕੀਉਉਧਾਰਿ॥ ਅੰਸਾਜਪੀ
 ਐਪ੍ਰਕ੍ਰਮੁਗਾ॥ ਇਤੁਲੀਯਾਕੇਸੁਲੇਸੁਲਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
 ਧਰੀਪਾਇ॥ ਰਿਆਬਰਨੈਖੇਲਤੁਮਾਰੇ॥ ਜਾਨਿਹਾਯਖਿਖਿ
 ਨਬਢਿਗੇ॥ ੧੫੦॥ ॥ ਦਿਤਗਾ॥ ॥ ਗੋਕਯਆਇਰਾਸਜੀਵਿ
 ਜਸੇਬਚੀਪਿਆਸੁ॥ ਬ੍ਰਿਜਬਾਸੀਦ੍ਰੁਸ਼ਿਤਾਦਿਓਯਪਰੰਮਉਦ

ਸੁ॥ ੧॥ ॥ ਅਭਿਪਾਦਿ ॥ ਸੰਤ ਸਿਖ ਕੀ ਗੋਰ ਲਾਮਾਇ ॥ ੨੮੭ ॥
 ਥੀ ਜਕੇ ਭਗਤ ਦਰਸਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਦੁਪਤ ਕੇ ਬਦੇ ਪਾਇ ॥ ਲੀ
 ਉਨਿ ਦੁਜੀ ਕੰਠ ਲਾਗਾਇ ॥ ਯੁਗ ਸੰਪਾਦ ਬੰਦੇ ਚੰਗਿ ਜਾਸਾਇ ॥
 ਲਗੀ ਬਾਤ ਕੰਗਨਿ ॥ ਭਾਇਓ ਜਸ ਪਾਦੀ ਠਲਾਗਾਇ ॥ ਅਤ
 ਸਨਹ ਕਾਰਿ ਗੋਰਿ ਬੈਠਾਇ ॥ ਨੈਨ ਤਿਉ ਮਰੇ ਉਜ ਥਿਧਾਗਿ ॥
 ਅਪਨੇ ਸੁਤ ਸਿਉ ਬਾਦਿ ਉਪਿਆਗਾ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਤ ਮੇਰ ਲਿ
 ਆਨਾ ॥ ਤੁਮਾ ਬਿਨ ਦੁਖੀ ਤਮਾਹ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਕਬੂਚਿ ਤੇਰ ਪ੍ਰਤਗ
 ਪਾਇ ॥ ਦੁਪਕ ਜਿ ਮੁਖਿ ਪਰ ਮਹਿ ਸਾਈ ॥ ਦੁਆਰ ਰਾਨਾ ਬ
 ਭੇਨੀ ॥ ਦਿਨੀ ਦੁ ॥ ਸਤ ਦੁਖ ਸੋਚੈ ਨ ਬ੍ਰਜ ਕੇ ਚੰਦਾ ॥ ਕਬੂਚਿ ਬਿ
 ਚਿਤੋ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਬੂ ਸਖਾ ਕੇ ਲੋਦਤ ਨਾਮਾ ॥ ਮਾਇ ਦੁਹਿ ਸ
 ਭ ਬ੍ਰਜੀ ਕੁਆਰਾ ॥ ਭਾਇਓ ਤਿਨ ਸੋ ਕਰੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰੰਠ ਲਾਗ
 ਏ ਮੁਰੀ ਬਾਇਗਾ ॥ ਪੁਰਨਿ ਭੁਏ ਸਖੇ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਬਿਲਾਸ ਪਾਏ ॥

ਗੋਪਗੀ। ਰਜਬਸੋ ਦੁਪ੍ਰੇਮੀਭਗੀ॥ ਬਿਸਰੀਐ ਕੇ ਹਿਦੇ ਮਹਿਗੀ॥
॥ ਸੁਦੇਬੇ ਨ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ਮਜੀ॥ ਬੈਲ ਬਜਾਈ ਰਾਮ ਹਿਸਾਭ॥ ਰੁਝ
ਰਹੀ ਏਏ ਪ੍ਰਭੂ ਹਿਸਾਭਿ॥ ਬਿਸਰੀ ਨਾਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬਲਿ ਬੀਰ॥
ਕਹਾਭੈ ਆਜੇ ਬਦੈ ਸੀਰਾ॥ ਬਡੀ ਰਿਹ ਪਦੀਨੀ ਤਹਿਗਏ
ੳ ਮਜੀਲਾਏ ਬੈਰ ਬਜਾਏ॥ ਪੁਨਤ ਲਿਖ ਗੀ ਗੋਏ ਇਕੰਤਾ॥
ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਬਦੈ ਸੀਤ॥ ਗੋਪੀ ਆਈ ਤਲਿ ਸਰਪਾਸੁ॥ ਚਹੰ
ਨਕੰ ਮਲਕੀ ਅਨਮੋਧਿ ਆਸੁ॥ ਮਿਲੀ ਗੰਭੀਰੇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਬੀ
ਤਾ ਬਜੇ ਹਰੇਇ ਗਾਈ ਦੀਨਾ ਕਰੇ ਸੇਖ ਬਲਿ ਰਾਮ ਹਿਸਾ
ਭਾ॥ ਸੁਖੀ ਦਸੈ ਦੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪਾਭ॥ ਅਤਨ੍ਰਿਦੈ ਆਜੀ ਸਕਾ
ਰਿਦਾ॥ ਹਰਾਜ ਹੋਵੇ ਬ੍ਰਿਯੋ ਸੇਵਾ॥ ਬਾਤਹਿ ਰੂਮਾ ਕਾ ਗਾਇ
ਅਤਿ ਕਰਾਏ ਹਿਰਾ ਸਾਂਝਾ॥ ਹਿਰਲੇ ਗੋਮਾਠ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ॥ ਅ
ਤਨੇ ਰਹੈ ਸੀਰਾ ਵਨੀ॥ ਰੋਈ ਸਭੇ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ॥ ਭੰਭੰਕ

ਤਮੁਰੀਰਿ ਮੁਗਰਿ॥ ਤਿਸੀਲਿ ਪ੍ਰਪਰੰ ਮਦਿ ਆਲ॥ ਰਤ
 ਤਬ॥ ਤਾਪਰੰ ਮਰਿ ਸਾਲ॥ ਖੋਲੰਗਾ ਸੁਪ੍ਰਬੁਖ ਲਿਗਾਮੁ॥ ਗੇ
 ਪੀਸੇ ਪ੍ਰਤਾਪਰੰ ਮਕਾਮੁ॥ ਬਿਦ੍ਰੁ ਬੀਨਾ ਮਹਿ ਤਿਸਿ ਪ੍ਰਗਠਿ॥
 ਬੀਨਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਹਥ ਅਤਿ ਪਾਇ॥ ਘੁਲੇ ਮਧ ਸੁਗੰਧਾ ਬਿ
 ਲਾਗੁ॥ ਸੋਲੈ ਹਸਿ ਪ੍ਰਮਦਿ ਆਲ॥ ਗੇਪੀਸੇ ਤਤਗੇ
 ਸੀਗੇ॥ ਤਪੰਗੀ ਗਬਿਗਜੇ ਮੰਗੁ॥ ਤਿਸਿ ਪ੍ਰਜੀ ਕੇ ਬਰ
 ਨੇਨਾਮੁ॥ ਮਨੁਖ ਗ੍ਰੁਪੀ ਪੁਰਖ ਪੁਗਾਨਿ॥ ਗੋਰੇ ਦੇਹੀ ਲਾ
 ਕੇ ਮੰਗੁ॥ ਜਿਉ ਮਹਿ ਬਾਣੀ ਨਰੰਦਾ ਸੀਗੇ॥ ਸੁੰਦ੍ਰ ਬਾਗਰਿ
 ਪ੍ਰਮੁਗਿ ਸਾਲ॥ ਰੰਠ ਬੇਨ ਬੇਨੰਤੀ ਮਾਲੁ॥ ਕੁੰਡ ਲਾਟ ਕਬਿਰ
 ਜਤ ਕਾਨੁ॥ ਜਗ ਮਗਤਿ ਮੁਗਰੰਦ ਸਮਾਨ॥ ਬਹੰ ਪਛਾਨਿ
 ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਬਾਤ॥ ਖੋਲੇ ਗਮ ਜਗਤ ਕੇਤਾਤ॥ ਬੇਗ ਬਗੀ

ਦੀਈਪਠਾਇ॥੨੮੫੨ ਜੀਕਿਸੁਖਉਮਜਾਇ॥ਬਿਦੁਬੰ
ਨਮਤਿਆਈਧਾਇ॥ਦੁਮਤਪਾਗਦਈਬਰਾਇ॥ਅਤ
ਸੁਗੰਧਬਨਭੀਤਹਿਭਈ॥ਬਰਕਪੰਥਤਲਿਧ੍ਰੁਜੀਵੇਈ
ਤਿਸੀ॥ਠਉਰਅਏਬਲਗਮ॥ਪ੍ਰਭੁਮਬਨਾਸੀਸਦਾ
ਅਕਾਮੁ॥ਕਗਿਗੰਧਧਗਾਵੇਪਾਨ॥ਭੋਟਪਠਾਈਬਗੰਮਿਤ
ਨ॥ਪ੍ਰਭੁਉਨਿਮਤਭੁਟੇਬੰਨਮਾਗਿ॥ਸੁੰਦ੍ਰਗੋਪੀਸੰਸਾਰ
ਇ॥ਖੇਲਤਗਾਮੁਅਨੰਦਭਰਾ॥ਬਿੰਦੁਬੰਨਮੈਕਉਤਕਰ
ਗਾ॥ਜੰਮਨਾਕੋਪ੍ਰਭੁਮਾਗਿ॥ਸਾਕਰੀ॥ਈਹਾਮਾਇਕਿਓ
ਭਿਖਰੀ॥ਖੇਲੋਤਮਰਜਲਿਕੇਮਾਗਿ॥ਭਗੀਸਥੀਸੰਸਾਰ
ਖਪਾਂਇ॥ਮਾਗਿਅਕੀਨੀਰਾਮਪੁਰਾ॥ਭੋਗੀਜੰਮਨਲਾ
ਨਮਾ॥ਕਛੂ੨੮੫੨ਤਲਿਧ੍ਰੁਜੀਕਹਿ॥ਲੋਤਕਿਤਾਕੇਜੰਮ

ਮਤਿ ਪਰਿਭਿ॥ ਦਰਿਭਿ ਫਰਪੁ ਭੁਬਲਿਗਮ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕੰ ਮਨੋਦਮ॥
 ਰਾਮੁ॥ ਗੀਗਦਰਤਮੋ ਸੀਰਈ॥ ਭੰਮਗੀਆਂ ਮਾਨਲਈ॥ ਸਰੰ ਸ੍ਰਪਰ
 ਦਰਤੁ ਮਰੇ ਕਰੇ॥ ਫਿਨ ਮੈ ਸਭੀ ਗਰਬੁ ਪੂਰੇ॥ ਰਾਪੀ ਜੰਮਨਾ ਨਿਪ
 ਟਅਪੀਨ॥ ਰਾਬ ਜੋ ਰਿਆਇ ਰਾਹੀਂ ਦੀਨ॥ ਬੇਈ ਜੰਮਨਾ ਮਨਿ ਦ
 ਰਿ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਗਰਬ ਪੂਰੇ॥ ਚੇਆਂ ਦਸਹ ਜਿਭ ਗਦਾਨਿ॥ ਜੈਤ
 ਲਧੁ ਜੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਿ॥ ਇਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪ੍ਰਭੂ ਬਲਿ ਦਾ॥ ਧਰੇ ਸੀਸ ਪ੍ਰ
 ਫੂਲਿ ਸਮਾਨ॥ ਸੀਸ ਤੁਮਹੋ ਏਕ ਹਜਾਰ॥ ਏਕ ਸੀਸ ਪਰਸਰ ਸੈ ਸਾ
 ਰ॥ ਤੁਮਨ ਪਛਾਨਾ ਮੁਖਿ ਮਗੀਆਨ॥ ਖਿੰਮਾ ਕਰੇ ਜੀ ਪ੍ਰਭੂ ਬਲਗਮ
 ਚਰੰ ਨਿਲਾਗੰਡ ਤਉ ਤਾਕਰ॥ ਵੀਨ ਹੋਇ ਪਗਾ ਮਾਗੇ ਧਰੇ॥ ਭਏ ਤ੍ਰਿ
 ਪਾਲਾ ਤ੍ਰਿ ਸੰਕੇ ਬੀਰ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਸੋਚਨ ਪੀਰ॥ ਫੂਰੇ ਰਈ ਜੰਮਨਾ
 ਜਲਈਨ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਲਿਗਮ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਜਲਿ ਮੈ ਬੈਠਨ ਲਾਗਨ ਬ

੨੮੮

ਸਭਗੋਪੀਕੋਪਕਰੇਤਾਥੁ॥ ਜਿਉਗੁਜਖੇਲੈਗਜਨੀਸਾਂਥੁ॥ ਤਿਉਗੋਪੀ
 ਸੋਖੇਲੈਨਾਥੁ॥ ਜਦਾਨੋਨਿਕਸੇਚਰਿਕੇਬੀਰ॥ ਪਠਿਓਬੰਨਪ੍ਰਭਾਨੀਕੀਰੀ
 ॥ ਨੀਦਾਬਸੰਪ੍ਰਕੁਪਰੇਸਗੀ॥ ਆਰਦਿਬਿਸੰਓਤਾਰੇਗਾ॥ ਨਗਤ
 ਸੁਖਦਾਇਕਪੁਰਾਂਨਕਾ॥ ਕੰਠਮਿਲਾਏਮੁਕਤੋਹਾ॥ ਗੋਰਸੈਨਜਿਉਗੀ
 ਗਾਧਾਰੀ॥ ਚੋੜਾਅਭਰਵੈਸਾਖਪੁਨੀਤ॥ ਪਿਆਰੇਯੋਗਪ੍ਰਭਕੀਰੀਤ
 ਦੋਸਾਸਾਬਿਜਬਸੇਅਨੰਤਿ॥ ਪੁਰਖਪੁਰਾਤਨਸ਼ੀਰਗਵੰਤਿ॥ ਬਿ
 ਜਤੇਚਯੋਪ੍ਰਭੂਬਲਗਾ॥ ਗੋਪੀਜਨਕੋਪ੍ਰਕਾਸੁ॥ ਮਾਤਪਿਤਕੋਯ
 ਗੋਪਾਇ॥ ਛੁਨਾਘਰਿਅਏਸੀਬਾਓਗਾਇ॥ ਪੁਰੀਦੁਆਰਕਾਅਏ
 ਗਾ॥ ਮਿਯੋਗਮਕੋਸੰਦ੍ਰਸਾਮ॥ ਦੋਨਓਬੀਹਮਾਨਦੇਭਰੇ॥ ਗਾ॥
 ਸਾਂਮਿਅਕਓਭੁਕਕਰੇ॥ ਜੈਸੰਕਰਖਦਪੁਰਖਪੁਰਾ॥ ਜਨਨਿਯ
 ਯਸ਼ੀਰਗਵੰਤੁ॥ ੧੫੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਖੀ॥ ਦੁਤਪਠਾਇਆਕੁਸੰ
 ੩

ਪੈਪੁਠਗੀਕਆਗੀਆ॥ ਬਾਸਦੇਵਹੁੰ॥ ਤੁਮਨੀ॥ ਸੁਜਨਰਿ
 ਪਤਿਤਗਦਾ॥ ॥ ॥ ਏਪਾਈ॥ ਸਫਬੀਚਬੈਠੇਗੁਪਾਦ॥ ਦੁ
 ਤਪਠਾਇਉਪਤਗੀਕਰਿਸਾਲ॥ ਤਿਨਦਫਿਗਾਗਿਰਸਕਿਰਿਓ
 ਕੋਟਿਨ੍ਰਮਕਾਪਭਰਹਿਓ॥ ਬੋਏਦੁਤਸੁਨੇਗਦਾਨਿ॥ ਬਾਸ
 ਦੇਵਕਤਿਓਬਾਥਿਦਾਨ॥ ਤਮਧੈਰਬਸਦੇਵਸਗਾਨ॥ ਤੁਥਕੋ
 ਕਰਿਜਾਨੇਗਪਾਦ॥ ਭੋਖਉਤਰੇਤੁਮਕੋਕਰੈ॥ ਬਸਦੇਵਨੇਕੁਮਾ
 ਸਰੈ॥ ਜੇਤੁਮਭੋਖਉਤਰੇਨਾਨਿ॥ ਤਉਆਦਉਪੁਰਤੇਗੈਮੇਰਿ
 ਗਰਬਤੁਮਾਗਦੇਉਮਿਟਾਇ॥ ਭੋਖਮਪਨਾਏਉਛੁਟਾਇ॥ ਅ
 ਪਛਾਤਿਚਾਤੇਕਥਿਆਨ॥ ਸਬਦਿਤਮਾਗਾਈਜੈਮਾਨਿ॥ ਜਾ
 ਦੇਵਸੇਸਫਕੇਮਾਨਿ॥ ਪਾਸੇਮੁਕਿਜਗਤਮੇਨਾਨਿ॥ ਇਉਮ
 ਬਾਸੀਪੁਰਖਪੁਗਾਨ॥ ਕਿਆਕਤਪਠਿਉਬੋਭਮਜਾਨ॥ ਕਾਦੁ

ਭਰਮਾਓ ਬੰਡਗਦਰ॥ ਇਹ ਤਮਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਰਜਨਗਰ॥ ਬੋਲੇ॥
ਤ੍ਰਿਸੰਮਤ ਕਰਿ ਅਨੰਦ॥ ਰਮ ਲੋਨੇ ਪੁਰ ਗਏ॥ ਸੁਨੇ ਦੁਰ॥
ਸਰੇ ਸਾਏ॥ ਜਾਇ ਮੂਰ੍ਹਿਕ ਅਬ ਭੀ ਦੇਰਿ॥ ਦੇਉ ਤੇਗਗਰ॥
ਮਿਠਾਇ॥ ਆਵੇ ਬੋਗ ਬਲ ਬਨ ਲਾਇ॥ ਜੇ ਮੁਖ ਤੇ ਤੁਮ ਬੋਲੇ
ਬੋਲ॥ ਭੀਲ ਕੇ ਗੀਧਾਇ ਕਠਲੇ॥ ਕੂਕਰਿ ਸੂਕਰਿ ਕੰਗ
ਸਿਆਲ॥ ਪਿਤਰ ਖੇਚੇ ਗੇਤੁ ਮਰੇ ਦਾਲ॥ ਦੇਹ ਲੇਗੀਓ॥
ਜਕੇ ਬੀਚ॥ ਮੈਸੇ ਸੁਨੇ ਮਾਜ ਨੀਚ॥ ਦੂਤ ਸੰਦਰਸੀਨ॥
ਜਾਇ॥ ਦਸਾਗਲ ਰੇਤ ਬਿਸਮਾਇ॥ ਰਥ ਪਰਚੈ ਸ੍ਰੀਭਗ
ਵਾਨਿ॥ ਏਕਾਏਕੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਤਾਕੇ ਦੇਸ ਸਧਾਰੰਸਾ॥ ਮੁਜੇ
ਗਭੋਗ ਪਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਾਂਸ਼॥ ਪਰਿਜਾਨਾ ਪੂਰਭਗਵਾਨਿ॥ ਸੀਨਾ
ਖਜਾਇ ਰਦਾਏ ਬਾਨ॥ ਸਾਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਸਰੁਕ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਤਿਨ ਜਾ

ਨਿਅਮਾਇਕੁ ਗਵਨਿ॥ ਬਾਤਹਿ ਨਿਕਸੇਤ੍ਰਪੁਸੇਗਾਥਿ॥ ਦੇਖਦੀ॥ ੨੦੧
 ਸੈਨਾਤੈਨਾਉ॥ ਕਾਸੀਕਾਗਜਾਏਸੀਗੀ॥ ਪਹੰਮੁਮਿਥਾਸਦਾਮੁ॥
 ਭੰਗੀਏਕਪੂਤਲੀਤਿਨਕੇਸੀਥਿ॥ ਅਗੇਪ੍ਰਕਾਸਬਨਾਸੀਨਾਉ॥ ਸੈ
 ਨਾਡਾਗੇਸੰਸਤਮਪਾਹ॥ ਕੇਸਦੀ॥ ਕੋਏਕਬਾਹੁ॥ ਚਾੜ੍ਹਿਸੁਦ
 ਸੰਸੋਕਹਤਾਹੁ॥ ਤਿਨਕੇਕਾਏਸਤਤਬੀਆਹੁ॥ ਸਰੁਸੈਨਤਹਿਤ
 ਗੀਆਹੁ॥ ਮਤਾਪ੍ਰਭੁਕੋਲਗੀਨਬਾਹੁ॥ ਜਿਉਦੁਮਤਾਪ੍ਰਬਾਇ
 ਬੀਆਹੁ॥ ਤਉਹੀਸੈਨਤਨਿਮੁਗਾਹੁ॥ ਸਥਗਾਸਾਸੈਨਾਤੋਗਈ॥ ਓ
 ਤੰਮਗਾਤਿਸਤਨਕੀਭਈ॥ ਦੇਖਿਉਪ੍ਰਭਕੋਰੂਪਾਸੀਗਾਉ॥ ਚਾਹ
 ਭਜਾਤਹਿਅਸੇਵਾਏ॥ ਸੰਖਚੜ੍ਹਿਗਵਾਪਦੰਮਅਨੂਪ॥ ਸਾਰੰਗ
 ਸੋਕਹਿਭਨਖਸਰੂਪ॥ ਪੀਤਥਨੰਬੈਜਤੀਆਉ॥ ਚਿਹਦੇਭਿਗਕੀ
 ਲਤਾਬੀਸਾਉ॥ ਸੀਸਮੁਕਾਟਿਅਕੁੰਡਲਕਾਂਨ॥ ਪੁਤ੍ਰਗੀਕਨਹਤੁਮ

ਭਗਵਾਨ॥ ਹਥ ਪੁਰੁਜ ਯਾਗ ਵਿਸੀ ਬਨੀ॥ ਦੇਖ ਓਹ ਜਾਗਿ ਭਯੰ
 ਧਨੀ॥ ਯਸਿਉਂ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿ ਪਦੇਖ ਸਰੂਪ॥ ਭੇਖ ਭਾਗਮੁ ਤਾਮਰੂਪੁ
 ਭੇਖ ਯਾਗੁ ਖੋਭ ਗਵਾਨਿ ਕਰੇ ਸੰਤ ਕੇ ਆਪੁ ਸਮਾਨ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ
 ਨੁਸਰੇ ਗਵਾਨੁ॥ ਕਰੀ ਦੇਅ ਪ੍ਰਭੁ ਤ੍ਰਿਪਦ ਕਾਨੁ॥ ਮਾਰੇ ਰਾਗ ਅਸੁ
 ਗੋਪਾਲ॥ ਹਥਿ ਕਾਟਿਉ ਅਕੁ ਜਾਗਿ ਸਾਲਿ॥ ਯੰਨ ਕਮਲਾਪਤਿ
 ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸੁ॥ ਕਾਟਿਉ ਤਾਗਿ ਤਾਕੇ ਸੀਸੁ॥ ਭੇਖ ਬਨਾਵਤਿ ਬ
 ਨਿਤ ਅੰਗੁ॥ ਹਿੰਦਾ ਬਸੇ ਬਾਕੇ ਸਦਾ ਸੀਗੀ॥ ਨੁੰਨ ਸਰੂਪੁ ਭੈ ਅਸਗ
 ਲਿ॥ ਸਾਗ ਗਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲਿ॥ ਰਾਸੀ ਕਾਗ ਜਬ ਲਵਨ॥ ਸੰਨਮੁ
 ਧਾਮਾ ਟਿਉ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ॥ ਰਹਿ ਸਿਰ ਕਾਟਿਉ ਚਾਕੇ ਸਾਖੁ॥ ਥੇ
 ਲਾਇ ਖੇਦੇ ਜਦ ਦਾਖੁ॥ ਸੀਸ ਜਾਇ ਕਾਸੀ ਮੈ ਪਰਿਉ॥ ਇਤ ਪ੍ਰ
 ਥੇ ਤੰਮ ਕਉ ਤਕ ਕਹਿਉ॥ ਜਾਗੇ ਸਭ ਜਨਿ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲਿ॥ ਵਡ ਸਿਰ

ਦਿਖੋਓ ਮੁਕਟ ਸੋਨਾਭੁ॥ ਕਿਸਕਾ ਸਿਰੈ ਕਰੇਈ ਚਾਹੁ॥ ਸਭੁ ਹੀਰੇ
 ਬਿਓਨੈ ਨਾਨਿਹਾਰ॥ ਗਜਾਕਾ ਪਥਿ ਚਾਹੇਓ ਜੇਬੇ॥ ਮਹਾਸੇਕ ਸਿਓ
 ਕੀਨਿਓ ਤੇਬੇ॥ ਆਈ ਨਿਕਟ ਪ੍ਰਕੀਨਾਰੁ॥ ਰੋਵੈ ਦੁਖੀ ਪੁਕਾਰੁ ਪੁਕਾਰੁ॥
 ਰੋਵੈ ਬੇਟੇ ਨੇ ਬਖਵਾਸ॥ ਅਪੋਨੇ ਪਿਤਾ ਬਿਨੈ ਓਦਾਸ॥ ਦੁਖਿ
 ਗਮਿਓ ਕੀਏ ਕਹੰਮੁ॥ ਜੋਸੇ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ਪਹੰਮੁ॥ ਤਹਿ ਗੀਤੁ ਅ
 ਏਕਾ ਜਸ ਦਹਿ॥ ਸੋਨ ਸਹਤਿ ਸੀ ਗਾਲੇ ਮਾਰੁ॥ ਦੋਵੈ ਪਤੁ ਪਕੀਬੁ
 ਧਾਰੀ॥ ਤਹਿ ਮੂਹਤਿ ਲੈ ਡਿਕਰੇ ਪਹੀ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਗਾਵੈ ਤਹਿ ਕਾਨਾਮੁ
 ਜੋਨਾਗਾਇਲ ਪੁਰ ਕਾਮੁ॥ ਆਇ ਜੀਤ ਮੁਕਤਿ ਮੁਹਾਰੁ॥ ਜੰਨ
 ਨਿਹਾਲ ਪਗ ਪ੍ਰਬਲਾਗ॥ ੧੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਾਖੀ॥ ਕਲੀ
 ਨਿਪਤ ਹਿੰਦੁ ਨਿਓ॥ ਤਾਕੇ ਸੁਤਿ ਆਗੀਆ॥ ਸੰਕਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ॥
 ਪਾਟਿ ਪਾਹੇ ^{ਜੀ} ਅਭਿਮਾਨ॥ ੧॥ ॥ ਰੋਪਾਈ॥ ਕਾਸੀ ਕਾਗ ਜਾਤ ਹਿਮਾਥੀ

ਓ॥ ਨਿਪਾਕਰਿਗੋਪਾਲਓਧਾਰਿਓ॥ ਤਾਰਾਪ੍ਰਤਸੁਦਖਲਾ
ਮ॥ ਕੀਓਮੰਤ੍ਰਬਤਅਪੋਧਾਮ॥ ਮਾਰੇਪਿਤਾਕੈਮਾਗਲਤਾਰ॥ ਮਾ
ਗੇਤਿਸੇਓਤਾਰਗੁਰੂ॥ ਪਿਤਾਕੈਗਕਿਥੀਤਬਯੀਓਧਰੇ॥ ਪਿਤਾਸੁ
ਮਾਨਗਤਿਤਾਰੀਕਰੇ॥ ਮਾਗਦਓਰੀਪੁਜਾਕਰੇ॥ ਪੜ੍ਹੇਮੰਤ੍ਰਅਤ
ਭੁਟਾਧਰੇ॥ ਭੁਟੇਨਿਪਾਲਬਾਗਸਨਾਥੁ॥ ਸੈਲਸੁਤਾਨਿਤਤਾਰੈਸਾ
ਥਾ॥ ਬਿਓਲੇਸੰਕਰਵੇਤਮਾਨ॥ ਕੁਛਫਗਮਾਗੇਸੰਤਸਜਾਨਾ॥
ਕਹੇਸੁਦਖਲਤੇਮਾਗਦੇ॥ ਸਫਲੀਕਰੇਤਮਾਗੀਸੇਵ॥ ਪੰਮੇ
ਪਿਤਾਕਾਮਾਗਲਿਯਾ॥ ਕਰਿਨਿਪਾਤ੍ਰਤਾਰੈਮਾ॥ ਸਤਕਰਿਓ
ਜਧੇਮਕਗਾਇ॥ ਬਿਧੇਤੈਜਾਇਮੰਤ੍ਰਪੜ੍ਹਾਇ॥ ਨਿਕਸੇਪਿਤਮਾਮ
ਤਾਰਿਅਨ॥ ਸਤਸਤ੍ਰਕੈਮਾਗਪੁਨੀ॥ ਸਨੇਭੀਆਬੁਝੰਮਾਨਾਓ
ਤਾਰੈਪਿਤਮਾਦੇਵੈਪਾਇ॥ ਜਬ੍ਹਤਮੰਨਾਸਾਕੈਮਾ॥ ਪਰਿਓਇਤ

ਬਿਪਰਿਦੇਈਚਹੁ। ਲੈਸੁ ਰਖਲਾ ਬਿਪ ਬੁਝਾਇ। ਤਨਿ ਤੇਰਾ
 ਕਮੰਤ੍ਰ ਪੜਾਇ। ਨਿਕਸੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਅਗਨ ਸਗੂਪੁ ॥ ਮਗਭਿਅਸਿ
 ਕੁਮਤਾ ਅਨੂਪਾ। ਆਖੋ ਤੇ ਅਤੁ ਗਿਰੇ ਅਗਰੁ। ਅਗਨ ਰੂਪ ਸਤਿ
 ਹਰੇ ਦੁਗਤਾਈ ਫਿਰਕੀ ਚਗਨ ਸਮਾਨਾ। ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਤਨ ਮਗਭਿ
 ਆਨੁ। ਭਾਖੈ ਸੂਝਾ ਮਗ ਬਿਦਨਾ। ਸਗਲ ਲੋਕ ਕੈ ਕਾਧੇ ਪ੍ਰਾ
 ਪ੍ਰਤਮ ਜਤਾ ਚਗਨ ਕੇ ਧਰਮ। ਅਤਿ ਦਿਚਾਰੀ ਥਰਤਰਿ ਕਰੇ। ਨਿਕਟ ਦੁਆ
 ਰ ਕਾ ਪਤੁ ਚੀਆਇ। ਦੁਭੈ ਸੂਝਾ ਕਰਿ ਦੀਐ। ਐਉਂ ਗਇ। ਕਾਂਪੇਨਾ
 ਨਦ ਪੀਰਿ ਪਗੇ। ਜਾਨੇ ਅਬੁ ਛਿਨਿ ਭੀਭਿ ਜਗੈ। ਆਉਰ ਉਗੜਿ
 ਸੰਕੀਸ ਗੰਨੀ। ਤੇ ਮਧ ਸੂਰ ਨਗਿ। ਆਕਸੀ। ਦੀਨ ਬਿਪਤਿ ਮਾ
 ਗੇਨਾ ਬੁ। ਬਿਜਿਤ ਹਿਰਦੀ ਬਿਗ ਜੇਨਾ ਬੁ। ਕਾਤਿ ਤਤਿ ਪੁਤਰ ਬੇ
 ਆਕਰੀ। ਅਪੁਨੇ ਕੁਝ ਕੇ ਦੁਖ ਸਗਤੀ। ਆਈ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਅਤੁ ਬੁਝ

ਤਈ॥ ਓਸੀ ਮੁਹਿ ਕਾ ਕਾਟਿ ਓਸੀ ਸੁਖਿ ਖੇਲਾਰਿ ਖਾਏ ਪੁਰਜਗ
 ਦੀ ਸੁਖਿ ਆਇ ਓਹੁ ਨਿਬਨਾਹ ਸਮਾਗਿ॥ ਤਕਾਤੇ ਜਨ ਬਹੁ ਜ
 ਤਾ ਜਾਗੀ ਪੁਰੀ॥ ਓਹੁ ਬਲਦਾਨਾ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੈ ਕੀਨੇ ਲੈ ਕ ਸਮਾਗਿ
 ਜਗੇ ਮੰਦੁ ਜਾਗੇ ਬਨਾਹੁ॥ ਜਗੀ ਅਟਾਗੀ ਜਗੇ ਦੁਆਹੁ॥ ਤਾਥੀ
 ਘੋਰੇ ਮਾਸ ਜਗੇ॥ ਮਤਾਹੁ॥ ਜਿ ਕਉ ਤਕ ਕਹੈ॥ ਪੁਰ ਮੈ ਗਏ ਓਹੁ
 ਕਉ ਪਾਸੁ॥ ਓਹਿ ਕੇ ਰਹਿ ਸਦਾ ਰਿਉ ਕਾਸੁ॥ ਪੁਲੇ ਭਈ ਸੰਕਰੀ
 ਪਗੀ॥ ਜਿਸ ਅਵਗੀ॥ ਅਸਭ ਤੇ ਬੁਧੀ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਸਿਧਾਰੇ ਬੇਪੁ ਬਧਿ
 ਆਏ ਅਪਨੇ ਪੁਰ ਕੇ ਪਾਤਿ॥ ਨਿਮ ਸਕਾਰ ਮਾਧਵ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਪਰੰ ਮਧ
 ਰਿਉ ਓਹੁ ਦੇ ਪਾਗੈ॥ ਕਮਲੈ ਨ ਕੋ ਰਿਖਨ ਸਕਾ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੈ ਸਾਜੈ
 ਚਉਦਾਲੇ ਕਾ॥ ਏਹੁ ਲੀਲਾ ਕੋਈ ਸੁਫੇ ਸੁਫਾਈ॥ ਪ੍ਰਮਭਗਤਿ
 ਮਾਧਵ ਕੀ ਪਾਈ॥ ਸੰਖ ਚੜ੍ਹਿ ਕੇ ਪਾਗਿ॥ ਜਗੁ ਪਾਸੇ ਸੁਧੁ ਜੀਉ ਕਰ

ਮੁਹੁਰਾਜਨ ਨਿਤਾਲ ਮਾਗੇ ਇਦਾਨ ਕੇਰੇ ਰਿਵਾਜ ਗੋਤੇ ਨਿਕਾਮ॥
॥ ੧੫੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਹੋਤੁ ਪੁਬਤ ਗਾਮ ਜੀਖੇ ਲਤਿ ਗੀਅ
ਕੇ ਸਾਖੁ ਇਛਾ ਰਾਗੀ ਮਤ ਪੁਰੂਸੁ ਰਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ॥੧॥ ਰਖਿ ਪਾਈ॥
ਰੇਵਤਿ ਪੁਬਾਤਿ ਮਾਏ ਗਾਮਾ ਸੰਗ ਮਤ ਸੁੰਦਰ ਸੁਤੀ ਰਾਮੁ ਪਾਪੁ
ਕੁਜੀ ਕੀ ਬੋਹ ਲਾਪਾਨਾ ਮਾਪੀ ਸੁਖੁ ਉਚਰੇ ਗਿਆਨਾ ਸੁਖੁ ਸੇ
ਖੇ ਲੈ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨੁ ਪਾਜਾ ਕੇ ਭਈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ਨਾਰਮ ਸੰਸਾਰ ਨਾਮ
ਕਤਿ ਸਮਾਨਾ ਕੁਮਾਸੁ ਥਾਤਾ ਕਾਮੀ ਤੁਹਿ ਦੋਰਿ ਨਿਥਾਏ ਰਹਿ ਪਾਸੁ
ਨੀਬਾਤ ਮਾਰੇ ਉਤਗਵਾਨਿ ਪਦ ਤੇ ਮਿਤਰ ਮਾਰੇ ਪਾਨਿ ਬੈਰਾਮੀ
ਤਕਾਏ ਦਰਿਆ ਜੀਆਇ ਸਵਰੇ ਸਾਧਨਾ ਕਾਨੀ ਰਾਇ ਉਤ੍ਰਿ
ਮਾਏ ਦੋਹਰਾ ਗਾਇਆ ਮੁਕੀ ਨਿਖਰਿ ਸਰ ਸੋ ਸਾਗ ਪਰ ਬਤਿੰ ਬਿ
ਪਰ ਕਹੇ ॥ ਸਾਗੇ ਕੇ ਬੂਧੀ ਪਰੇ ਪੁਲੇ ਤੇ ਸਭੇ ਪੁਲੇ ਕਾ ਬੰਨਾ

੬੨

ਚਰ ਬੰਡੇ ਲਗਾਇਓ ਸੋਕਾ ਬੰਨਤ ਹੋ ਅਨਗਰਉ ਜਾਗੇ॥
ਬਿਨ ਬਿਗਾਰ ਸੋ ਸਾਰੇ ਆਗੇ॥ ਫੁਲ ਸੰਮੁਦਿ ਮੈ ਪੈਠੈ ਜਾਇ॥ ਭੁ
ਜਪ ਸਾਰੇ ਢੀਲ ਨ ਲਾਇ॥ ਭੁਜ ਬੀਚ ਜਲਿ ਏਕ ਠਾਕਰੇ॥ ਅ
ਅਗਾਧ ਜਲਿ ਪਰਤੀਪਰੈ॥ ਡਾਰ ਦੇਤ ਪਰਤੀ ਮਾਰਿ॥ ਘਨੇ ਨਗਰ
ਜਲਿ ਸੋ ਬਹਿ ਜਾਇ॥ ਰੇਵਤ ਪ੍ਰਬਤਿ ਮੇਓ ਗਏ॥ ਅਗੇ ਖੋਲੈ
ਰਾਮ ਉਦਾਰ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਡਾਰ ਸਾਖੀ ਤੋਰੇ॥ ਪਤ ਅਮੀਲ ਕਾਲੀਓ
ਠਾਇ॥ ਫੇਰੇ ਉਬਗ ਬਲੀ ਮਨ ਲਾਇ॥ ਪਾਸੂ ਡਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਓ
ਮਹਾਮੂਰਿ ਅਤਮਿਤ ਕਯੋਗ॥ ਬਹੁਤੀ ਮੂਰਿ ਅਵਿਗੋਆ
ਕਰੀ॥ ਕੋਪਾਇ ਸਟ ਜਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪਗੀ॥ ਨਦੀ ਮੁਸਟ ਕੀ ਸੀਸ ਅੰ
ਤ॥ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਵਤ ਕੈ ਕੰਤੁ॥ ਬਹੀ ਸੀਸ ਤਲੇ ਰੂਪਾਰ॥ ਜਿਉ ਗ੍ਰੇ
ਹੀ ਦੇਹ ਚਲੇ ਪਗਾਰ॥ ਨੇਕ ਨ ਜਾਨਿਕ ਪਬਲਿ ਦਾਨੀ॥ ਰੂਪ ਉਪਰਲੀ
ਉਮਾਗੀਆ॥ ਡਾਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਭ ਸੇ ਲਾ॥ ਨੇਕ ਨ ਛੋਡੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗੋਲ

ਅਤਿ ਰੋ
ਮੁਖ

ਸਭੇਗੰਮਜੀਚਿਹਨਿਕਰੇ। ਬੰਤਪ੍ਰਭੁਜੇਨੇਕਾਨਰੇ। ਧਾਧੁਗੇ॥
 ਨਰਗਮਤੇਰੇ। ਜੁਧਾਨਦੀਮੇਸਰੀਦਿਯੋ। ਨਿਭੂਤਬਕਪੁਲੇ॥
 ਉਭੁਠਾਈ। ਗਾਇਉਗਮਕਬੋਗਯਗਾਈ। ਗਲਪੁਰੀਦ
 ਖੀਰਈ। ਜਾਗੰਮਧੂਲਕੀਪਈਪਰਉਤਾਥਗਠਲੀਉਤੇਰੇ॥
 ਮੁਖੰਪ੍ਰਗਥਪ੍ਰਤੰਮਸਦਾਅਸਾਮੁਦੇਅਗੀਰੀਗਾਇਪੁਰਈ
 ਨਿਕਸਜਿੰਦਬੰਦਰੀਗਈ। ਮੁਖਤੇਰੇਯੋਗਪ੍ਰਕੀਪਧਾਕੀ
 ਉਅਪੁਨਾਯਤਿਉਗਵਾਰੀ। ਰੇਦਪਤਪ੍ਰਕੀਦਰਖਕਰੀਸੈ
 ਗਾਇਪ੍ਰਜੀਅਪਦਾਤਰੀ। ਭਯਪ੍ਰਜੀਕਿਕਰਤਿਉਚਲਾਤਪਤਿ
 ਕੇਗਈਗਰਿਕੇਮਿਤਾ। ਜੈਸੰਤੁਖਲਲਿਤਬੀਅ। ਜਾਨੀਤਾ॥
 ਲਥਾਇਨੁਸੰਮੁਗਰਾ॥ ੧੫੪॥ ॥ ਨਿਭਗਾ ॥ ਸਖੀ ॥ ਸੋਮਬ੍ਰਤੁ
 ਜੋਧੀਨਚਿਉ॥ ਰੁਪਤਿਅਤਬਥਾਦਾਨਿ॥ ਤਾਰੀਬੋਟੀਯਥਾਦਾ
 ਸੁੰਦ੍ਰਪਰੰਮੁਸੁਜਾਨਾ॥ ੧੫॥ ॥ ਰੀਧਾਈ॥ ਰੁਜੋਧੀਨਰੁਪਤਬ

ਲਵਾਨਿ॥ ਬੋਟੀਤਾਰੀਪਰੰ ਮੁਸੁਜਾਨ॥ ਨਾਮਲਾਛਮਲਾਤਕੇ
 ਪਰਿਓ॥ ਬਲੀਪਿਤਸੇਅਬ੍ਰਕਰਿਓ॥ ਸਬਸੁਤਾਗਾਤਰਿਕੋਬ
 ਿਓ॥ ਸੁਮੰਬੂਤੇਰਨਿਆਂਗੀ॥ ਫੀਲਨਰੀਨਿਆਪੀਘਰੀ॥
 ਬਲੈਕੋਰਦੇਕੁਪੇਤਰੈ॥ ਕੈਸੇਕਰਮੁਤ੍ਰਿਸੰਸੁਤਿਕਰੈ॥ ਕੰਨਿਆ
 ਕਾਮਨਿਪਾਸੇਨਾਥਾ॥ ਤ੍ਰਿਪਸਾਥਸਰੁਬਲੈਗਾਥਾ॥ ਰੰਮਸਭ
 ਤ੍ਰਿਲਸਮਾਨਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਮਤਬਲੀਨਤੀਨਿਕਪਛੇ॥ ਭੀਖੰਮ
 ਕਰਿਅਬੋਗਗਲੇ॥ ਹਿਸਪੁਤਰੇਜਾਨਲੇ॥ ਕਰੰਨ
 ਸੇਜਪੰਤਤੀਜਾਸਾ॥ ਕੂਰਸਦੁੰਡੂਕਗਲ॥ ਛਟਵਜਗੇ
 ਤਕਥਾਸਿਤੁਰਿਓ॥ ਇੰਨਥਾ॥ ਤਾਪੁਉਦੰਮਕਰਿਓ॥ ਗਬਬਸ
 ਏਅਾਏਧਾਇ॥ ਅਤਅਨੂਥਉਨਸੁਤਾਜਾਇ॥ ਫਰੇਸਥਾ
 ਜੀਅਤਬਭਵਾਨਿ॥ ਜਾਕੇਪਿਤਰੈਸ੍ਰੀਕੁੰਗਵਾਨਿ॥ ਸਦਾਪ

ਜਾਂਗੁ
ਸ੍ਰੀਮੰ

ਜਿਨ

ਨੇ ਇਥੋਂ ਸਗਾ ਰੂਪ ਦੇ ਤਿਬਲ ਸੋਭ ਪੂਰਾ ਕੋਰ ਦਮਾਹਤ
 ਕੇ ਬਾਨਾ ਪਾਦ ਮਰੀਘਾ ਬਚ ਸਮਾਨਾ ਸੋਭ ਬਾਲੇ ਮੇ ਸੋ
 ਕੇ ਸਬ ਬਲੀ ਠਿਗਤ ਮੇ ਲੈ ਕੇ ਸਕੁ ਨੇ ਕੋ ਤਨ ਲਾਏ ਬਾਨਾ
 ਤ੍ਰਿਸੰਸਤ ਅਤੀ ਬਲਿਹਾਨਾ ਕਾਏ ਛੋਰ ਪ੍ਰਧੇ ਮਾਗਾਏ
 ਤੀਰੋ ਤੀਰੂ ਮਉਤ ਕੇ ਕੋਰ ਦਮਾਨ ਮਤਿ ਪੁੱਜਾ ਕਰੀ ਘਾਬਲ
 ਤੀਰੀ ਸਕੀ ਕੋਰ ਦਤਾਰ ਬਕਟ ਭਾਗੀ ਕਰਨ ਗਰੇ ਭੈਆ
 ਅਖਾਗਾ ਬਾਧਿ ਉਸਾ ਬਬਲ ਮਨ ਕਰਿ ਉਬੰਦ ਸਾਲਾ ਮੰਦ
 ਮੈਧ ਰਿਉ ਆਇ ਉਨਾਗ ਦਿਮਾ ਮਤਾਨਾ ਜਤਾ ਬਸੇ ਸੇ ਸੀਭਗ
 ਵਾਨਾਗ ਮਤਿ ਸੰਜਾਰ ਦੁਕਲਾਗੀ ਬਤ ਤੇ ਜਦ ਸਠਾ ਸੁਭਾਇ
 ਨਾਮ ਕਤਾਰ ਕਤਾਰ ਕਰਾ ਅਤ ਚੁਮ ਮੇ ਸੋ ਜਾਤਾ ਸਗਾ ਬਾਧਿ
 ਸਾਂਬੁ ਏਕਲਾ ਬਾਲਾ ਬਤ ਤੇ ਕਰ ਦੇ ਮਗਰੁ ਗਲਾ ਸੁਧ ਸਾਬਤ

ਕਿ

ਨਮੋ ਨਤੋ ਰਿਉ ਸਭ ਜਰਦੀ ਮਲ ਉਰ ਮਕਰਿਉ ਬੋਲਉ
 ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਆਰੰਭੁ ਜਸੁ ਮੇਰੇ ਸਵਰੰ ਮੁਕਤੀ ਉਸਾਥਾ ਕੀ
 ਜੋ ਬਾਗੁ ਬਾਗੁ ਤਿਉ ਪੈਗੁ ਸਭੁ ਨੇ ਆਗੇ ਆਈ ਨੀ ਮਾਨਾ ਕੁਲ
 ਮੈਂ ਤਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਕੇ ਰਵ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਜੀ ਲੀਨੇ
 ਮਤ ਕੇ ਰਾਜੇ ਉਪਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਪ੍ਰੰਮ ਸੁਜਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਲਈ ਨੇ ਮਯ
 ਰਾਜੀ ਰਾਜਾ ਤਿਉ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਮ ਰਾਜੇ ਦਰਸਨ ਦਰਸਿ ਮਤੀ
 ਜਗੇ ਤਾਪ ਬੈਸੇ ਸਗਮ ਅਨਿਤੁ ਉਪਦੇਸ਼ੁ ਮਲ ਮੀਰੀ ਅਨਿਤੁ
 ਰਾਗ ਬੀਰ ਬੀਰਾ ਜੇ ਰੰਗੁ ਤਿਉ ਰਸ ਉਪਰਿ ਜਾਰੇ ਨਿਦਾਸਤ
 ਨਪੁੰਗੁ ਮਾਏ ਬਲਗੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਨਿਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤੈ ਸੰਮੁਖਿ ਰਿਕਟਾ
 ਕੇ ਰੋਗ ਪਾਇਆ ਉਪਦੇਸ਼ੁ ਜਾਰੇ ਪਾਸ ਪਠਾਇਆ ਉਪਦੇਸ਼ੁ
 ਚਰੰਗਿ ਨਗਰ ਮਹਿ ਪਰੇ ਸਭੁ ਕੇ ਰਵ ਸਿਸਾ ਚਰੰਗ ਉਪਦੇਸ਼ੁ

३

੨੯
 ਤਮੋਸਦਰਤੁ ਮਰੇਕਾਮੁ ਭੁਗਮੈ ਨਰਾਜਾ ਬਲਦਨਾ ਸਰੁਤੁ
 ਪੋਖੋ ਪੁਪਾਨਾ ਤੁਮਕੋਇ ਭੁਨਮਾਗਿਆਕਗੀ ਤੁਮਹੀਸਤੁ
 ਸਾਂਬਜੋਤੀ ਬੇਗਸਾਬਰੇਦੁ ਵੀਦਾਹਿ। ਤਹਿਸੁਤਅਏਤੁਮ
 ਰੇਪਾਤਿ। ਮਾਨੋਬੇਗਬਲਮਾਕਗੀ। ਇਤਮਾਗਿਆਮਾਥਪੁ
 ਧੰਨੀਦੁਪਰੇਦੁਤਬੁਬਲਿਦਾਨ। ਇਤਕਿਆਕਤੇਸੀਭੁਗ
 ਦਾਨਾ। ਜਪਦੁਮੁਰੇਆਗਿਆਕਗੇ। ਮਤਅਕਾਸਤੇਪਾਥਪੁ
 ਰੇਪਾਪਨਿਰਗੰਥੀਦਾਗੀਸੀਸੁ। ਭੁਲਕਾਲਗਤਿਸੀਜਗਦੀ
 ਸੁ। ਜਪਦੁਬਰੇਗਜੇਰੁਏ। ਸਭੇਗਿਆਤਾਕੇਮਿਟਗੇ। ਪੰਭੁਜ
 ਮਤਤਾਕਾਭੇਆ। ਤਮਤਪੁਪਤਿਰੀਰੇ। ਮਾਨਸਮਧੀਤਮਰੇ
 ਗੋਸਾਥਾ। ਤਮੋਸਦਰਤਾਕੇਦਾਜੀ। ਉਲਿਟਤਮਕੇਆਗਿਆਕਗੇ।

ਕੀਆਨੇਕਾਨੀਤਿਕੇਯੋਗੇ। ਰਗੀਗੋਪਮਨਾਗਫਗਿਨੀ
 ਜੇਭਨਕਾਗਫਪ੍ਰਾਗਾਇਨੇਕਤਮਿਰਥੁਪਰਿਧਿਭਿਨਿਬ
 ਤਦੁਆਰਖਜਾਨਾਤੁਰਿਭਿਜੇਤੰਮਦੁਰਿਕਸੇਕਰੇ। ਸਕੁਯੀਗ
 ਰਬਤਾਕੇਪ੍ਰਯੋਜਾਯਗੰਨਿਭੀਮਸਾਨਾ। ਹੁਸ਼ੇਕਸਸੇਅ
 ਤਬਸਿਦਨਾ। ਭੀਖੰਮਅੰਮੀਨਜੇਮਾਗਾਇ। ਜੰਨਾਇਨਸਕਰੇ
 ਅਭਾਇ। ਕੇਸੇਸੁਖੀਬਸੇਪ੍ਰਮਿਅਪੁ। ਜਗਤਿਯਨਾਇਸੇਭ
 ਇੰਦੁਵਿਗਾਗਤੰਮਤਕੇ। ਤੰਮਗੀਆਗਿਅਸੇਰਪ੍ਰਯੋਜਨੇਤੰ
 ਮੇਪਛਾਤਨਾਗੀ। ਅਤਦੁਬੁਧਬਨੀਮਾਮਾਗੀ। ਪਾਛੇਇਨੇ
 ਕੀਨਾਗਜਾ। ਠਿਭੁਜਨੇ। ਬਤਿਕਾਜੀ। ਆਗਗਜਨਕਗ
 ਪਾਗੀ। ਬੇਗਤਿਕਾਮਾਗਮਿਟਾਇ। ਫੂਟਕਥੁਤੁਧੇਭੁਗੇ। ਸਕੁ
 ਚਗਨਗਰਮੇਪ੍ਰਯੋਜਾਯਕਥੁਤਦਾਪ੍ਰਬੀਗ। ਨੇਗਸਕੁਸੁਮਨੇ

ਤੀਗਾਲਾ ਲੇਤਰੀ ਏਬਾਏ ਬੀਗਾ ਮਗਬਲੀ ਪ੍ਰਤਿਰੁਦਏ
 ਪੀਗਾ ਅਐਸੇ ਛਕੈ ਗਮ ਬਲਾਨਾ ਮਗਪੁਲੇ ਕੀ ਅਗੰਨ ਸਮਾ
 ਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲੇ ਗਮ ਪੁਰਾਨਾ ਸੁਨੇ ਭੀਯਾ ਤੁਮ ਸੇਭੇ ਸੁਜਾਨਾ
 ਏਕੈ ਰਵ ਸਤ ਬਰੇ ਗਵਾਰੇ ਗਿਆਨ ਹੀਨ ਦੀਨੋ ਅਉਤ ਗਾਉਗੇ
 ਸੈਨ ਗਾਨੇ ਕੇ ਕਹੈ ਏਕ ਪਾਲ ਸਤੁ ਗਲਾ ਭੁਗੇ ਅਰੁ ਗਿਆ ਚਤ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਅਬਨਾ ਸੀ ਮੁਰਖ ਅਕਾਮੁ ਚਰੰਗਿ ਪੂਰਬੁ
 ਮਸਿਧੇ ਗੇਤਿ ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤੁ ਦੁਖ ਤਹੈ ਮਗਦੇ ਦਸਿ ਰਧਾ ਪੂਰ
 ਤਹਿ ਪਿਆਰਿ ਰਿਦਾ ਭੁਪੁਗਾ ਭੰਮੁ ਅਏਕ ਪਾਲ ਸੁਗਗਿਆਨੁ
 ਚਰੰਗਿ ਪੂਰ ਚਾਹੇ ਭਗਵਾਨਿ ਤੀਰਥ ਥਾਨੁ ਸੋਕ ਚਰੰਗਿ ਭੰਮੁ ਸ
 ਭਦੀਨ ਚਰੰਗਿ ਕੀ ਸਰੰਗਿ ਭੰਮੁ ਸਤੁ ਤਾ ਕੀ ਮੂਖ ਮਕਲਾ ਜੋਤਿਕ
 ਹੈ ਸੋਈ ਕਛੁ ਭੁਲਾ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਕੇ ਕੀਨੋ ਕਾਜਿ ਭਿੰਨੁ ਸੈਨ ਕੇ ਦੀਨੋ ਰਾਜ

ਤਾਕੀਆਗਿਆਨਾਤਤਗੀ। ਅੰਤੀਦਿਪਾਸਤਪ੍ਰਕਾਸ਼। ਇਤੰ
 ਨਕਤਪਤਿਸਮਾਨਾ। ਸਤਕੇਮੂਰਖਬੰਡਅਜਾਨਾਇਨਕਨਾਥਿਧ
 ਅਭਮਾਨਾ। ਕੋਰਦੁਲਾਕੇਰਿਦੇਗੁਮਾਨਾ। ਰਾਜਗਰਬਭੁਈਥਲਿ
 ਭੋਗੈ। ਤਿਨਥਲਿਗਿਆਤਿਨੋਕਾਤਰੇ। ਜੈਸੇਪਸੂਨਸੂਪੇਘੇ॥ ਪਾਂ
 ਚਸਾਤਲਾਠੀਸਿਰਸਰੇ। ਸੂਧੇਤੋਇਜੇਖਵੈਮਾਗਾਤਉਇਤਕੋਰਦ
 ਬੰਡਗਵਾਗਿ। ਭੰਡਰੇਉਕੁਛਾਬਿਲੰਮਲਾਉ। ਗਰਪੁਤਾਗੀਮੋਰ
 ਨਾਉ। ਇਕਨਛਾਭੰਡਕੋਰਦਨਾਤਿ। ਬੁਝੀਜਿਨੋਰਲੇਹੀਬਾਤਾ। ਪੀਠਾ
 ਗਰਕੇਲੈਰਲਿਪਹਿਉ। ਸੰਕਰਖਦਾਇਉਕਉਤਕਕਰਿਉ। ਗੀਗਾਕੇ
 ਜਾਇਦਉਬਤਾਇ॥ ਸਿਰਦੀਜਾਅਲਾਇਬਲਾਇ॥ ਨਗਰਮਾਪ੍ਰਭ
 ਲੀਉਉਠਾਇ॥ ਸਕਾਨਗਰਚਿਉਹੀਜਾਇ॥ ਕੋਰਦਾਬਿਸਮੇਇਤਕੀ
 ਭੋਆਨਗਉਠਾਇਕਉਤਕੇਲੇਆ। ਚਲੇਜਾਇਗੀਗਾਕੀਉਹਿ। ਹਾਇ

ਤਾਇਕਤ ਕੀਨੇ ਸੁਰਾਸਰ ਦੇ ਬੈਜ ਬੁਨੈ ਨਿਹਾਰਾ ਨਗਰਾ ਮਕੈ ਹਰਿ
 ਅਧਾਗਾ ਸਤੁ ਅਭੇਤਾਇ ਸ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਤਾਰਤਾਰ ਪੁਰੁ ਅਤ੍ਰੈ ਕੰਗ
 ਸਾਬਦਾ ਬੁਝਮਦਾ ਅਗੇ ਪਰੇ ਅਟੈ ਲੈ ਪੁਰੁ ਰਹਿ ਪਰੇ ਆਗੇ ਸ
 ਭਰੀ ਬੋਨਤੀ ਕੰਗਿ ਪੁਰੁ ਅਨੰਤ ਜੀਤੁ ਸ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਕਉਨੀ ਟਬ ਪੁ
 ਤੈ ਜੰਤੁ ਗਧਿ ਆਕੀ ਜੈ ਨਾਥ ਅਨੰਤੁ ਇਕ ਸੀਸ ਪਰੇ ਬੁਝਮੰਗੁ ਤਿਕ
 ਸਮਾਨੇ ਪੁਰੁ ਅਖੰਤੁ ਚੰਨੁ ਆਤੁ ਮੇਰੇ ਸੀਸ ਤਜਾਗਾ ਤੁਮਰੇ ਬਾਢ
 ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਾ ਤੁਮਰੇ ਰਚੈ ਸਗਲ ਸੈਸਾਗਾ ਤੁਮ ਪਾਏ ਫੁਲ ਕੋਰੇ ਸ
 ਧਾਗਾ ਸਤ ਪੁਲੇ ਮੇਟੈ ਕੋਰੇ ਕਰਿ ਦਿਛਾ ਸਰਜਗ ਕੋਰੇ ਤੁਮਰਾ
 ਖੇਲੈ ਸਤੁ ਮੈਸਾਗਾ ਤੁਮਰੇ ਬਲੁ ਪਾਗਾ ਦਗਾ ਬਨੈ ਨਾਥੁ ਦੇਵ ਕੋਰੇ
 ਬਾਤੰ ਮੁਨਾਜਾਨ ਤੁਮਰੇ ਬੋਲਾਤੰ ਮੇਅ ਦਗਿ ਆਕਰੀ ਅਪਾਗਾ ਤੁਮਰਿ ਆ
 ਲਖੁ ਪਰਾਟੰ ਨਾਥ ਜੇ ਜੰਤੁ ਸ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਪਰੇ ਤਾਤੇ ਸਭੀ ਦੁਖ ਕੋ ਤਰੈ ਕੀਜੈ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਪੰਨਾ ੨੧੦

ਦਿਪਾਦਿਪਾਤੰਗੁਰਾਤੰਮਰੇਅਭਿਗਸਰੇਦਿਸਰੁਗਿਗਰਬਪ੍ਰਤੀ
ਦੀਨਦਿਆਲਾਸਾਂਜੇਗਤੁਮਬੇਰੇਦਿਪਾਲਾਕੁਏਰਿਗਪਲਮਤ
ਪ੍ਰਗਤਾਪ੍ਰਗਮਬਾਸੀਸਿਰਅਕਮੁ।ਕਾਕੁਤਲਿਪ੍ਰਤਿਤੁਬ
ਲੈਅਮਾਪ੍ਰਮਾਦਿਪਾਲਮਤਪ੍ਰਤੁਕੇਅ।ਬੇਟੀਕੋਰਦੁਰੀਦੀਦਾਤਿ।
ਸਾਬਲਛਮਲਚਰਨੀਪਾਣਿ।ਪਿਤਾਸੁੰਦਰਪੰਨਾਜੈਰੀਅਮਾਬੇਟੀ
ਦੇਖਤਿਗਮਤਭੈਅ।ਦੇਸਤਿਓਪਰਿਏਕਤਜਗਾਮਾਤੋਭੀਦੇ
ਸਦਗਾਪੋਛੇਦੀਨਤੀਸਤਜਗਾਭੂਖਨਰੀਰਬਨਾਏਗੁਰਾਬਤ
ਤਗਭ੍ਰਮਾਮ੍ਰਕਚੰਨਭਾਗ।ਲਾਲਜਵਾਹਰਮਾਮਪਾਗਾਥਾਗ
ਬਤਗਿਬਿਨੈਮਤੁਕਾਂਤਿ।ਪਿਆਰੀਸੁਤਤੁਮਾਰੀਸਾਂਤਿ।ਨਦੋਇ
ਦਾਤਸੀਬਾਲਿਗਮਾਸਾਬਪ੍ਰਤਕੇਪੁਰਕਾਂਮਾਪੁਰੀਦਮਾਗਕਾਮ
ਏਨਾਕੁ।ਸਾਮਰਤੀਜਵਲੇਸਾਬੁ।ਤਿਰਖੇਜਾਦੇਸਿਓਸੁਜਾਨਾਸ

ਭੇਖੋਲੀਨੋਦਿਖਾਨਾਸਾਂਬੰਦੀਦਪਨਤਿਉਚਿਤਥਾਇਤਥੇ
 ਪ੍ਰਮਾਣੇਖੋਲ੍ਹਰਿਖਾਇਅਜਤੁਗਰਗੇਤਿਤਤੁੰਤੁਘਰਿਸਿਮਰਿ
 ਮਨਓਪਨੀਸਾਂਤੁਗਾਨ੍ਹੀਨ੍ਹੀਦੁਕਾਨ੍ਹੀਨ੍ਹੀਸੁਭੋਤਿਅਸੁਭ
 ਕੇਸਾਬਾ। ਤਰਿਜਗਦੀਸ੍ਵਪੁਰਖਪੁਰਾਨਾਨ੍ਹੀਨ੍ਹੀਥਾਥਾਸ੍ਵੀਰ
 ਗਦਾਂਨਾ॥੧੫੫॥ ਸਾਖੀ। ਸੋਢਾਸਤੰਸ੍ਰਮਰਹਿਨ੍ਹੀਇਕਸ
 ਤਓਪਰਿਨਾਗਾਸੁਦਨਾਹਦਬਿਸਮੇਕੁਏਪਗੀਏਕੈਬਾ॥੧॥ ਚ
 ਓਪਾਈ। ਸੋਢਾਸਤੰਸ੍ਰ੧੬੦੧੦੦ ਇਕਸੋਨਾਗਾਨ੍ਹੀਨ੍ਹੀਪਗੀਏਕੈਬਾ
 ਏਕਮਤੂਤਸੁਕੀਬਗੀ। ਅਤਮਗਾਪਤਿਓਲੀਥਾਕੀ। ਸੁਭੋਤ
 ਨਾਹਦਸੁਗਰਿਅਨਾ। ਬਿਸਮੇਕੁਏਸੁਨਤੇਕਾਨ੍ਹੀ। ਰਿਅਅਚਰਜਨੀ
 ਭਗਦਨਾਨ੍ਹੀਦੇਖੋਪਤਤਪੁਰਖਪੁਰਾਨਾ। ਰਿਸਰਿਸਪਰਿਸੈਕੈਸੁਬਸੈ।
 ਰੇਖਮਾਧੈਕੈਸੋਗਰਸੈ। ਪੁਰੀਦਮਾਗਰਾਨ੍ਹੀਨ੍ਹੀਨ੍ਹੀਪਗੀਏਕੈਬਾ

ਕੈ ਬਾਗ ਸੁਭਾਏ ਬਿਓਏ ਪ੍ਰੀ ਬਾਗੇ ਮਾਹਿ। ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਨਾਇ। ਸਾਗਰ ਖਾਈ ਗਤਿ ਰਾਗੀਰਾ। ਨਤਾ ਬਿਗਨੇ ਬਲਕੇ ਬੀਗਨ
ਗਮਗ ਕਰੈ ਕੈ ਦਿਕੇ ਦੁਆਰਾ। ਸੁੰਦਰੇ ਦਿਨ ਪਾਗ ਦੁਹਾ। ਕਰਨੀ
ਸਭ ਪੁਰੀਰੀ ਸਾਧ। ਕਾਦਾ ਮਤੀ ਤੁਕਾ ਲੈ ਕੇ ਕਾਦਾ। ਨਤਾ ਬਿਗਨੇ ਸੁੰ
ਗੋ ਪਾਏ। ਤਿਨ ਕੇ ਖੂਪ ਰਿਸੁ ਜਾਹਿ ਸਾਧ। ਸੁੰਦਰੀ ਬੀਤਾ ਠਬ ਜਾ
ਲੋਕ ਪੁਰੀ ਕੈ ਕਰੈ ਦੁਹਾ ਗਾਏ ਗੋਤ ਗਿਰੇ ਸੇ ਗਾਇ। ਭਾਗਪੁ
ਰੀ ਕੈ ਕੋਲ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਮਾਏ ਭਤ ਰਿਕੇ ਪਾਮ। ਨਤਾ ਭੁੰਤ ਮਲੀਸ
ਪ੍ਰਸਿੰਸਾਮ। ਤਿਸ ਮੰਦੁ ਕਾ ਕੋਲੇ ਪਿਆਸ ਪਸੰਨ ਜੋ ਗੋਲੀ ਨਾਨਕ
ਨਾਨਕ ਕੋ ਗੋਲੀ ਜਗਮਗ ਕਰੈ। ਧਰੇ ਪਿਆਸ ਜਗ ਪਾਤੁ ਕਟੇ।
ਠਟਕ ਮਲੀ ਕੇ ਬਨੇ ਕੇ ਦੁਹਾ। ਖਾਧਾ ਖੁਰੇ ਖੇਮਤਾ ਮਪਾਗਨੀ
ਲਾਮਠਾ ਰੀ ਬਨੇ ਸਾਮ। ਮਲ ਕੈ ਰੀਤ ਹਟੀ ਪਕਧਾਮ। ਰਿਗਤ ਮ

ਧਰੇ ਪੋਤ ਬਨਾਇ। ਚੜ੍ਹੇ ਭੂ ਪਰਿਹਰੇ ਸੁਹਾਇ। ਤਿਨੇ ਪਾਸ ਕਬੂ
 ਤਰਿ ਬਏ। ਏਨ ਬੋਲੈ ਏਨ ਕਠੂ ਨਹੀ। ਮੰਦੁ ਬਖਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਰ
 ਨਿਰਸੇ ਧੂਪ ਸੁਰੇਖੇ ਫਗੁ। ਮਹਿ ਲਿਖਿ ਪੁਰਿ ਬੈਠੇ ਨੇਹੀ। ਬੀਸ ਪਾਂਚ
 ਸਿਰਗੇ ਤੇ ਸੰਗੇ। ਮੋਹ ਭੁਕਾ ਅਤ ਸਬਦਿ ਹਿਸਾਦਾ। ਤੇ ਸੇ ਮੰਦੁ ਗੇ
 ਬਿਸਾਲਾ। ਨੀਲ ਮਦੀ। ਭੀਤੇ ਹੀ। ਗਈ। ਅਰੀ। ਲੈ ਸਗੀ। ਅਖਿ
 ਚੀ। ਬੈਰੀ। ਗਜ। ਲਗੀ। ਅਪਾਰ। ਗੰਗ। ਬਿਗੰਗ। ਅਨੰਤ। ਜਗ। ਅ
 ਸੰਨਿਤ। ਜਾਬ। ਸੋਧੈ। ਸਰੁਨੰਦ। ਨੇਹੀ। ਹਿਨੇਹ। ਜਗੀ। ਚਰੇ। ਏ। ਭੂਪ
 ਤੇ ਨੀ। ਮੇਤੀ। ਲਏ। ਸੁਏ। ਮੇਰੇ। ਕੋਟ। ਸੂਰ। ਜੀ। ਲਕੇ। ਤੇ। ਗੋ। ਪਾਸ। ਤ
 ਕੇ। ਸੁਏ। ਤੇ। ਗੁ। ਤਿ। ਨੇ। ਪਰ। ਸੇ। ਮਧ। ਬਿ। ਅਗੰ। ਪਉ। ਜਾ। ਇ। ਮੰਦੁ
 ਮੇ। ਪਰੇ। ਅਤ। ਸੁਗੰ। ਪਸੰਗ। ਮੰਦੁ। ਰੋਗ। ਤਸਤਦੰਤਕੇ। ਸੁਏ। ਤਪਾਂਗ
 ਪਾਦ। ਭੂਪਰਿ। ਸੁੰਦੁ। ਅੰਗੁ। ਬਿਰ। ਬਿਰ। ਲਾਗੀ। ਮਦੀ। ਹਿਸਾਦੀ
 ਆਪਦਿ। ਨੇ। ਆਤਿ। ਮੰਦੁ। ਬਨੇ

ਭ

ਭ

ਚਤਰਿਸ ਲਟਕੇ ਮੇਰੀ ਖਾਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੇ ਬਿਛੁਰ ਕਰੈ। ਰੂਪ
ਫੈਲ ਸੇਛੁ ਲਖ ਗੇ। ਤੁਧੁ ਗੁਨ ਤਸੀ ਭਗਵਾਨ। ਆਪੁ ਪ੍ਰਾਪੀ
ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ। ਏਤ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਕਰਤਾ। ਪਦਮ ਪਾਰਤਿਕੇ
ਮਤਗਤਾ ਸਿੰਘਾ ਮਘਾ ਸੀਤਲ ਸੀਤਲ। ਪੀਤ ਉਪਗਾਦ
ਮਾਨੀਭੰਤਾ ਸੀਸ ਮੁਟਕ ਮਲਗ ਮਲਗ ਕਰੈ। ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੇ ਭੰਮ
ਕੇ ਜੋਗੇ। ਘੁਪੁ ਪਰਮੇਸਰੇ ਸਹਸਾਇ। ਅਲਕਾ ਉਪਗਿਲਟੇ
ਵਾਲਾ। ਮੁੰਦ੍ਰ ਤਿਲਕ ਪ੍ਰੇਮ ਹਸ ਕੁਰਿਉ। ਰਿਨੁ ਸਤ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਕੇ ਕਰਿਉ। ਜਗ ਮਾਗਤ ਕੁੰਦ ਲਵੈ ਕਾਨ। ਤਿਨ ਤੇ ਲਜ ਤੇਰੇ
ਕਭੰਨਾ। ਕਮਲ ਨੈਨ ਲੁਖ ਪਦ ਕਤਾਸੁ। ਅਮਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਸਦਾ
ਬਿਗਾਸਾ। ਰੰਗ ਬ੍ਰਿੰਦੇ ਮੁਕਤ ਤਾਰਾ। ਅਸ ਕੁਰੈ ਸਤ ਜੀਤ ਮ
ਪਾਗ। ਰੰਠ ਬੈਠੇ ਰੇਖਾ ਹਿਸਾਇ। ਰੀਗ ਲਤ ਸੇਬੇ ਨਾਉ ਪਾਉ

ਨਿਭ ਜੰਤਿਅੰਗਿ

ਕੰਮ ਲਪਾ ਕਪੂਰ ਪੰਕਜੀ ਨੈਨ। ਚੋਲੈ ਕੋ ਸਦਾ ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਬੈਨ।
 ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਬਿਗਨੇ ਸੰਘਾ। ਸਤਿਗੀਆ ਪੁਰੁਸ ਦਾ ਅਕਾਸ਼।
 ਅਗਰੁ ਕਮਲ ਬਿਜੰਨ ਕਗੇ। ਕੁਛ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਦਾ ਕੋਹੇ।
 ਸਤਿਸੁਰਾਸ ਅਰੁ ਨਸਾਥਾ। ਰੰਗ ਨ ਕਰ ਸਭ ਨੇ ਯਾਹੁ ਕੰਮ।
 ਨਾ ਬ੍ਰਿਤ ਤੇ ਨੇ ਕਰਨਹੈ। ਆਪਣਾ ਖੁਪੁਰੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਨਾ ਧਰੁ ਮਇ।
 ਪੈਠਿਓ ਆਇ। ਛਬੁਰ ਦੇਖ ਗਿਅਾ ਬਿਸਮਾਇ। ਓਹੈ ਦ੍ਰਿ
 ਸੀ ਤਿਤੀ ਕਾਲਾ। ਪ੍ਰਮਸ੍ਰੁਤ ਪ੍ਰਬੁਧ ਭੋਇਆ ਲਾਗਾ।
 ਕੋਹਿ ਪਰਮੇਸਰ ਗੰਗਾ। ਮੁਕਟਿ ਸਾਥ ਪੁਰੁ ਮੁਖੈ ਕਰੰਗੀ। ਦੋਆਰ
 ਹਿ ਪਰਮੰ ਕ ਬਸਾਇ। ਨਿਪਟੇਤ ਕਹਿ ਦ੍ਰਿਪਾਇ ਖਾਇ। ਬਤੁਰੇ
 ਸਤਿ ਕੋ ਪੈਇ ਖਾਇ। ਪਗ ਜਾਇ ਦੀਨੈ ਕਰਨ ਚਾਇ। ਜਾ ਬੁਝੈ
 ਬੋਲੇ ਰਗਦਾਨੀ। ਸੁਖ ਸੇਆਇ ਬਡੇ ਮਹਾਨ। ਕਉਨ ਟਹਿਲਤ

੩੧

ਪਕਰੇਘੰਨ ਸਾਮੁ ॥ ਅਉਰ ਪਾਮ ਨਰ ਦੁਪਗਧੇ ਗੋਮਾਗੋਤਿ ਮਾਸ
ਬਨੀਧੇ ਗੋਗੋਉ ਸੰਤ ਭੁਨ ਅਗੇ ਲੇ ਪਾਸ ॥ ਬ੍ਰਿਹਮਾਨ ਮਰੇ ਪੋਰੇ
ਸੇ ਸੰਜੁਆ ਅਉਰ ਪਾਸ ਮਤਿ ਬਿਜਨ ਕਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਤਾਮ ਦੁਪਗਰ
ਟੇ ਗੋਮਾ ਅਉਰ ਪਾਸ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਭੂਲਾ ਭੁਖੇ ਲੋਨਾਗਨਾ ॥
ਤਿਰੀਆਸੇ ਪਾਥ ਫਲੇ ਲੇ ਗੋ ॥ ਇਕ ਭਾਗੀ ਕਉ ਤਕ ਕਰੇ ॥ ਅ
ਉ ਪਾਸ ਮੈ ਜਾਲਿ ਸੇ ਪਾਥ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤਿਰੀਆਸੇ ਲੈ ਸਾਥੁ ॥ ਗਨ
ਨਿਕਟ ਅਪਾਧੇ ਗਗਾ ਸਤੁਤ ਉਚਿਤਿ ਕਰੁ ਗਾ ॥ ਅਉਰ ਪਾ
ਸ ਮੈ ਗਉ ਅਚੇਤਾ ॥ ਇਕ ਰਿਬੁਤ ਮਕਲ ਭਾਇ ਕਪਾਸ
ਮੈ ਸੁਦੇ ਪੁਰੀ ॥ ਨਿਮਲਾਪ ਤਤ ਕਰੇ ਵਿਖਾਨਾ ॥ ਇਕ ਪੀਸ ਮੈ
ਘੋਰੇ ਫੇਰੇ ॥ ਅਤਿ ਬਚਿਤ ਸਦਾ ਰੰਗੇ ਗੋ ਰਬ ਦੀਸਤਿ ਅੰ
ਦਰਿ ਮਾਤਿ ॥ ਇਕ ਗੁਰਿ ਮਾਤਿ ਸਤੁਤ ਭੂਲਾਤਿ ॥ ਇਕ ਪਾਸ ਦੀਸ

ਤਬੀਆਗ। ਬਖਤਰਿਗਥੋਪਰਸਦਗਾਕਰੂਕੀਨਿਆਕੋਹਤ
 ਵੀਦਾਤੁ। ਨਤੁਨਕੋਸੋਹਿਨੀਚਾਤਿ॥ ਨਤੁਇਨਸਸਤੁਕਰੇਸਾਮ॥ ਇਸੇ
 ਮਾਰਪੁਰੇਗਕਾਮ॥ ਨਤੁਗਨੀਅਤਿਨਿਸਤਭੰਭਾਹਿ॥ ਨਤੁਦਾਨਕਰਤਕਰ
 ਤਾਹਿ॥ ਕਿਸੀਧਾਮਅਤਿਉਠੇਅਨੰਤਿ॥ ਤਿਨਦੋਕਤਿਤੇਸ਼ੀਕੁਗਵੰਤਿ॥ ਨਾਵੇਨੁ
 ਏਕਾਇਤਲਾਇ॥ ਜਾਂਤੇਪੁਜਾਅਤਿਸੁਖਪਾਇ॥ ਮੇਰੇਤਿਨੋਕੇਦਾਮਅਪਾਰ
 ਐਸੇਦਾਨਕਰਤਿਕਰਤਾਰ॥ ਨਤੁਨੇਥਿਤਪਨੀਲਿਖਧੇਨੇ॥ ਨਤੁਇਨਜੇਨੁ
 ਖਜਾਨੇਭਰੇ॥ ਨਤੁਕੈਐਵੇਨੋਬੰਗ॥ ਬਲਸੇਯਸੇਅਤਿਸਾਮਯਗੀਰ॥ ਨਤੁਬਿ
 ਧਤੰਯੇਰਜੰਨਸੁਖਪਾਇ॥ ਯਸਅਰਜੰਨਸੈਅੰਤਿਰਨਾਹਿ॥ ਨਤੁਦੇਅਵਿਕਰ
 ਤਿਥਿਲਾਸ॥ ਮਾਤਿਪਤਾਨੇਥੈਠੇਪਾਸ॥ ਅਤਿਸਨੇਯਸੇਵੈਲੰਨਥਾਤਿ॥ ਸਿ
 ਆਅਚਵੈਗੇਰੇਪਿਤਮਾਤਿ॥ ਨੈਸੇਯੋਇਰੁਸੇਈਆਜ॥ ਪੁਰੰਨਕਰੇਤੁਮ
 ਰੇਕਾਜ॥ ਸੰਧਿਆਨਤੁਨਰਤੁਕਰਾਵਤਿ॥ ਬਿਨਹੈਬੰਦਨਨੋਈਪਾਸ

ਸਤ ਸੈ ਬੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪੰਤਸਾਸ ॥ ਟਾਹ ਦ ਬਾਝੇ ਬੇਡ ਮਾਤਾ ॥ ਸੈ ਸੇ ਅਧੈ
ਅਥਾਤ ਨਗਨ ॥ ਪੂਰਾ ਬਨਸੀ ਅਤੰ ਮਗਾ ॥ ਏਕ ਪਾਸ ਸੈ ਪੈ ਠਿਠਿ ਜਾਇ ॥ ਚ
ਰਨ ਸੰਗ ਰਹਿ ਅਲਿਪਾਟਾਇ ॥ ਜੰਤ ਅਨੰਤਿ ਕੇ ਲੈ ਰੇ ਅੰਤਿ ॥ ਸੁਖ ਧਿਆ ਪੀਸ਼ੀ
ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਜੰਤ ਨਾਹ ਦ ਅਤਿ ਧਿ ਸਮੇ ਭਇਆ ॥ ਸਕੁ ਮਾਦ ਸੰਨਕਾ ਸਿਟਗਾਇ
ਆ ॥ ਦੀਨ ਤੋਇ ਠਹਿਰੀ ਰਤ ਕਰੇ ॥ ਚਰੰਤ ਪੁਲਾਏ ਮੰਨ ਸੈ ਛੋਰੇ ॥ ਨ ਸੈ ਨ ਸੈ ਨਿਸ
ਲਾਨਗਨ ॥ ਸੁਖ ਧਿਆ ਪੀਸ਼ੀ ਭਗਵੰਤ ॥ ਬੋਲੇ ਰੇ ਸਾਇ ਪ੍ਰੰ ਮੁਪਗਨ ॥ ਸੁਨੀਐ
ਨਾਹ ਦ ਬੇਡ ਮੁਜਾਨ ॥ ਠੰਮ ਗੀਲੀ ਲਾਏ ਪਾਤ ਭੁਲ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਕੇ ਠੰਮ ਗੀ
ਭੁਲ ॥ ਠਠਿ ਅਨੰਤਿ ਤੁੰ ਲੈ ਰੇ ਅੰਤਿ ॥ ਸੁਖ ਧਿਆ ਪੀਤ ਠਿਠਿ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸੁਨੇ ਠੰ
ਪੁਤ ਪੈਰ ਅਤਿ ਨਰੇ ॥ ਠੰਮ ਰੇ ਪਗ ਲੈ ਠਿਠਿ ਰੇ ਧਰੇ ॥ ਠੰਮ ਰੇ ਆਦ ਨ ਅੰਤਿ ਮਾ
ਨ ॥ ਨਾਮ ਅਗਾਏ ਬੇਡ ਮੁਜਾਨ ॥ ਸਕਲਿ ਜਗਤ ਕੇ ਰੇ ਠਿਠਿ ਧਾਏ ॥ ਗੋਤਿ ਗੀਤ ਰ
ਸਕਟ ਠਲਕ ਮਾਏ ॥ ਜਗਿਤ ਕੁਝੁ ਠੰਮ ਰੇ ਨਾਥ ॥ ਸੁਖ ਧਿ ਤਰੇ ਨ ਨ ਰੇ ਧੀ ਧਾਥ

ਧਰਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ॥ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਅਰਨਹੀਂ ਬਿਖਾਤ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ
 ਨੀਕ ਬਿਆਕਰੇ ॥ ਪਾਪ ਪੰਥ ਜਗਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ॥ ਚਾਰ ਚਰੰਤ ਅਰ ਅਸਰੰਤ
 ਚਾਰ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਨੈਂ ਮਨ ਰਹਾਰ ॥ ਜੋਂਤ ਕਰੈ ਜੋਗ ਅਰਭੈ ॥ ਤਮ ਨੈਂ ਦੇਖ ਕਰੈ
 ਸੁਭ ਲੈ ॥ ਤਮ ਨੈਂ ਦੇਖਤ ਕੁਲੁ ਪੁਤ ॥ ਮੁਝ ਹੀ ਨੈਂ ਸਿਮਰੈ ਅਧੁਤ ॥ ਨਾਰਦ ਪ੍ਰਸੇ
 ਤ ਰਿਕੇ ਚਰੰਤ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੀਤੁ ਮਹੀ ਚਰੰਤ ॥ ਬਾਸ ਦੇਵ ਦੇਵੰਤ ਕੇ ਦੇਵ ॥ ਸਭ
 ਹੀ ਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਿ ॥ ਗਏ ਭੂਲ ਮੁਝ ਸੁਭੇਗਿਆ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਤ ਪ੍ਰਭ
 ਕਰੈ ਨਰੰਤ ॥ ਬਤ ਕੁਮੁਧੈ ਤੈ ਸਾਹੀ ਨਹੀਂ ॥ ਇਤ ਪਗਾਂ ਮਹੇਤਿ ਹੋਏ ਧਰੈ ॥ ਭਏ ਨਿਰ
 ਧਾਲ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ॥ ਜੰਤ ਨੈਂ ਦੀਨਾ ਦਿਆ ਲਾਗਿਆ ॥ ਬਤ ਸੰਤਿ ਤੈ ਸਾਹੀ ਭਇ
 ਆ ॥ ਸਭ ਕਾਗਿਆ ਨਹਿ ਦੇਤੇ ਗਇਆ ॥ ਧੈਤ ਬਜਾਏ ਨਾਰਦ ਭੰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਨੈਂ
 ਦੇਨ ਮੈਂ ਅਨੰਤਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਦੇਸਤਿ ਭਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਖਿ ਟਾਇ ਭਿਤ ਪ
 ਨਾਰਦ ਰਮੇ ਚਰੰਤ ਸੇ ਲਾਗ ॥ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਭੁਭੇ ਭਗ ॥ ਬਿਨ ਮੈਂ ਤੈ ਹਿਰੇ ਮਨ ਮਾ

CC-0 Panjab University, Chandigarh. Digitized by eGangotri

ਤਿਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਜੈ ਭਉਹਿ ਹਜਾਰ ॥ ਅਥਰੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੁ ਤਉ ਚਾਰ ॥ ਮਾਨੈ ਧਰੇ ਮਧਕ
 ਰ ਅਭਿਰਾਗ ॥ ਭਰਿਜ ਸੁਗਾਏ ਸੁਦਾਦੁ ਆਹਿ ॥ ਤਿਸ ਸੰਸਾਰਿ ਕਹੈ ਗੈਸਨ
 ਨ ॥ ਤੀਹ ਥਪਰੈ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨਿ ॥ ਆਸੰ ਪਹੁ ਬੈਠੇ ਭੁਗਵਾਨਿ ॥ ਮਧ ਪੁਰ
 ਤਨ ਕੰ ਮਲਾ ਕੰਤੁ ॥ ਆਪ ਆਪ ਲਾਧੈ ਧੀਆਨ ॥ ਜੈ ਸੇਧ ਗੁਰੈ ਵਡੇ ਮ
 ਤਾਨ ॥ ਜਪੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਜਾਪਾਇ ਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਦਿਸਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਅਕਾਸ
 ਕ ਵਨ ਪੁਰਖ ਧਿਆਵੈ ਭੁਗਵਾਨ ॥ ਕਛੁ ਗੁਣ ਤਾ ਕੋ ਤਉ ਦਿਖਾਨਾ ਦੁਤੀਅ
 ਨ ਸੁਤੈ ਕੋ ਦੇਵ ॥ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭਾਇ ॥ ਮਥਨਾ ਸੰਨਿ ਮਹਿ
 ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਪਰ ਅਚਿਤ ਨਹਨ ॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਬਿਗ ਆਨ ਭੋਗੁ
 ਲ ਅਤਿ ਤਹਿ ਨਿਮਲ ਖੋਹ ॥ ਜਨਮ ਮਿਤਿ ਤੇ ਹਤ ਅੰਤੁ ॥ ਸਿਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੰ
 ਕੂਕੁ ਭੁਗਵਾਨਿ ॥ ਅਟੇ ਨ ਬਚੈ ਨਿਗਨ ਨਾਥ ॥ ਅਤਪਰ ਪੁਰਨਿਰਿਸੰਸਾਰੁ
 ਸਾਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ॥ ਅਤੁ ਪ੍ਰਸੰਪ੍ਰਸਦਾ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਅਖਰ ਪਰੇ

ਪਰੇਅਤੀਤ॥ ਸਭਤੋਂ ਪਰੇਅਤੀਤ॥ ਐਸੇ ਪੁਰਖਾਧਿਆਏ ਸਾਨੁ॥
ਵਸ ਸਪਦਾ ਜਨੇ ਕੇ ਪਾਸ॥ ਬੋਧੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦੇ ਚਮਤ॥ ਸਨੇ ਪਰੀਛਤਿ
ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ॥ ਅਤ ਕੋਊ ਸੰਤ ਸਨੇ ਕੁਮਜਾਇ॥ ਜਈ ਪੁਰਖਾਧੇ ਕੇ ਸਚਾਈ॥
ਕ੍ਰਿਸੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਕੁਤ ਗਦਾ॥ ਆਪ ਆਪ ਨ ਧੋਗਧਿਆ॥ ਨਿਸਰੇ ਜਾਨੇ ਸਭ
ਮਾਨ॥ ਕ੍ਰਿਸੰ ਬ੍ਰਹਮਾਧੇ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾ॥ ਬੀਤੇ ਗੈਨ ਪਾਤ ਜਬੋਂ ਏ॥ ਰਚਮ
ਪਾਹ ਜਗਤ ਕੋ ਖੋਇ॥ ਨਾਈ ਆਏ ਸਹਿਓ ਮਾਯਿ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਦਰਸੀ ਪਾ
ਇ॥ ਕਰੰ ਨ ਚਉਕੀ ਨਗ ਸੋ ਜਗੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸਤ੍ਰ ਸੇਆ ਫੁਕੀ ਕਰੀ॥ ਕਾਢ
ਕਰੈ ਨਾਈ ਧਰ ਵਹਿ॥ ਅਤ ਏਨੇ ਭਾਗੀ ਬਡੇ ਮਾਨ॥ ਚਉਕੀ ਪ੍ਰਬੋ ਸੇਭਗ
ਵਾਨਿ॥ ਮਾਨੁਖ ਰੂਪੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋ ਤ੍ਰਿਸੰਕ ਅੰਗੁ॥ ਨਖੇ
ਦਾਜੀਤ ਕੋਇ ਅੰਗੁ॥ ਪਤਨੀ ਗਸੋ ਕਰੈ ਇਸਾਨਾ॥ ਉਠੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸ੍ਰੀ ਰਗਦ
ਨਿ॥ ਕੋ ਅਭਿਧੋਤੀ ਕਟਿ ਮੈ ਕਰੇ॥ ਕਾਧੇ ਪੀਤ ਉਪਰਾਧੇ॥ ਕਰੰ ਨ ਕੇਨ ਗਜ

ਗਮਗਰੋਕੇਸਦਾਗੇਪੂਏਧਰੈ। ਤਿਨਪ੍ਰਚਰੇਸ੍ਰੀਗਣਨਿਪ੍ਰਏਬ
ਜੇਪ੍ਰਮਸੋਜਾਨ। ਤੈਸੇਬਜੇਮਤਲਿਬਿਜਾਨਾਕਰਨਜਿਉਮਤਲੋਕੀਪਾ
ਲਿ। ਫੁਲ੍ਹਸੂਕਫੁਲ੍ਹਸਸਕੀਰਾਤਿ। ਅਤਰਿਮਲਫੁਪਜਾਵੈਸਾਂਤਾਪਫੁ
ਏਬਜੈਗਾਜੈਮੋਗਾਸੁਕਸੈ। ਨਮਿਲਾਕਰਤੀਸੋਗਾਤੁਲਸੀਕਿਟਨ
ਇਪ੍ਰਭਬਡੇ। ਤਰਿਨਗਾਇਲਪੁਖਸਕਤੈ। ਜਪੈਗਾਇਤੀਜਪੁਅਨਤੁਗੇ
ਤੀਜਿਓਤੈਸ੍ਰੀਗਣਨਿ। ਵੇਓਪਿਕਕੇਤੁਪ੍ਰਨਕਰੈ। ਤਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਨਿ
ਸਤਗੈ। ਰਵਕੇਅਗਪਕਰੈਪ੍ਰਕੁਸੰਮਾ। ਤੀਨਕੁੰਦੀਕੇਪੁਰੇਕਾਕਰੈ
ਤ੍ਰਿਸੰਯੁਗੁਆਕਾਨਾ। ਤਿਨਗੁੰਊਆਕਾਤੋਤਦਿਖਾਨਾ। ਸੰਦ੍ਰਸਾਪਦ੍ਰੁ
ਸੰਤਗੀ। ਸੁਦ੍ਰਿਸਿੰਘਪਗਰੂਪੈਜਗੀ। ਕੀਠਬੋਲੈਤਕੇਆਈ॥
ਪੀਠਪਿਤਾਬਰਪੀਤਰਿਸਾਲਾ। ਬਿਪਲਕੇਮਾਧਦਜੀਦੇਹਿ। ਤਿਥੇਤੋਏ
ਸਰਬੁਭਮਲਓਤੀ। ਜਿਹੇਗੁਥੁਪ੍ਰਕ੍ਰਾਨਾ। ਤੇਸੁਆਮੀਤੁਮਪੁਰਖਾਨ
ਨਿ। ਬ੍ਰਹਮਲਤਬੇਅਸੀਸਾਦੇਇ। ਸੁਖਸੇਸਭਮਿਲਕੇਗਕਰੇਇ। ਸੁਖ

ਤਉਰਿਗੀਦਿਸੰਮੁਤੀਨਭਵੰਕੇਪੂਰਕਾਮੁਕਿਤੀਗਾਇਦੈਭੁਗ
ਵਾਨਿ ਤਿਕੀਸੰਖਾਤਤਵਿਖਾਨਾਚਉਦਾ॥੪੦੦੦੦॥ ਲਾਖਅਤਮੁਦੁ
ਗਾਇ॥ ਤਜਾਰਚਉਗਸੀ॥੪॥ ਕੇਸਰਾਇਏਕਏਕਬ੍ਰਹਮਲਕੇਰੇਹੀ
ਮਾਧੀਸੂਦਨਤੇਬ੍ਰਹਮਲਏਤਾਚੰਦਨਅਗਰਸੁਗੰਧਅਪਾਰਾਧਾਰ
ਜਾਤਫੂਲੇਕੇਗਾਯਾਯੋਸੇਵਕੰਆਗੇਗੇਅਪਨਾਅਪਮਿਜਸਥ
ਤੈ॥ ਚੰਦਨਅਗਰਫੂਲਿਹਰਿਗਾਇਪਤਿਲਤਿਬ੍ਰਹਮਲਕੇਲਾਇ
ਪੀਛੋਲਾਏਆਪਅੰਤੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਦੇਵਪ੍ਰਭੁਕੰਮਲਕੰਤੁ॥ ਫੁਲਯੋ
ਪ੍ਰਭਪਰਿਏਅੰਗੁ॥ ਨਖਤੇਵੇਰਕੋਇਅੰਗੁ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਸੇਵਕਲੈਆ
ਵੈਪਾਨਾ॥ ਅਪਨੇਤਾਥਲੈਭੁਗਵਾਨਿ॥ ਕਿਰਪਾਸੰਧਬ੍ਰਹਮਲਕੇਰੇਹੀ॥ ਸੁ
ਅਸਤਿਬੋਲਾਮੁਖਬ੍ਰਹਮਲਏਤਾਚੰਦਨਅਗਰਸੁਗੰਧਅਪਾਰਾਧੁ
ਕਾਅੰਤੁ॥ ਪਾਰਾਵਗਾਪਾਢੋਆਪਾਤਿਸੰਜੀਖਾਤਿ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਭੁਜੇਅਤ
ਲੈਕੇਮਾਤਿ॥ ਪਾਤਪੂਰਘੀਆਲਿਆਵੈਸੰਤੁ॥ ਤਮੇਮੁਖਦੇਵੇਭੁਗਦਿ

ਭਿੰਨ ਪਾਤ੍ਰ ਧੀ ਨੰਦ ਕੁੰਦ ਪਾਇ ॥ ਘਨਾ ਨਿਸ਼ਾ ਤਿਸੇ ਤਰਗਾਇ ॥
 ਪੰਨ ਲੇਖਾ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਤਿਸੇ ਨਿਸ਼ਾ ਤਿਸੇ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥
 ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਜੇਗਰੇਗਾ ਪਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖਾ ॥ ਬਹੁ ਰਿਗ ਭੂਆ ਕੇ ॥
 ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਅਤੁ ਪੁਨੀਤ ਤੈ ਜਾਦ ਦਾ ॥ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥
 ਪੈਰੋਂ ਨ ਮਲਾ ਕੰਤਿ ॥ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਜਿਸ ਨਾਮ ਸੇ ਮੰਦ ਭਰੇ ॥
 ਤਿਨੋਂ ਭੇਜੇ ਦਾਨ ਦਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨਾਮ ਸੇ ਮੰਦ ਭਰੇ ॥ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥
 ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਤਿਨੋਂ ਪਾਤ ਦੇਤਿ ਪੁਰਖਾ ॥ ਸਭ ਹੀ ਪੁਰੇ ॥
 ਤਿਨੋਂ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਸਭ ਹੀ ਪੁਰੇ ॥ ਗੇਹ ॥
 ਗੇਹ ਤੇ ਤਿਨੋਂ ਕੇ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਪਥਿਰ ਆਇ ਦਿਨ ॥
 ਤਿਨੋਂ ਕੇ ॥ ਅਤਿ ਅਚਰ ਜਗੁ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਤਿਨੋਂ ਕੇ ਭਗਵੰਤਿ ॥
 ਨ ॥ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥ ਧੀ ਚਿਕੇ ਲੇਖਾ ॥

ਘ ਬੀ ਅਲੇਕ ॥ ਭਰਿ ਮੁਕਤਿ ਹਰੇ ਮੈ ਪਰੀ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਮਿਲਿ ਭੰਡ ਭਿਤਿ ਨਹੀ ॥ ਸ
 ਭੈ ਲੋਕ ਅਨੰਦੇ ਰੇ ॥ ਤੁਖ ਸੰਤੁ ਨੇਕ ਰਸੇ ਰੇ ॥ ਦਾਰ ਨਲਿ ਆਭਿ ਰਬ ਬਨਾ
 ਏ ॥ ਰਬ ਨੀ ਸੇਭਾ ਨਹੀ ਤਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਨੇ ਰਬ ਜਗ ਮਗ ਕਰੇ ॥ ਦਸੈ ਦਿਸਾ ਕੈ ਤੰ
 ਮ ਨੋ ਹਰੈ ॥ ਲਾਲ ਨ ਦਾਇਗ ਬਿਚੈ ਅਪਾਰਿ ॥ ਭਰਿ ਰਬ ਸੇਭੇ ਸੁਹਾਤ ਜਾਇ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਘੋਰੇ ਪ੍ਰਮੁਪਤੀਤ ॥ ਨਿਸਰਿ ਤਨੇ ਸਦਿ ਜੀ ਮੈ ਚੀਤ ॥ ਸਾਖ ਤਜੀ ਤਲਗਾ
 ਮਜ ਨਾਇ ॥ ਚੰਦਨ ਸੇਭਾ ਧਰੇ ਬਨਾਇ ॥ ਮਹਾ ਸਨਤਿ ਹੈ ਅਸੇ ਮਾਇ ॥ ਬੁ
 ਭਲੇ ਨ ਦੁਖੀ ਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਦਾਰ ਨਗੇ ਤਾ ਬੇਭੇ ਮਾਮ ॥ ਰਬ ਬਨੁ ਬੈ
 ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਨਾਮ ॥ ਰਬ ਪਰਿ ਭੁਧੈ ਲੀਏ ਬਨਾਇ ॥ ਨਹਿ ਸਤਿ ਜੰਤਰ ਚੰਦ੍ਰਮੁਲ
 ਏ ॥ ਸੰਤ ਨ ਜਾਦੁ ਦੁਖੈ ਅੰਗ ॥ ਬਿਜੰਤ ਨਹੈ ਸੇਭੇ ਤੇ ਮੰਗ ॥ ਤੁਧੇ ਤੁਧੇ
 ਚਲੈ ਮੁਗ ॥ ਸਭੇ ਸਭੇ ਆਈ ਨਗ ॥ ਦੇਖੇ ਅਪਨਾ ਨਤਿ ਤਿਹਾਗ ॥ ਤੰਤ ਸੇਭੇ
 ਤੰਤ ਨਹੈ ਦਾਇ ॥ ਸੰਦਰਸ ਮਹਾ ਦੇਖੇ ਮਾਮ ॥ ਪੁਰੰਤ ਨਹੈ ਤੀਆ ਦੇ ਨਾਮ

ਮੰਤਰ ਤਿਤਿ ਨ ਕਾਤਿ ਰ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਲੈ ਹੀ ਗਏ ਬਹੁ ਰੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇ ॥ ਰਬ ਪਰਿ ਕੰ
 ਮ ਲਾਕੈ ਪਤਿ ਚਰੇ ॥ ਚੰਦੀ ਜੰਤ ਨਰ ਅਗੇ ਨਰੇ ॥ ਸਠ ਬੀਚ ਆਵੈ ਭਗਵੰ
 ਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤਿ ॥ ਜਾਇ ਦਸ ਰੈ ਭੰਡ ਭਿਤਾ ਨਰੇ ॥ ਤਹਿ ਸੁ
 ਗਤਿ ਤਿ ਹਰੇ ਰੈ ਧਰੇ ॥ ਕੈਸੀ ਸਠ ਬੀਚੈ ਹੋ ਪਾਲ ॥ ਅਤ ਅਨੰਤਿ ਦੁਖ ਮਯ ਹਿਸਾ
 ਲ ॥ ਨ ਮੁਖੁ ਪਰ ਮਾਖੰ ਮਪਦਨ ॥ ਤਤਾ ਬਸੈ ਅਰਜੰਤ ਰੈ ਮਿਤਾ ॥ ਕੈਸੁ ਲਸ
 ਦਾ ਸਠ ਕੈ ਨਾਲ ॥ ਤਹਿ ਬਿਗਲੈ ਮਦੰਤ ਹੋ ਪਾਲ ॥ ਰੁਖ ਨ ਪਿਆਸ ਨ ਉਸੰਤ
 ਨ ਸੀਤ ॥ ਤਹਿ ਬਿਗਲੈ ਪ੍ਰਮੁਖੀਤ ॥ ਜਗ ਨ ਮ੍ਰਿਤ ਸਠ ਕੈ ਮਾਰਿ ॥ ਤਤਾ ਬੈਸਤ
 ਰਿਦੁ ਸਦਿ ਖਾਇ ॥ ਜਾਦਿ ਧੀਰ ਬਥੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਤਿ ਦੁਖ ਮਪਸੁ ਮ
 ਸਆਨ ॥ ਸੇਤ ਨਰੰ ਮਨ ਰੈ ਪੰਤ ਸਾਮ ॥ ਆਪ ਸਬੁ ਤੇ ਸਦ ਅਨਾਮ ॥ ਲੋਕ ਨ ਕੋਇ
 ਬਲਾਵੈ ਗਾਇ ॥ ਆਪ ਮਾਠ ਪੁਤ ਬੇਪੁ ਵਾਇ ॥ ਦਿਤ ਲੀਲਾ ਰੈ ਧੀ ਸੁਤੇ ਸੁਨਾਇ
 ਪ੍ਰੇਮਿ ਰੁਗਤ ਮਾਧੋ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਨਿਅਗੁ ਰਬ ਰੈ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜੰਤ ਨਿਤਲ

ਚਲਦਿਗਪਾਤਿਧਾਨ ॥੧੫੭॥ **ਭਾਖੀ** ॥ ਸੰਘਾਸੰਤਥੈਸੇਪੁਰੂ ॥
 ਨੰਮਲਤੈਨਰਗਭਰ ॥ ਚਾਹੈਥੈਸੇਥਿਮਲਜੰਤ ॥ ਸੰਦੁਲਰੋਪਧਾਰਿ ॥੧॥
ਚਉਪਾਈ ॥ ਸੰਘਾਸੰਤਥੈਸੇਭਗਵਾਨ ॥ ਆਦਿਗੰਢੁਪੁਰਖਪੁਰਾ
 ਨ ॥ ਭਰਿਸੰਘਾਸੰਤਥੈਸੇਥੇ ॥ ਤਕੇਗੁਨਗੁਣਜਾਤਗਨੇ ॥ ਸਭਤੇਭੂਚੈ
 ਜਗਮਗਵਰੈ ॥ ਦਸੈਦਿਸਾਵੈਤੰਮਨੈਭੇ ॥ ਮਦਨਦਹਿਭਿਜਨੈਅਪਾਰਿ
 ਥੈਠੇਤਭੁਵੰਦਭੁਗਰ ॥ ਕੁਥਸੰਘਾਸੰਤਗਦਿਸੀਧੀ ॥ ਸਾਮਘਦਾਸੇ
 ਨਿਭਵੰਤਪੰਤੀ ॥ ਪੀਤਉਪਰਨਾਬੀਜਸਮਾਨ ॥ ਵੇਟਮੈਨਮਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ॥
 ਗੁਨਜੰਤਆਏਭੁਜਗਾਏਨ ॥ ਸਭਨੈਤੋਥੇਪੰਨਜਿਨੈਨ ॥ ਪਭੈਧਨੈਭੈ
 ਵੰਤਗ ॥ ਤਿਨਪਰਿਗੀਸੈਪੁਰੂਭੁਗਰ ॥ ਸੈਦਿਪਾਤਿਧਮਭਉਦਾਰਿ ॥ ਦੁਖ
 ਦਹਿਦੁਸਭਦੀਏਥਿਭਾਰਿ ॥ ਭੰਦੀਜੰਨਫੁਟਆਗੇਧਨੈ ॥ ਤਿਨੈਨਾਥਧੈਭੁ
 ਜਗਾਨਰੈ ॥ ਬਹੁਰੁਭਵਨਦਤਿਭੁਨਾਇ ॥ ਧਿਰਾਜਾਸੰਤਪਨ੍ਨਪੁਰੂਗੀਸਾਇ

ਫੁਲ ਆਏ ਕੁਲੁ ਸੁਦੰਤ ਤਾਰਿ ॥ ਗਲੈ ਬੰਸ ਨਹਿ ਰਿਦੈ ਪਿਆਰ ॥ ਬਹਰੈ ਪੰਡਤ ਬ
 ਹੈ ਸੁਯਾਤ ॥ ਨਿਕਟ ਬੈਠਾਏ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ॥ ਬਿਆਸ ਆਸੰਤ ਬੈਠਾਏ ਸਾਖ ॥
 ਪੁਰੰਤ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨਾਮ ॥ ਪੁਸਤਿਨੁ ਪੁਜੈ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੀ ॥ ਬਹਰਿ ਬਿਆਸ ਸੰ
 ਪੂਜਾ ਨਹੀ ॥ ਪੰਡਤਿ ਲਾਗੇ ਕਰਿ ਨ ਪੁਗਾਨ ॥ ਸਫਾ ਸਨੇਤਿ ਸੁਤੇ ਭਗਵਾਨ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਭਏ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਅਭੈ ਦਾਨ ਹਰਿ ਦੇਏ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭਾਖੈ ਸੁਤੇ ਭ
 ਗਵੰਤਿ ॥ ਅਰਾਧਨੇ ਅਭਿਤਾਰ ਅੰਤਿ ॥ ਤਿਸੀ ਸਨੇਤਿ ਭੁਆਇ ਭਿਦੁ ਅਰਿ ॥
 ਦਰ ਕੇ ਸੇਵੇ ਸੰਤਿ ਹ ਜਾਗਿ ॥ ਤਿਨੇ ਆਇ ਇਥਿ ਥਿਤ ਤੀਨਹੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਸੁਨੀਐ
 ਨਿਹਰੀ ॥ ਕੋਭਿ ਪੁਰਖ ਤੈ ਠਾਢਾ ਪਥਿਰ ॥ ਆਇ ਆਚਾਰੇ ਜਾਏ ਰਥਿਰ ॥ ਅਗਿਆ
 ਨੀਨੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਹੇ ॥ ਭੀਤ ਗਲਿ ਆਵੇ ਦਰ ਸੰਤ ਕਰੈ ॥ ਭੀਤਰ ਆਇ ਭਿਦੁ ਸੁਗਰੀ
 ਆਨ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧ ਦੇਖਿਓ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਸੰਨੇ ਸਦਿ ਨੇਚਰੰਤ ॥ ਨਿਪਾਸੇ
 ਧਰੀ ਤੁਮਹੀ ਸਰੰਤ ॥ ਤਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ॥ ਕਤੈ ਭਈ ਆਤਮ ਕੋਥਿਨ ਸੁਜਾ

ਨਾ ਮਨਸਾ ਤੇ ਹੀ ਪੁਰੰਤ ਨਹੈ ॥ ਦੋਖ ਦੁਖ ਸਭ ਤੋਹੇ ਤਰੈ ॥ ਰਾਖ ਜੈ ਗਤਿ ਬਿਨ ਤੀਨ ਹੀ
 ਬੁਠੈ ਨ ਬਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੀ ॥ ਅਠਸਤਿ ਉਪਰਿ ਏਕ ਨਾਹ ॥ ਤਿਨ ਗਜਾ ਮਿਲ ਨਹੀ ਪੁਨਾਹ
 ਜਗ ਸਿੰਧਰੈ ਨੇ ਚਲ ਦਾਨ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸਰੰਤ ਪਰੇ ਭਗ ਦਾਨ ॥ ਤੁਮ ਨੋ ਉਤੇ ਸੰਦੇਸੈ
 ਤੁਮੇ ਪਗ ਘਟ ਭੀਰਗੇ ॥ ਸਰੰਤ ਤੁਮ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਹੰਤ ਦ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਪਾਨ ॥ ਜੈ ਜੰਤ ਸਰੰਤ ਤੁਮ ਹੀ ਗੇ ॥ ਦੂਜੈ ਨੋ ਟੀਜਗ ਮੈ ਸੇ ॥ ਜਗ ਸੰਧਰੰਤ ਮਰੇ
 ਦੁਖ ਤਰੇ ॥ ਦਸ ਮਸਤ ਮੁਹਾ ਬੀ ਬਲ ਪਰੇ ॥ ਤਿਨ ਤੁਮ ਹੋ ਕੈ ਸਭੈ ਅਪੀਨ ॥ ਸੀ
 ਜੈ ਦਿਰਪਾ ਪੁਭੁ ਪ੍ਰਧੀਨ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਾਗੇ ਸਤਾਰਾ ਦਰ ॥ ਤੇ ਉਤ ਸਨਮੈ ਬੰਡੇ ਗ
 ਦਾਰ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਭਾਗੇ ਭਗ ਦਾਨ ॥ ਬਖਸਾ ਮਤਾ ਭਇਆ ਅਭ ਮਾਨ ॥ ਨਿਸੀਨ
 ਜਾਨੈ ਅਪਸ ਮਾਨ ॥ ਲੀਏ ਰਿਦੇ ਗੇ ਤੇ ਚੇਨੇ ਗੁਮਾਨ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਨੀ ਚਿਥਾ ਤਿਨ ਮਠ
 ਤਾਰੀ ॥ ਦੂਰ ਨਰੰਤ ਪਰਗੀ ਨੇਗਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਬਿਨ ਸੰਤ ਦੀ ਨਹਿ ਆਲ ॥ ਪਰੰਮ
 ਰੂਪ ਨੇ ਤੋ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧ ਤੇ ਤੁਮ ਹੋ ਨਰੰਗ ॥ ਘਾਪਗ ਬਿਲੰਮ ਨਹੈ ਸੇ ਭਰੰਗ

ਜੇਜੰਤੁ ਮਹੀ ਸਰੰ ਨੀਪਰੇ ॥ ਤਤੁ ਨਾਲ ਧਿਖੀਆ ਨੇਰੇ ॥ ਸਕਤਿ ਪਾਖਿਓਤੁ ॥
 ਮਰੇ ਚਰੰਨ ॥ ਕਾਟੇ ਨਰੰ ਮਤੁ ਮਹੀ ਸਰੰਨ ॥ ਕਾਟੇ ਨਰੰ ਮਤੁ ਮਾਗੁ ਤਾਥ ॥ ਥੰਧ ਮੁਕਤ
 ਏਤੁ ਮਰੇ ਤਾਥ ॥ ਜਥ ਲਗ ਸਰ ਜਗ ਸਿਪਤ ਰਏ ॥ ਤਥ ਲਗ ਆਟੇ ਨਰੰ ਮਰੇ ॥
 ਤੇਥਿ ਕੰਗੀ ਕੀਟ ਸਮਾਨ ॥ ਐਸੇ ਸੁਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਾਵਾਨ ॥ ਸਰੰਨੀ ਮਾਗੁ ਪਏ ॥
 ਜਥੇ ॥ ਕਾਰੰਨ ਮਾਰੰਨੇ ਏਥਿ ਏਤਥੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜਾਨੰਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਸਰੰਨੁ ਨ ਮਤਿ
 ਤੁਮਰੀ ਹੀਸ ॥ ਸਰੰਨੁ ਕੁਛ ਜਾਨੰਨੈ ਮਰਿਅਕਰੰ ॥ ਨਿਪਟ ਨੁਸਟ ਤੁਮਰੰ ਮਰੇਸ
 ਏ ॥ ਈਨ ਥੰਧ ਦੁਖ ਕਾਟਨਾਹ ॥ ਕਾਟੇ ਕਾਟੇ ਕੇਸ ਦਿਨਹ ਤਾਹ ॥ ਕਾਟੇ ਕਾਟੇ ਕਾਟੇ
 ਕਾਨ ॥ ਕਾਟੇ ਕਾਟੇ ਅਚਿਤੁ ਕਹਾਵਾਨ ॥ ਕਾਟੇ ਕਾਟੇ ਤਿਥੁ ਦੰਤਿ ਨੈ ਤਾਥ ॥ ਧਰੇ ਪਿਆ
 ਨਤਿ ਨ ਮਰੰਨੈ ਮਾਰ ॥ ਸਰੰਨੀ ਸਰੰਨ ਜਗਦੀਸ ਦਿਆਲ ॥ ਰਿਖੀ ਨੈ ਸਕਾਏ
 ਕੇ ਕਾਲ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪੰਨੈ ਜੋਗ ਅਜਾਨ ॥ ਸਰੰਨੇ ਥੇ ਮੰਨੈ ਮਰੁ ਮਾਨ ॥ ਤੁਮਰਿ ਨ
 ਤੁਛ ਨ ਕਰੇ ਥੇ ਆਪ ॥ ਤਥਿ ਮੰਨੈ ਭਾਤਿ ਲਾਗਿ ਭਿਤਾਪ ॥ ਨਿਪਟ ਕੀਟ ਨਰੰ ਮਰੇ

੨੨.੨

ਪਪਕਾਨ॥ ਅਤਿਰਿਸਾਲ ਤਰਿਨ ਅਧਿਕਾਨ॥ ਤਰੇ ਬੇਗੁ ਤਰਿਨ ਲਸੰਸਾਰ॥
 ਜਾਂਕਾ ਕੁਛੁ ਪਾਗਾਵਾਰ॥ ਅਥ ਤੰਮ ਤੁਮਰੀ ਸਰੰਤ ਮੁਗਾਰ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਨੰਤ ਮਾ
 ਧਦਿਨਿ ਸੰਤਾਰ॥ ਮੁਨ ਤਿਰਿਤ ਤੁਮਰੇ ਤੀ ਦੁਆਰ॥ ਤਰਿ ਪਕਾਨ ਤੰਮ ਕਹੀ ਪਮਾ
 ਗ॥ ਤੰਮ ਗੋਬਿਨ ਭਗਵਾਨ ਨੋਇ॥ ਨੀਨੋ ਸੋਈ ਨੀਨੋਇ ਦਿਖਾ ਆਰੋਇ॥ ਸਰੇ ਸੰਦੇ
 ਸੇ ਸੁਨੇ ਮੁਗਾਰ॥ ਅਤਰਿ ਆਲ ਪਰਦੈ ਬਨਿ ਵਾਰਿ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇ ਤਰਿ ਸੰਤਿ ਪੁਰੀ
 ਤ॥ ਜਤਿ ਮਗਨ ਨੋਇ ਰਮਲ ਚੀਤ॥ ਆਏ ਤਾਰਦ ਪਰੰਮ ਮੁਜਾਨ॥ ਤਰਿ ਸੰਤੋ ਮੈ
 ਮੁਖ ਮਗਨ॥ ਤਾਰਦ ਆਏ ਤਰੇ ਬੇਗਾਰ॥ ਤਰਿ ਦੇ ਬੰਨ ਨੀਤਿ ਰਦੇ ਕਾਰਿ॥ ਗੰਗਾ
 ਜਲ ਮੈ ਭੀ ਗੀ ਸਟਾ॥ ਤਿਨੇ ਤੇਨਿ ਨ ਸਿਓ ਜਲ ਨਾ ਕੂਟਾ॥ ਉਰੇ ਅੰਤਿ ਵੀਨੁ ਪਾਨਿ
 ਧਾਨ॥ ਪ੍ਰਭ ਧਿ ਤੰਮ ਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ਚਰੰਤ ਦੋਹੇ ਤਰਿ ਮ ਅਤਿ ਕ ਸਾਥ॥
 ਐਸੀ ਸੁਪਨਾ ਕੀ ਜਾਦੈ ਨਾਥ॥ ਸੰਘਾ ਸੰਨ ਬੈਸਾਇ ਓਸੰਤਿ॥ ਆਦੁ ਨੀਓ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵੰਤਿ॥ ਜੰਨ ਵੈ ਚੈਲੇ ਕੇ ਸਦਿ ਰਾਇ॥ ਨੁਕੁ ਤਾਰਦ ਜੀ ਬਾਤਿ ਸੁਨਾਇ॥

ਤੀਤਲੋਕ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਛ ਬਾਤਿ ॥ ਤੁਸੁ ਭਜਾਨੇ ਨੀਕੀ ਭੰਤਿ ॥ ਤੁਸੁ ਸਾ ਅਭਿਗਤ ਕੇ
 ਈ ਮਤ ॥ ਤੁਸੁ ਐਸਾ ਪੁਰੰਤ ਨਾਗ ॥ ਤੀਤਲੋਕ ਤੋਥੇ ਸੁਖ ਸਾਥ ॥ ਵੀਤ ਬੰ
 ਧਾ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਪਾਠ ਦਰੀ ਕਛੁ ਬਾਤ ਸੁਲਾਇ ॥ ਛੁਛੀ ਨਾ
 ਇ ਪੰਚ ਭਿਰਾਇ ॥ ਰਿਅਰੀਆ ਰਾਜੇ ਉਰਜਤੁ ॥ ਕੈਸਾ ਕਰੈ ਰਿ
 ਮਤਿ ਮੰਤੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਸਰੋ ਦਿਖਾਂਗਾ ॥ ਅਤੁ ਰਿਆਲਤੁ ਦੋ
 ਮਤਾਨਾ ਬੋਲੈ ਨਾਰਦ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤੇ ਭਗਵਾਨਿ ॥
 ਕਹੀ ਐਤ ਉਜੇ ਜਾਨੈ ਨਾਤਿ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਤੁਝੇ ਰਹਿ ਰਿਦੇ ਮਾਨਿ ॥ ਮਨੁ ਪੁ
 ਬ ਪਤੈ ਧਰਮੁ ਰਾਗਾ ॥ ਤਿਤ ਕਾਹੰ ਨ ਪੂਛੈ ਕਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਬਿਸਥਿ ਮੰਗ
 ਨ ਪੂਰੀ ਪਰੈ ॥ ਤਿਤੁ ਮਤਿ ਰਹਿ ਕਉ ਕਾਤਿ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਤੁਲਾ
 ਗਾ ਮਾਥਾ ਗਿ ॥ ਪੁਰਖ ਸੰਨਤ ਨ ਦੇ ਪਰਦਾ ਗਾ ॥ ਆਰਿ ਨ ਜਾਨੈ ਮਲਖ
 ਅਲੇਖਾ ਸੁਵਿ ॥ ਬਿਆਪੀ ਮਾਨਖ ਭੇਖਾ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ਸੀ ਭਗਵਾਨ
 ਸਾਖ ਜੋ ਗਵਦੈ ਕੀ ਖਾਨਾ ॥ ਗਿਆਨ ਰੂਪਾ ਬਿਗਿਆਨੇ ਭਰੇ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧ

ਜਿਨਕਉ ਤਕਰੇ ਗਾਬਿਨਤੀਸੁਨੀਐਸੀਭਗਵਾਨ। ਸਭਦੁਖਮੋਚਨ
ਤ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨ। ਜਗਗਜਸੁਪਾਭਵਕਰੇ। ਤੁਮਰੇਪਗਲੇਓਰਦੇਖੇ॥
ਨਜਗਕਾਇਸੀਪ੍ਰੀਤ। ਅਤਪੁਨਿਤਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇਮੀਤ॥ ਤੁਮਕੋਚਿਤੈ
ਦਿਨਅਗਰੇ॥ ਕਬਆਵੇਗੋਪਕਜਨੈਨਾ। ਸਦਨਸੇਕੋਓਤੁਗੋਰੇ
ਰਸਨਜਪੈਪ੍ਰਭੂਪਾਸੰਘਾ। ਹਿਦੇਰਗਨਕੇਧਾਗਤਧਿਆਨ। ਤਿਜਨਿ
ਪਾਵੈਪਦਿਨਿਗਬਨਾ। ਸਦਧਾਨਜਿਗਲਾਗੋਪਾਇ। ਤਿਨਰੀਮਹਿਮਾ
ਕਤੀਨਜਾਇਪਦਿਲੀਚਲੀਐਦੇਵੀਨਿਦਾਬਾਸਦੇਵਜਦੇਕੁ
ਚੰਦਾਜਿਜਨਤੁਮਗਦਸਕਰੇ। ਅਭੁਰੇਇਠਿਗਜਨਮਨਮਰੇ॥
ਤੀਰਥਧਾਮਪ੍ਰਭੁਤੁਮਰੇਚਗਨ। ਪਾਭਵਪਰੇਤੁਮਾਹੀਸਰੰਨਿ। ਕੋਜੇਤੁ
ਮਰੇਪਦਨਗਨਾ। ਕਛੂਡਮਤਾਕਕਰੇਦਿਖਾਨਾ। ਜਿਪਗਨਖਕੀਰੀ
ਗਾਧਰਾਤੀਨਲੋਕਅਪਦਤਬਿਭਾਗ। ਵਡਜਲਿਤਚਤੀਨੋਲੋ
ਕੁਮਾਰੀ। ਕਾਟੇਨਗਕੇਦੇਖਾਮੰਦਕਰੀਸੁਅਗਗਮੇਕਰੈ। ਮੇਰੀ

ਗਤੇ ਤੁਕੇ ਬਰੇ ॥ ਗੀ ਗਾਪਰਿ ਉਕ੍ਰਮੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੀਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਹੋਤਿ
ਨਾਉ ॥ ਭੁਗਵਤੀ ਕੀ ਯੋਪਤਾ ਲਾਤੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲਾ ॥
ਦੇ ਪਾਰਿਕ ਦੇਰ ਪੁਗਾ ॥ ਰਿਖਮੁ ਨ ਪਾਹੇ ਰਿਦੇ ਸਿਆ ॥ ਸੇਸ ਸਹੰ ਸ੍ਰਮੁਖ
ਜਸੁ ਕੇ ਕਰੇ ॥ ਸਉ ਜੀ ਅੰਤ ਨਤੁ ਮਗ ਲਯੋ ॥ ਭੀ ਸੇ ਦੀਨ ਅਲਾਪੇ ਗਾ
ਉਧਰੇ ਤੁਹੇ ਦਰਸੈ ਲਾਗਾ ॥ ਮੈ ਪਗਾਇ ਲੀ ਮਤ ਪਰੇ ॥ ਸਗਲ ਲੋ
ਕ ਕੇ ਪਵੰਤਿ ਕਰੇ ॥ ਬਲੈ ਕੇ ਸਦੁ ਪਾਨਿ ਪਾਨਾ ਕੀ ਜੈ ਕਰਾ ਸੁਨੇ ਸੁਰੀ
ਆਨਿ ॥ ਗਜ ਦੂਤਿ ਹਿਉ ਕਰੇ ਦਿਖਾਨਾ ॥ ਛੁਨਾਇ ਉਨਾਰ ਕੇ ਤੇ ਅਯਾ
ਕਉ ਨ ਕਾਜਿ ਕੇ ਪਤਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਨ ਮੇਰੇ ਨਾਉ ਜਾਵਦ ਬੇ
ਲੈ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤਿ ॥ ਬੈਲੇ ਸਰੇ ਦਿਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਮੇਰੇ ਜਗਾ ਸਿੰਧ ਬਲਦ
ਨਾ ॥ ਮੈ ਸੇ ਸੁਨੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਏਕ ਕੇ ਪਸਦ ਕੇ ਜਾਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
ਤਨਾ ਦੁਖ ਮੇਰਾਇ ॥ ਬਹੁਰੇ ਬੈਲੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਉਧਰੇ ਜੀ ਤੇ ਮੇ ਪ੍ਰਾ
ਦੇ ਨ ਉਨੇ ਤੇ ॥ ਉਧਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਅਤੁਰੇ ਆਲਸ ਤਬੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਯਥੇ
ਉਧਰੇ ਕੇਤਾ ਬੀ ॥ ਯਥੇ ਰਿਪਾਨਿ ਪਜਰ ਦਾਨਾ ॥

ਕਤੂਯੋਕਥੂਬਤਬਤਾਇ॥ ਬੁਧਵਾਤ੍ਰਕਤੋਸੁਲਾਇ॥ ਜਿਤਮਕਤੋ
ਮੰਤ੍ਰਯੁਰਧ॥ ਸੋਈਕਰਗਾਮਾਨਿਸਚੇਧਗਭੁਯੋਜਰੇਤਾਥਸੁਜਾ
ਬੋਨਤੀਸੁਨੇਤੋਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਿ॥ ਪਿਥਮੇਦਿਲੀਚਥੇਨਗਾ॥ ਪਾਤਦੀ
ਚਤੁਮ੍ਹੇਪ੍ਰਯਾਤਿਨਕੇਜਾਇਸਵਰੋਕਜਾ॥ ਪਾਤਦਬੀਚਤੁਮਾਗਰ
ਜੁ॥ ਬਤੋਚਈਐਮਾਪਦੇਸੁ॥ ਤਿਨਕੇਕੀਚੇਬ੍ਰਤਮਦਭੇਸਾ॥
ਅਗਜਾਹੀਮਸਾਥਏਨਾਦੁ॥ ਚਈਐਜਗਸੰਧਕਪਾਲਾ॥ ਮਤ
ਬਈਜਗਸਿੰਧਮੁਜਾਨਾ॥ ਗਤਗਮਨਮਹਿਕਰੈਗੁਮਾਨਾ॥ ਦਸਸ
ਤਸ੍ਰਤਾਥਬਥਾਧਰੋਗਾਮਤਤੰਕਾਰਨਕਾਤੂਰੁਗਾ॥ ਦੋਤਜਾਇਜਾਗਰ
ਕੋਗਾਸੈਨਫੁਰੁਇਕਥੇਲਰੋ॥ ਦਤਬ੍ਰਤਮੰਨੇਯੋਗਮਾ॥ ਇਤਥਿ
ਧਕੀਜੈਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਪਤੀਮਸੈਨਸੋਗਜਾਥੇਗੇ॥ ਤੁਮ੍ਹੇਰਮਾਗਿਆ
ਸਿੰਧਰਧਰੋ॥ ਮਾਰੋਗੇਤਤਿਰੀਮਮਜਾਨਾ॥ ਜਾਕਾਸਿੰਧਰਸ੍ਰੀਭਗ
ਵਾਨਾ॥ ਕਤੋਕੋਤੋਭੀਮਸੁਜਾਨਾ॥ ਮਾਰੋਗੇਤੁਸ੍ਰੀਨਾਰਨਾ॥ ਸਰੁਪਾਤਦ
ਕੋਪੁਰਕਾਮੁ॥ ਜਗਜਸਪਾਦੈਸ੍ਰੀਧਾਨਸਾਮੁ॥ ਜਗਸਿੰਧਕੀਚੇਈ

ਗੁਰਮਤਿ ਕਿ ਪਰੇ ਸਭੀ ਕਾਜਿ॥ ਅਭਿਰੁਸੈ ਬੇਨਤੀ ਭਗਵਾਨਿ॥
 ਅੰਤਰਿ ਜਮੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ॥ ਜੋਗ ਜਾਬਦੀ ਸੈ ਪਰੇ॥ ਦੁਬਾਰੇ
 ਨਿਸਾਨੇ ਖਰੇ॥ ਤਿਨਕੇ ਘਰਿ ਮਹਿ ਹੋਵਤ ਬਾਲਿ॥ ਤਿਹੀ ਆਤਮੀ ਕਹੈ
 ਬਿਭਾਲ॥ ਲੋਹੀ ਦੇਸ ਸਤ ਕੇ ਮਾਹੁ॥ ਮੁਖ ਚੂਸੇ ਲੈਗੇ ਦਿਖਲਾਇ॥ ਤੇ
 ਬਾਲੇ ਕੇ ਰਹੇ ਸੇ ਕੇਤੇ॥ ਤੁਮਹੇ ਪਗ ਲੈ ਤਿਹ ਦੇ ਗਏ॥ ਮਤ ਤੁਮਹੇ ਦੁਖ
 ਮਹੇ ਬਾਲ॥ ਆਵੈ ਪਿਤਾ ਤੁਮਹੇ ਲਾਲ॥ ਦੇਵ ਕੀ ਪਦ ਜਗ ਕੇ ਚੰਦ
 ਅਤੁਰੇ ਆਲਾਹਿ ਦੇ ਮੁਖ ਕੀ ਦਿ॥ ਕਹੇ ਮੁਕਤਿ ਤੇ ਤੁਮਹੇ ਤਾਤਾ ਜਗ ਸਿ
 ਪਕਾ ਤੇ ਦੇ ਪਾਤ॥ ਜੇਨ ਪੁਰਸੀਤ ਕਾ ਦੁਖ ਤਿਹੇ॥ ਲੰਕ ਜਲਾਈ ਕਉਤ
 ਕ ਕਹਿ॥ ਜਬਗ ਜਗ ਜਮ ਭਾਗੇ ਸਿਆਸੁ॥ ਪੁਰਖ ਪਰੇ ਤੇ ਮਸਕਾ
 ਕਾਸੁ॥ ਆਇਯਾਇ ਦ੍ਰਿਪਾ ਭੰਗਾ॥ ਮਾਧਵ ਜੀ ਕੇ ਲਗੇ ਨ ਬਾਰ॥ ਗਜ ਪ
 ਤਮੁ ਕਤਿ ਕੀਨਾ ਗਾ॥ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਦੀਓ ਤਿਤਾਨ॥ ਲੈ ਬੈਰੰਦਰ ਲੇ
 ਘਨ ਸੰਸਾਰ॥ ਗਜ ਅਪੀਨ ਕੇ ਪੁਰੇ ਕਾਸੁ॥ ਸੰਖ ਚੂੜੇ ਜਧੇ ਪੀਤੀ॥ ਤਿ
 ਨੇ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਤ ਕਰੀ॥ ਸੰਖ ਚੂੜੇ ਤਿਲ ਦੀਯਾਇ॥ ਕਰਨ ਸਾਗਰੇ
 ਮੁਗਾਇ॥ ਘਟਿ ਮਹਿ ਸਿਮਰੇ ਹਰ ਮਤਾ॥ ਗਾਇ ਸੰਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾ

੧੨੪

ਅੰਬੁਪਰੇ ਮਾਹਿਤਾਬ ॥ ਮੁਖ ਪਾਸ ਮੈ ਪਾਵੈ ਬਾਸ ॥ ਉਪਦਿਕਤਿ ਤੁਮੈ ਰਗਵਾਨ
 ਤੰਮਹਿ ਹਥਾਵੈ ਤੇਰਾ ਗਾਨ ॥ ਤਮਰੀ ਰਗਤਿ ਕਹੈ ਦਿਲੈ ਰੋਨ ॥ ਰੂਪ ਤੁਮਾ ਕਾ ਦੇਖੈ ਤੈਨ ॥ ਤੰ
 ਮੈ ਅੰਤਰੇ ਕੇ ਕਨ ਪਰੇ ॥ ਸਤ੍ਰੰ ਮਾਹ ਸੈ ਹਿਜਰੇ ॥ ਦਿਲੀਚ ਲੈ ਮੁਕੰਦ ਮੁਗਾਗ ॥ ਲੈ
 ਅਗਿ ਅੰਮਕ ਹੋ ਉਚਾਰਿ ॥ ਉਪਦਿਕਤਿ ਹਿ ਮਾਨੀ ਬਾਤ ॥ ਨੀਰੀ ਨੀਰੀ ਤੰਮਾ ਹੋਤਾਤ ॥ ਨਾ
 ਰਦ ਰੋਹਿ ਬਾਗਾ ਲੀਆ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਪੈ ਰੀਤੀ ਮੈਆ ॥ ਲੈ ਬਾਗਾ ਜਨ ਨਿਰ
 ਪਰਿ ਪਰਿਥੀ ॥ ਪੁਰੇ ਸੇਨ ਮੁਖ ਲਾਥਾ ਪਰਿਥੀ ॥ ਉਰ ਬਾਗਾ ਲੈ ਪਤਿ ਰਥਿ ਅਗਾ ॥ ਹਰਿ
 ਬਾਗਾ ਮੈ ਨਾਨਾ ਰੰਗ ॥ ਥੈਲੇ ਮੁਖ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਗਵਾਨ ॥ ਸੁਨੀ ਮੈ ਨਾਰਦ ਬੇਨ ਮਾਤਾ ॥
 ਪਾਡਵਿ ਕੇ ਜਾਏ ਕਹੈ ਬਿਖਾਨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਆਵਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਗਵਾਨ ॥ ਨਾਰਦ ਕੋ ਤੇਤੁਮ
 ਰੇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮੁਹਤਾ ਘਟ ਲਈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਆਗਿ ਆ ਨਾਰਦ ਕੋ ਰਈ
 ਤਬ ਹੀ ਸੰਤ ਉਡਾਰੀ ਲਈ ॥ ਦਿਲੀ ਆਏ ਬੇਨ ਮਾਤਾ ॥ ਪਾਡਵਿ ਪੈ ਆਏ ਰੀਠ
 ਬਿਖਾਨ ॥ ਨੁਤੀਂ ਦਰਤਿ ਰਖੇ ਰੋਗੇ ॥ ਪਾਡਵ ਕਰ ਜ ਨਾਰਦ ਕਹੈ ॥ ਪਾਡਵ ਸਿਮਰੇ
 ਆਹੋ ਜਾਮ ॥ ਸਬ ਆਵੇਗੇ ਸ੍ਰੀ ਘੰਟ ਸਾਮ ॥ ਗਜ ਪੁਤ ਕੋ ਬੋਲ ਰਹੀ ॥ ਤੁਮਰੀ
 ਬਿਨਤੀ ਤਿਹ ਕੇ ਪਹੀ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤੋ ਕੋ ਜਾਏ ਸੁਨਾਇ ॥ ਆਗਾ ਪੁਆਵਤਿ ਨੇਸ
 ਦਿਗਇ ॥ ਆਹੋ ਜਗ ਸਿੰਧ ਅਗਿ ਆਨ ॥ ਜਿਨ ਛਟ ਮੇਟਿ ਓਹ ਮਰੇ ਮਾਨ ॥

ਤੇ ਸੁਨਤਿ ਤੁਮੈ ਨੈ ਨਹੈ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਦੈ ਬਤੁ ਮਾਗਹੈ ॥ ਸਗੁਨੁ ਭਉ ਚਲਿ ਭਿਸੁਗ ॥
 ਗਿਆਨ ॥ ਹਿਰੇ ਬਸਾਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਾਏ ਸੰਦੇਸਾ ਤਿਨੈ ਦੇਏ ॥ ਹਿਰੇ ਭਿਤਿ ਨੈ ॥
 ਹਿਰੇ ਭਰੇ ॥ ਏਨ ਟਿਨ ਲਾਗਿ ਭਉ ਹਿ ਸੋਧਿਆਨ ॥ ਆਖੈ ਦੀਸੇ ਨ ਬਭਗਵਾਨ ॥
 ਦੇਹਿ ਦੈ ਬਸਤੁ ਜੀ ਭੁਲ ਗਏ ॥ ਸਿੰਸੰਤ ਪਿਆਨ ਹਿਰੇ ਗੋਲੇ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਮੁਗ ॥
 ਰਮੁਨੰਦ ॥ ਜਾਏ ਨੀਪਤਿ ਨੁ ਭਵੰਤ ਚੰਦ ॥ ਅਧਿਕੇ ਸਦਿ ਹਿਤਾਗਨ ॥ ਜੰਤਿ ਤਾਲ
 ਚਲ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧੫੮ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਤੀਰਿ ਸਨਜੀ ॥
 ਚਲੈ ਸਨਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ॥ ਨੁੰਤੀਂ ਰਨ ਮਹਾ ਜੰਤ ॥ ਤਿਨ ਸੈ ਬਡੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ॥
 ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ਬਲ ਕੈ ਬਲੈ ਸ੍ਰੀ ਘੰਟ ਸਾਖੀ ॥ ਹਉ ਪੁਰੀ ਮੈ ਤੇ ਬਲ ਗਾਮ ॥ ਅਗਿਆ
 ਨ ਹੀ ਮੁਨੰਦ ਮੁਗਾ ॥ ਭੰਗੇ ਸਤ੍ਰੈ ਚਲੈ ਪ੍ਰਵਾਹ ॥ ਪੁਰੀ ਹੋ ਗੇ ਭੰਗੇ ਬੰਗ ॥
 ਹਿਰੇ ਗੇਤ ਪੁਰਸਾ ਮਸਹੀ ॥ ਸਭ ਹਿਤਿ ਹੀ ਆਲੀਸੀ ਨਾਲ ॥ ਸਭ ਹੀ ਪ੍ਰਾਨ
 ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ॥ ਨੰਦੰਤ ਨੈ ਨਗ ਡੋਲੇ ਜਗ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਮਹਾਨੁ ਸਨ ਕੇ ਚੋ

ਤਿਨਸੰਗਦੀਨੇਬਹੁਤਮਦਾਗ॥ਚਹੁਦਿਸਤੋਤੀਚਲੇਪੁਰਾਗ॥ਅਤਿਲੇਸੰਗਪਿ
ਆਦੇਚਲੇ॥ਅਤਸੁੰਦਰਅੰਬੁਸੇਕੁਲੇ॥ਖੰਡੇਸਿਪਸਿਤਿਨੇਰੇਗਾਥ॥ਐਸੇਪੁਰ
ਖਚਲੇਤੋਸਾਥ॥ਛੁਟੀਯਾਥਅਤਿਰੰਗੇਰੰਗ॥ਪੈਸਪੈਸਤੋਇਸਤਿਲੇਸੰਗ
ਮਾਤੇਤਾਬੀਕਈਤਜਾਗ॥ਕਈਰਬੀਕੇਚਲੇਮਦਾਗ॥ਅਸੇਉਪਰਿਤਜਾਗਅ
ਨੰਤਿ॥ਸਭਨੇਕੀਪਤਿਸ੍ਰੀਕੁੰਗਵੰਤਿ॥ਦਾਗਕਲਿਅਭਿਰਥਥਨਾਇ॥ਰਥਕੀ
ਮਤਾਮਾਕੀਨਜਾਇ॥ਕੰਚਨਕੇਰਥਨਗਮਗਕੇਰੇ॥ਦਸੇਦਿਗਾਕੈਤੰਮ
ਤੇਰੇ॥ਲਾਗੇਰਭੰਨਅਨੇਕਪੁਰਾਗ॥ਜਿਭਿਤਭਭਿਗਵੇਸੁਗਤਜਾਗ॥ਚਾਰੇਅ
ਸਮਤਬਲਦਾਨ॥ਤਿਨਕੇਸਿਤ੍ਰਸ੍ਰੀਕੁੰਗਵਾਨ॥ਸਾਖਤਿਜੀਨਿਲਗਾਮ
ਜਗਾਇ॥ਤਾਰੀਮਤਿਆਕੀਨਜਾਇ॥ਸੁੰਦਰਗੀਵਾਮੁਖਅਰਨਾਨ॥ਕੰਮ
ਲਾਨੈਨਪੁਰਲਾਲਸਮਾਨ॥ਸੁੰਦਰਦੁਬਨਬਰੇਨਜਾਇ॥ਤਾਨਲੋਕਕੈਸੁ
ਭਾਪਾਇ॥ਦਾਗਕਗੇਤਾਥਤੇਸਾਮ॥ਰਥਪਰਬੈਠੇਪੁਰੁਅਕਾਮ॥

ਰਬਪੁਤਰੀਰੰਚੰਦਰਸਮਾਨ॥ ਸੇਘਘਟਸੇਸ਼ੀਗਦਾਨ॥ ਪੀਤਉਪਰਦਮਨੀਗੰ
ਤ॥ ਸਿੰਘਾਨਪੇਰਸੰਤਉਪਜੇਸਾਂਤਿ॥ ਸੇਘਘਟਸੇਉਪਰਿਧਰੀ॥ ਤਿਸਰਬਉਪਰਿਧਿਭੰਦਾ
ਪਰੀ॥ ਦਾਰਕਪੁਰੈਅਸਸੁਜਾਨ॥ ਉਸਭੇਅਸਸਮੁੰਦਸਮਾਨ॥ ਅਸੈਗੀਦਾਉਚੀਰੀ
ਫੇਰੁਪੁਕਸਿਰਉਪਰਿਧਰੀ॥ ਚਲਅਸਕਰਿਉਚੇਕਾਨ॥ ਰਬਪਰਿਧੈਠੇਸ਼ੀਗਦਾਨ
ਮਤਕਕਤਿਉਰਿਅਸੈਸਾਂਤਿ॥ ਚੁਰਮਲੇਨਦਿਨਭੀਤਰਸਾਂਤਿ॥ ਭੰਮਚਲਾਦੇਚਰਕਸੰ
ਤ॥ ਅਤਿਉਰਿਸੇਦਰਧਭੇਸਾਂਤਿ॥ ਪ੍ਰਚਲਗਰਗਰਿਕਭੁਇਆ॥ ਸੰਨੈਕਾਂਤਿਰਦਾ
ਫਟਗਇਆ॥ ਪ੍ਰਚਲਧਮੀਭੇਰੀਰਗਨਾਇ॥ ਸਧਦਸੁਦਰਗਲਗਰਾਅਮ
ਇ॥ ਚਲੈਨਾਥਲੈਅਭਪ੍ਰਦਾਰ॥ ਤਿਰੀਆਚਲਕਪਰੈਅਪਾਰਿ॥ ਸੰਗਸਭਾਏਉ
ਨਦੁਚਲੈ॥ ਸਭਨੇਰੀਪਤਿਰੇਸਦਿਭਲੈ॥ ਸੈਰਠਗੇਚਲੈਭਗਵੰਤਿ॥ ਨਿਸਨਹਿਪਾਨਿ
ਧਰਮਲਾਕੰਤਿ॥ ਆਗਸੰਤਮੁਖਆਦਤਿਲੋਕ॥ ਹਰਿਮੁਖਦੇਖਸਿਟਾਦਤਿਭੋਕ॥
ਮਦੁਸੁਦੰਨਕਾਦਰਸਾਨਕਰੈ॥ ਬੇਟਸਾਂਤਮੇਪਾਤਿਰਟੇ॥ ਸਭਕਠੇਭੇਹਰਿਘੰਨਸਾਮ॥

ਸਗਚਿਧ ਸਭਨੇ ਪੁਰੇ ਨਾਮ ॥ ਦਿਲੀ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ॥ ਮਾਨਖ ਰੁਪੀ ਪੁਰਖ ਧਰਮ ॥
 ਪਾਠ ਦਿਸੁ ਤੀਸ੍ਰਿ ਸਤ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭੂ ਬਸਦੇ ਦੇ ਤਾਰ ॥ ਭੂਪ ਭੂਪ ਸਦਾ ਹਿਰੈ ਸੰਤ
 ਹਿਰੇ ਭੀਤਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਨਾਨੇ ਬੁਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮੋ ਪਾਲ ॥ ਚਰੰਤਰ ਗੰਤਰ ਓਰਿ ਓਤਿ ਤੇ ਨਾ
 ਲ ॥ ਸੰਗਰੀ ਪਾਏ ਬਾਰੇ ਚੀਰ ॥ ਆਏ ਭੰਗੇ ਸਾਖ ਸਗੀਰ ॥ ਸੰਤ ਭਧ ਸਦਰ ਪਰ ਸੇ ਪਾਇ
 ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖੇ ਤੰ ਮਲੀ ਐ ਓਠਾਇ ॥ ਰਗ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹਿਰਾਇ ॥ ਗਜ ਲੀਨੇ ਕੰਠ ਲਗਾਇ
 ਭਇ ਓਰ ਗੰਤ ਭੁਲੀ ਬੁਧ ਦੇਹਿ ॥ ਵਡ ਦਲ ਹੁਏ ਸ੍ਰਿ ਸੰਤ ਸੁਨੇਹਿ ॥ ਭਿਅ ਭੈ ਨੈਤ ਅਨੰਦੇ ਨੀਰ
 ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਲਾਇ ਪ ਧੀਰ ॥ ਕੁਛੁ ਨ ਕਰਿ ਸਾਕੈ ਤਰਿ ਸੰਤਿ ॥ ਫੁੰਨ ਫੁੰਨ ਚਰੰਤਰ ਮਲੈ ਭ
 ਗਾਵੰਤਿ ॥ ਗਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਕੇਸ ਦਿਨੀਰ ਤਲ ਖੀਨ ਜਾਇ ॥ ਫੁੰਨ ਭੀ ਐ ਕੇ
 ਪਰ ਸੇ ਚਰੰਤ ॥ ਤਰਿ ਮਦੁ ਸੁਦੰਤ ਅਨੁ ਨ ਚਰੰਤ ॥ ਕੰਠ ਮਿਲੈ ਅਰਜੰਤ ਨੈ ਸਾਖ ॥ ਪੁਰੰਤ
 ਭਏ ਸਖਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਨਕਲ ਅਵਰਿ ਗਾਈ ਸੋ ਦੇਹ ॥ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਚਰੰਤ ਨੀ ਸੇਵ ॥ ਤਿਤ
 ਨਹਿ ਲਾਗਾ ਹੋਤਿ ਚਰੰਤ ॥ ਕਮਲ ਨੈਤ ਜੀਤੁ ਮਹੀ ਸਰੰਤ ॥ ਦੇਉ ਸ੍ਰਿ ਸੰਤ ਜੀ ਲੀਏ ਓਠ

६॥ आये गये न ठल गादि ॥ गजा सावत गये नै ले ॥ गि मुग रे पमि ॥
 दै मउ मेव ॥ मउ गी रे वै तै ति ति ग ॥ मुषु पि जा दे प्रबु मुग ॥ ६॥
 ग आरु प्रबनरे ॥ गि मुग तै नी अपराउरे ॥ नग घी च पौ रे उ ग दान ॥
 नग घ तादि ॥ मुद् ग म म ॥ चंद त च रे गी प जग ॥ गद पै ता दे म गि
 माल ॥ चंद द ग पौ प र दु आ ॥ गज पं व न र च ले मुग ॥ नग तादि का
 आदी पादि ॥ प र मे रि तै नै म त गि गादि ॥ ति गी आ ति न ट त जा ता पादि ॥ गि मुग
 उ प ट ल ही म म ॥ मुद् ग म ल गि रे लै म म ॥ मउ गी पौ गे ति न के क म
 टे न द्नी आ सा रे छि पि च न्नी ॥ पउ प मै गि पि जा व गी ॥ नै गे मु गी मं त नी
 माल ॥ पं त वी ल दि व नै टै गि माल ॥ ति न के दि म द्पि पा ति य व गी ॥ उं त
 मं त नी मउ पी द्वा गी ॥ द्गु डि ग पी गि र र मं त ला ग ॥ मउ ते च्छे उं म
 रे उ ग ॥ गि मुग त लै डि र रे प गी ॥ गि रे घी र द्गु त मै व गी ॥ अप म

२२८

ਅਤਿਅੰਤ ਚੰਦੀ ਨਾਰ ॥ ਤਿਨ ਸਭ ਤੋਂ ਕੇ ਭਾਗ ਅਪਾਰ ॥ ਸੋ ਤੇ ਅਖੀ ਜੀ ਹਰਿ ਨੀ ਨਾਰ ॥
ਤਿਨ ਸਭ ਤੋਂ ਕੇ ਭਾਗ ਅਪਾਰਿ ॥ ਕੇ ਸਦਿ ਸੰਮੇਲ ਚਾਤ ਕਰੇ ॥ ਦੋ ਭੁਟੈ ਨੈਨੈ ਤੋ ਮੈ
ਧਰੇ ॥ ਅਯੁ ਪੁਨਿ ਤੁਤਿ ਤੋਂ ਕੇ ਭਾਗ ॥ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨ ਲਾਗ ॥ ਆਗੈ
ਤੋਤ ਚਲੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥ ਆਏ ਕੇ ਸਦਿ ਮਹਾ ਉਦਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭੇਟ ਜਾਨੈ ਉਦੇਰਿ
ਤਿਨ ਸਭ ਕਾਰ ਕਰਿ ਕੇ ਸਦਿ ਲੇਰਿ ॥ ਭੇਟਾ ਧਰੇ ਨਗ ਕੈ ਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖ ਦੇਖ
ਖਿਟੇ ਸਭ ਸੇਵ ॥ ਕੋਲੈ ਗਥੈ ਲਾਲਜ ਗਇ ॥ ਭੇਟਾ ਲੇਵੇ ਕੇ ਸਦਿ ਗਇ ॥ ਕੋ ਜੰਤ
ਲਿਆਵੈ ਚੀਹਰਿ ਸਾਲ ॥ ਸਭ ਹੀ ਲੇਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸੰਤ ਤੋਂ ਦੀ ਹਰਿ ਭੇਟਾ
ਲੇਰਿ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨ ਨਿਰਪਾਕ ਕਰੇਰਿ ॥ ਅਤਿ ਲੋਧੀ ਬਿਸਿਧਾ ਰੇ ਸਾਮ ॥ ਪਾਵੈ
ਨਭ ਦੇ ਜੰਤੋਂ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਦਰਪ ਹਰਾਨੁ ਕੇ ਦਰਦਾਨ ॥ ਸਬ ਆਵੇਗੇ ਸ੍ਰੀ
ਗਦਾਨ ॥ ਮਹਾ ਗਜਾ ਜੀਤਿ ਰਹਾਏ ॥ ਦਰਦਾਨੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ॥
ਦਰਦਾਨੈ ਨੰਡ ਭਉ ਤਾ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤਿਤਿ ਰਦੇ ਮੈ ਧਰੀ ॥ ਨੰਤੀ ਪੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ

ਪਾਤਿਯਾਨ॥ ਆਏ ਸਾਧੇ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਉਠਨੁ ਤੀਜੀ ਠਾਕੀ ਭਈ॥ ਹਰਿ ਸੇ
 ਤਿ ਚ ਓਹੀ ਤੋ ਗਈ॥ ਜੁੰਤੀ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਸੇ ਪਾਇ॥ ਜੁੰਤੀ ਦੇਸ਼ ਦਿਲ ਈ ਉਠਾਇ॥
 ਉਤਰ ਪਰੀ ਪ੍ਰਭੰਗ ਤਿਆਗ॥ ਜਾਨੇ ਅਪਨੇ ਉਚੈ ਗਾਗ॥ ਨੈਨੇ ਤੇ ਜਲ ਪਾ
 ਗਧਰੀ॥ ਤਾਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤਜਾ ਦਿਤਿ ਨਹੀ॥ ਰੀਤ ਰਗਈ ਨ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨੀ ਨਾਹ॥ ਜੁੰਤੀ
 ਦੇਖੀ ਨੈਨੇ ਤਿ ਤਾਹ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਤੀ ਪਰਸੇ ਚਹੰ॥ ਦੈਆ ਸੰਪਤੀ ਤਮਰੀ ਸਹੰ॥
 ਸੇਰ ਪਰਿਤ ਥਾਧਿ ਓਹੋ ਪਾਲ॥ ਜਾਨਹਿ ਤੇਤਿ ਤਰ ਪੈ ਕਾਲ॥ ਧਤ ਹੋਇ
 ਲੀ ਸੁਭ ਧੁਆਇ॥ ਤਿਰਸੈ ਪ੍ਰਸੇ ਦੇਸ਼ ਦਿਗਈ॥ ਤਾਥ ਧਰਿ ਓਤਿ ਰਿਤੰ ਦੇ
 ਸੀਸ॥ ਸਤਿ ਸੁਨਾ ਤੇਨ ਬਿਸੇ ਦੇਖੀਸ॥ ਨ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਾਹਿ ਸਭ ਭੀਤਰ ਆਈ
 ਤਿਨ ਕੀ ਅਤਿ ਗਾਵਤੀ ਨਜਾਈ॥ ਸਭ ਲਾਗੀ ਕੁੰਤਾ ਕੈ ਪਾਇ॥ ਸਭ ਜੁੰਤਾ ਜੀ
 ਲਈ ਉਠਾਇ॥ ਬਿਰਸੁ ਤਾਗੁ ਮਗ ਜਗ ਸਦਾ॥ ਸੈਰ ਗਤਾ ਜੰ ਕੇ ਕਰ
 ਗਦਾ ਜੁੰਤਾ ਚੈ ਲੀਨੇ ਅਲ ਚੈਨ॥ ਨ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤੀ ਅਸਭ ਦੇਖੀ ਨੈਨ॥ ਸੁਨੈ

੨੨੬

ਸੁਭਾਧਾਤਿਪੁਨੀਤ॥ ਸੁਨੈਯੋਪਤੀਨਿਮਲਚੀਤ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਤਿਗੀਆਪੁ॥
 ਜਾਨੈ॥ ਮਾਹਗਨ੍ਰਸਟਸਭਾਪੂਰੈ॥ ਤਿਨਤਿਗੀਆਕੀਪੁਜਾਨਗੀ॥ ਭੁਭ
 ਤਭੇਟਲੈਆਗੇਪੁਗੀ॥ **ਸਿਰਪਿਤ** ਨਭਿਤੰਨਪੁਜਾਨਗੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਾਬਤੰਨਮੰਨ
 ਕੀਭੈ॥ ਪਾਠਦਪੂਜੈਸੀਕੁਗਦਨਿ॥ ਸੰਤਜਨਕੋਬਿਗਸੇਪਾਨ॥ ਨਿਤਪਿ
 ਤਨਭਿਤੰਨਪੂਜਾਕਰੈ॥ ਭਰਿਮੂਰਤਲੈਤਿਹਦੇਧਰੈ॥ ਕਬਹੂਪੂਜੈਅਭਿ
 ਮਾਨਿ॥ ਤਿਨਕੈਭਾਗਨਬਹੇਜਾਤਿ॥ ਕਬਹੂਭੂਪਰਪੂਜਾਕਰੈ॥ ਭਰਿ
 ਮੂਰਤਲੈਤਿਹਦੇਧਰੈ॥ ਪੁਰੰਨਕੈਜਨਕਕਾਮੁ॥ ਨਿਤਨਿਤਨਭਿਤੰਨਪੁਜੰ
 ਭਾਗ॥ ਭਰਿਰੇਖੰਨਤੁੰਕੀਕੁੰਤਿ॥ ਬਹੁਤਮਾਸਬੀਤੇਇਓਤੰਤਿ
 ਭਰਿਰੇਖੰਤੁਪੰਨੇਸੰਤੁ॥ ਅਹਜਨਰੇਸਦਾਸਿਕਾਰੇਰਥੇ॥ ਜਨਾਅਭੇ
 ਕਭਿਤਕਕਰੈ॥ ਜਗਬਾਤਾਰਿਨਤੁੰਯੀਕਰੀ॥ ਭਰਿਮੂਰਤਤਿਹਦੇਧਰ
 ਹੀ॥ ਇਕਰਿਨਸਮੁਲੈਬੈਠੇਸੰਤ॥ ਬੀਚਸਫਕੇਸੀਤਗਢਤਿ॥ ਬੈ

ਦੇਸੁਕਤਸਰ
 ਰਸੰਨਭਾਗ

ਠੇਬੁਤਮਲਖਈਸੂਰ॥੨੭ਬੁਤੇਜਕਹਿਸਰਗਪੂਰ॥ਸੀਤਜੁਪਸ
ਟਹਜੇਗੇਯਾਸ॥ਬੋਨਤੀਸੁਰਤੰਮਾਗਾਥ॥ਜਗਾਕਸੂਰਿਦੀਯੋਇ
ਹਿਰਖਤੁਮਾਗੇਪਗਰੇਧੋਇ॥੬੬ਸੇਰੇਅਭੁਹਨੀਤ॥ਪੁਲਾਗ
ਕੋਤ੍ਰਿਸੀਪ੍ਰੀਤ॥ਸੇਵਤੁਮੀਕਾਪ੍ਰਤਾਪ॥ਜਾਗਮਤਿਪ੍ਰਗਟਖਦੇਆਪ
ਬਾਤਚਏਸਾਹਸੈਸਾਹ॥ਪਾਤਦਪੁਜੈਦ੍ਰਿਸੀਮੁਹਾਰ॥ਐਸਜਗਤਿਨ
ਜਗਕਰੇ॥੬੭ਦ੍ਰਿਸੀਚਰੰਗਿਲੋਡਿਗਦੇਧਰਿਓ॥ਤੁਮਸਕੁੰਸੋਸੰਗਗੇਪ
ਥਾ॥ਸਰਕੋਠਕੁਪ੍ਰਮਦਿਆਲ॥ਸੇਵਕਰੇਸੋਈਫਲਪਾਏ॥ਤੁਮ
ਤੋਬਿਮੁਖਾਨਫਲਾਨਜਾਏ॥੬੮ਪਤਗਦਹਿਸਰਕੋਰੇਇ॥ਤਏਖੁਲਾਏ
ਸੋਈਲੋਇ॥੬੯ਪਰਿਮੇਕਿਸੀਨਦੇਧ੍ਰੋਜਾਤਿ॥੬੯ਇਤਏਕੀਪ੍ਰੀਤਮਿਲਾ
ਤੈਸੇਤੁਮਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰੀਤਪਾਨਿਪਾਨ॥ਸਤਜੀਆਸੇਕਸਮਾਨ॥ਫਲਪਾਏ
ਜੋਸੇਵੈਚਰੰਗਿ॥ਸਰਸੁਖਦਾਇਕਤੁਮੀਸਗੰ॥ਬਿਰੂਤਤੁਮਾਸੀਪਰਮ
ਪ੍ਰੀਤ॥ਤਿਨਕੋਪੁਜੈਓਪਜੇਪ੍ਰੀਤ॥ਮਤਾਪ੍ਰਕ੍ਰਮਕਲ੍ਹੰਗੁ॥੭੦ਕਹਿਪ੍ਰੀਤ
ਤਕਾਜਸਦਾ॥ਮਰਿਤਾਸਤਸੰਬਲਓਸੰਮ॥ਸੀਤਜੀਨਕੋਪੁਰਕਾਮ॥ਸੁ
ਸੀਅੰਗੇਜਾਸਤਾਬਿਗਾ॥੭੧ਤੀਰਿਨਮਤਾਭੁਦਾ॥ਅਗੀਕਾਗੇਮਹਾਇਤਕ

ਜੇ
2

ਮੇ॥ ਬਚਨਤੁ ਮਗਤਿ ਹਰੇ ਧਰੇ॥ ਦੇਖੁ ਤੁਹਿਤ ਬਾਛ ਕਰੇ॥ ਭਮਗੀ ਪੀੜ
ਸਰਪ੍ਰਭੇ॥ ਭਮਗੁ ਅਇਨ੍ਹਾਰੇ ਬੀਰ॥ ਭਮਗੇ ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ ਸ੍ਰੀਰ॥ ਭਮਗੀ
ਨਾਂ ਬਾਛੇ ਬਾਤ॥ ਭਮਗੀ ਤੇ ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ
ਨਿ॥ ਭਮਗੀ ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ
ਨਤੀਤੁ ਮੇਸਮਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਤੇ ਪਾਛੇ ਰਿਆਗੇ॥ ਪਾਦ ਪ੍ਰੀਤ ਹਰਿ
ਲੋਗਤੇ॥ ਕਉਨੀ ਨਾਮੁ ਇਹਿ ਹਰੇ ਧਰੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਮਾਸਿ ਕਰੇ ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ
ਸਸੁਦੁ ਰਿਗੀਆਂ ਰਾਏ॥ ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ ਪੇਰੇ ਪਾਛੇ ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ
ਸਤੁ ਜਗਤੁ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਮਾਸਿ ਕਰੇ ਕਰੇ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ
ਜਾ ਕੇ ਰਾਈ ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ
ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ
ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ
ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ
ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ
ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ
ਭੀਤੁ ਮਪਾਨ॥ ਭਮਗੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਬਾਤ

ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਗਥਾਦਿਸਤੀਮਜੀਗੇ॥ ਅਗਜੰਨਭੰਤਗਦਿਸ
ਨਕਥੁਧਾਦਿਸੇਅਤਿਧੇ॥ ਚਾਗਦਿਸਅਪਨੇਬਸਕੇ॥ ਸਕੁਪ੍ਰ
ਨੰਗਹੀ॥ ਦਿਸਜੀਤਿਆਏਸਕੁਪ੍ਰਾਹੀ॥ ਭਰਿਪ੍ਰਕਾਦਿਸਕੁਰੇਲਪੀ
ਦੇਰਥਏਅਏਬੀਰ॥ ਰੰਮਥਾਨਾਇਕਜਗਕੇਮੀਤ॥ ਪਠਥਾਥੇਤਾ
ਜੀਤਾ॥ ਭੀਮਕਣਾਸੁਨੀਮੇਂਤਰਿਗਾਇ॥ ਜਗਸਿੰਧਜੀਏਭੁਨਜਾਇ॥ ਰ
ਅਤਾਨਿਤਾਕਰੀ॥ ਅਬਰਿਅਨੀਜੈਸ੍ਰੀਨਗਹੀ॥ ਤਬਤੀਬਏਸ੍ਰੀਨ
ਜੇਰੁਥਭੁਪੇਰੀਆਪਦਿਖਾਨ॥ ਜੇਰੀਬਾਤਅਬਨੀਜੈਆਜੀ॥ ਸੰਤਜਨਕੇ
ਪ੍ਰਗਥਾਜੀ॥ ੧੫੮॥ ਚੌਰਾ॥ ਸਾਖੀ॥ ਅਗਜੰਨਭੀਮਗੁਪਾਲਜੀ॥ ਰੀਨ
ਬ੍ਰਿਮਲਭੇਖੁਭੇਖਦਾਇਬ੍ਰਮਲਭੇ॥ ਗੈਜਗਸਿੰਧਕੇਦੇਸ॥ ੧॥ ਚਭੁਪਾਈ
ਅਗਜੰਨਭੀਮਸਾਥਤਰਿਏ॥ ਭੇਖਦਾਭੁਬ੍ਰਮਲਭੇ॥ ਜਗਸਿੰਧਕੇਅਏ
ਦੇਸ॥ ਤੀਨੇਪਰੇਬ੍ਰਮਲਭੇਸ॥ ਜਗਸਿੰਧਕੇਤੀਤਰਿਗੈ॥ ਜਗਸਿੰਧਕੁਬ
ਸਮੈਭੈ॥ ਬਤੇਮਤਾਮੁਨਾਮਾਏਆਜ॥ ਪ੍ਰਗਥਾਭੇਦੀਆਰੇਕਾਜੀ॥ ਆਗੇਸਿ
ਪਰਸੇਰੀਰਈ॥ ਅਥਿਤਪ੍ਰੀਤਤਿਰਦੇਗਤਲਈ॥ ਅਥਿਤਭੁਨੀਰੇਗਨਾਖਾ
ਅਥਿਤਾਬੀਨਾਤੀਭੁਨਾਕਰਾ॥ ਤੀਸੀਲਮਾਏਤੀਰੇਗੇ॥ ਰਿਪਟਤਿਰਿਖਰਾ

॥ **ਬੈਲੇ ਬੁਠਿ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵਾਨ** ॥ ਬੁਠੀ ਐ ਗਾਯਾ ਬੈਲੇ ਸੁਯਾਨ ॥ ਅਗਲੀ
 ਤੁਧੁ ਮਾਰੇ ਆਇ ॥ ਜਗ ਸੰਧ ਗਾਯਾ ਸੁਧਾਇ ॥ ਤੁਮ ਮਾਰੇ ਸੁੰਦੀ ਜੈ ਦਾਨ
 ਕੁਪਤ ਮਾਰਾ ਮਾਨ ॥ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਤੇ ਮਾਰੇ ਭੈ ॥ ਰਾਜ ਪੁਤ ਜੈ ਬੈਲੇ ਸੁਧਾਇ ॥ ਅੰਗ
 ਤੈਂ ਦੀ ਟੀਜਾਇ ॥ ਜੀਆ ਮੰਗੇ ਕੇ ਸਦਿ ਰਾਇ ॥ ਸੁਨ ਗਾਯਾ ਜੈ ਮਾਰੇ ਭੈ ॥ ਗਾਯਾ ਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਗਾਇ ॥ ਤੀਰੰਦ ਦੁਆ ਬਲਗਾਇ ॥ ਸਗਦੰਦ ਦੀ ਟੀਥਿ ਲਾ ਮਨ ਲਾਇ
 ਅੰਗਰਾਨ ਪਤਿ ਭੈ ਅਤੇ ॥ ਜਿਨੇ ਰੇ ਨਿਮਲ ਸੁਧ ਬਥੇ ॥ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰੀ ਅਪਭਲ
 ਗਾਇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਾਯਾ ਤੀਰੰਦ ॥ ਰੇਤਿ ਮਾਨਿਤ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜਿ ॥ ਆਗਤਿ ਧਰ
 ਰਿਦੇ ਮਾਨਿ ॥ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਸੁੰਦੀ ਦਾਨ ॥ ਆਗਿ ਆਧੇ ਗਤ ਮਾਰੀ ਮਾਨ ॥ ਕੀਰ
 ਤੇਤੀ ਜਗ ਮੈਂ ਤੈ ॥ ਕੀਜੈ ਗਾਯਾ ਐ ਸੀ ਸੋਇ ॥ ਜਗ ਸੰਧ ਬਿਸਮੇ ਮੰਤਰ ਮਾਨਿ
 ਇਹ ਬਰਨਤਿ ਕਿਭੰਦਾ ਮਾਨਿ ॥ ਸੁਠੇ ਬੁਠ ਮੰਤਰ ਕਾਨਿ ਕਾਇ ॥ ਬੁਠ ਮੰਤਰੇ ਸੁਧ
 ਘਾਟਿ ਮਾਨਿ ॥ ਰੁਝਾ ਪਤ ਪਾਨੀ ਪਾਸੀ ਪਾਨੀ ॥ ਬੁਠ ਤੀ ਬਰਲ ਨਾ ਟੀਰੀ ॥ ਤੈ ਤੈ
 ਮਨੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਦੁਆਰਾ ਟੈ ਰੇਇ ਦੀਨ ॥ ਜਗ ਸੰਧ ਬੈਲੇ ਬਲ ਦਾਨ
 ਮੰਤਰ ਮੁਖ ਠਾਠੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਮਾਰੇ ਜੇਤੁ ਬੁਠਿ ਰੇ ਪਿਆਰ ॥ ਅਥਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਲਾ
 ਵੈ ਬਾਨਿ ॥ ਸਿਰੁੰਦੇ ਦੀ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਜਗ ਸੰਧ ਤੈ ਮਾਰਾ ਨਾਇ ॥ ਤਥਹੀ ਬੈਲੇ

ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਵਿ ਸ੍ਰੀਨਾਮ ॥ ਇਹ ਅਰਜੰਤ ਅਰੁੰ
 ਜੁਧਇਨੋ ਸੇਵੀਐ ਦਾਸ ॥ ਕਸੇਇਥਿਕਾਤਾਏ ਲੋ ॥ ਸੈਨਕੁਤੁ
 ਬਹੁਤੁ ਲਾਗਾ ਜੀਵੀ ॥ ੧ ॥ ਹੁਮਰੀਆਰੀਆਰਿਦੇਗਤੀ ॥ ਸੁ
 ਤੰਦਰੇਰਗਦਾਸ ॥ ਹੁਤੰਮਰੀਨਾਤਿਸਮਾਨ ॥ ਬਾਤਾਖੁਭਤੇਕਰੈ ਬਾਨ
 ਜੁਧਬੀਚਕਾਏਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੁਤੇਮਥਗਤਿਆਰੀ ॥ ਪੁਰੀਦੁ
 ਰਕਾਮੀਠੀਲਾਗੀ ॥ ਉਦਗਤੀਸਾਗਰੀਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੁਤੇਪੈਰਿਗਇ
 ਤੁਮਸੈਲੋਰੇਤਜਾਦੈਕਠਿਰ ॥ ਕੋਮਲਰਿਦਾਤੁਮਾਗਠਠਿਰ ॥ ਕਾਤਿਅਰਜੰਤੋ
 ਕੋਮਲਥਾਲ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨੁਪਤਸਤੇਕਗਲ ॥ ਭੀਮਸੈਨਅੰਮ੍ਰਿਤੀਲੋ ॥
 ਜੁਧਤਿਰਖਕਾਤੰਮਸੈਕਰੈ ॥ ਬਹੁਤੁਲਾਬੈਲੇਨਗਨ ॥ ਨਭਿਤਿਕੇਦਖੇਸ੍ਰੀਗੁ
 ਰਦਾਸ ॥ ਦੇਇਗਦਾਤੁਤਿਆਗੇਪਰੀ ॥ ਲਤੇਮਦੀਐਲਸੈਜਰੀ ॥ ਭੀਮਸੈ
 ਨਰੈਉਭੰਨੇਲੋਤਿ ॥ ਦੁਜੀਗਦਾਤੰਮੈਕੋਦੇਤਿ ॥ ਇਕਭੀਮਇਕਗਜੇਲਈ ॥ ਤਿਹ

ਨੇਰੀਭਈ॥ ਬਾਤਿਹ ਅਏ ਸਭੇ ਸੁਜਾਨ॥ ਦੋ ਨੌਜਧਾਏ ਸਸਮਾਨ
ਲਗੰਨ ਦੇਉ ਤਰਿਗਇ॥ ਮਠਿਤਿ ਨ ਦੇਖੇ ਜਾਏ ਗਇ॥ ਗਦਾ ਟੁਟ ਤੇਇ
ਮਨੋਭਈ॥ ਜੁਧ ਬੀਚ ਚੁਗੰਨ ਤੇਇ ਗਈ॥ ਮੁਖੀ ਲਗੰਨ ਲਗੇ ਬਲਦ
ਨ॥ ਮਹਾਬਲ ਅਤ ਦੇਉ ਸੁਜਾਨ॥ ਦੋ ਨੌ ਬੀਚ ਨ ਮੈਉ ਤਿਗਇ॥ ਅਮਰਿ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਤਿਆਨ ਜਾਇ॥ ਦਿਨ ਰੋਜੁ ਧਰਮ ਰੋਜੈ॥ ਸਮੁਤ ਸ ਬੋਲੇ ਮਠਿ
ਬੈਠ॥ ਦਿਨ ਭੋਜੰਨ ਨ ਰੋਜੁ ਜਾਨ॥ ਦਿਨ ਰੋਲੇ ਮਹਾਬਲ ਦਾਨ॥ ਏਕਦਿ
ਨ ਸਮੇਏ ਰੋਜੈ॥ ਭੀਮ ਰੋਜੇ ਬੈਠਿ ਪੈ ਬੈਠ॥ ਬਿਤਤੀ ਸਨੇ ਸ੍ਰੀਭਗ ਦਾਨ॥ ਸ
ਗਸਿੰਧ ਤੇ ਵੰਧੰਨ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਸੁਸਤ ਸੁਪਾਤਿਧ ਨੀਤੀ ਦਇਆ॥ ਕੰਠ ਲਗਾਏ
ਭੀਮ ਰੋਲਇਆ॥ ਅਮਰਿ ਤੇਜ ਤਾਨੇ ਤੰਤ ਪਰਿਠਿ॥ ਅਮਰੁ ਸੁਦੰਨ ਨਠਿਰਿ
ਕਕਰਿਠਿ॥ ਦੇਉ ਪ੍ਰਾਤੁ ਜਬ ਲਾਗੇ ਲਗੰਨ॥ ਨੀਏ ਵੇਲ ਕੁਝ ਅਨੁਗੰਨ॥ ਬੀ
ਚ ਤੇ ਸਿਟ ਚੀਰਿ ਚਿਕਰਾ ਦਾਨ॥ ਦੇਖਿ ਚਿਕਰਿ ਮਬਲੀ ਸੁਗਰਿ ਆਨ॥ ਸੁਖੀ

ਖੁਸ਼ਹਾਲਿ ਤਿਹ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥ ਜੀਓ ਬਿਲੰਬੁ ਨ ਆਪੀ ਘਰੀ ॥ ਗਾਖੀ ਦਾ ਬਪ
 ਗ ॥ ਦਿਖੈ ਭੀ ਨਾਗਇਨ ਸਾਖ ॥ ਏਕ ਟੰਗ ਤੇ ਛਾਹਿ ਓਚੀਰ ॥ ਸਰੂਪੁ ਤਾਪ
 ਲਾਇ ਪੁਧੀਰ ॥ ਨਿਕ ਸਜੰਦ ਗਾਜਾ ਕੀ ਗਈ ॥ ਮਾਗੁ ਮੈ ਇਤਲੀ ਲਾਗਈ
 ਧੀਸ ਆਤਿ ਦਿਨ ਦੇ ਤੋਲੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਖੋ ਤੰਮ ਨ ਓਤਿ ਨ ਰਹੈ ॥ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਿਧ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਮਾਨਖ ਰੂਪੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਗੀ ਮੈ ਤਹਿ ਰੰਗ ਲਗਾਇਆ
 ਆਪ ਧੀਰ ਦੁਤੇ ਜਸ ਆਇਆ ॥ ਜਗ ਸਿੰਧੂ ਨੈ ਪੁਤ ਸੁਯਾਨ ॥ ਸੋ ਦੇਵਨਾ ਮ
 ਸੋ ਅਤਿ ਚਲਦਾਨ ॥ ਤਾਂ ਦੇ ਗਾਜਾ ਦੀ ਓਭਗਵਾਨ ॥ ਤਿਨ ਆਖੇ ਪਹਿਲੀ ਨੈ ਮਾਨ
 ॥ ੧੬੦ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਆਏ ਤਤਾ ਮਤਾ ਪੂਰੁ ਬੰਦੀ ਛੋਰਨ ਗਾਨ ॥ ਜਤਾਗ
 ਜਾਦੁ ਸੰਤ ਬੇ ॥ ਦੁਰਯੁਧ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਯਾਨ ॥ ਚਓ ਪਾਈ ॥ ਆਏ ਤਤਾ ਬਹੁਰ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਤਾਗੇ ਨੇ ਬੇਰੂਪ ਸੁਯਾਨ ॥ ਗੁਣ ਚੀਚ ਸਿਲ ਦੁਅਰੇ ਦਈ ॥
 ਦਸਿ ਦੇ ਤਿਸ ਭੀ ਨੀਰਈ ॥ ਸਿਲਾ ਉਤਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਿਧਾਨ ॥ ਬੰਦੀ ਛੋਰੀ ਪੂਰ

ਭਵਿੱਖਿ ਸਭ ਨਾਹਿ ਰਿਕਾਵਹ ਸੰਕਰਿ ॥ ਦੋਖ ਦੂਖ ਮਾਨਤ ਨ ਕਾਹਿ ॥
ਉ ॥ ਕੇਸੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤਿਥਿ ਆਨ ਕੰਤ ਤ ਦਿਖਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦੁਸੰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ॥
ਭੁਜੇ ਰਾਗ ਅਤਿ ਆਇ ਪਧੋਰ ॥ ਸੰਖ ਰਹਿ ਗਵਾਪ ਰੰਮ ਜੋ ਪਾਲੁ ॥ ਪੀ
ਤ ਉਪਰ ਨਾਹਿ ਨਾਗਾਇਲ ॥ ਕੰਮ ਲਾਨੈ ਨਾ ਮੁਖ ਪੰਕਜ ਰਾਸੁ ॥ ਮੰਦਰਾ
ਸਰ ਸੁਰਗੇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਕਾਟਿ ਸੀਸ ਪਰ ਜਗ ਮਗ ਕਰੈ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸ
ਕੇਤ ਅਕਰੈ ॥ ਕੁੰਤ ਲਾਹੁ ਬਹਾਜਤ ਕਾਨ ॥ ਨਿਮਲ ਜਾਤਿ ਮੁਖ ਦੀਸੈ
ਤਾਨ ॥ ਕੰਠ ਬੋਲ ਬੋਲੀ ਤੀਆਲੁ ॥ ਜਗ ਮਗਾਤ ਮਲ ਪਹੀਰਿ ਸਾਲਿ ॥ ਤਿ
ਗ ਲਾਤ ਮੇਤੀ ਕੇ ਹਾਹ ॥ ਕੋਸਟ ਕੀ ਦੁਬਿ ਮਹਾ ਅਪਾਹ ॥ ਕੰਮ ਲਾਨ
ਭਹਿ ਪਕਾਜੇ ਚਰੰਨਿ ॥ ਦਊਰ ਰੂਪ ਆਏ ਹਰਿ ਸੰਗੀ ॥ ਸਭ ਨੇ ਮੇਲ
ਤ ॥ ਭਉ ਤਾਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਹੋਏ ਮੇਧਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋ ਕਲਾਗੇ ਗੁਰ
ਗਾਨ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਰਿਖ ਕੇ ਸਸੁ ਬੇਸ ਅਨੰਤ ॥ ਬਿਪਤ

੨੨੪

ਬਿਰਾਗ ਨਸ਼ੀਰੁ ਗਵਤਿ ॥ ਬਾਸ ਦੇ ਦਰੇ ਦੁਕਿ ਦੇ ॥ ਸਭੁ ਰਿਦੁ ਤਮ
 ਗੀਸੇ ॥ ਬਦੀ ਛੋਰੁ ਭਈ ਆਬ ਦਾਸ ॥ ਸਭੁ ਬਿਧ ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰੇ ਕਾਮੁ
 ਸਗਨਿ ਗਾਖ ਸ੍ਰੀਘ ਨਸਾਮੁ ॥ ਰਾਜ ਦੇ ਸਤਿ ਭਏ ਅਕਾਮੁ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾ
 ਜਨ ਦੇ ॥ ਤੁਮਹੇ ਪਗ ਸੇ ਬਦੇ ਸੇ ਨਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਰਾਨਰੀ ਜੈ ਰਗਵਾਨਿ
 ਗਾਜ ਸਿੰਘ ਸੰਨ ਨਰਕ ਸਾਮਾਨ ॥ ਰਾਜ ਬੀਚ ਭੁਪ ਜਿ ਅਗਾਮਾਨ ॥ ਭਏ
 ਮੇਰੇ ਕੀ ਅਤਿ ਭਾਸਾਨ ॥ ਅੰਤੁ ਪਗ ਜਾ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ਬੁਹਾਰਾ ਜਸੇ ਅਭੁਰ
 ਨ ਕੀਇ ॥ ਜਗਾ ਸੇਧ ਅਮਰਾ ਗੁਰੇ ॥ ਬਤਾਰੇ ਨਤਾਰੀ ਕੀ ਜੈ ਸਿਧ ॥ ਜ
 ਤਪੁ ਸਾਦੇ ਦੇਖ ਭੁਘਨਿ ਸਾਂਸੁ ॥ ਪੂਰਨਿ ਭਏ ਮਹਿ ਕਾਮੁ ॥ ਰਾਜਤਮਹੀ
 ਟਲੀ ਬਦਾਇ ॥ ਰਹੀ ਸਗਨਿ ਗਾਖੇ ਰਘੁ ਗਾਇ ॥ ਏਤ ਸਭੁ ਬਿਧ ਤਪਸਿ
 ਆਭਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤੁ ਬੁਧ ਗਈ ॥ ਅਬ ਮਤ ਭਰੇ ਬੀਚ ਅ
 ਧੋਰ ॥ ਭੁਮਤੈ ਏਖ ਚਭੁ ਰਾਸ ਫਿਰ ॥ ਰਾਖ ਸਾਨਿਕ ਰਪਾਤੁ ਰਾਗ ਕੰਮ
 ਏਨੈ ਨਹਿ ਗਿਨਿ ਸਨਮੁ ਗਾਹ ॥ ਜੇ ਭੁਗਤਿ ਨ ਤਰੇ ਰਗਵਾਨ ॥ ਅਜਮ

੨੪

ਦੁਸਰੀ ਸੀ ਨਗਨ। ਬਤਤ ਦੀ ਚਰੇ ਗੇ ਪਾਲ। ਕੁੰਭਿ ਗੇਤਰ
 ਪੇਕਾਲਿ। ਤਿਨੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਲੀ ਸੁਜਾਨ। ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਪਾਲ ਹੈ ਕਗਦ
 ਨ। ਸਕੁਤੁ ਮਹਾਨੇ ਕੁਲੇ ਸੁਗਗਿਆਨ। ਗਾਨਗਰ ਬਾਏ ਸਾਹੀ ਬੁਧ
 ਕੁਲਾਭੈ ਮਾਤੁ ਮਹਾਮਾਨਿ ਮੁਹ। ਗਾਨਗਰ ਬੇਤ ਬਤੁ ਤੇ ਗੇ। ਗ
 ਜਲੋ ਕੁ ਮੁਖ ਰੇਪੈ। ਸਤਿ ਸਾਭਨ ਅਗਦ ਸਦਕਿ। ਨਹ ਪਾਸਦ
 ਗਾਨ ਸਨ ਬੀਧ। ਬੇਲੇ ਕੂਪ ਸੇ ਮਹਾਮਾਨ। ਜਿਤੋ ਬਿਸੇ ਸੀਰ
 ਗਵਾਨਿ। ਅਤਿ ਬੁਧ ਤੇ ਜੋਇ ਜੈ ਨਾਸ। ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਤੇ ਮਹੇਦਾਸੁ ਸਿੰਧ
 ਸੇਵਤ ਮਹੇਤੁ ਮਪਾਇ। ਤਰਿ ਦੇਸ ਮਹੇ ਰਗ ਬਸਾਇ। ਬਤਰੇ ਬੇ
 ਲੈ ਕੂਪ ਸੁਜਾਨ। ਕੁਗਤ ਬਤਾਇ ਸੀ ਕੁਗਦਾਨ। ਕੇ ਸੀਰਗਤੁ ਮਗੀ
 ਰੇ। ਕਵਨ ਬਧਾ ਤਿਹੈ ਲੈ ਧਰੇ। ਬੇਲੈ ਮਾਧ ਦਪਰੰ ਮੁਜਾਨ। ਰੇ
 ਸਕੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨ। ਸੁਨੀਐ ਅਪਨੀ ਕੁਗਤ ਬਤਾਇ। ਹਰੇ ਗਾਇ
 ਰਿਹਰਿ ਕੁਲਗਾਇ। ਸੁਨੀਐ ਤਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ। ਤਰਿ ਜਾ ਤੇ ਕੁਮਰ

ਤੇ ਬਚਨ
 ਕੇ ਬਿ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥

ਭੁਜੀਤ॥ ਤਮਰੇਚਗਲੈਤਿਹਦੇਧਰੇ॥ ਸੀਸਸਾਖਰੰਭਤਾਰੇ॥ ਮ
ਥਿਆਜਾਨੇਗਜਤੰਤਾਰ॥ ਨਦੀਦੁਖੇਰੀਸੁਰਸੈਸਾਹ॥ ਰਿਸੀਦਸ
ਸੋਪ੍ਰੀਤਨਦਾਵੁਭ॥ ਧਿਆਨੰਮਾਗਰਿਦੇਦਸਦੇ॥ ਰੋਜਗਤਿਹਿਤੀ
ਪ੍ਰੀਤ॥ ਮੁਝਤੀਸਿਅਟਕਾਵੇਚੀਤ॥ ਭੋਗਭਿਭਗਨਸੰਕਾਰੇ॥ ਤਮਰਪ
ਗਲੈਤਿਹਦੇਧਰੇ॥ ਤਿਹੀਆਤੁਖਭਿਭਿਭਾਇ॥ ਰੀਜੈਗਜਪਗੰਮੁ
ਰੀਚਾਭੁ॥ ਪਿਰਜਾਪਾਲੇਪਿਤਾਸਮਾਨ॥ ਬ੍ਰਹਮਲਕੁਭਕੇਦੀਜੈਦਾ
ਭਗਤਦਾਨਤਰਿਕਰਲਕਰੇ॥ ਸਰਗਜਲੈਤਿਹਦੇਧਰੇ॥ ਜਗਸਿਧਰੇਪ੍ਰਤ
ਸੁਜਾਨ॥ ਤਾਰੇਬੇਲੈਸ੍ਰੀਭਗਦਾਨ॥ ਮਰਦਾਇਨਕੇਮੰਗਕਗਾਇ॥ ਬੇਤ
ਮੋਧਕੇਰੀਹਪੈਨਾਇ॥ ਮਰਦਾਤਬਸਭਨੇਕੇਭੈਆ॥ ਦੇਖਦੁਖਸਭਤੀ
ਕਾਗੈਆ॥ ਤਪਤੀਹਸੋਸਭੇਨਦਾਏ॥ ਅੰਬਰਨਾਂਤੰਭਾਤਪਰਗਾਏ॥
ਅਤਮੀਠੇਪਕਦਾਖਲਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਾਭਿਗਮਾਦ੍ਰਿਕੀ॥ ਤੈਸੇਤੀਕੀ
ਨੇਨਰਤੀ॥ ਸਦੁਭਵੇਦੇਖਸਿਟਗੈ॥ ਤ੍ਰਿਸੀਰੰਦਕਧੂਪਸਭੈ॥ ਯੁਕਚੇ

ਸਾਖੀ

ਕੇਸਵਗਏ॥ ਸਨੇਕੁਪਤੁਮਸਭੇਸੁਜਾ॥ ਜਗਗਜਸੁਪਤੁਕੇ
ਤੰਮਗਪਗਏ॥ ਤਿਹਦੇਧੇ॥ ਇੰਦੁਸਾਥਸਕੁਆਇਉਸੰਤੁ॥ ਆਗੀਮਾ
ਕੀਨੀਸੀਰਗਏ॥ ਬਤੁਤਰੁਏਅਏਗੇਸੰਮ॥ ਬਦੀਛੇਰੀਪੂਰੇ
ਮੁ॥ ਸਕੁਨੇਕੋਰਬਦੀਐਅਨੰਤ॥ ਹਿਪਾਕਗੀਏਕੰਮਏਕੰਤ॥ ਸਕੁਨੇਕੀ
ਕੈਪਰਸੇਰਗ॥ ਨਿਪਾਸਿਪਨੀਤੇਰੀਸਗੰਨੀ॥ ਅਪੁਨੇਪੁਤੁਤੇਬਿਨੇ
ਭੇਏ॥ ਰਸੋਦਿਸਰਓਗਏਗੇ॥ ਤਿਹਦੇਗਥੇਸੀਘੰਨਸੰਮੁ॥ ਮੁਖਤੇ
ਗੇਤਿਸੰਕਾਨਾ॥ ਆਗਜਕੁਗਤੇਰਿਹਦੇਓਰਾਸ॥ ਤਹਿਰਗਸੰਤੇਭੈਬਿ
ਗਾਸੁਲੀਨਾਨਾ॥ ਮੁਕੰਦਿਮੁਗਰ॥ ਤਹਿਰਗਏਪਗਏ॥
॥ ੧੬੧ ॥ ਇੰਦੁਪਰਸਥਾਆਇਪੁਤੁ ਕਾਰਜਸਗਏਸਦਾ॥ ਸੰਖਬ
ਜਾਏਸਰਸਬਦਿ॥ ਜਗਤਭੇਜੈਕਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਾਈ॥ ਰਿਕਟਨਗਰਕ
ਕੇਸਵਆਇਆ॥ ਇੰਦੁਪ੍ਰਸਤਾਸੰਖਬਜਾਇਆ॥ ਪੰਚਜਨਾਪੂਰੇ
ਗੋਪਾ॥ ਸੰਤਸਗਈਰੀਨਾਦਿਆ॥ ਦੇਵਰਤਅਗਨਾਮੁਖਧਿ
ਉ॥ ਸੁਨਸੁਨੰਦਕੁੰਤਾਸੁਤਕਾਰਿਉ॥ ਸੰਖਦੁਪਸੋਭੀਮਬਜਾਇਆ॥ ਇੰ

ਰਖਾਸਤਾਨੁਖਸਬਾਦਿਸੁਹਾਇਅ॥ ਸਬਾਦਿਸੁਨਾਨੇਕਾਤੁਤਿਕਾਇ
ਆਇਜੀਤਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥ ਸਿਲੇਜਸਸਟਗਰੇਨਾਗਾਇਲੁ॥ ਚਰਨੇਦਾਗੇ
ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥ ਗਜਾਹਿਰਖਾਮਾਦੈਦੇਹੁ॥ ਬਡਬਲਾਨੁਆਸਿਟਾਸੰਦੁ
ਸੰਤਜੁਧਸਟਗਬੇਨੀਤਕਰੀ॥ ਚਰਨਰਮਥਲੈਤਿਹੈਧੰਗੀਯੇਪੁਰ
ਪੁਗਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥ ਦੇਵਨਦੇਵਨ੍ਰਿਮਲਾਗੁਗਵਾਨ॥ ਤੁਮਰੀਆਗੀ
ਆਆਨੇਦੇਵ॥ ਸਿੰਘਬਿਰੰਚਸਰਤੁਮਰੀਸੇਵ॥ ਜੋਤੁਮਕਰੀਆਗ
ਕਾਜੀ॥ ਤੁਝੇਅਗਧੇਦੀਨਤੁਮਰੇ॥ ਤੁਮਕੋਲਜਾਪ੍ਰਭੂਮੁਗੇ॥ ਤੁਮ
ਗਾਰਛੂਨਬਦੈਨਾਪੈ॥ ਨਾਮੁਤੁਮਾਗਾਬੀਧਨਕੈ॥ ਦੇਵਦੇਵਰੀ
ਨੇਕੇਬੀਦਿ॥ ਤੁਝੇਅਗਧੇਤਉਆਨਿ॥ ਆਇਬ੍ਰਾਮਦਵੇਰੇਮਾਨੁ॥
ਨੂੰਤਜਗਮਗਸੂਰਸਮਾਨ॥ ਮੁਨਾਬਿਆਸਕਸਬਪ੍ਰਧਾਨ॥ ਗੁਰਦਸੇ
ਸਟਜੀਵਿਠੀਗਿਆਨ॥ ਬਾਸਦੇਵਅਹੰ ਅਰਜੁਨਾਨ॥ ਪਰਸਗਾਮਾ
ਏਭਗਵਾਨ॥ ਧੋਮਪ੍ਰੇਤਤਰੁਗਾਆਇ॥ ਬਸੇਆਮਿਤੁਗਾਮਾਨੁ
ਏ॥ ਰਿਖਪ੍ਰਾਸਗਾਉਤੰਮੋਸੰਤ॥ ਦਿਲੀਆਇਦੇਰੇਮਹੰਤ॥ ਗਜਾ

ਭਗਵੰਤੁਮਰੀਲੋਕ

ਤਿਨਕੇ ਆਖੁ ਕਰੈ ॥ ਚਰਨੈ ਪਹਿਲੈ ਮਸਤਿਕ ਪੈਰੈ ॥ ਆਈ ਐ ਸੁਆਮੀ ਨੀਜੈ ਦਇਆ ॥
 ਆਜ ਸਹੀ ਨ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਭਇਆ ॥ ਆਏ ਲੈ ਰਪਾਲ ਸੁਗਿਰਿ ਆਨ ॥ ਆਏ ਬ੍ਰਹਮਨੁ
 ਖਮਨ ॥ ਮਾਏ ਦੇਵ ਆਏ ਤਤਿ ਕਾਲ ॥ ਸਤਨੈ ਪ੍ਰਸੇਸ਼ੀ ਗੋ ਪਾਲ ॥ ਸਭ ਪਰਤੀਕੈ
 ਆਏ ਹਾਇ ॥ ਪਰਤੀਕੈ ਭਲ ਲੀਨੈ ਦ੍ਰੁਸ਼ਟਿ ॥ ਪਰਤੀਕ ਜਾਨਿ ਖਮਨਾ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
 ਗਾਈ ਐ ਅਰੈ ਅਖਿ ਦੇ ॥ ਪਿਤਰ ਜਾਨਣਿ ਆਇ ਓਸੁ ਤੇ ਸ ਮੇਤ ॥ ਆਏ ਗੀਤ ਮਖ
 ਰੇ ਸੁਚੇਤ ॥ ਆਏ ਬਿਦ੍ਰੁਸ਼ਿ ਸਨਕੇ ਲੰਤਿ ॥ ਤਿਰੇ ਭੀਤਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਚਮਤੰਤ
 ਪੁਰਕੇ ਸਭ ਹੀ ਸੰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਿ ਦੇ ਸੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਗੋਤਾ ਕਾ ਆਖੁ ਲਾਇ ਆ
 ਤਿਰਖ ਸਭੁ ਕਾ ਤਿਰਖਾ ਭਇਆ ॥ ਸੰਤਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿ ਧਿਤ ਤੀਕਰੀ ॥ ਆਗਿਆ ਨੀ
 ਨੀਜੀ ਨਹ ਰਹੀ ॥ ਨੀਜੈ ਜਗਤ ਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਚੰਤ ਸਾਈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਉਤੰ ਮਕ
 ਲ ਮਹੁ ਗਤਿ ਲਾਇਆ ॥ ਗਾਜਾ ਜੀ ਕੋ ਉਦੰ ਮਭਇਆ ॥ ਸੰਚ ਨ ਸੋਧੈ ਦੀਓ ਮਹੀ ॥ ਬ
 ਟੀ ਬੇਦ ਦਿਜੈ ਮੁਖ ਕਾ ॥ ਨ੍ਰਿਮਲ ਭੁੰ ਮਧਿ ਗਧਿ ਰਕਰੀ ॥ ਉਤੰ ਮਸਕਾ ਮਧਿ ਗ੍ਰੀ
 ਧਰੀ ॥ ਲਾਗੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰੰਤ ਸੁਗਹਿ ਆਨ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪੁਜੈ ਕਵੰਤ ਮਹਾਨ ॥ ਤਬ ਹੀ ਬੋਲਿ
 ਓਜੰਤ ਸੋਧੇ ਦੇਇ ॥ ਪਤਲੈ ਕਰੀਨੈ ਸਨਕੀ ਸਦਿ ॥ ਸਤਿ ਕੁਪ ਭਗਵਾਨ ਦਿਆਲ

ਭੁੱਤਿ ਤੇ ਨਹ ਯੈ ਤੈ ਕਾਲ ਪੁਰ ਅਥਾਸੀ ਤਹਿ ਨਾਗ ਲੇਖ ਬੇਦ ਨਹੀ ਕਾਲ ਸਭ
 ਕੇ ਪਾਲ ਸਭੋ ਕੈ ਮੀਤ ਸੰਤੁ ਚਿਧਲ ਪੰਮੁ ਪਾਤਿ ਸਭੁ ਕੁਝ ਹਿ ਕਾਤਿ ਨੈ ਦੇਇ
 ਅਥੋ ਰਾਤ ਹਿ ਨਿਤਿ ਲੇਇ ਹਿ ਚਿਧਲਾ ਦੇ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਧਿਤ ਪਾਏ ਫੁਨ ਕਰੈ ਸੰਧ
 ਕ ਜਾਨੰ ਮਾਮ੍ਹਿ ਤੁਤੇ ਹਿਤ ਅਲੇਖ ਤਿਨ ਪ੍ਰਥਮਾ ਹਿ ਚਿਧਲ ਮਥੇ ਧਿ ਸੈ ਪੁਸ਼ਪ
 ਕੁਪੁਸ਼ਪ ਮਾਤਿ ਦੇ ਸਭ ਸੇ ਸਭੁ ਦਿ ਸਕੈ ਮਾਤਿ ਮੁਲ ਬਿਧੁ ਕੈ ਪਾਲੀ ਦੇਆ ਭਲ
 ਪਤ੍ਰ ਸੰਧਾ ਮੈ ਗਾਇਆ ਧਾ ਸੇਵੇ ਵੀ ਪੁਸ਼ਪ ਕਰੈ ਚੰਗਨ ਕੰਮ ਲੈ ਲੇਇ ਰੇ ਪੰ
 ਜਤਿ ਪਲਾਨ ਧਰੀ ਗੰਗਾ ਧਾਰਿ ਤੀਨ ਲੋਕ ਅਘ ਦੇ ਤਿਧਿ ਭਾਰਿ ਐ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰੀ
 ਪੁਸ਼ਪ ਕਰੈ ਤਤ ਕਾਲ ਫੀਲ ਪ੍ਰਾਤੈ ਸਭੁ ਹੀ ਬੈਲੇ ਬੇਡੇ ਮਾਤ ਕੁਲ ਨਿਯਮ
 ਤਿਧੇ ਦਿ ਸੁਜਾਨ ਧੰਨ ਸੰਤ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ਤੇਰਾ ਧੰਨ ਸਭੁ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਰ ਜੰਗਲੀ
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਪਿਤਾ ਭਾਤ ਨਿਮਲ ਮੁਖ ਤੇ ਬੈਲੀ ਧਾਰਿ ਪੰਮ ਧੰਨ ਤੁਮੈ ਗੁਰ ਦੇਵ
 ਨੀ ਜੈ ਨਿਪਟ ਕੁਸ਼ਨ ਨੀ ਸੇਇ ਸੰਘਾ ਸੰਧੈ ਸੇਰ ਗਵਾਨ ਕੰਮ ਲੈਨ ਮੁਖ ਕੰਮ

੨੨੭

ਲਸਮਾਨ॥ ਸੰਤ ਘੁਪਸਟ ਰਧੋ ਏਕਗੰਤ॥ ਰਿਦੈ ਮਾਤਿ ਜੰਤ ਤਰਿ ਨੀ ਸਗੰਤ॥ ਚ
 ਗੰਤੀਰ ਮਾਥੇ ਪਰਿ ਪਰਿਓ॥ ਸਫਲ ਜਨੈ ਮਹਾਜਾਨੀ ਕਰਿਓ॥ ਮਹਾਜਲ ਸੇ ਸੰ
 ਚਿ ਓ ਪ੍ਰਵਰ॥ ਭੀਤਰ ਬਤਰਿ ਪਰਿ ਕੋ ਦੁਆਰ॥ ਪਾਤ ਬਸੰਤ ਪੈ ਤਰਾਏ ਸੰਤ
 ਨਾਥੈ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਪਤੀ ਪਸਾਵਰੀ॥ ਜੈ ਮਦ ਸੁਦੰਤ ਸ੍ਰੀ ਨਰ
 ਤਰੀ॥ ਮਹਾਸਚ ਦੁਆਰੈ ਕਾਗ॥ ਸਿੰਦਰੁ ਪੁਸੈ ਪੁਰੁ ਮੁਗਰ॥ ਸੰਦੁ ਬੋਲੇ ਪੁਰੁ
 ਭਗਵੰਤ॥ ਮਧਵਿ ਕੋਟ ਕਸੈ ਤਸਮਾਨ॥ ਰਾਜਾ ਦਿਸਟ ਲਗਾਏ ਨਾਨਿ॥ ਸੰ
 ਕਾਰੈ ਰਿਦੈ ਕੈ ਮਾਤਿ॥ ਮਤਿ ਦਿਸਟ ਲਗਾਏ ਤੰਮਾਰੀ॥ ਨੀਕੈ ਬੋਲੇ ਪੁਰੁ
 ਗ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ ਦੇਖਿਓ ਰਾਜਾ ਦੇਖੇ ਦੇਖਿ॥ ਸੁਭੇ ਰਖੀਸੁ ਅੰਲਖ ਅਭੇਦ॥ ਸੁਭ
 ਨੈਤਰਿ ਸੋ ਪਰਿਓ ਪਿਆਨ॥ ਧੰਤ ਘੁਪਸਟ ਰਿਚੈ ਸੁਜਾਨ॥ ਮਹਾਰਾਜਾ ਕੀ ਪੁ
 ਜਾ ਭਈ॥ ਭੀਨ ਲੋਕ ਕੀ ਅਪਦਾ ਗਈ॥ ਜੰਤ ਨਿਤਾਲ ਮਾਗਾ ਤਿਓ ਦਾਨ॥
 ਅਪਨੀ ਪੁਜਾਏ ਤਿਨਗਾ॥ ੧੨੨॥ ਸਾਖੀ॥ ॥ ਚੋਲ ਭੂਠਿ ਓਸਿ ਮਾਪਲ

੨੨੮

ਤਬ ॥ ਕੁਪੀ ਬਡੇ ਗਵਾਰਿ ॥ ਇਤਪਤਿ ਲੇਖਿ ਉਪਜਿਓ ॥ ਗਉਆਕਾਰ
 ਦਾਲ ॥ ੧ ॥ **ਚਉਪਾਈ ॥** ਠਾਠਾ ਗਉਆਕਾਰ ਸਿਸਪਾਲ ॥ ਅਥਿਧਿਤਾਨੀ
 ਲਾਗਿ ਓਕਾਲ ॥ ਮੁਖਤੇ ਚੋਲਿਓਤੀ ਕੁੰਨੈ ਬੈਠ ॥ ਦੇਖੈ ਲੋਕਉ ਤਰੈ ਬੈਠ ॥ ਬਾਲਕ
 ਕੀ ਅਤਿਸੁਰੈ ਆਤੀ ॥ ਬਡੀ ਬੁਧਤਿ ਰਹੇ ਮੈ ਆਤੀ ॥ ਕਤਾ ਬਲਸੇ ਹੋਏ ਦਵਿਆ
 ਗ ॥ ਬੀਚ ਸਠਾ ਕੈ ਕੋਤ ਉਚਾਰ ॥ ਕਤਾ ਕ੍ਰਿਸਨਗੋਪਾਲ ਆਤੀਸ ॥ ਇਤਨਿਆ
 ਕੋਰੈਂ ਮਾਗੀ ਗੀਸ ॥ **ਨਦਵੈ ਬਹੁ ਸੁਵੰਗ ਦਿਖਾਇ ॥** ਕਾਕੀ ਗਤ ਕੁਛ ਲਖੀ ਨਜਾਇ
 ਬੇਦ ਅਸਿਅ ਆਨਿਤ ਨਾਤਿ ॥ ਸੈਈ ਕਹੈ ਜੋਤਿ ਰਹੇ ਮਾਤਿ ॥ ਨਕੁ ਛੁਪੁੰਨ ਕਹੈ ਨੀਧਾ
 ਪ ॥ **ਨਦਿਤ ਕੋਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਆਪ ॥** ਆਤਬਰੰਨ ਕੁਲਗਤ ਨੀਤਾਮ ॥ ਚਨੁਪੁੰਨ
 ਤੇ ਸਵਰ ਆਕਾਸ ॥ ਨਕੋਈ ਨਗਨਤੀ ਰਖ ਕਰਿਓ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਤਿ ਤਿਰਹੇ ਪਰਿ
 ਓ ॥ ਸਨਮੁਖ ਤੋਇ ਨ ਬਹੁ ਲਹਿਓ ॥ ਗੁਜਰੀਆਕਾਰ ਤੀਲੁ ਗਇ ॥ ਓਗੀ ਬਡ
 ਤਿਨੁ ਮੇਥਾਇ ॥ ਕਹਿਓ ਭਾਗਤ ਜਨਮ ਪਾਵੇਸ ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰ ਕਾ ਕੀਓ ਪ੍ਰਦੇਸ ॥ ਪ

ਗਿਓਏ ਸਾਕਾ ਸੀਸ ਗੰਠ ॥ ਨਿਆ ਪੁਜੈ ਤੁਮ ਕਾ ਕੋਚ ਗੰਠ ॥ ਸਥਾ ਮੰਡਲ ਲੁਟੈ
ਕ ॥ ਕਾ ਕੋਚੇ ਕਾ ਓ ਪੁਜੈ ਸੇਕ ॥ ਐਸੇ ਸੀ ਨਿਆ ਪੁਜਾ ਕਰੈ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧ ਤੁਮ ਓ
ਦੇ ਧਰੈ ॥ ਨਿਆ ਕੁਧ ਸਟਰੀ ਤੇ ਕਾਜ ॥ ਧੇਦ ਬਹੀ ਸੇ ਦੇ ਬੀ ਆਜ ॥ ਕਲੁ ਜਗ
ਲ ਗੀਓ ਟੀਚਾਲ ॥ ਬਡੇ ਕੁਠੁ ਭੁਜੀ ਏ ਗੈ ਪਾਲ ॥ ਉਤੰ ਮਜ਼ਾ ਤੇ ਪੁਜੈ ਕੋਇ
ਨੀਰ ਬਗੰਨੀ ਪੁਜਾ ਓਇ ॥ ਕਹੀ ਬੇਦ ਸੇ ਦੇ ਕੀ ਤੇਨ ॥ ਆਨੇ ਸਭ ਨੈ ਬਾਲ ਕ ਬੈਨ
ਬਡੇ ਭੁਪ ਓ ਬੇ ਬਲ ਦਾਨ ॥ ਧਰਤੀ ਕੇ ਪਤਿ ਮਹਾ ਸੁਯਾਨ ॥ ਬਡੇ ਰਖੀ ਸ਼ਿਵ ਆਸ ਸ
ਮਾਨ ॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸ਼ ਦੋ ਮਾਨ ॥ ਬੁਧ ਮਾਂ ਮੰਗ ਠਾਢੇ ਗੇ ॥ ਤਬੇ ਬਚੰਨ ਸੇ ਦੇ ਦੇ
ਕੇ ॥ ਠਾਢੇ ਲੋਕ ਪਾਲ ਬਲ ਦਾਨ ॥ ਬਰਦੁ ਸੁਰਸ ਸ਼ਿਵ ਸੁਮਾਨ ॥ ਇਨ ਨੈ ਕੁਠੈ
ਬਡੇ ਮਾਨ ॥ ਪੁਜੈ ਗੁਜਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗ ਦਾਨ ॥ ਬਹੁਤੇ ਬਚੰਨ ਅਦਿਨਿ ਤੈਨੇ ॥ ਨੇਸ਼ਿ
ਸੁਤੇ ਸੁਭੀ ਹੀ ਸੇ ॥ ਨੇਸ਼ੇ ਸੇ ਰੇ ਸੇ ॥ ਕਾਨੁ ਰਸ ਭਓ ਠੇ ਮਹੰਤ ॥ ਕੋਧੇ ਪਾਠ ਦਰ
ਸਿਨੈ ਸੰਤਿ ॥ ਨਰੋਧੇ ਪ੍ਰਾਤੰ ਸ੍ਰੀ ਭਗ ਦੰਤਿ ॥ ਸਸਤੁ ਗਲੇ ਠਾਢੇ ਕੁਏ ॥ ਕੋਧ ਸਾ

ਕੁਸੁਰ ਛੱਡੇ ਗਏ ॥ ਅਧਾਇਕੀ ਦਿਨੀ ਦਿ ਅਕਰੀ ॥ ਅਨੇ ਚੀਲਨ ਦੀ ਜੋ ਪਾਨੀ ॥
 ਧੰਨ ਭਾਏ ਠਾਢੇ ਸਿਸ ਧਾਲ ॥ ਅਨੇ ਸੁਗਤ ਪਾਏ ਨਾਲ ॥ ਸਭ ਤੋਂ ਮੌਜਿਲ ਕਾਰੀ ॥
 ਵਈ ॥ ਵਈ ਨੂਤ ਸੁਭ ਤੇ ਨੀ ਰਈ ॥ ਓਠੇ ਆਪ ਕੇ ਸਦਿ ਰਹਾਵਾਨ ॥ ਇਤੋ
 ਤਮਰੇ ਵਰ ਵਰ ਵਾਨ ॥ ਅਰੈ ਸਭੈ ਨੂੰ ਪਸੈ ਰਹੇ ॥ ਤਮਥਿ ਕਰਿ ਧਰੀ ਸੈਲੇ ॥
 ਚੇਲੇ ਸਿਧ ਰੁਖ ਰਖੁ ਮਾਨ ॥ ਖਿਸਕਰੈ ਤਮ ਸਭੈ ਸੁਭਾਨ ॥ ਜੈ ਕੁਛੁ ਕਰੈ ਸੋ ਨਰ
 ਨੇ ਦੇਇ ॥ ~~ਜੈ ਕੁਛੁ ਕਰੈ ਸੋ ਨਰ~~ ॥ ਤਮਰੀ ਸੀ ਖਰਿਦਿ ਪਹਿਲੇਇ ॥ ਸਭ ਧੈ
 ਸੇਤੁ ਆਰੀ ਅਸਾਨ ॥ ਸਤਿ ਬਚੈ ਤਤਿ ਸੀ ਨਾਗਨ ॥ ਸਿਸ ਧਾਲ ਸੁਸਨੀ
 ਨਿਦਿ ਅਕਰੀ ॥ ਨੀ ਰਹਤਿ ਸਤਿ ਰਿਦਿ ਰਹੇ ਧਰੀ ॥ ਤਰਿਕਤਿ ਆਇਨ ਲੀਲਾ ਕਰੀ ॥
 ਤਮਰੈ ਸੇਤੀ ਨਿਰਚੇ ਧਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚ ਨੂੰ ਅਰੀ ਅਧਰੀ ॥ ਰਾਖ ਪ੍ਰਭਾਗੀ ਸੀ ਨਰ
 ਰਹੀ ਲੀਏ ਕਟ ਸਿਰ ਚ ਨੁ ਮਾਨ ॥ ਆਗਿ ਆਨਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਾਵਾਨ ॥ ਨਿਕਸ
 ਜੈ ਧਈ ਕੁੰ ਠੇਗਈ ॥ ਸਕਲ ਸਭ ਅਤਿ ਚਿਸਮੇ ਰਈ ॥ ਕਾਲੇ ਦੇਖੇ ਤਹਿ ਕੈ

ਧਾਮ ॥ ਪਰਤੀਪਾਰਤ ਸ੍ਰੀ ਪੰਤਸਾਮ ॥ ਆਈ ਜੋਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਿਆਗ ॥ ਅਪ
 ਨੇਓਏ ਜਾਨੈ ਭਾਗ ॥ ਦੇਖੇ ਲੋਕ ਰਖੀ ਸੁਖ ਰੇ ॥ ਮਤਾਗਾ ਜਾਇਤ ਕਠਿ ਤਿਕ ਕਰੇ
 ਮੁਖ ਹੀ ਕਮਾਤ ਪਸਾਰੇ ਹਰੀ ॥ ਜੋਤ ਆਇ ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਪਰੀ ॥ ਦੁਸਟ ਦੁਖ
 ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਪਰੀ ॥ ਸਾਜ ਜਪ ਵਦੀਤ ਰਿਤੇ ਲਹੀ ॥ ਤਿਤ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਜੋਤ ਰਗ
 ਨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨੀਜੈ ਕਾਧਿ ਧਾਨ ॥ ਗੁਣ ਅਭਿਗੁਣ ਰਿਮਾਤ ਤਿਨਾ ਤਿ ॥
 ਏਕ ਨਾਮ ਅਪਨੈ ਟਿਕਿ ਟਾਇ ॥ ਕਿਸੀ ਭਾਂਤ ਜਪੀ ਐ ਰਗ ਦਾਨ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਕੇਸ
 ਦੁਖ ਪਾਨਿ ਪਾਨ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਕੇਸ ਦਿਕ ਰਗ ਨਿਹਾਲ ॥ ਜੋ ਸੇ ਤਥਿ ਭੁੰਨਿ ਸਿਸ ਪਾ
 ਲ ॥ ਸਿਸ ਪਾਲ ਮੁਕਤਿ ਦਿਤ ਕਰੀ ਧਿ ਧਾਨ ॥ ਜੰਤ ਨਿਹਾਲ ਧਲ ਸ੍ਰੀ ਰਗ
 ਦਾਨ ॥ ੧੬੨ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਜਗ ਅਗ ਰਿਓ ਤਿਰਖ ਸੇ ॥ ਪਾਡ ਦਿਧਾ
 ਪਦਿਟ ਲਕਸ਼ਮੀ ॥ ਜੋ ਸੋ ਧਾਢਾ ਕਰੇ ਜੰਤ ॥ ਸੋ ਸੋ ਅਰਖੀ ਪਾਤਿ ॥ ੧
 ॥ ਚਓ ਪਾਤੀ ॥ ॥ ਜਗ ਅਗ ਰਿਓ ਮੰਤ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਟਾਲ ਕਮਾਏ ਸਗੈ ਭ

ਰਹਿ। ਭੀਮ ਸੈ ਨ ਕੇ ਮਿਲੀ ਹਸੋਇ॥ ਜਾਤੇ ਭ੍ਰਮਾ ਹੋ ਨ ਕੇਇ॥ ਸੁ
 ਹੀ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਕੈ ਸਤ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰੈ ਬਸੇ ਭਗਵੰਤ॥ ਦਰਜੇ ਪੈ ਨ ਕੇ
 ਦੀ ਉਤ੍ਰ ਨਾਹ॥ ਦਿਨ ਉਠ ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਉਦਾਹ॥ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਨ ਕਲਸ
 ਦੇਵਾ ਅਰ ਜਾਨਹਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਬਿਪ੍ਰੇ ਪ੍ਰਗਧੈ ਦੇ ਨਾਹ ਨਾ ਅਤ॥
 ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ॥ ਦੇਖਾਇ ਲੇ ਪੁਰੀ ਪੁਕਾਰਿ ਕਿ ਜਨਮ
 ਰਵੇ ਕਈ ਜਾਗਾ ਸੁਆਦਿ ਭਏ ਚਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ਘੋਰੇ ਪਰਸੇ ਮ
 ਤਾਉ ਦਾਗੁ॥ ਸਭ ਹੀ ਜਗਾ ਸ ਪੂਰਿ ਭੈਆ॥ ਸਭ ਨੇ ਰਿਦੇ ਸਆ ਨਿਦੇ
 ਆ॥ ਬਡੀ ਦਛਾਨਾ ਜਾਦੇ॥ ਹਿਰਖ ਹੋ ਕਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਲੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ
 ਨੂ ਨਾਵ ਨ ਚਲੇ॥ ਅਪਸਮੈ ਸਭ ਸਾਜ ਨ ਹੋਏ॥ ਬਾਜੈ ਦੋਲ ਮੂਰ
 ਥਾ ਅਪਾਰ॥ ਉਠੀ ਘੋਰ ਅਤ ਖਰੀ ਪੁਕਾਰਿ ਦੇਵ ਉਪੁ ਪਕੀਦ
 ਖਾਕ ਹੀ॥ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਾਧੈ ਗੰਧੂ ਬਾ॥ ਹਿਰਖ ਭਏ ਤਿਨ ਉਸੁ ਸਰਬ
 ਵਿਸੰਦਿ॥ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਅਉਂਤੁ ਸਸਰਹੰਤ ਹਿਰਕ ਸੰਤ॥
 ਤੁਖਤੋ ਗਾਵੈ ਜੈ ਤਿਹੀ॥

੨੪੦

੬

ਸਭ ਕੇ ਖੂ ਪਹਿਰੇ ਨਉ ਖਰੋ। ਗੰਗਾ ਜਾ ਲਿਖੈ ਨਾਵੈ ਪਰੋ। ਠਾਕੇ ਅਉ
 ਰਤ ਲੇ ਸਭ ਲੇ ਕਾਸੇ ਠਪ੍ਰੇ ਮਕਰਿ ਦਿਨੇ ਹੋ ਕਾ। ਜਾ ਲੇ ਧਰੰ ਮਕ
 ਤੂ ਲਿਖ ਰੋ। ਜਾ ਲੇ ਧਰੰ ਮਕ ਸਭ ਪੁਰੋ। ਗੰਗਾ ਨਿਰਸੈ ਕਾਰਿ ਇ
 ਸਾਨੀ। ਗੰਗਾ ਅਉਰਿ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿ ਪਾਨ। ਬਤਹੇ ਗੰਗਾ ਨੀਨੇ ਦਾਨ। ਸ
 ਭ ਪੁਸਾ ਦਿਹੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ। ਦੇਵੀ ਪਤ੍ਰਾ ਦਿਨੇ ਅਲੋਗੈ। ਇਸ ਪ
 ਟਿਓ ਗੰਗਾ ਜੀ ਭਏ। ਭੁਪੇਂਤਰਿ ਤੇ ਦਿਨੇ ਮਾਯਾਈ। ਇਸ ਪੁ
 ਧ ਸਭ ਕੇ ਕੀਭਈ। ਤਰਿ ਕੇ ਮਿਲੈ ਭੁਭੁਤ ਬਗੀ। ਤਰਿ ਮੂਰਤਿ ਚਿ
 ਦੇ ਮੈ ਪਰੀ। ਦੇਸ ਦੇ ਸਕੈ ਚਲੈ ਸੁਜਾਨ। ਤਰਿ ਗੁਲਗਾ ਦੁਤ ਸਾਧ
 ਸਮਾਨ। ਪਾਠ ਦਵੇ ਨ ਸਕਹਤ ਕਾਰਿ। ਇਸ ਸਮਾਨ ਤ੍ਰਿਭਵ
 ਮੈ ਨਾਰਿ। ਸਭ ਤੇ ਪਾਠ ਦਵੇ ਮਹੰਤ। ਜਾਨੇ ਕਸੰਗੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ
 ਭਾਇ ਸਕਗਾ ਭੁਗਾ। ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਦੁਸਟ ਖਿਡਾਰਾ। ਗਾਵਤ
 ਸਭੇ ਸਿਧਾ ਹਵੇ ਸੁ। ਗਿਰੇ ਗਧ ਤਰਿ ਜੀ ਕੇ ਭੁਸਾ। ਸਭ ਰਿਖ ਤੇ ਕਰਿ

ਆਤਪਰਭੋਗਤਿਰਖਤੋਇਬਿਦੇਆਸਿਧੋਗੇਅਪਨੇਅਪਨੇ
 ਆਸੀਅਗੇਗਤਿਪਟਤਿਰਖਰਾਜਪੁਰੇ। ਕਵੰਨਕਰੈਪਭੁਦਸੁਗਗਿ
 ਆਨਾਜਿਨਨੇਸੁਪਰਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤਿ। ਅਤਾਜਗਸਪੂਰੰਨਰੇਆ
 ਕੇਸੁਜੀਕੀਐਸੀਦੇਆ। ਬਾਨਦੇਦੁਹਰੇਤ੍ਰਿਪਾਸੁਗਗੁਜਾਨਿ
 ਤਾਦਕਿਦਰਸਮਰਿਖਾਗੁ। ੧੬੪॥ ਸਾਖੀ॥ ਆਪਦੁਬਰਤੋਰਿ
 ਦਸੇਗਾਇਨਪੁਸਥਤਰੁਗਵਤਿ। ਤਿਤਪ੍ਰਿਤਪੂਜੇਤ੍ਰਿਪੰਕਪਾਤ
 ਵਪ੍ਰੀਤੰਮਸੰਤੁ। ੧੭॥ ਸਭਪਾਈ॥ ਰੋਬੁਤਤਦਿਨਸ੍ਰੀਭਗਵਤ
 ਪਭੁਦਖਰੇਪਿਅਗੇਪ੍ਰਾਨਿ। ਜਾਤਅਪੀਬਾਦਿਆਕਰੈਗ੍ਰਿਸੰ
 ਰਿਰਪਾਤਿਧਸ੍ਰੀਨਗਰੇ। ਤਿਹੀਆਗਾਖੀਅਪਨੇਸਾਗੀ। ਤਿਰਖੁ
 ਖਸਾਗਰਸਦਅਰੁਗੁ। ਜਗਦੇਖਅਤਤਿਰਖੇਲੋਕੁ। ਦਰਨੇਪੰ
 ਕਭੁਪਜੇਸੇਕ। ਦੇਖਜਗਰੀਦੀਲਾਕਰੀਗਾਗਸੰਨਪੰਨਕੇ।
 ਨਪਗੀਬਤਤਦੇਖੈਧਾਅਰਿਸਾਲਾਅਤਤੀਸੁੰਦਰੁ। ਭੋਗਵਿਸਾਦਿ

ਅਹਿਲੋ ਬੀਚ ਸ੍ਰਿ ਸੰਤ ਦੀ ਨਾਹ ॥ ਇਕ ਸਉ ਅਟ ਦਸ ਬ ਸੁਟ ॥ ਤਾ ਦੀ ਅਤ
 ਬਿਭ ਸ੍ਰੋਭਾ ਬਨੀ ॥ ਜਿਨ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰ ਪੋਤ ਅਸਨੀ ॥ ਦ੍ਰੋਪਤ ਸੁਤਾ ਸੁੰਦਰ ਹਿ ਸੰਤ
 ਜਾਂ ਕੇ ਹਿ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਧਾ ਜੋ ਤਿਨ ਕੇ ਨ ਪਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਬ ਦਘਰ ਅਹਿਲੋ
 ਕੇ ਸਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੋਭ ਦੇ ਪਸੰਦ ਧੰਤ ਜਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇ ਅਤਿ ਅੰਗਾ ਪਾਰੇ ॥ ਭੁਪ ਯ
 ਪੁਸਤ ਹਿ ਹਿ ਕੇ ਸੰਤ ॥ ਸੰਘਾ ਸੰਤ ਪਰਿ ਥ ਛੇ ਸੰਤ ॥ ਆਗੇ ਧੈ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰ
 ਤਿ ॥ ਬੰਦੀ ਜੰਤ ਜਸ ਕਰੇ ਅਨੰਤਿ ॥ ਤਾਥ ਜੋ ਰਨ ਈ ਜੋ ਧਾਖਵੇ ॥ ਚਾਰੇ ਚੀਰੀ ਹਿ ਅਨ
 ਬਲ ਭਰੇ ॥ ਕਿਓ ਸ੍ਰੋਭ ਧੰਤਿ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ॥ ਅਤਾ ਬਲੀ ਸ੍ਰੋਭਾ ਈ ਨਾਲ ॥ ਸੁ
 ਛੁਪ ਕੀ ਕਾਨਵਰ ਕੀ ॥ ਨਾਂਗ੍ਰੰਤ ਮਲੀ ਲੈ ਖਚੀ ॥ ਜਲ ਬਲ ਦੀ ਸਤ ਦੇ
 ਕਸਮਾਨ ॥ ਕੁਝ ਦੇ ਖਰਿ ਬ ਛੇ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਾ ਚਰੰਨ ਦਰਜੇ ਧੰਤ ਧਰੇ ॥
 ਬਲ ਮੈ ਅੰਬਰਿ ਓਥੇ ਕਰੇ ॥ ਹਸੈ ਭੀ ਮਜੀ ਕਠਿ ਤਿਨ ਦੇ ਖ ॥ ਸਫ ਬੀਕ ਜਲ
 ਬਲ ਕੈ ਭੇਖ ॥ ਆਗੇ ਹਿ ਓ ਸ੍ਰੋਭ ਧੰਤ ਗਠਿ ॥ ਜਲ ਮੈ ਜਾਨਿ ਓ ਬਲ ਕੇ ਗਠਿ
 ਜਲ ਮੈ ਪਰਿ ਓ ਭੀ ਗੇਹਾਤਿ ॥ ਬਲ ਕਹਿ ਜਾਨਿ ਓ ਜਲ ਦੀ ਧਾਤਿ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ

[illegible]

ਭਲ ਭਲ ਕਮਲਾ ਕਤਿ ॥ ੧੬੫ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਸਾਲ ਦੈਤ ਸੰਕ
ਰਿਭਜੈ ॥ ਧੈਰਿਓ ਜਾਇ ਨਿਦਾਹਿ ॥ ਏਕ ਅਸਤੁਖ ਮੇ ਅਚੈ ਏ ਕਮਲ ਭਰ
ਦੁਹ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਈ ਸਾਲ ਦੈਤੁ ਮਰਿ ਬਨੈ ਅਜਾਨ ॥ ਤਿਹ ਦੇਹੁ ਚੈ
ਨ ਸ੍ਰੀਰਗ ਵਾਨ ॥ ਤੰ ਅਗ ਧੀਰ ਬਲੀ ਸਿਧ ਪਾਲ ॥ ਸੇ ਆਰਿਓ ਰਿਸ
ਨ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸੀਤ ਬੈਰ ਕੇ ਸਵਿਤੋ ਲਿਓ ॥ ਬਹੁਰ ਸੀਤ ਕੇ ਤਰ ਪਲ
ਦੇਓ ॥ ਮਯਾ ਦੇਵ ਪੈ ਗਇਓ ਨਿਦਾਹਿ ॥ ਅਤਿ ਦਾਰਣਤ ਪਕਰੈ ਗਵਾਹਿ
ਏਕ ਅਸ ਮੈ ਕਰੈ ਅਗਰ ॥ ਏਕ ਮੁਰ ਮੁਖ ਮੇਲਤਿ ਦੁਹਾਰਿ ॥ ਏਕ ਬਰਖ
ਇਹ ਬਿਧ ਤਖ ਕਰਿਓ ॥ ਧਿਆਨ ਸੰਤਿ ਕਾਤਿਰ ਦੇਖ ਰਿਓ ॥ ਭਏ ਨ੍ਰਿਪਾਲ
ਸ੍ਰੀ ਅਹ ਦੇਵਿ ॥ ਸਠ ਲੀਕ ਗੀਤਿ ਨੋ ਕੀਸੇਵਿ ॥ ਬੈਲੇ ਸੰਕਰਿ ਦੇਵ ਮਾਨ ॥
ਕੁਛ ਦੁਹ ਮਾਯੇ ਸੰਤਿ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸਾਲ ਕਤਿਓ ਸੁਨੀਐ ਗੁਰ ਦੇਵਿ ॥ ਸਠ
ਲੀਕ ਰੋਂ ਮਾਯੀ ਸੇਵ ॥ ਦੇਤਿ ਰਿਹ ਪਕਰਿ ਏਕ ਬਿਧਾਨ ॥ ਇਕ ਆਨ

ਹੀ ਅਤਿ ਚਲਦਾਨ ॥ ਸਭ ਜਾਣੇ ਨੂਲ ਕਾ ਕਰੈ ਸੰਘਾਰ ॥ ਸਿਸਪਾਲ
 ਅੰਤ ਕਾਲੈ ਰਹੈ ॥ ਤਥਾ ਸੰਕਰਿ ਅਗਿਆ ਕਰੀ ॥ ਮੈਦਾਨ ਦਿਆ ਬੇ
 ਪਰਿਧਰੀ ॥ ਵੀਓ ਬਨਾਏ ਬਿਬਾਨ ਅਨੁਪ ॥ ਗੁਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਤੰ ਕੈ ਰੂ
 ਪ ॥ ਲੈ ਬਿਬਾਨ ਆਇਓ ਪਰਮਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਦਮੇ ਨਾਤਿ ॥ ਬਹੁਤ
 ਕਟਕ ਮੇਲੇ ਤਤਿ ਬੀਰ ॥ ਦੁਰਮਤ ਦੁਰੀ ਮਹਾਨੁ ਚਲਿ ॥ ਪਰੀਦੁ ਆਰਕਾ
 ਗੋਓ ਅਜਾਨ ॥ ਮੁਰਖ ਕੈ ਮੰਤ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗੁਮਾਨ ॥ ਕਾਟੇ ਬਾਗ ਛਾਤੇ ਅਤਿ ਕੋਟ ॥ ਮੁ
 ਰਖ ਕੈ ਮੰਤ ਬਸਿਓ ਸੋਕ ॥ ਮਹਾ ਸਿਲਾ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰੈ ॥ ਆਗੀ ਪੁਰੀ ਸ੍ਰਿਸ
 ਨ ਤੇ ਰਹੈ ॥ ਛਾਤੇ ਮੰਦੁ ਛੁਜੈ ਦੁਆਰ ॥ ਬੈਸਕ ਗਲੀ ਆਤਾ ਟਬ ਜਾਗ ॥ ਹ
 ਥੀ ਆਰੈ ਕੀ ਬਰਖਾ ਤੇਇ ॥ ਬਰਸੈ ਸਾਪ ਪੁਰੀ ਮੈ ਸੋਇ ॥ ਬਰਸੈ ਮੰਧੇਰੇ ਮਾ
 ਤਿ ਬਿਆਨ ॥ ਦੁਖ ਪ੍ਰਤਾਪ ਆਇਓ ਦੈਤ ਅਜਾਨ ॥ ਮੁਦੁ ਮੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਤਬ ਓਹੰ ਮੰ
 ਨ ਰਿਓ ॥ ਨਿਸੰਤ ਪੁਤਰ ਬਹੁ ਪਰਿ ਚਰਿਓ ॥ ਮਤ ਕੇ ਰਹੈ ਮਾਏ ਲੋਕ ॥ ਸਰੈ

ਉਤਰੇ ਤੁਮਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਦਿਖ ਸਸਤ ਪੂਰ ਬਰਖਾਵਰੀ ॥ ਤਿਸਰੀ ਆਇਆ ਸਰ
 ਪਰਿਤਰੀ ॥ ਦਿਸਤ ਪੁਤ ਸੈ ਨ ਮੈ ਗਇਆ ॥ ਸੰਘਤ ਸਤਿ ਪੂਰਿ ਹੰਸ ਗਇਆ
 ਤਾਂ ਕਾ ਅਤਿ ਚਲ ਦਾਤ ਦਲੀਰ ॥ ਦੁਸਤਿ ਨਾਮ ਚਲ ਦਾਤ ਸਰੀਰ ॥ ਪ੍ਰਦੁਸੰਤ
 ਲਗਾਇਓ ਤਰੇ ਚਾਨ ॥ ਮਾਧ ਲੀਸੁ ਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗ ਦਾਤ ॥ ਸੇਰੇ ਰਬ ਸੁ ਅਰੀ
 ਸਾਥ ॥ ਕੁਛ ਇਕ ਪੂਰੁ ਦਿਖਾਏ ਤਾਥ ॥ ਤੰਦੋ ਲਾਏ ਪੰਜੀ ਚਾਨ ॥ ਕੁਛਿ ਤ
 ਦਿਰੈ ਅਸਰ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮੁਹ ਕੁਛ ਗਇਓ ਦੈਤ ਚਲ ਦਾਤ ॥ ਕੁਛ ਪ੍ਰਦੁਸੰਤ
 ਲਗਾਇਓ ਤਾਨ ॥ ਇਕ ਇਕ ਬਾਦ ਸਰੁ ਕੈ ਲਾਇਆ ॥ ਤਹਿ ਸੁਤ ਐਸਾ
 ਖੇਲ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤੈਗਜ ਸਰੁ ਕੈ ਤੈ ਤੈ ਚਾਨ ॥ ਲਾਏ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਦੁਸੰਤ ਮਾਧ
 ਨ ॥ ਸਰੁ ਤੀ ਸੈ ਨਾ ਪਾਇ ਲਕਰੀ ॥ ਲਾਗੀ ਪੂਰੁ ਨ ਆਈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਪੰਨ ਪੰਨ
 ਤਹਿ ਪੁਤ ਮਾਧਾਨ ॥ ਸਤ ਸਤ ਸਿਲੁ ਕੀਏ ਬਖਾਨ ॥ ਸਾਧਤਿ ਗਇਓ ਦੁਸਤਿ
 ਚਲ ਦਾਨ ॥ ਗਤੀ ਗਦਾ ਕਰ ਪੰਨ ਨੁਮਾਨ ॥ ਤਹਿ ਸੁਤ ਕੀ ਛਾਤੀ ਮੈ ਕਈ

ਦੇਉਖੰਡ ਛਾਤੀ ਤੋਗਈ॥ ਕਰਪ੍ਰਾਹਿੰਨੁ ਨਹਿਭਿਗਵਾਹਿ॥ ਅਨੇਕੁ
ਓਥੈ ਪਯਾਰ॥ ਸਾਥੀ ਲੈ ਪੁਰਦੁ ਮਨੇਗਇਓ॥ ਜਾਏ ਪੁਰੀ ਕੈਰੀ ਤਰਿਪੈ
ਓ॥ ਏਕ ਮੁਹਿਤ ਥੀ ਤਿਓਜੇਥੇ॥ ਤਹਿ ਸੁਤ ਸੁਹਤ ਸਭਾ ਲੀਓਥੇ॥ ਬੋਲੈ ਤ
ਬੈ ਪੁਰਦੁ ਮਨ ਮਹਾਨ॥ ਅਹੇ ਸਾਥੀ ਬੇਨੇ ਅਜਾਨ॥ ਮੁਖ ਕੋਲਿ ਆਇਓ
ਨਰ ਜਾਇ॥ ਜਬ ਆਵੇਗੇ ਕੇਸਦਿਗਾਇ॥ ਅਰ ਸੰਕਰਖਲੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਨੀਤ
ਨਿਤ ਤਿਨ ਪੈ ਤੋਓ ਕੇਤਿਓਹੀਤ॥ ਮੁਖ ਕੋਲਾਜਤਿ ਕਰੀਗਦਰ॥ ਕਜੁ ਨਭ
ਕਿਓਜਦ ਪੁਦਾਰ॥ ਤਥੇ ਸਾਥੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਤੁਮਹੇਰਿ ਦੇਹਾ ਕੀ ਪਰੀ
ਮਤੁ ਮੁਹਦਾ ਪਾਈ ਤੁਥੇ॥ ਬੇਦ ਆਗਿ ਆਮਾਨੀ ਮੁਖੈ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਕੋਲਿ ਇਓਪੁ
ਰਮਾਹਿ॥ ਪੁਤ ਮਤਿ ਮੁਖ ਕੋਲੁ ਖਲਾਗਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਦੁ ਮਨ ਕੀਓਇ ਸਨਾਨ॥ ਹਿੰਦ
ਸਭਾਹੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ਹਦ ਮੈ ਆਵੇਚਲਾਏ ਧਾਨ॥ ਆਗਿਓ ਦੁਮਤਿ ਮਹਾਬ
ਲਾਧਾਨ॥ ਅਓਰ ਬਲੀ ਬੁਝਤੋਹੰਨੇ॥ ਤਿਨ ਕੇਨਾਮਨ ਜਾਇਤਿ ਗਨੇ॥ ਤਹਿ ਮੁਖ

ਰਖੇ ਤੇ ਅਜਾਨੀ ਥਾਤਿ ॥ ਜਿਸ ਮਹੀ ਪੁਰੀ ਗਇ ਓਥਿ ਤ ਪਾਤਿ ॥ ਪਾਠ ਵੇਤੇ ਹਿਥਿ
 ਦਿਆ ਭੇਏ ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਕਾ ਆਧੋ ਗਏ ॥ ਰਬ ਪਰ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥
 ਹਰ ਮੈ ਆਏ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਭਾਂਡਾ ਚੁਹੰਤ ਕਰਿ ਓਥਿ ਬਾਨ ॥ ਜਨ ਨ ਕਾ ਮੋਟਿ
 ਓਸ ਭ ਅਭ ਆਨ ॥ ਪੈਰਾ ਭਾਇਆ ਸਾਲ ਅਤਿ ਮੁਨ ॥ ਰਓਤਿ ਕਰ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ
 ਭਗੁਪੁਰ ॥ ਸਾਲ ਥਿਕਾਹਿ ਓਥੇ ਸਾਇਗਾਇ ॥ ਜਗ ਕੋ ਸਿਰ ਨੀਟ ਲੀ ਬਲਾ
 ਦਿ ॥ ਵੈਤ ਵਰਗ ਫੁਲ ਆਇ ਓਥਾਇ ॥ ਵਤ ਭੀ ਆਹਿ ਓਥਿ ਕੁਵੰਤ ਗਾਇ ॥
 ਏਕ ਭਾਗੇ ਇਕ ਆਏ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਤੇ ਬੇ ਮੁਖ ਦੇਤ ਗਵਾਹਿ ॥ ਜੀਨ ਲੋਕ ਜੁਆ
 ਜੈ ਕਾਗ ॥ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਨਿਸੰਤ ਮੁਕੰਦ ਮੁਗਾਗ ॥ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਪਨੀ ਬਰਖਾ ਕਗੀ ॥ ਜੈ ਅਧ
 ਮੁਕੰਤ ਅਪਦਾਤਗੀ ॥ ਆਇ ਓਥੁਨ ਬੈਠਾਹਿ ਬੁਮੁਨ ॥ ਆਗੇ ਨਾਥ ਅਪਾਰ
 ਅਗੁਨ ॥ ਚਰਿ ਸਾਥੁ ਹਰਿ ਆਹਿ ਓਥੁਨ ॥ ਬਾਸ ਦੇ ਦੌਲ ਗੀਨ ਬਾਗ ॥ ਸ
 ਭਤ ਦੁਸਟ ਥਿਕਾਹੇ ਸਾਮ ॥ ਬੰਤ ਜੰਤਾ ਕੈ ਪੁਰੇ ਕਾਮ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਨ ਜੰਤ ਹਰਿ

ਕੋਨਾਸਾ॥ ਸੰਤਸਾਨਕੈਪੁਰੇਕਾਸਾ॥ ਅਬਤੈਛੁਨੈਜੁਪਹੀਪਾਲ॥ ਕਾਲਸਾ
 ਤਤਿਨਾਲੈਕੈਕਾਲ॥ ਆਦਬਨੀਬੈਦੁਰਬਅੰਤਿ॥ ਦੈਤਬਿਨਹੋਸ੍ਰੀਰ
 ਗਵੰਤਿ॥ ਤੁਝੈਜੁਪਅਬਸ੍ਰੀਭਗਵਨ॥ ਭਾਉਤੋਰੇਪੁਰਖਪੁਗਾ॥ ਦੀ
 ਨਾਨਾਥਅਨਾਥਸਤਾਇ॥ ਜੀਵੈਤਰਜੰਨਲੀਲਾਗਾਇ॥ ਦੁਅਰਕਾਨਾਥ
 ਪ੍ਰਭੂਤਰਿਗਾਇ॥ ਜੰਨਤਿਤਲਘਟਹੋਤਸਾਇ॥ ੧੨੬॥ ਸਾਖੀ॥ ॥
 ॥॥ ਹਲਧਰਜੀਤਰਿਥਚਲੇ॥ ਤੀਰਥਮੈਰਗਵੰਤਿ॥ ਪੰਥਦਿਖਾਏਤਗ
 ਤਿਕੈ॥ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੇਅੰਤਿ॥ ੧॥ ਚਥਪਾਈ॥॥ ਤੀਰਥਚਲੇਪ੍ਰਭੂਬਲਾ
 ਸਾ॥ ਤੀਰਥਮੈਪ੍ਰਭੂਸਦਾਅਕਾਸ॥ ਲੋਕੰਨਕੋਦਿਖਭਾਵੈਹਤ॥ ਆਪਸਤੁ
 ਤੇਬੇਪਰਵੇਤ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਨਾਏਬੇਰਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਸਤਪ੍ਰਭੂਜੀਸਦਾਬਿਗਾਸ॥
 ਬਤਤਤੀਰਥਪ੍ਰਭੂਜੀਕਰੇ॥ ਤੀਰਥਕੈਅਘਹਲਧਰਹੈ॥ ਨਿਅਧਾਰਆ
 ਏਓਭਗਵੰਤਿ॥ ਆਗੇਬੇਸੰਨਕਾਰਿਕਸੰਤੁ॥ ਸਤਗੁਓਠੈਬਿਲੰਬਤਿਆ

ਗ॥ ਉਚਿਅਪੋਜਾਨੇਗਾ॥ ਆਦੁਲੀਐ ਆਏਗਾ॥ ਪੁਰਅਥਨਾਸੀ
 ਸਦਾਅਨਾਮ॥ ਆਸੰਤਦੀਤੇਪ੍ਰਮੁਖਤੀਤ॥ ਫੁਲਸਮਾਨਥੇਗਾਸੇਚੀ
 ਤ॥ ਭਬਜੈਰਮੁਨਆਗੇਖਵੇ॥ ਨਮੋਨਮਸਤੇਸ੍ਰੀਬਲਗੇ॥ ਲੋਮਰਖੀਸ੍ਰ
 ਨੀਆਗੁਮਾਨ॥ ਬਿਦਿਆਨਾਮੰਤਮੈਅਰੁਮਾਨ॥ ਪੁਰਤਪਛੇਤਗਦਿਓਗਦੁ
 ਗ॥ ਤਲਪੂਰੋਤੀਕਰਿਓਜਗ॥ ਚੰਡੇਮੁਨਦੁਰਮਤਿਸ੍ਰੋਤਰਿਓ॥ ਨਰੰਡੇ
 ਤਨਆਦੁਕਰਿਓ॥ ਨੂੰਧੇਤਲਪੂਪੁਰੁਮੁਰਗ॥ ਨਿਅਨੀਨੈਦਿਤਥੇਗਦੁਰ
 ਆਗੇਦਿਸ੍ਰੇਥਿਲੰਬਨਲਾਓ॥ ਗੁਬਪ੍ਰਤੀਮੇਗਾਨਾਓ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁਤੈਫੁਨਮੰ
 ਨਮੈਕਰਿਓ॥ ਘਰਿਬਿਗਾਰਥਾਮੈਸਤਿਓ॥ ਸਫਲੀਚੇਸਟਾਸ੍ਰੀਬਲ॥
 ਗਾਮ॥ ਸਤਿਓਦਿਜੋਭਿਤਵੈਰਾਮ॥ ਦੇਖਿਓਤੁਟਨਿਰੁਸਾਚਲਾਇ॥ ਰੁਸਾ
 ਚਲਾਈਸ੍ਰੀਬਲਗਾਇ॥ ਰੁਸਾਸਾਖਮਾਖਗ੍ਰਿਗਾਇਆ॥ ਸ੍ਰੀਸ੍ਰਵੇਤਿਤੇ
 ਨਿਅਨੀਭੁਇਆ॥ ਬਿਲਕੇਤਥੇਸੰਤਨਾਦਿਕਸੰਤਿ॥ ਨਤਾਨੀਓਤਲਪੂਰੁ

ਕਾਵੰਤਿ॥ ਇਤਓਚਰੁਤਥਾਕੇਲੁਪਗਨ॥ ਜਿੰਤਮੈਗਾਈਐਗੁਰਗਗਦਨ
 ਤਰਿਜਸਸੁਤੰਮਜੀਵੈਦੀਨ॥ ਅਤਿਦਿਸਰੀਥੀਪੁੰਮਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਥੋਇਓਥ
 ਤੋਂਮਾਗਾਕਾਜ॥ ਅਤਿਦੁਖਲਾਗੇਤੰਮਕੋਆਜ॥ ਭਲਪ੍ਰਬੈਲੈਸੈਕਾਕ
 ਰੇ॥ ਪੁੰਮਤਿਰਖਤਿਰੇਥੈਧਰੇ॥ ਘਾਕਸੁਤੈਪੁੰਮਸੁਜਾਨ॥ ਤੰਮੇਨੀਆ
 ਨੀਆਇਯਪਿਤਾਸਮਾਨ॥ ਬਿਆਸਆਸੰਤਥੈਗਦਿਓਸੁਤਿ॥ ਭਲਪ੍ਰਪ੍ਰ
 ਭੂਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤ॥ ਵਰਦੀਨੈਥਲਬਦਮਯਾਨ॥ ਤੁਮਕੋਆਵੈਸਕੈਪਗਨ
 ਸਭਸੰਤਕਾਦਿਕਤਿਰਥੇਕਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਸੰਗਥਿਲਸਭਦੁਖਦਰੇ॥ ਭਲ
 ਪ੍ਰਨੋਇਯਥਿਤਤੀਨਗੀ॥ ਤੇਪ੍ਰਭਗਾਈਸ੍ਰੀਨ੍ਰਯੀ॥ ਬੇਰਅਸੀਆਤੁ
 ਮਪ੍ਰਨਾਤਿ॥ ਤੰਮਜਾਨਿਤਤੈਤਿਰੇਮਾਨਿ॥ ਪਾਤਿਕਨੈਟਮਿਟਾਵੰਤਰ
 ਸਭਜਗਤੁਮਰੇਸੁਮਸਅਪ੍ਰਾਥਿ॥ ਲੋਕੰਤਕੋਦਿਖਲਾਵੈਗੁਰੂ॥ ਕਦਿ
 ਨਪ੍ਰਭਜੀਪ੍ਰਮਾਨਮਾਇ॥ ਬੈਲੇਭਲਪ੍ਰਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭਾਨ॥ ਇਹਨਰਜਸੁ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਨ ॥ ਪਰਜੇ ਕੁਝ ਤੁਮਹੀ ਮਿਲ ਕਰੇ ॥ ਪਰੰਤੁ ਤਿਨਾ ਮਾਗ ਗਾ
 ਤੇ ॥ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸੁਯਾਨ ॥ ਸੁਨੀਐ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਤੁ
 ਮ ਅਤਿ ਪੁਰੰਤ ਸਦਾ ਅਨਾਮ ॥ ਤੀਰਥ ਕੀਜੈ ਤੇ ਬਲਗਾਮ ॥ ਪਲ ਪ੍ਰਤੀਤੀ
 ਰਖ ਰੋਗੇ ॥ ਅਤਿ ਸੁਨਾਖ ਸੁਭ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ॥ ਤਹਿ ਦੁਆ ਗਲਿ ਭੀਜੇ ਤੇ
 ਥਾਨ ॥ ਸੁਭ ਤੀ ਪ੍ਰਸੇਗਾ ਮੁਪਗਾਨ ॥ ਪ੍ਰਸੇਖਿ ਅੰਨੋਟ ਵਰਦਾਨੇ ਦੇਸ ॥ ਗੰਗਾ
 ਬੰਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਦੇਸ ॥ ਗੰਗਾ ਤਿਓ ਸੁਭ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ॥ ਮਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਭ ਤੀ ਬਿ
 ਧ ਕਰੇ ॥ ਸੁਭ ਤੀਰਥ ਕਰਿ ਆਏ ਗਾਮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਆਏ ਨਤਿ ਕਾਮ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਨੇ ਸੁਭ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ॥ ਬਲ ਮੋਦੇ ਬਸਤਾ ਦੁਖ ਗਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਸ ਬਲ
 ਤ ਪ੍ਰਕੋਕਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਤ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਹਿ ਸੁਨੀ ॥ ਦਿਯੈ ਨਤਿ ਭੀਜੀਏ ਬਲ
 ਬੀਰ ॥ ਬਲ ਭਾਵੈ ਤਿਨੁ ਚੀਲ ਸਹੀਰ ॥ ਤਮਹੀ ਜਗ ਬਿਗਾਏ ਆਇ ॥ ਇ
 ਤਿ ਅਤਿ ਮੁਗਧ ਜੇ ਦੁਖਾਇ ॥ ਤਾਕੈ ਆਰੋਗ ਲਾਕਰੇ ॥ ਬਨਾ ਦੁਖਾਂਤ

ਰਪ੍ਰਤੀ ॥ ਬਤਤ ਭਲਾ ਬੈਲੇ ਬਲਗਮ ॥ ਤਰੈ ਆਰਥ ਦੌਰਾ ॥ ਪ
 ਰਬਓ ਮਥਿਆ ਆਏ ਭਥੇ ॥ ਦੈਤ ਮਾਨਸ ਅਭਿਭਿਭੇ ॥ ਰਾਬਤੈ
 ਲਾਇ ਆਨਕ ਖਗ ॥ ਤਿਨ ਕਾਹ ਲਿਪ੍ਰਦ੍ਰਸੰਗ ॥ ਚਲਿਓ
 ਗਤਾ ਲਿਪ੍ਰਗਾਹਿ ਲੈਓ ॥ ਅਸਥਿਤ ਕੇ ਸਿਰਪ੍ਰਦੈਓ ॥ ਤਿਨ ਤੇ
 ਆਗਛਿਨ ਗੋਪ੍ਰਾਨਾ ਜੈਹ ਲਿਪ੍ਰਜੀਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਬੁਰਹਿਜ
 ਗਕੀਨ ਬਾਹਿਗਮ ॥ ਸਕਲ ਲੈਕੈ ਪੁਰੰਗ ਕਾਮੁ ॥ ਸੰਤਾਂ ਉਪ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ॥ ਭਗਤਿ ਰਾਤਿ ਜੈਨ ਕੈ ਰਈ ॥ ਦਿਨ ਰਾਮ ਕੀਪੁ
 ਜਾਕਰੀ ॥ ਜੈਸਕ ਖਲ ਅਪਦ ਪਗੀ ॥ ਮੇਲੀ ਗਲ ਬੈਜਤੀਮ
 ਲਾਗਰੈ ਉਪਰਿ ਬੈਸੀ ਗਿਸਾਇ ॥ ਭੁਖਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲਕ
 ਗੇ ॥ ਪੂਜੈ ਗਮ ਕੈ ਬੰਦੇ ਬੁਰੇ ॥ ਚਲਾਤੁ ਗਮ ਕੈ ਗੀਓ ਉਗਰਾ ॥ ਜੈ
 ਜੈ ਬਾਹਿਗਮ ਭਈ ॥ ਪਾਸੰਗੁ ॥ ਸਾਨਿਗ ਲੁਕੇ ਪੁਰਕਾਮ ॥ ੧੬੯
 ॥ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਬਿਨਕਰੀ ਸੁਕਦੇਵ ਕੈ ॥ ਸੰਤ ਪੰਗੀ ਛਤਾਇ ॥

੨੪

ਲਖੜੀ
 ਗੁਰਗ

ਕਥਕਰਬਲਰੰਮੁਕੀ॥ ਬਠਿਕ੍ਰਿਸੰਸਕ੍ਰਾਇ॥ ੧॥ **ਤੀਪਾਈ॥** ਭ
ਗਤਿਪ੍ਰੀਤਭਭੇਤੀਕਰੀ॥ ਭਗਤਿਭਭੇਤਿਹਰੇਭਭੇਤੀ॥ ਭਭੇਤੀਕਰੀ॥ ਭਭੇਤੀਕਰੀ॥
ਪਰੰਮਗੁਰਦੇਵ॥ ਤੁਮਰੇਪਰਾਕੀਕੀਜੇਸੇਵ॥ ਕ੍ਰਿਸਕਥਾਕੇਪਰੰਮੁ॥
ਪੁਨੀਤ॥ ਤਿਤਕਰਿਤੰਮਾਗਚਾਹੇਚੀਤ॥ ਕੇਸਕੇਗੁਨਅਭਿਰਸੁਲਾਇ
ਸੁਦਾਸੁਦੇਗੁਲਕੇਸੇਗਾਇ॥ ਪੋਬਿਸਨਾਥਤੁਮਰੇਨਾਥਪ॥ ਕ੍ਰਿਸਕਥਾ
ਰਿਕੀਨੇਸਿਰਕੇਸਾਥ॥ ਰਸਾਨਕਰੇਨਾਥੁਸੀਵਿਖਾ॥ ਦੁਰਸਨਾਥਿ
ਖਬੋਲਸਮਾਨ॥ ਤਾਥਨਰਿਕੀਟਹਿਭਕਮਾਇ॥ ਭਭੇਤੀਕਰੀ॥ ਭਭੇਤੀਕਰੀ॥
ਸਨਾਥਿ॥ ਨੈਨਰਿਕਕਰਸੀਕਰੇ॥ ਮੂਨਬਬੇਕੇਬੇਠੇਖਰੇ॥ ਸੀਸ
ਨਰਿਕਕਰੇਜੁਤਾ॥ ਸੀਸਨੀਸਿਰਪੋਟਾਬਿਕਾ॥ ਕੇਨੰਨਾਥਿਤੇ
ਨਸੀਭਗਵਾਨਿ॥ ਅਤਕਰੇਨਾਥੁਸੀਵਿਖਾ॥ ਤਰਿਮੰਦ੍ਰਕੇ
ਗੰਨਾਜਾਹਿ॥ ਬਹੀਪਰੇਚਰੰਨਕੇਮਾਹਿ॥ ਕਤਕਤੋਚੇਪਰੰਮਮਾ
ਨ॥ ਤਿਤਕਰਿਤੰਮਾਗਚਾਹੇਚੀਤ॥ ਕੇਸਕੇਗੁਨਅਭਿਰਸੁਲਾਇ

ਇਹ ਮਹਾਇਸਟ ਨਿਸਾਜ ਦੇ ਗਏ। ਅਤਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਸੁਕ ਦੇ ਘਰਿ
ਬਿਆਪੈ ਅਲਖ ਅਭੇਦ। ਬੋਲੈ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦੇ ਦਮਨਾ। ਸੁਨ ਪੀਛ
ਤਸੰਤੁ ਸਜਾਨਾ। ਜਥਾ ਕਤ ਸੁਲਿਹਿ ਰਾਲਗਾਇ। ਟੀਕਾ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ
ਹਰਿ ਗਾਇ। ਇਕ ਕੀਤ ਪਰਤਿ ਪਾਕ ਗੀ। ਸੋਛ ਪਾਇ ਮੁਝਿ ਹਿਰਦੇ ਪਰੀ
ਸੋਛ ਭੁਕ ਥਾ ਸੁਨੈ ਵੈ ਤੁਝੈ। ਜਾਤੇ ਹਿਤ ਕਰ ਪੂਛੀ ਮੁਝੈ। ਪੁੰਡਰੀਕ ਮ
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ। ਅਤਿ ਕਰਿ ਸਿਮਰੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ। ਬ੍ਰਹਮ ਚਰੰਤ ਸਦਾ
ਨਾਮ। ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਸਿਮਰੇ ਸਦਾ ਅਕਾਸ਼ ਪੀਤ ਹੀਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹਿ ਉਪ
ਨਉਤੈ ਨਹੀਂ। ਰਕ ਬਹੁ ਕਰਿ ਉਪਾਧੀ। ਖਟਿ ਕਰੇ ਕੀਕ ਗੀ। ਨਿਪਟ ਪੁਰਤ
ਛੰਦ੍ਰੇ ਕਰੀ। ਬ੍ਰਹਮ ਬਗੀ ਕੀ ਖਿੰਬਾ ਅੰਗ। ਲਗੇ ਚਰੰਗਟ ਨਹੀਂ।
ਪਿਥੇ ਖੰਡ ਟੁਕਰੇ ਕੁਪੀਨ। ਦੇਹੀ ਕੂਬਰੀ ਅਤੁ ਬਾਲਿ ਜੀਨ। ਟੰਟੀ ਗਗਨ
ਹਿ ਮਤਿ ਪਗੀ। ਅਤਪ੍ਰੀਤ ਨਿਮਾਨਿ। ਜਲ ਭਰੀ। ਨਾਹ ਸੁਮੀਲਾ ਤਾਕੈ ਸੰ
ਗ। ਚਮਤ ਪੁਰਤਨ ਤਿਨ ਕੇ ਅੰਗ। ਅਤਸੰਤੋਖੀ ਵਡਾ ਮਨਾ। ਹਿਰਦੇ
ਚੌਥੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ। ਬਿਨ ਮਾਗੇ ਜੋ ਕਛੂ ਦੇਹੀ। ਸੀਧਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਿਰਦੇ
ਥੇ ਪੁਦਾ ਹੋਤਿ ਸ੍ਰੀ ਕੋਲੇ ਹਿ

ਹਰਿਸਿਮਰਨਕਰਿਹਿਦੇਬਿਗਾਸੁ॥ਹਿਖਸੋਗਨਹਿਤਪ੍ਰਬੀਨ॥ਹਰਿ
 ਕੇਸਿਮਰਿਸਦਾਅਧੀਨ॥ਕਬਹੂਕਛੁਕੇਜਾਕੇਏਗਾ॥ਕਬਹੂਸੰਤੁਓਪਾ
 ਸਕਹੇ॥ਸੁਪਾਨਕਓਜਾਸੇਸਾਗ॥ਜਟਾਸਤਜਾਨਕਰਤਗਰਬੀਸੀ
 ਸੋਨੀਬਤਖਰੈ॥ਜਗਮੈਦਸਾਨਕਬਹੂਪਰੈ॥ਬੰਤਨਸੁਨਕਸੂਰੀਕੰ
 ਨਾ॥ਹਰਿਸੇਮਰਨਬੀਨਹਿਦਾਅਕਾਮੁ॥ਇੰਦ੍ਰਜਿਤਮਾਨਨਉਪਾਸਾ॥
 ਅਭਿਰੁਦੇਓਤਿਹਿਦਾਉਦਾਸੁ॥ਬਾਸਦਏਕੇਜਪੇਮਯਾਨਾਏਕਕੰਮਲ
 ਨੈਨਸੋਧਿਅਨਾ॥ਤ੍ਰਿਸ੍ਰੀਵਿੰਸਤਬਿਰਟਾਬਧੁ॥ਹਰਿਕੋਸੀਮਗੇਦਿ
 ਘ੍ਰਗਤਿ॥ਸੀਤਉਸੰਨਾਬੀਆਪੇਰੁਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਿਦਾਦਿਆਪੇਰੁ
 ਖੁ॥ਇਕਦਿਸਬੋਲੀਕੁਲਨਾਗਾ॥ਭੋਬਜੋਰੁਕਛਕੀਉਉਚਾਗਾ॥ਹਿ
 ਨੇਸੁਰੇਏਕੰਤਸੁਜਾਨਾ॥ਸੀਤਤੁਮਾਗੇਸ੍ਰੀਭਗਵਤਿ॥ਲਛਮੀਨਾਇ
 ਕਜਾਦੇਗਾਇ॥ਸਗੰਨਿਪੋਰੀਪੀਰਮਿਦਾਇ॥ਮਯਦੁਖੰਮਯਪਰਿਮਾ
 ਭੋ॥ਨਉਤਨਚੀਰਨਭੇਜੰਨਾਏ॥ਜਾਤਿਤ੍ਰਿਸੈਪੈਉਦਮਕਰੀ॥ਸੁਨਾਇ
 ਕੰਤਸੁਭਦੁਖਯਭਉ॥ਮਾਗਲੇਆਵਉ॥ਹਿਤੇਦਾਨਾਯਯੋਗਪੁਰਖੰਤ

ਮਮਾਨਾ। ਬੁਝਮਰਮਾਗੇਲਜਾਨਾਹਿ। ਸਮਝੈਅਪੋਹਿਚੇਗਾਹਿ।
ਫੁਜਦੇਨੰਦਾਵਡੇਉਦਾਗਿ। ਪੜ੍ਹੇਇਕੋਠੇਚਟਸਾਲਾ। ਮੇਸੋਸ
ਖਤੁਮਹੇਸੰਤੁ। ਜਿਨਹਰਿਕਉਤਕਰਕੈਅਨਤੁ। ਰਾਤਾਬੁਝਾਦਿਥਰ
ਬਿਤਾਗਾ। ਪਰੰਮਾਦਿਥਾਥਨੁਕੰਦਮੁਗੁਗ। ਬਿਗਸਿਪਰੇਕੰਤਮਤਾਨਾ।
ਲੀਜੈਸੁਬਦਿਓਮਾਗਆਨਾ। ਸਭਜਗਤਗੋਊਤਮੁਗੁਗ। ਦੇਖਉਕੈਸੇ
ਕਰਗਲੇਰਾ। ਅਕਿਸੀਜੈਸੇਓਮਾਗਤਦੀਨਾ। ਦੁਖਮਿਟਾਏਕੰਤਪ੍ਰਬੀ
ਨਾ। ਅਤ੍ਰਿਮਸਤੁਕੇਤੋਪਿਤਮਾਤੁ। ਅਬਹਰਿਦੀਨੀਜਾਰਵਜਾਤਿ। ਬ
ਲਪਿਤਾਤੋਮਾਗਦਾਨਾ। ਦੇਓਦਿਉਨਜਾਏਮਾਨਾ। ਸਤਕੇਮਾਤਪਿਤਾਤੁ
ਗਵਾਨਿ। ਲੇਆਏਮਾਗਰਿਸਤੋਦਨਾ। ਬੋਲੈਤਬੇਸਦਾਮਾਤੁ। ਸਦੁ
ਨਰੁਚੈਬਿਨਾਤੁਗਵਦਿਤਿ। ਗੰਗਦਰਤੁਬਉਗੰਭੀ। ਤੇਗੰਮਤਿਮਾਇ
ਆਹਰਿਦਈ। ਨਹਿਪੈਮਾਇਆਮਗਾਜਾਹਿ। ਮੁਕਤਿਦੁਆਗਜ
ਕਾਨਾਇ। ਸਤਾਬਿਖੀਆਕੇਭਗਮਪਾਗਾਇਤੋਕੰਤੀ। ਨਰਦਮਾਉ
ਜੇਓਰਿਤੋਓਮਾਗਜਾਤਿ। ਮਾਇਅਦੈਵੈਕੇਸਦਾਇ। ਮਾਇਆਸਤੁ
ਮਿਟਾਏਓਮਾਨਾ। ਘਟਤੇਦਿਸਰੇਸ੍ਰੀਗੁਗਦਨਾ। ਚਿਕੋਦਬੀਨਬਤਮੁ

ਆਨ॥ ਐਸੀ ਥਾਤਿ ਨ ਬਹੁ ਹਥਿ ਪਾਨ॥ ਰੁਲੀ ਜਗ ਕੇ ਨ ਓਤਿ ਕਦੇਖ॥ ਪ੍ਰਪੰਚੰਤ
ਪਾਪੰਤਰੇਖ॥ ਦਿਸੇ ਪੰਡਿ ਸੀਧਿ ਪੀਆਰੁਗੀ॥ ਤਿਸ ਸੋਹਿਦਾਨ ਲਾਈ ਐਯਰੁ
ਬਓਗੀ ਐਸੇ ਨਾਮ ਨ ਲੇਤਿ॥ ਤਹਿ ਸਿਖਰੰਤ ਸੋਰਹੇ ਸੋਨੇਤਿ॥ ਆਨ ਬਜਤੰ ਮਨੁ ਬਾ
ਮ ਬਾਹ॥ ਰੁਜਲੀ ਜੋ ਸਾਚਾ ਕਰਤਾਰ॥ ਨਤਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰਗਤਿ ਓ॥ ਕਿਸੇ
ਨਾਮ ਤਿਹ ਦੇਸੈ ਗਤਿ ਓ॥ ਚੁਪ ਕਰਹੁ ਹੀ ਥਿਯਾਹੀ ਨਾਗ॥ ਥਾਤਨ ਅਤੀਜੰਤ
ਰਹਤਾਰ॥ ਬਹੁਰ ਸੁਖੀ ਲਾਗੇ ਥਿਯਾਹ॥ ਆਇਆ ਸਾਥ ਨ ਕੋਹੇ ਪਿਆਰੁ
ਇਸੇ ਨ ਥਿਆਪੇ ਰੁਖ ਪਿਆਸ॥ ਸਰਲ ਜਗਤਿ ਨੀਕੁ ਭੀ ਆਸ॥ ਇ
ਸੇ ਕੋਹਿ ਦੇਸ ਥਿਆਪੇ ਸੇਕ॥ ਨਿਮਲ ਸਾਧੁ ਤਹਿ ਕੋਲੇਕ॥ ਤਹਿ ਆਇਆ
ਬਸਤਿਹੀ ਆਗਤਿ॥ ਘਾਏ ਕਠਿਨ ਬਛਾਵੁ ਭਾਂਤ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀਪ੍ਰੀਤੁ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਚਲਾਵੇ॥ ਕਿਸੀ ਭੁੰਗਤਿ ਤਹਿ ਪਾਸ ਪਠਾਵੇ॥ ਤਿਹ ਦੇਵੀ ਭਾਨੁ ਰੁਕੁ ਦਾ
ਰੁਕੁ ਕੇ ਸਦਿ ਦੇਵੇ ਦੇਹੇ ਦਾਨ॥ ਬਹੁਰ ਬੋਲੀ ਥਾਤਿ ਬਨਾਇ॥ ਥਿਨ ਬਲੇਖ
ਰੁਖ ਦੇ ਪਾਇ॥ ਤਹੁਰ ਤਾਨੁ ਮਥੈ ਪਾਹਿ ਦਾਤਿ॥ ਕਿਸੇ ਦਸਤਿ ਨੀਹਿ ਦੇਸੁ
ਤਿ॥ ਆਇਆ ਤੁਹੀ ਮੰਗੇ ਬਲਾਇ॥ ਰਹਿ ਸਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਅਯਾਇ॥ ਤਹਿ
ਜੀ ਕੇ ਦਰਸੰਤ ਕੋ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਸਸਿ ਆਮ ਕੋਤਾ ਪਾਇ ਦਾਇ॥ ਥਿਨ ਥਿਨ ਅਥਿ

ਅਟੇਰਿਨੈਨ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਤਿ ਪੰਕਜਨੈਨ ॥ ਜਾਂਕੈ ਗਾਇ ਬੇਦੁ ਮਹਾਨ ॥ ਕਰੈ
 ਸਿਮਰੈ ਜੋ ਗਾਇਆਨ ॥ ਜਾਂਤੇ ਉਪਜੈ ਦੇਵ ਮਹਾਨ ॥ ਸੈ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰਦਾਨ ॥ ਦਰਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੰਤ੍ਰੈ ਰਲੈ ॥ ਛੀਲ ਕਾਨਕੇ ਸਾਦਿ ਪੈਚਲੈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਭੰਗ
 ਹੋਇ ਹਮਰੀ ॥ ਦੇਵੈ ਜਾਇ ਤਲਾਇ ਪ੍ਰਬੀਰ ॥ ਧੈਲਿ ਭਿਤ ਬੇਦੁ ਮਾਸੰਤੁ
 ਕਤੁ ਭਲਾ ਸੁਸੀਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਹਰਿ ਪੈ ਜਾਇ ਕਿਲ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਰਹਿ ਜਲ ਤਰੰਗ
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ ॥ ਜੋ ਕੈ ਈਸਤਿ ਗੁਰ ਪੈ ਜਾਇ ॥ ਭੇਦਾ ਦੇ ਭੁਨ ਭੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ਕੈਸੈ ਕੈਸ
 ਦਿਭਗਦਾਨ ॥ ਸਭ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਡ ਮਹਾਨ ॥ ਮਹਾਨ ਜਾਨ ਮੰਤ੍ਰੈ ਕਾਜ ॥ ਸਭ
 ਮੰਤ੍ਰਨ ਕੈ ਪੁਰੈ ਕਾਜ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੈ ਨਾਥ ਅਨੰਤਿ ॥ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਇਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਵੰਤਿ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਪੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਦੁਰਬਲ ਮਤਿ ਹੀਰ ॥
 ਕਰਿਨ ਭੇਟ ਆਗੈ ਲੈ ਪੁਰੈ ॥ ਕਸਿ ਬਿਧ ਸਹੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪੁਰੈ ॥ ਲੋਕ ਪਾਲ
 ਸਭ ਦੇ ਦੇ ਭੰਡ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਪੁਜੈ ਸਭ ਬਿਧ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਤਿਨ ਪੁੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਬੇਦੁ ਮਹਾਨ

ਅਖੈ ਅਲੇਖ ਅਗਾਂ ਅਅਥਹਿ ॥ ਰਭਿ ਅਨਾਥ ਕਰੋਤਿ ਆਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕੋਠਿ ਨਗੰਤ
 ਕਰਿ ਜਾਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਿ ਕੈ ਜਾਵੈ ਪੁਨੀਤ ਦੁਆਰ ॥ ਸੁਖ ਏਕ ਰੋਇ ਲੈ ਚਲੈ ਸਿ
 ਵਰ ॥ ਦੀਨ ਚੰਪ ਪਹਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਰਿਦਾ ਪਛਾਨੇ ਨ ਮਲਾ ਕੰਤਿ ॥ ਜੋ ਰਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੰ
 ਤਾ ਮੈ ਕਰਾ ॥ ਸੋ ਹੰ ਮਹਿ ਰੇ ਭੀਤ ਰਗਾਗੀ ॥ ਪੁਰ ਪਪੜ ਪਾਨੀ ਜੋ ਦੇਤਿ ॥ ਸੰਤ ਨਾਨਕ
 ਅਤਿ ਤਸੈ ਲੇਤਿ ॥ ਦਸਹਿ ਤਨੰਦ ਨ ਸ੍ਰੀ ਗਯ ਨਾਥ ॥ ਚੰਨ ਮੈ ਥਿਰੇ ਲਛਮਣ ਸ
 ਥ ॥ ਸਾਂਗ ਪੁਨ ਥਿਰਾ ਸਿਤ ਤਾਥ ॥ ਸੰਤਿ ਸਤਾਈ ਦੁਰ ਮਤ ਜਾਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕ
 ਪਾਸ ਥਰੀ ਕੈ ਗਏ ॥ ਤਾਪਹਿ ਅਤਿ ਦਿ ਆਲਹਿ ਭਏ ॥ ਤਿਨ ਜੁਠੇ ਫਲਹਿ ਭੁਖ
 ਵਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਿ ਤਰਘ ਪਤਿ ਅਚਲਏ ॥ ਸਦਾ ਅਘਾਨੇ ਮਾਨੇ ਗਾਇ ॥ ਸੁਖਿ ਸ੍ਰੀ
 ਸਨਹੈ ਜਾਵੈ ਗਾਇ ॥ ਕੁਛੁ ਲੈ ਆਵੈ ਪਿਆਰੀ ਨਾਗ ॥ ਪਰ ਸੋ ਜਾਏ ਖੁਨੰਦ ਖੁਰਾ
 ਰਿ ॥ ਧੀਰ ਬੇਸੁ ਸੀਲਾ ਨਾਗ ॥ ਮਾਨੀ ਥਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਤਾਗ ॥ ਛਿਰੇ ਨਗਰ ਮਾਗੇ ਪਹਿ
 ਰਾਗ ॥ ਤੰਦਲ ਆਨੇ ਤਿਸ ਨੀ ਨਾਗ ॥ ਚੀਰ ਪੁਰਾ ਤੰਨ ਲੀਨੈ ਨਾਥ ॥ ਤਾਮੈ ਧਾਧੇ ਜ

ਤਨੇ ਸਾਥ ॥ ਅਪਨੇ ਪਤਿ ਕੈ ਆਗੈ ਧਰੇ ॥ ਲੇਹਿ ਸੰਤੁ ਕਛੁ ਸੈ ਕਰੈ ॥ ਚਲਿ ਚਿਤੁ
 ਤਹਿ ਪੁਰ ਕੀਉਰੇ ॥ ਸਕਲ ਲੋਕ ਨੈ ਬੰਧਨ ਤੈਰੇ ॥ ਆਗ ਸੋਢੈ ਸਿ ਦੇ ਮੰਝਰੇ ॥ ਦੁਰ
 ਜਗ ਦੀ ਸਰ ਪੁਰੁ ਮੁਹਾਰੇ ॥ ਅਸਟ ਨਾਇਕ ਮਹਾ ਉਦਾਰੇ ॥ ਸੋ ਲਾਸੁ ਸੁਇ
 ਕਸ ਚਿਨਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਬੇਲੇ ਸੀਭ ਗਵਾਨ ॥ ਵਰ ਪਰਿ ਉਦੈ ਗੇ ਦੁਰਵਾਨ ॥ ਲੋਕ
 ਪਾਲ ਬੈਠਨ ਨੀ ਪਾਇ ॥ ਰਵੇ ਉਦੈ ਦੁਆਰੇ ਮਾਇ ॥ ਸਭ ਤਿਨ ਕੈ ਪੁਰ ਆਗਿ
 ਆਕਰੈ ॥ ਤਬ ਨੈ ਦੀ ਮੰਝ ਮਹਿ ਪਗ ਧਰੇ ॥ ਮਤਿ ਆਵੈ ਜੋ ਕੇ ਸੋ ਰਇ ॥ ਦੀਨ
 ਦੁਆਰ ਪਰਿ ਠਾਂਢੈ ਗਇ ॥ ਕਠਿਨ ਦੀਨ ਹਥੀਟ ਸਮਾਨ ॥ ਦਲਿ ਦੁਰਗਿ ਚਿਦ
 ਰ ਬਲ ਪੂਨ ॥ ਕਤਿ ਬਿਧ ਪੈਠੈ ਗਾਹਿ ਦੁਆਰ ॥ ਕੁਛੁ ਨ ਤਿਹ ਦੇ ਪਰੇ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਦੀਨ ਬੰਧ ਪੁਰ ਤਹਿ ਅਤਿ ਦੀਨ ॥ ਕਤਿ ਬੇਦ ਤਹਿ ਸੰਤ ਅਧੀਨ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਜੋ
 ਨੇ ਨਾਓ ॥ ਤਹਿ ਅਨਥ ਤਬ ਪਾਵੈ ਥਾਓ ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰ ਗਾਹੈ ਚਿਅੰਤ ॥ ਨਿਸ਼
 ਨ ਨਾਮ ਤਿਹ ਦੇ ਸੈ ਮੰਤ ॥ ਤੀਨ ਪਥਿ ਗਿਏ ਆਗੇ ਗਾਇਆ ॥ ਦੇਖ ਮੰਝ ਬਿਸੇ
 ਅਤਿ ਰਇਆ ॥ ਨੰਚਨ ਕੇ ਗੋਰਿ ਜਗ ਮਹਾ ਸਰੇ ॥ ਦੇਖੈ ਦਿਸਾਨੈ ਤੰਮ ਕੇ ਹਰੇ

ਬਿਚਤਿ ਮਲੀ ਅਤਿ ਨਾਨਕਾਂਤਿ ॥ ਕੈ ਈਸਰ ਕੈ ਈਸਰ ਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ॥ ਧੌਲੇ ਮੈ ਰਚ
 ਕੈ ਰਚਿ ਰੰਗ ॥ ਕੈ ਨਲ ਮੈ ਨ ਮੁਕਾ ਬਹੁ ਰੰਗ ॥ ਕੈ ਸਦਿ ਜੀ ਕੈ ਅਤਿ ਲੰਘਾਤਿ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮੰਤ ਨੁਲ ਕੈ ਸੰਕਾ ਨਾਤਿ ॥ ਗੈ ਓਹੁ ਕਮਾਨੀ ਕੀ ਕੈ ਧਾਮ ॥ ਦੇਖਿ ਓਹਿ ਕੈ ਸਦਿ
 ਸ੍ਰੀ ਘੰਤ ਸਾਮ ॥ ਓਹਿ ਨਿਪਾਤਿ ਪਦੀ ਨਾਦਿ ਆਲ ॥ ਸੰਤ ਓਹਿ ਧਾਰੰਤ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਪਾ
 ਲ ॥ ਜੰਤ ਕੈ ਸੰਤ ਮੁਖ ਅਧਿਓ ਪਾਇ ॥ ਪੂਰ ਮਦੁ ਸਦੰਤਿ ਭਵੰਤ ਗਇ ॥ ਕੰ
 ਠਲ ਗਾਇ ਬਿਪਾਤਿ ॥ ਨਿਪਾਤਿ ਪਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਬ੍ਰੁਕਚੇ ਬਿਪਾਤੁ
 ਦ੍ਰੁਗਰਿਓ ॥ ਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਆਦੁ ਕਰਿਓ ॥ ਯਾ ਕੈ ਸੰਗੈ ਗਲੀ ਤੇ ਗਾਥ ॥
 ਕਰਲ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਭੀਤ ਰਆਨਿਓ ਸੰਤਿ ਮੁਗਾ ॥ ਬੈਠਾਇਓ
 ਪਰਭੰ ਕਮਾਪਾਇ ॥ ਪੀਤਿ ਬਸੰਤ ਸੇ ਸੁਗੀ ਪਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕਲ ਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਤੇ
 ਚੁਗ ॥ ਚਰੰਤ ਪਖਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ॥ ਬ੍ਰੁਕਚੇ ਬ੍ਰੁਹਮੰਤ ਬਠੈ ਮਾਨ ॥ ਪ
 ਰਾਤਲ ਅਪਾਏ ਸਿਰ ਪਾਇ ਪਾਇਓ ॥ ਦੁਖ ਕੁਖ ਭੰਤ ਮੰਤ ਨਾਗਰਿਓ ॥ ਜਤਿ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਸਿਓ ਪਾਇਓ ਨਾਮ ॥ ਕੈ ਸੇ ਗਰਿਪ ਕੁ ਮੁਖ ਕੈ ਧਾਮ ॥ ਜੰਤ ਪਗ ਕਲ

੨੫੨
 ੬
 ਤਰਿਸਿਰਪਰਧੇਰੇ ॥ ਇਦ੍ਰਿਅਚਾਹੀਨਭਤਿਕਰੇ ॥ ਚਾਪੀਕਰੈਦ੍ਰਿਸ਼ੀਗੁ
 ਰਾਵਾਨ ॥ ਬਹੁਤਥਿਪਰੈਦੀਨੈਮਾਨ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨੈਕਢੇਨੰਡੇਅੰਤਿ ॥ ਤੀ
 ਰਬਪਾਦਪ੍ਰਭੁਗਾਵਤਿ ॥ ਉਮਤੁਚਲੈਕੇਸਦਿਨੈਨੈਨ ॥ ਜਤਿਨਖਮੈਯੋਯੋ
 ਟਨਮੈਨ ॥ ਚੰਦਰਤਲਾਇਓਜੰਤਕੇਅੰਗ ॥ ਕੇਸਰਲਾਇਓਮੇਸੰਗ ॥ ਅਰ
 ਘੁਪੁਪੁੰਨੁਆਗੇਕਰਿਓ ॥ ਦੀਪਦਾਤੁੰਨਮਾਧੈਧਰਿਓ ॥ ਅਰਧੇਕੰਗ
 ਅਤੇਕਅਪਾਰ ॥ ਤਰਿਪੁਰਖੈਤੰਅਪ੍ਰਭੁਓਦਾਰ ॥ ਫੁੰਨਜਗਦੀਸਖਿਲਾ
 ਏਪਾਨ ॥ ਸੰਤਿਓਧਾਰਿਦਸ਼ੀਗੁਰਾਵਾਨ ॥ ਫੁੰਨਤਰਿਦੀਨੀਰੇਟਾਗਾਇ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੀਯੈਕਿਰਦੰਨਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੰਤਰੰਤੰਨੈਚਓਧੁਲਾਇ ॥ ਤਰਿਜੰਤਮੰਨਮੈਅ
 ਤੁਕੁਕਚਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਦਾਈਤਤਿਕਾਲ ॥ ਸਰਤਰਿਪਤੀਲੀਨੀਨਾਲ
 ਦੇਖੈਤਰਿਕੈਮੀਤਨਿਯਗ ॥ ਮਭਅਧੀਨਦੀਨਥਿਕਾਲ ॥ ਤੰਮਸੈਅਧੈਕਰਤ
 ਕੁਮਾਨ ॥ ਦੇਖੈਐਸਾਮੀਤਮਾਨ ॥ ਬਹੁਕੁਚੀਲਦਲਦੇਕੁਰਿਓ ॥ ਕਿਨਤ
 ਦਾਨਦੀਨਕੈਕਰਿਓ ॥ ਕੈਸੇਦੇਸਬਸਤਿਯੋਦੀਨ ॥ ਮੁਰਖੁਤੋਗੰਨਤੀਪੁਚੀਨ ॥

ਗੁਰੀ ਤੋਹਿ ਕੋਈ ਗਾਥੈ ਆਨ ॥ ਬੁਧ ਬਾਨ ਜਗ ਦੇ ਵੈਦਾਨ ॥ ਕੋਊ ਨ ਤੋਹਿ ਗਾਥਾ ਦਿਸ
 ਪਾਸ ॥ ਕੋਧੈ ਤੋਹਿ ਗਾਥਿ ਦਾਓ ਦਾਸ ॥ ਸੁਰਤੋ ਭੁਭਾ ਆਜ ਮਾਨ ॥ ਜਾ ਕੋ ਪੁਛੈ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਰਜੰਤ ਤਲ ਸ੍ਰ ਸੋਇ ਓਸਿਲੇ ॥ ਐ ਸੋਇ ਸ ਅਧੀਨ ਸੋਧਿਲੇ
 ਤਸੈ ਕੰਤਿ ਸੋਧਿ ਆਗੀ ਨਗ ॥ ਇਤੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤ ਕਰਤਾਰ ॥ ਨੰਦ ਧਿਤਾ ਜਸਗਾਨੀ
 ਆਇ ॥ ਗੁਜਰੀ ਆਕਾਸ ਭੰਤ ਆਇ ॥ ਪਤਿ ਤੁਮ ਮੁਖ ਅਤੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ਭੰਮ
 ਸੈ ਕਰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਆਨ ॥ ਦੀਨ ਧੰਧੈ ਮਾਯਾ ਦਿਆਲ ॥ ਰੁਲੇ ਦੇਵ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੂ
 ਰਿਪਾਲ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤ ਸੋਭਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਿਰਪਾਰੰ ਭਾਰਿ ॥ ਜੰਨ ਕੋ ਧੋਲੇ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰੰਮਾਦੁ ਸਲਤੈ ਧੰਡੈ ਮਾਨ ॥ ਭੰਮਤੁ ਮਖ ਕੈ ਦੇਵ ਚਟਗਾਲ
 ਤੋਭਿ ਦਾਸ ਕੈ ਨੀਨੀ ਨਗ ॥ ਕਰੀ ਤੋਹਿ ਨਗ ਮਾਨ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਧੰਨ ਗੋਤਿ ਦੇਵਸ
 ਆਨ ॥ ਤੁਮ ਸਤਿ ਕਰੰ ਮਨ ਗਤਿ ਤੈ ਸੰਤਿ ॥ ਰਿਹਵੇ ਧੀਚ ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵੰਤਿ ॥
 ਤੁਮ ਕੋ ਕਲ੍ਹਾਨ ਕਰੇਹੋ ਕਰੰ ਮ ॥ ਬਿਨਾ ਹਿਸਿ ਮਹੰਤ ਸੁਭੀ ਕਰੰ ਮ ॥ ਲੋਕੋ ਕੋ
 ਦਿਖਾਵੈ ਓਹ ॥ ਆਪ ਕਰੰ ਮਤੇ ਬੇਪਰਦਿ ॥ ਜੈ ਸੇਤ ਓਸਤਿ ਕਰੰ ਮ ਕਮਾਦ

ਕਹਿ ਸਤਾਤ ਜਪੈ ਤਹਿ ਨ ਭੀ ॥ ਤੈਸੇ ਤੁਮੈ ਚੰਨੇ ਮਾਨ ॥ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਜੈਸੇ ਤਾਗਤ ॥ ਜਨੇ
 ਸੰਤੁ ਪਾਗਤੁ ਨ ਬਾਤਿ ॥ ਬੰਨ ਮੈ ਆਈ ਤੁਮ ਤੰਮ ਗਤਿ ॥ ਗੁਰਪਤਿ ਨੀਤੈ ਆਗਿਆ
 ਹੀ ॥ ਦੁਆਗਿਆ ਤੰਮ ਸਿਰ ਪਰਧਰੀ ॥ ਈਧੰਨ ਨੇ ਬੰਨ ਭੀ ਤਹਿ ਗਏ ॥ ਤੰਮ
 ਤੁਮ ਅਠਹ ਸੁਖਾ ਸੰਗ ਭਏ ॥ ਬਰਖਾਭ ਈਰਲੀ ਤਹਿ ਕਲ ॥ ਤੰਮ ਤੁਮ ਜਾ
 ਨੇ ਨੀਏ ਬਿਭਲ ॥ ਤੰਮ ਬਿਆਜੀ ਬਰਖਾਭ ਈ ॥ ਉਨ ਨੀਭ ਨੀਤਿ ਰਹਿ ਲਗਾਈ
 ਬਸਿਓ ਗਤੁ ਦੁਖ ਸਤਿ ਓਸੀ ॥ ਜਾਨੇ ਪਤੀ ਲਗਾਈ ਪੀਯ ॥ ਸੁਨੀਓ ਓਸ
 ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਭ ਤੇਗਤ ਹੀ ਬਰਖਾਭੀ ॥ ਪ੍ਰਲਾਭ ਰੇਹੀ ਮੈ ਰਹੇ ॥ ਮੈਸੇ
 ਦੁਖ ਬੰਨ ਭੀ ਤਰ ਸੇ ॥ ਜਥ ਹੀ ਸੁਭਾ ਬਿਭਾਨੀ ਗਤਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਾਗੇ ਭਈ ਪ੍ਰ
 ਕਾਤਿ ॥ ਸੁਭਾਤ ਨੀਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨ ॥ ਸੁਭ ਤੇ ਉਥੇ ਹੋਗਿ ਤਾਗਤ ॥ ਬੰਨ ਮੈ ਭਈ ਪ੍ਰ
 ਕਾਏ ਬਾਭ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਤੰਮ ਭਈ ਪ੍ਰਾਨੇ ਕਲ ॥ ਬਾਲਨ ਦੇ ਬੇਨੈ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ਕ
 ਰਾਗਏ ਨੇ ਈਨ ਦੁਨ ਪਾਇ ॥ ਬੋਲੀ ਪਤਨੀ ਬੰਨ ਮੈ ਗਏ ॥ ਅਤ ਅਪਗਾਧੁ
 ਮੈ ਤੇ ਭਏ ॥ ਈਧੰਨ ਨੇ ਬੇਜੇ ਬੰਨ ਮਾਤਿ ॥ ਜੀਵਤਿ ਹੋਏ ਜੀਵਤਿ ਨਾਤਿ ॥ ਅਥਪ

ਤਨੀਤੇ ਮੈ ਸੀ ਬੁਨੀ ॥ ਮਤਾ ਸੈ ਕ ਕਰਿ ਮੁ ਭੀ ਬੁਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਿ ਰਚਾ ਫਟ
ਗਇਆ ॥ ਮਤਾ ਸੈ ਕ ਕਰਿ ਅਤਿ ਭੈਰੁ ਗਇਆ ॥ ਐਸੀ ਦੈ ਆ ਬ ਚੀ ਗੁਰ
ਮਾਇ ॥ ਤੰਨ ਮੈ ਪਾਤ ਨ ਗਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨ ਮੈ ਆਏ ਗੁਰੁ ਦਿਆਲਾ ॥ ਚੁਛਤਿ
ਫਿਰੈ ਪੁਰੁ ਦਿਹ ਪਾਲਾ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਹਟੈ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਿਸਨ ਚੰਦ ਦੇ ਬਲੁ ਕਮ
ਰ ॥ ਅਰੇ ਸ ਅਰੇ ਜਾਨੈ ਨੰਦ ॥ ਕਹਿ ਬੰਤ ਤੰਤੁ ਮ ਮੁਖ ਵੈ ਕੰਦ ॥ ਨੰਮਲ ਤੈ ਤੇ ਕਮ
ਲ ਲਾਲ ॥ ਘਾਸ ਦੇ ਦੋਰੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਲ ॥ ਧੈਲੈ ਕਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕਾਨ ॥ ਨਿਕ ਸਜਾਇ
ਤੈ ਮੇਰੇ ਪਾਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੈ ਮਤਾ ਬਿਰਲਾਪ ॥ ਤੰਨ ਮੰਨ ਮੈ ਅਤਿ ਬਿਆਧਿ
ਤਾਪ ॥ ਗਜ ਕਥਿ ਗੇ ਪੁਤ ਕੀ ਪਾਲ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੈ ਪੁਕਾਰੁ ਪੁਕਾਰ ॥ ਚੁਛ
ਤਿਆਇ ਬਿੰਤ ਮੇਰੇ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਤੰ ਅਰੇ ਮੰਨ ਚਾਤਿ ॥ ਦੇਖੇ ਤੰ ਮਤਿ ਨ
ਨਿਪਟ ਬਿਰਲਾ ॥ ਨੰਧੇ ਦੇ ਤੇ ਪਹੀ ਤੇ ਕਾਲ ॥ ਨੰਠਲ ਗਾਏ ਲਿਖੀ ਗੁਰੁ ਦਿਆ
ਲਾ ॥ ਪੰਨ ਪੰਨ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਾਲ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰੁ ਦਿਆਲਾ ॥ ਪੰਨ ਬਾ
ਲ ਬਡੇ ਤੁਮ ਦੇਇ ॥ ਸਫਲੀ ਕਰੀ ਤੰ ਮਹੀ ਸੇਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਪਾਲ ਤੁਏ ਗੁਰੁ ਦੇ

ਵਾਗੁਰੂਕ੍ਰਿਪਾਲਾਅਸੀਸਾਰਈ॥੬੬॥ਅਸਟਲਹੰਮਕਥਿ
 ਕੁਈ॥ਸਤੁਸਤਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਬਤਰਾਪਇਉਗੁਰਕਾਅੰਗੀ॥੬੭॥
 ਨਲਾਗਾਅਪੁਨੇਗਿਹਗੇ॥ਤਬੁਤੁਮਤੇਮਨਿਆਰਭੇ॥ਕੁਮੰਮਭੀ
 ਤਰਿਤਮਤੁਮਆਹਿ॥ਕੁਤਰਿਨਮਾਨਿਨਿਆਰਾਹਿ॥ਤਬੰਦਿਓਨੇ
 ਖੇਆਜਿ॥ਪੁਰਨਿਯੁਅਹੰਮਾਗਕਾਜਿ॥ਮੈਸੇਗੁਰਕੀਕੀਜੈਸੇਦੇ॥ਗੁ
 ਰਸੰਦੀਪਨਮੋਰੇਦੇ॥ਪ੍ਰਥਮੈਗੁਰੈਪਤਅਗਾਤਿ॥ਜਾਤੇ
 ਧਾਈਆਉਤਮਗਾਤਿ॥ਪੁਰਨੇਕਟਿਜਾਤੇਉਪਾਇ॥ਕੁਬਕਕਪੰਥ
 ਬਤਾਇ॥ਸਤਿਸੰਜਰੇਵਪਿਆ॥ਮੈਸੇਸਤਿਗੁਰਹੰਮੈਸਮਾਹਿ॥ਅੰ
 ਸੇਗੁਰਕੀਸੇਵਕਰੇ॥ਤਤਕਾਲਭਉਸਾਗਰਤਰੇ॥ਤੈਸਤਿਗੁਰਕ
 ਤਜੀਅੰਮੀਤਾ॥ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹੋਇਨ੍ਰਿਮਲਚੀਤ॥੧੬੮॥॥ਸਾ
 ਖੀ॥ਸੰਤਸਦਾਮਾਸਾਮੁਕੀ॥ਸੀਹਤਕਰੇਥਾਇ॥ਜੇਤਮਤੋਤਤਾਕਰੇ
 ਅੰਮੀਤਹਰਿਗਏ॥੧॥॥ਚੰਪਾਈ॥ਸੰਤਸਦਾਮਾਥਿ॥ਤੀਕਰੇਅੰ

ਮਮਗਲਾਇਲੋਚੰਗੇ ਹਰਿਗੁਲਦਾਗਕਬੰਨਾਨਾ। ਭਿਤਨਹਿਸੁ
 ਨੈਸੀਭਗਵਾਬਦੈਬਿਪਸਰਾਮਾਸੰਗਾ। ਬਿਨਤੀਸਨੀਐਸੀਭਗਵੰ
 ਤਿ। ਏਕਨਾਖਦੇਕਦੇਏ। ਈਨੇਲੋਕਕੇਤੁਮਗੁ। ਏਕਾਸੁਆਸਤੁਮਾਹਸ
 ਰਹੀਬਦੁ। ਤੁਮਪੁਰਖੇਤੰਮਮਾਏਖਅਭੇਦੇ। ਗਿਆਨਕਸੁਬਿਗੀਅ
 ਨੇਭਗੇ। ਅਤੁਮਸੰਖਜਨਕਉਕਤਿਕੇਗੇ। ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਮਨਾਦੇਪੁਰਾਨਾ।
 ਅਖੇਅਗੈਰਹਸੀਗਗਣਨਿ। ਤੁਮਕਉਕਦੰਨਪੜਵੇਬਾਤਿ। ਤੀਲੇ
 ਕਕੇਤੋਪਿਤਮਾਤਾ। ਤੁਮਗਨਮਜਪੇਮਯਾਨਾ। ਛਿਮੇਓਵੈਪਰਮਸ
 ਜਾਨਿ। ਤੁਮਕੋਗਾਵੈਬੇਦਪੁਰਾਨਿ। ਸਤਕਸੰਦਰਧਰੇਧਿਆਨਾਸੇ
 ਸਸਤੰਸਮੁਖਜਸਕਕਤੈ। ਏਕਨਾਅੰਤਤੁਮਗਲੇਤਾ। ਨਿਅਖਾ
 ਤਸਾਜੋਬ੍ਰਿਹਮੰਗਾ। ਤੁਮਤੈਸੇਹੀਸਦਾਅਖੰਗਾ। ਬਚੰਨਘਟੇਅ
 ਨੰਦੇਭਗੇ। ਸੰਤਤੇਤੁਜਗਜਗਤੰਨਪਗੈ। ਸਦਿਪ੍ਰਕਾਸਜਗਦੀਸਮ
 ਲਪੁ। ਅਬਪੁਤਲੋਪਾਅਪਰੇਖਾ। ਏਕਨਿਸਤਕਰੰਮਕੇਕੇਗੇ। ਤੀ
 ਨਏਕਨੀਅਪਦਾਤਿਗੈ। ਜਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਸਤੁਮਨੰਤਪਾਨਨਾਸਤੇ

ਕੰਮਲਾਕੰਤ ਅਮਿਤਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮੀਸ਼ਿਤਬੈਨਾਨਮੋਨਮਸਤਪੰਕਜ
ਨੈਨਾਸੰਖਰਾਦ੍ਵਿਕੇਧੰਗਤਗਾਨਮੋਨਮਸਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਗਿਪਿਭਬ
ਸੰਬੰਧੀਤੀਮਾਇਨਾਨਮੋਨਮੁਸਤਮੀਗੁਪਾਇਗਰਗ੍ਰਹਮੀਤਿਕ
ਫਲਾਸ਼ਾਨਮੋਨਮੁਸਤਮਤਕੇਸਾਧੁਨਾਗਇਨਾਇਲੋਪਅੰਤਿਨਾਮੋ
ਨਮੋਪ੍ਰਭਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਾਨਿਦਿਕਾਗ੍ਰਿਬਾਦਅਪਾਗਨਮੋਨਮੁਸਤ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਯਾਤੁਮੰਦਿਰਤੁਗਵਾਨਿਪਾਲਾਨਮੋਨਮੁਸਤਪੰਕਜ
ਦਿਅਲਾਸਸਮੈਨਬੈਰੰਨਿਦਮਾਨਮੋਨਮੁਸਤਸਰਾਦਿਗਸ
ਕੰਮਲਾਨਾਕੁਤਹਿਪੰਕਜਿਚੰਨਿਨਾਨਮੋਨਮੁਸਤਸਰਦੁਖਹੰਨ
ਆਦਿਨੰਜਨਾਨੰਨਕਪਾਨਾਨਮੋਨਮੋਨੰਜਗਕੀਥਾਨਾਜਗਤਮੁ
ਕਤਿਕੇਨਾਸਮੁਕੰਦਾਨਮੋਨਮੁਸਤਕੁਲਕੇਵੰਦਾਸਦਾਸਤਿ
ਸੂਬਤਅਸੇਖਾਨਮੋਨਮੁਸਤਮੇਭਅਲੋਕਾਨਾਪ੍ਰਮੇਦਾਤਿਤ
ਲਕੇਵੰਦਾਨਮੋਨਮੁਸਤਦੇਵਿਅਭੇਦਾਨੰਨਕਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਸਾਵਿ
ਦਾਗਾਨਮੋਨਮੁਸਤਗ੍ਰਥਪਾਨਾਕੁਲਕੇਵੰਦਾਸਦਾਸਤਿ

ਇ। ਨਮੋ ਨਮੁ ਸਤੋ ਕੇ ਸਭਾ ਗਈ। ਕੀਮਲੇ ਨੇ ਸੁਖ ਚੈ ਨ ਸਰੂਪ। ਨਮੋ ਨਮੁ ਸਤੋ ਪੰ
 ਮ ਅਨੂਪ। ਵਿਅਕਤ ਤਉ ਲਭਤੁ ਮੇਰੇ। ਨਰਕ ਅੰਤ ਤੁਮ ਗਲੇ। ਕ
 ਉਨਕੀ ਫਾਂਸ ਪਰਮ ਅਜਾਨ। ਤੁਮ ਅਤਪਰਾਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ। ਚੰਗੀ ਪੁਰੀ
 ਤਬ ਭੀ ਭਈ। ਸਤੁ ਅਪਰਾਤਿਸਾਦਿ ਨ ਕੀ ਗਈ। ਜਾਦਿ ਨ ਗੁਰ ਚਿਤ ਏਕੇ
 ਭਏ। ਮਹਾ ਮੂਰਤਿ ਤਾਤਿ ਮ ਮਿਠਾ ਗਈ। ਜਾਕਾ ਪਿਆਨ ਪਰਤ ਅਭਿਪ੍ਰਤ। ਸੋਤ
 ਮਥਾ ਸੇਰ ਭਿਕੇ ਪ੍ਰਤ। ਸੋਤੁ ਮਹਾਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਮਾਜਾ। ਤੁਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪੁਗਤਿ ਭੈ ਕਾਜੇ। ਸਤ ਸਾਧਾ ਕਾ ਫਲ ਕੇ ਅੰਤ। ਆਖੇ ਦੀਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਤਿ। ਤਗਤਾ ਨਦੀ ਜੋ ਗੁਰ ਗਵਾਨਿ। ਅਤ ਉਦਾਰ ਹੋ ਕੈ ਜਾਮਾਨ। ਤ੍ਰਿਪ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਸੁਨੀ ਘਰੀ। ਪਾਨੀ ਲਛਮੀ ਜਾਗਿ ਤਪ ਕੀ॥ ੧੬੮॥ ਸਾ
 ਖੀ॥ ਤਸਕਰਿ ਬਲੇ ਤ੍ਰਿਸੁ ਜੀ। ਜਾਨਕੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਾਨ। ਦੀਜੈ ਭੁਟ ਅੰਤ
 ਸੋ ਸੰਕਾਸੇ ਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਰੰਧਾਈ॥ ਤਸਕਰਿ ਬਲੇ ਤ੍ਰਿਸੁ ਮੁਹਰਾ। ਸਨ
 ਐ ਮਤ ਤੇ ਸੰਤ ਅਪਾਰ। ਜੇਕਰ ਭਯੰਕਰੇ ਆਸੀ ਰੇਖਿ। ਦੀਜੈ ਮਾਤ ਸੰ
 ਕਾਸੇ। ਮੁਣਕੇ ਕੇ ਸਮਝੈ ਸੰਤ। ਤਿਤ ਕਰਿ ਲੇਵੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਵੰਤ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਬਿਨ ਜੇ ਅਰਧੇ ਪਾਨ। ਤਿਲ ਸਮਾਨ ਗਿਰ ਪਤ ਕੇ ਗਨ। ਸੰਤ ਸ

ਰਾਮ ਲਾਜਾ ਕਰੇ। ਤੰਦਲਾ ਬਕ ਭੂਯੋ ਧਰੇ। ਦੇਖੈ ਤੰਗਿ ਕੋ ਪ੍ਰਤਪੁ
 ਧੁੰਨ ਜਾਂ ਨਦੇ ਕੋ ਅਪਨਾ ਆਪੁ। ਨਿਰੇ ਸੁਖ ਕਰਿ ਹੋ ਮਹਾ। ਭੋਟ ਮਾਧੋ
 ਸ੍ਰੀ ਰਗਣ। ਛਾਟੇ ਪਾਤੇ ਤੰਦਲਾ ਭਰੇ। ਕੰਮ ਲਾਨੈ ਨਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਰੇ
 ਭਿੰਡਕਿ ਆਤੈ ਤੰਮ ਰੇ ਮੀਤ। ਇਨੀ ਜੋ ਬੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ। ਮੁਝਿ ਕੇ ਦੋਹਾ ਬੀ
 ਲੀ ਮਨ ਤੀਲਾ ਆਇ। ਸੁਧ ਭੋਟ ਕਰਿ ਹੋਤ ਮਿਲਾਇ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਚੁਧੇ
 ਇਨ ਸੋ ਬੀ ਤੰਮ ਰੇ ਹੁਚ ਮੁਝੇ। ਇਤੰਦਲਿ ਕੀ ਜਰਿ ਜਾਗਿ। ਮਾਝਿ ਸਾਧ
 ਸਭਾ ਬਿਸ ਅਘਾਓ। ਰੁਗੀ ਮੁਸਟ ਅਪਨੀ ਰਗਣਾਨੀ। ਮੁਖ ਮੇਰੇ ਲੀ ਪੁਰ
 ਖਪੁਗਾਨੀ। ਫਲ ਫਲ ਕੇ ਸਾਹੇ ਸੁਆਰਿ। ਮਨ ਮੇਰੇ ਪੁਜੇ ਅਤ ਅਭਾ
 ਦਿ। ਮਾਧ ਫਲਾਏ ਹੋਤ ਬਚਾਇ। ਅਤਰਿ ਆਲਾ ਕਛ ਕਤੀ ਨਾਇ
 ਮੀਠੇ ਤੰਦਲਾ ਮਨ ਮੀਠ। ਖੋਰੇ ਤਿਨੇ ਹੋਰੇ ਦੀਤ। ਸਤੀ ਅਘਾਨੇ ਮਾਨ
 ਮਹਾ। ਹੋਤ ਬਚਾਏ ਸ੍ਰੀ ਰਗਣ। ਮੁਸਟ ਦੁਸਰੀ ਕੇ ਸੁਭਰੀ। ਤਬੇ
 ਰੁਕਮਲੀ ਬੀਤੀ ਕਿਹੀ। ਰੁਕਮਲੀ ਪਤਿ ਕਰਿ ਗੋਰੇ। ਦੀਨੀ ਤੀਪੁ
 ਤਰੀ ਇਉਂ ਕਹਿਓ। ਏਕ ਮੂਟੁ ਮੁਖ ਮੇਰੀ। ਅਪਦਾ ਸਕਾਸਤਰੀ
 ਰੀ। ਦੁਸਰੀ ਕਹਾ ਅਚੇਤ ਮਨਾਥ। ਮੁਝਿ ਮਸੀਤ ਕੇ ਗਏ ਸਾਥ ਤਪੁਰ

ਤੀ

ਤਉ ਤਜਿ ਰਹੰ ਨ ਜਾਤ ॥ ਬਿਨੁ ਏ ਅਉਗਤ ਮਹੀ ਥਾਹ ॥ ਤੇ ਦਿਆ
 ਲਾਬ ਸਕਰੇ ਅਨਿਤ ॥ ਮਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸ੍ਰੀ ਰਗ ਵੀਤ ॥ ਦੂਜੀ ਖੁਸ਼
 ਅਨੀ ਗੁਪਾਭੁ ॥ ਦੁਕ ਮਲ ਬੰਨ੍ਹ ਗੀਤ ਤਨਾਏ ॥ ਅਗ ਪਗਤ ਕਢ
 ਬੰਨ੍ਹ ਗਈ ॥ ਤਹਿ ਜਨ ਸਤ ਰਿਹ ਰਚਾਰਈ ॥ ਸੈਨ ਕਰ ਬੋਲੇ ਰੁਗ
 ਨਿ ਸੰਤ ਸਮਾਇ ਉਤਰਿ ਪਾਸੰ ॥ ਸੁਰੁ ਪ੍ਰੇਰੇ ਰਿਕੇ ਕਾਮ ॥ ਜੇ ਏਨਿ
 ਕਟ ਸ੍ਰੀ ਪਾਸਾਮ ॥ ਸੁਰੁ ਪ੍ਰੇਰੇ ਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੇ ਗਾਏ ਬੰਦ ਪੁਰਾਨ ॥
 ਜ ਬੰਨ੍ਹੇ ਪਾਸ ਮਹਾਨ ॥ ਮਖਤ ਕੇ ਤਿਸੁ ਰੁਗ ਵੀਨ ॥ ਬਾਸੇ ਦਰਿ
 ਤ੍ਵਿ ਪਾਨਿ ਪਾਨ ॥ ਬਾਇ ਬਾਇ ਜਾ ਵੀ ਮਰ ਪਾਨ ॥ ਪੁਨਰਿ ਬੋਲੇ ਬਾਤ ਪੁਨਿ
 ਤ ॥ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮਾਮੇ ਹੋ ਮੀਤ ॥ ਸੁਖ ਸੋਰਈ ਪੁਰਾਤ ਪੁਨਿਤ ॥ ਜਨ ਕੇ ਬੋਲੇ
 ਕੇ ਸਦਾ ਮੀਤ ॥ ਸੁਰੁ ਮੀਤ ਬਿਤਾਨਿ ਰੇ ॥ ਪਰ ਮਾਦਿਆ ਭੁਭੁ ਘਾਹੇ
 ਦਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰਗ ਸਦਾ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਮੁਖ ਸੇ ਬੰਨ੍ਹ ਉਸੇ ਪ ਜਾਗੇ ਸੇ
 ਤ ਤਿਸ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਜਾ ਕੇ ਬਾਤ ਲੀਤਾ ॥ ਕੇ ਸਦਾ ਜਿ ਦਰ ਸੰ
 ਰਿਭੁ ॥ ਰਹੰ ਨ ਭਉ ਲਾ ਪ੍ਰਮਾਥਾ ਪਰਿਭੁ ॥ ਨਹਿ ਨੀਲੀ ਨਦੀ ਠਲਾ ਗਾਹਿ
 ਕਰ ਲਾਬ ਕ੍ਰੀ ਕਰੀਤ ਰਿਹਾਇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਮਾਗੀਤ ਰਿਕੇ ਸਤਾ ॥ ਬਾਤ

ਭਵਾ ਕਤੇਕੀ ਭਗਵੰਤਾ। ਬਹਾਗਿਆਏ ਜੰ ਸੇ ਸਾਥੀ। ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ
 ਸੀ ਤਿਭਵਲਾ ਬੁਯਾ। ਜੰ ਨ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਹੀ। ਬਡੇ ਭਗਤੁ ਕਰਦਾ ਕਰੀ।
 ਮਾਨੁ ਸਾਥ ਬੁਢੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਥੀ। ਤੁਮਹਾਰਾ ਸਨੇਖ ਪੁਨਿ ਤਾ। ਤਿਸ ਕੋ ਮਾ
 ਤੇ ਦੂਰ ਨ ਕਰੀ। ਸੁਧ ਮੂਰਤ ਤੇ ਧਿਰ ਦਧੀ। ਮੀਤ ਮੀਤ ਕੋ ਕਰੀ। ਜੁਤਾ ਜੋਧੈ
 ਤਿਸ ਮੁਕੰਦ ਮੁਗਾ। ਮਥਾ ਜਾਨੀ ਚੀਤ ਰਿਗੇ। ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਾ ਬਾਇ
 ਆਉਣਾ॥ ੧੭॥ **ਸਤ ਸਦਾ ਮਾਪ ਬਾਥੀ। ਸਚੇ ਰਿਦਾ ਮੁੰਦਾ।** ਕੇਤ
 ਰਿਦਾ ਨਾ ਕਰੁ ਚੀਓ। ਕੇਸਦ ਪਰ ਮੁਓ ਚਾਹੁ॥ **ਚ ਓ ਪਾਇ॥** ਚੈ
 ਬਿਦਿ ਮਾਪ ਰਿਭੇ ਜੰ ਨ ਗੋਆ। ਪਰ ਮਾਤਿ ਰਖਤ ਰਿਦੇ ਕੋ ਆ। ਰੇ ਮੁਰੇ ਮੁ
 ਮੈ ਬਾਨੁ ਓ ਮਾਨਿਦੁ। ਗਾਵੈ ਰਿਦੇ ਦੇਵੀ ਨਿਦੁ। ਮਾਨ ਮੈ ਤੇ ਰਿਜੰ ਨ ਕੋ ਏ
 ਚਾਹੁ। ਕੇਸਦਾ ਤਮਾ ਓ ਚਾਹੁ। ਮੁਢ ਕੋ ਕਰੁ ਰੀ ਨਿਦਾ। ਲਛਮੀ
 ਨਾਇਕ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ। ਮਤੁ ਪ੍ਰਥੀ ਨ ਬੂਏ ਤੇ ਨਾਤਿ। ਸਭ ਸਮਾਇ ਤੇ ਤੇ
 ਰੇ ਮਾਤਿ। ਬਿਰਾਮ ਛਾਤ ਰਿਕੇ ਨੁ ਮਾਗੁ। ਕਉ ਰੁਓ ਦੇ ਪਰ ਮੁਮੁਗਾ
 ਤੰ ਮਕੇ ਮਾਇ ਮੇ ਰੇ ਰੇ ਏਈ। ਕਰਦਾ ਹੀ ਤਿਸ ਕੀ ਭਈ। ਮਾਇ ਮ
 ਰੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ। ਤਿਰ ਮੈ ਤੇ ਤਾ ਮਥਿ ਮਾ। ਮਾਇ ਮਾ ਮਾ ਪਜਗ

ਤਉ ਤਜਿ ਰਹੰਤ ਨ ਜਾਤ ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਏ ਮਓਹ ਨ ਮਹੀਭਾਓ ॥ ਤੇਰਿ ਮਾ
 ਲਾਬ ਸਕਰੇ ਮਾਨਿਤ ॥ ਮਹਾ ਪੂਰ੍ਵ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰੁਗ ਵੀਤ ॥ ਦੂਜੀ ਖੁਸ਼
 ਮਾਨੀ ਗੁਪਾਓ ॥ ਦੁਕ ਮਲ ਬੇਨ ਕੀਤ ਜਕਾਓ ॥ ਮਾਧ ਪਗ ਤੇ ਰਫ
 ਬਿਨੁ ਗਈ ॥ ਤਹਿ ਜਨ ਸੋਹ ਰਿਚ ਰਚਾ ਰਈ ॥ ਸੈਨ ਕੋ ਬੋਏ ਭਗਵ
 ਨਿ ਸੰਤ ਸਮਾਇ ਓਤ ਰਿਘਾਨ ਸੰਮ ॥ ਸਰੁਤੀ ਪ੍ਰੇਰੇ ਹਿ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਸੋਈ ਨਿ
 ਕਟ ਸ੍ਰੀ ਘਾਨਾਮ ॥ ਸਰੁਤੀ ਪ੍ਰੇਰੇ ਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਜਾਕੇ ਗਾਏ ਬੋਧ ਪੁਰਾਨ ॥
 ਜਾਬੋ ਫਿਰੇ ਪਾਸ ਮਹਾਨ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਕੇਤੇ ਨਿਸਰਗ ਵਾਨਿ ॥ ਬਾਸੇ ਦਫਾਰਿ
 ਵਿਧਾਨਿ ਪਾਨ ॥ ਬਾਏ ਬਾਏ ਜਾਵੈ ਮਹੇ ਪਾਨ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬੋਏ ਬਾਤ ਪੁਨਿ
 ਤ ॥ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮਾਯੇ ਹੋਮੀਤ ॥ ਸੁਖ ਸੋਰਈ ਪੁਰਾਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਜਨ ਕੋ ਬੋਏ
 ਕੇਸਵ ਮੀਤ ॥ ਸਰੁਤੀ ਮੀਤ ਬਿਹਾਨੀ ਰੇਨ ॥ ਪਰ ਮਾਦਿ ਆਉ ਓਧਾ ਰੇਨ
 ਦਿਜ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰਗ ਸਦਹ ॥ ਤੁਮਹੇ ਸੁਖ ਸੋਧ ਓਸੇ ਪ ਜਾਗੇ ਸੋ
 ਤ ਨਿਸਕੇ ਮੀਤ ॥ ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਜਾਕੇ ਬਾਤ ਨਹੀਤ ॥ ਕੇਸਵ ਜਾਧਿ ਰਗ ਸੰ
 ਰਿਓ ॥ ਰਹੰਤ ਕਉ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਥਾ ਪਹਿਓ ॥ ਰਹਿ ਜੀਯੀ ਨਾਨਕ ਭਯਾਨਾ ਹੀ
 ਕਰ ਦਾਬ ਨੀਕੀ ਰਹਿ ਗਇ ॥ ਬੇਦਿਆ ਮਾਗੀਤ ਰਿਕੇ ਸਤ ॥ ਬਾਤ

ਭਵਾ ਕਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਾ ਬਧ ਗਿਆਣ ਜੰ ਸੇ ਸਾਥੀ ਪੁਰੁਸ਼ ਮਥਾ
ਸੀਤਿ ਭਵੰਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥੀ ਬਡੇ ਰਗਤੁ ਮਨਹ ਲਖੀ
ਆਜੁ ਸਾਥ ਬਡੇ ਟੀ ਮਾਥੀ ਤੁ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇਖ ਪੁਤਿਗਾ ਡਿਮਕੇ ਮਾ
ਤੇ ਦੂਰ ਨਕੋਰੀ ਸੁਧ ਮੂਰਤ ਤੇ ਡਿਗੇ ਪੈਰੀ ਮੀਤ ਮੀਤ ਕੋ ਕਰੀ ਜੁਤਾਗਾ ਜੈ
ਤਿਸੇ ਸੁਕੰਦ ਮੁਹਾਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਤਿ ਰਿਗੇ ਸਤ ਸਦਾ ਮਾ ਬਾਦਿ
ਆਰਥਾ ॥ ੧੭ ॥ **ਸਾਖੀ** ਸਤ ਸਦਾ ਮਾ ਪਥ ਮਾਤਿ ਸਚੇ ਰਿਦਾ ਮੁੰਦਰਾ ਕੇਤ
ਰਿਦਾ ਨਾਕ ਕੁਦੀਓ ਕੇ ਸਦ ਪਰ ਮੁਓਦਰਾ ॥ **ਰਥ ਪਾਇ** ॥ ਲੈ
ਬਿਦਿ ਅਪਾਰਿਭੇ ਜੰਨ ਗੋਆ ਪਰ ਮਾਤਿ ਰਿਦੇ ਸੋਭੈਆ ਰੇ ਮੁਹੇ
ਮੈ ਬਾਨੁ ਓ ਅਨੰਦ ਗਾਵੈ ਰਿਦੇ ਦੇਵੀ ਨੰਦ ਮਨ ਮੇਤ ਰਿਜਨ ਕੋਰੇ
ਚਾਹ ਕੇ ਸਦਾ ਤ ਮਾ ਓਦਰਾ ਮੁੰਦਰੇ ਕੇ ਕੁਦੀ ਨੰਦਾ ਲਛਮੀ
ਨਾਇਕ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਾ ਮਤੁ ਪ੍ਰਥੀ ਲਛਮੀ ਤੇ ਨਾਤਿ ਸਤੁ ਸਮਾਇਤ ਤੇਤਿ
ਰੇ ਮਾਤਿ ਬਿਰਾਜ ਕਰਾਤ ਰਿਕੇ ਨੁ ਮਾਗਾ ਕਉ ਰੁਓ ਦੇ ਪਰ ਮੁਹਾਰਾ
ਤ ਮਕੇ ਮਾਇ ਮੇਰੇ ਕਰਦੀ ਕਰ ਲਖੀ ਤਿਸੇ ਕੀਰਤੀ ਮਾਇ ਮ
ਰਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਾ ਡਿਗੇ ਮੇਤ ਤਾ ਮਥਿ ਮਾ ਮਾਇ ਮਾ ਪਰਗਤ

ਕੋਰੈ॥ ਸੁਭਾਚਾਰਨਾਪਦਿਤੋਤੈ॥ ਕਿਉਹਿਦੇਵੈਖੰਡਲਗਇ॥ ਬਿਬੀਅ
 ਤੇਹਿਲੀਏਬਕਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੂਤਉਇਸਰਾਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਜਿਨਤੰਮਤਾਰੇਦੀਨਅਧੀਨ॥
 ਦੈਸੇਤੈਕੇਸਦਿਕੈਚਰੰਨ॥ ਹਿਯਸਿਧਸੁਭਜਾਂਕੀਸਰੰਨ॥ ਠਹਿਪ੍ਰਗਨੀਸ਼ੀਸੇਚ
 ਕਰੈ॥ ਪਦੰਮਪਾਦਤਿਰਦੇਸੈਧਰੈ॥ ਸੁਭਤੀਰਘਸੈਹਰਿਕੈਪਾਦ॥ ਸੁਕਤਾਰ
 ਵਸੁਤਜਾਨੇਸੁਆਦ॥ ਜੋਤੇਅਭਿਰੁਪਾਛਿਪ੍ਰਤਪ॥ ਸੁਭਪਾਈਐਜਤਿਪਗਵੇਜਪ
 ਤਹਿਪਗਸੁਕਤਿਭਗਤੁਰਾਪਾਮ॥ ਰੁਕਾਅਘਸੈਚੰਨਤਹਿਕੈਨਾਮ॥ ਸੈਂਤੰਮ॥
 ਪਰਸੇਦੇਕੇਆਜ॥ ਤਿਰਦੇਗਖੈਅਚੈਸੁਆਦ॥ ਅਬਸੁਫੌਪਦਨਾਰਿ
 ਆਗਤਿਆ॥ ਪੁਰੰਤਸਕਲਮੰਨੇਰਥਭਇਆ॥ ਰੁਕੀਐਤੈਐਸਾਹੋਪਾਲ॥ ਸ
 ਤੁਓਪਹਿਤੈਹਤਿਸੁਪਾਲ॥ ਦੋਹੇਦੋਪੁਰਸਦਾਦਿਆਲ॥ ਸਦਾਜਪੇਅਧ
 ਚਰੰਨਹਿਸਾਲ॥ ਰੁਕਖੇਸੈਗਸ਼ੀਰਗਦਨ॥ ਤਹਿਗੁਨਗਾਵੈਹਿਦੇਸੁਜਾਨ॥
 ਪ੍ਰੇਮਮਹੰਨਲੈਪਹਿਸੈਗਇਆ॥ ਹਰਨਾਦੇਖਭਿਸਮਅਤਿਰਇਆ॥ ਜਗ
 ਮਗਤਿਕੰਚੰਨਕੈਪਾਮ॥ ਕਤੁਦਿਸਸੁੰਦਰਥੇਅਗਮ॥ ਪਿਪਲਅੰਬਰਦੰਮ
 ਅਨਾਗ॥ ਅਤਿਧਿਰਥਕੀਕਈਤਜਾਗ॥ ਤਿਨਪਰਬੈਲੈਮੋਰਚਕਰ॥ ਸੁਕਅਗਸ
 ਹਕਕਰਤੇਸੇਰ॥ ਸੇਨਚੁਲਚੁਲਉਠਠਿਠਥਰੇ॥ ਤੁਹੀਧਿਸੰਨਸੁਖਤੁਹੀਕਰੇ

ਜੇਤ ਪੰਥੀ ਬੰਨ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖ ਦੁਹ ਮਤਿ ਕਰੈ ॥ ਫੁਟਿ ਭਾਲੀ ਬੇਨਤ ਲਾਇ ॥ ੨੫੮ ॥
 ਪੁਰੰਨ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰ ਸੁਹਾਇ ॥ ਕਠਿਲ ਫੁਲ ਫੁਲੈ ਅਤਿ ਘੋਰੇ ॥ ਅਤਿ ਸੁਹਾਯ ਸੋਝ
 ਤਿਹੀ ਬੇਨ ॥ ਭਾਖਿ ਗੁਜੈ ਭਓ ਹਰ ਜਾਗਿ ॥ ਸਭ ਹੀ ਗਾਵੈ ਨਾਮੁ ਮੁਹਾਰ ॥ ਚਕਈ
 ਚਕਈ ਚਕਈ ਸਾਲ ॥ ਸਭ ਮੁਖ ਗਾਵੈ ਨਾਮੁ ਮੈ ਪਾਲ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰੇ ਮਹਾ ਵਿਥ
 ਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕੁਆਲਾ ਸੁਰ ਸਮਾਨ ॥ ਉਚੈ ਧਾਮ ਮਹਾ ਜਗ ਮਹੇ ॥ ਬਿਸੰਤ ਪਾ
 ਮ ਸੀ ਸੋਝ ਲਾਗੇ ॥ ਭੀਰ ਬਧ ਭੁਪਰਖ ਸਿਧਾਇ ॥ ਸਭ ਹੀ ਸੋਝ ਨਿਟਿਲ
 ਕਾਇ ॥ ਸਭ ਪੁਰਖੋ ਕੈ ਦਿਸਰੀਰ ॥ ਭੁਖੰਨ ਅੰਗ ਸੁਹਾਇ ਚੀਰ ॥ ਘਾਟੀ
 ਕੋਰੀਆ ਸਿਰੁ ਸੋਝੈ ਨ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਦੇਖ ਲਾਜਾਨੈ ਮੈਨ ॥ ਐਸੀ ਸਖੀ ਟਿਹਲ
 ਕੈ ਕਰੈ ॥ ਦਰਸੰਨ ਦੇਖਤਿ ਤਨ ਮੰਨ ਰਹੈ ॥ ਲਾਲਜ ਦਾਹਿਰ ਲਾਗੇ ਅੰਗ ॥
 ਚੀਰ ਅਭੇਲ ਕਨਾਂ ਨਾਂਗ ॥ ਹਰਨ ਦੇਖੀ ਸੰਤੁ ਅਪਾਰਿ ॥ ਬਿਸੇਸੇ ਹੁਆਕ
 ਗੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਕਠਿਨ ਭੂਪਇਹ ਮੰਦ੍ਰ ਕਰੈ ॥ ਉਚੈ ਅਤਿ ਅਨਾ ਸਭਿਓ ਧਰੇ ॥ ਆਜ
 ਕਾਲ ਮੈ ਦਿਹਿ ਆਰੁਇਆ ॥ ਕੈਧੋ ਅਭਿਰਭਿਰ ਭੁਲ ਗਾਇਆ ॥ ਪੁਰਾਣੀ
 ਰੁਟੀਆ ਮੈ ਦੁਹ ਭੀਨਾਗ ॥ ਕਤਿ ਦਿਸਰੀ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥ ਭੁਲ ਪੈ ਕੋਰਿ ਭਓ ਜਾਓ

ਵੁਤੁਰੁਟੀਆਤਥਿਨੇਥੇਪਾਥਿ॥ ਨਬਤੁਰੁਟੀਨੇਪਾਥੇਥਾਇ॥ ਨਬਤੁਆਗੇ
 ਆਏਪਾਇ॥ ਸੰਨਮੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਪੁਰਾਨੀਕੁਟੀਆਕਾਲੀਨਾਥੇ॥
 ਦੇਖਿਥਿਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥਿਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਕਤਿਗਥਾਥੇਥੇ
 ਆਗੇਥਾ॥ ਐਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਤਿਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥਿਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥
 ਥੁਤੁਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਪੁਰਾਨਾਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਸੰਤਸੁਥਾਥੇਥੇ
 ਥੇਥੇ॥ ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥੁਤੁਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥
 ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥
 ਥੇਥੇ॥ ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥੁਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਨੀਥੇਥੇਥੇ
 ਲਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥਾਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਜਾਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥
 ਰਿਥੇਥੇ॥ ਸੰਤਸੁਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਤਿਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥
 ਜਿਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਤਿਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਸੰ
 ਨਮੁਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥਿਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥਾਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥਾਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥
 ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥ ਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇਥੇ॥

ਪਤਿਕੋਤ ਬਾਗਮਟੀਐਰਾਨਗਹਿਤਪੁਰਮੁਗਗਾਕੈਸੇਦਿਜੇਕੀਦੁਖੰ
 ਨਾਉਜਲਮਲਕੇਬੰਮੇਗੋਨਾਕਚਕੇਗਿਤਗਮਗਕਰੋਨਸੇਦਿਸ
 ਕੇਤਿਮਕੋਤਗੋਰਾਪਦੁਛਤਚਦੇਇਤਗੋਮਦੇਗੁਜਾਤਗੋਨਾਮੇ
 ਤੀਲਟਕੇਦੁਮਾਗੇਮਾਜਿ।ਇਹਛਬਪਟਤਰਦੁਜਾਨਹਿਧੁਖੇਧਮਮ
 ਧੂਖਮਮਾਗਨਿਕਸੇਧਪਧੁਰੇਥੇਛਗਾਛੇਜਓਪਰਿਥੈਸੇਮੇਗਾਕਰੇ
 ਦਿਸਟਧੇਰੀਓਗਿ।ਮੇਘਪਟਕਰਿਜਾਸੇਮੇਗਾਬੀਸਪਚਾਸਰਗੋਸੇ
 ਮੰਨਸੇਜੇਬਸਨਾਧੇਗੇਸਰੁਕਚਨਕੇਰੀਰਿਜਗੇਰਾਸਦਾਸੀਐਮਯਾਸੁਜਾ
 ਨਾਜਾਕੇਦੀਨੇਰਾਨਗਗਾਥੈਓਉਜਾਇਪਰਘੰਗਮਯਾਨਾਜਿਜਗੁ
 ਰਸਏਨਸਮਾਨਾਸੰਨਮੁਖਖਤੀਸੁਸੀਲਾਨਾਗਾਸੰਗਦਾਸੀਐਕਈਓ
 ਜਾਗਾਮਪੋਪਤਿਕੀਪੂਜਾਕਰੀਸੀਪੁਰਖੇਤਮਅਪਦਾਤਗੀ।ਉਤੰ
 ਨਚੀਰਲਾਗਾਏਮੰਗੁ।ਅਗਰਅਗਤਿਭਿਜਾਂਕੇਸੀਗੀਰੋਮੇਰੇਮਅਨੰਦੇ
 ਤੇਗਾਐਸੇਰਾਨਮਾਪੁਕਰੇਗਾਪਦਮਪਦਰਿਗੇਦਮਧਿਧੇਗੇ।ਰਿਧਾ
 ਰੀਨਜਬਤਾਰਿਸੰਮੁ।ਤਬਹੀਤੰਮੇਰੇਰੀਧਾਮੁਭਦਰਿਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀ

੨੫੮

ਮਿਠ

ਦਰਿ

ਰੁਜੀਅਤੇਤਉਮੈਸਾਕਰਤਾਗਾਕਿਆਕਰਨਥੇਅਏਸੇਧਾਨੁ॥ ਸਭਤੇਦਿਨ
 ਬਰਤਏਅਕਾਮ॥ ਕਿਆਏਕੋਰੀਬਿਨਾਕੁਗਏਨ॥ ਓਮਰੇਆਈਓਮਸਮਾਨੀ
 ਕਾਏਬਾਪਨਦੀਪਰੀ॥ ਅਉਪਦਿਤਾਏਛਿਨਪਲਪਰੀ॥ ਸਰੁਗੀਏਕਰ
 ਜੋਬਨੀ॥ ਤਜੀਅਮੈਕੇਸੁਏਤਦੁਲਪੀਨੀ॥ ਮਾਨਖਜਨਮਨਤੀਬਾਰਬਾਰ॥ ਤਾ
 ਤੇਰੁਜੀਅਤੇਰਿਕਾਰਿਤਾ॥ ਧੀਆਨਲਗਾਇਓਰਿਹਦਮਾਨੁ॥ ਪਾਇਮੈਗਏ
 ਤਿਸੀਨੀਚਾਹੁ॥ ਗਤੀਮੈਲਾਬਦੁਪਕਰਿਗਾ॥ ਮਹਾਮਹੀਨਰਿਹਦਮਾਨੁ
 ਭੈਆ॥ ਨਾਹਸੁਸੀਲਾਬਸਮੇਰਈ॥ ਰੈਸੇਕਤਤਮਾਰਦਈ॥ ਕੇਸੁਦੀ
 ਨੇਓਚਾਰਾਨਪਏਰਬੋਗਾਗਤਜਮਾਨ॥ ਨਹੀਬਿਧਛੋਰਪਤਿਕਾਨੀਤ
 ਇਹਹਰਿਜਨਤੈਬਡੇਪੁਨੀਤ॥ ਤਹਿਚਰਗਾਬਿਨਬਾਤਨਕਰੇ॥ ਕੋਤਹਿਚਹੰ
 ਨਹਿਰੇਹਾਰਿਧਰੇ॥ ਕਛੂਕੇਸੁਦੀਪੂਛਬਾਤ॥ ਮਿਲੇਨਤਨਹਕਿਸੇਰੁਤ
 ਤਬਬਲੋਗਕਤਮਾਨ॥ ਅਉਹਪ੍ਰਕਾਰਨਤਜੇਪਿਆਨ॥ ਪੂਛਹਿਰੀ
 ਬਾਤਬਨਾਇ॥ ਰੈਸੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਨਾਦਗਾਇ॥ ਬੁਝੀਨਾਗਸਨੇਤਰਤਯਾਕੇ
 ਸਮਿਲੇਹੁੰਦਾਹੁੰਦਾ॥ ਸਰੇਸੁਨਾਦਹਿਕੀਬਾਤ॥ ਜਿਨਹਿਰਿਮਕੀ

ਨੀਰਾਤਾ ਛਿਡੀਐ ਆਨਸਦਾ ਮਾਸੁ ਤਾਰਿ ਮਰਮ ਮਾਓ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ॥
 ਸਭ ਹੀ ਈਲਾਕੇ ਦੇਖਾਨਾ॥ ਤਿਉ ਮਿਲਾ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾ ਅਜਾਨਕੇ
 ਇਉ ਮਿਲੈ ਅਨੰਤਾ॥ ਅਸੈ ਮਾਏ ਸੇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਕੇਹ ਲੋਕੇ ਅਸੈ ਮਿਲੇ
 ਅਪਨੇ ਭਾਈ ਸੋ ਮਿਲਾਇਓ॥ ਕਿ ਆਗੂ ਨ ਕਹੇ ਤੇ ਮਾਧਿਖਾਨਾ॥ ਅਤ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ॥ ਡਿਮਰੇ ਚਰਨ ਦਇਓ ਭੁਗੋ॥ ਕਮਲ ਨਗ ਸੋ ਨਿਮਲ ਕਰੇ
 ਤੇ ਅਰੇ ਪਗ ਜਲਾ ਸਿਰ ਪਰਧਰਿਉ॥ ਡਿਮਤੋ ਅਧਿਕ ਕਰਮਾਇ ਕਰਿਉ ਜਿਕਥ
 ਡਿਛਾ ਮੇਕ ਚੁਕਰੇ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਦੇਹੇ॥ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ਸਦਾ ਮਾਓ
 ਨੇਕ ਨਾਥ ਸਰੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਡਿਮ ਡਿਮ ਸਰਕੁ ਚਤ ਜਗੈ ਆਨਾ ਸਦਾ ਪਿ
 ਆਏ ਤਰਿ ਕੀਸੇ ਆਨਾ॥ ਦੇਹ ਛਾਡਿ ਪਦ ਸਹਿ ਗੈ ਆਨਾ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਤੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆ
 ਇਤ ਈਲਾਕੇ ਸੇ ਨੇ ਸਨਾਇ॥ ਘੋਸ ਭਗਤਿ ਆਪੇ ਕੀ ਪਾਈ॥ ਕਿ ਆਗੂ ਨ ਬਰੇ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ॥ ਅਤ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤ ਰਿਨਾ ਬੁਨਹਾਨਾ ਜਾਨਿ ਨਿਗਦਾ ਮਾਗੇ ਦਾ
 ਭਗਤ ਦਾ ਨਦੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ॥ ੧੭੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸੂਰਜਾ ਗ੍ਰਿਹ ਦਲਾ
 ਏਪੁਤ ਕ੍ਰਿਤ ਪਾਕ ਲਖੇ॥ ਜਿਨੇ ਜਿਨੇ ਦੇਖੀਐ ਸਿਮਲ ਦੁਤਿ ਨ ਕੇਨੇ॥
੧॥ ਚੋਪਾਈ॥ ਸੂਰਜਾ ਗ੍ਰਿਹ ਤਨ ਜਗਤ ਮਾਏ ਆਇਆ॥ ਜੇ ਭੀ ਓਕ ਰਿਪੁ ਗ

੨੬੦

ਹਰਿ

ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਤਹਿਕੁ ਯੁਲਾਖੇ ਤਜਾਇ ॥ ਕਰੇ ਰਾਜਸਥਿਕ ਰਸਕਮਾਇ ॥ ਚਲੇਖ
 ਤੁਕੇ ਸੀਭਗਦਨਿ ॥ ਚਲੇ ਗੰਮਜੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਚਲੇ ਪਿਤਾ ਬਸੇ ਉਮਤਾ
 ਜਿਨ ਕੇ ਕਉ ਕੈ ਸੀਭਗਦਨ ॥ ਚਲੀ ਸਰਾਜ ਕੇ ਰੀਯਤਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਸੇ ਨਾਨਾ ਭਾ
 ਤਾ ॥ ਤਿਸੇ ਨਾਇ ਮਤੇ ਸਕੇ ਬਿਸਾਤਾ ॥ ਚਲੇ ਰੰਗ ਰਧ ਪਰਮ ਸੁਨਾਤਾ ॥ ਰਸ ਮੰਦ
 ਜੀਯ ਉਤਰਿ ਨੀਨਾਗਾ ॥ ਸਭੇ ਚਲੀ ਸਾਗਿ ਰਹਿ ਰਹਤਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪਾਅਗੇ ਸੁ
 ਲੋ ਚਲੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੰਤਰ ਆਮਤ ਰਲਿ ਮੇਲੇ ॥ ਸਤੀਏ ਮਰ ਚਲੇ ਪ੍ਰਵਾਹੀ ॥
 ਤਹਿ ਰੀਯੋ ਨਾਖੀ ਅਥਾਇ ॥ ਘਰ ਤਗਟ ਘਟੇ ਅਤ ਕਹੈ ॥ ਸੁਸਟ ਕੇ
 ਅਤੀਏ ਜਗੇ ॥ ਗਜਰਥ ਘੋੜੇ ਰੇਲੀ ਤੁਹੇ ॥ ਥਾਯ ਸੁਖ ਸੇ ਨ ਖਰੇ
 ਅਮੋਯਾ ॥ ਸੇਰ ਚਲੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸਥਾ ਮਲਹੀ ਰਗਦਨਾ ॥
 ਥਰੇ ਰਾਕੇ ਜਗਮਗ ਕਹੈ ॥ ਰਸੇ ਰਿਸ ਕੇਤੀ ਮਕੇਤੀ ॥ ਥਾਯ ਨ ਦਾਹ
 ਰੇਆ ॥ ਗਤਿ ਨੇਤਿ ਯਜਤ ਸੂਰਤ ਜਾਗ ॥ ਤਹਿ ਕੇ ਅਸ ਪਰਮ ਸੁਗਮੀ
 ਆਨਾ ॥ ਚਲੇ ਭਿਅਤ ਜਲਿ ਸਿੰਧ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗਰੀਵ ਭੁੰਕੀ ਕਹੀ ॥ ਪੂਰ
 ਠੇਰ ਸਿਰ ਫੂਪ ਰਿਧੀ ॥ ਚਿਤੇ ਅਸਇ ਹੁਤਿ ਰੇਆ ॥ ਗਿਭੁਤ ਮਲੇ ਕਹੈ
 ਤੀਤਿ ਰਿਜਾਇ ॥ ਟਾਕ ਕੀਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਤਾਗਥ ਪਰਮ ਸੇਭਤ ਸੀਰਗਦੀਤਾ

ਹਬਸੀਛੁ ਬਗਿਰਐਰਸਾਅਨ॥ ਸਿਆਅਪਦਐ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥ ਪੀਤ॥
ਉਪਰਨਾਦਾਅਨੀਭੁਤਿ॥ ਧਰੈਧਿਆਨਭਿਯਾਦੈਸਾਂਤਿ॥ ਪੰਚਜਨਪੁਰਿਭਿ
ਭਗਵਾਨ॥ ਅਗੰਮਅਗੋਚਿਰਸ੍ਰੀਨਾਰਾਨ॥ ਪ੍ਰਬਲਨਗਾਰਾਤਿਕਾਭਇ॥
ਅ॥ ਸੁਦ੍ਰਗਲੈਕਲਗਐਬਦਸੈਗਇਅ॥ ਪ੍ਰਬਲਭੇਰਬਾਜੀਕਰਨਇ॥
ਸੁਨਅਕਾਸਲਗਰੰਗੀਸਮਾਇ॥ ਚਲੇਥੇਰਕੈਪਾਵੰਨਕਰੰਨ॥ ਕਵਲਨੈ
ਨਹਿਪੰਕਜਿਚਰੰਨ॥ ਅਇਥੇਰਪਰਿਭੋਰਪਇਅ॥ ਰੁਖੈਤਲੇਬਸੇਕ
ਲਇਅ॥ ਅਤਿਪੁਨੀਤਕੁਰਕੇਰਸੈਭਾਨ॥ ਦਿਯਸੁਭਾਨਠੈਬਡੈਪੁਰਾਨ॥
ਸਗਲਪਾਪਕੈਕਵੰਨਹਾਰਿ॥ ਧੈਰੇਦੀਈਅਤਿਕਰਤਾਪਾਹ॥ ਆਏਤਤਾ
ਤਹਿਰੁਕਪੁਨਕੰਤਿ॥ ਤਹਿਥਐਪੁਗਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਿ॥ ਅਤਿਪੁਨੀਤਕੁਰਕੇਰ
ਸੈਕਰਿਭਿ॥ ਚਰੰਨਕਠਲਕੇਸੈਜੀਧਰਿਭਿ॥ ਗਾਅਕੁਠਐਅਜੰਨਕਰਿਭਿ
ਅਦਿਕੁਲਸਭੈਅਨੰਦੇਭਰਿਭਿ॥ ਨੰਚਨਗਾਏਕੀਏਬਹੁਦਾਨ॥ ਪ੍ਰੀਤਸ
ਤਿਤਸ੍ਰੀਪਤਿਭਗਵਾਨ॥ ਗਰਬਥੰਡਕੈਆਏਰੂਪ॥ ਗੀਥੰਮਰੂਤਕੀਲਾ

ਗੀ **ਪੁ** **ਪ** ॥ ਜਾਦਿ ਦਸ ਭਵੈ ਸੰਤ ਖੁਸ ਜਾਨਿ ॥ ਦੇਤਿ ਹੁਲੁ ਫੇਰੈ ਨ ਮਿਟਾਇ ॥
ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਵੈ ਅਪਨਾ ਅਪ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅੰਦ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਰਾਜ
ਬਿਰਾਮੇ ਜਦ ਕੁਲ ਦੇਖ ॥ ਦੇਵੈ ਸੇ ਜਦ ਕੁਲ ਕੇ ਕੇਖ ॥ ਸਭ ਰਾਜਾ ਤਰਿ ਦਸੰ
ਕਰਿਓ ॥ ਦੇਖ ਦੁਖ ਤੰਤ ਸੰਤ ਨ ਤਰਿਓ ॥ ਚਰੰਤ ਲਾਗ ਸਭ ਨ ਗੀ ਜੁਗ ॥
ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਹਿੰਸਾ ਖੁਨੰਦ ਮੁਗ ॥ ਰਾਜੇ ਲਾਗੇ ਸੇ ਭਾਵੰਤ ॥ ਜਾਦੈ ਧੰਨ ਹਿੰਸਾ
ਨੀ ਸੰਗ ॥ ਨੈਥੈ ਤੈ ਕੇ ਸਦਿ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਪੁਰਖ ਸੁਨਾ ਤੰਤ ਨ ਮਲਾਵੰਤਿ ॥ ਜੰ
ਨੈ ਨਾਮ ਸੁਣੈ ਕੋ ਭਿਕਾਨ ॥ ਕੋਠਿ ਧਰੈ ਜੰਤ ਤਿਹ ਦੇਖਿਆਨ ॥ ਕੋਠਿ ਬਿਖਾਨੈ
ਖਤੇ ਨਾਮ ॥ ਇਹ ਪੁਰਖੋਂ ਤੰਤ ਸੰਦ੍ਰਸਾ ॥ ਤਤ ਕਾਲਿ ਰਮਲ ਜੰਤ ਤੇਇ ॥
ਦੁਖ ਦੁਖ ਤੰਤ ਗੋਤ ਨੋਇ ॥ ਜਾਂ ਕੇਨ ਖਿਨੀ ਗੰਗਾ ਧਾਰ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਅਪ
ਦੇਤਿ ਬਿਠਾਰ ॥ ਸਭ ਹੀ ਸਾਸਨ ਜਾਂ ਕੀ ਧਾਰਿ ॥ ਜਾਨੀ ਨ ਥਾ ਕਟੇ ਉਤਪਾਸ
ਅਤਿ ਦਿਆਲ ਸੰਤੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਪੈ ਅਗੈ ਚਹੁ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜਥੈ
ਧਿਆਵੈ ਸੇ ਦਸੰਤ ਕਾਇ ॥ ਰਿਖ ਸੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਰਦ ਅਧਿ ॥ ਜਗਤ ਨ

ਬ ਅਨੰਦੇ ਕਰਿ ਭਿ ॥ ਪੁਗਟ ਰੁਪ ਜਤਿ ਕਰ ਲਕਰਿ ਭਿ ॥ ਬਸ ਧਰਿ ਪਗ ਗਾਖੀ ਲਾ
 ਗ ॥ ਭਿਚੇ ਅਪਨੇ ਜਾਨੇ ਕਾਗ ॥ ਪਗਤੀ ਤਮੈ ਸਭ ਰਸ ਦੇਇ ॥ ਸਿਸੰਤ ਬੰਨ੍ਹੀ
 ਪਗਾਨੀ ਥੋਇ ॥ ਕਠਨ ਨੀਟ ਤਮ ਬੇਡੇ ਗਵਾਰੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇ ਖੀਸੰਨ ਤੰਕਾਰ
 ਕੁਮਗਈ ਬੀਤੁ ਮੇਧਾਸ ॥ ਤਮ ਪਗ ਕਾਨੇ ਲਾਇ ਭਿਤਾਪ ॥ ਜਬ ਕੇ ਬਾਸ ਦੇਇ
 ਪਗ ਧਰੇ ॥ ਬਸ ਪਾਸ ਭੇ ਪੁਗਟ ਰਸ ਕਰੇ ॥ ਤਮ ਕੇ ਗਜ ਸਿਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅ
 ਪਾਨਾਦ ਸੁਰੁ ਨੀਆਦ ॥ ਭੁਜ ਬੇਜੇ ਗਵੇ ਦਵੀਨੰਦ ॥ ਚਰੁ ਪਾਦ ਤਿਨ ਭਵੰ
 ਨ ਚੰਦ ॥ ਆਜ ਕੁਪ ਤਮ ਭਵੇ ਤਿਹਾਲ ॥ ਅਖੈ ਦੇ ਧੇ ਸੀਗੋ ਪਾਲ ॥ ਜਦ ਨੁਲ
 ਕੇਨਿ ਆਬਰੈ ਕਾਗ ॥ ਭਿਧਿ ਭਿਤਿ ਰਿਕੈ ਦਰ ਸੰਤ ਲਾਗ ॥ ਇਕੋ ਭੋਜੰਨ
 ਰਿਸੈ ਕਰੇ ॥ ਅੰਦੁ ਮੈ ਇਕ ਠੇ ਪਗ ਧਰੇ ॥ ਬੈਲੈ ਤਰਿਸੈ ਮੀਠੈ ਬੈਨ ॥ ਸੁਖ ਭੁਗ
 ਤਿਗਤਿ ਰਖੈ ਨੈਨਿ ॥ ਸਿਤ ਜਾ ਬੈਸੈ ਤਰਿਕੈ ਸੰਗ ॥ ਪੁਜੈ ਕੇ ਸਾਇਨੀ ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਕੁਮਰਿ
 ਜਾਨੇ ਅਪਨਾ ਬੰਧ ॥ ਜਦ ਨੁਲ ਸੁਤਰਿਕਾ ਸੰਤ ਬੰਧ ॥ ਪੁਗਟੁ ਆਰਕਾਇ ਕੇ ਠੰਢ
 ਸੇ ॥ ਨਿਸਰਿ ਨਤਰਿ ਕੈ ਰਸ ਮੈ ਰਸੇ ॥ ਧੰਨ ਭਈ ਆਜ ਦੁਲ ਕੈ ਕਠਿ ॥ ਤਰਿ ਪਗ

ਪਾਤਿਜਾਇਤੋਂ ਭਓਗ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਮੰਤ੍ਰ ਸਹਾਯ ਜਭਇਆ ॥ ਦੋਖ ਦੁਖ ਭਓ
ਦੋਖ ਤਿਗਾਇਆ ॥ ਬਡੇ ਪੁਰਖ ਸੁਪ੍ਰਸੰਗ ਭਏ ॥ ਇਨ ਕੇ ਭਾਗ ਜਾ ਬਤਿ ਕਰੇ
ਹਿਸਨ ਦਰਸਤੇ ਪੁਰੰਗ ਭਾਗ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਮਿਲ ਪੁਜੈ ਆਜ ॥ ਮੈਰਵ ਆਏ
ਬਡੇ ਮਹਾਨ ॥ ਧਿਤ ਗਸਟਰਿ ਅਰ ਨ ਕਲ ਸਮਾਨ ॥ ਗੰਧਾਰੀ ਆਈ ਰਹਿਨਾ
ਲ ॥ ਬਲ ਸੋਯੋ ਪੰਨ ਕੁਲ ਕੇ ਨਾਲ ॥ ਗ੍ਰੀਸ ਦੁਹਲ ਅਰ ਬਿਦਰ ਹਰਿ ਸੰਤੁ
ਜਾ ਕੇ ਰਿਦੇ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਪਾਡੁ ਦਿਆਏ ਕੁਲ ਕੇ ਭਾਨ ॥ ਜੇਨ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਸ਼ੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਹਰਿ ਸੋਯੋ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸੀਤ ॥ ਨੰਮਲ ਫੁਲ ਜਿਓ ਬਿਗ
ਸੇ ਚੀਤ ॥ ਨੂੰਤੀ ਮਿਲੀ ਤੇਤ ਅਤਿ ਕਰਿ ਓ ॥ ਰੋ ਮਰੋ ਮਾਨਵੈ ਭਓ ਓ ॥ ਨੂੰਤੀ
ਤ ਬੇਓ ਲਾਭੈ ਦਏ ॥ ਸੁਨ ਬਸ ਦੇਵਿਤ ਮਦੁ ਭਏ ॥ ਤੁਝੇ ਨਾਲੀ ਟੀਤ ਮਰੀ
ਸਾਰ ॥ ਅਪਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਦਿਨੇ ਰਾਗ ॥ ਬੈਲੇ ਸ੍ਰੀ ਬਸ ਦੇਵਿ ਮਹਾਨ ॥ ਭਿਗਾਨੀ ਸੋਨੇ
ਹੰਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਦੁਖ ਅਪਨ ਹੰਸ ਕਾ ਪੈ ਕਤੇ ॥ ਸੰਝੇ ਨਹੰਸ ਪ੍ਰਾਨੰਤ ਸਭਲ
ਤੇ ॥ ਨੰਸ ਦੁਸਟ ਕਾਰੀ ਦੁਖ ਦਏ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਜਾਇ ਦਿਨ ਸਹਾਏ ॥ ਬਾਲ

ਸੇਵਿਤ ਕੇ ਸਾਦਿਗਾ ॥ ਇਨ ਜਦ ਕੁਲ ਕੈ ਪੂਰੈ ਕਾ ॥ ਜੀਵਤਿ ਰਹੇ ਤਾਂ ਆਰੋਧਾ ॥ ੧੨੨ ॥
 ਲਾ ॥ ਆਰੋਧੇ ਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥ ਇਨ ਦੇ ਦੇਖ ਅਨੰਦ ਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਆ
 ਰੋ ਦੇ ਸਾਦਿਗਾਇ ॥ ੧੨੩ ॥ **ਸਾਖੀ** ॥ ॥ ਬਿਜਲੇ ਕੰਨ ਆਇ ਰਿਸੁ ਤੇ ਕੁ
 ਖੇਤ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬਿਲੰਬ ਨ ਕੀਨੋ ਸੁਤ ਤੇ ॥ ਸਭ ਆਏ ਤਤਿ ਕਾਲ ॥ ੧ ॥
ਚਰਿਤ ॥ ਬਿਜਲੇ ਕੰਨ ਸੁਨ ਪਾਈ ਚਾਤਿ ॥ ਆਏ ਖੇਤ ਜਸ ਧਾਤਤ ॥ ਨੰਦ
 ਅਨੰਦ ਸਭ ਚਲੈ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਡਿਗੇ ਭੀਤਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਗੋਪੀ ਗੋਪ ਸਭ
 ਚਲੈ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੰਧ ਚਲੈ ਸੁਗਹਿਆਨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਖੇਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾ
 ਨ ॥ ਧਰੀ ਬਿਦਾਹੰਤ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਨ ॥ ਗਾਡੀ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਯਾਨ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕੁਰਖੇ
 ਕੁ ਸੁਯਾਨ ॥ ਹਿੰਸੰਤ ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ਸੰਤੁ ॥ ਡਿਗੇ ਭੀਤਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥
 ਸਭੁ ਜਾਦੁ ਦਿਸੈ ਸੰਨ ਮੁਖ ਗਏ ॥ ਦੇਖ ਅਨੰਦ ਤਿਰਖ ਅਤਿ ਭਏ ॥ ਮਿਲੇ ਨੰਦ
 ਸੇ ਤੇਤ ਬਢਾਇ ॥ ਅਨੰਦ ਉਪਰਿ ਭਿਅੰਗ ਨਾਇ ॥ ਮਿਲੇ ਨੰਦ ਸੇ ਕੀ ਬਸੇ
 ਵ ॥ ਸਭੈ ਨੰਦ ਸੇ ਕਰੈ ਅਖਾਇ ॥ ਬਹੁਤਿ ਨੰਦ ਕੋ ਆਦੂ ਕਹਿਓ ॥ ਭਗਤ ਭਾ

ਦਿਸੈ ਤਨ ਮੰਨ ਗਰਿਓ ॥ ਸਤੁ ਤਸਿ ਲਇ ਭਿਖਿ ਨ ਤੀਕਰੀ ॥ ਚਰੰਨ ਤਲੇ ਲੈ ਮ
 ਸਤਿ ਕਧਰੇ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤ ਮਾਗ ਕਾਜ ॥ ਕੇਸਦਿ ਪੈ ਕੇ ਨੀਨੈ ਕਾਜ ॥ ਥ
 ਕੇ ਕੀਏ ਤੁਮ ਕੇਸਦਿ ਗਇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਮਤਾ ਕਾ ਕਤਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਤਹਿ ਤੁਮ
 ਹੀ ਅਪਦਾ ਹਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੀਜ ਪੀਏ ਚਿਤ ਪਲਪ ਹੀ ॥ ਗਾਮ੍ਹਿ ਸੰਤ ਫੁਨ ਅ
 ਏ ਪਾਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੈ ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ਦੋਨੋ ਲੀਨੇ ਕੰਠ ਲਗਾਇ ॥ ਨੈਨ ਪ੍ਰ
 ਵਾਚ ਲਿਓ ਭੀ ਜਾਇ ॥ ਰੁਜਾ ਪਸਾਰੀ ਨੰਦ ਮਾਤਾ ॥ ਅਰਜ ਸਮਾਤ
 ਤਹਿ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਦੇਖੇ ਗਾਮ੍ਹਿ ਸੰਤ ਪਿਤਾ ਮਾਤਿ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲੇ ਕੁ ਛੁਨ ਬਾ
 ਤ ॥ ਗਵ ਗਵ ਕੰਠਿ ਨੈਨ ਲਬ ਤੇ ॥ ਸੁਧੀ ਬਾਤਿ ਨ ਕੋ ਮੁਖ ਕੋ ਤੇ ॥ ਨਖਿ ਨੋਖਿ
 ਛੋਰੇ ਦੇਖੇ ਆਜ ॥ ਪੁਰੰਨ ਭਇਆ ਤ ਮਾਗ ਕਾਜ ॥ ਠਹਿਰੀਆਇ ਆਈ ॥
 ਤਹਿ ਕਾਲ ॥ ਸੈ ਆਗੈ ਰੁਪਿ ਲੀਆਈ ਨਾਲ ॥ ਮਿਲੀ ਜਿਸੇ ਦਾਸੇ ਚਿਤ ਲਾ
 ਏ ॥ ਤਿਹ ਬਨਿ ਪਟ ਮੰਦਰ ਮਾਇ ॥ ਬਾਤ ਜਿਸੇ ਦਾਸੇ ਮਿਲ ਕਰੇ ॥ ਚਰੰ
 ਨ ਤਲੇ ਲੈ ਮਸਤਿ ਕਧਰੇ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤ ਮਾਗੇ ਬਾਲ ॥ ਤੁਮ ਮਾਪੁ ਜੰਤ ਬ

ਭੇਦਿਆਲ॥ ਸਾਧਿਆਲਸਦਾਘਟਮਾਤਿ॥ ਭੇਦਨਤਿਨਕੇਤਿਹਦੇਸਾ ੨੮੪
 ਿ॥ ਸਰਤੀਅਪਨਾਜਾਨੇਸਾਧ॥ ਤੇਗਸੇਗਬਡੀਓਧਾਧ॥ ਸਾਧੋਕੇਸ
 ਭਏਕਸਮਾਨ॥ ਪੈਥੇਤੁਮੇਗਮਭਗਵਾਨ॥ ਪਲਕੈਥੇਨੈਨਫੁਪਾਇ
 ਤਿਓਤੁਮਗਥੇਕੇਸਾਦਿਗਾਇ॥ ਤਮਬਲਤਰਬਲਤਰਬਲਤਰ॥ ਕੋਟ
 ਕੋਟਤਮਕਰੈਜੁਤਾਰੀ॥ ਜਿਤਿਪ੍ਰਸਾਦਤਮਾਰੇਬਾਲ॥ ਗਾਮ੍ਹਿਸੰਨਇਤਦੇ
 ਨੈਲਾਲ॥ ਨਿਆਮੁਖਗਾਵੈਨਿਆਸੁਨਾਇ॥ ਤਮਤੈਤਮਰੇਓਗਿਤ
 ਨਾਤਿ॥ ਤਮਤੈਸਾਹੇਰਲੀਤਮਰੀਨ॥ ਤੁਮਦਿਆਲਅਤਿਪ੍ਰਮਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਪ੍ਰ
 ਮਪ੍ਰਮਕੇਚਲੇਪ੍ਰਵਾਇ॥ ਜੰਨਤਿਤਲਕੈਤਹਿਕੀਚਾਤਿ॥ ੧੭੫॥ ॥
 ॥ ਸਾਖੀ॥ ॥ ਫੁਨਆਈਗੋਪੀਸਕਲ॥ ਦੇਖੇਕੇਸਾਦਿਮੀਤ॥ ਚੰਦਮੁਖੀ
 ਬਿਗਸਤਿਕੰਮਲ॥ ਤੈਸੇਬਿਗਸੇਚੀਤ॥ ੧॥ ਚਓਪਾਨੀ॥ ॥ ਗੋਪੀਆਈਬਿ
 ਗੇਸੇਚੀਤ॥ ਦੇਖੇਅਪਨੇਮੈਤੰਨਮੀਤ॥ ਦੇਖਸਿਆਮਅਨੰਦੇਭਗੀ॥ ਤਹਿ

ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਪਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੁ ਸਲ ਲੈ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਕੇ
ਸੁਣਨੀ ॥ ਗਰਿਗ ਨਿਕਰੇ ਨੈਨ ਜਲਾਵੇ ॥ ਪੁਲਾਕਤ ਰੇਖ ਪਗ ਅਸੁਖ ਲੈ ॥
ਕਿਸੰਗਾਇ ਮੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰਈ ॥ ਭਈ ਬਿਦਾ ਦੇਹੁ ਭੁਲਾ ਗਈ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਸ
ਨਕ ਸਨਦ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਇ ਉਰਿ ਵੇ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਹੀ ਕਿਸੁ ਖਰੀ
ਇਕੰਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਤ ਉਪਜਾਈ ਸਾਂਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਲੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵ
ਨਾ ॥ ਸੁਦੇਸਖੀ ਉਮ ਸੁਰੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਤਨ ਮੈ ਹੋ ਕਿਉ ਕੁ ਸਲ ਤੁਆਹਾ ॥
ਸਦਾ ਬਸੇਤੁ ਮਹਿ ਦੇਖਿਆ ਹੋ ॥ ਸੁਇਕੋ ਸਿਮਰਤਿ ਭੀ ਕਿਉ ਚੀਤਾ ॥
ਭ੍ਰਮੁ ਤੇ ਛੀਉ ਮਾਰ ਮੀਤਾ ॥ ਮੁਖਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਸੋ ਸੰਤਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮਿਥ
ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸਦਾ ਇਕ ਤਨ ਹੋਤਾ ਕੋਇ ॥ ਸਿਲਾ ਮਿਲਾ ਸਤੇ
ਨਿਆਹੋ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸੇ ਨ ਭੁਤੇ ਚਲੈ ਬਿਅਗੁ ॥ ਬਦਲਾ ਬਨਸ ਨਲ
ਹੋ ਨ ਬਾਗ ॥ ਤਿਲਿ ਰਿਜਹੁ ਈਸੈ ਭੈ ॥ ਤਿਉ ਜੀਅ ਨ ਕੋ ਕਰਮ

ਭੁਆਇਆ ਮਿਲਾ ਮਿਲਾ ਸਤੁ ਹੀ ਬਿਛੋਰੇ ਓਕਾ ਸਮਝੈ ਸਖੀ ਮਿਟਾਏ
ਕਾ ਰੇ ਸੇਓ ਉਹੁ ਸੁਭਿਗਵਾਨਿ। ਬ੍ਰਹਮਸਾਤਾ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ। ਬਸੇ ਸ
ਭੂਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ। ਕਿਸੀ ਜੀਉ ਤਿਨਿ ਆਗਨਾਹਿ। ਬਸੇ ਤੁਮਹੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ
ਗਾਉਣਿ ਪ੍ਰਕਾਸਤੈ ਸਤੁ ਸੈ ਸਾਗ। ਇਛਾ ਕਰਸਾ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮੰਗਾਉਣਿ
ਸਾਹੀ ਸਦਾ ਅਖੰਡ। ਸਤੁ ਕੇ ਕਾਹ ਨ ਸਤੁ ਕੇ ਨਾਥ। ਜਗ ਕੇ ਰਖ ਕੇ ਰੇ
ਭਾਸਿ ਮਇ ਰਿਯਾਨ ਚਿਤਾ ਕੇਤ ਹਉ। ~~ਇਹ ਕਹੈ ਜੇਹੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਜੇਹੀ ਇ~~
~~ਤ ਬ ਬ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਧਰੇ। ਬਦੀ ਗਿਪੀ ਪ੍ਰੇਮੈ ਭਗੀ। ਬਿਨੈ ਮਾਹੀ ਸੁਨੀ ਐ~~
ਗੀ। ਪਦੈ ਮਾਭੇ ਹਸੀ ਭਗਵਾਨਿ। ਯੁੰਦੁ ਸਾਮੁ ਤੇ ਆਹ ਪ੍ਰਾਨਾ ਚਰਨੁ ਮਾ
ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ। ਅੰਧ ਕੁਪਾਹਿ ਤੇ ਤ ਬਚ ਜਾਹਿ। ਬਿਨੁ ਤੁਮ ਤੇ ਨ ਤੇ
ਪ੍ਰਕਾਹਾ। ਤਿਮਰੇ ਜੀਵਨਾ ਮਮੁਰਾਹੁ। ਦਿਨੈ ਸੁਰਸਾ ਸਪੁਰੇ ਗੈ। ਪ੍ਰਭ
ਬੈਰਾਨ ਕੇ ਦੇ ਨੈਨਾ। ਦੇਖੈ ਚੰਦ ਕੇ ਗਿਤ ਗੁ। ਸਾਖਰੇ ਤਤ ਪਰਮ
ਪਿਆਰਾ। ਚਹੇ ਸੂਰਤ ਬਸੁ ਦੇ ਨੈਨਾ। ਤਤਿ ਆਪੀ ਕੈ ਸਸਰੀ ਮੈਨਾ। ਤਿਓ
ਤਿਤੁ ਮਰੇ ਭਜਨ ਮੁਰਗਾ। ਇਕਾਹਿ ਆਨ ਇਕ ਪਰਮ ਪਿਆਰਾ। ਤਿਮਰੇ ਪ੍ਰੇਮਾ
ਜਾਨੈ ਆਨਾ। ਤਿਮਰੇ ਅੰਤੈ ਸੁਭਿਗਵਾਨਿ। ਆਹਿ ਆਹਿ ਆਹਿ ਆਹਿ

ਬਲਾਜਾਤਾ ਤੁਮਕਿ ਮਿਲਖੇਲੀ ਸੀਗਤੀ। ਸੋਈ ਲਾਏ ਮਹਿ ਰੋਮ
 ਠੀ। ਗੀਆਨ ਅੰਤਰੀ ਜਾਣਤ ਸੁਧੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਜ ਕਹਿ ਦਿਖਾਵੇਗਾ। ਤੁਮ
 ਰੇਪ ਗੋਸੇ ਬਦੇ ਸੋਧੇ। ਭੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚੇ ਤੁਮ ਰਚੇ। ਇਕ ਜਾਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗ
 ਰਿਹਾ ਕੇ ਗੀਧਾ ਗੀਨਾ ਬੁਝਾ। ਭੀ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਲਾਵੇਗਾ ਬੁਧੁ ਤੁਮ ਕੇ ਸਿਰੇ ਆਠੇ
 ਜਾਮੁ। ਰਿਦੇ ਪਿਆਨ ਮੁਖ ਗਾਵੇਨਾ ਮੁ। ਜੋ ਜੋ ਲੀਲਾ ਤੁਮਾ ਕੀ ਕਹਿ ਚਿਤਿ
 ਸੇਰ ਗਵੇ ਪ੍ਰੇਮੇ ਭਰਿਓ। ਤਬ ਅਸਤ ਅਪਣੀ ਕਿਯੋ। ਭਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੁਮ ਗਾਵੇ
 ਭੀ। ਬਰੇ ਭਰਿਓ ਮੁਕੰਦ ਮੁਗਰ। ਗੀ ਪੀਗਾ ਪੀਰਿ ਦੇ। ਭਾਗ ਪੁਰਖ ਤੇ ਮੀ
 ਦੀ ਜੈ ਤੇ ਮੁ। ਜਨ ਨਿਭਾ ਲਜੀ ਪਾਵੇ ਪ੍ਰੇਮੁ॥ ੧੭੪॥ ਸਾਖੀ॥ ਕ੍ਰਪਾ ਕੇ ਕੇਦ
 ਗਵੇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਾਇ ਅੰਤਾ। ਸਤ ਨਾਮੁ ਕਰਕਰ ਕਰੀ। ਆਪੋ ਜੀਤ ਗਵੇ ਭੀ
 ੧॥ **ਚੌਥਾਈ॥** ॥ ਤਰਿ ਜੀਆਇ ਕ੍ਰਪਾ ਪਾਇ। ਬਿਪ੍ਰੇਸ਼ ਮਹੀ ਮਾਥਾ
 ਮੁਕਤ ਗਸੀਦਨ ਤਰਿ ਕੇਤਾ ਬੁਝਾ। ਭੀ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਪਦਮਾ ਬੁਝਾ ਬਸ ਪਾਪੁ ਰਿ
 ਤਰਿ ਭੰਤਾ ਪਰਿ। ਸਤੁ ਪਰਾਉ ਮੇਰਾ ਨਵਰਿ। ਸਤੁ ਭਰਾ ਮਾਥੇ ਪ
 ਰਫਾਗਾ ਮਤਾ ਕਲੀਤਿ। ਸਿੰਮੁ ਮੁਗਰ। ਗੇਰਾ ਤਜ ਅਪਨੇ ਪਾਮੀ। ਭੀ
 ਜੈ ਤੇ ਭੀ ਸਾਪਨ ਸਿਆਮੁ। ਸਤ ਕ੍ਰਪਾ ਪ੍ਰਿਧਾ ਕਰੀ। ਸਤ ਪੂਜਾ

ਦੈਸੀਪਰਗੀ। ਠੰਡੇਭੈਰੂਪਸੁਗਰੀਆ। ਅਏਕੇਸੁਤ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾ।
ਨਬੰਦਪੂਰਾਭਗਵਾਨਿ। ਜਗਨਾਥਏਸੀਪਰਗਾ। ਅਦਸੂਰਨਕੇਪ੍ਰਸੇਪਾਇ।
ਤੁਮਗੀਸਰੰਪ੍ਰਕ੍ਰੁਰਿਗਇ। ਪ੍ਰਛੈਕੁਸਾਦਾਪ੍ਰਕ੍ਰੁਗਪਾਦਾ। ਅੰਤਸਾਮ
ਦੀਪਦਿਆਦਾ। ਬੈਲੋਗਜਾਨੇਕਰਿਜੋਗਾ। ਅਤੇਭੰਗਕੇਬਪੰਤੋਗਕ
ਥਾਤੁਮਾਗੀਸੁਕਤੇਰਾਨਾਪਾਰਿਹੀਮਾਏਬਡੀਕਲਿਆਨਾ। ਕਥਾਤੁਮਾਗੀ
ਮੀਅਸੇਦਾ। ਅਤਸੁਖਦਾਇਕਥੇਅੰਤੇਦਾ। ਜਿਨੰਤਰਿਗੁਲਕਰੇਓਰ
ਗਾਮੈਸਾਦਾਤਾਨਹਿਸੈਸਾਗ। ਤੁਮਜਸਾਸੁਦਪਾਤਕਟੇਗਾ। ਤੁਸੀਨਾਮ
ਹਿਰਦੇਏਪਰੇ। ਅਬਤੁਮਦੇਖੋਸਾਮ੍ਰਿਧਾਨਾ। ਪਿਆਨਾਮਗੇਰਹਰਿਗਿ
ਰਾਨਾ। ਅਬਡੀਮਕਰਕਾਕਠਾਗਠਾ। ਚਰੰਨਤੁਮੇਹਿਰਦੇਗਾਗਾਪੀਕੋ
ਦੈਅਸੀਭਗਵਾਨਿ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਦੀਜੈਦਾਨਾ। ਬਿਨਤੁਮਚਿਤੰਨਕੁਟਾ
ਨਾਇ। ਨਿਤਨਉਤੰਨਮਨਦਾਗੁਗਇ। ਤੁਮਾਮਸਤਕੇਸੀਭਗਵਾਨਿ। ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿਕੋਦੀਜੈਦਾਨਾਦੁਆਰੇ। ਸਟਾਅਤਰਿਕੀਨਾਗਾ। ਮੇਲੀਆਪ੍ਰਮਾਦ
ਬਦੈ। ਪਿਆਨਾਦੁਪਤਸਤਤਬੇਨਤੀਕਰੀ। ਬਿਰਬਿਪਦਿਸਾਦੁਤ
ਬਰੀ। ਕਮਲਜੋਇ। ਓਹਰਿਕੀਨਾਗਾ। ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਸਕਰੇਓਰਾ। ਜੋਸੈ

ਨਉ

ਸੇਬ ਗੀਤਗਾਨਾ ਤੇ ਸੋਸਰਨ ਕਹੀ ਦਿਖਾਨਾ ॥ ਰਾਸਕੁ ਉਤੰ ਮਤਿ ਕੇ ਰਹੀ
 ਸਤਪਤ ਨੀਤਿ ਹੀ ਨੀਸਰੰਗਿ ॥ ਰਾਸੀ ਤੇ ਪਤਨੀ ਤੇ ਨਾਹਿ ॥ ਇਹ ਨਿਸਰੰਗੇ
 ਤਿਹ ਕੇ ਆਹਿ ॥ ਜਤੀ ਕਤੀ ਤਮਜੇ ਨ ਸਿਧਾਉ ॥ ਕਿਸਦੇ ਪਗਸ ਦਪਾਉ ॥
 ਤੇਰੇ ਮਥਾਨ ਕਰੇ ਮਥਾ ਕਰੇਤੁ ॥ ਤਿਭਵਲਾਇਕ ਸ੍ਰੀਕੁ ਗਵੀਤਿ ॥
 ਸੇਖਰ ਕੀਰੀਜੇ ਸੇਵਾ ॥ ਭਿਰਖੀ ਦੁਰਪਾਤੁ ਸਤਾਸਾਰੇ ਦਾ ॥
 ਗਾਏ ਛੰਦੇ ਸੁਰਗੁ ਪਾਛਾ ॥ ਸੇਵਕ ਗੰਗਿ ਦੇਸੀ ਮਾਛਾ ॥ ਤਹਿਜ ਸਮਾਹਿ
 ਮਗੰਤਿ ਉਭਰੀ ॥ ਤਿਸੀਰੂ ਪ੍ਰਯੋਪਤੰਗੀ ॥ ਰੀਤਿ ਮਾਛਾ ਗੁਪ
 ਦਾ ਮਥਾਹਿ ॥ ਜੰਨ ਨਿਗਲ ਕੇ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਦੁਗੁ ॥ ੧੭੫ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਆਇਹਿ ਖੁਕਿ ਖੇਤ ਮਹਿ ਸੂਰਜ ਤੇਜ ਸਮਾਨਾ ॥ ਅਤਮਾ ਦੁਪੁਤਰੀ
 ਕਹਿਓ ਤਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਨਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਆਇਹਿ ਖੁਕਿ ਮੁਨ ਵੇਤ ਮਤਾਨੀ
 ਰੀਜੁ ਮਾਛਾ ਸੂਰਸਮਾਨਾ ॥ ਬਿਆਸ ਦੇਵਕ ਸੰਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਅਤੇ ਪਗਸਰ
 ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਬੰਮ ਦੇਵ ਰਿਖ ਮਥਿ ॥ ਰਾਮ ਪਾਗ ॥ ਆਇ ਨਾਰਦਾ ॥ ਤਕ
 ਸਾਗਾ ਅਤਮਾ ਦੁਕੀ ਨਿਗੁਨਾ ॥ ਬਿਓਕੇ ਸੁਦਿ ਪਾਨਿ ਪਾਨਾਹਿ

ਸੁਆਮੀਤੁ ਮਹੁਪ ਨਾਗੰਤ ॥ ਪਰੁਪੁਰੰਤ ਅਤਿਗਿਆਨ ਧਿਰੀਆਨ ॥ ਤੁਮ ਸੇਤੀਰ
 ਬਨਾਤਿ ਪੁਨੀਤ ॥ ਅਤਿ ਹੀਨੀ ਮਲੁ ਮਹੇ ਚੀਤ ॥ ਤੁਮ ਹੀਤਿ ਮਹੇ ਸਭ ਕੁਰਦੇ ਦਿ
 ਤੁਮ ਰੇ ਪਗਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੇਦਿ ॥ ਕੈਸੇ ਤੇ ਤੁਮ ਬਠੇ ਮਹਾਨਿ ॥ ਸੀਲ ਬੇਦ ਤਪਸਤਿ ਕੀ
 ਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤੁਮੇ ਅਸੀਸਾ ਦਈ ॥ ਅਤਿ ਕਠਿਆਨ ਤਿਨ ਕੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਤੇ ਕਤ ਕਤੋ ਬਿਸਤਾਰਿ ॥ ਤੁਮੇ ਨਮਾਨੇ ਤੇ ਭਗਵਾਰਿ ॥ ਸਭ ਰਿਖ ਬਿਸਮਾਤਿ ਰਦੇ
 ਮਾਤਿ ॥ ਕੇਸਦਿ ਕੈਸੇ ਬਚੰਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਧੈਲੈ ਰਿਖ ਅਤਿ ਸਭੈ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਪੁ
 ਰੰਤ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਬਹੁਤ ਬਢਾਇ ਭਿੰਨ ਮਹਾਮਾਨ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਭ
 ਸ਼ੀਤਿ ਰਬਾਨ ॥ ਸਭ ਕੇ ਪਤਿ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਲ ॥ ਅਤਿ ਭਿਦਾ ਹਰਿਤ ਪ੍ਰਮਾਦਿ
 ਆਲ ॥ ਲੋਕੰਤ ਕੋ ਦਿਖਲਾਵੈ ਰਹਾ ॥ ਆਪ ਸਭੁ ਤੇ ਬੇਪਰਿਦਾਹ ॥ ਕੰਢੀ ਕੀਟ
 ਤੰਮ ਕਾਲ ਅਧੀਨ ॥ ਚੋਰੇ ਤੇਰੇ ਅਤਿ ਹੀ ਕੀਨ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਪਗਾਤਿ ਰਦੇ ਸੇਧ
 ਰੇ ॥ ਤਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪਦਾ ਤੇ ਤਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਕੇਸਦਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ਭਗਤ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਤੰਮ ਵੀਜੈ ਦਾਨ ॥ ਐਸਾ ਦਾਨ ਕਰੈ ਹਰਿ ਗਇ ॥ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੀ ਦਿਸਮ

ਦਿ॥ ਉਤੰਮਜੰਤਮਕਯਾਸਤਿਕਰੰਮ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਦਿਖਤਸਭਹੀਭਰੰਮ॥ ਬਾਸ
ਦੇਦਿਨੀਕਰਲਾਭਈ॥ ਭਗਤਿਦਾਨਤਿਨਰਿਖੰਕੋਦਈ॥ ਸਭੇਰਖੀਸੁਪ੍ਰੇ
ਮੀਭਏ॥ ਭਗਤਿਦਾਨਕੇਸਦਿਤੇਲੇ॥ ਦੋਕਰਿਜੋਕੋਠੁਨਬਸਦੇਦਿ॥ ਬ
ਚਨੋਕਰਿਨੀਨੀਸੇਦਿ॥ ਤੇਸੁਆਖੀਤੁਮਥੇਰਮਯਾਨ॥ ਸੀਲਤੇਜਤਪ
ਭਗੇਗਿਆਨ॥ ਕਰਤੇਕਰੰਮਸਿਦੈਸਭਭਰੰਮ॥ ਕੂਟੇਕੋਗੁਨਮਈਨਾਕ
ਰੰਮ॥ ਕਰੋਦ੍ਰਿਪਾਐਸੀਸੁਖਕਰੰ॥ ਗਿਆਨਦਪਿਸੰਤੰਮਕੋਦਰੰ॥ ਬੋਲੇ
ਨਾਹਦਪ੍ਰੇਮੇਰੇ॥ ਉਚੇਹਾਥਸਫਾਮੈਕਰੇ॥ ਸਤਿਕਰਜਾਨੈਸਭੈਮਯਾਨ॥ ਸੁ
ਨੋਭਈਆਤੁਮਸਭੈਸੁਜਾਨ॥ ਕੈਸੇਤੈਪ੍ਰਭਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਪਰਖੈਤੰ
ਮਥੁਤਮਅਨੰਤਿ॥ ਕੋਗੁਨਗੰਤਤੁਹੀਆਪਦਬੰਸੇ॥ ਸਦਾਨਾਥਅਪਨੇਰੰਗ
ਰਸੇ॥ ਅਤਿਅਥਨਾਸੀਸਭਤੇਪਰੇ॥ ਸੰਤੋਤਤੁੰਤਨੁਗੁਨਕਾਧੇਰੇ॥ ਜੰਤਮ
ਨਸ੍ਰਿਤਿਨਥਿਅਪੇਕਾਲ॥ ਸਦਾਦੇਕਸੇਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥ ਤਰਿਪ੍ਰਤਾਪਨਕ
ਨਬਹੁਪਏ॥ ਸੇਖਨਾਗਕੁਨਨਭਿੰਤਰੇਦੇ॥ ਸਭਤੀਰਖਮੈਜਾਨੇਰੰਗ॥

ਅਦਿਬਰੰਚਿ **ਰਖਜਾਕੀ** ਸਰੰਤ ॥ ਸਕਲ ਜਗ ਥੇ ਦੇਵੀ ਖਾਲ ॥ ਨਿਸਰ ਦੇਇ ਪਤਿਗ ॥ ੨੬੮
 ਤਿਨ ਗਾਤ ॥ ਐਸਾ ਸੁਤ ਹਰਿ ਘਰਿ ਮੈ ਹੋ ॥ ਕੈਸੇ ਤ ਹੋ ਰਿਖੋ ਕੈ ਕੋ ॥ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਬ
 ਜੈ ਸੇ ਕੋਇ ॥ ਦੁਤ ਉਦਾਸ ਗੰਗਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਸੁਪਨ ਅਤਿ ਗੰਗਾ ਤ ਜਾਇ ॥ ਬੰ
 ਰ ਰਾਖੀ ਦੁਤ ਬੰਗੀ ਬਲਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਹੋ ਤੇ ਪੁਛੁ ਅਜਾਨ ॥ ਇਹ ਬਸੇ ਦੇਵਨ
 ਹੋ ਤਮ ਜਾਨ ॥ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਰਿਦੇ ਬਿਆਨ ਪਰ ਸਿਮਰੇ ਸੀਤਿ ॥
 ਸੰਤ ਕਸਨੰਦਿ ਨ ਸੰਤੁ ਕਸਾਰਿ ॥ ਸਿਦਿ ਬੰਚ ਰਿਖ ਅਭਿਰ ਅਪਾਰਿ ॥ ਸਦਾ
 ਕਿਸੰਤ ਕੋਇ ਅਵੈ ਚਰੰਤ ॥ ਪਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰੰਤ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੇ
 ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਾ ਕ ਕੁਛੁ ਨ ਪਾਹੁ ਦਾਰਿ ॥ ਐਸਾ ਸੁਤ ਹਰਿ ਘਰਿ ਮੈ ਹੋ ॥ ਘਾਕੇ ਚ
 ਰਨ ਨਹਿ ਹੋਵੇ ਗਾਹ ॥ ਜਾ ਕ ਅੰਤ ਨ ਥੇ ਦੇ ਲਾ ॥ ਸੁਤ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ਕੀਜੈ ਕਹਾ
 ਇਸੇ ਦੇ ਬਹੁੰਤ ਪੁਛੈ ਕਰੰਗ ॥ ਅਜੇ ਨਹਿ ਓਹਿ ਦਾ ਕਰੰਗ ॥ ਸਾਸਤਰ ਸ
 ਤਿ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਹੋਟ ॥ ਨਿਕਟ ਹੋਰੇ ਆਦੁ ਘਟੇ ॥ ਇਤ ਕਾ ਦੇਵਨ ਸੰਤ ਮ
 ਜਾਨ ॥ ਰਾਖ ਮੋਰਿ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੋ ਹੋ ਚੁਪ ਕਰਿ ਹਰਿ ਭਿਜ

ਸਵਿਆਲਕਾਸਾਚਲੇਥੀ॥ ਪੰਤਪੰਤਨਾਹਰਗੁਰਦੇਵਿ॥ ਜੰਤਨਾਹਿਲ
 ਤਰਿਪਗਵੀਜੇਦਿ॥ ੧੭੬॥ ॥ ਸਾਖੀ॥ ॥ ਥੈਲੇਰਿਖਅਤਿਤਿਰ
 ਖਸੈ॥ ਸਰੈਸੰਤਿਬਸਦੇਦਿ॥ ਜਗਪਤਖਭਗਵਾਨੀ॥ ਨਰੇਪ੍ਰੇਮਕਰਮੇ
 ਦਿ॥ ੧॥ ॥ ਚਉਪਾਈ॥ ॥ ਥੈਲੇਸਭਰਿਖਸੁਖਬਸਦੇਦਿ॥ ਜਗਪੰਥਕੀਜੈ
 ਤਰਿਜੇਦਿ॥ ਕਰੈਜਗਅਤਿਤਿਰਖਬਛਾਇ॥ ਬਹੁਤਹੇਤਕਰਦੁਬਲਗਾ
 ਦਿ॥ ਪੁਨਜਗਕੈਦ੍ਰਿਸਤਪ੍ਰੀਤ॥ ਜਾਤੇਭੈਰੋਤਿਰਮਲਚੀਤ॥ ਕਰੈਜਗਪ੍ਰਜੈਰ
 ਗਵਨ॥ ਉਤੰਮਕਰੰਮਤਦਿਨੈਸਮਾਨ॥ ਇਹਬਿਧਕਰੰਮਕਰੇਮਿਦਜਾਇ
 ਘਰਿਬਿਬੇਨਮੈਸੰਸਾਰਿਆ॥ ਜੇਕੁਛਕਰੀਰਿਖੈਨੇਧਾਰਿ॥ ਸਿਰਪਰਿਆ
 ਨੀਨ੍ਰਿਸਤਕੇਤਾਤ॥ ਜਗਕਰੰਮਕੀਦੀਖਾਯਈ॥ ਅਤਿਉਦਾਰਿਮਤਿਤੰਕੀ
 ਭਈ॥ ਜਗਕਰੰਮਨੇਧਭੇਸਤਾ॥ ਦੁਹੀਰਖੀਸ੍ਰਪ੍ਰੰਮਸੁਜਾਨ॥ ਸਭਰਿਖ
 ਪ੍ਰੰਮਅਨੰਦਭਰੇ॥ ਜਗਕਰੰਮਕੇਉਦੰਮਕਰੇ॥ ਸ੍ਰਸਟਰਖੀਸ੍ਰਗਾਏਸਾਖ
 ਕਦੰਤਾਧਾਇਓਤਾਕੇਤਾਥ॥ ਉਪਰਿਸ੍ਰਿਗਨਾਅੰਬੂਦਇਆ॥ ਸ੍ਰੀਬਸਦੇਦ

ਬਠਾ ਖੁਤ ਭਇਆ ॥ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗ ਅਠਾ ਗੰਗਿ ॥ ਠਾਢੀ ਬੰਦੇ ਅੰਗ ਭਇਆ ॥
 ਗ ॥ ਲਾਗੇ ਹੋਤ ਜਗ ਕੁਰਖੇ ॥ ਦੇਖਿਆ ਸੀਤਲ ਹੋਵੰਤ ਨੇ ॥ ਖੁਤ ਪਰ
 ਗਏ ਹੋਰੇ ਕੀਤਾ ॥ ਕੰਠ ਹੋਤ ਪੇਦ ਬਰਗਾਤਿ ॥ ਮਿਲ ਸਭ ਦਿਜੋ ਬੇਦ
 ਨ ਕਰੀ ॥ ਜਿਓ ਪ੍ਰਵੇਸਿ ਰਮਲ ਸੁਰਸਰੀ ॥ ਦਤਿਲ ਲਗੇ ਸਭ ਆਦੇ
 ਗੰਤ ॥ ਸਭ ਹੀ ਜਿਵੇ ਖੁਤ ਕੀਸੰਗ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾ ਜੇ ਅਠਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬ
 ਟੀ ਜਗ ਨੀ ਠਠਿ ॥ ਤਿਨੀ ਨਾਹ ਪੁਤ ਪਦਾ ॥ ਪੰਨ ਕੇ ਬਰਚੇ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥
 ਤਿਨੀ ਅਪਤੀ ਪੁਤ ਅਪਾ ॥ ਭਏ ਹਿਰਖ ਅਤ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥ ਪੰਨ ਕੇ ਬ
 ਰਚੇ ਹਿਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਸਭੇ ਦੀਨ ਜੰਗ ਹੋ ਅਪਾਇ ॥ ਤੇ ਮਸਿ ਗ੍ਰੀਓ ਦੰਮ
 ਹੋਇ ॥ ਤਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਗਾਏ ਕਿਨ੍ਹ ਗਾ ਬਨਾਇ ॥ ਅਪ ਕੁਰ
 ਨ ਚੈ ਮੰਤ ਤੰਤਲਾਇ ॥ ਤਹਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ਐ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਨਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੜਿ
 ਵੰਤ ਕੇ ਚੰਦ ॥ ਕੀਨੇ ਜਗ ਅਤੇ ਕਪੂਨਾ ॥ ਤਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥
 ਬਹੁਤ ਜਗ ਬਸਦੇ ਦੇਵੇ ॥ ਦਰਬ ਸਾਥ ਸਭ ਬ੍ਰਿਹ ਮੰਤ ਭੋਗੇ ॥ ਜੋ ਜੋ

ਗਸੰਪੁਗੰਤੀਇ॥ ਨ੍ਰਿਸ਼ਤਪ੍ਰੀਤਅਰਪੇਜੰਤਸੀਇ॥ ਸਭੁੰਨਗਸੰਪੁਗੰਤਕਰੈ॥
 ਹੋਮਹੋਮਅਤੰਦੇਭਰੈ॥ ਸ੍ਰੁਤਪੰਚਕਾਗੋਮਾਤ॥ ਗਾਸੁੰਡਸੇਕਰੈਸਿਸਤਨ
 ਬੁਤਿਦਫ਼ਤਾਰਿਜਨੈਦਈ॥ ਅਤਿਉਦਾਰਿਅਤਿਤਾਕੀਰਈ॥ ਨਿਆਦੀਨ
 ਬਸਦੇਦਿਸਤ॥ ਤਿਨਦਾਨੈਕਾਨੈਭਿਖਾਨ॥ ਲਾਲਜਦੀਹੋਮਅਪਾਰ॥
 ਗੁਭਿਅਦੀਨੀਕਈਭਾਗ॥ ਬੁਤੀਕੀਨੀਕੰਨਿਆਦਾਨ॥ ਸਭੁਪ੍ਰੀਤਸ੍ਰੀਭਗ
 ਵਾਨ॥ ਕੁਖੰਤਬਸਕਮਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਦੀਨੇਸ੍ਰੀਬਸਦੇਦਿਉਦਾਰ॥ ਜੇਕਥਾ
 ਏਕੇਤਤਿਕਾਲ॥ ਨੀਚਉਚਿਲਿਭਿਜੰਤਚੰਡਾਲ॥ ਅੰਤਦਾਨਸਭੁਨੈਕਦੇ॥ ਹਿਰਖ
 ਜੀਭਿਸਭੁਨੈਕਦੇ॥ ਮੁਨਸਭੁਚਲੇਸੇਜਸਨਹਿਦਿ॥ ਬਾਸਦੇਦਿਸਭੁਬੰਦੇਪ
 ਦਿ॥ ਹਰਿਭਗਤਹੁਸਕੇਚਲੇਮਾਤ॥ ਰਿਦੇਬਸਾਏਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥ ਬਿਛਰਨਸ
 ਕੈਸੇਤਹੀਲੋਕ॥ ਆਤਰਿਭਏਭਿਆਪੈਸੇਕ॥ ਹੋਇਹੋਇਭਿਛੋਗਭਿਛਰਨਸ
 ਕੈ॥ ਅਗਰਚਲੈਫੇਰਮੁਹਤਕੇ॥ ਦੇਖਜਗਅਤਿਭਿਸਮੇਭਏ॥ ਦੇਸਦੇਸਕੈ
 ਸਾਜੰਤਗਏ॥ ਗਾਏਤਿਛਲੈਨ੍ਰਿਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪ॥ ਪਾਂਦੰਤੁਆਜਾਨੇਆਪ॥ ਭਿਦਿ

ਆਮਾਗੇ ਗੋਪ ਮਗਨ ॥ ਨੰਦ ਬਾਬਾ ਲੋਬੰਡੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਬਾਸ ਦੇ ਦਰ
 ਬ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਨਿਮਰੇ ਇ ਅਤ ਪ੍ਰੇਮੇ ਭਰੀ ॥ ਸੁਨੇ ਨੰਦ ਇਹ ਬਾਤ ਪੁਨੀਤ
 ਤੁਮ ਸੇ ਲਾਗਾ ਮਗਾ ਰੀਤ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਧਰੇ ਮਾਂ ਨੁ ਪਦ ॥ ਫਾਸੀ ਗੇਰੇ ਟੁਟੇ ਸੀ
 ਨੇ ॥ ਸੁਰਤੇ ਬਡੀ ਹਿੰਮੇ ਤੁਮ ਮਾਹਿ ॥ ਮੋਹ ਫਸਤੇ ਛੁਟੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋਧਾ ਯਾਕੇ
 ਕਟਨ ਸਕੈ ॥ ਮੀਆ ਨੀ ਹੋਈ ਸੋਈ ਜਾਂ ਬਰੈ ॥ ਕੋਈ ਸਨੇਹਨ ਸਕੈ ਬਿਨਾ ॥ ਹ
 ਬਉ ਬਾਪ ਸਗਲ ਸੈ ਸਾਹ ॥ ਭਮਰੇ ਪਰਤੁ ਮਰੇ ਉਪਕਾਰ ॥ ਰਾਮ ਤ੍ਰਿਸੂ ਸੁਤ
 ਦੀ ਨੇ ਪਾਲ ॥ ਭਮਪੈ ਸਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹਾਸ ਭਸ੍ਰਵੰਸ ਮੰਗੇ
 ਤੁਮੇ ਹਮੇ ਸੋ ਬਹਤੀ ਕਰੀ ॥ ਭਮਤੇ ਬਾਤ ਨ ਆਪੀ ਸਹੀ ॥ ਕਹੈ ਆਜ ਦੀਜੈ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਮਰੇ ਤੁਮ ਸੇ ਅਤ ਅਹੁਲਾਦਿ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰੈ ਸਾਧੁ ਪੈ ਜਾਇ ॥
 ਸਾਜਨ ਮਿਲੈ ਨ ਕੋਈ ਅਘਾਇ ॥ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ਸੈ ਨ ਮਿਲੈ ਗੈ ॥ ਤਿਤ ਸੋ ਬ
 ਲੈ ਅਭਿਤ ਬੋਲ ॥ ਚਲੇ ਨੰਦ ਜਬ ਤੋਇ ਪੁਰਤ ॥ ਬਸ ਦੇ ਦੁਕਹੇ ਮੇਰੇ ਇਹ
 ਬਾਤ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰੈ ਚਲੇ ਤੋ ਮੀਤ ॥ ਤੁਧ ਤੋਇਤ ਬਡ ਮਰੇ ਰੀਤ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰੈ ਸਾ
 ਧਿ ਪੈ ਜਾਇ ॥ ਪਰੰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੈ ਨ ਬਡਾਇ ॥ ਚਾਹ ਮਾਸ ਸਜਨਾਇ ਉਬਸੇ ॥ ਅ
 ਪਨੇ ਹੋ ਗਏ ਬਾਸ ਹਰ ਸੇ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਿਤ ਪੂਜਨ ਕ੍ਰਿਦ ਕਰੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੋਟ ਲੈ ਮਾਗੇ ਪਰੇ
 ਜਿਉ ਸੁਹ ਪੂਜੈ ਆਚਿਤ ਦੇਵ ॥ ਤੈਸੇ ਕਰੈ ਨੰਦ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਰਾਮ ਤ੍ਰਿਸੂ ਮਾ

੨੭੦

ਨ

ਦਾਗੇਪਾਇ॥ ਈਏਕਿ ਜੀਕਿ ਠਾਗਾਇ॥ ਠਾਪੁਸੇਜਸਰਕੇਪਾਇ॥ ਨਸਪ
ਹੀਅਤੀਬਿਸਮਾਇ॥ ਬਤੁਭੇਏਏਕਉਦੀ॥ ਥਾਥਜਵਤਹਿਅੰਬਰ
ਕਈ॥ ਚਥੇਗੇਤਕੇਗਪਮਾਨਾ॥ ਰਿਦੇਰਖੇਤਹਿਸੀਭਗਵਾਨਿ॥ ਤੰਨਪਹਿਅਗਿ
ਉਮਨਸੰਗਗੋਆ॥ ਤ੍ਰਿਸ੍ਰਦੇਵਕੀਐਸੀਸੀਆ॥ ਜੇਦੁਖਪਾਇਆਤਹਿਰੀਆਇ
ਸੋਦੁਖਮੁਖਤੇਕਤਾਜਾਇ॥ ਹੋਕਥਆਏਗਪਮਾਨਾ॥ ਖਰੀਪਅਗੇਗਰਿਕਪ
ਨਾ॥ ਚਥੇਦੁਆਰਕਾਕੇਸੋਗਾਇ॥ ਚਬੁਅਨੰਦਕਥਕੀਤਜਾਇ॥ ਬਾਜੇਦੇ
ਥਾਮਰਦੰਗਅਪਾਗ॥ ਭੋਗਕਰਨਾਇਨਗਰੇਕਈਯਜਾਗ॥ ਘਟੇਬਜੇਤਸਤੀਸਾ
ਭਾ॥ ਸਭੇਸੈਨਾਕੇਮਾਪਦਨਾਭ॥ ਤਿਨਕੇਘੋਰੇਰਬੂਚੀਕਾਗ॥ ਚੀਕੇਢੇਢੇਕਈਤ
ਜਾਗ॥ ਪੋਸਪੋਸਸਭਪੈਕੇਕਗੇ॥ ਤ੍ਰਿਸ੍ਰਨਾਮੁਖਪਧਪਗਧੇਰੇ॥ ਐਸੀਭਾਂਤਚ
ਓਭਗਵਾਨਿ॥ ਤਹਿਮਾਦਿਸੂਰੰਨਪੁਰਖਪ੍ਰਗਾਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਰੇਆਇਦੁਆਰਕਾਸਾ
ਮੁ॥ ਅਭੇਅਗੇਰਗਅਖੇਅਕਾਸੁ॥ ਪੁਰਖਐਆਇਸੀਨਗਰੀ॥ ਦਿਖਪਤਪੁ
ਕੀਬਰਖਾਕਰੀ॥ ਰਗਆਏਕੁਥਾਖੇਤਹਿਸਨਾਤੀਰਥਪਾਦਿਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ
ਇਉਈਓਕੇਸਨੇਸੁਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਮਾਧੇਕੀਪਾਇ॥ ਨਸੇਨਮੁਖਤੇਸ੍ਰੀਪ੍ਰੀ
ਸਾਮਿ॥ ਜਨਾਨਿਤਾਥਕੀਜੈਨਿਤਕਾ॥ ੧੭੭॥ ਦਿਤਗ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਪੈਰਾਮਜੀ
ਆਏਪਾਤੇਕਾਥੇ॥ ਰਗਠਾਗਪ੍ਰਜਾਕਰੇਤਹਿਦਿਖਾਵਥਾਥੇ॥ ੧੮॥ ਚਿ
ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਾਤਕਾਥਕੇਸੁਧਾਗਮ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਦੇਆਏਪਾਸੁ॥ ਦਰਸੰਪ੍ਰਸ

ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ਬਾਲ ਜਾਣੇ ਕੇ ਸੁਹਾਇ ॥ ਜਾਬਤੀ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਸੰਦ ਗੀ ॥
 ਮਾਇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਤ੍ਰੈ ਕਰੀ ॥ ਭਾਬ ਜੋਤ ਲਾਗੇ ਗੁਣ ਗਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮ ਸਤੋ ਪੁਰਖੁ
 ਗਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਰੋ ਦੇ ਜਗ ਕੇਈ ॥ ਸਗਲ ਲੋਕ ਪਤ ਦਿਸਵੇ ਚੀਸ ॥ ਤੇ ਸੰਕ
 ਖਲਗ ਮਾਨਤ ॥ ਤੁਮ ਦੇ ਨਉ ਪ੍ਰਗਭ ਗਵੰਤ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਤੇ ਮਹਾਦਿਅ ਲਿ
 ਜਾਨਿ ਮਾਨਤਿ ॥ ਤੇ ਗਤ ਅਕਾਲ ॥ ਸਰੁ ਕੇ ਸਾਖੀ ਸਰੁ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰੁ ਤੇ ਨਿਆਹੇ ਸੀ
 ਸਾਨਾਇ ॥ ਇਹ ਸਰੁ ਤੇ ਗੀ ਸੈ ਸਾਹ ॥ ਤੇ ਗਕ ਛੂਨ ਪਾਗਵਹ ॥ ਇਹ ਸਰੁ ਪ੍ਰਾਨਿ
 ਲਿਅਧਾਹ ॥ ਸੋ ਜਲ ਤੇ ਗੀ ਕਰਤਾਹ ॥ ਸੂਰਜ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਵੰ ਨ ਕਰੈ ॥ ਤੁਮ ਤੇ
 ਜਤ ਮਾਹਾਧੋ ਸੰਮਾ ਮੀ ਕੀਧਾ ਗਵੇ ॥ ਸਕਲ ਲੋਕ ਜਾਤੇ ਸੁਖ ਲਾਤੇ ॥ ਸਰੁ
 ਸਕਤਿ ਤੁਮੇ ਤੀਰਈ ॥ ਸਗਲ ਸਿਸਟੁ ਗੀ ਤੇ ਰਈ ॥ ਸੋਧ ਜਗ ਸੈ ਵਰਖਾ ਕਰੈ
 ਸਕਲ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਛੁਤਰੈ ॥ ਸੋਧੋ ਕੋ ਜਾਇ ਤੁਮੀ ਰੀਆ ॥ ਤੁਮੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਤਿ
 ਵਲਖੀਆ ॥ ਇਜੇ ਜਗ ਸੇ ਪਉਨ ਟੁਲਾਇ ॥ ਤੇਰੀ ਸਕਤਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਤਿ ਰਿਹਾਇ ॥ ਜਾ
 ਮਗਾਤ ਨ ਭੁਤ ਹੋ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਤੇ ਜਤੁ ਮਾਪਹੈ ॥ ਚਮਕੇ ਘੰਟੇ ਸੈ ਦਾਮੀਤ
 ਇ ॥ ਤੇਫੁ ਤੁਮ ਤੇ ਨਿਆਹੀ ॥ ਅਰਲਾ ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭ ਤਰੇ ॥ ਸੋਧ ਲੰਕਾ ਗੀ ਪ੍ਰ
 ਰਗਰੇ ॥ ਅਰਲਾ ਤੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਰੀ ॥ ਤਾਮੈ ਸਕਤਿ ਤੇ ਗੀ ਸੀ ॥ ਜੋ ਜਲ ਤਾਮੈ
 ਲਾਤਾਨੀ ॥ ਜਿਉ ਸੁਗੰਧਿਕਾ ਸੈ ਖੀਰ ॥ ਸਾਤ ਸਿੰਧ ਅਰੀ ਪਸੈ ਦੇਸੁ ॥ ਤੁਮ

ਹਾਠ ਭਏ
 ਪਿਤ ਬਸਰੇ
 ਨਗਲਦੀ
 ਪਤਿਗਾ
 ਜਗ ਕੇ ਤ੍ਰਿ
 ਤਾਪਤਿ
 ਜੀਨਿ ਮਦ
 ਉਪਦ
 ਹਿਰੋ ਰਗ
 ਤ੍ਰਿਸਰੀ
 ਗੀ ॥

ਧਰਨਾਨੁਕੁਸੁ॥ ਅਗੰਨਾਨੁਕੁਸੁ॥ ਅਗੰਨਾਨੁਕੁਸੁ॥ ਅਗੰਨਾਨੁਕੁਸੁ॥ ਅਗੰਨਾਨੁਕੁਸੁ॥ ਪਾਏ
 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਖਾਰ ਸੰਗ੍ਰਹਿ॥ ਤੁਮਹੀਆ ਗਿਆਸ ਕੁਸੁ ਅੰਗੁ॥ ਤੁਮਹੀਆ ਨਾਸ ਕੁਸੁ ਸੰਸਾਰ॥
 ਸਕੁਕੇਰੀ ਤਰਿ ਬਸੇ ਮੁਹਾਰ॥ ਸਕੁਕਿੰਨ ਅਨਿਤ ਅਦਾਪ॥ ਪੁਰੰਨ ਪੁਰਖ ਅਨਿਤਮੁ
 ਮੇਪ॥ ਜੇਤੀ ਕੀਨੇ ਜੀਅ ਪਾਗ॥ ਵਿਸ਼ੀਨੇ ਸੇਠੇ ਅਕਾਰ॥ ਏਕਾ ਬਿਆਪਨ ਸਕੁਕੇ
 ਮਾਤਿ॥ ਕਿਸੂ ਜੇ ਸਾਕੇ ਈਨਾਤਿ॥ ਮਾਇਆ ਤੇ ਗੀਅਤ ਬਢਾਵਾਨਿ॥ ਗੰਧਰਵ
 ਸਤੰਨ ਕੈ ਗਿਆਨ॥ ਜੇਈ ਬਬਕੀਅੰ ਸੇਕਤੇ॥ ਮਾਇਆ ਮੁਠੇ ਰਿਦੇ ਨੇਹਾਏ
 ਯੇਤਉ ਏਕੇ ਮੁਤ ਨਾਹ॥ ਏਤ ਸਾਜੰਨ ਏਤ ਸਤੁ ਗਵਾਨਿ॥ ਇਕ ਸੋ ਬੈਰੋ
 ਕੇ ਸਿਧੇ॥ ਏਉਤੁ ਰਿਆਇਆ ਨਾਹ ਏ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੇਵੇ ਪਾਏ ਗੀਆ॥ ਏ
 ਮੁਖ ਗੇਠੇ ਰਿਦੇ ਅਕੁਮਾਨ॥ ਤੁਮਹੀ ਬੇਲੁਖ ਜਨੰ ਮੇਮੈ॥ ਤੁਮ ਅਗਧੇਤ ਬ
 ਤੀਤੈ॥ ਸਕੁਕਾਟ ਬਟ ਓਰੁ ਗਵਾਨ॥ ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਕੰਮ ਅਤ ਬਢਾਵਾਨ॥ ਜੰ
 ਸਕੁਕੇਰੀ ਤੀਨਾ ਬੁ॥ ਤੇ ਸੇਬ ਜੇ ਬਜਾਵਾ ਬੁ॥ ਜੰਨਿ ਅਪਤ ਸਰਾਅਕਾ॥
 ਸਕੁਕੀ ਤੁਮਹੀ ਤੇ ਪੰਨਾ ਸਾਮ॥ ਚਗਮ ਰਿਗੁੰਨੁ ਕੁਤੀ ਜੰਤੁ॥ ਤੁਮਹੀ ਕੀਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਗ
 ਵੰਤੁ॥ ਸਕੁਮੈ ਸਕਤਿ ਸਕਾਇ ਅਨੇਕ॥ ਏਕ ਮੂਰਖ ਇਕ ਈਏ ਬਬੇਕ॥ ਤੁਮਹੀ
 ਨਾਕੇ ਸੋਗਾਇ॥ १॥ २॥ ਸਕੁਕੇ ਸੁਆਮੀ ਹਤੇ ਅਪਾਇ॥ ਕਤਾਨ ਤੇ ਮਾਤਮੁ
 ਤੇਤੀਨ॥ ਸਕੁਕਾਟ ਪ੍ਰਕੰਮ ਤੁਮ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਨਿਸਖ ਮਾਤਿ ਸਾਜੇ ਬੁਝਾ ਮੰਗੁ ਸਕੁ

ਕੇਊਪਾਰਿਤੁਹਰਭੰਡਿ॥ ਜਬਸਜੇਤਬਘਟੇਨਸੰਮੁ॥ ਪਾਲਸੰਖਰੇਸ
 ਨਅਕਾਮੁ॥ ਆਰਿਅੰਤਿਯਧਸ਼ੀਨਗਰੀ॥ ਇਛਤੇਸਰਦੀਯਾਕਰੀ
 ਸੁਧਸਾਂਤੁਰੀਗਿਆਨਭੰਡਾਰੁ॥ ਅਤਨਿਦੈਰਦਿਆਲਮੁਹਾਰੁ॥ ਭਗ
 ਤਤੋਤਦੀਨਿਅਉਤਾਰੁ॥ ਨਰਕਗੰਥਧਰਤੀਕੋਭਾਰੁ॥ ਸ੍ਰੀਗਿਰਿਜੇਤ
 ਮਤੀਕਰਤਾ॥ ਸੋਈਸਬਰਿਮੁਖਿਹਿਰੇਗਤਾ॥ ਤੁਮਕਤਾਥਾਸੁਨਦਸਰੇਵ
 ਵੇਦਉਕਰੀਤੰਮਾਗੀਸੇਖ॥ ਤੁਮਹੋਗੇਤਦੀਨਅਉਤਾਰੁ॥ ਨਰਕਗੰਥ
 ਧਰਤੀਕੋਭਾਰਿ॥ ਸੋਈਨਾਥਤੁਮਦੀਨਾਨਾਥੁ॥ ਸੰਖਰਾਤ੍ਰਿਗਦੋਪਕਜਿ
 ਯਾਥੁ॥ ਤ੍ਰਾਤਿਤ੍ਰਾਤਿਪੁਰਖੇਤੰਮਹਾਮੁ॥ ਕਰੋਬੀਖੀਆਤੇਮੁਖੇਅਕਾਮੁ॥
 ਜੋਭੋਗੀਸੋਪਾਛੇਪਈ॥ ਅਬਉਦਾਸਮੇਰੀਮਭਿਭਈ॥ ਰਾਖੋਅਪਨੇਪ
 ਹਾਰੀਸਹੰਨਿ॥ ਹਾਮੁਸਿਸਤੇਮਤ੍ਰੈਕਰੀ॥ ਬੀਖੀਆਬੀਭਿਨਦੇਵਉਤਾਰੁ॥
 ਪ੍ਰਗਟਬਾਤਤਉਕਤੋਪੁਕਾਰੁ॥ ਐਸਯਾਨਕਰੋਕਰਤਾਰੁ॥ ਪੂਰਨਜਾਨਿਤੁਏ
 ਹਾਰੁ॥ ਅਤੰਬੁਧਦੇਵੀਜਾਇ॥ ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰੋਤਹਿਰਾਇ॥ ਭਗਉ
 ਦਾਨਦੀਜੋਭਗਵਾਨਿ॥ ਅਤਉਦਾਰਪੂਰੁਪੁਰਖਪੁਰਖਿ॥ ਆਰਿਅਮਾਇ

ਭੈਰੋਂ ਮੇਰੇ ॥ ਸਹੰਤੁ ਮੰਗੀਲਾ ਜਾਤੈ ॥ ਜਸ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਆਇਆ
ਲੀਨੀ ਤਿਹ ਨਾਗ ॥ ਸੁਨੈ ਪਿਤਾ ਬਸੇ ਦਿਸਾਨ ॥ ਤੁਮੇ ਕਥੇ ਉਜੀ ਆਹੇ ਹੀ
ਆਨ ॥ ਜੈ ਜੰਤ ਸੰਮਧੇ ਇਤਿ ਧਿਧਿਗਿਆਨ ॥ ਤੰਮਤੁ ਮਾਅਰ ਬਲ ਕੁਧ ਮਾਨ
ਮਾਨ ॥ ਪੁਰੀਦੁ ਅਰਕਾ ਜਦਿ ਪ੍ਰਦਰਿ ॥ ਬੂਤ ਮਰੁ ਪਤੈ ਸਰੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪੁਰੰਤ ਬੁ
ਤ ਮਾਮੁ ਮੈ ਕਰੈ ॥ ਸੁਭੇ ਬੂਤ ਮਾਤਿ ਰਦੇ ਮੈ ਗਾਹਿ ॥ ਫੁੱਟ ਬੈਠੇ ਬਸੇ ਦਿਸਾ
ਨ ॥ ਬਿਨੈ ਸੁਨੈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਸੁਰ ਅਧੀਨ ਤੈ ਤੁਮ ਗਲੈ ਕ ॥ ਸੁਰੀ ਦੀਨਾ ਬਿ
ਆਪੇ ਸੋ ਕ ॥ ਜੇਤੀ ਸੁਕਤਿ ਇਨੈ ਮੈ ਪਹੀ ॥ ਤੇਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਰੈ ਨੇ ਕਹੀ ॥ ਅ
ਪਨੀ ਨਿਰਤਿ ਸੁਰ ਤੇਤੀ ॥ ਦੁਜੀ ਬਾਤਿ ਤਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਰੀ ਨਾਲ ਬਸ ਸੁਰੀ ਦੀ
ਨ ॥ ਸੋਭਿ ਨਾਲ ਤੇਤੁ ਮੈ ਅਧੀਨ ॥ ਜੈ ਕਥਾ ਇਦਿ ਆਸੈ ਨੁਕੁ ਕਰੈ ॥ ਪਾਲਓ
ਪਾਵੈ ਫੁੱਟ ਸੰਖਰੈ ॥ ਸਦਾ ਨਾਥ ਤੁਮ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਸੁਰ ਬਿਧੁ ਪੁਰੰਤ ਤੁਮ ਗ
ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਅਧਿਨਾਸੀ ਅਨੰਦੇ ਕਰੇ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਜੰਤ ਕਠਿ ਨਿਕਰੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਦ੍ਰਿਪਾ ਤੇਜੀ ਤੈ ਦਾਇ ॥ ਪਦੰ ਮਾਧਰ ਸੈਲਾਗਿ ਓਭਾਇ ॥ ਪੁਤਰ ਓਤਿ ਆਗੈ
ਬਸੇ ਦਿ ਰਿਦੇ ਗਾਹੀ ਕੇ ਸਦਿ ਕੀ ਸੇਇ ॥ ਸਿਟਿ ਓਮੈ ਤੰਮਤੰ ਦੇ ਕਰਿ ਓ ॥ ਬੂਤ

ਮਜਾਤ ਤਿਹ ਦੇ ਮੈ ਪਰਿਥਿ ॥ ਗਹੀ ਮੈਂ ਨ ਬਸੇ ਦੇ ਮਾਨ ॥ ਰਿਦੇ ਬਸਾਏ ਸ੍ਰੀ
 ਗਵਾਨ ॥ ਸਾਂਝਿ ਮੈਂ ਵਰਿ ਟੁਬੀ ਲਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਵਿਦੇ ਅਗਈ ॥
 ਇਹ ਲੀਲਾ ਕੇਈ ਕੇਹੇ ਬਿਖਾਨ ॥ ਕੈਈ ਸੁਨੇ ਪਰਿ ਰਿਦੇ ਪਿਆਨ ॥ ਕੈਉ ਸੰਤ ਸੁਨ
 ਤਿਹ ਦੇ ਧੇਰੇ ॥ ਤਤਕਾਲ ਕੁਝ ਸਾਹੁ ਤਰੇ ॥ ਰਿਆਗੁ ਨ ਬਰੇ ਨਿਸੰਤ ਸੁਹਾਗ ॥ ਜੋ
 ਨਨਿਤਾ ਲਗੇ ਭੁਜਾ ਭਿਖਾਰ ॥ ੧੭੮ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਸਰਬ ਦੇਵ ਮੈ ਦੇਵ ਕੀ
 ਬੈਲੀ ਮੈਂ ਤੇ ਬਛਾਇ ॥ ਸੁਤਦੀ ਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧੁ ਕੇ ਸਵਿਗਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਖਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ਸਰਬ ਦੇਵ ਮੈ ਹਰਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਕੀ ਪ੍ਰੰਮਾ ਸੈ ਜਾਤਿ ॥
 ਤ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਧੋ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਰਾਬ ਜੈ ਰਕਰਿ ਆਗੇ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੁ
 ਤਦੀ ਨਦਾਨ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਤਨੀ ਕੇ ਕਮ ॥ ਮੇਰੇ ਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਸਮਧਾਗੇ ॥ ਅਤਿ
 ਸਰੁਪ ਤੰਨ ਮਨ ਕੇ ਪਿਆਗੇ ॥ ਆਨ ਦੇ ਤਮੁ ਸਕੇ ਗਵਾਨ ॥ ਬ੍ਰਿਨੰਤ ਮਾਗੀ ਲੀਜੈ
 ਮਾਨ ॥ ਆਗੇ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਾਤਿ ਕੀ ਬਾਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭਲਾ ਲੈ ਆਵਿ ਤਾਤ ॥ ਅਤਿ ਸ੍ਰੀ
 ਪਾਲ ਰਾਮ ਮਹਿ ਭਏ ॥ ਸਪਤਿ ਪਿਤਾ ਦੇ ਉਪਗਏ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਲ ਰਾਜ

੨੭੨

ਗਾਏ ॥ ਤਤਾਗਾਏਵਿਰਵੰਤਾਸਿਰਤਾਸਾ ॥ ਵੇਖੋ ਬਲਜਬਕੇ ਸਾਦਿਗਮ ਸੁਰ
ਸੰਪੁਰਨਾਨੇਕਾਸਾ ॥ ਚਰੰਤਸਰੰਤਤਚਆਇਓਇ ॥ ਰੇਤੋਤਰੇਧਗਲਿਪਟ
ਇ ॥ ਮਤਾਦੀਨਜਿਓਧੰਤਕੋਧਾਇ ॥ ਨਿਸਾਦਿਨਗਥੇਕੰਠਲਗਾਇ ॥ ਤਿਓਥਲਪ
ਵੇਕੇਸਾਦਿਗਾਇ ॥ ਧਰਧਰਪਗਸੋਲਿਪਟਾਇ ॥ ਸੰਘਾਸੰਤਆਨਿਓਥਲਗ
ਇ ॥ ਬਛਿਓਧੇਮਨਅੰਕਸਮਾਇ ॥ ਸੰਘਾਸੰਤਥੈਸੇਂਤਰੁਗੀ ॥ ਸੰਤਿਨਾਸਕੀ
ਪੁਜਾਕਰੀ ॥ ਗਮਨਿਸਨਕੇਧੋਏਧਾਇ ॥ ਪਗਜਲਲੀਨਾਸੀਸਚਨਾਇ ॥ ਜ
ਲਸੇਂਸੰਚਿਓਸਿਰਪਰਦਰ ॥ ਰੀਰਹਿਧਰਹਿਘਰਕੇਕੁਆਰ ॥ ਕੰਦੰਤਸੋਚਰ
ਕੇਸੁਭਧਾਇ ॥ ਤੁਲਸੀਚਾਰੀਫੁਲਧਾਇ ॥ ਬੁਤਚਨਾਏਓਜਲਚੀਰ ॥ ਤਿਰਕ
ਗੁਪੁਜੈਏਂਤੋਧੀਰ ॥ ਰਤੰਤਚਨਾਏਲਾਲਅਪਾਰਿ ॥ ਖੇਰਅਸੋਲਕਮੁਕਤੇਤਰ ॥ ਚੰ
ਦੰਤਓਆਫੁਲਸੋਧਾਸ ॥ ਪੁਜੇਤਿਰਸੇਂ ਬਛਿਓਤੁਲਾਸ ॥ ਧਾਜੰਤੀਪਤਿਗਈਸੰਤ ॥ ਅ
ਤਪੁਸੰਤਨਾਓਭਗਵੰਤਿ ॥ ਅਗੁਧਪਠੰਤਤਰਿਕੋਕਹਿਓ ॥ ਵੀਧਦਾਨਫੁਟਆਗੇਧਰਿ
ਓ ॥ ਅਰਧੇਭੋਗਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਸੀਓਧਾਏਸੁਆਦਅਪਾਰਿ ॥ ਅਚੈਭੋਗਕੇਸ

ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਾ ਵਨ ਕੀ ਐ ਜੀ ਨੇ ਕੇ ਧਮੁ ॥ ਪੁਨ ਜੀ ਨਿਤ ਸੋ ਚ ਚਿਹ ਦੁਲਾਇ
ਬਰੇ ਉਪ੍ਰੇਸ ਨ ਅੰਗ ਸਮਾਇ ॥ ਪੁਲਕ ਤਿਹੋ ਮਸ ਰੁਤੇ ਕੇ ਰੇ ॥ ਗਰਿ ਗਸਿ
ਕੰਠ ਪ੍ਰੇਮ ਰਕ ਲੇ ॥ ਰਾਭ ਜੋ ਰਕ ਛੁਬੈ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੰਨ ਮੁਖ ਬੈਠੇ ਤਿਹ ਦਲਾਇ
ਬਾਗੀਏ ਮਾ ਕੀ ਨੀ ਭੁਗਵਾਨਿ ॥ ਅਮਿਤ ਪਗ ਭ੍ਰਮੁ ਪ੍ਰਗਤ ਕਾਮੁ ॥ ਤੁਝੈ ਧਿਆ
ਵੈ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸੰਨ ਕਸਨ ਦਰ ਦਰੇ ਮਗਨ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਗਵੈ ਬੇਦ ਪ੍ਰਗਨ ॥ ਫਿ
ਤ ਦਲਾਇ ਕ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਸਿਵ ਬਿੰਬ ਸੇ ਛੇਰਿ ਚੰਗਿ ॥ ਸਗਲ ਦੇਵ
ਰਿਤੁ ਮ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ॥ ਭੰਮ ਗਤਾਇ ਸੰਨਿ ਪਤਿ ਲਾਇ ॥ ਗਰਿ ਪਗ ਕਾ ਪਯੋਗੇ
ਸੁਆਦਿ ॥ ਰਿਦ ਨ੍ਰਿਸੰ ਪਗ ਧਰੇ ਬਸਾਇ ॥ ਮੁਖ ਅਲਾਪੁ ਰਿਦੀ ਕਤ ॥
ਗਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਤਰੀ ਨ੍ਰਿਸੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਮੋ ਨਮੁ ਸਤੋ ਦੇਵ ਅਨਾਦਿ ॥ ਸੋਸ
ਸਤੰ ਸ੍ਰਮੁ ਭਗੁ ਲਕ ਕਰੈ ॥ ਤਉ ਨ ਅੰਤੁ ਮਗ ਲਾਏ ॥ ਰਿਆ ਗੁਲਬਰ
ਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ਅਭੇ ਅਗੇ ਰਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨੁ ॥ ਸਤੰ ਤਨ ਪੈਨ ਲੋਭੇ ਟਾਧੇ ॥ ਸ
ਭੰਗਿ ਸਾਮੁ ਸਮੁ ਪਲਕੇ ॥ ਪ੍ਰਤਨਾਗ ਅਸਭ ਪ੍ਰਦੁਰ ॥ ਰੋਜ ਗਾ ਅੰਬਰ ਕੇਟ
ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬੰ ਸਪ੍ਰਭ ਆਗੇ ਪਰਿਓ ॥ ਵੀਨ ਹੋਇ ਨ ਚਰਨੀ ਪਰਿਓ
ਨ੍ਰਿਪਾ ਮੰਧਕੇ ਮਦ ਕਰਤਾਰ ॥ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਦਾਰ ਉਰਾਰੇ ॥ ਇਹ ਨਿਰਪ

ਕਹਿ ਸਗਵੰਸਲੋਂ ॥ ਅਮਰੇ ਅਪਨਿ ਪਗਰਿ ਜਟੋ ॥ ਕੇਓ ਆਇ ਓਰ ਚੁਕਾ
 ਗਿਆ ਕੋਰੋ ॥ ਇਤ ਪਗਰੰ ਮਹਿ ਮਸਤਕ ਧਰੋ ॥ ਸਭ ਲਜਨੰ ਮੁਜਗ ਭੀਤਰਿ
 ਸੁਇ ॥ ਜੇਨ ਕੇਤੁ ਮਹੀ ਆਗਿ ਅਯੋਇ ॥ ਬਢੇ ਸੀਬ ਸੰਦੇਹ ਮਨੰਤ ॥ ਸ
 ਨਗਜ ਬਾਲਿੰ ਮਹਿ ਸੰਤ ॥ ਰਿਖ ਮਹੀ ਚਕੇ ਢੇ ਸੇ ਬਾਲਿ ॥ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਮਹ
 ਰੂਪ ਸੋਭਾਲੁ ॥ ਤਿਨ ਚੁੰਤ ਮਲਕੇ ਤਾ ਸੀ ਕਰੀ ॥ ਦੁਸਟ ਬੁਧ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇਸੈ ਧ
 ਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਤਿ ਨ ਕੋਈ ਓਸ ਗਪ ॥ ਤੁਮ ਅਤਿ ਭੀਨ ਕਮਾਇ ਓ ਪਾਪ ॥ ਤਤ
 ਕਾਲ ਧੰਗ ਗਪੈ ॥ ਵੇਰੋ ਨ ਨਿਸ ਸਰੁ ਤੁੰਗੈ ॥ ਤਹਿੰ ਕਸਪ ਕ ਬਾਲਕ
 ਤੈ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ ਓਹੀ ਮਹਾਇ ॥ ਦੁਹੰਨੁ ਜਾਇ ਤ ਮਾਹੀ ਮਾਤ ॥ ਕਸਤਿ ਨੋ ਕ
 ਕੀ ਨਾਘਤ ॥ ਦੁਸੁਤ ਜਾਇ ॥ ਤ ਮਹੀ ਮਾਇ ॥ ਇਤ ਕਹਿ ਤ ਮਹੇ ਧਰੋ ॥ ਪਾਇ ॥
 ਦੁਹੰਨੁ ਕਰਤੁ ਮਧੈ ਬਲਗਇ ॥ ਅਥ ਭੀ ਲੇ ਆਇ ਬੇਲ ਮਨ ਲਾਇ ਬੰਨ੍ਹ
 ਸਾਨੀ ਮਚੁ ਵੈ ਬਾਲਿ ॥ ਤ ਮਹੇ ਪਰ ਸੇਹੈ ਨਿਗਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਮਿਟ
 ਜਾਹਿ ਸਗਪ ॥ ਸਕੁਦੀ ਨੋ ਨ ਓਤਰੇ ਤਾਪ ॥ ਮਾਤ ਕਾ ਮਿਟ ਜਾਇ ਸੋਕ ॥ ਬਾ
 ਲਕ ਦੇਹੈ ਸਕੁਦੀ ਲੋਕ ॥ ਜਗਤ ਪਤ ਸਟ ਮਹੀ ਰੋਹ ॥ ਐਸੇ ਬਚੰਨ ਤਿ
 ਸਾਨੀ ਕਿਹੋ ॥ ਆਨੇ ਬਾਲਕ ਬਲਿ ਜਿਸੁ ਤ ॥ ਈਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਸੀ ਰਿਗਦ
 ਤਿ ॥ ਓ ਬਾਲਕ ਰਹਿ ਸੀ ਰਿਗਦਨ ॥ ਬਦਤੋ ਤੈ ਅੰਤ ਹਧਿ ਆਨ ॥ ਬਾਲ

ਰਾਮਾਨੁਜਮੰਕਮਾਤਿ॥ ਤਰਿਕੇਖੇਲਾਚਰਿਤਾਤਿ॥ ਸਤੁਤੀਲੋਕਪੁਕਾਰ
 ਤਮਾਇ॥ ਕੈਸੇਕੇਸਏਲਾਇਖਾਇ॥ ਮੂਏਬਾਓਕਾਮਾਨੇਸਾਮ॥ ਜਨਨੀ
 ਜੀਕੇਪੂਰੇਰਾਮ॥ ਏਮਾਤਾਕੇਆਗੇਧੇ॥ ਬਤੁਤਤੋਤਨਨੀਜੀਕੇਰੇ॥ ਅ
 ਸਥੰਨਉਮਠਚੇਲੇਤਤਿਕਾਲ॥ ਜਬਮਾਤਾਜੀਰੇਖੇਬਾਲ॥ ਮਾਤਾਜੂਯੇ
 ਤਿਨਕੇਸੀਸ॥ ਸੇਤੀਮਾਤਾਤਹਿਜਗਦੀਸੁ॥ ਪੂਤਾਕੇਮੁਖਮਸਤੰਨਦਿ
 ਤਾਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਥੰਨਅਚੇਲ॥ ਤਿਨਬਾਲਕੇਉਪਜਿਓਗਿਆ॥ ਭੰਨਅਥ
 ਹੁਏਮਯਮਸੁਜਾਨ॥ ਤਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਸਤੁਤੰਮਸਿਟਗੇਆ॥ ਅਤਪ੍ਰਕਾਸਤਿ
 ਨਕੈਘਟਿਭੈਆ॥ ਕਰੀਤਿਨੋਤਬਦੇਸਤੁਲਾ॥ ਤਮਤੰਨਾਤਿਤਿਨੇਕਬਾਓ॥
 ਸਤੁਤਮਹੀਚਕੇਬ੍ਰਹਮਲਜਾਤਿ॥ ਸਤੁਤੀਸਮਸ਼ੀਅਪਤੀਬਾਤਿ॥ ਤਿਸੀਨੇ
 ਵੇਕੇਲਾਗੇਪਾਇ॥ ਭੰਨਤਹਿਤਿਹਦੇਈਏਸਮਾਇ॥ ਪਰਸੇਬ੍ਰਹਮਪਿਤਾ
 ਕੇਪਾਇ॥ ਪਗਲਗਬਤਹਿਮਾਈਮਾਇ॥ ਭੰਨਤਲਧੰਨਪਰਸੇਪਾਇ॥ ਉ
 ਰੰਮਕਾਸਾਬਿਲਮਲਾਇ॥ ਏਕਅਪਨੇਗੇਸਤਾ॥ ਖੇਲਾਨਿਆਵੈਸੀਭਿ
 ਗਦਾ॥ ਪੁਰਬਾਸੀਸਤਾਬਿਸਮੇਰੇ॥ ਕੇਸਏਖੇਲਾਇਖਵੈਨੇ॥ ਤਹਿਨੀਅ
 ਬਿਸੰਮਤੰਗਈ॥ ਵੇਖੋਇਹਰਿਮਾਈਲਾਭਈ॥ ਆਏਬਾਲਭਿਤੰਗੇਅ॥
 ਰਾਮ॥ ਨਿਪਟਵੇਦਕੀਭਈਉਦਾਸੁ॥ ਨਿਪਟਯੂਭੰਤੰਸੀਸਾਗ॥ ਸੁਭਪ੍ਰਤਪ

ਸਭ

ਤਨੀਰਗਤਾ **ਸ੍ਰੋਧਾਮੁ ਸੇਵਕੁੰਡਾਗੁ** **ਸ੍ਰੁਠਿਰੇਦੋਰ ਬਿਨਾਗੁ** **ਨਿਸਾਸੁਪੁ**
ਨੇਕੀਜਗਤ ਸਮਾਗੁ **ਸਚਕਾਰਿ ਜਾਤਿਉ ਅਜਾਨਾ** **ਸਦਾਸਰੋ ਸੀਰਗ**
ਵਾਨਾ **ਮਾਨੁਖ ਰੂਪੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ** **ਅਪ** **ਅਨਾਦੁ ਸੋਰੇ ਕੀਆਇ** **ਗਮ**
ਨਿਸਾ ਬਿਨਸਤੁ ਜਗ ਬਾਦ **ਮਾਇਆ ਮੇਤਿ ਟਾਇਉ ਮਾਇ** **ਗਤੀ ਨਿਸ਼ਕੰਪ**
ਗਾਇ ਪਟਾਇ **ਪੂਰਨਾਗਿ ਆਨੇ ਦਰੀਭਗੀ** **ਘਟਿਤੋ ਮਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰ**
ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਤਾ ਰਿਤਿ ਹੋਧਾਰਿਉ **ਪ੍ਰਤੁਤਾ ਉਮਾਤੋ ਪਰਗਰਿਉ** **ਇਤਲੀਲ**
ਕੋਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ **ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਧਵ ਕੀ ਪਾਇ** **ਕੋ ਸਮਝੇ ਲੈਰਿ**
ਬਸਾਇ **ਦ੍ਰਿਪ ਕੇਰਤਾ ਪਰਗਘਾਇ** **ਤਤਨਾਲ ਮਾਇ ਅਤਨਾਜਾਇ**
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਧਵ ਕੀ ਪਾਇ **ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਾ ਸੀਰਗ ਵਾਨਾ** **ਪ੍ਰਭੁ ਮਬਾ**
ਸੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ **ਨਿਕਲ ਕਹਿ ਮਲਿਨਾ ਗਾਇਲ** **ਜੰਨ ਨਿਗਲੇ ਹੋਗਾ**
ਸਾਇਲ **ਸਤੋਤਿ ਮਾਗ ਸੰਗਤੈ ਹੋ** **ਰਗਨ ਜੇਵਕਿ ਪਾਕ ਰਿਦੈ** **॥੧॥**
॥ ਸਾਖੀ ॥ **ਅਗਨ ਨਤੀ ਰਬ ਕੇ ਗਏ** **ਤਰਿਕੇ ਮੀਤ ਮਤਾ** **ਤਰਿ ਸੁਰਪੁ**
ਪੁਰੀਏ **ਜਿਥੇ ਅਤ ਬਥਾਵਾਨਾ** **॥੨॥** **ਚੋਖਾਈ** **ਅਗਨ ਨਤੀ ਰਬ ਕੇ ਗਏ**
ਅਤਨਾਜ ਸਭ ਜਗ ਭੀਤ ਰਿਭੇ **ਨਾ ਬਪਰਗੁ ਮਾਏ ਸੁਗਾਗੀਆਨਾ**
ਸੁਨੀ ਬਾਤਾ **ਸੀ ਬਿਬਕਾਨਾ** **ਤਲ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਭਭੇ** **ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰੇਮ**

ਜੇਨੈਨ॥ ਵਰਜੈ ਧੰਨ ਕੈ ਦੇਵਤਿ ਰਾਮ॥ ਅਰਜਨ ਕਹਿ ਓਸ ਵਰੈ ਕਾਮ॥ ਬਰੇ ਭੋਕ
 ਸੰਨ ਆਸੀ ਭਇਆ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰ ਕਾ ਭੀਤਿ ਰਿਹਾਇਆ॥ ਲੋਕ ਕਹਿਤ ਕੈ ਉਵੈ ਭੋਮ
 ਰਾਮ॥ ਸਭ ਕੈ ਕਰੈ ਧੰਦ ਨਾਮਾਨ॥ ਭੈ ਗਧਿ ਲਾਵੈ ਆਦੁ ਕਰੇ॥ ਚਰਨੈ ਪਰਿ ਲੈ ਮਸ
 ਤਿਕ ਧਰੇ॥ ਹਲ ਧਰ ਸੁਨੀ ਬਾਤਿ ਇਹ ਕਾਨ॥ ਕੰ ਆਇ ਓਏ ਬੰਨੈ ਮਹਾਨ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਗਾਮਾ
 ਕੁ ਬੁਝਾਵਇਆ॥ ਅਥ ਤਿਹ ਮੇ ਕੇ ਭੀਤਿ ਰਿਹਾਇਆ॥ ਦੇਖੀ ਕੰਨਿਆ ਚਿਹ ਬਛਾਇ
 ਅਤਿ ਸੁਰੂਪ ਕੁ ਦੁਕਤੀ ਨ ਆਇ॥ ਸੁੰਦਰ ਤੰਨ ਅਰਧੰ ਕਜਿ ਨੈਨ॥ ਅਰਜਨ ਕੇ ਮੰਨ ਬਿਅ
 ਪੇਸੈਨ॥ ਕੰਨਿਆ ਦੇਖੇ ਭੈ ਜੰਨ ਕਰੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸੰਤਿ ਕੰਨਿਆ ਪਰਿ ਧਰੇ॥ ਕੰਨਿਆ
 ਦੇਖੇ ਅਰਜਨ ਓਹ॥ ਦੇਨੈ ਹਰੈ ਨੈਨ ਕੇ ਜੋਹ॥ ਦੇਨ ਕਾ ਮੰਨ ਮਿਲੀ ਗਇਆ॥ ਪੁਰੀ ਦੁ
 ਆਰ ਕਾ ਕਓਤਿ ਕਭਇਆ॥ ਭੈ ਜੰਨ ਕਹਿ ਮੂਤ ਬਾਹਿਰ ਗਇਆ॥ ਕੰਨਿਆ ਚਿਹ ਮੰਨ
 ਤਾ ਕਾ ਲੈਆ॥ ਜਾਨੀ ਬਾਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਨਿਕਟ ਬੁ
 ਲਾਇ ਓਐ ਪਾਸੀਤ॥ ਅਪਨੇ ਮੰਨ ਕੈ ਦੀਨ ਮੰਤ੍ਰ॥ ਰੇ ਦਤਿ ਪ੍ਰਬਤਿ ਸਾਇ ਦਿਜਾ
 ਇ॥ ਸਭੇ ਆਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇ॥ ਸਭ ਦੇਵੀ ਕੀਟਤਿ ਲਕਸ਼ਮੀ॥ ਪੁਜਾ ਕਰ ਅਰ

੨੭੬

ਧੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ਤਤਕਾ ਵੈਰੀ ਤੰ ਮਹੀ ਭੈ ॥ ਗੇਤ ਲੇ ਜਾਈ ਮੈ ਸੁ ਤਹਿ ਚੈ ॥ ਜੰਤ ॥
 ਮਤਿ ਅੰਤੰ ਦੇ ਭਰੀ ॥ ਪੂਰੀਆ ਹਿ ਅਮੰਤ ਮੈ ਧਰੀ ॥ ਵੇਦਿ ਪਾਇਤ ਜ ਧਰੀ ਭੈ ॥
 ਜਦਿ ਕੁਲ ਵੇਦਿ ਪੁਜੰਤ ਗੋਆ ॥ ਗਈ ਸੁ ਕੁਧੁ ਰਥ ਪਰ ਚਰੀ ॥ ਧਾਤਿ ਰਤੀ
 ਤੇ ਅਰਜੰਤ ਭਰੀ ॥ ਅਰਜੰਤ ਧਾ ਸੰਤ ਆਸੀ ਭਇਆ ॥ ਗਮ ਭੈ ਹਿ ਤ ਕੋਲੇ
 ਤੀ ਗਇਆ ॥ ਕਰੋ ਪੈ ਜਾ ਵਾਇਦਿ ਤਿ ਅਭਇਆ ॥ ਨਿਪਟਿ ਸੁੰਹਤਿ ਪੁਰ ਮੈ ਪਇਆ
 ਅਭਿਅੰਤਿ ਤੁੰਤਾ ਸੁ ਤੁਰੀ ॥ ਇਤ ਅੰਤਿ ਤੁੰ ਮਜਾ ਤਨ ਜਗੀ ॥ ਕਰੋ ਪੇਤਲ ਧੁਪ
 ਰਥ ਪੁਰਾਨ ॥ ਛਕੇ ਮਾਤਾ ਪੁਰ ਸਿਧ ਸਮਾਨ ॥ ਕੁਰ ਧਾਸੀ ਕੋ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਿਪਚਾਰੀ
 ਤਿਹ ਵੇਸਾਹਿ ॥ ਜਾਇਦ ਧੈਲੇ ਭਰਾ ਵਾਨ ॥ ਅਰਜੰਤ ਕੰਨਿਆ ਤਰੀ ਅਜਾਨ ॥ ਇ
 ਸ ਪੂਰਾ ਹੈ ਆਹਿ ਆਕਰੀ ॥ ਦਿਖੁ ਧੰਸ ਕਲਾ ਗਾਤਰੀ ॥ ਤਲ ਧਰ ਕਤਿ ਆਸੁ ਨੇ ਪੰਤ
 ਭਾਖ ॥ ਅਰਜੰਤ ਨੀਨੈ ਨਿਦਿ ਕਾਮ ॥ ਆਹਿ ਅਦੇਤਿ ਮੈ ਈ ਕੁਛ ਕਰੈ ॥ ਤੁਮਹੀਅ
 ਹਿ ਆਸਿ ਰਧਾ ਰਿਧੇ ॥ ਬੈਲੇ ਪੂਰੁ ਸਫਾ ਕੈਸਾਹਿ ॥ ਤੰ ਮਸ ਮਹਿ ਧ ਅਰਜੰਤ ਕੇਨ
 ਹਿ ॥ ਅਰਜੰਤ ਸੰਤ ਮੁਖ ਜਾਇ ਦੁਆਹਿ ॥ ਸਭੇ ਆਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇ ॥ ਚਲੈ ਬੈਲੇ

ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ ॥ ਬਡੇ ਧੀਰਜੀਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸੁਨੈ ਗੁਣੀਆ ਜੀ ਮੇਰੀ ਚਾਉ ॥ ਤੀਨ
 ਤਿਨੈ ਤੇ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥ ਗੁਰ ਗੁਣਿਆ ਅਰਜਨ ਲੈ ਗੋਆ ॥ ਕਾਰਜ ਬਡਾ ਤੇ
 ਗੁਰ ਗੁਣਿਆ ॥ ਬੈਲੇ ਗਮ ਸਨੈ ਸਭ ਧੀਰ ॥ ਜੈ ਕੁਝ ਕਰੈ ਸੈ ਸਾਮ ਸਗੀਰ ॥
 ਸਭ ਹੀ ਧੀਰ ਅਨਾਇ ਜਾਇ ॥ ਜੈ ਕੁਝ ਕਰੈ ਸੈ ਕੇਸਦਿ ਗਾਇ ॥ ਅਰਜਨ ਅਨਿਓ
 ਮੰਨ ਕੀ ਜਾਏ ॥ ਵਈ ਸੁਰ ਧਾਰਿ ਮੇ ਵੀ ਵਾਏ ॥ ਦਾਜ ਬਹੁ ਤਿਤਾ ਕੈ ਅਤਿ ਦੈਆ
 ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਰਿ ਮੇ ਵੀ ਭਇਆ ॥ ਲੈਆਇਓ ਪਰਿਅਪਤੀਨਾਰ ॥ ਨ੍ਰਿਪਾਕਰ
 ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਰਾਰ ॥ ਪਾਡਦਿ ਕੇ ਭੁਨਾਨੇ ਸਦਿ ਗਾਏ ॥ ਬਡੇ ਪੁਰਖ ਸੰਗ ਸਭ ਹੀ ਲੈ
 ਏ ॥ ਸਿਲੇ ਜਾਏ ਕੇ ਸਦਿ ਬਲ ਗਮ ॥ ਪਾਵਨ ਕੀ ਤੈ ਅਪਨੇ ਪੁਰਖ ॥ ਬਹੁ ਤਿਓ
 ਤ ਕੁੰਤੀ ਸੁਤ ਕਰਿਓ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿਓ ਰਦਾ ਭਰਿਓ ॥ ਸਮਧੀ ਕੈ ਹਰਿ ਭੋਲਾ
 ਵਈ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਾਨੀ ਅਤਿ ਭਈ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਭੋਲੀ ਨਹਿ ਗਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਖਿ
 ਆਕ ਹੀਨ ਜਾਇ ॥ ਪੀਤ ਉਪਗਾਗੁ ਮੈ ਪਰਾ ॥ ਤਾ ਬੀਰ ਕੇ ਸਦਿ ਜੀਧਿਨਾ ॥ ਅ
 ਪਤੀ ਭੈਨ ਤ ਮੇਰੇ ਵਈ ॥ ਵੀਨ ਤੁਮਾਰੀ ਦਸੀ ਭਈ ॥ ਤੇ ਮਹੁਦੀਨ ਨ ਸੰਮਤ ਮਨੋ

ਤੁਮਰੀਆਗਿਆਸਿਰਪਰਧਰੇ॥ ਤਬੇਕੁਪਸਰੀਧੈਲੇਸੰਤਿ॥ ਚਿਤਤੀ
 ਸਰੈਰੈਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਿ॥ ਵੰਤਿਆਕੈਸੀਬੁਧੀਬਲਾਇ॥ ਵੀਰਨੀਏਏਤਿਭ
 ਵੰਤਗਇ॥ ਵੀਰਤੁਮਾਗਸਭਬੁਧਸੰਤ॥ ਸਭਰੁੰਤੈਪਰਿਤੁਮਗਰੁੰਤ॥ ਵੰ
 ਤਿਅਵੀਰਮਹਾਪੁਰੁਕਰੇ॥ ਜੰਮਦਿਓਦੇਖਮਹਾਪੁਰੁਕਰੇ॥ ਐਸਾਵਰਦੀਜੈ
 ਭਗਵਾਨ॥ ਸਤਿਸੁਨਾਤੰਤਪੁਰਪੁਰਾਨ॥ ਤਮੇਥੇਸਤਨੰਤਿਆਏਇ॥ ਏਦਿ
 ਆਲਥਿਧਰੀਜੈਐਇ॥ ਤਬਅਸਤਿਨੀਨੈਭਗਵਾਨ॥ ਤਿਭਵੰਤਨਾਇਕਪੁਰ
 ਥਪੁਰਾਨ॥ ਵਰਦੇਚਲੈਸੁਕੰਦਰੁਗਰ॥ ਫਿਰਘਰਿਆਏਭਰਿਕਰਤਾਰ॥ ਪੁ
 ਰੀਦੁਅਰਕਾਨਿਪਦਸੁਗਾਨੀ॥ ਜਾਂਐਐਸਾਗੰਗਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਅਰਜੰਤਜੀ
 ਕਾਕਤਿਓਦੀਵਤਿ॥ ੧॥ ਭਜੀਐਨਿਸਤਅਗੰਮਅਥਾਪਿ॥ ਹਰਿਮਦੁਸੁਵੰਤਪੁ
 ਰਤਿਰਮੈਲ॥ ਜੰਤਨਿਗਲਥਲਸਅਅਤੈਲ॥ ੧੮॥ ਸਾਖੀ॥ ॥
 ਮਿਥਲਾਨਗਰੀਐਬਸੇ॥ ਜੰਤਗਗਾਥਤਿਲਾਸ॥ ਹਰਿਬੁਧਮੰਤਸੁਤਦੇਵਕੀ
 ਹਰਿਚਿਤਨਿਪਦਓਦਾਸ॥ ੧॥ ਚਓਪਾਏ॥ ਮਿਥਲਾਨਗਰੀਪਰੰਮਪੁਤੀਤ

ਗਗਨੈ ਮੰਤਰਿ ਰਮ ਲਗੀਤ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕਾ ਬਧਿ ਲਾਸ ॥ ਨਰੋ ਗਜ ਅ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਦੁ ਉਦਾਸ ॥ ਕੁ ਬਹਤਿ ਤੁਮ ਅਰੋ ਤਹਿ ਰਹੰਤ ॥ ਏਕੈ ਬਾਸੇ ਦਿਨੀ ਸਰੰ
 ਨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੁ ਤਿਸ ਬਾਸ ਰਹੇ ॥ ਤਹਿ ਪੁਗਤਿ ਹਰੇ ਭੀਤਰ ਪਯੋ ॥ ਅਗਣਿ
 ਕ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਬਾਸ ਤਿ ਰੇਦਿ ॥ ਨਿਪਟ ਨਰੋ ਬਹਿਰੀ ਸੇਦ ॥ ਸੰਤੋਖੀ ਅਤਿ ਗੋਤਿ ਕੋ
 ਪਯੋ ॥ ਆਠ ਜਾਅ ਤਹਿ ਸਿਰਹੰਤ ਕਰੇ ॥ ਬਿਨ ਅਗੇ ਜੈ ਨੈ ਕੁ ਕੁ ਵੇਤਿ ॥ ਬੇਪ੍ਰ
 ਦਾਤਿ ਤਿਸੀ ਕੋ ਲੇਤਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤਿ ਭੀਤਰ ਹੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸਤ ਨਾਮ ਬਿਨ ਬਾ
 ਤ ਨ ਕੋ ॥ ਉਆਰਾ ਅਪਸਾਸੇ ਸਿਲਾਪ ॥ ਤਹਿ ਕਰਚਾ ਕਹਿ ਜੇਟੇ ਤਾਪ ॥
 ਜਬ ਹਾਜਾ ਬ੍ਰਿਹਮੰਤ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿ ਤਾਇ ਤ ਬਾਤਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨੈ ਸਭਾ
 ਨਿਤ ਅਭਿਯਾਤਿ ॥ ਚਲ ਜਾਇ ਵੇਖੈ ਕੇ ਸਦਿ ਗਾਇ ॥ ਬ੍ਰਿਹਮੰਤ ਕੋ ਤੁਨੈ
 ਬੀਰ ॥ ਆਪ ਨਾਮੈ ਸਾਸ ਸਹੀਰ ॥ ਤਸ ਅਦੁਸਾਨ ਭਗਤਿ ਅਪ੍ਰੀਤ ॥ ਸੰ
 ਮਸੈ ਸੈ ਸੀ ਬਾਤਿ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਜਬ ਹਾਜਾ ਅਪ੍ਰੇਯ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਪਾਛੇ ਬ੍ਰਹਮੰ
 ਨ ਪੁਕਾਰਾਇ ॥ ਨਿਅਨਹਿਤਿ ਤੁਝ ਬਡੇ ਗਵਾਹਿ ॥ ਚਲੈ ਸਾਮ ਪੈ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਲ ਪ੍ਰ
 ਤਤੋਇ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਕਰੇ ॥ ਕਰ ਮਧਰੰਗ ਸਗੁ ਬ੍ਰਿਹਮੰਤ ਕਰੇ ॥ ਤਿਲ ਰਗਾਲ ਅ

ਰਮਾਲਾਗੇ॥ ਕਧੇ ਪਰ ਲੈ ਆਸੰਤ ਪਰੇ॥ ਬਟੀ ਤਾ ਬਲੈ ਰਲੇ ਮਹਾਨ॥ ਤਿਹ
ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ਰਾਜਾ ਪਾਤਿ ਸਿਧੇ ਰੇ ਸੰਤਿ॥ ਚਲ ਰਾਜਾ ਦੇ ਖੇਤ੍ਰ ਗਵੰ
ਤਿ॥ ਮੁਖ ਤੋਂ ਬੁਲ ਕੀਯੀ ਧਾਤਿ॥ ਤਹਿ ਚਿਤ ਬਿਰਥਾ ਅਭਿਧੁ ਸਰਾਤਿ॥ ਬੋਲੇ
ਰਾਜਾ ਸੁਣੈ ਸੰਤਿ॥ ਤਹਿ ਚਰਨਾ ਸੇ ਰਚੈ ਮਹੰਤਿ॥ ਆਪਨ ਆਵੈ ਨਿਰਪਾਤਿਧ
ਨ॥ ਅੰਤ ਰਾਜਾ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਤਠ ਕਰਿ ਰੇ ਤੰ ਮਹੇ ਸੰਤਿ॥ ਅਤਿ ਦਿਆਲ
ਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ॥ ਸਿਥਲਾਨ ਗਹੀ ਰਲੇ ਦਿਆਲ॥ ਰਿਖ ਮਹਾਨ ਜੰਨ ਲੀਨੇ
ਨਾਲ॥ ਵਾਰ ਕਲਿਆਣਿ ਰਖਿ ਚਨਾਇ॥ ਰਖ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕਰੀ ਨਜਾਇ॥ ਕੰਚੰਨ
ਕਾਰ ਬਜਗ ਮਹਾ ਕਰੇ॥ ਦਸੈ ਦਿਸਾ ਕੈ ਤੰ ਮਹੇ ਰਹੈ॥ ਲਾਲ ਅਸੈ ਲਕਨੇ
ਜਨਾਇ॥ ਘੋਰਿ ਚਿਕੀਝੁ ਧਰ ਤੀ ਨਜਾਇ॥ ਨਖਿ ਸਖਿ ਲਿਓ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਾਇ
ਆ॥ ਸਾਖਤਿ ਜੀ ਨਲ ਰਾਮ ਮੁਹਾਇਆ॥ ਐਸੇ ਰਖ ਪਰ ਕੇਨੁ ਅਨੰਤਿ॥ ਕੰ
ਮਨੈ ਨਹਿ ਕੰਮ ਲਾ ਕੰਤਿ॥ ਪਾਵੈ ਕੇ ਮਲ ਤਕੀ ਦੇ ਪਰੇ॥ ਦੁਧ ਛੈਨ ਸੇ ਉਜਲ ਧ
ਰੇ॥ ਰਿਖ ਰਖ ਉਪਰਿ ਲੀਏ ਧਾਤਾਇ॥ ਸੰਤ ਮਹਾਈ ਪੁਰ ਹਰਿ ਗਇ॥ ਨਾਰਦ ਸੰਗ
ਅਭਿਰਾਮੀ ਬਿਆਸ॥ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖ ਮੰਨ ਰੇਤਿ ਬਿਗਾਸ॥ ਅਤ੍ਰਚ ਵੰਨ ਦਿਹ ਸੰ

ਗੁਰੂ ਜਾਨ ॥ ਰਬ ਪਰ ਵੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਾਨ ॥ ਇਸ ਗੁਰੂ ਦਿ ਬਠੇ ਮਾਨ ॥ ਧੀਰ
 ਕੇਤਿ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਿ ਗੁਰੂ ॥ ਤਿਓ ਰਬੁ ਪਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਾਨ ॥ ਰਬੁ ਕੈ ਦਰਕ ਸੁਰ
 ਗਿਆਨ ॥ ਪਤੀਏ ਗਾਜੈ ਮੇਘ ਸਮਾਨ ॥ ਘੋਰੇ ਮੰਤਰੈ ਮੈ ਸੇ ਕਰੇ ॥ ਅਥੇ ਜਾ
 ਇਹ ਦਿ ਕੇ ਰਬ ਗੋਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਬ੍ਰਹਮ ਭੀਤਿ ਜਾਤਿ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮੈ ਖੇਲ
 ਨਿਖਾਇ ॥ ਭਾਗਾਂ ਅਰੇ ਸਦਿ ਬੋਰੇ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਅਨੰਦੇ ਰੋਰੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰੀਵ
 ਉਚੀਕਰੀ ॥ ਪੁਛੁ ਫੇਰ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਪਰੀ ॥ ਦਾਰਕ ਬੰਸ ਚ ਲਾਵੈ ਸੰਤਿ ॥
 ਤਿਓ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੰਤਿ ॥ ਪੀਤ ਬਸੰਤ ਉਪਰਿ ਫਿਰਿ ਗਇ ॥ ਜਿਓ ਕਾਮ
 ਨਘੰਤਿ ਧੀਰ ਸੁਰਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਦੇਸ ਦਿਆਲ ॥ ਸੁਰ ਲੋਕ ਨੈ ਕਰੇ
 ਨਿਤਾਲ ॥ ਲੋਕ ਨਿਸੰਤ ਕੈ ਦਰਸੰਤ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਮੁਗਤਿ ਫਿਰੇ ਮੈ ਪਰੇ ॥ ਪਲਕੀ
 ਤਰੈ ਮੈ ਤਜ ਲਛਰੇ ॥ ਪਰੰ ਅਪ੍ਰੇਮ ਸੈਂ ਨਖ ਸਖ ਰੇ ॥ ਬਹੁਤ ਭੇਟ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਪਾਇ ॥ ਸੁਰ ਕੈ ਤੋਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਗਇ ॥ ਨਕੁ ਮੈ ਸੁਰ ਜ ਸਕ ਰੇ ਜਾਤਿ ॥ ਘੰਟ
 ਫੁਟ ਗਜਿ ਓਠੁ ਲਖ ਸਾਇ ॥ ਆਗੇ ਬੰਦੀ ਜੰਨ ਸਕ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਭਿਗਾਰ ਤੇ ॥ ਐਸੀ ਭਾਤ ਨਿਸਤ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਮਥਲ ਆਏ ਨ ਮਲਾ ਕੰਤਿ
ਲੇਨ ਨ ਕੁੰਦੇ ਵਰਸ ਨ ਕਾਏ ॥ ਵਰਸ ਨ ਦੇਖਤਿ ਰਖ ਅਤਿ ਕੁਏ ॥ ਹਰਜੀਆ
ਗੇਭੇਟਾ ਧੋਗੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ ਭੰਨ ਭਿਤਾ ਕਰੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤਰਿ ਜੀ ਗਏ ਮਾਨ ॥ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਭਗਤ ਕੇ ਦੇਵ ਦਾਨ ॥ ਧ੍ਰੁਤ ਮੰਤਰ ਅਰਗਾਜਾ ਤਰਿ ਸੰਤਿ ॥ ਆਏ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰ
ਕੁਰ ਗਵੰਤਿ ॥ ਤਿਪਟ ਤਿਰਖ ਦੇ ਤੇਜ ਨ ਕੁਏ ॥ ਲੇਭੇਟਾ ਤਰਿ ਸੰਤ ਮੁਖ ਗ
ਏ ॥ ਦੇਸ ਦਿਖੈ ਪਗ ਲਾਗੇ ਆਇ ॥ ਤਰਿ ਜੀ ਲੀਨੇ ਨ ਠਲ ਗਾਇ ॥ ਧ੍ਰੁਤਿ
ਕੇਟ ਗਾਜਾ ਕੀ ਵਈ ॥ ਅਤਿ ਉਦਾਰਿਤਾ ਕੀ ਅਤਿ ਕੁਈ ॥ ਧ੍ਰੁਤ ਮੰਤਰ ਦੀ ਭਿਜੇ ਭੇ
ਟ ॥ ਤਿਰਖ ਸਾਮ ਦੁਖ ਦੀ ਨੇ ਮੇਟ ॥ ਹਾਥ ਪਸਾਰ ਕੀ ਭਿਓ ਉਸੰਤਿ ॥ ਚਲੇ ਨ ਕ
ਐਸੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਰਖੇ ਮੈ ਕੀ ਭਿਓ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਤੇ ਮਾਗ ਸੰਤਿ ਉਧਾਰ
ਜੋ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇਧਿ ਹ ਮੰਨੇ ਜਾਵੇ ॥ ਦਿਜ ਅਧੀਨ ਕੀ ਪੀਨੁ ਮਿਟਾਵੇ ॥ ਗਾਜਾ ਬਿਲ
ਖੇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਿ ॥ ਦਿਜ ਕੇ ਗੋਭਿ ਪ੍ਰਕੁਰ ਗਵੰਤਿ ॥ ਧ੍ਰੁਤ ਮੰਤਰ ਕੀ ਜਾਨਿ ਭਿਓ
ਨ ॥ ਅਤਿ ਬਿਲਖੇ ਗਾਜਾ ਪ੍ਰਥੀਨ ॥ ਗਾਜਾ ਕੇ ਜੋ ਧਾਰੇ ਪਾਇ ॥ ਤਥਾ ਹ ਮੰਨੇ

ਨਦਿਜਥਿਲਖਾਇ॥ ਗੈਓਭੁਪਨੈ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ॥ ਮੁਖਅਧੀਨਨੈ ਮੋਇਓ
 ਮਾਨ॥ ਗਾਨਾਦੇਖਿਓਅਤਿਧੰਤਵੰਤਿ॥ ਗੈਓਛਾਡਮੁਖਕਮਲਾਕੰਤਿ
 ਭੰਮਰੇਗਜੇਰੰਕਸਮਾਨ॥ ਸੰਤਅਧੀਨਭੈਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ॥ ਦੈਸਰੂਪ
 ਕੇਸਦਿਜਭਿਏ॥ ਦੈਨੈਸਾਖਮਹਾਪੁਰਗਏ॥ ਤੈਸੇਤੀਰਿਖਕਰੇਮੁਹਾਰ
 ਪ੍ਰਭਅਲੇਖਿਕੈਲਗੀਨਥਾਰ॥ ਗਾਨਾਕੇਭਰਿਧਾਰੇਚਰੰਤ॥ ਮਹਾਗਾਨਾ॥
 ਪੂਰਅਸੰਗੰਤਸੰਗੰਤ॥ ੧੮੧॥ **ਸਾਖੀ**॥ **ਤਰਿਪੁਜਾਗਾਨਾਕਰੈ॥**
 ਤਿਰਬੇਦਰਸੰਤਲਾਗ॥ ਅਤਿਭੁਚੇਸਭਤੇਭਏ॥ ਆਜੰਤਮਾਰੇਗੁਰਾ॥
ਚਓਪਾਈ॥ ਗਾਨਾਕੈਭਰਿਭੀਤਰਿਗਏ॥ ਨਿਪਟਤਿਰਖਗਾਨਾਜੀਭਏ॥
 ਸੰਘਾਸੰਤਅਨਿਓਥਿਲਾਸ॥ ਰੋਮਰੋਮਅਤਿਭਏਪੁਕਾਸ॥ ਰਾਪੂ
 ਧੈਸੇਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ॥ ਤਰਿਮਦੁਸੁਦੰਤਪੁਰਖਪੁਰਾਨ॥ ਸਭਮੁਨਜੰਤਨੈ
 ਆਸੰਤਦਏ॥ ਨਿਪਟਤਿਰਖਅਤਿਸਭਮੁਨਭਏ॥ ਪਤਲੇਤਰਿਨੈਧੋਇ
 ਪਗਜਲਲੀਨਾਸੀਸਰ॥ ਸੰਦੰਤਸ੍ਰੀਪੁਰੇਤਰਿਚੰਗੰਤ॥ ਤਿਤਸੈਲਾਗਾਏਚ
 ਨਾਇ

ਪਾਰਿ

ਕਰਨਿ॥ ਪੁਤ੍ਰਪਾਓਤਲਸੀਦਿਯਹੈ॥ ਗਰਿਪਗਸੰਤਸਮ੍ਰਪਤਕ
 ਹੈ॥ ਤਿਯਕਲਗਾਇਓਅਤਿਕਰੀਪਾਯ॥ ਤਰਿਛੁਭੁਦੇਖੈਨੈਨਿਗਰ
 ਚੰਦਨਪੁਤ੍ਰਪਾਓਲਕਗਾ॥ ਚੰਦਪਟਬਰਖਰੇਆਪਾ॥ ਮਾਦਕਿ
 ਮੇਤੀਲਾਲਜਾਇ॥ ਗਾਏਸੰਤੰਦੇਆਪਾਇ॥ ਪੂਪਧੁਖਾਇਓਮੁ
 ਗਰਿਸਾਭ॥ ਅਤਪ੍ਰਸੰਦਇਹੋਪੈਲ॥ ਦੀਪਦਾਨਠੰਗਜੇਕਰੀ॥ ਭ
 ਮਰਮਆਨੰਦਤਰੀ॥ ਇਕਇਥਿਗਭੁਅਰਇਕਇਕਗੰ॥ ਭੁਟਪਰੀ
 ਮਥਲਾਕੇਰ॥ ਜੈਸੀਪੂਜੈਸੀਨੰਗਰੀ॥ ਤੈਸੀਰਿਖਪੁਜਾਕਰੀ॥ ਭੈ
 ਗਸਮ੍ਰਪੇਸੁਆਦਿਆਪਾ॥ ਮਠਿਥਾਟਨਪਾਗਦਰ॥ ਰਿਖੰਸਮੇਤਅ
 ਪਾਇਨਾਥ॥ ਪਾਨਖਿਲਾਇਗਜੇਤਾਥ॥ ਆਪਤਾਥਲੋਪਾਨਖਦਇ॥
 ਹਿਤਸੇਖਾਵਕੇਸੇਗਇ॥ ਥਾਵੇਬ੍ਰਹਮਦਥਾਵੈਸੰਮੁ॥ ਸਰਗਜਕੇਪੂਰ
 ਕਾਮ॥ ਠੰਗਰਿਚਗੰਗਿਗੋਦਿਮੇਲੈ॥ ਨਿਪਟਰਿਘਮਥਲਪਤਿਕੈ
 ਮਲੈਚਰਨਲੈ॥ ਸਤਕਲਾਇ॥ ਤਾਕਾਤੁਗਨਕਰਿਆਜਾਇ॥ ਬ

ਲੋਗਾਜਾਏਕਹਿਜਰ। ਦਿਸਟਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਰੀਉਰਿ। ਤੇਅਨਤਪ੍ਰਗ
 ਰਗਵੰਤਿ। ਕਮਦਾਨਾਰੰਮਦਾਕੇਕੰਤੁ। ਵੈਆਸੰਧਜੀਕਰੰਨਾਕਰੀ। ਤੇ
 ਮਗੀਮਤਅਤਦੋਖੈਭੁਗੀ। ਤਮਕਦਰਸੰਦੀਉਦਿਆਲੁ। ਤਮਅਧੀ
 ਨਅਤਕੀਐਨਿਭਾਏ। ਤੁਏਅਗਏਜੋਗਧਿਆਨ। ਸਨਕਸਨੇਰਨਦੇ
 ਮਤਾਨ। ਨਿਤਪਗਰੀਸ੍ਰੀਗੰਗਾਧਾਰ। ਤੀਨਲੋਕਅਘਦਤਬਿਰਾਹ। ਸੋਪਗ
 ਤਮਗੀਗੋਦੀਮਾਹਿ। ਅਪਨੇਰਗਨਬਹੇਜਾਹਿ। ਮੁਣਿਸ੍ਰੀਭੀਤਮਗੀਬਾ
 ਤ। ਹਿਦੋਥੀਹਾਰਗਖੀਰਿਨਗਤਿ। ਨਿਕਾਮਭਗਤਿਸੋਮੇਗਤਿ। ਅ
 ਪਨਘਟਿਕਾਰੀਨੋਭੇਦਿ। ਐਸਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨਾਹਿ। ਜੋਸਾਸਤਹਿਦੇਕੇ
 ਮਾਹਿ। ਸੰਨ੍ਹਅਭਈਬਲਾਹਮ। ਸਿਧਸੁਤਾਜੇਤੰਮਰੇਪਮ। ਇਉਨਪ੍ਰੀਤੰ
 ਸੰਤਸਮਾਨ। ਤੇਉਸਤਕੀਨੋਭਗਵਾਨਿ। ਬਡੁ ਦਿਨਦੁਇਏਏਨਾਰਿਅ
 ਲਿ। ਕਹਿਚਰਨਾਰਿਜਸ੍ਰੀਗੰਧਾਲਿ। ਸਗਲਲੋਕੋਅਤਸੁਖਦੇ। ਮਨਿ
 ਮਗਾਅਪਨਾਕਹਿਲੈ। ਤਹਾਬਸੈਬਡੁਦਿਨਗੰਢੰਤ। ਚੰਨਾਨਭੇਡਪ੍ਰ
 ਭਕੇਸੰਤ। ਸਭਲੋਕਕਰਿਤਗੀਥਭੈ। ਵੇਖਦੁਖਹਿਦੇਤੇਗੈ। ੧੮੨
 ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਲਤਰਿਪ੍ਰਜਾਕਰੈ। ਤਾਕਯੋਤਬਿਖਾਨ। ਅਤੰਗਜਾ

ਮੀਜਗਤਪਤਿਪੂਜੇਸ੍ਰੀਗੁਣਵੰਸਿ॥ **ਚੰਪਾਈ॥** ਚੁਸਟਕੋਅਬਰ
ਤਬਿਖਾਨਾ॥ ਜਾਕੇਆਏਸ੍ਰੀਗੁਣਵੰਸਿ॥ ਚੁਰਿਕਤੀਆਲੇਆਗਧਰੀ॥ ਤ
ਪ੍ਰਚੈਠੇਸ੍ਰੀਗੁਣਵੰਸਿ॥ ਇਕਏਕਸਰੁਮੁਕੇਦਈ॥ ਰਿਖਬੁਪਸਰੁਨੇਨਿਭੀ
ਸਿਰਤਲਾਡਿਅਗੇਛਾਏਆ॥ ਨਿਪਣਿਗੁਣਵੰਸਿ॥ ਨਾਇਓਸ
ਵਕਲਾਜਿਭਿਤਾਰ॥ ਮੁਖਤੇਰਿਗੁਣਕਰੇਓਰਾ॥ ਏਮੇਆਏਸ੍ਰੀਗੁ
ਗੁਣਵੰਸਿ॥ ਰਿਖਪਸ੍ਰਦੰਤਪੁਰਖਪੁਰਾਨੀ॥ ਰਿਕਸੰਤਪਧਾਰੇਪਾਇ॥ ਪਗੁ
ਜਲਿਲੀਨੇਸੀਮਲਗਾਇ॥ ਸਾਥਨਾਹੁਸੇਵਾਕਰੀ॥ ਰਿਮੂਰਤਿਓਏਮੈ
ਪਰੀ॥ ਰੰਗਮ੍ਰਿਤਰਾਘਸੀਮਾਨ॥ ਛੰਮਤਕੇਲਾਲਸਮਾਨ॥ ਤਿਲਕਲਗਾ
ਇਓਰਿਕੇਭਾਉ॥ ਅਤਪ੍ਰਸੰਨੀਅੰਗੇਪਾਲ॥ ਤਲਸੀਬਤਾਨੀਰਤਾ
ਈਸੰਤਰਿਸੰਤਪਸ੍ਰੀਗੁਣਵੰਸਿ॥ ਪਾਈਜਨ੍ਰਸੇਬਾਓਓਰਿ॥ ਰਿਤਸੇਏਆ
ਇਓਸੇਵਕਪੀਰ॥ ਮਤਪ੍ਰਕ੍ਰੇਆਗਧਰੀ॥ ਅਤਜਗਦੀਸ੍ਰੀਨਿਰਹੈ॥
ਬਿਧਿਮੀਬਲੈਭੇਟਾਕਰੀ॥ ਰਿਤਅਚੈਪ੍ਰਕ੍ਰਾਹਤੀ॥ ਸਰਕੇਦਾਨਿਕਸਾਇ
ਛਾਇ॥ ਦੋਖੇਰਿਖਪ੍ਰਕ੍ਰਾਹਤੀ॥ ਕੇਕੁਛਥਾਗੇਤਰੀਤਰਧਰਾ॥ ਸਰ
ਤੰਮਤਸਮਪਲਕਰਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰੇਰਿਓਸਮੇਤਮਾਨਤ॥ ਜਾਪਾਗੀਏਸ੍ਰੀਗੁਣਵੰਸਿ॥

ਦੇ ਕਰ ਜੇ ਕੋਈ ਬਿਪਸਤੀ ॥ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਰਿਗੋਪ ॥ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰਤਿਕਰਿਪ
 ਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪਾ ਕੇਤੀ ਤਰਖਾਰੇ ॥ ਪਰਿਪਾਇ ਕਰ ਲਾਭੈ ਕਰਿ ॥ ਰਹਾ
 ਸਾਪਾਇਤ ਸੀਭਗਦਾਨਿ ॥ ਕਤਾ ਮੂੜੁ ਤਮ ਵੇਤੇ ਅਜਾਨ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਦੁਖ ਕਾਟਾ
 ਰਿ ॥ ਅਤਰਿਆ ਲਤ ਪਕੂ ਮੁਹਾਰ ॥ ਦੀਨ ਜਾਨ ਰਿਖਿ ਪਾਕਰੀ ॥ ਸੋਮਗ ਪ੍ਰਕਸ਼ੀ
 ਨਗਰੀ ॥ ਬਹੁ ਬੇਬਿਪ ਜਨ ਬੰਤੀ ਕਰੀ ॥ ਸੋਮਗ ਪ੍ਰਕਸ਼ੀ ਨਗਰੀ ॥ ਬਹੁ ਰਿਖਿ ਪਾ
 ਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ॥ ਭਜੀ ਅੰਧੇ ਰਿਖ ਰਾਇ ਦ੍ਰਿਟੈ ॥ ਤੁਮ ਮੂੜਾ ਅਬ ਪਰਿਗਠੈ
 ਨਾਰਿ ॥ ਚਿਹਰਾ ਸੰਮਤੈ ਰਿਖੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਨੀਨਾਇ ਸੈ ਸਾਹ ॥ ਤੀਜੇ ਕ
 ਕਾਭੈ ਆਬਿਸਤਾਰ ॥ ਬਹੁ ਰਤਾ ਸਮੈ ਸਤਿਆ ਪਰੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪ ਜਗ ਕੀ ਲੀਲਾ
 ਕਰੀ ॥ ਤਬ ਹੰਮ੍ਹਾਇ ਨਿਝਾਕਰੀ ॥ ਸਿੰਜਨਾ ਚਿਹਰੇ ਮੈਂਡੀ ॥ ਰਿਖੇ ਰਹੇ ਕਾਭੈ ਕੈ
 ਨਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਿਭੈ ਤੈ ਮਾਹ ਕਾਜਿ ॥ ਬਿਖੀ ਦੇਖੇ ਤੁਮਗ ਪ੍ਰਾਮੁ ॥ ਲੋਕੁ ਮੇਲ ਮੁਖਿ ਆਪੈ
 ਕਾਮੁ ॥ ਦਿਨ ਬਿਖੀ ਆ ਕੀਰਿਤ ਕਮਾਇ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੋਨ ਮੈ ਸੁਪਨਾ ਪਾਇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਪੁ
 ਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪਾਇ ॥ ਦੁਖੀ ਲਾਜਿ ਉਛਿਰੇ ਤੇਰੇ ॥ ਅਹੰਮ ਪਾਇ ਉਰ ਕਬੂਤ ਬੋ
 ਏ ਮੂੜੇ ਮੈ ਸੀਭਗਦਾਨ ॥ ਤੈ ਸਤਨ ਕੇ ਕਰੇ ਬਿਖਾਨ ॥ ਸੁਣੇ ਤੁਮਰੀ ਕਥਾ ਪੁਰਾਨ ॥ ਅ
 ਤਰਿ ਸਾਭ ਸੁਰ ਅਮੀਸਮਾਨ ॥ ਕਥਾ ਕਰੈ ਅਰਸਨਾਨਾਮੁ ॥ ਅਤਰਿਆ ਲਤੈ ਮੂੜ
 ਸੰਮੁ ॥ ਸਰਾਤੁ ਮਾਗੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰੇ ॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਗੇ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੁਜ
 ਨਖਾਇ ॥ ਬਿਨ ਅਰਧੇ ਮੁਖ ਕਢਾਨ ਪਾਇ ॥ ਟਹਿਕੇ ਹੋਰਿ ਸਤਿ ਲਿਲਾਇ ॥ ਜੇਦਿ
 ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸੰਤਿ ਰਿਖ ਰਚ ਕਰੀ ॥ ਸੀਸ ਮੰਤਰ ਦੁਖ ਕਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ

੮

ਹਿੰਦੂ ਪੁਰਾਣ ਸੇ ਸਾਮ ॥ ਤੇਜੰਤ ਦੇ ਪੈ ਤੁਮ ਰੇ ਧਾਮ ॥ ਰਗ ਤ ਬਿਨ ਜਗ ਸਭੁ ਦ੍ਰੋਹ ਨਾਇ ॥ ਭੁਕਿ ਮਿਲ
 ਤਾ ਹੋ ਕੇ ਸਾਇ ਗਾਇ ॥ ਜਗ ਤ ਰੇ ਕਾਇ ਹੀ ਠਿ ਪਾਇ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਪਗ ਸੋ ਲਾਗੇ ਕਾਇ ॥ ਧਿਆ
 ਨ ਅਗੇ ਰਹਤ ਤ ਅਨੰਤਿ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗ ਵੰਤਿ ॥ ਮਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਕੁਆਰੀ ਅਰਹੇ
 ਆਗਿਆ ਕਰੰ ਮਗ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਧੋਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗ ਵਾਨ ॥ ਸੁਨ ਦਿਸ ਸੰਤਿ ਤ ਮਾਏ
 ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਇਹ ਮਤਾ ਜੇ ਤੁਮ ਰੇ ਸੰਗ ॥ ਅਤਿ ਪੁਨਤਿ ਤੇ ਇਨ ਕੈ ਅੰਗ ॥ ਤਹਿ ਬਢੇ ਦਾਇਨੈ ਸ
 ਮਾਨ ॥ ਅਤਿ ਦਿਆਲਾਇ ਤ ਬਰੇ ਮਾਨ ॥ ਦ੍ਰੁਹੰਤ ਤੇ ਠਿ ਰਹਿ ਦੇ ਆਪ ਨੇ ॥ ਤਪ ਕਰਿ ਮਹਾ
 ਗਿਆਨ ਧਲਾ ਕਰੇ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਤਾਈ ਸੰਤੋਖ ॥ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲਪਾਏ ਮੁਖ ॥ ਅਰਜੇ
 ਤੁਮ ਹੀ ਭਗਤ ਕਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਤਾ ਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਤੰਤ ਮੁਖ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀ
 ਜੈ ਸਾਧਿ ਤ ਮਲ ਤਿਹ ਦੇ ਮਾਤਿ ॥ ਜਗ ਜਗ ਮੁਖ ਪਗ ਕੇ ਧਰੇ ॥ ਮੁਖ ਸਮੁਤ ਜਗ ਪੁ
 ਜਾ ਕਰੇ ॥ ਇਨ ਕੈ ਪੁਜੇ ਤੇ ਤ ਬਢਾਇ ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਾ ਧਿਲੰ ਧਨ ਲਾਇ ॥
 ਇਨ ਸੰਤਾਂ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕਰੇ ॥ ਦ੍ਰੁਹ ਅਗਿਆਨ ਹਿੰਦੂ ਸੇ ਧਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲਪਾ ਕਰੇ ॥
 ਕਾਧਿ ਤ ਲਾਸ ॥ ਦੇਵ ਸੰਤ ਅਨੰਤ ॥ ਉਪਾਸ ॥ ਪਹ ਲੇ ਪੁਜੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗ ਵਾਨ ॥ ਪਾਏ
 ਪੁਜੇ ਸ੍ਰੇ ਮਾਨ ॥ ਰਹੇ ਸੰਤ ਤਿਨੁ ਸੰਮਾਦਾਇ ॥ ਤਿਨ ਧਾਰੇ ਤਿਹ ਦੇ ਹਰਿ ਗਾਇ
 ਦੇ ਬੇਦ ਠਿ ਮਾਨ ॥ ਮਤਾਨ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਤਾ ਤੇ ਭਗ ਵਾਨ ॥ ਸੰਤੋਕਾ ਹਰਿ ਨੀ
 ਤੋਖ ॥ ਤਹਿ ਕੇ ਸੰਮਾਨ ਪਾਈ ਐਸੇ ਧਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਧੋਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗ ਵਾਨ ॥ ਸਨੇ ਕਈ
 ਮਾਨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬੇਦ ਬਾਤਾਇ ਤਿਹ ॥ ਤੈ ਸੇ ਤੁਮ ਹੀ ਕਹੀ ਠਿ ਕਾਹ
 ਕਰੇ ਮਾਨ ਤੇ ਤਾ ਧਰੇ ਅਨੰਤਿ ॥ ਤਹਿ ਜੀਤਿ ਕੇ ਆਪਨੇ ਸੰਤ ॥ ਬੇਦ ਪੰਥ ਕਰੇ

ਚਲੈ ਸੁਰਗ ॥ ਅਥੈ ਅਗੈ ਚਰ ਅਭੈ ਅਕਾਲ ॥ ਪੁਰੰਦੁ ਅਗਗਾਏ ਨਗਨ ॥
 ਜੰਨਦੁ ਅਥੈ ਚੰਨ ਨਿਪਾਤਿ ਧਾਨ ॥ ਇਹ ਲੀਲਾ ਕੋਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਗ
 ਤਾਥੈ ਧੀ ਪਾਇ ॥ ਤਾਪ ਹਿੰਦੁ ਪਾਨ ਹੋਹਿ ਗਇ ॥ ਅਚਲਿ ਰੁਗਤਿ ਆਧੋ ਕੀ
 ਪਾਇ ॥ ੧੮੫ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨੀਤਿ ਸੁਨ ਵੇਦ ਪੈਰ ਗਤ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਤਿਹਾਇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਗਾਵੈ ਬੇਦ ਹਰਿ ॥ ਤੈ ਸੇ ਵੇਹੋ ਬਤਾਇ ॥ ਚਰਿ ਪਾਈ ॥ ਸੁਨੈ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਿਹੋ ॥ ਚੰਨ ਕੰਮ ਲਹਿ ਰੇ ਸੈਧੋ ॥ ਦੁਹਿ ਦੁਹਿ ਮਦ ਦੁਹੁ
 ਪਸੁ ਜਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਾਏ ਸ੍ਰੀ ਰੁਗਾਦਾ ॥ ਬੇਦ ਪੰਥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ਹਰਿ ਕਹਾ
 ਹਰਿ ਸਿਰ ਪਾਤੈ ਦੇਹੋ ਲਹਿ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੇ ਗਾਵੈ ਬੇਦ ॥ ਬੇਦ ਲਖੈ ਨਹੀ
 ਹਰਿ ਕੋ ਬੇਦ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੈ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
 ਬੋਲੈ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰ ਬਡੇ ਮਾਨ ॥ ਸੁਨੀਏ ਗਾਯਕ ਹੋ ਬਿਖਾਨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬੇਦ ਅਥੈ ਸਾ
 ਮ ॥ ਤਿਨ ਗਾਯ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਧਾਨ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚੈ ਬਾਹਮ ਪੰਤ ॥ ਭੂਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾਹਿ ਕੋ
 ਸੰਤਿ ॥ ਸੰਕਾਰਿ ਤੁਝੇ ਪਾਤਿ ਲੇਭਏ ॥ ਪ੍ਰਮਾਧ ਗਤਿ ਨਦੀ ਸੈਨੇ ॥ ਤੰਨ ਬਾਲ ਕਸ
 ਰਿ ਅਨੇਭੇ ॥ ਸੁਧ ਸਾਂਤ ਨੀਲਿਆ ਨੀ ਪਰੇ ॥ ਚਹੈ ਸਾਧ ਬਸੇ ਜੰਨ ਲੋਕ ॥ ਜਹਿ

ਪਦ ਕੋ ਨਹੀ ਥਿਆ ਪੈ ਸੋਕ ॥ ਸੰਨਕ ਸੰਨਦਿ ਨ ਸੰਤੁ ਕੁਆਰਿ ॥ ਅਵਹਿ ਸੰਨਦੰ
ਭਾਈ ਚਰ ॥ ਬੂਠ ਸੇ ਕੀ ਅੰਤ ਸਾ ਤੇ ਭਏ ॥ ਤਿਨੋਂ ਗਿਆਂਤਿ ਰਵੇ ਗਹਿਲ ਏ ॥
ਤਿਨੋਂ ਆਪ ਮੈ ਚਰ ਰਾ ਕਹੀ ॥ ਕੈ ਸੇ ਥੇ ਦ ਅਗਏ ਹਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤੋਂ ਜੋ ਹਰਿ ਜ
ਸਕਤੇ ॥ ਜਸਦਿ ਆਲ ਕੀ ਸਲਤਾ ਵੇ ॥ ਕੀਤੇ ਜੈ ਸੇ ਤਿਨੋਂ ਥਿਆ ॥ ਤੈ ਸੇ ਕਹਿ
ਤੇ ਸੀਭ ਗਵਨ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਤਿ ਤਿਨਾ ਗਨ ॥ ਸੁਧ ਸਾਂਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਥਾਨ
ਥੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਭੀ ਆਨ ਨਿਲਾਪ ॥ ਸਰ ਅਪਭਾਗੇ ਜਾਂ ਕੇ ਜਾਪ ॥ ਨਿਰਦ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਥਿਪ ਮਤਾਨ ॥ ਤਪੈ ਨਾਥ ਬਤਾਵੈ ਗਿਆਨ ॥ ਭਗਤਿ ਬਤਾਵੈ ਰੂਪਾਨਿਧਾਨ
ਸੁਨੈ ਸੰਤ ਧਰਮ ਦੇ ਥਿਆਨ ॥ ਨਾਰਦ ਥਿਚੇ ਬੇਜਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਜਸ ਸਮਾਨ
ਗਦੁ ਜਾਨਤਿ ॥ ਨਾਰਦ ਕੈ ਮੰਤ ਬ੍ਰਹਮੀ ਥਿਆਸ ॥ ਜਾਵੈ ਨਰਨਾ ਗਇਨ ਪਾਸ ॥
ਕੈ ਸੇ ਤੈ ਸੇ ਰੇ ਭਗਵਨ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਤਿ ਸਭ ਕੇ ਪਾਨ ॥ ਲੋਕ ਤੇ ਤ ਪ੍ਰਭ ਤਪੈ
ਨਰੇ ॥ ਭਾਰਭਖੰਡ ਕੀ ਅਪਦਾ ਹੋ ॥ ਐ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰਦ ਸੰਨਕ ਹੋ ॥ ਪਦੰ ਮਘਦ
ਤਿਰਵੇ ਸੇ ਧਰੇ ॥ ਨਾਰਦ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀ ਸਰੰਨ ॥ ਭਰਿਸ ਸੇ ਦੇ ਥੇ ਹਰਿ ਚ
ਰੰਨ ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਰਦ ਸੰਨਕ ਹਰਿ ॥ ਦੁਹੀ ਰੁਪਤਿ ਰਵੇ ਸੇ ਧਰਿਥੀ ॥ ਥ

ਤਰਨਗੀਰੰਤੈ ਤਮਤਾ ॥ ਜੰਤਪਰਿਗੀਐ ਸ੍ਰੀਤੁ ਗਫਲ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿਅਸਾਇ
 ਨਿਜ ਸੇਤਿ ॥ ਜਾਨੇ ਘਟ ਮੈਂ ਮਹੀ ਮੰਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਜੰਨ ਕੋ ਆਦੂ ਦਇਆ
 ਨਿਪਟਰਿ ਰਖਤਿ ਨਾਜੰਨ ਭਇਆ ॥ ਨਾਹ ਦਯੋ ਦੇ ਤੋਹਾ ਬ ॥ ਥਿਰੇ ਸਨ
 ਜੀਤੰ ਮਰੇ ਨਾ ਬ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਵ ਜਪੇ ਕਹਿ ਗੰਤ ॥ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਜੈ ਸੰਤਿ
 ਨਾਮ ਉਟ ਸਾਹਾ ਜਗ ਭਗ ॥ ਸੋਈ ਪੰਤਹਿ ਸਿ ਮਹੰਤ ਕਹਾ ॥ ਅਥਨਾ ਸੀ
 ਅਵਗਤਿ ਆਲੇਖ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਥ ਤੁਮ ਕੀਤੇ ਕੇਖ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਸੁਖ ਕੰਦ
 ਦਿਆਲ ॥ ਜੰਨ ਮਮ ਗਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਅ ਕਾਲ ॥ ਸਾਤਿ ਸਹੈ ਦਰਿ ਸੁਖ ਭੰਗਰੀ ॥ ਮੁਰਤ
 ਕੇ ਸੁਤ ਮਤਾ ਉਦਾਰੀ ॥ ਸਰ ਕੇ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਅਖੈ ਅਗੈ ਚਰਾ ਅਗੈ ਅ
 ਨੰਤਿ ॥ ਕੈ ਸੇ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਵ ਧਿਆਇ ॥ ਇਹ ਸਨੈ ਹਿਓ ਰਿਹੈ ਮਾਤਿ ॥ ਕਰਕਿ ਰਪਾ
 ਪ੍ਰਭ ਕਰੈ ਬਿਖਾਨ ॥ ਜੇਗ ਰੁਪ ਅਭਿਤ ਨਗਨ ॥ ਜਬ ਨਾਹ ਦਇਹਿ ਨਿਤੀ ਕਰੀ
 ਦੀਨ ਤੋਇ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮੇ ਰਹੀ ॥ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨੰਤਿ ਅਭੇਦਿ ॥ ਜਗਤ ਜੰਨ ਦੇ ਦੇ
 ਕੈ ਦੇਦਿ ॥ ਸੁਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਪੁਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ਅਤਿ ਪਤੀਤ ਹਓ ਕਰੈ ਬਿਖਾਨ ॥ ਸੰਨ
 ਕਾਇ ਮੇਲ ਚਰਚਾ ਕਰੀ ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਬਡੀ ਨਥਾ ਹੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕਹਿ ਅਇਹ ਨਿ

ਹੇਨਕਰੇ॥ ਅਪਨੇ ਮੰਤਰਾਂ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਾਧੇ ਕੈ ਸੇ ਬੇਦ॥ ਜੋ ਅਬ
 ਨਾ ਸੀਨਾ ਬਾਭੇਦ॥ ਕਤੇ ਸੁਨੰਦਿ ਨਤੇ ਤਬ ਬਾਇ॥ ਤਿਨੇ ਸੁਨਾਏ ਤਿਨੇ ਕਲ
 ਏ॥ ਤਿਨਕਾ ਮਤਿ ਲੈ ਕਰੈ ਬਿਖਾਨ॥ ਚੰਮਰੇ ਜੰਤ ਦੁਤ ਬਨੇ ਮਾਨ॥ ਥੈਲੇ ਨ
 ਗਾਦ ਬਨੇ ਮਾਨ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾ ਸੀਸਾਮ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਗੀਤ ਗਾ
 ਜਾ॥ ਸੈ ਅਧੀਨ ਠਕਾਏ ਤਾ॥ ਤੁਮ ਗਾਜ ਸਜੈ ਕਰੈ ਬਿਖਾਨ॥ ਕੰਮ ਲਏ
 ਮਹਾਭਭਿਰ ਸਮਾਨ॥ ਤਿਨੈ ਤੁਮਾ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰੀ॥ ਤਥਿ ਬਾਕਰਾ ਕਹੈ ਨਰ
 ਤਰੀ॥ ਜੰਤ ਕੈ ਥੈਲੇ ਸੀਨਾ ਗਾਨ॥ ਤਬੇ ਸੁਣੇ ਤਿਨੈ ਗੋਓ ਮਾਨ॥ ਚੰਮਰਾ
 ਕੁਪ ਜਾ ਅੰਤਰੁ ਪ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਪਰੇ ਸੰਤ ਕੀ ਸੁਧ॥ ਅਤਿ ਸਨੇਹਿ ਤੇਰੇ ਪਾਟ
 ਰਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤੁਥਾ ਗਇਆ॥ ਤੇਰੇ ਪਾਏ ਕਰਚਾਰੁ ਈ
 ਬਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨੈ ਅਚਲ ਏ॥ ਏਕ ਬਰਖ ਜਬ ਭਇ ਅਬ ਤੀਤ
 ਸੰਮਸੀ ਤਿਨੈ ਬੇਦ ਕੀ ਗੀਤ॥ ਸੋ ਈਕ ਤਿਨੈ ਸੁਨਾਏ ਪੁਤ॥ ਜੋ ਕੁਛ ਕ
 ਤਿਤ ਬਾਰ ਅਉਪਤਿ॥ ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸਟ ਜਬ ਪਰਲੇ ਭਈ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸੁਭਹੀ ਅਚਲ ਏ॥ ਉਗਤ ਨਭ ਨਕਰ ਤਿ ਕਰਤਾਰ॥ ਤਥਿ ਚੰਮਰੇ ਉਪਜਿ

ਭਿੰਨ ਸਾਹ ॥ ਤਾਸੇਂ ਵੇਲੇ ਬਹੁ ਗੁਸ ਜਾਤਿ ॥ ਕਾਢੇ ਵੇਲੇ ਸਤਿਨਾਮੁ ਭਾਇ ॥ ਤੈ
 ਸੇ ਦਿਸ ॥ ਤੇਸੇ ਗੁਸ ਲਈ ॥ ਜੀਪਿ ਗੁਸ ਭਿੰਨ ਤੇ ਭਈ ॥ ਜਗਸ ਮਾਇ ਤੰਗੀ
 ਨੇ ਸੈਨ ॥ ਗਥੇ ਅਦ ਅਪਨੇ ਸੁਸ਼ਨੈ ॥ ਸਹਜਿ ਸਾਬਤ ਹਾਥਿ ਸਰਪਰਿਓ ॥
 ਨੂਹ ਨੂਹ ਗਾਵ ਐ ਸਾ ਸੁਖ ਕਰਿਓ ॥ ਲੈਓ ਸੁਆਸ ਤਬ ਭਿੰਨੈ ਧੇਰ ॥ ਤਿਉ ਅ
 ਅਗਥੇ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ॥ ਜਿਓ ਸੇਵੈ ਗੋਤਿ ਨਾਹਦੇ ॥ ਬੰਦੀ ਜੰਤ ਦਹਿਲਾਹੇ
 ਸੇਵਿ ॥ ਗਾਥਾ ਕੈ ਗੁਨ ਗਦਿ ਭਿੰਨਿ ਸਾਲ ॥ ਤੈ ਸੇਹਾ ਦੈ ਧੇਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ੧੮੪
 ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਛਾਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੀ ॥ ਗਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧੇਰ ॥
 ਨਮੋ ਨਮੋ ਜਾਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰੰਤ ਪਰਖ ਅਭੇਦ ॥ ੧ ॥ ਰੋਓ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ਕੇ ਬੰਦੀ ਜੰਤ ਧੇਰ ॥ ਤਿਨ ਤੁਤੇ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ॥ ਬੈਲੇ ਨਿਗੰਮ ਹੋਤ
 ਅਤਿ ਕਰਿਓ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਅਨੰਦੇ ਭਰਿਓ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਾਲ ਸੁਰ ਸਾਧ ਸਮਾ
 ਨ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਮਹਾ ਅਜੀਤ ॥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਮਾਣੀਤ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੀਤ
 ਨਾਭ ਦਮਨ ਭੇਦਿ ॥ ਅਥਨਾ ਸੀਦੈ ਦੈਵੇ ਦੇਵ ॥ ਜਗੈ ਕਾਕਤਿ ਰੂਪ ਅਨੰਤਿ

ਹਾਥ ਜੋਰੇ
 ਕੁਨਗਾਨ

ਸਤਿਬੁਧੁ ਮੁਰੰਤਰਗਾਵਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਵਗਤਿ ਅਲੇਖ॥ ਜੁਗਾਜੁ
ਗਧਾਹੰਤਾ ਭਿਤੰਤਰੇਖ॥ ਤੈਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਜੈ ਕਰਿਤਾਰ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਮਧ॥
ਹਤਿ ਤਅਪਾਰ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਮੁਖਵੰਦ ਦਿਆਲ॥ ਜਾਨੰ ਮ੍ਰਿਤਿ ਤੇਹਤਿ
ਅਕਾਲ॥ ਜੈਜੈ ਜੈ ਤਿਰਮਲ ਤਿਰਬਾਲ॥ ਜੀਆ ਜੀਤ ਸਭ ਜਗਾਦੀਖਲ
ਜਗਤ ਨਾਥ ਜਗਦੇਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲ॥ ਜਗਤਿ ਬੀਜ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਮਦਿਆਲ॥ ਸਤਿ
ਸੁਨਾਤੰਤ ਅਚਤਿ ਟੀਸ॥ ਸਭੁ ਕੁਛੁ ਜਾਨੈ ਬਿਸੇਖੀਸ॥ ਬਾਸਦੇ ਦੁਜੈਭੁ
ਤਨਿਦਾਸ॥ ਸਭੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸਚਾਉ ਦਾਸ॥ ਸਭੁ ਕੈ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮ ਅਲੇਖ॥ ਅ
ਭੈ ਅਗੋਚਰ ਅਖੈ ਅਲੇਖ॥ ਸੁਖ ਸੰਤਿ ਕੀਰਿ ਮਲਬਾਤ॥ ਅਤਿ ਅਨੰ
ਤ ਮੈ ਸਦਾ ਅਕਾਸ॥ ਗੁਣ ਸੁਆਰੈ ਗੁਣ ਤੇ ਪਰੇ॥ ਪਰਾ ਅਗਾਧ ਜਗਾਭੁ
ਜਲਤਰੇ॥ ਦੁਰਕਰੈ ਆਇਆ ਤੇ ਨਾਥ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੰਤ ਕੈ ਆਰੇ ਆਥ॥ ਜਿਥ
ਗਾਨਕਾਂਤ ਕਰੈ ਸੰਗਾਰ॥ ਪਾਪੰਤ ਮੈ ਤੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰ॥ ਪਰਪੁਰਖੈ ਨਾਸੀ
ਲਗਾਵਾਇ॥ ਤੈਸੀ ਆਇਆ ਤੇ ਹਰਿਗਇ॥ ਪਰਪੰਚੰਤ ਮੈ ਟੈ ਰਗਾਵਨ

ਸੁਖਨਿਧਾਨ ਤੇ ਪੁਰਾਨ ਦਾਨ ॥ ਮਾਇਆ ਬੁਝਾਇ ਗਾਹੇ ਕਾਜ ॥ ਜਗਤ ਚਲਾਇ
 ਅਪਾਨ ਰਾਜ ॥ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਧਰੇ ਕੁਪਾਇ ॥ ਜਗਨੇ ਮੁਹਿ ਹੋ ਪਦਿ ਬਾਇ
 ਐਸੀ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ਜਪੇ ਸਕਲ ਜਗਤ ਹੋ ਨਾਮ ॥ ਅਮਰ ਤਿਨਾ
 ਨਿਧਾਨ ਨਾਨ ॥ ਲੋਕ ਨੇ ਕਰ ਦਿਖਾਨ ॥ ਕਥਾ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਖ ਕੀ ਖਾਣ ॥ ਪੈਰੇ
 ਸੁਣੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮ ਮੁਜਾਨ ॥ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਕੈ ਤੁਮ ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੁਮ ਹੋ ਕ
 ਰ ਮਊਦਾਰਿ ॥ ਕਥਾ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰਮ ਮਾਨ ॥ ਐਸੇ ਅਚਰਿਤ ਨਾ ਬਨਾਨ ॥ ਜ
 ਗਦਾਨ ਪਤਿ ਤੀਰਥ ਧਿਆਨ ॥ ਦਿਉਤ ਤੁਮਾਰੀ ਕਥਾ ਸਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਗਤਿ ਸੰਕਟਿ ਕਟੇ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮੰਤਰ ਸਭ ਤੇ ਭਟੇ ॥ ਨਾਥ ਕਥਾ ਕੀ ਐਸੀ ਗੀਤ
 ਤੁਮ ਹੋ ਪਗਾਏ ਜੁ ਹੋ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਜਾਹੀ ਜੀ ਜਾਹੀ ਭਗਦਾਨ ॥ ਅਮਰ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਪੰ
 ਮ ਮੁਜਾਨ ॥ ਅਖੈ ਬੀਜ ਦੇਵੈ ਕੈ ਦੇਵਿ ॥ ਸਕਲ ਦੇਵ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵ ॥ ਸ
 ਭ ਤੇ ਭੰਨ ਸਖੈ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਦੁਹ ਮਭੂ ਨੈ ਸਭ ਕੈ ਪਾਸ ॥ ਬਿਨ ਭਰਿ ਭੁਜੰਨ
 ਨ ਮਾਇਆ ਛੁਟੇ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਕੇ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਭੁਟੇ ॥ ਮੰਨ ਨਿਤ ਚਲ ਕਰਿ

ਇਕੁ ਸੁਖੁ ॥ ਤਿਹ ਦੋਖੁ ਅਧੈ ਖੁਬੋ ਅਰੇ ਧੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਇਹੁ ਗੁੰਤਮ
ਤਾਨ ॥ ਸਦਾ ਅਰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਵਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੋ ਭੁਤਮ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਸਤਿ
ਤਾ ਬਗਤੇ ਤੁਮ ਸੋ ਲਗੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਛਾਡ ਤੁਮ ਤੀਧੈ ਜਾਇ ॥ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਹਿ ਤੀਧਾਇ ॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਿਕਤਿ ਗੀਆ ਕਰੇ ॥ ਤੁਮ ਗੀਅਹਤਿ ਤਿਹ ਦੇਖ
ਰੇ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਿਸਾਲ ॥ ਨਤਿ ਤੀਆ ਪਰਸੈ ਨਤਿ ਨਾਲ ॥ ਬੁ
ਧਮ ਨ ਜਾਨੇ ਜਾਨੇ ਸੀਤ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਬੋ ਤੰਮ ਪਰਮ ਪੁਰੀਤ ॥ ਇਤੀ ਅੰਗੁ ਹਿਤਾਰਿ
ਬਭਈ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਪਦ ਤੇ ਤੀ ਗੀਆ ਗਈ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਹੀ ਜਪੇ ਮਾਨ ॥ ਹ
ਮਤਿ ਸਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਨਾਗਨ ॥ ਨਾਗਦਿਨ ਗੋਬੰਦੁ ਮਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਲਏਸੁ
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਿ ॥ ਬਾਸ ਦੇਖਿ ਮਦੁ ਸੁਦੰਨ ਸਾਮ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿ ਤਾਇ ਹਮੇ ਮਰੇ ਨ
ਮ ॥ ਤਿਭੁ ਜੰਨ ਤੁਮ ਰੇ ਪਦ ਗਏ ॥ ਅਤ ਸੁਖੇ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਕਰੇ ॥ ਬੇਦ ਨਤਿ
ਤਿ ਸੁਨੀ ਏਕ ਗਵਾਨ ॥ ਹਮੇ ਅਮ ਤੇ ਨਾਗਨ ॥ ਅਮਤਾ ਅਮ ਸ੍ਰੀ ਅਲਖ
ਮ ॥ ੨੨ ॥ ਤੁਮ ਤਿਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬੇਦ ॥ ਬੇਦ ਤੁਮ ਤਿਨੀ ਨੇ ਨਗਤਾਰ

ਸਦਾ ਬਿਗੜੇ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਇਨ ਸਭ ਨੇ ਤੇ ਉਤੰ ਮੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਾਸ
 ਪ੍ਰੀਤੰ ਮੁੰਦੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਾਸੀ ਪੁਜਾ ਕਰੇ ॥ ਬਹੰਤੁ ਮਾਰੇ ਹਿਰਦੇ ਸੇਰੇ ॥ ਅਭਿਰ
 ਅੰਗ ਨਹੀ ਇਨੈ ਸਮਾਨ ॥ ਧੰਨ ਤੇ ਜੰਤ ਜੈਸੇ ਪੇਸਗਨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸੇ ਬਿਅਤਿ ਸੁਰ
 ਗਿਆਨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸੰਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨ ॥ ਕੈਸੇ ਜਾਨੇ ਤੁਮਰੇ ਸੰਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਅਤ
 ਸੁਨੀਏ ਰਾਗੁ ਦੰਤਿ ॥ ਆਦ ਅੰਤਿ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁਤਿ ਪੁਰੰਤ ਰਾਗ
 ਦੰਤਿ ॥ ਬੁਝ ਮਝੁ ਨ ਤੰਤ ਅਭਿਤ ਅਪਾਰਿ ॥ ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੈ ਸਾਜੰ ਨਹਾਰਿ ॥
 ਜਬ ਸਾਜੇ ਤਬ ਲਗੇ ਸੇਵ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ॥ ਪਾਏ
 ਫੁੰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਹਲੇ ਕਰੇ ॥ ਤਿਰਖ ਸੰਗ ਕੁ ਛੁਰਿ ਦੇਨ ਧਰੇ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਸਾਬ
 ਕੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਮਰੰਤਰੀ ਨੇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰੇ ॥ ਐਸੇ ਤੁਮ ਪੁਰੰਤ ਰਾਗ ਦਾਨ ॥
 ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੇ ਸਿ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤਬ ਐਸੀ ਗਤਿ ਰਈ ॥ ਭਾਤ ਸ੍ਰੀ ਤਕੈ
 ਸਿਰ ਪਰਦਈ ॥ ਜਗ ਮਗਤਿ ਹਰਿ ਜੰਤ ਉਨੀ ਕਰੇ ॥ ਧਾਮ ਤੁਮਰੇ ਸੰਤ
 ਸੇ ਧਾਰੇ ॥ ਕੈਸੇ ਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮਰੇ ਧਾਮ ॥ ਜਨਮ ਸ੍ਰਿਤਿ ਤੇ ਪਰੇ ਅਕਾਮ ॥ ਜਾਤ ਬ

ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਦਿ ਅੰਤਕਾਲ ਕੇ ਕਾਲ ਚੰਦ੍ਰਸੂਰ ਪਦਮ
ਵਸ ਸਤਨਾਮ ਪਰੇਤ ਸੇਤੁ ਸੁ ਤਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਰਿਤਗ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਤਾ ਸੋਖੇ
ਲੇਤੁ ਮਰਦਾਸੁ ਭਗਤਿ ਆਨੰਦ ਕਰੈ ਸੁਤ ਭਜਨ ਧਾਮ ਵਸੇ ਭਗਤਿ
ਅਭਿਰਾਮ ਵਕਾਸਿ ਸੰਨਿਕਰੈ ਵੰਗੀ ਨਾਮ ਤਿ ਜਨਿ ਮਰੈ ਭੁਖ ਕੈ ਸੋ
ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਤਾਮੀਨੁ
ਸਭ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ਸਭ ਕੇ ਸਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿਤਗ ਪ੍ਰਗਤਿ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸਗਲ ਲੋਕ
ਤੈਤੁ ਮੇਅਪੀਨ ਕੈ ਸੋਹੈ ਤੁਮ ਨਾਥੁ ਅਖੰਡ ਨਿਸਖ ਮਹਿਸਾਜੈ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਸਗਲੋਕ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਜੀਤੁ ਮਰੇ ਬੇਤ ਰੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਮੰਡਿ ਅਨੇਕ ਸੁਆਸ ਬੇਦਾ ਬਿਗੀ ਆਸ ਬੇਦ ਕਾ ਕਉਨ ਕੀਟੀ ਮਕ
ਤਾਸੁ ਨਾਇਕ ਰੂਮ ਕਾ ਪਾਰਨਾ ਪਾਇ ਕਤਾ ਕਹੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿ ਮਹਾਗੋਸੁਰ
ਕੀਟਾ ਤਹੀ ਨਿਦਿਗੇ ਗਾਰੁ ਪਕਰਿ ਗੈ ਬੋਲਾ ਕਛੂਦਰ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਤੇ ਹਰਿ ਅਲ
ਖਾਭੇ ਦਾਨਿ ਤੇ ਤੇ ਕਰੇ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੈ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਹਰੇ ਦਰਿ ਬਾਗੇ

ਅਖਿਰ ਕੀ ਟੋਕੀ ਕਰਾਨੁ ਨਾਇ॥ ਗੁਲਸ ਮੂਹ ਦੇ ਕੇ ਆਗੁਲਗਾਇ॥ ਗਾ
 ਵੇਜ ਪੋਥ ਜੋਗਾਵਤਿ॥ ਤੇ ਅਥ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾ ਬਿਅੰਤ॥ ਗਾਇ ਜਾਂ ਨਿਕਾਹ ਜੀ
 ਕਰੈ॥ ਜਪੀ ਨਾਮ ਰਚਿ ਸਾਗਰ ਤਰੈ॥ ਨਾਗਇ ਨ ਬੋਲੈ ਭਗਵਾਨਿ॥ ਸੁਨੀ ਐ ਨਾਗ ਪੰ
 ਮ ਸੁਜਾਨ॥ ਸਾਨਕਾ ਵਿਰਇ ਚਰਚਾਰੀ॥ ਚਰੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰਮੋਭਰੀ॥ ਕਤੀ ਸਨੀ
 ਚੰਨ ਤੀਨਿ ਭੁਨੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਜੋਗੀ ਦਾ ਪੁਨੀ॥ ਸਨਿ ਦੰਨ ਕੀ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰੀ॥ ਹਰਿ
 ਕੀ ਗਤ ਹਿਰਦੈ ਮੈਧਰੀ॥ ਕੈ ਸੋਹਗਿ ਪ੍ਰਗਤ ਭਗਵਾਨਿ॥ ਕਛਾ ਮੂਹ ਤੀਨੁ ਤਕਤ ਨਾਗ
 ਛਾਇ ਸਵਰਿਜ ਸੁਪੰਨ ਅਨੰਤ॥ ਮਹਾ ਰਾਜ ਮਾਧ ਦਭਗਵੀਤਿ॥ ਜਕੈ ਬਸਾਇ ਤਸ
 ਤ ਬਹੁ ਮੰਡ॥ ਸਭ ਕੈ ਚੁਪਰਿ ਹਿਰਾ ਡੀਡੀ॥ ਜਸ ਬੈਗਾ ਗੁਰੀ ਅਨਕੇ ਨਾਭੁ॥ ਅਭੈ
 ਚਾਨਦੇ ਜਾ ਕੇ ਗਾਥੁ॥ ਲਛਮ ਕੀ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਹਾਰ॥ ਸੇਖਾ ਥਾਥੈ ਦੇਵ ਅਪਾਰ
 ਮੈ ਸਭ ਜੀ ਅੰਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤ॥ ਜਕੈ ਗੁਲਸ ਮਾਧਾ ਬਿਅੰਤ॥ ਬੋਲੈ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਦੇਵ
 ਯਾਨ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰੀਤ ਤਸੰਤ ਸੁਜਾਨ॥ ਜਤੋ ਨਾਗ ਇਲਹ ਰਿਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ ਪ੍ਰਮੁਗ੍ਨ ਬੋਦ
 ਕਾ ਜਾਪੁ॥ ਨਾਗ ਦਿਸੁ ਨ ਸੀ ਪ੍ਰਗਤਿ ਭੈਆ॥ ਭਗਮਤਿ ਮਾਗਾ ਹਿਰਦੈ ਤਰੈ ਆ॥ ਨਾਗ
 ਇਨ ਕੇ ਪਰਸੇ ਪਾਇ॥ ਵਿਦੈ ਆਰੈ ਮਹਾ ਹਿਰਿ ਦੇਵ ਸਾਇ॥ ਤਬ ਇਕ ਨਾਨਕ ਹੋ ਸੋਇ
 ਕਾ॥ ਸੁਨਤ ਕੋਈ ਨਾਇ ਆਪੇ ਸੋਕ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੰਗਿ ਭੰਗਾਰ॥ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲਨਾਇ
 ਮਹਾ ਚੰਦਾਨੀ॥ ਘਰੁ ਬੈਧ ਪ੍ਰਗਾ

ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਨੀਵਨੇਤ ਪ੍ਰਦੇਸ ਪ੍ਰਾਨ ਤਬ ਨਾਹ ਦਿਅਸ ਪੈਆਇਆ ॥
 ਗਪਿਤਾ ਹਿਰੇ ਮਹਿ ਭਾਇਆ ॥ ਏਆਇ ਬੋਧਾਇ ਓਸ ਤਾ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮ ਜਾ ਕੇ
 ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰਾ ਨਾਹ ਦਿਓ ਸਾਹ ਕਰੀਆ ॥ ਬਗ ਪਤਾ ਮੇਰੇ ਮਰਦੀਆ ॥ ਏ
 ਸ ਪੁਰਾਨ ਮਹਿ ਪਰੇ ਪਰੇ ॥ ਜਿਸ ਪੁਰਾਨ ਸੰਮਤ ਮੁਹਨ ਕੇਇ ॥ ਸਿਮੁੜਤੁ ਮਧੈ
 ਰੀਆ ਦਿਖਿਆ ॥ ਏਰਤ ਨੈਏ ਸਾਹੁ ਗਵਨਿ ॥ ਸੁਨਹਾਇ ਤਜੇ ਸੈ ਸਾਹੁ ॥
 ਸੁਨੇ ਜਗਤ ਸੰਭਿਤ ਰੇ ਪਾਗ ॥ ਬਿਦਮਤ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹਿਸਾਈ ॥ ਮੁਕਤੀ ਆਲੇਪ
 ਹੰਮਾ ਬਿਸਾਈ ॥ ਤਿਸੇ ਸਿਧਾ ਮਾਤੀ ਕਰੀ ॥ ਸਭ ਕੇ ਪੂਜਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨਹਾਰੀ ॥
 ਨਮਕ ਰੇ ਮੁਨਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕੇਸੇ ਪੂਰਨੇ ਨਾਹ ॥ ਜਨਿ ਏਤ ਜਗ ਕੀ ਦੀਯਾ ਕ
 ਰੀ ॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਸੇ ਸਿਧਾ ਮਾਤੀ ॥ ਪਾਲ ਪੇਖੈ ਮਾਤਾ ॥ ਐਸ ਦਾਤ ਸਿੰਗਾ ॥
 ਜਾਗ ॥ ਸੇ ਪੁਰੁ ਜੀਐ ਕਤਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਅਤ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਕਨਾਇ ॥ ਪਿ
 ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਅਤਾ ਸੀ ਪੂਰਨੇ ਭੋ ॥ ਪਨੇ ਸੁਟੇ ਸਰ ਪਾਤ ਕਿਰੇ ॥ ਏਰੇ ਕੀਇ
 ਤੰਦਰਾ ਰਾਈ ॥ ਕੁਛ ਮਕੀਘ ਰਿਹੇ ਗਈ ॥ ਜੇਤੀ ਮਤਰੀ ਭਗਵਾਨ
 ਸੋਏ ਤਹਿ ਕੁਛ ਨੀਏ ॥ ਬਿਖਾਨਾ ॥ ਤੇ ਮਤੇ ਸਭ ਬਿਧੁ ਕੁਛ ਨਹਾਉ ॥ ਬਿਅਕਰ
 ਕਰ ਨਾਭੀ ਰਾਗ ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਕੁਛ ਓਹਾ ਕੀ ਬਤਾ ॥ ਕੀਜੀ ਧਿ ਮਨਿ ਸੇ ਦਤਤ
 ਜਨਾਨਿ ਤਾਯਾ ਮਾਗਤ ਹਿਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਿਮਖ

ਭੂਯੋਗਦੇਹਾਇ । ਤਿਸਰਦਘਠਿਹੋਸਮਾਇ ॥੧੮੫॥ ਸਾਖੀ ੨੮੮
ਪ੍ਰਸੰਨਕੀਉਸੁਖਦਉਪੈਰੂਪਪਗੀਛਤਸਤਾ ਕਿਸਦੁਹਰੁਨਯੋਲਛਾਹੀ
ਸਤਿਮਤਿਤਾ ॥੧॥ ॥ ਭੋਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਸੰਪਗੀਛਤਸੁਕੀਕਰੈ ਚਗਨਕਉਥ
ਮਸਤਕਪ੍ਰਧੰਗੇ । ਤੇਸੁਆਮੀਸੁਖਦੇਮਹਾਨਾਤੰਮਕਉਪਜੀਦਤੀਗਯਾਨ
ਯਾਛਮੀਨਾਇਕਸ੍ਰੀਰਗਵੰਤਿ । ਜੇਜੰਨਤੂਐਪ੍ਰਭਦੇਸੰਤਿ । ਯਾਛਮੀਤਿਸ
ਨਤੀਦੇਤੰਮੁਗਗਾਇਸਕੀਨਤੇਜੰਨਸੈਸਾਗਾ । ਜੋਜੰਨਸੇਦੇਸਿਦੇਕਚੰਗੀ ।
ਯਾਛਮੀਦਿਵਸਦਦੁਖਤੰਨਾ । ਸਿਦਕਰੂਪਦੁਖੁਰਗੇਸਟਰਸੰਮ
ਬਿਖਰੇਜੰਨਕਰੈ । ਹੁਰਮਾਯਾਮੁਗਗੇਬਿਆਯਾ । ਯੋਕਬੇਦਤਉਥਈ
ਗਾਇਸੇਦਕਸੇਦੇਸਰਸੁਖਲੇਗਾ । ਯਾਛਮੀਨਾਇਕਯਾਛਮੀਦੇਇ ।
ਇਤਯੋਗਾਗਤਉਥਈਗਾਯਾ । ਕੇਸਦੀਅਤਪ੍ਰਮਾਦਿਆਲਾ । ਸਿਉਰੀ
ਤਿਉਦੀਜੇਸੰਮਸੁਆਇ । ਤੰਮੀਪ੍ਰਭੂਗਲਾਮਿਟਾਇ । ਬਿਯੋਸੀਸੁਕ
ਦੇਯਮਤਾਨਾ । ਸੁਨੀਅੰਗੇਜਾਪਰੰਮੁਸਜਾਨ । ਕਯਾਪ੍ਰਸੰਤਮਤੰਮੁਪੈ
ਕਰੈ । ਸਭਦੁਖਮੋਚਨਾਮਦਾਹੋ । ਤੈਗੁਨਦੇਯਮੰਨੁਆਇ ।
ਓਤਬਿਖੀਆਕੇਸਰਸੁਖਸੁਖਦਾਇ । ਦੇਖੇਸਿਦਕਬਤੰਮੇਜਾਇ । ਤਿ

ਮੈਂ ਭੁਇਆ
 ਗਾਂਗ

ਕਿਸੇ ਵਰਣ ਲੇਖ ਪਾਇਆ ਬਰ ਲੇਖੂ ਕਿਉਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਬ ਲੀਸੇ ਸਤੁ
 ਸਗਾ ਮੰਨ ਤੇ ਵਰ ਲੇਖ ਮਾਗਿਆ ਯਹ ਮੰਨ ਕੇ ਲਗੇ ਅਜਾਨਾ ਨੀਸੇ ਅਗਧੇ
 ਬਿਰੁ ਕੇ ਲੇਗਾ ਯਹ ਤਿਨ ਕੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੇਇ। ਸੁਰ ਕੇ ਸੇਧੈ ਸੀ ਭਗਵਾਨ। ਚਰੀ
 ਪਿਆਏ ਗੁਨ ਗਾਨ। ਸਤਿਗੁਪਿ ਸਚੇ ਕਰਿ ਤਗਾ ਮਕਤਿ ਦਾਨ ਤੇ ਰਿਸੇ ਦੁ
 ਆਹ ਕਿਸੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਸਰਬ ਗਾਨ ਗਾਨ। ਰਹਿ ਮਧ ਸੂਰਨ ਸਾਮ ਭੰਦਾ ਗਾਨ। ਸਤਿ
 ਪੁਰਾਤਨ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗੀ। ਇਤਿ ਜੁਪ ਸਟਰ ਰਿਪੇ ਕਰੀ। ਜੇ ਤੁਝਿ ਤਿਹੇ ਭੀਤ
 ਰਿਪਹੀ। ਸਤੁ ਏਕਾਗ ਸਤੁ ਤੁਗਵਾਨ। ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਿਧਾਨਿ ਪਾਨ। ਪੀ
 ਲਕੰ ਮਲਾ ਸੇਸੰ ਮੁਸਰੀਗ। ਧਰੇ ਪਿਆਨ ਮਿਟਾਏ ਪੀਗ। ਪੀਤੁ ਪੁਰਾਨ ਗਥ
 ਬਾਮਾਨ। ਪਾਗ ਲਪੇਟੀ ਲਟਕਾ ਚਾਨ। ਕਿੰ ਮਲਾਨੈ ਨ ਮੁਖ ਪੰਕਜਿ ਗਾਨ
 ਜੇਗ ਭੋਗ ਪਤ ਸਦਾ ਭੰਦਾ ਸੁ। ਕਉ ਲਯੂ ਲਸੇ ਯੂ ਲਗਾ ਬਾਮਾਨ। ਅਖਥ
 ਲੋਕ ਕੇ ਏਕੇ ਨਾਥਾ। ਅਭੇਦਾਨ ਪੰਕਜਿ ਸੇਧਾਨ। ਜਿਨ ਚਰਨੇ ਰੀਪਥ
 ਵਸਗੀ ਪਇਤ ਸਰੂਪ ਧਾਰੇ ਭਗਵਾਨ। ਸਤੁ ਏਕਾਗ ਬੇਰੇ ਨਾਗਾਨ।
 ਤੁਮਰੇ ਦਾਰਾ ਬਾਨੀ ਕੀ। ਸੁਖਾਨਿ ਪਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਨਗਰੀ। ਜੇ ਨਾ ਸੇਧੈ
 ਸਿਵ ਕੇ ਪਾਇ। ਵਤ ਸੁਖ ਭੋਗੇ ਖਰੇ ਅਪਾਇ। ਗਜ ਪੂਤ ਸਭੈ ਰਾਗ

ਤੈਗਯਠਾਦੇਹਤਿਕੁਆਹ॥ਜੰਨਤਸੇਦੇਤੁਮਰੇਚਰੰਤ॥ਸੈਨੇਬੰਨੇਅਦੁਕ
 ਰੰਤ॥ਵਿਸੇਦੀਨਸੇਤੁਮਰੇਸੰਤਿ॥ਇਹਭਲੀਗਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤਿ॥ਏਪ੍ਰਭ
 ਤਮਰਾਸੰਸਾਰਹੈ॥ਪਗਭਿਜੰਮਰੇਅਥੇਪਰੈ॥ਬਗਨਮਾਨੈਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥
 ਤੁਮਰੇਜੰਨਅਤਿਪ੍ਰੰਮਸੈਪੰਨ॥ਤਸਕਰਬੈਲੇਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥ਸੁਨੀਏਗਾਜਾਪ
 ਰੰਮਸੁਜਾਨੀ॥ਜੰਭੁਪੇਰਿਭਕਰਲਾਕਰੈ॥ਕ੍ਰਿਮਕ੍ਰਿਮਤਾਕਾਸਭਧੰਨਤਰੈ॥ਭ
 ਵੰਮਕਰੈਸੋਧਿਰਥਾਜਾਇ॥ਹਾਰਪਰੇਵਹਿਰਿਸਕੈਧਾਇ॥ਫੁਨਸੰਸਾਰਨਿਗ
 ਦਿਰਧਾਇ॥ਸਭਕੈਤਾਸੈਏਲਜਾਇ॥ਸਭਕੈਬੈਲੇਬੈਸੈਪਰੈ॥ਚੀਰਪਗਤ
 ਨਹੈਦੈਗਰੈ॥ਜਾਸੈਬੈਲੇਸੈਲਰਪਰੈ॥ਸਭਹੀਲੋਕਨਿਗਦਿਰਨਰੈ॥ਕਬਹੁ
 ਕੋਜੰਨਕਬੁਭਿਧਾਸ॥ਤੈਦਿਜਗਤਤੇਪਰੰਮਭਵਾਸ॥ਸਗਲਜਗਤਨੇਦੁ
 ਏਫੁਧ॥ਤੰਮਤੇਬੇਸੁਖਜਾਦੈਅੰਧ॥ਫੁਨਤਾਕੈਸਤਿਸੰਗਤਿਕਰੈ॥ਸਭ
 ਅੰਧਾਰਹਿਰੇਤੇਏਰੈ॥ਜਬਹੀਫੁਨਸਤਿਸੰਗਤਭਈ॥ਮਾਇਅਸੈਏਟਰ
 ਹੀਗਈ॥ਜਬਹੀਸੁਨੇਜੰਨਕੈਬੈਨ॥ਤਬਹੀਭਿਧਰੇਤਾਂਕੈਨੈਨ॥ਸਾਧਨਹਿ

ਤਿੰਨ ਸਰਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਸੁਨ ਤੇ ਸਭ ਮਿਟ ਜਾਵੈ ਪਾਪ ॥ ਸੁਨ ਤ ਬਸੁ ਸੁ ਸੇ ਲਾਗੀ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਆਇ ਦਸਤਿ ਭੰਗੇ ਕੀਤ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਦੇ ਦੁਹ ਮਤਿ ਭਰੇ ॥ ਜੰਨ
 ਕੇ ਆਪ ਧਿਰਾ ਧਿਰ ਕਰੇ ॥ ਐਸੀ ਹੰਸ ਗੀ ਦਾਤ ਸੁ ਜਾਨ ॥ ਕਰੇ ਸੰਤਿ ਕੋ ਆਪ
 ਸਮਾਨ ॥ ਅੰਤਿ ਵੰਤਿ ਦੇਵੇ ਕੀ ਦਾਤ ॥ ਐਸੀ ਰਚੈ ਨ ਮੁਝ ਕੋ ਥਾਤਿ ॥ ਜੈ ਸਾਭ ਤੇ
 ਸਾਧੀ ਦਾਨ ॥ ਛੈ ਅਸ ਦਰਜ ਲੀਜੈ ਰਗ ਦਾਨ ॥ ਗਜਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਮਿਟ ਗਇਆ
 ਪਰੰ ਸਭ ਗਤ ਕੇ ਸਦਿ ਕਾ ਭੁਟਿਆ ॥ ਇਤੀ ਕਥਾ ਸੁ ਅਸੀ ਸੁ ਕਰੀ ॥ ਸੁਨ ਤਿ
 ਪਰੀ ਛਿਤਿ ਭਿਰੇ ਗਈ ॥ ਅਵਰਿ ਦੇਵਿ ਤਜ ਭੁਜੀਏ ਸਾਧ ॥ ਸੁਖ ਨਿਯਾਨ
 ਭਾਈ ਬਲ ਰਾਮ ॥ ਕੇਸਦਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੁ ਕਦ ਧੁਰਾਰ ॥ ਜੰਨ ਨਿਯਾਲ ਬਲ
 ਭੁਨ ਬਲ ਰਾਮ ॥ ੧੮੬ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ॥ ਅਵਰਿ ਕਥਾ ਸੁ ਕਦੇ ਦਿਜੀ ॥
 ਕਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਕੀ ਗਤ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸੁਖ ਨਿਯ ਕੇਸਦਿ ਰਾ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਾਈ ॥ ॥ ਅਵਰਿ ਕਥਾ ਸੁ ਕਦੇ ਦਿਸਾਨ ॥ ਕਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਸੁ
 ਤੇ ਰਜਾਨ ॥ ਸੁਨੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਅਵਰਿ ਕਥਾ ਇਕ ਪ੍ਰੰ ਮ ਪੁਨਤੀ

ਦਿਕਥਾਵੈਤਿਅਤਅਗਿਆਨ॥ਬੁਕੰਤਦੈਰਕੋਪੁਤਅਯਾਨ॥ਨਾਥਿਗਕਰਿਅ
ਤਕੋਘੋਰ॥ਤਪਕੋਚਲਿਓਰਿਦਕੀਠਓਰ॥ਨਾਰਿਦਮਾਹਗਮਿਓਮਤਾਨ॥ਜਾਂ
ਕੋਤੰਨਹਰਿਜਸਨੀਕਾਟ॥ਦੈਤਸੰਤਕੋਕਗੀਜੁਗਾ॥ਨਾਰਦਜੀਤੰਮਕੋਨਿਸ
ਤਾਰ॥ਤੇਗੁਰਐਸੇਵੈਤਿਥਾਧਾਅ॥ਤਤਕਾਲਸਰਪੀਕ੍ਰਮਿਟਾਇ॥ਸੰਪ੍ਰਧਸੰਤ
ਤੋਇਸੋਕਰਓ॥ਇਹਉਪਦੇਸ਼ਹਿਦੈਸੋਗੀਓ॥ਤਥਾਨਦਰਜੀਕਤਿਓਦਿਚਾਰ॥ਸਿ
ਵਕੋਪੁਜੋਠਓਹਕਿਦਾਰਿ॥ਸੰਪ੍ਰਦਰਿਦੈਤਮਾਹਵੇਦਿ॥ਸੰਕਰਿਕੀਜਾਏਲਾ
ਹੋਐਦਿ॥ਤਤਕਾਲਦੁਹਰੈਓਕਿਦਾਰਿ॥ਜਤਹੁਦ੍ਰੁਜੀਮਾਹਉਦਾਰਿ॥ਅਗੰਨ
ਕੁੰਡਸੰਯਧਾਸੋਭਓ॥ਸਦਾਧਾਨਧੈਸੰਤਰਗਰਿਓ॥ਤੰਨਤੇਕਾਟਉਤਰੇਮਾਸ॥
ਦਰਅਗੰਨਕੀਬਡੀਪਿਅਸ॥ਤੰਮਕਰੈਲੈਸਿਦਕੋਨਾਮ॥ਸੰਕਰਿਕੋਨਿਦਾ
ਰਾਧਾਮ॥ਸਾਤਿਦਿਨਸਥੀਤੇਓਹਿਗੰਤ॥ਹਿਦੈਤਕੋਨੇਕਨਸਾਂਤਿ॥ਸਭ
ਤੰਨਕਾਟਿਓਸਿਹਰੈਹੀਓ॥ਕਰਿਦਿਸਨਾਨਦਿਹਸਿਹਰੈਹੀਓ॥ਯਾਗਾਕ

ਦੰਤਸੀਸ ਅਜਾਨ ॥ ਤਬ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਭ ਮਹਾਨ ॥ ਅਗੰਨ ਨੂੰ ਰੋ ਤੇ ਨਿਕ ਸੇ ਦੇ
ਦਿ ॥ ਸਫਲੀ ਕਰੀ ਦੇ ਤੇ ਨੀ ਸੇ ਦਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਉਭੁ ਜਾਗੇ ਲਈ ॥ ਸਕ
ਲ ਦੇ ਤਿ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਈ ॥ ਬੈਲੇ ਸੰਕਰਿ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਆਲ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਾਲੀ ਪ੍ਰ
ਮਾਦਿ ਸਾਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੈ ਭਾਗੀ ਤਪ ਕਰਿ ਓ ॥ ਤਮਾ ਮੰਨ ਕਰ ਲਾ ਕਰ ਕਰਿ
ਓ ॥ ਰੁਕੁ ਦਰਮਾ ਹੋ ਸੰਕਰਿ ਕਰੀ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਪੀਨੁ ਜਾਗਿ ਨ ਸਹੀ ॥ ਦੇ ਤਿ
ਕਰਿ ਓ ਸੁਨੀ ਦੇ ਕੁਰ ਦੇ ਦਿ ॥ ਜੀ ਜੈ ਸਫਲ ਮਾਗੀ ਸੇ ਦਿ ॥ ਸਕ ਦਰਦਾਇਕ
ਤੁਮ ਹੋ ਨਾਮ ॥ ਇਕਿ ਆਨਾ ਦਰਿ ਤੁਮ ਤੇ ਪਾਓ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਓ ਚ ਲਜਾ
ਦੈ ॥ ਤਕੈ ਸਿਰ ਪਹਿਤਾ ਬਲ ਗਾਏ ॥ ਤਾਕਾ ਸਿਰ ਧਰਤੀ ਗ੍ਰਿਪ ਹੋ ॥ ਇਹ ਦਰਿ
ਦੀ ਜੈ ਪੀਨੁ ਹੋ ॥ ਸੰਕਰਿ ਕੁਪ ਕਰਿ ਗੈ ਆਸ ਹਾਨ ॥ ਨਿਆ ਆਗੈ ਇਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਅਜਾਨ ॥ ਜੀ ਇਹ ਦਰ ਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਾਹੀ ॥ ਪਰ ਲੇ ਕਰੈ ਗੈ ਸਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਮਹ
ਦੇ ਦਿ ਕੋ ਚੰਗਾ ਕਰਈ ॥ ਕੰਠ ਨ ਥਾਤਿ ਆਏ ਲਾਗੀ ਕਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਰਤੀ ਜੈ

ਕਤਿਗਤਿ॥ ਦਿਸਨੂੰਧੀਕੈਰਿਦੇਨਸਾਂਤਿ॥ ਸਿਦਦਰਿਦੀਨਾਨੂੰਧੇਸਾਥ॥ ਜਾਂ
ਕੇਸੀਸਪਰੇਗੇਤਾਥ॥ ਤਾਂਗਾਸੀਸਬੇਗਸੁਰਪਰੇ॥ ਜਾਏਥਾਮਸਭਪੀ
ਨਾਤਰੇ॥ ਜਬਦਰਪਾਇਓਵੈਤਕਦਰਿ॥ ਵੇਦੀਦੇਖੀਨੈਨਨਿਤਾਰ॥ ਸੰ
ਕਰਿਕੇਸਿਰਤਾਥਲਗਾਵੈ॥ ਇਸੇਮਾਗਤਿਗੀਆਲੈਜਾਵੈ॥ ਜਬਦੁਰਪਾਇ
ਹਿਉਦੰਮਕਰਿਓ॥ ਮਤਾਵੇਦਿਤਬਅਤਿਹੀਡਰਿਓ॥ ਮਤਿਹੰਮਰੇਸਿਰਲਾ
ਵੈਤਾਥ॥ ਭਾਗਸਿਦਸੈਲਸੁਤਲੈਸਾਥ॥ ਮਤਾਵੇਦਿਨਾਠਅਤਿਡਰਿਓ॥
ਦੈਤਮੁਨਮਤਿਪਾਵੈਪਰਿਓ॥ ਵਸੈਦਿਸਫਿਰਹਰਿਓਮਤਾਨ॥ ਕਤੰਨਥਾ
ਡੇਗੈਲਅਜਾਨ॥ ਜਿਸਸੁਰਕੈਸਿਦਧਾਮਸਿਧਾਇ॥ ਪਾਵੈਆਵਤਿਬਰੀ
ਬਲਾਇ॥ ਨੈਉਦੈਉਤਹੀਬੈਲੇਬਾਲ॥ ਭਏਸੰਭੁਜੀਬਡੇਕਰਲ॥ ਅਤਿਦੁ
ਖਲਾਗੈਸੰਤਿਸਰੀਰ॥ ਦੈਤਲਗਾਈਪੂਰਕੋਪੀਰ॥ ਵਠਿਸੰਭੁਤਰਿ
ਸਰਨੀਗਇਆ॥ ਮਤਾਗਜਾਨੈਉਪਜੀਦਇਆ॥ ਹਿਦਾਕਮਲਹਰਿਕਾਨ੍ਹ

ਦੁਗਾਇਆ॥ ਸਤਾਵੇ ਦਰੋ ਅਤਿ ਦੁਖ ਭਇਆ॥ ਥੁਹ ਸਲ ਕਾ ਤੰਤਰੀਨਾ
ਨਾਥ॥ ਸਾਏ ਸੇਖ ਲਾਜੁ ਸਾਲੇ ਭਾਖ॥ ਪਰੰ ਸਭੇ ਜਾਇ ਜਧ ਹਿਓ ਸਹੀਰ॥ ਮੇ
ਫੰਨ ਚਲੈ ਸਤ ਕੀ ਪੀਰ॥ ਆਏ ਵੈਤਿ ਕੋ ਮਿਲੈ ਅਤੰਤਿ॥ ਅਤਿ ਅਚਰ
ਜ ਮੈ ਕੰਮ ਲਾ ਕੰਤਿ॥ ਆਦ ਅਸੀਸਾ ਵੈਤ ਕੋ ਵਈ॥ ਸਕਲ ਆਭਿਤਾ ਕੀ
ਹਲਈ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਥੈਲੇ ਕੇ ਸਾਇਰਾਇ॥ ਕਤਾ ਵੈਤ ਜੀਚ ਲਓ ਧਾਇ॥ ਠਾ
ਨਾ ਹੋਇ ਦੁਖ ਭਇਓ ਸਹੀਰ॥ ਤੰਨ ਹੁਲਗ ਸੁਤ ਪਤਨੀ ਧੀਰ॥ ਤੰਨੁ
ਸੋਭੈ ਅਰਥ ਭਿਖਾਵੈ॥ ਸੋਭੈ ਤੰਨ ਤੇ ਗਾਇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਠਾਨਾ ਭਾਇ
ਦੈਤਿ ਬਲਦਾਨ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਥੈਲੇ ਸ੍ਰੀ ਰਗ ਦਾਨ॥ ਸੁਭਰ ਤੰਤੁ ਤੰਤੁ ਮੇਧੁ ਨਾਇ
ਜਾਵੇ ਪਾਛ ਪਰਿਓਧਾਇ॥ ਤਥਾ ਤਿਨ ਕਹੀ ਰੁਝੁ ਦਰਿ ਵੈਆ॥ ਅਤਿ ਸ੍ਰੀ
ਲੰਕਾ ਭੁਪਰਿਭੈਆ॥ ਜਾ ਕੈ ਭਾਸੀਸ ਤਓਧਰੈ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਤਾ ਕਾ ਸਿਰਹ
ਰੈ॥ ਅਥਾਇ ਸਹੀ ਕੋ ਸਿਰ ਕੋ ਤਰੈ॥ ਇਸੇ ਆਹਤਿ ਹੀ ਆ ਕੋ ਖਨੈ॥ ਤਸਕ

ਰਬੋਲੇਸ਼੍ਰੀਭਿਗਵਾਨ॥ ਬਾਤਿਯਮਾਗੀਲੀਜੈਮਾਨ॥ ਸੰਨਹਿਨੀਰਿਆਮਾਨੈਥਾ॥ ੨੬੨
 ਤਿ॥ ਬੇਦਹੀਤੁਕੁਛੁਕੁਤਜਤਿ॥ ਜਟਕਸੰਸਾਰਬਿਖਆਤਰਿ॥ ਬਸੇ
 ਮਸਾਨੁਕੁਲਬਠਿਹਰ॥ ਤਿਸਪਸਾਰਕਾਬਨੀਨਮਾਨ॥ ਯੰਮਗੀਅਤਿਲੇਹਿਰ
 ਦੇਠਾਨ॥ ਅਪਨੇਸਿਰਪਹਿਤਬਲਗਾਇ॥ ਪਤਿਲੈਹਰਿਦੇਖੋਪਤੀਆਥਿ॥ ਸਾ
 ਕਹੋਇਤੰਨੀਕੀਬਾਤਿ॥ ਸਾਕਜਾਨੀਥਿਥਿਨੀਕਾਤਿ॥ ਸੁਰਤੋਇਤੰਨਾਈਥਿ
 ਧਾਇ॥ ਤਿਸਜੋਗੀਨੋਗਤੀਥਿਜਾਇ॥ ਮੰਨਆਵੈਸੈਤਾਨੋਰੋ॥ ਇਹਉਪਦੇ
 ਸਰਿਦੇਸੈਧਰੋ॥ ਮਾਨੀਵੈਤਰਤੀਜਗਦੀਸ॥ ਹਾਬਲਗਾਇਥਿਅਮਨੇਸੀ
 ਸ॥ ਤਤਕਾਲਸਿਰਹਿਰੀਪਰਾ॥ ਸ਼੍ਰੀਪੁਰਖੋਤੰਮਅਭਿਤਿਕਰਾ॥ ਸਾਧ
 ਸਾਧਸੁਰਬੋਲੇਦੇਇ॥ ਜੈਪੁਰਖੋਤੰਮਅਲਖਅਭੇਇ॥ ਤਿਹਖਆਰਗ
 ਵੈਹਰਿਨਾਮ॥ ਜੈਦੁਖਸੋਚੰਨਸੁੰਦਰਸਾਮ॥ ਅਪਛਗਾਨਾਚੇਤੰਨਬਨਾਇ
 ਸੁਰਗਪ੍ਰਬਸੁਨਾਵੈਗਾਇ॥ ਵੇਦੰਪਤਪਰੀਦਰਖਾਰਗੀ॥ ਜੈਨਿਰਪਾਨਿਪ
 ਅਪਦਾਤਰੀ॥ ਜੈਆਧਾਇਥੈਨੁੰਹਰਿਦਾਸ॥ ਸਦਾਸੁਖੀਸੁਰਹਰਿਕੈ

ਦਾਸ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਲਤੁ ਦੇਤਹਿ ਗਾਇ॥ ਸੰਕਲਿ ਲੀਤੇ ਨੰਠਲ ਗਾਇ॥ ਸਿੰਘੇ
 ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ਸੋ ਕਵਿ ਸਾਰੈ ਸੁਕੀ ਅਹਾਨ॥ ਪਾਪੀ ਪਵਿਓ ਅਪਨੇ॥
 ਪਾਪ॥ ਸੰਤ ਜੰਨ ਕਾ ਓਰਿ ਓਰਿ ਤਾਪ॥ ਤੁਮ ਸੇ ਕਾਜੈ ਕਰੈ ਅਪਮਾਨ॥ ਸਿਓ
 ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਬੁਝੈ ਅਜਾਨ॥ ਵਹਿ ਵੀਜੈ ਫੁਲਹਿ ਦੇਖਿ ਚਾਰਿ॥ ਨਿਅਦੀਨ
 ਥਾਨਹੈ ਸੰਭਾਰ॥ ਨਿਮਸ ਕਾਹ ਸਿੰਘੇ ਤਹਿ ਨੈ ਕਹਿਓ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰਿ
 ਮ ਸਤਿ ਕਧਹਿਓ॥ ਸਿਓ ਪਰਿ ਆਇਓ ਸੋ ਕਹਿ ਦਾਰ॥ ਗਧਿ ਆਨੀ ਨਾਪੁ
 ਭੂਮਹਾਰ॥ ਇਹ ਲੀਲਾ ਦੇਈ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਆਪੈ ਨੀਪਾਇ
 ਤਹਿ ਭਗਵਾਨ ਮੁਕੰਦ ਅਨੰਤਿ॥ ਨੰਮਲ ਨੈਨ ਪ੍ਰਭ ਕੰਮਲਾ ਕੰਤਿ॥ ਸੰਤਿ
 ਨ ਕੈ ਦੁਖ ਕਾਟਨ ਹਰਿ॥ ਜੰਨ ਨਿਹਾਲ ਨੈ ਦਰਸਾਇ ਕਾਰ॥ ੧੮੭॥
 ਸਾਖੀ॥ ਚੈਠੇ ਤਹਿ ਸੁਰ ਸੁਤੀ॥ ਸਾਤਹਿ ਬਿਸੁਰਿ ਗਿਆਨ॥ ਤੀਨ ਦੇਖ
 ਮੈ ਕਓ ਨਹੈ ਭੁਜ ਬੇਜੈ ਰਾਖੁ ਮਾਨ॥ ੧॥ ਚਓ ਪਾਈ॥ ਤੀਰ ਸੁਰ ਸੁਤੀ
 ਸਾਤਿ ਅਹਾਨ॥ ਸਤੇ ਰਖਿ ਸਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਨ॥ ਤਿਨ ਪੁਸ਼ਪ ਮੈ ਚਰ ਚਾਕਰੀ॥

ਵਠੀਗੇ ਸਟਤਿ ਨ ਮੈ ਧਰੀ ॥ ਤਿਨੋ ਕਰਿ ਆਇ ਜੁ ਕਰੇ ॥ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕਾ ਸੁ
 ਸਾਹਰੇ ॥ ਬਹੁ ਮਾਸ ਕੁ ਅਕੁ ਗਵਾਨ ॥ ਤੀਨ ਦੇਵ ਮੈ ਕਉ ਨ ਆਨ ॥ ਜਦੋ
 ਤੁਪ ਨ ਵਿਆਪੈ ਬੀਹ ॥ ਤਿਨ ਬੀਤਹਿ ਸੇਈ ਮਤਿ ਧੀਹ ॥ ਨਿਬਿਕਹਿ ਨਿਤੁ ਪ
 ਰਿਪਾਲ ॥ ਬਹੁ ਮਾਨਾਇਹਿ ਤਰਿਆਲ ॥ ਮੈ ਸੇ ਪੁਰ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ
 ਇਤ ਸਮਾਹਿ ਦੇ ਕਾਹਰੇ ॥ ਭਿਗ ਕਰਿ ਆਤਮ ਤਿਨ ਪੈ ਜਾਵੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਡਿਗੇ ਕੀ ਮਪਾਵੇ ॥ ਬਹੁ ਤਰਲਾ ਬਲੈ ਸਭਾ ਭਾਤਿ ॥ ਚੋਗ ਸਿਧਾਰੇ
 ਨੀਕੀ ਬਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਮੈ ਗਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭੋਏ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਮੈ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰ ॥ ਰਿਖੁ ਮਨ ਬੈਠੈ ਕਈ ਜਾਗ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ
 ਜੇ ਦੇਖ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਭ ਕਰਤ ਹੋ ਸੇਵ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਮੈ ਭੀ ਗਰਿਖ ਮੈ
 ਇਠ ॥ ਸਿੰਘ ਸਨ ਪਰ ਬੈਠਿ ਭਾਓ ॥ ਕੋਧਿ ਓ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹੋ ਸੇ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀ ਭਾਇ ॥ ਸੁਤ ਕੇ ਜਾਨ ਖਗਾਇ ਓ ਨਾਤਿ ॥ ਆਪ ਬੀਚ ਓ ਨਿਤੁ ਪ
 ਸਮਾਤਿ ॥ ਭਿਗਾਤਾ ਗਾ ਕਉ ਭਾਨੀ ਤਿ ਆਸਾ ॥ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਪੈ ਗੋਇ ॥

ਕੈਲਾਸ ॥ ਜਤਾਰੁ ਦੁਜੀ ਸਤਾਉਦਾਰ ॥ ਜਬੁ ਬ੍ਰਿਗਦੇ ਬੇਨੈ ਨਿਤਾਰੁ ॥
ਤਖੀ ਸੰਕਰਕਰੀ ਸਤਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਮੁਖ ਸਰੁਮਿ ਲੇਕੇ ਗਏ ॥ ਨਿਪਟਤਿ
ਪਸੰਦ ਰਿਜੀਭਏ ॥ ਸਿਏਕੇ ਸਿਲੇ ਨਾਨੁ ਗਾਇਨ ਗਾਂਓ ॥ ਸਿੰਘਾ ਸੰਪਰਬੈ
ਠਿਓ ਜਾਂਓ ॥ ਨਿਪਟੇ ਦੁਪਸੰਕਰਕਰੀ ਕੰਠਿ ॥ ਦੁਪਸਾਬਤਾਂ ਸੰਤ ਸਰੁਮਿਓ
ਲੀਓ ॥ ਤੇ ਸੂਲਾ ਸੰਤੁ ਜੀਗਾਰੁ ॥ ਨਿਜ ਕੇ ਸੰਤ ਲਾਗੇ ਨਾਬ ॥ ਦਓ ਰੋਏ
ਦੇ ਦੀਜੀ ਪਾਸ ॥ ਸੰਤ ਦੇ ਦੁਤੇ ਮਾਨੀ ਰਾਸ ॥ ਧ੍ਰੁਤ ਮਤਿ ਮਾਨੀ ਕੋਰੇ
ਨੰਤ ॥ ਦਓ ਤੇ ਨਿਪਟਤੁ ਮਾਗਸਤੁ ॥ ਗੇਓ ਭਾਗ ਬ੍ਰਿਗਕਰੀ ਨਾਬ ॥ ਰਸਿ
ਭੁਗਾਗ ਕੇ ਲਾਸ ਪਤਾਰੁ ॥ ਗੇਓ ਬਾਹਿਬੈ ਕੁਠ ਸੇਧਾ ॥ ਸਰੁਤ ਭੁਗ
ਕਿਸੇ ਸਮਾ ॥ ਨੰਦਾ ਸੂਰਾ ਪਓਤ ਪ੍ਰਦਸ ॥ ਜਿਤ ਪਦਿਕੇ ਸਰੁਕਰਤੁ
ਦੇਸ ॥ ਜਗਮਗ ਭੁਕੇ ਸਫੇਰ ਪਾਯਾ ॥ ਧਰੇ ਪਿਆਸ ਸਰੁ ਪੂਰ ਕਾ ॥ ਰਿ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀ ਤਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਸੰਤ ਰਤੁ ਰਤ ਤਤਾ ਨਿਦਸ ॥ ਰੁਤ ਰੁਤ
ਦੁਮਿਯੁ ਲੋਕੁ ॥ ਨਈ ਨੀਓ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਦਿ ॥ ਬੈਯੇ ਸੇਵ

॥ **ਬਿੰਡਗਾਮਪਾਰ** ॥ **ਸਤਰੀਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥
 ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥
 ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥
 ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥
 ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥
 ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥
 ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥
 ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥
 ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥
 ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥ **ਭੂਪਤਿਗਾਵੇਨਾਮ** ॥

ਦਿਨਕੈ ਪਗ ਪਗ ਮਸਤ ਕਪਰਿਓ ॥ ਇਹ ਮਧ ਸੂਰੰਤ ਕਉ ਤਕ ਕਹਿਓ ॥ ਮਏ
ਨਦਾਗਤ ਰਿਦਿਨ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਕੋਟਕੀ ਗਤਿ ਲਾਖੀ ਨਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨੰਦ ਕਤੇਕੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸੁਖ ਸੇ ਅਏ ਵੇਲੇ ਮਧਾ ॥ ਖਿਨਾ ਕਰੇ ਜੀਉ ਗਵਿ
ਰਾਇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਤੁਮ ਕੋ ਮਿਥਿਓ ਨਾਇ ॥ ਸੁਖ ਰਖੀ ਸੁਖ ਦੇ ਮਧਾ ॥ ਪੰਚੇ
ਬੇਡ ਮੁਇਤ ਪਛਾਣ ॥ ਬਨ ਰਸਾਰਯੇ ਦੇਹ ਮਧਾ ॥ ਅਤ ਕੇ ਮਲ ਜੀਓ
ਰੰਤੁ ਮਧਾ ॥ ਅਤ ਸਿਖ ਲਾਗਤੁ ਮੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੰਭਾ ਕਰੇ ਬਰੇ ਕੋ ਗਾਇ ॥
ਲਾਤੁ ਮੇਕੋ ਕਰ ਲਾ ਕਰੀ ॥ ਤੇਤ ਸਾਧੁ ਮੁਇ ਹਿਰਦੇ ਧਰੀ ॥ ਨਉ ਤੇ ਨਰੁਖ
ਪਾਇਓ ਅੰਗ ॥ ਚਿਤ ਨ ਰੰਗ ਮ ਰਾਖੇ ਸੰਗ ॥ ਭਰੀ ਤ੍ਰਿਪਾਕੀ ਨੀਦਿਓ
ਇ ॥ ਬਤ ਕਤੇ ਪਏ ਵੇ ਪਾਇ ॥ ਕਰ ਪੁਲੀ ਮੁਖੇ ਦੇਵ ॥ ਤਿਸੇ ਕਰੇ ਤੁ
ਰੀ ਸੇਵ ॥ ਲਕਸਤੁ ਮੁਇ ਪਾਵੰਤ ਕਰੇ ॥ ਤੀਰ ਥਮੈ ਧਰ ਬਤ ਦਿਨ ਧਰੀ ॥
ਦਿਨ ਕੈ ਪਗ ਮਿਥਿ ਮੰਦੁ ਜਾਇ ॥ ਸੀਰੀ ਹਲਾਕੀ ਛਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥ ਮਧੇ
ਹਿਰੇ ਲਾਤ ਕੀ ਲਾਈ ॥ ਪਗ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੀਤਿ ਹਲਾਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਰੰਤ
ਕਤੇਕੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅਤ ਦਿਨ ਮਧਾ ਬ੍ਰਹਮੰਨ ਰਾਨ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ਕੇ ਮੁਖ ਮਧੇ

੨੫॥ ਤਿਨ ਅੰਤ ਪੁਰਿ ਭਿਖਿਅੰਤ ਸਨਿ॥ ਪੁਲਕਤ ਹਮ ਨੈ ਨਿਜ ਲਏ॥ ਭਿੰਗ
 ਮੁਖ ਤੇ ਕਢੁ ਥਾਤ ਨ ਕੇ॥ ਗਦਿ ਗਦਿ ਕਠ ਪ੍ਰੇਮ ਰਕ ਲੈਆ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
 ਸਾਧ ਦੇ ਕਰੈਆ॥ ਤਹਿ ਭਿਖੁ ਪੁਰਿ ਭਿਖਿਐ ਮਾਯਾ॥ ਰਿਦੇ ਸਮੀਪ ਭਿੰਗ
 ਦਾਨਿ॥ ਆਇਓ ਬਹੁ ਰਿਸੁ ਸੁਤੀ ਭੀਰ॥ ਜਤਾ ਬਿਗਨ ਬੇਛੋਰ ਬੀਰ॥ ਏਕੇ
 ਵਤ ਭੀਰਾਜੀ ਆਇ॥ ਸਰ ਦਹਤ ਤਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਇ॥ ਰਿਦਾ ਰਿਖ ਸੁ
 ਭਨੇ ਕਾਰੈਆ॥ ਭ੍ਰਮਤਿਆਗ ਸਭੇ ਦਖਰੈਆ॥ ਸਭ ਨੇ ਕੇਸ ਅਭਿਯੋ
 ਪ੍ਰੇਮ॥ ਬਿਸੁ ਭਗਤ ਕਾ ਲੀਨਾ ਨੈਮ॥ ਕਰਮਤਿਆਗਤ ਗਿਸਿ ਮਗਾ ਲਾ
 ਕੇ॥ ਸਤ ਬਿਖਅਤੀ ਤੇ ਦਿਓ ਰਹੇ॥ ਨਿਜਾ ਕੀ ਸਿਸਤ ਮਾਯਾ॥ ਭਨੀਐ
 ਤੇ ਅਯੋਸਾ ਭਗਦਾਨਿ॥ ਇਹ ਲੀਲਾ ਕੇਈ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਯੋ
 ਕੀ ਪਾਇ॥ ਬਾਸ ਨੇ ਦਇਜ ਸੀ ਭਗਦਾਨਿ॥ ਜੰਨ ਨਿਗਲਾ ਬਲਾ ਦ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਾਨ॥ ੧੮੮॥ ਸਾਖੀ॥ ਕਢ ਲੀਲਾ ਸੁਖ ਦੇ ਭਿੰਨੀ॥ ਕਰੇ ਅਭਿਰਾਮ

ਪੁਰ ਮੈਂ ਤੇ ਏ॥ ਸੰਗਲ ਮੈਂ ਤੇ ਚਾਧੇ ਗਏ॥ ਅਦਪੁ ਵਾਤਿ ਸੈਂ ਮੀ ਬੇ ਭਰੇ॥
 ਅਤਿ ਮਾਏ ਹਮੈਂ ਤੇ ਨਾਨਕੇ॥ ਕਈ ਕੰਟ ਜੋ ਧਾਰ ਬਾਧੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਾਨੁ
 ਕੁਝ ਜਾਤਿ ਨਹੀਂ॥ ਸਦਾ ਭੀ ਗੁਰਿ ਪਰਿ ਕੈ ਆਤਿ॥ ਪਦਮ ਪੁਕੀ ਬਿਨ ਆਗਾ
 ਨਾਤਿ॥ ਕੇਸਵਿ ਕੈ ਮੰਦੁ ਅਤਿ ਬੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਾਨੁ ਕੁਝ ਜਾਤਿ ਨਹੀਂ॥ ਸੋਲਾ
 ਸਹੰ ਸੁਇਕ ਸਭ ਆਠ॥ ਨੇਕ ਨਾਗ ਸੈਲ ਗੇ ਨਕਾਠ॥ ਬੀਚ ਬਗਾਇ ਪੁਰ ਪੰਨ
 ਭਰੇ॥ ਤਾਨਿ ਸੰਤ ਨ ਤੁਲਿ ਕਰੇ॥ ਚਤੁ ਬਚੰਤ ਮੈਂ ਨਿਮਲ ਨੀਰ॥ ਤਟ ਪਰਿ ਬੇਲੈ
 ਸਾਮ ਸਾਗੀਰ॥ ਕੰਮਲ ਫੁਲ ਤਿਸ ਬੀਚ ਹਿਸਾਲ॥ ਪ੍ਰਫੁਲਤਿ ਦੁਪੁੰ ਮਥਿਸਾ
 ਲ॥ ਤਾਪ ਹਰੇ ਹਰ ਚਿਰ ਚਿਰ ਆਇ॥ ਦੇਵ ਮਹਿਲ ਮੈਂ ਹਰਿ ਸਾਇ॥ ਕੰਮਲ ਫੁ
 ਲ ਸੈਂ ਬਥਿ ਚਿਨੀਰ॥ ਬੇਲੈ ਤਾਨੁ ਲਾਇ ਪਬੀਰ॥ ਤਿਹੀ ਆਸੈਂ ਜਲ ਸੁੰਦਰ
 ਕਰੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਕੀ ਪੀਤਾ ਹਰੇ॥ ਜਲ ਮੈਂ ਬੇਲੈ ਤਿਹੀ ਆਸਾਥ॥ ਜੋਗ ਭੰਗ
 ਪਤਿ ਸਿਭ ਦੰਤ ਨਾਥ॥ ਕਬਹੂੰ ਜਲ ਮੈਂ ਕਬਹੂੰ ਤੀਰ॥ ਭੀਰੇ ਅੰਬੁ ਬੇਨੇ ਸੁਗੀਰ॥

ਸੀਰੇ ਸ੍ਰੀਆ ਕੋ ਸਿਰ ਪਰਿ ਭੁਲ ॥ ਕੁਸੰਮਰੇ ਬੇਨ ਜਲ ਕੋ ਭੁਲ ॥ ਤਿਨ ਟੁਟੀ
 ਸ੍ਰਿਮਲ ਕਰਤਿ ॥ ਤਭਾ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਜਾਂਤੀ ਪਾਤਿ ॥ ਨਿਰ ਅਰੰਘ ਧੁਧ ਸੁਜਾਨ
 ਕੇ ਸਦਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕਰੈ ਧਿਯਾਨ ॥ ਧਾਯੈ ਤਾ ਲਰ ਧਾਧ ਮਰਵੰਗਾ ॥ ਢੋਲਾਨ ਗਾਰੇ
 ਭੇਰ ਉਪੰਗਾ ॥ ਸਭ ਧਜੰਤ ਧਾਯੈ ਤਤਿ ਕਾਲ ॥ ਜਲ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੀ ਕਰੈ ਕੋ ਪਾਲ
 ਤਿਹੀਆ ਮਹਾਂਤ ਭਈ ਠਹਿਰਾਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਨ ਬਰੇ ਜਾਤਿ ॥ ਕੰਠ ਕੰਤਿ ਕੈ
 ਮਿਲੀ ਸੁਜਾਨ ॥ ਮਿਲਤੀ ਗਈ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕੰਠ ਕੰਤਿ ਕੈ ਸੁਗਲਿ ਪਟਾਨੀ
 ਜਿਓ ਜਲ ਸੇ ਮਿਲ ਜਾਏ ਪਾਨੀ ॥ ਮਿਲੀ ਕੰਠ ਭੁਲੀ ਸੁਪਰੇਤਿ ॥ ਕੰਠ ਮਿਲੀ
 ਅਤਿ ਬਛਿਓ ਸੁਨੇਤਿ ॥ ਜਾਨਿਓ ਤਿਹੀ ਅੰਤ ਗਧਿਆਨ ॥ ਬਛਿਹੀ ਭਈ ਬਿਸ
 ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬ੍ਰਿਹੇ ਬਿਅਧਿਓ ਅਤਿ ਤਤਿ ਕਾਲ ॥ ਠਹਿਰੀ ਤਿਹੀਆ ਭਈ ਬਿਭਾਲ
 ਬ੍ਰਿਹੇ ਕੰਠ ਤੰਤ ਜਾਤਿ ਮਤ ॥ ਬ੍ਰਿਹੇ ਬਛੰਤ ਤਿਹੀ ਮਿਲ ਕਰ ॥ ਜੇਤੀ ਤਹਿ ਨੀਵੀ
 ਆਉ ਦਗਿ ॥ ਤੇਹੀ ਰੁਪ ਭਈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਕਰਹੀ ਬੈਲੀ ਤੈ ਸੁਗਲਿ ਆਨ ॥ ਰੁਪ

(ਗਿਰੀ ਸ੍ਰੋਢੇ ਭਗਵਾਨ) ਤਿਨ੍ਹ ਸੁਖ ਸ੍ਰੋਢੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਕੰਮਲ ਨੈਤਕੰ ਮਲਾ ਕੈ ਕੰਤਿ
 ਬਹੁ ਹਨਿ ਮਖਤੇ ਸਚ ਦਸੁ ਨਾਇ ॥ ਸੁਖ ਸ੍ਰੋਢੇ ਸ੍ਰੋਢੇ ਕੇ ਸਦਿ ਗਇ ॥ ਚਕਦੀ ਨੌਂ ਫੁੰ
 ਨ ਘੋਲੈ ਬੈਨ ॥ ਕੰਠ ਕੰਤਿ ਤਹੀ ਦੀ ਸ੍ਰੋਢੇ ਨੈਨੀ ॥ ਚਕਦੀ ਹੀ ਤੁੰ ਖਡੀ ਸੁਜਾਨ ॥ ਦੇਖੇ
 ਕਤੁੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤੁੰ ਚੁਛਿਤ ਤੈ ਕੇ ਸ੍ਰੋਢੇ ਗਇ ॥ ਅਤਿ ਮਦੁ ਸੁਦੰਤ ਦਰਸ
 ਦਿਖਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪਗ ਕੀ ਮਾਲਾ ਸਭਗੀ ॥ ਖੁਸੀ ਤੁਮੇ ਪਦ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਜਿ
 ਓਢੁ ਮਾਲਾ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਈ ਬਾਰ ਮਾਥੇ ਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਓ ਤੁੰ ਚਾ
 ਰਿਤ ਤੈ ਸੁਗਹਿਆਨ ॥ ਅਤਿ ਬੁੰਦੁ ਤੁੰ ਕਹਤਿ ਬਿਖਾਨ ॥ ਦੇਖੇ ਕਤੁੰ ਤੇ ਮਾਰੇ ਕੰ
 ਤਿ ਕੰਮਲ ਨਾਭ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਅਓਂ ਸਮਤਿ ਪ੍ਰੰਮ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤੰਮ
 ਪੈ ਪਠਿਓ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਦੁਖ ਪੀਓ ਪ੍ਰੰਮ ਪੁਨੀਤ ॥ ਕਤੁੰ ਕਿਆ ਕਤਿ ਓਂ
 ਮਾਰੇ ਸੀਤ ॥ ਕਪਟੀ ਕੇ ਕਿਆ ਪੁਕੈ ਸੰਦੇਸ ॥ ਮਾਹਤਿ ਫਿਰਤਿ ਤ੍ਰੀਅਨੈ ਦੇ
 ਸ ॥ ਦੁਤ ਕੰਮਲਾ ਤੈ ਖਡੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ਜੇ ਕਪਟੀ ਸ੍ਰੋਢੇ ਪੇਧਿਆਰ ॥ ਅਰੇਚ

ਦੁੱਬੈ ਲਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਬਦੀ ਰੋਗ ਤੁਮਰੇ ਘਟ ਆਇ ॥ ਕੁਝੁ ਸੰਦੇਸ਼ਾਹਿ
ਕਾਰੇਇ ॥ ਬਠਿ ਰੇ ਤੈਂ ਮਨਿ ਸੰਤਸਰੇਇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਤੇ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨ
ਅਤਿ ਅਨਾਥ ਹੋ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦੈ ਤੈਂ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਛਾਡ ਗਏ
ਪੁਰੰਤ ਭਗਵਾਨ ॥ ਮਿਲਿਓਨ ਆਓ ਹਿਰੀ ਪਟਕ ਠਠਿ ॥ ਦਇਆ ਨੀਤੀ
ਤੁਮਰੀ ਓਗਾ ॥ ਛਾਡ ਗਏ ਤੈਂ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨੀ ਸਦਿ ਨ ਵਾਹਿ ਤੁਮਰੇ
ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਿਆਮ ਮੇਘ ਤੈਂ ਹਰਿ ਕੋ ਸੀਤ ॥ ਤਾਏ ਬਡੀ ਨਾਥ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮੰ
ਦ ਮੰਦ ਗਾਝੈ ਰਸ ਭਗ ॥ ਕੇਸਦਿ ਕਤੈ ਦਰਸੰਤ ਕਗ ॥ ਚਲੈ ਫੁਲਾਰ
ਅੰਤ ਦੇਸਾਥ ॥ ਦੇਖਿਓ ਤੁਝੈ ਤੁਮਰੇ ਨਾਥ ॥ ਦੀਨ ਤੈਂ ਦਿਤੁ ਮਲਾਰੇ
ਪਾਇ ॥ ਕੰਤਿ ਯਾਗਾ ਦੇਇ ਬਤਾਇ ॥ ਦਿਸੀ ਭਾਂਤ ਸੁਭ ਭਾਤ ਕਰੇ ॥ ਕੰਠ
ਕੰਤਿ ਨੀਸਾਰ ਨ ਲੇ ॥ ਮਕੰਠ ਕੰਤਿ ਸੋ ਮਿਲੀ ਗਈ ॥ ਨ੍ਰਿਸੰਤ ਰੂਪ
ਸੁਭ ਤਿਹੀ ਆਰਈ ॥ ਜੋ ਜੰਤ ਸਿ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਥਾ ਸੁਨੈ

ਅਰਕਰੋਧਿਆਨਿ॥ ਹਿੰਸੰਨਰੁਪਤੇਜੰਨੰਤੰਇਜਾਇ॥ ਤਿਨਮੈਂਹਰਿਦੁ
 ਹਰਿਨੈਆਤਿ॥ ਤਿਹੀਆਨੀਰਿਆਨੰਐਥਾਤਿ॥ ਹਰਿਸੈਥੇਲੈਇ
 ਨਅਰਗਤਿ॥ ਹਿੰਸੰਨਰੁਪਸਰੁਹਰਿਨੀਨਾਗ॥ ਜਿਨਦੇਵੰਤਅਨੰਤੁ
 ਗਾਗ॥ ਪਾਤਿਤੇਥੇਲਹਿੰਸੰਨਰੁਗਦਾਨ॥ ਫੁੰਨਤਿਹੀਆਤੰਨਪਰੇਧ
 ਨ॥ ਤਿਹੀਪਹਰੇਨਭੰਤੰਚੀਗ॥ ਤੰਨਮੰਨਰੀਹਰਿਮੇਟੀਪੀਰ॥ ਬਾਗੇ
 ਪਾਤਿਰੇਕੇਸਦਿਅੰਗ॥ ਨਖਤੇਦਰੇਕੈਟਅੰਗ॥ ਪੀਤਭੁਖਿਰਨਾਸ
 ਮਸਰੰਗ॥ ਘਟਜਿਭਿਥੇਰੁਲਾਇਧਬੀਰ॥ ਗੁਨਜੰਨਗਾਵੈਸ਼ੀਰੁਗ
 ਦਾਨ॥ ਬੁਝਹਦੀਏਹਰਿਤਿਨਕੇਦਾਨ॥ ਹਰਿਨੈਕੁੰਸਥਾਤੁਬਠਗਾਇ
 ਸਰੁਕੇਸਦਿਨੈਤੰਨਤੇਭਇਭਿ॥ ਪਰਦੁਮੰਨਆਦਜੈਪਤਸੁਜਾਨ॥ ਤਿਨਨੈਨੀ
 ਵੰਨਸ਼ੀਰੁਗਦਾਨ॥ ਤਿਨਨੈਪਤਅੰਤਿਅਪਾਰ॥ ਸਭਨੀਗਤਪੁਰੁ
 ਮੁਗਰਜਦੁਕਲਾਨੀਰੁਕਸੈਭਿਆਨਾਤਿ॥ ਇਭਿਨੇਸ਼ੀਸਕਦੇਦਿਸੰਨ

ਏ॥ ਤੀਰੋਕੋ ਰਪ ਨਾ ਵੰਨਤਾਹ॥ ਅਸੀਓ ਪਰਿਏ ਕੰਤ ਜਾਹ॥ ਤੈ ਸੈਓ
 ਪਰਿਥਿ ਪਸੁ ਜਾਨ॥ ਪਾਧੇ ਥੇ ਮਤਿ ਕੇ ਸੁਗਹਿ ਆਨ॥ ਜਦ ਕੁਲ ਕੇ ਇਹ
 ਬਾਲ ਪਨਾਤਿ॥ ਬਾਲ ਕੀ ਕੁਲ ਸੰਖਿ ਆਨਾਤਿ॥ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਦੀ
 ਨੇ ਭਗਵਾਨ॥ ਜਗਤਿ ਸਤਾ ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਮੁਖਾਨ॥ ਇਹ ਲੀਲਾ ਕੇ ਏਹੀ ਸੁ
 ਨੇ ਸੁਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਕੇ ਸਦਿ ਕੀ ਪਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਨੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ
 ਅਖਾਰਿ॥ ਜੰਨ ਨਿਹਾਲ ਗਏ ਭੁਜਾਓ ਪਾਰਿ॥ ੧੮੮॥ ਸਾਖੀ॥
 ਅਭਿਰਾਮਾ ਸੁਕ ਦੇਵ ਜੀ॥ ਕਤਿ ਤਪ੍ਰੀਤ ਚਿਤ ਲਾਇ॥ ਅਰਜੰਨ ਕੇ
 ਨਾਤੀ ਭਗਤ॥ ਸਨੇ ਪਰੀਫੁਤਿ ਗਾਇ॥ ੧੮੯॥ ਚਉਪਈ॥ ਅਭਿਰਾਮਾ
 ਸੁਕ ਦੇਵਿ ਮਾਨ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰੇ ਬਸੇ ਭਗਵਾਨ॥ ਬੈਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਨ ਸੁਨ
 ਰਜਾਨ॥ ਅਭਿਰਾਮ ਰੂਪ ਭਿਰੋ ਬਿਖਾਨ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵ ਕੁਲ ਅਰ
 ਕਾਹੇ॥ ਸੁਤ ਬਿਭਿਗਤਾ ਮਾਤੰਗ ਦੇ॥ ਜੰਨ ਮਤਿ ਹੀ ਮਰਜਾਵੈ ਬਾਲ

ਸਭਤੇ ਬਲੀਭਿਆਨਕਿਕਾਲ॥ ਲੈ ਬਾਲਕਗਜਾਪੈਜਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤ
 ਗਾਹੀਦੇਤਿਸੁਤਾਇ॥ ਉਗਰਸੈਤਰੇਬਰੇਗਵਾਰਿ॥ ਗਾਹੀਦੇਦੁਪਕਾ
 ਰੁਪਕਾਰਿ॥ ਪਾਪਤੁਮਾਰੇਬਾਲਕਮਾਰੇ॥ ਕਿਓਅੰਨਇਓਜਗਤਿਮੈਕ
 ਕਰੇ॥ ਅਤਿਕਿਠਓਹਵਿਜਕਹੈਬਿਖਾਨ॥ ਸਭਨੁ ਛੁਡਾਤੇਸ੍ਰੀਭਗ
 ਵਾਨ॥ ਚੁਪਨਗਰੇਤਖੈਲੇਰੋਇ॥ ਮਾਧਵਿਕਹੈਸੈਈਨੁ ਛੁਡੋਇ॥
 ਸਾਤਿਬਾਲੁਮੁਏਫਾਤਿਭਾਂਤਿ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਨੈਅੰਨਤੇਕਨਸੰਗਤਿ॥ ਗਾਹੀ
 ਦੇਸਿਧਾਗੇਧਾਮ॥ ਕਓਤਿਕਹੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੰਤਸਾਮ॥ ਇਕਦਿਨਹਰਿਅਰ
 ਅਰਜੰਨਪਾਤਿ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੰਤਹਿਦੇਸੈਹਰਿਸੈਚਗਤਿ॥ ਬੀਚਸਫਨੈਬੈਠੇ
 ਸਭੇ॥ ਹਰਿਅਰਅਰਜੰਨਜਾਇਦਿਓਭੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਨਆਇਓਤਿਤਹੀਕਾ
 ਲ॥ ਹੋਵਬੀਚਲੈਸੁਆਬਾਲ॥ ਗਾਹੀਦੇਪੁਕਾਰੁਪੁਕਾਰ॥ ਜਾਇਦੇਬੈ

ਠਨਈਯਾਰ॥ ਬੋਲਿਓ ਅਰਜੰਤ ਨਹੈ ਧੇਰੁ ਰਿਓ॥ ਨਤੁ ਸੁਆਮੀ
ਕੈ ਸੇਵਕੁ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬੋਲਿਓ ਤੁੰ ਕਓ॥ ਨਓਤਾ
ਮਅਰਤੈ ਹੋ ਕਓ॥ ਰਿਖੀ ਨੇ ਸਤੈ ਬੋਲਿ ਤਨਾਇ॥ ਸਤੀ ਬਾਤੁ ਜਾਂ
ਕੇ ਪਟਿਆਇ॥ ਅਰਜੰਤ ਪਦੁ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ॥ ਚੁਪਕਰਿ ਹੋ
ਕਈ ਆਗੁਰੁ ਦੰਤਿ॥ ਪਰਦੁ ਮੰਤ ਅਓਰ ਜੋ ਧਾਅੰਤ ਰੁਪ॥ ਦੁ
ਨਮੈ ਪਹਲੇ ਕੀਤੇ ਜੁਪ॥ ਤੁੰ ਰਿਓ ਬੋਲਿ ਤਿ ਬਾਰੰ ਮਥਾਰ॥ ਸਠਾ ਬੀ
ਚਤੈ ਕਹੈ ਚਾਰੀ॥ ਤੰ ਮਹੈ ਸੁਤ ਜੰਤ ਅਤਿ ਅਰਜਾਇ॥ ਕਾਲ ਬਲੀਤੇ
ਕਓਤ ਬਚਾਇ॥ ਰਿਦੈ ਆਰੇ ਬਡੀ ਅਸਾਤਿ॥ ਸਤਿ ਬਾਲਕ ਮੁਖੇ
ਇਹੁ ਗੰਤ॥ ਬੋਲਿਓ ਅਰਜੰਤ ਨਹੈ ਧੇਰੁ ਰਿਓ॥ ਠਹਿਰੀ ਆਇ ਆਬੁ
ਓਗ ਕਰਿਓ॥ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਤਿੰ ਮਨਾ ਜੀਗਾ॥ ਅਰਜੰਤ ਪਾਨੁ ਦਿਸੇ

ਰਾਨਾਮ ॥ ਗੰਡੀ ਦਧਤਕਿ ਕੈ ਧਾਗੰਤਹਾਰਿ ॥ ਕੁੰਤੀਕਾ ਸੁਤ ਮਾਧਾਉ ਦਿਹਿ
 ਰਾਜਾ ਕੈ ਉਗਯ ਕੈ ਕਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਰੀ ਪੀੜਾ ਧਾਰੀ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾ ਦੁਹਰਾ
 ਜਾ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੀਨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦੇਸ ਦਸਤਿ ਦਿਜਾ ਦੀਨ ॥ ਜਾ ਬ੍ਰਹਮੰਤ
 ਕੈ ਉਚੰਤ ਕਾਰੈ ॥ ਉਭੈ ਸੁਆਸ ਰਿਦੈ ਮੈ ਭਰੈ ॥ ਪੁਤ ਨਾਮ ਅਰਦਰ
 ਬਨ ਮਤਿ ॥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਕੁਲ ਚਤੁਰਿਤ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾ ਦੁਹਰਾ ਕਾਰੈ ਕੈ
 ਭਰਿਓ ॥ ਜਿਨ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਕਾ ਦੁਖਾ ਹਰਿਓ ॥ ਸੁਖ ਹੀਨੈ ਗਜਾ ਦੁਹਰਾ ਨਹਿ
 ਇਤਿ ਤਿਥਾ ਮੇਰੇ ਮੰਤ ਮਾਹਿ ॥ ਗਜਾ ਕੇ ਕੁਲ ਦੇ ਕੁਲ ਤੇ ਪਰਿਓ ॥ ਗਜਾ ਕ
 ਰ ਮਾਏ ਕਾਤੀ ਕਰਿਓ ॥ ਤੁਮ ਸੈ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਨੈ ਸੇ ਜਾ
 ਦ ਦਿਗਜਾ ਕਾਇ ॥ ਸੁਦੈ ਸੁਆਸੀ ਮੇਰੀ ਥਾਤ ॥ ਜੰਨ ਮੰਤ ਲਾਗੇ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਤਾਤ ॥ ਸੁਖ ਕੈ ਆਏ ਕੁਤ ਭਿਕਾਰ ॥ ਮੰਤਰ ਦੇਵੈ ਤੁਮ ਗਾਥਾ

७॥ अरजंत मुख ते चो लि छि छि ॥ चा प म्रि उ ते द्रु उ गी लि छि ॥
 घु उ व ल ल घु उ मं त ते न डि आ ॥ उ रि नी अ द ग रि द त ल डि आ ॥
 घ ग ति द्वा आ ते न डी मु ता छि ॥ मु त ति री आ प र य री च म छि ॥ घ छि
 घ उ र ज घे र म आ म ॥ घ उ र प ति नी उ डी आ म ॥ न घ डी ल गी
 उ त पू मु ति ॥ दि न न डि छि रे वें मु व मु ति ॥ उ घे र छि र अ र जंत पे गी
 आ ॥ म दै अ र जंत अ छि म र व डि आ ॥ अ र जंत आ छि र नी
 त घा ग ॥ नी छि म त त ह न्ना म प र आ गि ॥ पं त व च न्ना छि नी ते छि
 न ग ॥ अ ति मु न न्ना ते न डी उ ज ग ॥ म र प र छि छि छि छि छि म्मा
 छि म पं त व चि ग ति न डी ॥ दि न ति रू म ये ते न्ना ते ॥ अ र प छि
 र प टि न ग ये घे ॥ औ म्मा मं दू ली ते छि छि ॥ न डी वि आ र त

दत्ततेयगि॥ आपदुआमैठं बडुडिआ॥ घनपघएकेकरिमेगडिआ
 दिजसुतजतमिछिउगीकल॥ हृदभादगीकीतैघल॥ लपितघातिव
 छिदिमगडिआ॥ घुजमंतदैपारिबछिउकडिआ॥ दिजनेवैलीअप
 तीतगि॥ कछितंमरेचीबदुआगि॥ निछिउमगाईछिमंगअजत॥ जित
 नीतासाअंतअजत॥ आगेजंजंतअतिबेघाल॥ देवेवेजंततैतति
 उगि॥ क्वावैउअघदरमंतडिआ॥ निआजतैदिमगीदिमगडिआ
 घुजमटकीअतिबरोपेवगी॥ अरजंतकीअतिदिआकरी॥ अरजंत
 केलेआदिछिउग॥ उरिअरजद्वैवैजत॥ मठावीरदिजबरोवि
 धात॥ मठासमेतिमुतेबगदत॥ दितजनुअरजंततितेबवगी॥ घ
 हृदभादगीआतेवगी॥ गधतसावैजंमरेघल॥ अठावलीउमबते
 काल॥ लागाछिउगंतघचंतनेउछि॥ मकुजीदेवेअरजंतछि॥ प्रिग
 रेअरजंततेवेघात॥ प्रिगजैमुपतेमरोविधात॥ प्रिगअतिरेछिउज

ਰਿਸਾਲ॥ ਗਾਥਾ ਸ੍ਰਵੇਤੰ ਸਾਰੇ ਚਾਲ॥ ਜਬ ਤੁੰ ਧਰਮ ਓਦੈ ਸਭਿ ਗਾਠ॥ ਤਬ
ਤੈ ਨਹੈ ਸਿਪੰਸੁ ਨ ਠਾਟ॥ ਐਸੇ ਤੇਰੇ ਅਕਾਰਜ ਸਰੇ॥ ਕਿਓਰੈ ਅਰਜੰਤ ਲਾ
ਲਨ ਕਰੇ॥ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੈ ਸੁਭ ਤੇ ਕਾਲ॥ ਪਾਲ ਰਹਤਿ ਏਕੈ ਗੋਪਾਲ॥ ਬਿਨ
ਨਾਥ ਸੁਭ ਨੈ ਕੁ ਸਜਾਇ॥ ਨਾਲ ਨਾਥ ਕੈ ਮਾਹ ਸਮਾਇ॥ ਕਹਾ ਸੁਭ ਤਿ ਤੇਰੀ
ਅਗ ਆਨ॥ ਕਉਤੁ ਆਨਾਲ ਸਮਾਨ॥ ਅਓਰ ਬਚੰਤ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਨੇ
ਅਰਜੰਤ ਕੈ ਚਿਤ ਜਗਤਿ ਨ ਸਰੇ॥ ਲਜਤਿ ਕਉਇ ਆਭ ਠਾਕੈ ਮਾਇ॥ ਇਸ
ਤੇ ਆਗੇ ਕੈ ਅਘਨਾਇ॥ ਤਬੁ ਨ ਛੁਡ ਅਰਜੰਤ ਦੀ ਆਧਿਕਾਨ॥ ਸੁਨ ਸੁ
ਆਮੀਰੁ ਪਨਗਨ॥ ਤੀਨ ਭਵੰਤੁ ਮੇਰੇ ਖੇਜਾਇ॥ ਲੋਆ ਦੈ ਤੇਰੇ ਚਾਲ
ਦਿਨਾਇ॥ ਕੈਧੈ ਦੁਹ ਅਗੰਨ ਸੈ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਕਉਤਿ ਕਦੇ ਖੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ॥ ਸੁਤੀ
ਕੈ ਸੁਤ ਕਹਾਇ ਸਨਾਨ॥ ਪਨਖਤਾ ਬਹਾਇ ਲੀਨਾ ਬਨ॥ ਕੀਨਾ ਬਿਰਿ ਆਕੈ
ਅਭੁ ਆਸ॥ ਰਿਦਾ ਸੁੰਤਿ ਕਾ ਮਹਾ ਉਦਾਸ॥ ਦੇਖੀ ਸੁਭੁ ਹੀ ਮਹੀ ਬਿਸਾ
ਲ॥ ਖੈਜੇ ਅਰਜੰਤ ਸਾਤਿ ਪਿਤਾਲ॥ ਲੋਕ ਪਾਲ ਆਠ ਬਲ ਦਾਨ॥ ਤਿ

ਨਰੇ ਪਰਬੇ ਜੋ ਸਹਿਆਨ ॥ ਚੁਛ ਅਰਜੰਤ ਤੀਨੋਂ ॥ ਦਿਜ ਸੁਤ ਬਿਨਾਨਾ
 ਵੈਸੇ ॥ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਦੇਖ ਫਿਰ ਆਇਆ ॥ ਦਿਜ ਨਾ ਬਲ ਨਿਤੁੰ ਪਾ
 ਦਿਆ ॥ ਚਿਖ ਬਨਾਈ ਅਰਜੰਤ ਬੀਗ ॥ ਸਿਤ ਬਾਨੀ ਨਾਤ ਜੋ ਸਹੀਰ ॥ ਜਬ ਯੀ
 ਲਾਗਾ ਤਜੰਤ ਪਾਤ ॥ ਤਬ ਯੀ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਹਾਥੋਂ ਤੇ ਕਹਿ ਲੀਨਾ ਸੰਤਿ
 ॥ ਸੰਤਿ ਸਹਾਈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਜੰਤ ਕੋ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸੁਨੀਏ ਸਥਾ
 ਹਮਾਰੇ ਪਾਤ ॥ ਤੁਝੈ ਸਾਤੀ ਸੰਸਾਰਾਤਿ ॥ ਨੇਕ ਨ ਅੰਤ ਹਿੰਮਤੁ ਮਮਾਤਿ ॥ ਆਓ
 ਤੁਝੈ ਕੋ ਦੇਵ ਬਾਲ ॥ ਦਿਜ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਗਿਰਾ ਸੇਕਾਲ ॥ ਅਤਿ ਰੀਤ ਜਗਤੋ ਗੀ
 ਕਰੈ ॥ ਇਤ ਪਾਨ੍ਨਾ ਸਤੁ ਹੀ ਪਹਿੰਗੈ ॥ ਅਹਿ ਅਰੀ ਨ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸੁਨਹੇ
 ਵਾਰਨ ਪ੍ਰਮ ਸੁਜਾਨ ॥ ਦਿਖ ਰਥ ਲਿਆਵੈ ਸੁਝੈ ਬਨਾਇ ॥ ਆਗਿ ਅਰੀ
 ਤੀਨੇ ਸਾਇਗਇ ॥ ਅਤਿ ਓਰ ਬਦਾਰਕ ਸੁਰਗਿਆਨ ॥ ਹਥ ਪਹਿ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਰਜੰਤ ਰਥ ਪਹਿ ਲੀਆ ਬਹਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵਿ ਹਿਰੇ ਸਾਇ

ਪ ਥਰਨ ਪਰੇ ॥ ਤਖ ਥੇ ਤੰ ਮ ਪੁਸ਼ਟ ਨ ਕਰਿ ॥ ਸਦਾ ਨਾਥ ਅਨੰਦੇ ਕਰਿ ॥
 ਦ੍ਰਿਸ਼ੰਤ ਕਰੁੰਦੇ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਚਰੁ ਸੇਵਰ ਸੰਤਿ ਰਪ ਰਿਪਰੀ ॥ ਆਗੇ
 ਚ ਲੇ ਚਾਹਿ ਨਾਕਰੇ ॥ ਅੰਪਕਾਰ ਮਗਰਾ ਕਾਤਰੇ ॥ ਸਰਜ ਤੇਜ ਸਤੰ ਸੁਸਾ
 ਨ ॥ ਤੇਜ ਨਿਕਰਿ ਚਿਤ੍ਰ ਮਹਾਨ ॥ ਤੰ ਮ ਰੇ ਫੈਨ ਕਾਲਿ ਚਿਤ੍ਰ ਰਹਿ ਆਨ ॥ ਰਖ
 ਪਰ ਪਾਛੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਰਪਤਿ ਆਗੇ ਚ ਲੇ ਮਸਾਲ ॥ ਚਰੁ ਤਿਏ ਆ
 ਗੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੀਤਾ ਪਤਰੈ ਥਾਨ ॥ ਤੇਜ ਰੂਪ ਨੀਰਿ ਸ੍ਰੀ ਸਮਾਨਿ ॥ ਰਿ
 ਕਤੀ ਚਰੁ ਕੀ ਸੇ ਨਾਮ ਬੀ ॥ ਬਾਲ ਸ੍ਰੀ ਕਰਿ ਗਥਾ ਕਥੀ ॥ ਤਿਥਿ ਤੰ ਮ ਚਰੁ ਧਿਵਾ
 ਰਤਿ ਚ ਲੇ ॥ ਪੰਨੁ ਸੁਰ ਸੇ ਚਰੁ ਦਿਕ ਲੇ ॥ ਆਗੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ੰਤ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤ੍ਰਿ
 ਭਵੰਤ ਨਾਇਕ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਆਗੇ ਆਈ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਅਨੰਤ ਸਰਜ ਰੇ
 ਹ ਜਾਗ ॥ ਅਰਜੰਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਥੇ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮਤਾ ਜੋਤਿ ਅਤਿ ਲਾਭੀ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਤੈਨਿ
 ਸੁਖ ਸੁਖ ਨੀਕੇ ਕਰਿ ॥ ਮਤਾ ਜੋਤਿ ਤੇ ਅਰਜੰਤ ਕਰਿ ॥ ਆਗੇ ਗਏ ਮੁਨੰ
 ਸੁਰਾਗ ॥ ਕੰਮ ਲਾਭੈ ਨ ਰੇ ਕਾਇਕ ਲਾਤਰਿ ॥ ਆਗੇ ਆਇ ਭਲ ਲਗੰ ਭਾਗ ॥ ਪੈਰ

ਭਿਤਿ ਭਲਾਇ ਪਈ ॥ ਜਲ ਤੇ ਭਿਤਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰਿ ॥ ਅਪਾਰਿ ਜੰਤਲ
 ਰੋਪ ਭਗ ॥ ਲਤਾ ਗਾਨੈ ਮੇਘ ਸਮਾਨ ॥ ਖੋਲਹਿ ਖਾਏ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵ
 ਨ ॥ ਰਬੁ ਜਲ ਭੀਤਰ ਕਲਿ ਭਿਜਾਇ ॥ ਅਰਜੰਤਰ ਤਾ ਅਭਿਭੀਖਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ਆਗੇ ਗਏ ਦੇਵ ਦੀਨੰਦ ॥ ਨਦ ਕੁਲ ਨੀਪਤਿ ਤ੍ਰਿਭੁਵੰ
 ਨ ਕੰਦ ॥ ਭਿਤਿ ਜਲ ਭੀਤਰ ਮੰਦੁ ਰਹੇ ॥ ਤੰਗੀ ਸੀਰ ਤਸੀ ਸੁਰ ਕਰੇ ॥
 ਜਲ ਮੇਂ ਮੰਦੁ ਭੁਜੀ ਗਤਿ ॥ ਦੇਵ ਸੁਰ ਕੀ ਭਿਤਿ ਜਲ ਕੁੰਤਿ ॥ ਜਗ ਅਗਤਿ
 ਅਤਿ ਬੰਸ ਅਪਾਰਿ ॥ ਭਿਤਰੀ ਮਹਾ ਮਾਧੁੰ ਸਾਰਿ ਸਾਲ ॥ ਗੁਣਿ ਮੈਂ ਸੰਤ
 ਤਿ ਸੇਖ ਅਨੰਤਿ ॥ ਸੁਰਗਿ ਦੇ ਨਾਦੇ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਸੇਖ ਨਾਗ ਕੇ ਚਰ
 ਤੈ ਪਿਆਨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰ ਕਰੇ ਮਹਾਨ ॥ ਭਿਤਲ ਹਿਰ ਕੈ ਲਾਸ ਸ
 ਮਾਨ ॥ ਅਤਿ ਅਧਨਾ ਸੀਤਾ ਰਾਧਾਨ ॥ ਨੈਲ ਦੇ ਰੁਪਤੀ ਤਰਿ ਸਾ
 ਲ ॥ ਅਤੁ ਸੁੰਦਰ ਬੰਦੇ ਤਜਾਰ ॥ ਭਿਤ ਦੇ ਭੁਧਿ ਮੁਟ ਕਾਧਾਰ ॥ ਭਿ
 ਲਤਾਨਿ ਸੇ ਤਗਾ ਸੁਖ ਮਾਠਿ ॥ ਅਤਿ ਅਧਾਰ ਕੁ ਧਨ ਤੀਤ ਜਾਇ ॥ ਦੇਸ ਤਸ੍ਰ

ਕੁਛ ਭਾਉ ਨਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਲਗਤਿ ਨੈਦ ਰਿਗਨ ॥ ਟੀਲ ਨੰਗੁ ਬੰਦ ਬਲਗਜ
 ਟੀਲ ਉਪਰੰਤ ਪੁਰੰਤ ਕਾਜ ॥ ਗੋਰ ਬੀਚ ਬੈਥੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਦ ਸੁਕੁਨੀ ॥
 ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ॥ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਨੈਦ ਬਰਨੈ ਧਿਆਨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਨ ਗੋਬਿ
 ਧਾਨ ॥ ਅਸਟ ਭੁਜਾਧਾਰੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਿਆਸ ਸੇਠ ਨੰਗੁ ਤਾਥ ਨਗ
 ਮਟਰ ਸੀਸ ਪਾਰਿਜਗ ਮਗ ਕਰੇ ॥ ਪਗੈ ਧਿਆਨ ਜੰਤ ਜੰਤ ਮਨ ਮਰੇ ॥
 ਘਾਂਗੀ ਆਲੇ ਕੇ ਸਾਧਾਰ ॥ ਉਰ ਸੁਰੇਤ ਤਾ ਉਪਰਿ ਭਾਲ ॥ ਕਮਲ
 ਨੈਤ ਸੁਖ ਪੰਕਜਿ ਹਾਸ ॥ ਅਤਿ ਪੁਸ਼ੰਤ ਸੁਖ ਸਦਾ ਬਿਗਸ ॥ ਜਗ ਮਗਤਿ
 ਕੁਛ ਲਏ ਨਾਨਾ ॥ ਜੁਆਲਾ ਨੈਦ ਰਚੰਦ ਸਮਾਨ ॥ ਕੀਰ ਚੰਚ ਸੀਤਾ ਸਾਧਨੀ
 ਛਬ ਅਪਾਰ ਕੁਛ ਜਾਤਿ ਨਗਨੀ ॥ ਨੰਮਲ ਕਲੀ ਸੀਛ ਕਰ ਅਨੁਪ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਤਾਂ ਨੈਦਿ ਸੁਖ ਸੁਪ ॥ ਨੰਠ ਬਨੀ ਨੈਦੇ ਕੁਪੁਨੀਤ ॥ ਸਤਿ ਜਗਨੈ ਨੈਦਿ ਰਿ
 ਚੀਤ ॥ ਮਲਕਿ ਬਾਲਗ ਲਗ ਮਗ ਕਰੇ ॥ ਨੈਦ ਸੁਰਜ ਆਲਾ ਰੋਹੇ

ਪੀਤ ਬਸੰਤ ਉਪਰਿ ਛਤਿਗਟਿ ॥ ਜਿਥਿ ਖਿਲਾਰੀ ਘੰਟ ਮੇਰਾ ਮਨਾਇ ॥ ਸੁਪ
 ਸਾਂਤਿ ਹਰਿ ਤਿਰੇ ਮਾਤਿ ॥ ਤਾਂਗਰੂਪ ਨ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ॥ ਭਿਰਗੁ ਨੀਲ ਨੁਖਿ
 ਗਜਿ ਤਅੰਗ ॥ ਹਰਿ ਕੁਧ ਮੈਂ ਤੈ ਕੈ ਟਅੰਗ ॥ ਨੰਦ ਬੰਦੇ ਬਨੰਤੀਆ
 ਲ ॥ ਪਗਲਿ ਭਿਰਸੀ ਧੁੰਮਹਿ ਸਲ ॥ ਛਾਤੀ ਪੂਰੀ ਅਤ ਭਿਰਾ ॥
 ਤੀਤ ਲੇਖ ਪਤਿ ਨਾ ਬਾਪਹਿ ॥ ਨਾਭਿ ਸਿੰਧ ਅਵਗਤਿ ਅਤਿ ਸਿਆਮ ॥
 ਸੰਗਤਿ ਰੂਪ ਪੁਰੰਤਰ ਗਦਾਨ ॥ ਕੁਧ ਘੰਟ ਕਾਕਟ ਸੈ ਕਸੇ ॥ ਰਮਲ
 ਫੁਲੇ ਫੁਲੇ ਤਸੇ ॥ ਸਬ ਲਾਹਿ ਅਤਿ ਬੰਦੇ ਅਨੁਪ ॥ ਬੁੰਦੁ ਗਲਫ
 ਨਭਿ ਲਸਕੁਪ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੀਅ ਤੈ ਕਰੰਤ ॥ ਹਰਿ ਪਗੁ ਨੀਲ ਬੰਦੇ ਮਾਦਿਰ
 ਸਰੰਤ ॥ ਨਖ ਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਜਗ ਮਗ ਰਹੈ ॥ ਕੈਟਰੀ ਦਸੁਰ ਜਨਿ ਭਿਰ
 ਕੇ ॥ ਜਿਥਿ ਪੁਜ ਅੰਨ ਸੁਪੰਕਜਿ ਪਾਵ ॥ ਬਜਰ ਪਾਰ ਪੂਰੁ ਸੁਰੁ ਨੀਆਰ
 ਪੰਕਜਿ ਤਨਿ ਹਿਰ ਮੈ ਕੈ ਰਾਇ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੀਰੁ ਪਦਿ ਪਾਇ ॥ ਨਖ ਸਬ

ਹੋਮ ਹੋਮ ਸੁਕਰੇ ॥ ਆਗੇ ਜਾਗੇ ਆਇਓ ਖਰੇ ॥ ਚਾਰੇ ਆਇਓ ਪੁਰੁ ਹਰਿ
 ਵੰਤਿ ॥ ਸੰਨ ਮੁਖ ਠਾਢੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਨੰਦ ਸੁਨਿਦ ਆਦ ਸੁੰ ਮੀਤ ॥
 ਤਿਨ ਨਭ ਤੰਨ ਤੈ ਭਰਿ ਸੈ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਦਿਤ ਨਭ ਨਿਕਟ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਪਾਇ ॥ ਨਤਿ ਨਭ
 ਤੰਨ ਭਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਭੁਜ ਲਚਲ ਖਰੇ ॥ ਭਰਿ ਸੰਨ ਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਨੀ
 ਚੈ ਕਰੇ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੋਂ ਤੰ ਮਗਾਇ ॥ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਫੁਲ ਬਨ ਭੀਨ
 ਜਾਇ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਠਾਢੇ ਭਰੇ ॥ ਕੇਸਵਿ ਖੇਲ ਦਿਖਾਵੈ ਨਢੇ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੇ ਵਰ ਸੰਨ ਕਰਿਓ ॥ ਹੋਮ ਹੋਮ ਆਨੰਦੇ ਭਰਿਓ ॥
 ਨਿਅਸਤ ਕਾਰਜ ਕਰੀ ਮੁਗਾ ॥ ਅਸਟ ਭੁਜਾਤੁੰ ਕਰੀ ਜਗਾਹਿ ॥ ਆ
 ਪ ਆਪ ਕੋ ਨਿਵੈ ਅਨੰਤਿ ॥ ਦੇ ਨੰਦਿ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਅਸਟ ॥
 ਭੁਜਾ ਬੈਲੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸੁਨੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਇਨ ਸਤਿ ਬਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ੧ ॥
ਮੁਗਗ ॥ ਸੈਤ ਮਤਿ ਤੁਆ ਸੈਤੁ ਮਾਰ ॥ ਮਾਰੇ ਦੁਸਟ ਸੁਖਾਰੇ ਸਾਧ ॥ ਤੀਤ
ਲੋਕ ਰੀਸਿ ਟੀਠਿ ਪਾਧ ॥ ਕਈ ਇਕ ਅਰਜੰਤ ਤੇ ਮਰਵਾਏ ॥ ਕਈ
ਰਾਮ ਕੈ ਭਾਖ ਸਮਾਏ ॥ ਕਈ ਇਕ ਤੁਮ ਮਾਰੇ ਬਲਵਾਨ ॥ ਪਾਵੈ
ਕੀਏ ਤੁਮ ਭਗਵਾਨ ॥ ਭਗਮ ਅਰਜੰਤ ਨਾ ਸੁਭ ਮਿਟ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥
ਰਖਰਿ ਰਾਜੰਤੁ ਕਾਭੁਇਆ ॥ ਜਗ ਮੈ ਕੀਰਤ ਬਢੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੀਤ ਲੋ
ਕ ਅਧ ਕਾਟੰਤੁ ਗੀ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕੀਤੇ ਕਰ ਮਹਿ ਸਾਲ ॥ ਜੰਤ ਗਾਵੈ ਗੇ
ਸੁਨੈ ਗੋ ਪਾਲ ॥ ਅਰਜੰਤ ਮੰਤ ਮੈ ਤਿਓ ਕੇ ਕਰਿ ਥਿ ॥ ਸੰਮਧਿ ਰੇ ਕੇਰੀ
ਤਰੰ ਪਰਿਥਿ ॥ ਜੋ ਪਰਥੈ ਸੈ ਬਲ ਅਗਨਿ ਆਨ ॥ ਦ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਤੈ ਸ੍ਰੀਭ
ਗਵਾਨ ॥ ਦ੍ਰਿਸਤ ਦ੍ਰਿਪਾ ਚਿਤ ਜਾਨੇ ਆਪ ॥ ਸਦਾ ਰਤੇ ਘਟ ਭੀਤ

ਹਤਾਪ ॥ ਜੋਤੁ ਦੁਖ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਭਗਵਾਨ ॥ ਗੁਰ ਕਰੈ ਸੋ ਧਰੇ
 ਅਜਾਨ ॥ ਜੁਤੀ ਸੁਤਤ ਰਿਸ ਮਹੰਤ ਕਰਿਓ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਪਿਆਨ ਘਟ
 ਭੀਤ ਰਿਧਿ ਰਿਓ ॥ ਹੇ ਅਨੰਤਿ ਪੁਰੰਤ ਭਗਵੰਤਿ ॥ ਨਤਿ ਮੁਖ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਨੰਤਿ ॥ ਅਤਿ ਪਦ ਤ੍ਰਿਪੁਰ ਪੁਰੰ ਮੁਪਕਾਨ ॥ ਭਗਤਿ ਅਪਨੀ ਕੀਜੈ
 ਵਾਨ ॥ ਸਭਤੀ ਰਬ ਸਾਂਗਾ ਲਿਓ ਆਰ ॥ ਸਭੁ ਸੁਆਰ ਅਮ੍ਰਿਤਿ
 ਲਿਓ ਸੁਆਰ ॥ ਸਭੁ ਪੈ ਅਪਨੀ ਕੀਰਤ ਪਗੀ ॥ ਕੀਰਤ ਮਈ ਸੁਰਸੀ
 ਕਰੀ ॥ ਜੋਤਿ ਰੀਰਤਿ ਕੈ ਚਿਖਾਨ ॥ ਤਿਨ ਪਾਰਿ ਹੀਐ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ
 ਤੀਰਥ ਜਗਾਧੀ ਆਨਤ ਪਦਾਨ ॥ ਕੋਊ ਨਤ ਰਿਕੀ ਕਥਾ ਸਮਾਨ ॥ ਅਤਿ
 ਰਿਸਾਲ ਸੁਰਕਤੋ ਸਲੋਕ ॥ ਸਨਤੋ ਸਕਲ ਸਿਟਾਵੈ ਸੋਕ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰ
 ਭੁਮੰਤ ਤੇਜੀਟ ਹੈ ॥ ਸੰਤਿ ਜੋਨਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਕਰੈ ॥ ਜੋ ਸਭ ਜੀਵਨ ਮਈ

ਅਲੇਖ ॥ ਪੁਰੰਤ ਬਤ ਮਾਨਤਿ ਅਲੇਖ ॥ ਕਤਿ ਨ ਮਾਨ ਦੇਵੀ ॥
ਪੁਤ ॥ ਤਪਸ ਰਬਾਹੀ ਨ ਅਦੁ ਪਤਿ ॥ ਜਾਦ ਦਿਨੀ ਪਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰ
ਨ ॥ ਧਰੰ ਮਸਦ ਰਿਓ ਨਗ ਨਗ ॥ ਧਾਪ ਪੰਥ ਨਗ ਤੇ ਪਰ ਰਿਓ
ਪੁਗਟ ਨਗ ਤੇ ਮੈ ਕਉਤਿ ਨ ਕਉਤਿ ॥ ਮੈ ਕਉਤਿ ਮੁਖ ਪੰਥ ਨਜਿਤ
ਸ ॥ ਕਮਲ ਫੂਲ ਨਿਓ ਸਦਾ ਬਿਕਾਸ ॥ ਬੇਲ ਦਿਖਾ ਦੇ ਕੋ ਪੀਸ
ਕ ॥ ਬੈਠੈ ਤੈ ਕੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ॥ ਐਸੀ ਹਿੰਸ ਨ ਸਦਾ ਨਹੈ ॥ ਜੰਤਿ
ਤਾਲ ਕੈ ਘਟ ਪਗ ਪਹੈ ॥ ਤੇਰਿ ਆਲ ਪੁਰੰਤ ਬਗ ਦੰਤਿ ॥ ਕਮਲ
ਤੈ ਤਜੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤਿ ॥ ਨਿਸੰਤ ਬੇਦਿ ਨਗ ਦਾ ਕੰਠਿ ॥ ਤਰਘੰਤ ਸਮ
ਮੁਨ ਕੇ ਮੁਗਗ ॥ ਕੁਝ ਮੁਖ ਭੂਲ ਭਿਗਾਹੀ ਬਤਿ ॥ ਬਿਸ ਕਹੈ ਪਦ ਪੰ
ਕਜਿ ਪਤਿ ॥ ਜੇਨੁ ਦੁਖ ਕਉਤਿ ਤੇ ਮੁਲ ਅੰਤਿ ॥ ਬਿਸ ਕਹੈ ਪੁਰੰਤ ਬਗ

ਵੰਤਿ॥ ਜੈ ਅਤਿ ਦੀਨੀ ਤੁਮ ਭਗਵਾਨ॥ ਸੋਭੈ ਹਰਿ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਬਿਖਾਨ॥
 ਜੰਤ ਦਾਸ ਜੰਤ ਭਗਵਾਨ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਪੁਰੰਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ॥ ਦਾਨ ਦੇ ਭਾਗ
 ਸਾਜੰਤ ਹਾਰ॥ ਤੁਮ ਸੋਭੈ ਤਿਤ ਬਨੈ ਪਿਆਰ॥ ਜਗੁ ਸੀਸੰ ਗਤਿ ਤੇਯੁ
 ਨਾਇ॥ ਨਿਪਾਸ ਰੋਤੇ ਨੇ ਸਦਿ ਗਇ॥ ਨਿਰਦਰ ਰੰਗ ਨੈ ਦੇਵੈ ਨਿਦਾਸ॥ ਤਿਤ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਜੈ ਤੁਮ ਰੋ ਦਾਸ॥ ਪੁਜੈ ਦਰ ਬਨਾਏ ਬਨਾਇ॥ ਗਾਇ ਪੈਰੀ ਨੈ
 ਕਾਧਾਇ॥ ਦਿਸੈ ਰੰਗ ਰੰਗ ਦੇਵ ਸਾਸ॥ ਪੁਰੰਤ ਨਰੋਂ ਮਰੇ ਕਾਸ॥ ਅੰ
 ਤਰ ਜਾ ਸੀ ਜੀ ਕਰ ਭਾਗ॥ ਆਰੋ ਸੇਵਿ ਕਰੀ ਪੁਨਾਹ॥ ਐਸੀ ਨਿਪਾ ਪੁਰੁ
 ਨਿਤ ਕਰੈ॥ ਸਭ ਬਾਤ ਅੰਤ ਤੇ ਨਾਹੈ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਬਸੈ॥ ਅੰ
 ਤੰਤੀ ਤੰਤੀ ਸੋਭਿ ਲਾਗੈ॥ ਇਤ ਭੀ ਲਾਗੈ ਦੀਨੈ ਬਿਖਾਨ॥ ਤੰਤੀ ਕੁਸਲ॥
 ਤੇਯਿ ਕਲਿ ਅਨ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਰੰਗਾਰ॥ ਜੰਤ ਦਾਸ ਪਰਾ ਪੁਰਖ ਹਾਰਿ॥
 ॥ ੧੮੦ ॥ ੧੮੧ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਫੋਗਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਦਸੰ ਮ ਸਾਰੰਗ

CC-0 Panjab University, Chandigarh. Digitized by eGangotri

1483

